Umění šermu

Translation © 2011-2015 Vít Hrachový

Salvator Fabris

13.12.2015

1 Ke čtenáři **2**

2 Kniha první **3**
2.1 Část první - práce s jedním mečem . . . 3
2.2 Část druhá - Rozmluva o principech meče a dýky . . . 53
2.3 Část třetí - Obecné zásady boje s mečem a pláštěm . . . 90

3 Kniha druhá **101**
3.1 První část - o rozhodném postupu . . . 101
3.2 Druhá část - O odhodlaném postupování s mečem a dýkou . . . 138

4 Třetí a poslední část - O zápasu, úchopech, odzbrojeních, vrhu pláštěm a technikách proti dýce **157**
4.1 Jak se bránit proti dýce, když máš prázdné ruce . . . 161
4.2 Jak se bránit mečem proti tyčové zbrani . . . 164
4.3 KONEC . . . 165

5 Rapírový slovníček **166**
5.1 Části meče . . . 166
5.2 Střehy a linky . . . 167
5.3 Menzury (vzdálenosti) . . . 168
5.4 Převaha meče . . . 168
5.5 Práce nohou . . . 169
5.6 Načasování . . . 169
5.7 Útoky . . . 170
5.8 Seky, rozčlenění seků . . . 170
5.9 Cavazioni . . . 170
5.10 Jiné akce a pojmy . . . 171

Contents:

KAPITOLA 1

Ke čtenáři

Milý čtenáři, nebuď překvapen, že se tuto knihu odvažuje napsat a nechat vytisknout pouhý šermíř a nikoli velký doktor nebo učenec.

Raději se zaraduj nad tím, jak jsou umění boje se zbraní a principy šermu čistě uspořádány do pravidel a zásad stylem tak systematickým, jako u jiných oborů. Jsi-li zvídavý šermíř a žízníš-li po vědomostech, najdeš při obracení těchto stránek mnoho užitečných ponaučení. A ještě větší potěšení najdeš, protože zde neuvádí teorii do praxe vážní vědcové (naši odvěcí soupeři ve vznešené honbě za slávou), ale je to tvůj vlastní druh, kdo nyní převádí praxi do správné teorie.

Prosím, věnuj mi důvěru, protože jsem za svůj čas shromáždil veliké množství zkušeností jak osobně, tak osvojením si znalostí ostatních.

Zde ti tedy nabízím pojednání o šermu, rozšířené o ilustrace, které zobrazují množství různých technik. Má slova vdechnou duši těmto nehybným a němým obrazům. A tak mnoho technik a principů bude v této knize vyobrazeno i vyloženo slovy.

Rozhodl jsem se napsat tuto knihu ve svém mateřském jazyce (italsky) a zdržet se noblesní a květnaté mluvy. Nestydím se přiznat svůj nedostatek učenosti, jelikož, abych citoval slavného kapitána naší doby,

“V mládí jsem nemohl držet ve stejné ruce meč i knihu.”

Myslím, že jsem se dost důkladně dotkl všeho podstatného, co považuji za související s tímto oborem. Snažil jsem se vyvarovat nejasností a mnohomluvnosti, ačkoli je dost obtížné náležitě stručně vytáhnout podstatu všech věcí týkajících se tohoto předmětu. Kupříkladu jsem se rozhodl vynechat geometrické pojmy, i když mnohé principy tohoto oboru jsou na geometrii založeny. Místo toho jsem se pokusil vyjádřit nezbytné geometrické zmínky jednoduchými pojmy a zpřístupit je tak každému.

Nenapsal jsem tuto knihu s cílem získat obdiv či chválu, jelikož jsem původně ani neměl v úmyslu ji vydat. Ale jestli v ní najdeš cokoli dobrého, poděkuj jeho nejvznešenějšímu veličenstvu, našemu králi, na jehož příkaz tuto práci vydávám a z jehož vnuknutí jsem ji napsal.

Také jsem vynechal velebení našeho vznešeného oboru, protože šerm je sám o sobě tak galantní a obdivuhodný, že nepotřebuje další slova chvály. Všichni víme, že právě mečem jsou chráněna království, obhajovány náboženství, mstěna újma a dosahováno míru a štěstí národů.

Pouze tě snažně žádám, aby ses vyvaroval používání tohoto vznešeného umění proti jiným ze své povýšenosti či abys působil násilí. Raději je užívej střídmě a se smyslem pro spravedlnost vyplývající z uvědomění, že konečné vítězství není v našich rukou, ale ve vůli Boží: nechť nám provždy On dá svou milost nejsvětější.

KAPITOLA 2

Kniha první

2.1 Část první - práce s jedním mečem

2.1.1 Obecná předmluva

O základech práce s jedním mečem. Kapitola 1.

Začnu tuto knihu systémem práce s jedním mečem, ze kterého vychází pochopení všech ostatních zbraní. Setkáš se s mnoha principy, které ti budou velmi dobře sloužit s mečem a dýkou a vlastně ve všech jiných kombinacích. Máš-li jistotu při práci s jedním mečem, bude pro tebe ještě jednodušší použít ho v kombinaci s jinou zbraní.

Všechny principy práce s jedním mečem se zakládají na čtyřech střezích. Z těchto čtyř střehů vychází všechny postoje a protipostoje a pokládají základ tempa a protitempa, kavace, kontrakavace, rekavace, půlkavace, zadržení meče, atd. Zkrátka nelze provést žádnou obrannou nebo útočnou akci mimo tyto čtyři střehy. Jak uvidíme, tyto střehy lze vytvořit různými způsoby; použil jsem obrázky ke znázornění veliké rozmanitosti postojů, poloh zbraně, nohou a těla, které z nich lze odvodit. Ve správnou chvíli vysvětlím všechny jejich vlastnosti a ukážu techniky, které se k nim nejvíce hodí.

Rozdělil jsem svou práci tak, aby bylo jednodušší porozumět tomu, kdy použít jednu nebo druhou techniku a jak ve střehu nejlépe čelit soupeři. Ve skutečnosti je zkušený šermíř svobodnější ve volbě technik, protože ať už se nachází v libovolném postoji, bude schopen vytěžit maximum efektivity ze znalosti menzur, tenčí, hrubí, odkrytí a obrany. Nicméně musím připustit, že některé postoje jsou lepší než jiné a některé způsoby vcházení do menzury jsou bezpečnější než jiné; a také, že v rámci menzury musíš přizpůsobit svou strategii pohybům soupeře, příležitostem, které ti dává a jeho vzdálenosti od tebe. Když se zmiňuji o vzdálenostech, jsou dvojí - a co je dobré v jedné vzdálenosti nemusí být dobré v té druhé. Uvidíme jak dvě různé vzdálenosti ovlivňují všechny obrany a útoky.

Ale nejprve hovořme o čtyřech hlavních střezích a proč jim říkáme “první”, “druhý”, “třetí” a “čtvrtý”. Po stručném pojednání jak přišly ke svým názvům, se přesuneme k meči a jeho rozdělení, pak k protipostojům, menzurám a jiným tématům, které považuji za nezbytné a užitečné vážnému studentu tohoto umění.

2.1.2 Čtyři základní střehy

Čtyři střehy se odvozují od čtyř úhlů pohledu na ruku a meč, který má dvě ostří a dvě plochy, z čehož plynou čtyři různé důsledky.

První úhel pohledu neboli střeh je dán tím, jak je umístěna ruka okamžitě poté, co je meč vytasen z pochvy a namířen na soupeře - tak by měl mířit vždycky, ve všech střezích, obzvláště, když máš jen jeden meč.

Když z první polohy otočíš ruku trochu dolů, utvořil jsi druhý střeh. Třetí je, když ruka leží v přirozené poloze bez obracení na jakoukoli stranu; čtvrtý je, když je tvoje ruka obrácená dovnitř.

Ruka může být při svém obracení pouze v jedné těchto čtyř poloh: je-li tvá ruka v první poloze, musí projít druhou a třetí, aby mohla dosáhnout čtvrté, která je poslední možnou polohou (proto se tak jmenuje). První je nejpohodlnější poloha, do které se dá tasit; tuto akci lze také provést v poloze druhé a, trochu neohrabaně, i v třetí - ale ne ve čtvrté.

Musí být jasné, že všechnz akce vycházejí z esence jednoho z těchto čtyř střehů. Říkám "esence", protože po uvážení zjistíme, že mezi těmito střehy je velká vzdálenost, především kvůli šířce plochy čepele a poloze ruky. Jinými slovy mezi prvním a druhým střehem je místo uprostřed, ve kterém se ruka může zastavit; podobně je takové místo mezi druhým a třetím a mezi třetím a čtvrtým. Takže můžeme říci, že jsou čtyři "správné" střehy a tři "polovičaté" střehy, které sdílejí některé vlastnosti střehů, mezi kterými jsou postaveny.

Ale abych do toho nevnášel zbytečný zmatek, budu nadále hovořit pouze o čtyřech "správných" střezích, jelikož stejně obsahují i vlastnosti polovičatých. Vlastnost střehu se neskládá jen z polohy ruky, ale také z namíření hrotu, které ve skutečnosti určuje jak je střeh silný. Dalším důvodem pro to, abychom trvali na těchto čtyřech střezích, je fakt, že jsou pouze čtyři způsoby jak zasáhnout soupeře: vevnitř, vně, pod a nad. A to se provádí různě v závislosti na střehu.

Více se této myšlence budu věnovat při rozebírání podstaty čtyř střehů. Poznáš různé obranné a útočné akce; některé budou utvořeny natažené od těla, stažené, některé vysoké, jiné nízké a vysvětlím vlastnosti každé z nich jednotlivě.

2.1.3 Rozdělení meče

za účelem rozpoznání tenčí a hrubí.

Čepel meče je rozdělena na čtyři části. První část je nejblíže k ruce; druhá je od konce první části do poloviny čepele. Třetí a čtvrtá se nacházejí v druhé polovině čepele, čtvrtá část obsahuje hrot meče.

První část, nejblíže ruce, je v krytu nejsilnější. Není úder, sek nebo bod, jakkoli silně zasazený, který by nešlo efektivně vykrýt první částí čepele - jestliže dodržuješ správný tvar a tempo, jak podrobněji uvidíme.

I když není tak silná, druhá část je stále velmi užitečná k obraně, střetne-li se se soupeřovým mečem v jeho tenčí.

Třetí část je pro obranu neúčinná, zvláště proti sekům, a neměla by proti nim být používána pokud meč není v provádění krytu podpořen tlakem proti soupeřově tělu (více se k tomu vyjádřím, až budu hovořit o obranách).

Čtvrtá část je naprosto neužitečná k obraně, ale je nejvhodnější k útoku, pomocí ní je možno zasadit nejvážnější zranění. Také při provádění seků je lepší zasadit ho zpola třetí a zpola čtvrtou částí; tímto způsobem sek ublíží dvakrát více, než kdyby byl zasazen pouze třetí částí.

Shrnuto, první a druhá část by se měla používat k obraně; třetí a čtvrtá část k útoku. Jinými slovy, jedna polovina meče se uplatňuje při obraně, druhá při útoku.

2.1.4 Protipostoje

Jak vytvářet protipostoje za účelem naučit se, jak je třeba napolohovat meč a tělo a kdy vytvářet protipostoje. Kapitola 4.

Vytvořit dobrý protipostoj znamená umístit tělo a meč tak, aby přímá linka mezi soupeřovým hrotem a tvým tělem byla úplne pokryta, aniž by ses dotkl soupeřovy čepele. Tak si můžeš být jistý, že aniž pohneš tělem nebo mečem, soupeř nemůže zaútočit na část tvého těla přímo proti jeho hrotu; a chce-li na tebe vůbec udeřit, musí nejprve pohnout mečem na jiné místo, tím si prodlouží tempo a dá ti dostatek času k vykrytí.

Aby se ti podařilo získat takovou výhodu, musíš umístit meč tak, aby byl silnější než soupeřův a aby byl schopný účinně mu vzdorovat v okamžiku krytu. Toto pravidlo lze a mělo by být dodržováno proti všem soupeřovým postojům a změnám, dokonce i když dýka nebo jiná obranná zbraň doprovází meč. Dokážeš-li nepozorovaně udržovat takový protipostoj, budeš mít jednoznačnou výhodu nad soupeřem.

Nicméně se často stává, že zatímco si vytváříš protipostoj, soupeř si vytváří svůj vlastní proti tvému. Dále se často stane, že si začneš vytvářet protipostoj dokud jsi stále tak daleko od menzury, že si soupeř může dovolit vyčkat dokud nepohneš nohou proti němu a v tom tempu, kdy se snažíš přiblížit, může změnit postoj a vyvést tvůj protipostoj mimo linku svým protipostojem. Tudíž je životně důležité mít k ruce bohatou paletu možností jak rychle nalézt výhodnou polohu proti soupeři a jak vzhledem k němu připravit nový účinný protipostoj.

Výše uvedené se vztahuje k menzuře, která ti neumožní zasáhnout soupeře v průběhu jeho změny - nebo situaci, ve které z dosahové vzdálenosti soupeř ustoupí zpět v průběhu své změny. V tom druhém případě, ačkoli jsi původně

byl v menzuře, nemohl bys na něj dosáhnout v průběhu jeho změny. Místo toho si vytvoř nový protipostoj zatímco ve stejném tempu vykročíš kupředu, tím znovu získáš původní výhodu a menzuru.

Stejně tak měj stále na vědomí, aby sis vytvářel protipostoj v dostatečné vzdálenosti od soupeře, aby tě nemohl zasáhnout. Nebo když už jsi v dlouhé menzuře, vytvoř svůj protipostoj bez pohybu chodidel: přebere-li v tomto případě soupeř tempo a zaútočí na tebe, můžeš snadno vykrýt a zaútočit nebo udělat krok zpátky tak, aby na tebe soupeřův meč nedosáhl.

Také, vytváříš-li svůj protipostoj pomalu a soupeř vyrazí vpřed, aby na tebe zaútočil, můžeš snadno přerušit vytváření svého protipostoje a využít toto tempo k tomu, abys ho zasáhl a současně se vykryl. Jinými slovy, kontroluješ-li své pohyby, můžeš kdykoli přerušit původní pohyb a provést jiný podle toho, jaká příležitost se naskytne.

Takže chceš-li bezpečně získat menzuru proti soupeři, měl bys nejprve vytvořit protipostoj. A zjistíš-li místo toho, že tě soupeřův protipostoj nevpouští do linky, ustup a zruš menzuru místo toho, aby ses přibližoval k soupeři, dokud nenajdeš jiný způsob k získání výhody.

2.1.5 Menzury

Vysvětlení dvou menzur: dlouhé a krátké. O málo nebezpečném způsobu jak získat jednu a druhou. Kapitola 5.

Dlouhá menzura je taková vzdálenost od soupeře, kdy jej můžeš zasáhnout vykročením vpřed pravou nohou.

Po vytvoření dobrého protipostoje ve vzdálenosti ne příliš mimo menzuru bys měl začít opatrně pohybovat nohou kupředu, abys získal dlouhou menzuru. Měl bys dávat pozor, když stojí soupeř nehybně ve střehu: v tempu, ve kterém pohybuješ nohou, může vyrazit jeho vlastní pravou nohou kupředu a provést na tebe výpad. Tudíž, je důležité pohybovat nohou obezřetně a mít neustále na paměti, že soupeř může využít tempo tvého pohybu ve svůj prospěch. Po vytvoření protipostoje by ses měl pokusit rozrušit soupeřův postoj, třeba použitím finty, tak, abys jej mohl zasáhnout, když se dostaneš do menzury. Je bezpečnější dávat si stále pozor na to, co ti soupeř může provést, protože budeš snáze čelit jeho pohybům.

Jakmile získáš dlouhou menzuru a soupeř pohne nohama, aby se usadil v postoji (ale ne aby zrušil menzuru!), můžeš jej zasáhnout do nejbližšího odkrytí aniž bys čekal na pohyb jeho meče. Toto ale nelze provést, když pohne jen mečem a nikoli nohama, protože pohyb nohy obecně trvá déle a je pomalejší než pohyb čepele; když se jeho nohy nepohybují, může vykrýt, zatímco se tvůj meč snaží dosáhnout na svůj cíl a je podporován tvou vedoucí nohou. A i kdyby nemohl krýt, nepohybují-li se jeho nohy, stále může zrušit menzuru a vystavit tě svému protiútoku, když jsi odkrytý ve své výpadové poloze.

Místo toho, pohne-li soupeř v dlouhé menzuře mečem (a ne nohama), je vhodnější využít toto tempo k získání krátké menzury. Krátká menzura je definována jako vzdálenost od soupeře, ve které ho je možno zasáhnout pouhým ohnutím těla vpřed bez pohybu chodidel. V tomto případě je soupeř nucen provést krok zpět, aby nezůstával v nebezpečí: neudělá-li to, může být snadno zasažen, zachováš-li si původní výhodu protipostoje.

Někdy je dokonce možné zasáhnout soupeře aniž by se pohnul. Dá se to provést pouze po pečlivém odhadnutí vzdálenosti mezi tvým hrotem a zamýšleným cílem a mezi tvým tenčím a jeho hrubím; a pouze po vyhodnocení jak moc bys měl při provádění útoku pohnout hrotem blíže k soupeři a dále od jeho hrubí. Jsi-li si jistý, že tempo jeho krytu a útoku bude stejné jako tempo tvého útoku, můžeš si být jistý, že tvůj meč dorazí na cíl dříve než bude schopen vykrýt, protože budeš mít výhodu prvního pohybu. Ale pokud všechno, co ti soupeř nabízí, je jen malé odkrytí, což se může stát když stojí v silném střehu, můžeš vždycky zahájit útok na první odkrytí a v průběhu jeho krytu změň svůj útok na druhé odkrytí vytvořené jeho obranným pohybem.

Tato technika náleží krátké menzuře.

Je značně nebezpečné, když jsi v dlouhé menzuře a chceš získat krátkou menzuru zatímco soupeř nehybně stojí ve střehu. Hned jak začneš zvedat chodidlo, abys jím mohl pohnout vpřed, může toho soupeř využít jako tempa, ve kterém tě zasáhne, zatímco se odsouvá z nebezpečí do dlouhé menzury, čímž ruší všechny výhody, které se snažíš získat. Příčinou toho je, že nohou nelze pohnout v méně než dvou tempech; jedno k zvednutí nohy a druhé k položení na zem. Někteří, aby tuto nevýhodu obešli, šoupají nohou kupředu aniž by ji zvedli: to se snadno dělá pod střechou, ale na ulici by to vedlo k tomu, že bys zakopl o nějakou z mnoha překážek. Tudíž je lepší vždy opatrně nohu zvednout, aby ses přesvědčil, že o nic neklopýtneš.

Bezpečný způsob jak získat krátkou vzdálenost, je neprve se ujistit, že jsi v silném protipostoji. Poté přesuň váhu těla na levou nohu zatímco opatrně zvedáš pravou, abys jí mohl pohnout vpřed. V tu chvíli:

- Převezme-li soupeř tempo k útoku, můžeš využít kontratempo ke krytu a protiútoku, zatímco pravá noha a tělo se natáhnou kupředu, dále než jsi původně zamýšlel při prvním pohybu vpřed. To ti dokonce může pomoci dosáhnout na soupeře, i když zruší menzuru.
- Nepohne-li se soupeř v průběhu pohybu tvé nohy vpřed, dorazíš do krátké menzury, zatímco udržuješ tělo úplně nad levou nohou tak, aby bylo drženo stále na stejném místě, jako bylo před krokem z dlouhé menzury. Jakmile jsi v této poloze, můžeš pouhým ohnutím těla vpřed udeřit na libovolné odkrytí, které ti soupeř nabídne; nyní už dokonce vůbec nezáleží na tom, jestli otevření vznikne nepatrným pohybem soupeře či ne.
- A nakonec, zruší-li soupeř menzuru poté, cos získal krátkou menzuru, pořád budeš v dlouhé menzuře. Měl bys tedy zasáhnout ohnutím těla vpřed a přesunutím váhy na nataženou pravou nohu a pak se vzdálit stažením obou chodidel, jedno za druhým.

Při získávání krátké vzdálenosti se vždy ujisti, že tělo nepřichází ve stejný okamžik jako chodidlo, ale spíše zůstává na stejném místě dokud se noha pohybuje kupředu; teprve poté je bezpečné následovat tělem. Ale jakmile jsi zasáhl soupeře, je nezbytné při stahování meče vždycky stáhnout tělo tak daleko, jak zvládneš, a stáhnout zpět nohu. Prováděj to tak rozvážně, abys, pokud tě soupeř při ústupu pronásleduje, byl připraven vykrýt a zaútočit proti jeho útoku.

Ruší-li ti soupeř stále menzuru, když se ji snažíš získat, nikdy neztrať trpělivost a nepronásleduj ho. Ve skutečnosti právě teď potřebuješ být opatrný, protože je hodně takových, co předstírají ústup s jasným záměrem vylákat soupeře k tomu, aby je následoval a zasáhnout ho v takto vytvořeném tempu. Místo toho zůstaň klidný a udržuj si tvar. To ve skutečnosti dá soupeři falešný pocit bezpečí, což způsobí, že vykročí vpřed: a jakmile to provede, může být v tom tempu zasažen a nebude se schopen zachránit.

2.1.6 O švihání mečem a o principu dvou temp

O švihání mečem a o principu dvou temp. O tom, jestli je lepší provádět bod kontrolovaně a sledovat správné tempo. Kapitola 6.

Jsou lidé, kteří když chtějí bodnout, švihnou rukou s mečem silou vpřed, aby bodu udělili větší hybnost. Z následujících důvodů je to špatná technika:

- Rozhodne-li se soupeř krýt odkrytí, na které míříš, nemůžeš přerušit první pohyb a rychle změnit na jiný cíl, což bys mohl potřebovat, je-li soupeřova obrana účinná.
- Odtlačí-li soupeř tvé debole v průběhu tvého švihnutí, debole skončí dále od linky, než kdybys jím pouze bodl. Soupeř nepotřebuje mnoho síly, aby čelil tvému meči. Ve skutečnosti přirozený bod meč posiluje a vede ho rychleji k cíli.
- Hrubí meče, se kterým se švihá, je často slabší než tenčí meče, který kryje takové divoké bodnutí.
- Velký švih má kvůli nekontrolovatelnému hrotu meče menší šanci zasáhnout zamýšlený cíl. Když je takové bodnutí provedeno v průběhu výpadu, meč a paže se mohou dostat mimo linku a dát tak soupeři jedinečnou příležitost k úderu.
- Když švihneš rukou s mečem, nemůžeš s ní švihnout znovu aniž bys ji nejprve stáhl, což vytváří tak dlouhé tempo, že tě soupeř může zasáhnout nejen v průběhu prvního bodnutí, ale také když stahuješ ruku; může se zachránit pohybem mimo menzuru dříve než navážeš druhý bod, který může také vykrýt a kontrovat (dokonce i ve dvou tempech, nejprve se bránit, pak zasáhnout).

Poslední bod ukazuje, jak lze skutečně provést techniky na dvě tempa proti těm, kdo útočí prudkými body. Mimo jiné ti, kteří tak útočí, jen zřídka zvládnou udělat správnou fintu, často klamou tělem nebo nohama aniž by pohli mečem; nebo, když vůbec pohnou mečem, stáhnou jej při přípravě na další veliký bod zpátky ještě dále, čímž vytvoří dlouhé a nebezpečné tempo.

A nyní ke zdůvodnění dvou temp. I když (jak jsem uvedl výše), mohou tyto být proti někomu užitečné, nelze jejich účinnost ani zdaleka srovnávat s krytem a protiútokem ve stesso-tempu. Vskutku nejlepší a nejbezpečnější způsob protiútoku je dorazit k tělu soupeře právě když se pohne kupředu. Konáš-li jinak, může ukročit zpět do bezpečí; a když ho budeš pronásledovat, dáváš mu příležitost ke krytu a k provedení dalšího útoku.

Podle mých zkušeností většina těch, kteří používají dvě tempa, mají ve zvyku odrazit soupeřův meč, aby si udělali prostor k útoku.

To by se mohlo povést, kdyby nehrozilo nebezpečí finty. Je pravda, že když je tvůj meč odražen, pravděpodobně nemůžeš provést protiútok ve stejném tempu (tvůj meč byl odhozen). Ale provedeš-li při soupeřově pokusu o odražení tvého meče kavaci, jeho čepel nenajde žádný odpor a tudíž skončí mimo linku, čímž ti dá báječné tempo, abys ho mohl zasáhnout. Toto také platí v případě, kdy soupeř pouze předstírá odražení tvého meče (aby vyprovokoval tvou kavaci) a pak odrazí tvůj meč z druhé strany. V tomto případě by měl předstírat kavaci a ve skutečnosti ponechat meč na stejné straně; tudíž to bude jeho pokus o odražení tvého meče, co ho přivede do problémů.

Obecně nemůžeš odrazit soupeřův meč aniž bys tím svým pohnul mimo linku, zvláště když nenajdeš soupeřovu čepel. Krom toho se může stát, že v průběhu tvého pokusu o odražení soupeřova tenčí (protože když odrážíš, měl bys odrážet tenčí), zatlačí vpřed svým hrubím a tím nejen vyrovná tvou akci, ale zároveň provede útok, který nebudeš schopný vykrýt.

Můžeme dojít k závěru, že je daleko lepší krýt a kontrovat ve stejném tempu, ačkoli s jediným mečem tato dvojí akce vyžaduje bezvadné zhodnocení situace. A co se týče bodání oproti švihání mečem, je nesrovnatelně lepší bodat. Dalším důvodem je, že meč, který je odražen v průběhu kontrolovaného pohybu, se může svým tenčím podvolit odražení a zůstat na místě svým hrubím, a proto je schopen udeřit na jiný cíl, zvláště když šermuješ zkušenou rukou. Je-li tvůj meč odražen, bude hned zase svobodný.

A nakonec je důležité mít neustále kontrolu nad svou čepelí, zaměstnávat soupeřovo tenčí a útočit, když se naskytne příležitost a přitom si stále udržovat meč svobodný. Naopak když soupeř postrádá um, aby si udržel vlastní čepel svobodnou, nikdy nebude schopný úspěšně zaútočit. Těchto pravidel si všimnou jen ti, kteří pohybují svým mečem odměřeně z jedné polohy do druhé a vždy si nad ním udržují kontrolu; a ti, kteří mohou přerušit útok (když si všimnou, že se mu soupeř může ubránit) a rychle změnit na vhodnější cíl. Takoví šermíři zasáhnou soupeře ve stejném okamžiku, kdy se soupeř snaží krýt a jejich hrot bude pokračovat bez odchylky nebo stahování k soupeřovu tělu.

Nejlepší je sledovat tento postup: jakmile začne útok fintou kavací nebo jinou změnou, pohyb hrotu musí bez přerušení pokračovat do soupeřova těla. Jakmile je pohyb prodloužen kavací nebo jinou změnou, nedorazí na svůj cíl v tempu. Znovu - ti, kteří švihají mečem, se nemohou pohybovat tak jemně.

Nyní už chápeme, že je-li tvůj meč podpořen a nesen pohybem těla a nohou, bude silnější a přesnější. Když takto ovládneš svou zbraň, nikdy po útoku nevypadne z linky. Poté, co zasáhneš svého nepřítele, nebude zapotřebí nic kromě stažení tvého těla a přední nohy (pokud jsi neudělal překrok) a nalezení převahy nad soupeřovým mečem. A pokud se tě soupeř rozhodne následovat při tvém ústupu, můžeš jej při obraně znovu zasáhnout: to vše díky sjednocení meče, těla a nohou.

Dodržují-li se výše uvedená pravidla, krytí bude vždy bezpečné a dvěma tempům se bude rozumně vyhýbáno jakožto špatné technice, jak budu i později opakovat.

2.1.7 Seky

O secích o jejich počtu, povaze a použití; o tom, který z nich je lepší; o tom, jestli je lepší sekat nebo bodat. Kapitola 7

Základní seky jsou čtyři: mandritto, roverso, sottomano a montante. Každý se používá různě a má svůj vlastní cíl. Dále v knize uvidíme ilustraci se všemi seky vycházejícími z těchto čtyř.

Stejné seky je možné zasadit čtyři různými způsoby. Někteří je provádějí z ramene, jiní z lokte, jiní ze zápěstí; dále jiní z ramene ale s paží a zápěstím napnutými a tuhými, hrotem téměř vždy v lince vůči soupeři.

První způsob (zasazení seku z ramene) způsobí, že meč opíše široký oblouk, aby dopadl na cíl silněji a tudíž je ze všech čtyř nejhorší. Trvá příliš dlouho a dává soupeři příležitost k zásahu, když začneš zvedat ruku s mečem, když s ní klesáš a dokonce i poté, co sek mine terč. Není-li sek zadržen soupeřovou zbraní nebo tělem, tvůj meč často skončí ve švihu až za tvými zády, protože je ve svém oblouku těžko ovladatelný a jde-li o sek shora dolů, meč může narazit do země a vystavit se velkému riziku zlomení. Ať se na to díváš jak chceš, tento sek je příliš pomalý a dělá tě vůči soupeři příliš zranitelným.

Druhý způsob (zasazení seku z lokte) také dostane ruku z linky jak při nápřahu tak při promáchnutí mečem, když nedopadne na cíl. I když je možné tě zasáhnout i při tomto druhém způsobu, není tak jednoduché mu čelit tak jako prvnímu způsobu; oblouk není tak široký, ruka nevytváří tak velké odkrytí a švih neodnese meč tak daleko z linky. Takže je tento druhý způsob lepší než první, protože je rychlejší a méně tě odkrývá.

Třetí způsob (zasazení seku ze zápěstí) je daleko lepší než předchozí dva: i když meč opisuje oblouk, paže zůstává bez pohybu a napnutá vůči soupeři. Tělo je lépe kryto a nelze jej snadno zasáhnout díky rychlosti tohoto způsobu seku a díky faktu, že hrot meče po švihu vždy končí namířen na soupeře. Když soupeř zkusí kontrovat sekem nebo bodem, jeho útok lze snadno vykrýt pomocí hrubí a je možno mu rychle kontrovat dalším takovým sekem.

Čtvrtý způsob (zasazení seku z ramene s napnutou, tuhou paží) se taky hodí k poražení prvních dvou. Zasahuje bezmála bez obracení meče, pouze se trošku pozvedne a nechá se dopadnout na zamýšlený cíl. Například pokusí-li se soupeř zasáhnout tě sekem prvního nebo druhého typu, jediné co musíš udělat, je nechat svůj meč padnout na jeho nejvhodnější odkrytí nabídnuté jeho pohybem a budeš na terči daleko dřív než on. Tohle platí ještě více, když doprovodíš padající pohyb ruky tělem a nohama podle toho, co vyžaduje situace. Zůstaneš-li při pádu svého meče vzpřímený (zvláště když soupeř seká z lokte), nemusíš dorazit ke krytu ve správný okamžik; nicméně snížíš-li při pádu meče tělo, můžeš se z toho dostat rychleji a budeš potřebovat menší pohyb, abys dorazil do krytu. Opět, tvá ruka s mečem zůstane napnutá kupředu, bez jakéhokoli ohýbání v zápěstí a meč vždycky míří na tvého soupeře; takže jakmile jsi udeřil, můžeš se okamžitě vrátit na linku.

Tento čtvrtý způsob, jak jsem zmínil, je lepší než první dva. Co se týče jeho síly udržet soupeřův meč, je ve skutečnosti lepší než třetí způsob, ačkoli třetí způsob má výhodu v tom, že je méně strnulý a lépe se přizpůsobuje. Třetí způsob taky nepotřebuje mnoho síly a můžeš ho vcelku mnohostranně použít ke klamným útokům.

Chceš-li provést účinný sek, musíš počkat na nejvhodnější tempo, protože sek je zřídka malý pohyb, a když meč dorazí k cíli, tempo už mohlo uplynout. Dobrý způsob je naznačit sek, abys soupeře přivedl k poslušnosti, a jakmile se pokusí krýt sek, udeř na něj bodem. Nebo můžeš naznačit bod a zasáhnout ho sekem, což by ve skutečnosti bylo zapotřebí v případě, kdy chceš provést útok aniž bys čekal na tempo: pokud je soupeř nehybný, nebylo by radno naznačovat sek a útočit bodem, protože délka prvního pohybu tě může vystavit nebezpečí. Je lepší naznačit bod a zasadit sek; dokonce i když soupeř vykryje sek, stále ho můžeš zasáhnout bodem. Naznačit jako první sek, když je soupeř nehybný, není radno kvůli tomu, že taková finta zabere dvě tempa (jedno tempo k pozvednutí, druhé ke švihnutí mečem).

Obecně jsou všechny seky dost pomalé. Když sekáš, nikdy nemůžeš provést při krytu protiútok (mluvím o jediném meči) aniž bys dal soupeři dost času k ústupu do bezpečí a dokonce k tomu, aby ti zasadil ránu, když se kryješ. Nicméně je pravda, že když kryješ, vždycky můžeš přivést soupeře k poslušnosti a zabránit mu v tom, aby plánoval všechny útoky a možná jej i zasáhnout, než se mu podaří se vykrýt. Nicméně tomuto se budu dále věnovat v kapitole o obranách a protiútocích a tady už nebudu dále mluvit o seku, protože to stejně není příliš užitečná technika. Nutnost hovořit o něm je pouze úměrná potřebě rozepsat se o technikách seku a bodu, protože je nezbytné znát obojí.

Provedení seku vyžaduje více síly než bod, protože je velmi těžko ovladatelný a protože když se seku nic nepostaví na odpor, rozhodí tvůj tvar a vytáhne tvé tělo do nesouladu. Návrat je taky pomalý, a proto je sekání riskantnější a méně účinné než bodání.

Ve všech ohledech je bodání výhodnější a více smrtící než sekání. Bodem je jednodušší udeřit rychleji a z větší vzdálenosti a pak se vrátit. Bodání je vynikající a elegantní útok, protože ztělesňuje všechny jemnosti šermu. Oproti tomu sekání znepřístupňuje kontratempo i tempo, protože se skládá ze dvou vcelku dlouhých pohybů. Tak jako tak, nepřeji si o tom psát více než nezbytná napomenutí, která jsem již přednesl a místo toho se budu věnovat tomu, co je technicky složitější, jemnější a výhodnější.

Kupříkladu předpokládejme, že se potkají dva šermíři - jeden velmi zběhlý v bodání, druhý v sekání. Buď si jistý, že první šermíř by rozhodně vyšel jako vítěz, dokonce i kdyby druhý šermíř byl fyzicky silnější osoba. Je daleko lepší omezit se na bodné útoky, zvláště ve střetech beze zbroje, jeden na jednoho. V případě boje ve zbroji nebo proti více soupeřům, je lepší použít obojí, bod i sek, protože sek zvládne vytvořit větší zmatek a jednou ranou se můžeš krýt proti mnoha mečům.

2.1.8 Kryty

O výhodách a nevýhodách krytí; o těch, kteří při šermu s jediným mečem kryjí levou rukou. Kapitola 8

Prozkoumáš-li kryt, přijdeš na to, že je to druh strachu, protože kdyby ses nebál zranění, nechápal bys potřebu krýt se. Tento druh obrany lze tudíž nazvat poslušnost, dokonce nevolnictví, o to více, děje-li se z pocitu nezbytnosti, protože ten, kdo si nepřeje být zasažen, se cítí donucen ke krytu. Z toho plyne, že když zvládneš přimět soupeře ke krytu, budeš mít velkou výhodu: jakmile se začne krýt, vytvoří si odkrytí, kam je možno ho zasáhnout, a to způsobí, že je jeho obrana neúčinná.

Ve světle tohoto poznání někteří tvrdí, že krytí je kontraproduktivní, s čímž naprosto souhlasím, zvláště, když není doprovázeno protiútokem.

Naznačíš-li útok na jedno místo a pak ho změníš jinam, tvůj soupeř se může pohnout ke krytu, protože věří, že se kryje před tvým prvním útokem; místo toho ho tvoje finta oklame. Je nekonečně lepší nechat seky dopadat mimo tebe a uhýbat soupeřovým bodům. Toto je obzvláště pravda při práci s jedním mečem, protože s mečem a dýkou můžeš jednou rukou krýt a druhou útočit. Se samotným mečem je třeba zacházet velice rozvážně, přeješ-li si provádět obě techniky obrany a útoku naráz, což je jediný způsob jak pracovat, aby ses bezpečně vykryl.

Pokud shledáš, že je nezbytné vykrýt sek, měl bys umístit své hrubí do místa kam bude padat soupeřův meč a ve stejném okamžiku zasadit rychlý bod, takže tvůj hrot dorazí k soupeřovu tělu předtím, než jeho meč dorazí ke tvému hrubí (proto tvůj meč jeho úderem neztratí přesnost). To je technicky správný způsob jak vykrýt sek: lze to tak provést proto, že sek nemá přesně stejný dosah jako bod.

Víš-li, že nedosáhneš hrotem na jeho tělo, znamená to, že není třeba krýt, protože to znamená, že soupeřův meč na tebe taky nedosáhne. Máš-li stále podezření, že tě může zasáhnout, prostě trochu odtáhni tělo dozadu, nech sek promáchnout a pak rychle kontruj.

Chceš-li stále ještě krýt, dokonce i když víš, že tvůj hrot nedosáhne na soupeře, stejně bys měl pohnout mečem jako bys jej chtěl zasáhnout; přinejmenším si pojistíš, že tvůj soupeř nezmění na jiný útok, protože přeneseš břemeno obrany na něj. Ve skutečnosti může tvůj soupeř považovat za nezbytné krýt se, když vidí tvůj hrot, jak se k němu v tempu přibližuje, a dokud je takto zmatený, nabízí ti dobré tempo k tomu, abys ho zasáhl.

Obecné pravidlo je, nikdy nekryj, pokud můžeš kontrovat (nebo alespoň předstírat útok) ve stejném okamžiku, takže přivádíš soupeře k poslušnosti, zatímco sebe z ní osvobozuješ. Také, když na tebe soupeř útočí sekem, často udělá tak široký švih, že ho můžeš zasáhnout a ustoupit do bezpečí dřív než jeho meč ve skutečnosti začne dopadat. Jak jsem dříve poukázal, sek je z podstaty pomalý a nedosahuje daleko.

Tyto techniky jsou dosažitelné, když dobře vnímáš a rozumíš pohybům a vzdálenosti tvého soupeře, v závislosti na tom jak blízko se k tobě přiblížil. Opět, je-li tvůj soupeř tak daleko, že je pro tebe nemožné na něj dosáhnout, stále musíš naznačit útok když on začne sekat, abys ho přiměl seknout zbrkleji a mohl ho zasáhnout snáze do odkrytí, které udělá po pádu svého meče. To platí na větší vzdálenost, protože se můžeš obejít bez krytí. V kratší menzuře tvůj protiútok dorazí na cíl před dopadem jeho seku, protože pohyb hrotu bude rychlejší než pohyb seku, který dopadne na tvůj meč.

Když uhneš svým tělem levou nohou, budeš v bezpečí a soupeřův meč na tebe nedosáhne, i když tvůj bod nebude tak smrtící, Ale když kryješ, postupuj rozhodněji, zasáhni s větší hybností a projdi celou drahou až k soupeřově tělu, přeješ-li si to. Rozhodneš-li se nepoužít krok, musíš v tak krátké vzdálenosti od soupeře pečlivě ovládat pohyby svého těla a nohou tak, abys mohl pohodlně zrušit menzuru aniž bys dostal zásah. Sek je v podstatě pomalý, zatímco bod má delší dosah a umožňuje rychlejší, lépe ovladatelné pohyby; když používáš bod, přijdeš na to, že je snadnější návrat. Takže, budeš-li dodržovat tato pravidla proti soupeři, který seká, bude pokaždé zasažen, jak jsem již dříve zmínil.

Co se týče těch, kteří nejprve sekají do soupeřova meče, aby ho odrazili z cesty a pak zaútočili, nebudu plýtvat mnoha slovy. Postačí říci, že máš-li nějaké ponětí o tempu a kavaci, vždycky můžeš uchránit svůj meč před těmito praktikami.

Nyní pojednám o obraně proti bodu. Musíme vyjít z předpokladu, že bod je rychlejší a jeho účinek je smrtelnější; tudíž, obrana proti němu vyžaduje více schopnosti a obratnosti, a méně síly než vykrytí seku. Krytí bodu je nebezpečnější a nejisté kvůli rychlým změnám, které tvůj soupeř může dělat. To je důvod proč se často stává, že i když využiješ obranu se současným protiútokem, oklame tě soupeř tím, že vidí směr tvého meče, uhne hrotu tělem a zasáhne tě do odkrytí vytvořeného tvým krytem. Takže uhnout soupeřovu hrotu tělem je výhodnější k obraně a kontrování bodům v tempu, když víš jak to dělat s rozvahou.

Je nezbytné také vědět jak vykrýt bod tak, abys mohl někdy využít tuto techniku (krytí mečem), jindy jinou (úhyb tělem), podle toho co vyžaduje situace. Nejbezpečnější je použít naráz obě techniky, protože kryješ-li mečem v průběhu uhýbání tělem, bráníš se účinněji a nerozhazuješ si příliš polohu meče. Kromě toho krytí se současným úhybem je velmi rychlé a zbavuje to soupeře okamžité možnosti změny linky. I když se obecně považuje tato technika úhybu tělem za více užitečnou s jediným mečem než s mečem a dýkou, je pravda, že vědět jak se vykrýt při úhybu je výhodné kdykoliv.

Protože je mnoho šermířů, kteří, i když ozbrojeni pouze mečem, zakládají svou obranu jen na levé ruce spíše než na meči, shledávám nezbytným věnovat této technice několik slov. Tuto obranu by bylo vhodnější nazvat “meč a rukavice” spíše než jediný meč, protože tito šermíři nejen kryjí rukou, ale také chytají soupeřovu čepel a pevně ji

drží. Zaprvé, nemyslím si, že by tohle bylo vůbec možné s ostrým mečem. Dále, považuju krytí holou rukou za opravdu otřesný způsob obrany. Ale budu o něm mluvit, abych poukázal jak pracovat proti těm, kteří to používají a také abych ukázal, jak správně použít levou ruku k obraně těla (a ruky samotné) bez odhalování svých záměrů soupeři.

Je pravda, že ti, kteří používají ruku, mohou dělat širší pohyby mečem, protože když soupeř zaútočí v průběhu pohybu meče, je tu stále ruka k obraně. Také je pravda, že když provádíš útoky v přímé lince bez klamání nebo kavací, tvůj soupeř může snadno krýt rukou. Proti soupeřům kryjícím rukou bys měl držet svůj meč v lehce stoupavém úhlu, jenom tolik, aby nemohl přikročit tělem nebo kontrovat dříve, než proti němu srovnáš svůj hrot. Když budeš udržovat ruku v takovém úhlu, bude pro tvého soupeře těžké najít a uchopit tvůj meč ve střehu. Svůj útok veď po šikmé lince, to obelstí kryjící ruku tvého soupeře, protože tvůj meč nepůjde uchopit. Jinými slovy, jakmile najdeš soupeřův meč, získáš vzdálenost, najdeš tempo a vhodné odkrytí, můžeš zaútočit a starat se přitom o to, aby při napřimování tvého meče hrot postupoval kupředu. Tímto způsobem hrot dorazí v okamžiku napřímení úhlu proti soupeři a s jistotou zasáhne dříve, než soupeř dostane příležitost vykrýt rukou (pokud nezruší menzuru). Kromě této techniky lze použít všechny druhy fint v závislosti na poloze soupeřovy ruky.

Uvážíme-li všechno, je jednodušší a méně náročné zasáhnout ty, kteří se brání rukou, než ty, kteří to dělají mečem, protože ti první nevyužívají své hrubí. Jejich jedinou starostí je udržovat svůj meč svobodný, takže tíhnou k tomu držet ho stažený, a tím nabízí více odkrytí a zjednodušují možnost zasáhnout je a ustoupit do bezpečí dříve, než se jejich meč dostane ke slovu (když je tak stažený a daleko od cíle). To všechno je ještě jednodušší proti těm, kteří se nejprve kryjí rukou a pak švihnou mečem bod, což nejběžněji dělají ti, kteří často používají ruku.

Správný způsob je neustále kontrolovaně pohybovat mečem a zachovávat tempo i když používáš levou ruku. Ve skutečnosti je důležité vědět jak použít levou ruku, ale mít na mysli, že je třeba ji použít pouze ve stavu nouze a ne jako zvyk (jak jsem již zmínil). Když víš co soupeř může rukou dělat, snáze ho porazíš.

Obecné pravidlo je, že je lepší nepoužívat ruku vůbec, dokud si nejsi jistý, že dosáhneš na soupeřovu příčku nebo můžeš přejít do zápolení a zápasu s ním. (Zápas nás zde nezajímá, protože se zajímáme o správné obrany, útoky a převahu meče. Nicméně, protože se někdy stane, že se dostaneš do zápasnické situace, zahrnul jsem stručný výtah na toto téma dále v knize. Ale jakmile zápas mečem přejde v zápas neozbrojený, už jsi prošel větším rizikem a je důležitější držet se tématu jak bezpečně překonat toto "větší riziko" a zasáhnout přitom soupeře).

Vraťme se zpátky ke správnému způsobu jak použít levou ruku. Když soupeř zaútočí, je nutné vykrýt mečem a kontrovat a ve stejnou chvíli umístit levou ruku tak, aby kryla nejpravděpodobnější odkrytí. Tímto způsobem ruka kryje tělo a nevpouští soupeřův meč do linky aniž by se ho dotýkala nebo jej odrážela, obrana, kterou je nutno použít kdykoliv můžeš, pokud to tempo dovolí. Tento způsob obrany je nejlepší, protože ruka není příliš ohrožena, tělo je dobře kryto a neprozrazuješ své úmysly soupeři, protože neobtěžuješ jeho meč: když se přiblíží, aby zaútočil, najde cestu zahrazenou a když na tebe nezaútočí, můžeš jej zasáhnout aniž by sis rozhodil tvar.

Toto je nejlepší způsob jak uplatnit levou ruku. Když se nad touto technikou zamyslíš, přijdeš na mnoho výhod a získáš zdatnou obranu.

V zájmu stručnosti vynechám některé jiné techniky krytu, chci poskytnout pouze základní principy šermu. Je pravda, že lze odvodit nekonečno podrobností (některé lepší než jiné) a je to téma tak rozsáhlé, že je těžké najít mu začátek a konec.

2.1.9 Nalezení meče

Co je nalezení meče a jak se provádí. Kdy je meč považován za nalezený. Kapitola 9

Najít meč znamená vstoupit do jeho prostoru. I když je tato technika podobná protipostoji, trochu se liší, protože je možné najít soupeřův meč i bez pokrytí přesné linky mezi jeho hrotem a tvým tělem. Ale stále máš převahu meče, protože soupeř tě nemůže zasáhnout, aniž by prošel skrze tvé hrubí. A tvé hrubí je tak blízko jeho hrotu, že ten je "nalezen" v tempu, které soupeř použije, když se pohne k výpadu. Oproti tomu protipostoj nelze označit za správný, dokud linka mezi soupeřovým hrotem a tvým tělem není úplně pokryta, ačkoli i v tomto případě jednáš s výhodami hrubí proti tenčí.

Považuj soupeřův meč za "nalezený", když je tvůj meč umístěn tak, že je silnější než jeho a nelze jej odsunout, ale spíše může snadno odsunout soupeřův meč.

Abys tomuto pojmu lépe porozuměl: Jsi-li ve střehu a chceš najít soupeřův meč, měl bys umístit svůj hrot proti jeho tak, že čtvrtá část tvé čepele je v soupeřově čtvrté části, a to tak, že tvoje čtvrtá část je hlouběji než ta jeho.

Kdo má větší část svého meče v soupeřově meči (nezáleží o kolik víc), bude mít převahu meče, alespoň pokud je soupeřův meč nalezen na jeho slabší straně.

Seznam se s tím, že meč je vždycky silnější na té straně, kam míří. Přeješ-li si umístit svůj meč na silnější stranu soupeřova meče, musíš umístit své tělo a meč tak, aby byl tvůj meč tak silný jako jeho. To je většinou záležitostí toho jak ohneš zápěstí, jak ukážu na obrázku vnitřního postoje, který je nejobtížnější.

Dávej si pozor, aby tvůj hrot nebyl příliš daleko od soupeřova meče, aby v průběhu tvého hledání čtvrté části jeho meče neměl čas zatlačit vpřed jeho třetí nebo dokonce druhou část. Za takových okolností místo nalezení tenčí najdeš jeho hrubí. To může způsobit velká vzdálenost mezi meči. Když se z původní vzdálenosti pohne, aby našel tvůj meč, zatlač do jeho meče tolik svého meče, kolik jen můžeš, jinak to může dopadnout tak, že tě zasáhne.

Bez ohledu na vzdálenost mezi hroty, pohneš-li se první, abys našel soupeřův meč, může svým mečem utvořit úhel a tím si zesílit svou polohu a vzdálit svůj hrot od tvého meče. V takovém případě, je-li ve vzdálenosti a rozhodne se zaútočit, jeho hrubí pronikne tak daleko tvým mečem, že to nemůžeš vykrýt. Tuto situaci lze ještě zhoršit pokud soupeř v průběhu tvého pokusu o nalezení jeho meče doprovodí svůj pohyb pohybem těla na opačnou stranu než míří tvůj meč: v takovém případě může ve skutečnosti projít celou cestu až ke tvému tělu dříve, než se tvůj meč může dostat zpátky do linky.

Chceš-li se vyhnout takové situaci, nejprve odhadni vzdálenost mezi tělem tebe a tvého soupeře a mezi tvým a soupeřovým hrotem a teprve pak začni pohyb k nalezení jeho meče. V tomto pohybu bys vždy měl hýbat mečem obezřetně tak, abys byl schopný udělat rychlou změnu, když se soupeř rozhodne použít tvůj první pohyb jako tempo:

- Jsi-li vevnitř, protlač bod do soupeře a v průběhu toho polož svůj jílec na tu část meče, kam jsi původně zamýšlel položit hrot. Tímto způsobem zasáhneš soupeře v tempu, ve kterém jde kupředu.
- Jsi-li vně, vzdej se svého původního záměru, sklop svůj hrot pod soupeřův hrot a zasáhni jej do pravého boku, zatímco položíš svůj jílec tam, kam jsi původně zamýšlel položit hrot. Takže i na tuto stranu je tato technika velmi proveditelná.

Je důležité si zapamatovat, že když nacházíš soupeřův meč, nikdy by ses neměl dotýkat svou čepelí jeho čepele. Čím blíže je k tobě, tím bezpečnější a jistější je tvoje výhoda, když máš své hrubí nenápadně umístěné proti jeho tenčí. Nedotýkáš-li se soupeřova meče, většinou si soupeř nevšimne, že jsi ho našel. Zatímco když se ho dotkneš, velmi pravděpodobně pochopí o co se pokoušíš a bude mít příležitost provést kavaci, ustoupit nebo změnit střeh, aby si osvobodil meč a tím ztratíš svou převahu.

Mimo to, když se dotkneš soupeřova meče, narušíš si vlastní tvar: jestli jsi chtěl využít náhlého tempa, nemůžeš, protože tvůj meč je vázaný tlakem soupeřovy čepele. Dokonce i když pouze spočineš svým mečem na soupeřově čepeli a on provede kavaci, nemůžeš zabránit svému hrotu aby trochu propadl, což stačí k tomu, abys nestihl tempo.

Když místo toho udržuješ svůj meč zavěšený ve vzduchu, jsi vždy ve všech případech připravenější, tvé útoky jsou více v tempu a nejsi nucen kontrolovat soupeřovu čepel, což často způsobuje přechod k úchopům a způsobuje zvrhnutí šermu v zápas.

Když se snažíš najít soupeřův hrot a on se pohne vstříc tvému meči, aby se s ním setkal nebo jej dokonce zavázal, můžeš se podvolit, a tím, že jdeš po jeho těle jej můžeš zasáhnout, když, nebo ještě předtím, než se dotkne tvého meče. Nebo můžeš prostě sklonit hrot a on ho nenajde; bude-li jej sledovat, aby ho našel, můžeš ho zasáhnout nad jeho mečem v tempu, ve kterém sklání hrot. Je mnoho dalších způsobů jak si udržet meč svobodný tak, aby se jej soupeř nedotkl pokud nezaútočí; zvláště když jsi už získal a upevnil sis převahu svého hrubí nad jeho tenčím.

Poslední varování: když přikročíš k nalezení soupeřova meče, dávej si pozor na to, aby tvůj hrot nepostoupil příliš mnoho dopředu, protože když si tím chceš posílit meč, může tě soupeř oklamat tím, že se tvému hrotu vyhne po libovolné straně dřív, než jej můžeš proti němu napřímit.

Budeš-li konat dle výše uvedených pravidel, budeš schopen najít soupeřův meč, což je první část vítězství. Pokud se soupeř v tomto okamžiku pokusí využít tempa, které uděláš svým nacházením jeho meče, bude s jistotou zasažen. Nebude-li ti přát, abys nad ním získal takovou výhodu, musí ustoupit a změnit postoj těla a meče a zaujmout nějakou z jiných, ve skutečnosti nekonečných taktik.

Kdo své pohyby dělá jemněji, bude vždy schopen udržet si svůj meč svobodnější.

2.1.10 O tempu a kontratempu

O tempu a kontratempu které je dobré a špatné; jak využít falešné tempo nabídnuté soupeřem za účelem zasáhnout tě v kontratempu. Kapitola 10

Tempo je pohyb, který soupeř udělá v menzurách. Kdyby se měl pohnout mimo menzury, nebylo by to tempo, ale pouhý pohyb nebo změna, protože v tomto oboru "tempo" znamená také příležitost k zásahu nebo alespoň k získání nějaké výhody nad soupeřem.

Důvodem, proč byly pohyby při šermu nazvány tempem, je to, že čas využitý k provedení jednoho pohybu nelze využít k provedení žádného jiného. Tudíž pokud tvůj soupeř udělá pohyb ve vzdálenostech zatímco vidíš odkrytí a jsi připraven k úderu, bezpochyby ho zasáhneš, protože je pro něj nemožné udělat dva pohyby naráz.

Tudíž je důležité ujistit se, že tempo nutné ke tvému útoku není delší než tempo dané soupeřem; jinak bude mít čas vykrýt než dorazíš, což pro tebe může znamenat nebezpečí. Když dokážeš správně odhadnout pohyb, nebudeš mít tento problém.

Tomu se říká útok v tempu [nebo tempa].

Vedle odhadování pohybu tvého soupeře bys také měl vyhodnotit vzdálenost. Když jsi v dlouhé menzuře a tvůj soupeř pohne zbraní(ěmi) a tělem, ale nikoli chodidly, nemůžeš si být jistý, že na něj dosáhneš (dokonce i když ti nabízí odkrytí). Jsou-li jeho nohy nehybné, může snadno zrušit menzuru a tím tvému meči znemožnit dosah a můžeš skončit v ohrožení. V takovém případě je lepší využít tempo k získání krátké menzury a potom ho můžeš s jistotou zasáhnout v jeho dalším pohybu.

Když se pohne, aby se usadil ve svém střehu, pohne-li chodidly a tělem, chodidly a mečem nebo jen chodidly - to vše ti může poskytnout dobré tempo, když vidíš odkrytí.

Je jednodušší převzít tempo, které soupeř udělá aniž by si ho byl vědom, (za předpokladu že přitom neustupuje) a když máš výhodu protipostoje. V takovém případě soupeř nemůže vykrýt a kontrovat, protože se pohnul první a znamenalo by to dvě tempa, tudíž tvůj útok dopadne před jeho krytem. Nadto v ten okamžik můžeš zrušit menzuru, což on nemohl udělat, protože jeho nohy nebyly nehybné.

V dlouhé menzuře je někdy dobré přebírat tempa i když neobsahují pohyby soupeřových chodidel. V takovém případě ti nejpravděpodobněji nabízí tempo aniž si toho je vědom a bude překvapen tím, že neví, že ti právě nabídl příležitost k úderu; proto nebude schopen vykrýt nebo zrušit menzuru.

Je důležité tě upozornit, že jsou tací, kteří mazaně udělají tempo, aby tě vylákali k útoku, a když ho začneš dělat, vykryjí tvůj úder a kontrují. Tomu se říká zásah v kontratempu. Ve skutečnosti vždycky, když kontruješ útoku (nebo jsi oběť protiútoku), říká se tomu kontratempo. Jiný následek může být ten, že se ve stejný okamžik zasáhnou oba soupeři. To se může přihodit když: a) jeden z nich špatně odhadl své kontratempo b) ten, kdo první udělal tempo, aby uvítal útok, byl příliš blízko k soupeři nebo c) stejná osoba, která první udělala tempo, udělala příliš široký pohyb.

Chceš-li se vystříhat nebezpečí kontratempa, musíš si být jistý, že tempo (nebo pohyb) tvého soupeře je dost dlouhé, aby ti dalo čas dorazit a že soupeř neudělal chytře tempo, aby tě nalákal. V posledním případě bys buď neměl útočit; nebo, jestli zaútočíš, pohni mečem proti odkrytí, ale buď připraven změnit na druhé odkrytí vytvořené jeho kontratempem a přitom se vyhnout jeho hrotu svým tělem. Takto proti němu obrátíš jeho vlastní lest, kterou na tebe chtěl použít.

Je jasné, že tento obor z velké části spoléhá na schopnosti nenápadně oklamat tvého soupeře.

V krátké vzdálenosti můžeš převzít jakýkoli malý pohyb nebo změnu tvého soupeře, za předpokladu že tento neobsahuje zrušení menzury. Pohne-li soupeř při svém tempu jednou nohou vzad, prodlouží tempo nutné k jeho zásahu tak daleko, že bude mít čas vykrýt a kontrovat (koneckonců, bude mít výhodu, protože když se pohnul první, také první svůj pohyb dokončí). Oproti tomu když nejprve udělá tempo a pak se v průběhu tvého útoku pokusí zrušit menzuru, výhoda bude na tvé straně. Z toho plyne, že je možno prohlásit, že v krátké vzdálenosti nikdy není dobré pohnout se jako první, pokud tento pohyb není útokem.

Také v krátké vzdálenosti můžeš často zaútočit dokonce i bez čekání na tempo, využitím výhody protipostoje, pečlivým plánováním svého bodu proti jeho schopnosti krýt se a přesným sledováním podstaty a velikosti nejpravděpodobnějších odkrytí. Tudíž v krátké vzdálenosti můžeš úspěšně zaútočit na soupeře bez tempa, pokud jsi si jistý, že tvůj meč k němu dorazí dřív než se zvládne vykrýt; tudíž je nezbytné vědět, že soupeřův meč je od tvého tak daleko, že když tlačíš svým dopředu, jeho meč může najít tvůj pouze na tvém hrubí. Tak tvůj meč nelze odklonit a bude si stále udržovat směr přímo do cíle.

Všechny tyto pravidla budou platit stejně pro meč a dýku, protože tyto zbraně se drží více vzadu a nabízejí více odkrytí, do kterých se dá zasáhnout.

Doufám, že jsem vyjádřil, jak je nebezpečné blížit se k soupeři nahodile, bez nějaké předchozí výhody - obzvláště v krátké menzuře. Také doufám, že jsem sdělil správný způsob jak převzít tempo, kontratempo, jak obojí použít jako fintu a jak se naopak nenechat oklamat.

2.1.11 Cavazione

O cavazione, kontracavazione, ricavazione, půlcavazione a zadržení meče; o tom jak a kdy je použít. Kapitola 11

Když se soupeř pohne, aby našel nebo odrazil tvůj meč a ty pohneš svou čepelí na opačnou stranu jeho čepele dříve, než dokončí svůj záměr, provedl jsi "cavazione v tempu". Kontracavazione je cavazione, které můžeš provést v tempu soupeřova cavazione, sleduješ jím jeho meč podle svého původního pohybu, abys jej našel; takže s kontracavazione skončíš na stejné straně jako jsi začínal. Ricavazione je, když ten, kdo první provádí cavazione, učiní tak ještě jednou v průběhu soupeřovy kontracavazione a tím vyruší jeho účinek. Půlcavazione je, když ho nedokončíš až na druhou stranu, ale zastavíš pod soupeřovým mečem. Zadržení meče je, když začneš cavazione a pak se dobrovolně vrátíš zpět na původní stranu, když vidíš jak se soupeř blíží k tvému tělu nebo meči.

Úspěšné cavazione musí opisovat dopředný oválný pohyb tak, abys na konci cavazione také dokončil bod, jinak to nemusíš stihnout včas. Když je provedeš takto, a je to cavazione v tempu, tvůj soupeř nebude schopen se vykrýt; místo toho bude muset provést kontracavazione, protože kdyby pouze zastavil svůj pokus o nalezení či odražení tvého meče, byl by zasažen.

Když soupeř začne hledat tvůj meč bez pohybu chodidel, měl bys uplatnit cavazione abys našel jeho meč. Tvůj soupeř může převzít tempo tvého cavazione, aby na tebe zaútočil pomocí kontracavazione, ale toto ty můžeš využít jako tvé vlastní tempo k provedení ricavazione a zasáhl ho.

Jsou tací, kteří zůstávají nehybní v nohách a začnou hledat tvůj meč, aby tě vyprovokovali k provedení cavazione a zasáhli tě v přímé lince než tvoje cavazione skončí. V takovém případě bys měl vrátit svůj meč na původní stranu a nastavit jílec proti soupeřově debole v průběhu tlaku tvého bodu. Takto můžeš zasáhnout soupeře, který tě původně zamýšlel přelstít.

Půlcavazione je třeba uplatnit, když cítíš, že tvůj soupeř se může dostat za tvůj hrot dříve než dokončíš své cavazione, čímž skončíš s hrotem nepřipraveným (a neschopným zasáhnout). Tudíž pomocí půlcavazione zůstaneš mečem pod soupeřovým, abys byl rychlejší, bodajíc na něj zatímco pohybuješ tělem z cesty jeho hrotu (jak ukážu později).

Půlcavazione je vyjímečně zahajovací pohyb, ale často druhý nebo třetí pohyb, v závislosti na blízkosti menzury.

Ilustrace podrobněji ukážou druhy útoků, které lze provést uplatněním techniky cavazione.

2.1.12 Finty

Co jsou finty a proč se jim tak říká, jak a kdy je dobré je použít. Kapitola 12

Finta je, když ukážeš soupeři, že útočíš na jeden cíl a pak zaútočíš na jiný v tempu jeho pokusu o kryt. Je důležité vědět co jsou dobré a špatné finty.

Někteří tíhnou ke klamání nohama spíše než mečem: dupnou nohou na zem, aby udělali co největší hluk, poplašili soupeře a zasáhli jej v tempu jeho cuknutí. To se může povést pod střechou, zvláště na dřevěné parketové podlaze, kde "zadunění" může být dost velké na to, aby rozhodilo soupeře; ale rozhodně ne venku, kde země nedělá hluk.

Krom toho zkušený soupeř z této finty vyjde líp jedno na jakém povrchu: když dupneš nohou mimo menzuru, bude vědět, že je tvůj meč příliš daleko; když to uděláš v menzuře, použije tvůj pohyb jako tempo, aby tě zasáhl nebo oklamal vlastní fintou, v kterémžto případě tvé dupnutí nohou povede k tomu, že budeš zasažen, protože nemůžeš vykrýt odkrytí aniž bys vytvořil jiné. Takže ve snaze vyprovokovat soupeře k nabídnutí tempa jsi mu sám jedno nabídl; a protože je nehybný, může situaci posoudit lépe než ty, zatímco ty jsi ten, kdo se pohnul. To také ukazuje, že finty mají lepší šanci na úspěch proti soupeři v pohybu než když je nehybný.

Jiní dělají fintu tělem a mečem, ale aniž by vedli meč dostatečně vpřed a myslí si, že takto soupeř začne krýt a mine. V tomto případě je jejich záměrem zasáhnout soupeře když jeho meč promáchne mimo linku nebo když

se horečně snaží vrátit jej zpět poté, co se nestřetl s žádným odporem. Tato technika může být úspěšná proti bojácnému nebo nezkušenému soupeři, protože někdo zběhlý by věděl, že tvůj meč nepřichází dostatečně blízko na to, aby začal být hrozbou.

Dobrý soupeř se nepohne jinak než aby tě zasáhl v tempu tvé finty; nebo může provést vlastní fintu a když se pohneš ke krytu, zasáhne tě jinam. Tento druh techniky je zván protifinta: první, kdo provede fintu je tím, kdo je oklamán.

Dále jiní klamají tlakem meče vpřed a když se soupeř pohne ke krytu, stáhnou meč a vystřelí další bod s větší hybností. Tento typ finty je nejen ubohý, ale je ve skutečnosti horší než předchozí dva. Místo jednoho pohybu meč dělá tři různé protichůdné pohyby: první, když je tlačen vpřed, druhý, když je stažen, a třetí (a největší), když je opět mrštěn vpřed k opravdovému útoku. Ti, kteří užívají tuto fintu, si neuvědomují, že celá akce trvá tak dlouho, že soupeř může kontrovat v průběhu prvního z těchto třech pohybů a bude mít čas pohodlně ustoupit do bezpečí v průběhu vykonávání druhého pohybu. Chceš-li, aby tvé finty uspěly, měl bys tlačit svůj meč vpřed tak, abys, když mu soupeř dovolí proniknout dostatečně daleko, měl jistotu, že jsi schopný vzdorovat jeho krytu na tvém forte. Aby se to povedlo, musíš udržovat dopředný pohyb meče, čímž nedáš soupeři čas ke krytu a zasáhneš jej.

Pohne-li se soupeř včas ke krytu, měl bys změnit linku útoku zatímco si stále udržuješ dopředný pohyb meče, takže dorazíš na cíl předtím než dokončí svůj kryt. To je správný způsob jak provádět finty.

Když se pohneš abys provedl fintu, je vždy životně důležité být připraven na protiútok. Považuješ-li za jisté, že se dostaneš k soupeři dříve než se on může dostat k tobě, brzo budeš oklamán. Raději vždy očekávej protiútok, budeš připravenější k obraně: a i když protiútok nepřijde, budeš ostražitější a provedeš svou akci snadněji.

Dalším pravidlem pro dobré finty je, že první cíl by měl být blízké odkrytí: když jinak půjdeš po odkrytí, kam by tvůj meč vůbec nemohl jít (kvůli vzdálenosti nebo protože je dobře bráněno), vystavuješ se ohrožení aniž bys cokoli získal. Máš-li ale vždy střízlivý odhad vzdálenosti a vyhodnocení odkrytí, budeš mít pouze dobré výsledky. Když také pracuješ tímto způsobem, soupeř bude hůře rozeznávat tvé finty, protože bude vědět, že když nevykryje tvůj první útok, může být zasažen; pak, když začne krýt, máš volno k tomu, abys změnil linku a oklamal ho.

Ještě lepší je provést fintu v průběhu soupeřova tempa. Bude si myslet, že přebíráš tempo a tudíž bude krýt zbrkleji. Zjistíš, že je nejen snazší ho v takovém případě zasáhnout, ale uděláš to daleko bezpečněji, protože se tím navíc uchráníš před příležitostí k protiútoku.

Výzva je druh finty, kdy dobrovolně nabídneš v menzurách soupeři odkrytí a dáš mu tím příležitost tě tam udeřit. Nejdůležitější je správný odhad vzdálenosti. Vždy by sis měl být jistý, že soupeřův hrot není tak blízko, aby stihl dorazit na cíl dřív než dokončíš pohyb své výzvy. Také bys měl být schopný posoudit, jestli je lepší se přiblížit a kontrovat, když se soupeř chytne tvé výzvy a zaútočí, nebo jestli je bezpečnější odstoupit a získat si čas k vykrytí a protiútoku. Je proto důležité nehýbat v průběhu výzvy chodidly, protože by ses nemohl pohnout vpřed ani zpět, krom toho by tě to zpomalilo a byl bys zranitelnější.

Místo toho můžeš pohnout tělem vstříc nebo od soupeře (v závislosti na tom, jestli je menzura krátká nebo dlouhá): tělo se hýbe velmi rychle a chodidla zůstávají připravena k pohybu dle potřeby.

Výzvy se nejlépe dělají když vidíš, že se tvůj soupeř nemůže dočkat aby zaútočil, povzbuzují jeho touhu to udělat a přitom neodhalují tvou zamýšlenou fintu. V okamžiku, kdy si uvědomí, že tvá poloha je výzva, může tě místo toho snadno oklamat způsobem podobným tomu, co jsme popsali v kapitole o tempu a protitempu. Přesto výzva není nic jiného, než vědomé nabídnutí tempa (nebo odkrytí) soupeři, aby byl místo toho zasažen on.

Cítíš-li ve způsobu útoku, že soupeř má něco za lubem, je lepší následovat jeho záměr a postarat se, aby selhal, spíše než nedovolit mu jej provést. Jinými slovy je lepší vědět co čekat než čekat na něco nenadálého a být zasažen aniž bys vědět jak nebo proč. Ale je stejně důležité vědět jak čelit jeho záměru, abys jej zasáhl a zachránil se přitom, jak jej uskutečňuje.

2.1.13 Útok s pevnou nohou

Co je útok s pevnou nohou. A co je krok. Kapitola 13

Útok s pevnou nohou se provádí výpadem pravé nohy vpřed a jejím okamžitým stažením zpět, nebo pouze ohybem těla vpřed bez jakéhokoli pohybu chodidly. Překrok je útok, při kterém kráčejí obě nohy a pokračují dále k soupeřovově tělu.

Je nutné zdatně zvládnout útok s pevnou nohou, protože je to nejpoužívanější útok v soubojích. Proto je to první útok, který by se měl cvičit, aby se naučilo jak se správně přibližovat a zasazovat dlouhé a přesné body. Ruka je z podstaty nepřesná a způsobuje, že zasahuješ jeden cíl, když míříš na jiný (v závislosti na vzdálenosti). Tato nepřesnost vzniká v důsledku jevů v zápěstí, které se ohýbá v závislosti na tom jak moc je natažené a vytváří více nebo méně úhel, díky kterému je dosah hrotu meče delší nebo kratší. Chceš-li si vybudovat dosah, měl bys doprovodit svůj výpad dopředným ohybem těla a pak stažením zpět do bezpečí. Tato technika vyžaduje spoustu cvičení: ale když ji ovládneš, zjistíš, že je dost výhodná, protože bude tvé tělo mrštnější, tvé nohy hbitější a kromě dobrého odhadu vzdálenosti ti také pomůže zasadit body delší než je obvyklé.

Abys co nejvíc zvýšil užitečnost této techniky výpadu, je nutné vždy umístit své nohy nepříliš daleko od sebe; takto můžeš při útoku dosáhnout dále a snáze se ti bude ustupovat (v závislosti na okolnostech). Většinu váhy dej na nehybnou nohu, tím si udržuješ tu druhou, aby byla lehká a reagovala rychle.

S ohledem na všechny tyto skytečnosti nedoporučuji, abys zaujímal střeh s levou nohou vpředu. Zaprvé, tvůj dosah bude krátký dokud si nepřekročíš. A pak i když bys překročil pravou nohou a pak ji stáhl, může tvůj útok selhat, protože potřebuje dlouhý pohyb a proto, že dost pravděpodobně dosáhneš příliš daleko a nebudeš se moci včas vrátit zpátky. Z těchto a mnoha jiných důvodů je střeh s levou nohou vpřed přípustný jen tehdy, když čekáš na soupeřův útok, kdy stáhneš levou nohu vzad a provedeš kryt a protiútok v jednom tempu. To je možné, protože tělo v průběhu stahování zpět změní profil a pravým bokem skončí vpřed k protiútoku. Nicméně pokud soupeř nezaútočí když jsi ve střehu s levou nohou vpřed, nikdy bys neměl převzít iniciativu a zaútočit na něj.

Takže vcelku proto je lepší stát ve střehu s pravou nohou vpřed, tak, abys mohl útočit a ustupovat rychle, jelikož tvé nohy a tělo dělají menší pohyby. V ideálním případě po útoku výpadem by bylo dobré stáhnout pravou nohu až za levou, pak následovat stažením levé za pravou (tím skončí pravá noha opět vpředu): tímto způsoběm odstoupíš do značně bezpečné vzdálenosti, kam už na tebe soupeř nemůže dosáhnout (pokud tě nezasáhl v protitempu).

Střeh s levou nohou vpřed je užitečnější s mečem a dýkou než se samotným mečem. Shrnuto, je lepší stát ve střehu s pravou nohou vpřed a po výpadu stáhnout pravou nohu zpět nepříliš daleko od levé; odsud, když tě soupeř následuje, můžeš buď znovu provést výpad pravou nohou nebo odstoupit levou (v závislosti na situaci) a provést dobrý protiútok.

Umět překročit může být taky velmi užitečné a výhodné, protože to mate a rozhazuje soupeře a způsobuje to, že meč dorazí s větší hybností a projevuje více odvahy. Tělo, meč a nohy postupují v dokonalé jednotě, což vytváří hybnost a sílu. Kromě toho při překroku můžeš snadno měnit linky, takže se soupeři bude hůře bránit a ztíží mu to jeho vyhodnocování, protože musí reagovat velmi rychle; a jakmile se tvé tělo dostalo za jeho hrot, nebude schopen tě zasáhnout.

Někdy dokonce i když už jsi soupeře zasáhl, zvládne stáhnout meč a zasáhnout tě. V tom případě je tvou chybou buď to, že jsi nepřekročil až těsně k soupeřově tělu nebo jsi špatně převzal tempo. Když místo toho překročíš přesně ve chvíli, kdy soupeř pohne mečem vpřed, poté co jsi obsadil soupeřův meč krytem nebo když je soupeřův meč mimo linku, bude pro soupeře nemožné stáhnout meč v průběhu tvého překroku.

Další užitečnou technikou je běžet po délce soupeřovy čepele (na každou stranu) v průběhu tvého překroku, abys byl neustále dobře chráněný. Stáhne-li tvůj soupeř meč zatímco tohle děláš, může ti ve skutečnosti nahrát k výhodě, protože tím vytvoří větší odkrytí a stáhne své forte od tebe pryč (čímž přestane být schopný čelit tvému meči).

Jsou tací, kteří se v průběhu tvého překračování celé vzdálenosti stihnou stáhnou jen natolik, aby tě zasáhli, což je dokonce snazší s krátkým mečem než s dlouhým. Nicméně trvám na tom, že když víš jak překračovat až k soupeřově tělu, budeš v bezpečí jakkoli je meč dlouhý. Při překračování můžeš dělat různé věci, jako například nejprve rozhodit soupeře nárazem tvého těla a pak uchopit jeho meč za jílec; nebo můžeš překračovat celou vzdálenost pod jeho napnutou paží, v takovém případě nebude schopen stáhnout svůj meč (jakkoli krátký) pokud nejprve neustoupí zpět (což v tempu nemůže udělat).

Překročíš-li, můžeš také zápasit se soupeřem a hodit jej na zem, což by se nejvíc hodilo v případě, kdy tvůj meč nedorazil na cíl. Není pochyb o tom, že pokud tvůj meč dorazil na cíl v průběhu překroků, pronikne tělem tvého soupeře až k jílci, který také zasadí úder a otřese tvým soupeřem. Navíc zásah, který bys takto způsobil, by byl natolik vyřazující, že by soupeř neměl sil ke stažení svého meče zpět, aby tě zasáhl.

Navíc osoba, která překračuje, bude více připravena k přebírání nových iniciativ, zatímco soupeř bude v obraně, zmatený množstvím ohrožení, které jej postihují.

Když překračuješ, můžeš dělat daleko více věcí, které by nebyly možné při útoku s pevnou nohou. Například můžeš často používat úhyb a girata, což by nebylo možné uskutečnit, kdybys ty nebo tvůj soupeř nepřekročil.

Kdybys chtěl dostat své tělo z linky soupeřova hrotu (na kterékoliv straně), mohl bys také být přinucen dostat se blíže; a to ze dvou důvodů: a) abys mohl zasáhnout soupeře ve stejném tempu a b) abys minul soupeřův hrot dřív, než stihne přemířit úhel svého meče proti tobě. Takže je jasně lepší překračovat až k jeho tělu než ustoupit zpět a vystavit se riziku protiútoku dřív, než se zvládneš úplně dostat mimo nebezpečí.

Je pravda, že toto vše je nebezpečnější s mečem a dýkou a vyžaduje více opatrnosti, protože poté, co mineš hrot soupeřova meče, pořád tu zůstává nebezpečí jeho dýky. Nicméně jsou techniky, které ti umožní překračovat bezpečně dokonce i v tomto případě, jak ukážu v kapitole o taktice zásahů mečem a dýkou.

Když víš jak překračovat, budeš schopný pohybovat svým mečem účinněji, udržíš si soupeře od těla a celkově bude tvůj styl více optimistický, dokonce i když tato technika vyžaduje dobré posouzení způsobu pohybu těla a nohou, aby se s mečem dalo lépe zacházet.

Když překračuješ levou nohou, nikdy neveď levou částí tvého těla, obzvláště se samotným mečem, protože bys nemohl využít výhody svého forte, které by bylo příliš vzadu. Je tudíž nezbytné vést pravým bokem dokonce i když překračuješ levou nohou. Tímto způsobem budeš provádět nejen současný úhyb, ale zároveň bude tvůj meč silnější a bude mít stejný dosah jako kdybys zasadil útok pravou nohou, protože se můžeš naklonit dále kupředu.

A na závěr, vědět, jak provést útok s pevnou nohou, je jedna věc; vědět, jak provést překrok, je jiná věc. Společnou znalostí těchto technik budeš schopný úspěšně pracovat podle toho, jaký je tvůj soupeř a jaké ti nabídne tempo. Někdy ve skutečnosti budeš kvůli krátkosti nabízeného tempa schopen provést pouze útok s pevnou nohou.

Ale všechny tyto techniky jsou založeny na postoji ve střehu. Je ještě jiný druh překroku, který lze provést v jakémkoliv možném tempu; ale o něm se rozepíšu dále v knize.

2.1.14 Natažený meč

O nataženém držení meče přímo, v úhlu nebo staženého. Kapitola 14.

Existují různé způsoby držení meče a mečové ruky (jak ukážu na zobrazeních různých střehů); protože některé způsoby jsou lepší než ostatní, budu nyní hovořit o těch nejdůležitějších a počkám s rozborem podstaty střehů, dokud neukážu každý z nich na obrázcích.

Někteří drží meč v úhlu, s paží nepříliš napnutou a rukou ve třetí poloze jen nad pravým kolenem nebo ve druhé nad a vně kolene.

Jiní si udržují paži docela staženou a meč napřímo tak, aby vytvaroval linku mezi loktem a hrotem zbraně.

Dále jiní udržují paži nataženou tak daleko, jak to jen jde a drží meč napřímo tak, aby utvořili přímou linku mezi ramenem a hrotem. Tento způsob držení mečové ruky je dobrou zárukou před nebezepečím; nicméně může unavovat a oslabit meč a zjednodušit jeho nalezení soupeřem kvůli prodloužené vzdálenosti mezi ním a tělem. Držíš-li meč tímto způsobem, musíš v porovnání s jinými případy vynaložit větší úsilí k tomu, aby sis jej udržel svobodný.

Na druhou stranu když ovládneš tento způsob držení meče, může se stát soupeři velkou překážkou: zjistí, že je obtížné dostat se dostatečně blízko, aby tě zasáhl, protože pořád vidí tvůj hrot tak blízko. Kvůli tomuto velkému nebezpečí nebude moci vykročit vpřed dokud nenajde tvůj meč a neodsune jej z linky. Jestliže tvůj soupeř jednoduše položí své forte na tvé debole a začne útočit, těžko se mu to povede kvůli výhodě malého odkrytí, která je jednou z vlastností tohoto způsobu držení meče. Mimo to, nebude moci na tebe dosáhnout, dokud jeho debole nemine tvé forte, čímž ti dává prostor k obraně. Když tě zkusí zasáhnout pod mečem, můžeš jej snadno zasáhnout shora, protože na tebe nebude moci dosáhnout dříve, než tvůj hrot (který je k němu tak blízko a už natažený) najde jeho tělo.

Chce-li proti tobě uspět, musí nejprve odstranit z cesty tvůj meč a pak převzít tempo zatímco uhýbá tělem na libovolnou stranu, v takovém případě bude muset překračovat až ke tvému tělu, protože na tebe nemůže dosáhnout aniž by postoupil za tvůj hrot. Protože pro něj bude obtížné ustupovat poté, co minul tvůj hrot, musí pokračovat v postupování. Tento druh útoku se může povést, protože je pracné udržet si tvůj hrot v lince, což je jeden z problémů udržování tvé ruky natažené tak vysoko; i malý pohyb může způsobit, že se tvůj meč pohne z linky a umožní tvému soupeři pod ním přikráčet.

Abys správně vytvaroval tento dlouhý postoj, měl bys omezit svůj rozestup, abys udržel nižší partie tvého těla mimo nebezpečí, protože jsou nejvíc vystavené a je nejvíce obtížné bránit je pomocí krytů. Kratší rozestup ti také umožní při útoku dosáhnout dále, nebo více ustoupit při ústupu, když se soupeř dostane příliš blízko.

V tomto postoji by ses měl vždycky snažit udržovat soupeře na vzdálenost; jinak mu dáš značnou příležitost k překročení.

Výhodou tohoto postoje je jeho možnost krýt seky, protože forte je už tak daleko vpředu, že sek na ně nemůže nedopadnout. A zkusí-li tě soupeř zasáhnout pod tvým mečem, nepovede se mu tam dostat, protože čtvrtá část tvého meče na něj dosáhne o to snáze, udržuješ-li si svůj rozestup krátký.

Největší nebezpečí ohrožuje nataženou ruku s mečem. Nicméně i toto lze pokrýt nepatrným pohybem meče vstříc místu, ze kterého sek pravděpodobně dopadne, snížením hrotu dle potřeby (záleží na tom, jestli jde sek vysoko nebo nízko) a neustálým setrváním na lince.

Tento způsob držení napnuté ruky vyžaduje hodně cvičení. Musíš se naučit dělat výpad spíše udržováním ruky v klidu a dostatkem pohybu v těle a nohách než šviháním rukou s mečem. Také se musíš naučit udržovat tvůj meč blízko k soupeři (a jeho nejpravděpodobnějším odkrytím) a udržovat jej svobodný. (Jsou tací, kteří se zdráhají natáhnout svůj meč, protože se bojí, že jej soupeř najde a bude jim překážet v práci.) A konečně se musíš naučit jak udržovat svou ruku ve správné poloze tak, aby, takto vycvičena, bezchybně zasáhla cíl. Méně zkušení buď přehánějí pohyby, nebo se hýbají nedostatečně a nejsou tak schopní v obraně a napínání jako ti, kteří strávili čas cvičením tohoto postoje.

Ti, kteří drží meč v úhlu (s rukou buď ve třetí poloze hned nad kolenem nebo ve druhé výše a vně kolene) si posilují meč, ale platí za to tím, že dávají soupeři větší odkrytí a dovolují mu přijít blíže.

Takto utvořený střeh ve třetí poloze ti neumožňuje provést snadné cavazioni, protože meč je v takovém stoupajícím úhlu, že tvé tempo bude příliš dlouhé. Takto utvořený střeh ve druhé poloze zmírní tento problém, ale oba tyto střehy jsou ubohé, zvláště proti těm, kteří ví jak provádět útoky v přímé lince skrz debole soupeřova meče. Tito šermíři ví, jak udeřit na tvé tělo aniž by se přibližovali ke tvému forte, kde tvůj meč vytváří řečený úhel. Krytí z těchto střehů v úhlu vyžaduje velký pohyb a nedorazíš včas; dokonce i kdybys dorazil, bude to tak pozdě, že tvůj soupeř může změnit směr útoku na jinou přímou linku nebo úhlem.

Úhel vždycky může projít skrz jiný úhel, ale přímé linky se navzájem neporazí snadno, a, protože mají stejnou sílu, minou se aniž by způsobily škodu; přihodil-li se v posledním případě nějaký zásah, je to proto, že jeden ze dvou lépe využil své forte proti soupeřově debole. Slabší meč bude vždycky odsunut z linky, zatímco ten druhý bude pokračovat přímo k cíli. Úhly se mohou překonat navzájem a jeden může uspět proti druhému aniž by onen byl schopen vzdorovat. Úhly se v síle poddávají jeden druhému; velice snadno procházejí přímými linkami a vítězí nad jinými úhly v závislosti na jejich směru.

Mimo to, ti, kteří šermují mečem v úhlu, nemohou provést jakoukoli změnu aniž by jim to zabralo značné množství času, protože ruka a hrot meče musí opsat značně široký oblouk. Oblouk bude ještě větší, jedná-li se o změnu z jednoho úhlu do druhého, a úplně největší, když má hrot provést cavazione. Je možné změnu zmenšit uzavřením úhlu a vytvarováním přímé linky; ale i v tomto případě se bude jednat o značně velký pohyb a v menzurách bude znamenat nebezpečí.

Úhly jsou dobré k útoku, ale dost mizerné k obraně.

Chceš-li zaútočit proti meči drženému v úhlu, měl bys dbát nejen na převahu meče, ale i těla a nohy, a obezřetně vyhodnotit sílu úhlu na který útočíš. Jinak riskuješ souzásah.

Je daleko lepší držet ruku staženou a meč přímo tak, aby vytvaroval přímou linku mezi loktem a hrotem. Takto můžeš snáze získat převahu meče, útočit, krýt a provádět cavazioni s dostatečnou rychlostí, zatímco tvé tělo je chráněno forte a hrot je na lince k soupeři.

Nicméně je výhodné využít všechny tyto techniky podle toho, co vyžaduje příležitost; kdo zná všechny, má výhodu toho, že zná jejich podstatu a výsledky z nich plynoucí. Vždy si pamatuj, že jediná technika není účinná ve všech situacích, a že každá má svůj daný účel, a ta, která je dobrá při jedné příležitosti, nemusí být dobrá jindy. Jak jsem již uvedl, měl bys mít bohatý repertoár a důkladně vybírat techniku, která je v dané situaci nejvhodnější.

Abys byl nejvíce v bezpečí, měl bys držet svou ruku s mečem ne úplně nataženou, ale spíš nataženější než nikoliv, s mečem namířeným přímo vstříc nepříteli nebo jen tolik mimo linku, kolik si soupeřův postoj žádá. Takto bude střeh silnější a tělo bude lépe chráněno pomocí forte tvého meče. Na základě toho, že forte je rovnou docela vpředu, bude forte potřebovat jen malé pohyby k obraně. Také je takto držený meč silnější, než když je paže úplně natažená: snáze ovládáš meč, jsi svobodnější v pohybech a méně tě tento postoj unavuje. Navíc je pro soupeře těžší při útoku proklouznout pod tvým mečem, než kdybys držel ruku úplně nataženou vpřed a budeš více připraven, abys mohl pohnout mečem kamkoli budeš potřebovat.

Držením forte tam, kde je zapotřebí aby bylo, a jeho správným používáním se vždycky budeš moci ubránit. S tímto nad jiné lepším způsobem držení meče se lépe stojí ve střehu proti soupeři, i když si myslím, že bys nikdy neměl dlouho zůstávat v jednom postoji. Pamatuj, že i když jeden postoj může být lepší než jiný, všechny mají nedostatky.

Spatří-li soupeře v jakémkoli daném střehu, moudrý šermíř by nejen měl rozeznat polohu, ale také vědět jak jej porazit v jeho vlastní partii. Podobně i ty bys měl vědět co může soupeř dělat co do útoku a obrany, což, když se soupeř nezastaví v daném střehu, nemusí být snadno odhadnutelné. Často můžeš posoudit svou převahu právě v tom okamžiku, kdy soupeř tasí meč a začne s ním pohybovat. Nicméně tomuto se budu věnovat více v Knize 2, kde uvidíme, jestli je lepší se ve střehu zastavit a čekat na tempo nebo zaútočit na soupeře bez zastavování.

2.1.15 Jak držet tělo

O tom jak držet tělo jestli je lepší držet je vysoko nebo nízko. Kapitola 15.

Chceš-li co nejvíce zvýšit svou schopnost chránit si tělo, měl bys vědět jestli je lepší stát rovně nebo držet si tělo nízko. Obecně by sis měl uvědomit, že tvé tělo je větší než čepel meče, která, i když je lehká, je velmi úzká a tudíž nedostačuje k jeho pokrytí. Čím větší tělo, tím obtížnější bude pro meč ho ubránit, kvůli nezbytné vzdálenosti, kterou musí procestovat když se pohybuje z pokrytí jednoho místa na druhé.

Někteří tvrdí, že držet tělo rovně je přirozenější: že tvá hlava bude lépe chráněna, že budeš připravenější k pohybu, že se tvé tělo méně unaví a bude méně omezené, než kdybys je ohnul vpřed. Udám důvody proč jsou některá tato tvrzení pravdivá a jiná nikoliv.

Zaprvé, vzpřímený postoj je nebezpečnější a méně účinný pro útok. A to proto, že obrana vzpřímeného těla vyžaduje větší pohyby, nemůžeš provést hluboký výpad bez ohnutí těla vpřed. A když je ohneš, bude tvůj pohyb tak dlouhý, že snižuješ pravděpodobnost, že se včas stáhneš.

Tudíž budeš-li stát vzpřímeně, budeš více nejednotný a slabší v těle i meči.

Když víš jak nést tělo vpřed správně a bez neohrabanosti, bude ti lépe sloužit když je ohneš. Ale když si myslíš, že to nedokážeš, měl bys raději zůstat vzpřímený, protože když si budeš vynucovat svůj postoj, nikdy nebudeš dostatečně připraven se pohnout.

Oproti tomu, tělo, které vytváří dobrý a pohodlný úhel v pase a které je vždy ukotveno na nohou, bude ve výrazně větším bezpečí, když bude držené nízko, protože bude nabízet soupeři menší cíl; a malý pohyb meče tudíž postačí k tomu, aby je pokryl. Spojení sil se stane silnější, čimž přidá na živosti a rychlosti stylu osoby, která je schopná držet své tělo nízko.

Aby ses naučil jak správně držet své tělo takto nízko, budeš potřebovat hodně cvičení a těžké práce. Ale pak budeš rychlejší, cítit se pohodlněji, připravenější a co je nejdůležitější, budeš více v bezpečí; budeš schopný krýt se bez tápání a zasáhnout rychleji a z větší vzdálenosti. Protože tvé tělo je již ohnuto, budeš schopný jít vpřed aniž bys dělal velký pohyb.

Nicméně je důležité zmínit, že váha těla by měla být umístěna pouze na jedné noze, takže ta, která se první pohne, toto může provést rychleji; jinak budeš výrazně pomalejší. Nemůžeš zvednout nohu aniž bys nejprve zvedl část váhy, kterou na ní máš umístěnou, a ačkoli se to nezdá, tento pohyb končí tak, že se skládá ze dvou temp.

Když dokážeš spojit síly svého těla a meče, ve skutečnosti bude tvá hlava ve větším bezpečí, protože bude blízko tvého forte a rychleji překročí na kterékoliv straně nebo se rychleji stáhne, než kdybys stál vzpřímeně.

Ideální by bylo, kdyby se člověk mohl udělat tak malým, aby celé své tělo mohl krýt fortem svého meče. Ale protože to přirozeně není možné, měl bys ses alespoň snažit pokrýt kolik jen můžeš, aby sis užil více bezpečí. Toto by mělo být konáno bez neohrabanosti a tak přirozeně, abys zůstal rychlý a účinný v jakékoliv situaci.

Únava, kterou zažiješ při procvičování tohoto postoje bude výrazně menší než výhody, které z něj budeš mít. Bavíme se o obraně nejen tvého života, ale i tvé cti v jediném úderu. Osoba, která se dokáže chovat obezřetněji a sebejistěji si zaslouží více chvály a dosáhne více úcty. Někdy malá výhoda může vést k velikému vítězství.

2.1.16 Jak čelit soupeři

Některé rady, když čelíš vysokému, malému, silnému, horkokrevnému nebo chladnokrevnému soupeři. Kapitola 16.

V okamžiku, kdy při souboji stojíš poprvé tváří v tvář soupeři, musíš pečlivě zhodnotit jeho styl, jeho sílu a jeho velikost, protože je nezbytné utvářet svou taktiku podle příznačných vlastností osoby, se kterou bojuješ. Tudíž se zmíním několika slovy o tomto předmětu a dám ti několik náznaků jak se nejlépe chovat.

Jsi-li vysoký a tvůj soupeř je malý, měl bys založit svou výhodu na větším dosahu. Větší dosah máš jak díky své velikosti tak díky úhlu tvého těla, které když ohneš vpřed, umožní ti dosáhnout na soupeře aniž by on mohl dosáhnout na tebe.

Z tohoto důvodu by ses měl snažit zůstat v ofenzívě.

Ani nepotřebuješ nacházet soupeřův meč (ačkoli je vždy dobré se o to snažit); jediné, co opravdu potřebuješ, je udržovat si svůj meč svobodný, abys ho jím mohl zasáhnout jakmile je nadosah a dříve, než se ke tvému tělu dostane jakékoli ohrožení. Obecně by ses vždy měl snažit udržovat soupeře na takovou vzdálenost, aby se nikdy nemohl řádně dostat do své menzury.

Jelikož jsi první kdo dosahuje menzur, jakmile se on pohne aby se přiblížil a dosáhl své menzury, měl bys převzít tempo a zasáhnout jej; nebo jej alespoň rozhodit předstíráním přebrání tempa a pak jej zasáhnout do odkrytí, které vytvoří tím, jak se poslušně snaží krýt. Pak bys ses měl rychle stáhnout z menzury, abys byl ještě dál, tak, aby na tebe nemohl dosáhnout.

Nedá-li ti příležitost k ničemu takovému, radím k obezřetnému postupu a zrušení menzury pokaždé, když se snaží přiblížit, abys zhatil jeho plány k útoku. Tuto hru bys měl udržovat dokud ti nakonec nenabídne dobrou příležitost k zásahu nebo abys jej přivedl k poslušnosti.

Všechny tyto úkony by měly být prováděny bez překračování. Začne-li on překračovat, odstraň své tělo z linky a zruš menzuru, abys zastavil jeho překračování hrotem svého meče. To jej přinutí přijmout jinou strategii a dovede jej ke zjištění, že je pro něj lepší se bránit spíše než útočit, protože si bude myslet, že není schopný tě zasáhnout, aniž by vystavil své vlastní tělo značnému nebezpečí.

Menší postava tudíž shledá lepším vyčkávat a nacházet tvůj meč, aby ti zabránila jej zasáhnout ve chvíli, kdy se pohybuje, aby získal menzuru. A jakmile vstoupí do menzury a najde tempo, je pro něj lepší útočit s překroky, protože se dostane tak daleko za tvůj hrot, že pro něj bude téměř nemožné se stáhnout zpět aniž by byl tebou zasažen (pokud, ovšem, nebyl tvůj meč tak daleko mimo linku nebo tak stažený, aby mu umožnil provést bezpečný ústup). Kvůli tvému delšímu dosahu by nikdy neměl v jediném pohybu odstoupit příliš daleko z menzury, aby se k němu nemohl dostat tvůj meč.

Na druhou stranu je pravdou, že pohyby vyššího člověka jsou obvykle pomalejší a jeho odkrytí větší, což způsobuje že je obtížnější dostat se z linky soupeřova útoku, i když by mohl mít původní (a důležitou) výhodu linky. Vyšší soupeř vždy nabízí větší cíle. Víš-li, jako menší osoba, jak ovládat vzdálenost, je tvé tělo lépe chráněno mečem, který bude muset dělat jen malé pohyby k obraně tvých odkrytí. Když projdeš za soupeřův hrot dříve, než on se dostane za tvůj, vyhnul ses většímu nebezpečí; protože tvá odkrytí jsou menší, přivodíš si méně nebezpečí a následkem toho budou tvé pohyby bezpečnější než pohyby tvého vyššího soupeře.

Jsi-li silný a tvůj soupeř je slabý, máš velikou výhodu. Měl bys založit svou strategii na nalezení soupeřova meče, protože jej můžeš snadno rozhodit a zaútočit když se pohybuje. Když se slabší meč pokusí při pohybu z jedhoho bodu do druhého vzdorovat silnějšímu, obvykle se natolik odkloní, že svalnatější šermíř může snadno zasáhnout slabšího. Jedná-li se o útok s pevnou nohou, můžeš se pak vrátit ke kontrolování jeho meče a k tomu, aby se pohnul znovu a znovu. Překrok bude stejně dobrý, protože vyústí v zápas a ty jako silnější budeš mít navrch.

Jsi-li slabší, měl bys vždy zajistit, aby tvůj soupeř nenašel tvůj meč. Nikdy nekryj soupeřův útok, protože jeho debole může ve skutečnosti být silnější než tvé forte, a oklameš sám sebe, když si budeš věřit, že se jím ubráníš. Jiným případem by bylo, když by nejsilnější část tvého forte šla proti nejslabší části jeho debole, v tomto případě je výhoda taková, že i jediná ruka zvítězí nade dvěma.

V jakémkoliv případě bude pro tebe lepší vůbec nekrýt, když se tomu můžeš vyhnout. I když tvá obrana uspěje, narazíš na takový odpor, že pro tebe nebude možné kontrovat (pokud neuplatníš takovou jemnost, kdy dorazíš na soupeřovo tělo dříve, než se jeho meč dotkne tvého, v takovém případě se jeho tělo stane oporou pro tvůj meč). Nejlepší je uhýbat tělem a udržovat si meč svobodný.

Také se nikdy příliš nepřibližuj k soupeři. Ve skutečnosti by bylo lepší doprovázet všechny tvé obrany lehkým stažením těla; jsi-li donucen vykrýt bod, úder nebude díky tomu tak tvrdý. Co se týče seků, protože nikdy nemají takovou hybnost, je pro tebe pořád lepší vykrýt je přiblížením se.

Neustále si udržuj soupeře na hrotu svého meče tak, abys mu nedovolil provést překrok. Když se mu to povede a dostane se k tobě, bude mít pravděpodobně navrch: když do tebe při překroku vrazí, naruší tolik tvůj postoj, že budeš bezmocný a než se vzpamatuješ, bude mít víc než dostatečnou příležitost provést mnoho druhů útoku.

Jako slabší člověk nikdy nezkracuj menzuru. Raději se drž na dobrou vzdálenost a nenech svého soupeře najít tvůj meč. Snaž se ho vyprovokovat k útoku nabídnutím tempa nebo předstíráním toho, že jej necháš nalézt svůj meč. Když na to naletí a zahájí útok, zruš menzuru jen o kousek a umísti svůj hrot proti odkrytí, které vytvoří: sám se nabodne tím, jak jde kupředu.

Domnívá-li se omylem, že může překročit, najde tě místo toho dále od sebe (protože jsi zrušil menzuru); nedosáhne na tebe, bude široce odkrytý a než se stihne vzpamatovat, bude vystaven tvým útokům. Když se ti ale povedlo bodnout, můžeš ustoupit zpět a vyhnout se jeho přicházejícímu hrotu nohama a tělem.

Ze všech těchto důvodů je jasné, že slabší člověk by neměl agresivně útočit na silnějšího, ale raději hrát vyčkávací hru a spoléhat na výhodu vzdálenosti.

Podobně stojíš-li proti horkokrevnému nebo cholerickému soupeři, měl by ses k němu přibližovat a provokovat ho k útoku, abys jej zasáhl v okamžiku kdy přichází. Nebylo by dobré jít proti němu, protože nablízko nebo při zápasu bys ztratil výhodu hrotu svého meče. Místo toho by ses měl snažit ještě více jej rozzuřit, abys jej přiměl udělat chybu a v tom okamžiku (v závislosti na situaci) mu můžeš čelit bodem, nebo se stáhnout a zasáhnout jej jednotempovým krytem a protiútokem dřív než překročí.

Je-li na druhou stranu tvůj soupeř chladnokrevný a rozvážně čeká ve střehu, je dobré na něj zaútočit, za předpokladu, že si dáváš pozor, aby tě neoklamal: často si v zápalu útoku můžeš myslet, že se soupeř stará jen o obranu a místo toho skončíš zasažen. Když si počkáš a zachováš rozvahu, můžeš se snáze bránit i útočit.

Je vždy naprosto nezbytné zhodnotit nebezpečí, která si můžeš přivodit, nezávisle na povaze tvého soupeře. A nikdy bys jej neměl podcenit, raději buď vždy opatrný a připravený na cokoli, co může přijít tak, abys mohl být připraven na všechno.

Všechno co jsem dosud zmínil, se týkalo základů vědy a dovednosti s mečem. Mohl jsem se věnovat mnoha jiným předmětům, ale dal jsem přednost tomu se omezit na to, v co věřím, že jsou základní prvky tohoto oboru dnes a v této době.

Dále budu hovořit o podstatě střehů a různých technikách, s pomocí obrázků ukážu stejné postoje z pravé a levé strany těla.

2.1.17 Pojednání o střezích

Obecné pojednání o střezích. Kapitola 17

V této části knihy budu hovořit o hlavních střezích, akcích a technikách šermu.

Zaprvé mi dovol tě upozornit na to, aby tě nezmátlo, když uvidíš na každé kresbě dvě postavy, které obě dělají to samé. Je to proto, abych ukázal tělo z obou stran.

Oproti tomu jsem se rozhodl vynechat mnohé jinými vymyšlené střehy, například s dýkou plně nataženou a mečem umístěným za osobou (s levou nebo pravou nohou vpředu a mečem vysoko nebo nízko). Troufám si tvrdit, že tento druh střehu se spíš hodí k obraně zad oné osoby než přední strany!

Jiní, s jediným mečem, se zastávají názoru, že meč by měl být držen stažený a tak nízko, že hrot končí blízko chodidel; dále jiní jej drží na straně před nohami, také hrotem dolů a blízko u země.

Záměrem těchto postojů bylo udržet si meč svobodný.

Někteří šli dokonce tak daleko, že si chytají první část své čepele druhou rukou, aby si posílili svůj meč a mohli tak bít a zasáhnout soupeře.

Všechny tyto věci jsem vynechal jako nesouvisející a ve skutečnosti více kontraproduktivní, než všechno ostatní. Možná by bylo lepší je vůbec ani nezmiňovat, abych ušetřil čtenáře nudy, ale rozhodl jsem se jich dotknout, abych nemohl být obviněn z toho, že jsem je náležitě neprozkoumal.

Například jsou tací, kteří považují odzbrojení soupeře svým mečem za nezbytné jádro práce s jediným mečem. Věřím, že tato technika má jen velmi malé výsledky, protože může uspět pouze proti těm, kteří nemají žádné ponětí o udržování svobody svého meče nebo o cavazione. Proti komukoliv jinému to bude nejen neúčinné, ale neustále to bude způsobovat tvoje porážky, takže se o tom už nebudeme dále bavit.

Místo toho budu hovořit o takových technikách, které ti budou k užitku a výhodě, když budeš čelit soupeři s mečem v ruce. Takto, jedno co se přihodí, budeš schopný vědět co dělá tak dobře, jak to ví on.

S tímto cílem na mysli jsem použil obrázky, ze kterých, jak doufám, si můžeš odvodit nejlepší poučení, a doprovodil jsem je textem který nejen vysvětluje každou technikyu, ale také ti pomáhá vytvořit si domněnku o záměrech soupeře, co proti tobě může použít. Takto, budeš-li vždy předvídat svého soupeře tím, že víš co se chystá udělat, můžeš být připraven v průběhu toho, jak provádí svůj záměr.

Také nebuď překvapen tím, že uvidíš některé body provedené mečem, nohami a tělem: tyto byly zahrnuty, aby ukázaly jak bys měl pracovat, když zasahuješ s výpadem s pevnou nohou, když provádíš překrok a když provádíš kryt-protiútok.

Některé ilustrace zobrazí meč v napnutém držení, jiné stažený; podobně uvidíš šermíře stojící více nebo méně vzpřímeně v závislosti na tom, jak moc sníží svá těla. Někteří budou více nebo méně natažení v závislosti na úhlu těla. Všechny tyto jevy budou názornými příklady střehu, ve kterém se osoba nachází, jak v obraně tak v útoku; a budou předvádět různé polohy těl a různé techniky, které by měly být použity v závislosti na příležitosti.

Po první sadě ilustrací bude následovat další, ve které ukáži kryty a útoky, které vycházejí z předchozích postojů, a vysvětlím jak mohly být způsobeny. Tam poznáš jak musí být obrana a útok provedeny v jednom tempu dokonce i když jsi ozbrojen pouze jediným mečem. Poté uvidíš další, vždy doprovázené krátkým textem; někdy bude text dosti důkladný, jindy jen letmý, protože bude zcela jasný. Dokonce i v posledním případě budu stále vysvětlovat jak zásah vznikl, jak byla provedena obrana a v jakých střezích oba soupeři byli před zahájením akce.

Zkrátka, pokusím se dát ti nástroje jak vědět co dělat, když vidíš soupeře v jakémkoliv daném střehu, jaké útoky od něj očekávat a jak se proti nim bránit. Dám ti představu o změnách, které můžeš dělat v každé menzuře (dlouhé nebo krátké); a pokusím se rovnocenně hovořit o každé z menzur tak, abych ti dal lepší představu jak daný zásah vzniká.

2.1.18 Znázornění seků

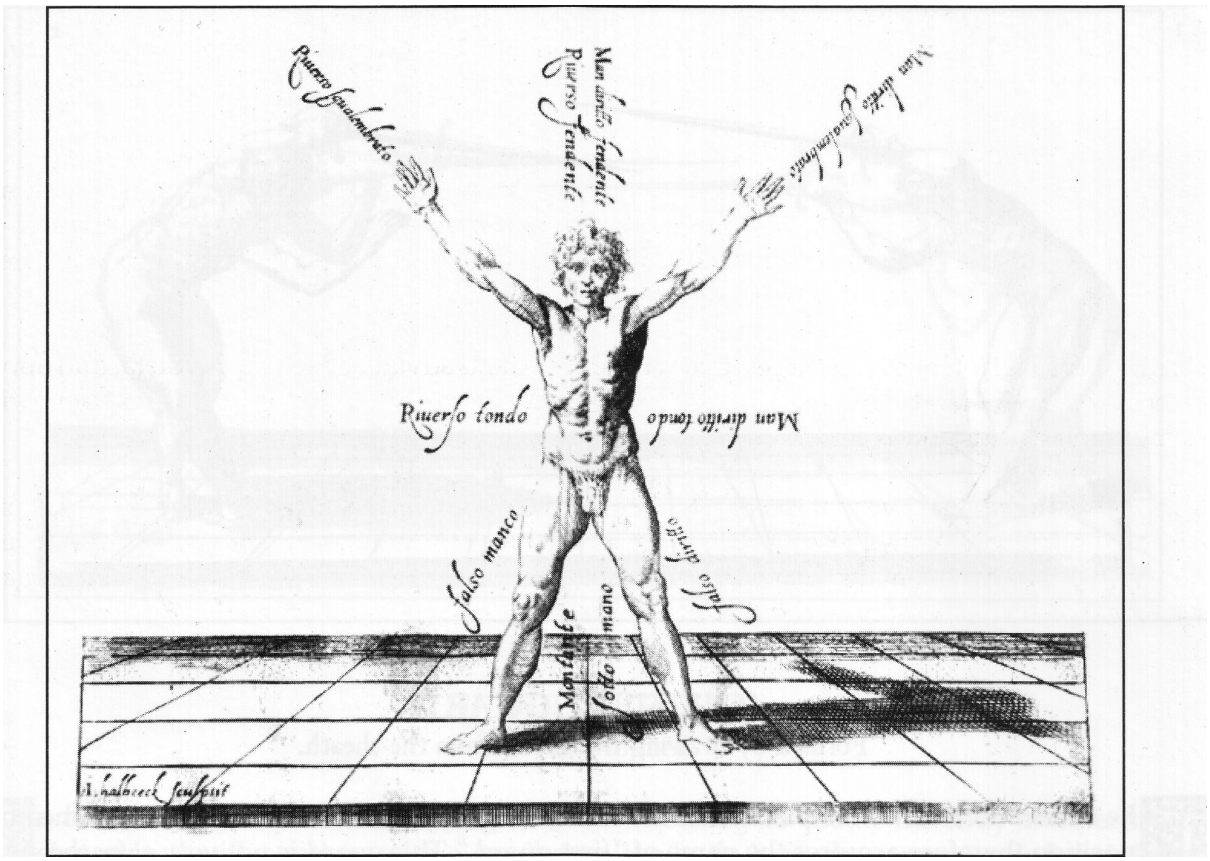

O ilustraci ukazující podstatu seků. Kam útočí. Kapitola 18

Obrázek výše zobrazuje seky, které je možno zasadit. Každému seku bylo dáno náležité jméno, aby bylo vidět kam dopadají na soupeřovo tělo (i když mohou ve skutečnosti dopadat výše nebo níže, v závislosti na poloze ruky a paže). Také jsem ukázal po jaké dráze přicházejí na cíl. Z tohoto prvního pojetí vychází druhé, které spočívá v poznání jaký druh obrany je vhodný proti každému seku, aby bylo možno se vykrýt a kontrovat v jednom tempu.

Proto je postava členěna tak, že seky nejsou zobrazeny z polohy, ze které vycházejí, ale podle místa kam dopadají. Například mandritto je zasazeno zprava a dopadá na levé rameno soupeře, zatímco riverso je zasazeno zleva a dopadá na pravý bok soupeře.

Prozkoumáš-li tento obrázek, zjistíš, že je snadné vymyslet způsoby jak vykrýt každý sek, budeš-li mít na mysli, že ačkoli ruka zasazující je může být stejná, nedopadají všechny stejnou silou. Tudíž, abys lépe kryl a kontroval, bys měl zamýšlet postavit se silnějšímu seku přiměřeně silnější obranou.

I když jsem se nevěnoval rozdílům mezi těmito seky, myslím, že jsem probral všechno, co je pro naše účely nutné, v předchozích kapitolách. Místo toho přejdu k důležitějším a užitečnějším věcem.

2.1.19 Techniky s jedním mečem

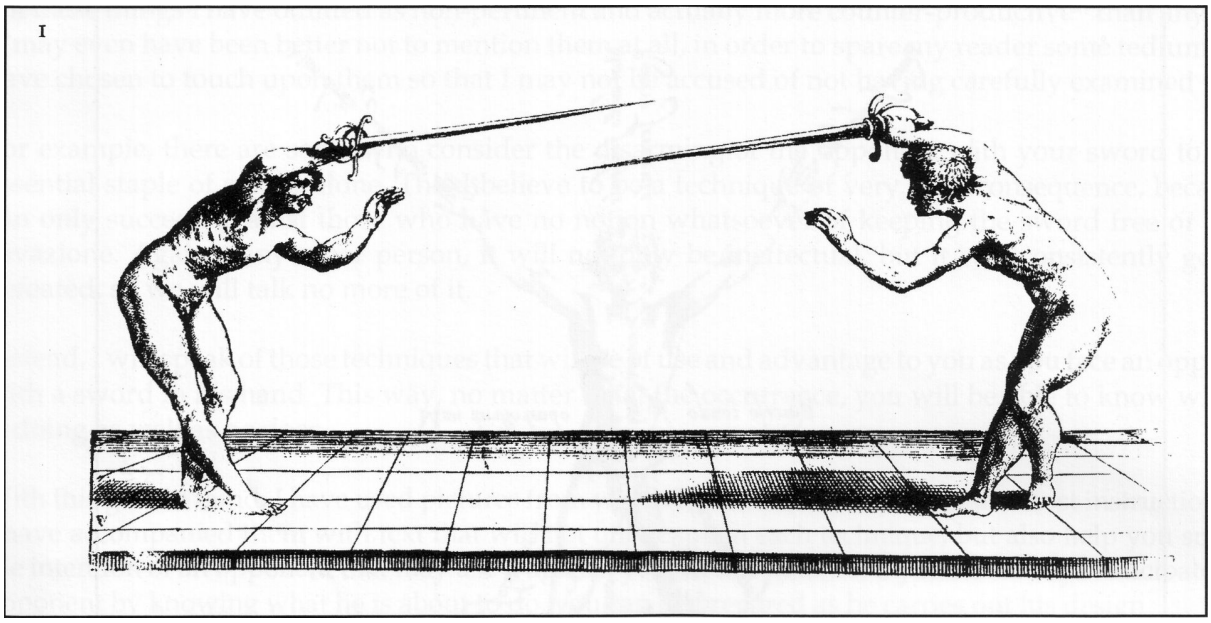

První střeh, utvořený tasením meče z pochvy.

Ilustrace zobrazuje umístění ruky poté, co tasí meč z pochvy; tato poloha tudíž získává jméno "první střeh." Tento střeh není příliš bezpečný: meč je příliš stažený a tělo zůstává nekryté kvůli vysokému umístění meče a z toho vyplývající vzdálenosti mezi forte a tělem. Zaútočí-li soupeř na odkrytí pod mečem, nemůžeš je včas mečem vykrýt, proto je levá ruku ke krytí nepostradatelná, pokud nezrušíš menzuru; nebudeš-li se krýt rukou, zasáhne tě soupeř dříve než se stihneš vykrýt.

Zvládneš-li se vykrýt a chceš-li následovat útokem, můžeš snížit hrot, uvolnit si meč a pak udeřit sekem nebo tlačeným bodem; nicméně, protože z tohoto vyplyne dvoutempová akce, je nepravděpodobné, že uspěje.

Hlava je tímto střehem krytá dost dobře, zvlášť vně.

Nicméně ukážu ti jiný první střeh, který je daleko bezpečnější a ve kterém můžeš stát ve střehu a útočit na soupeře. V tom, který jsme právě viděli, se nemůžeš bez velkého rizika přiblížit k soupeři: omezme úlohu tohoto střehu na zrušení menzury a nic jiného.

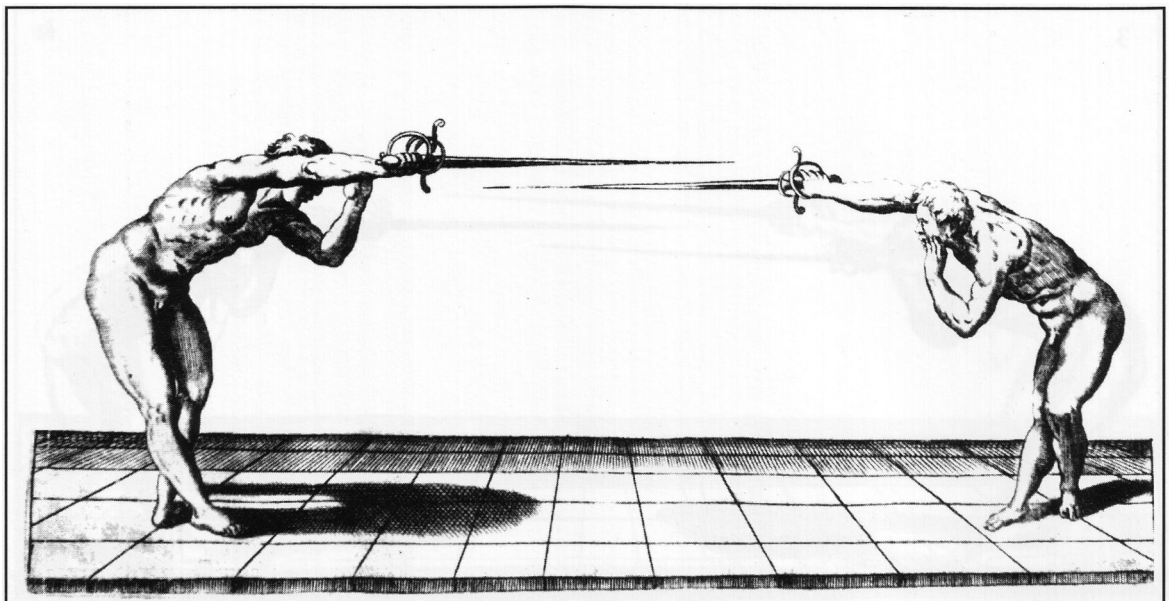

První střeh - správně utvořený.

Abys správně utvořil první střeh, je nezbytné umístit tělo a meč tak, jak je ukázáno na ilustraci: s krátkým ro-

zestupem, tělem ohnutým, paží nataženou a hrotem co nejvíc přímo (protože bude přirozeně tíhnout k obracení dolů). Takto se tvůj soupeř nebude schopný přiblížit nad tvým mečem; a protože je tato část nejslabší, měla by být nejsilněji chráněna.

Rozestup musí být krátký a tělo ohnuté vpřed tak, aby nižší partie těla byly drženy na takovou vzdálenost od soupeře, že na ně nemůže dosáhnout, dokud se jeho hlava nepřiblíží ke středu tvého meče. Z toho plyne, že tvůj meč musí krýt pouze tvou hlavu a vrch hrudníku, což lze udělat jednoduše umístěním forte vpřed; soupeřův meč vždy skončí blíže ke tvému forte než ke tvému tělu. Tento střeh je vynikající proti sekům, protože je můžeš vykrýt a kontrovat aniž bys musel otáčet ruku.

Tento střeh by byl stejně dobrý jako všechny ostatní, kdyby nebylo tak unavující držet tímto způsobem ruku po delší dobu.

V tomto postoji se můžeš pohybovat proti nepříteli, nacházet a rozhazovat jeho meč aniž bys vůbec dělal změny - jednoduše neustálým přibližováním. Tvým cílem je zasáhnout jej po vnější lince nad jeho mečem nebo pod ním (když provede cavazione) prostým snížením těla a rozšířením rozestupu, zatímco stále udržuješ paži ve stejné poloze. Po dopadu tvého zásahu bys měl jednoduše stáhnout svou nohu zpět a vrátit se k jeho meči, najít jeho čepel tvým mečem nad ním. Když je jeho meč vevnitř, vytlač jej z linky vně; to by nemělo být obtížné, protože soupeř nebude schopen pracovat proti silnější části tvého střehu.

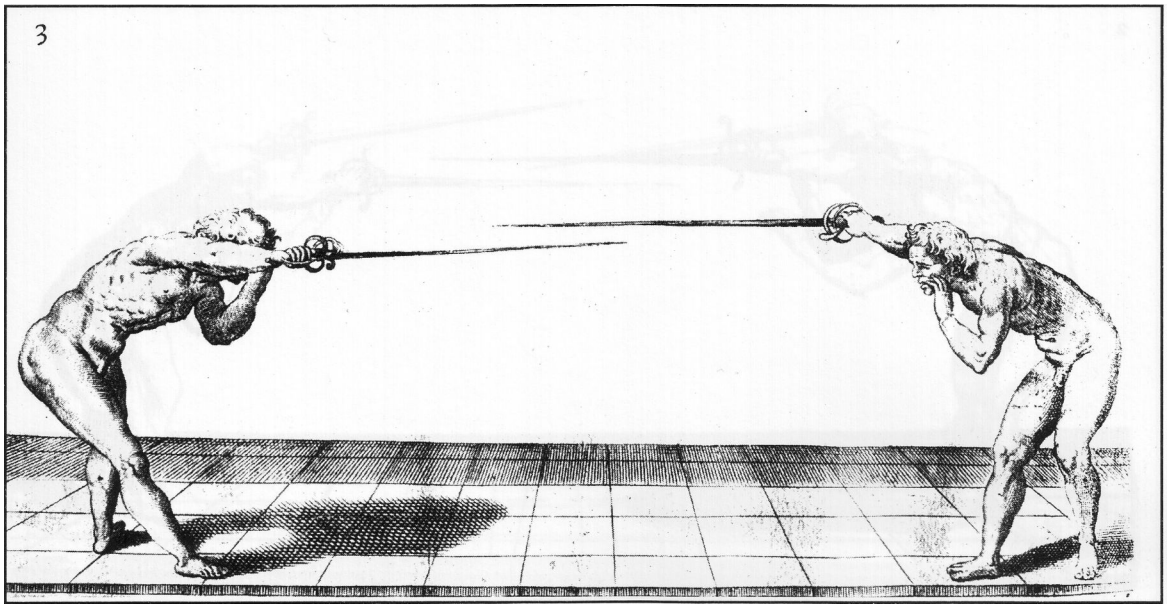

Druhý střeh, vycházející z prvního, který byl utvořen tasením meče z pochvy.

Tento střeh vzniká umístěním meče poté, co je tasen z pochvy a je utvořen malým snížením a otočením ruky, což také způsobí malou změnu z pohledu těla. Tomuto střehu se říká “druhý”, protože je výsledkem následujícího možného pohybu ruky poté, co se přesune z prvního střehu.

Tento je pohodlnější než předchozí střeh, protože ruka není tak napjatá; protože se ruka také otočila, slabá strana střehu se rovněž změnila ze směru shora na směr z vnějšku. Ačkoli lehce širší rozestup více vystavuje pravé koleno, když si zvládneš udržet meč svobodný, snadno toto místo ubráníš (je li na něj útočeno) zaútočením na soupeře nad jeho mečem dříve než na tebe dosáhne.

Navzdory tomu, že je ruka držena dost stažená, je forte meče stále dostatečně daleko na to, abys mohl snadno krýt směrem ven, a směrem dovnitř, když otočíš ruku do čtvrtého nebo když se budeš bránit levou rukou. Zkrátíš-li rozestup, budeš dokonce z obou stran více v bezpečí; ale nyní ti ukážu jiný druhý střeh, který je mnohem lepší než tento.

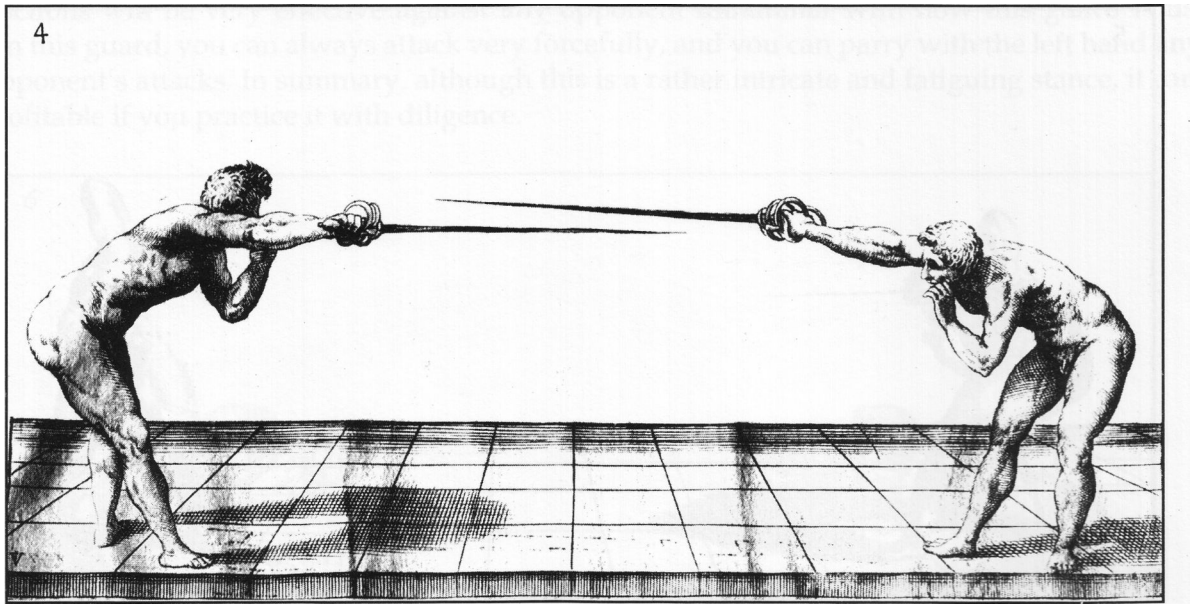

Druhý střeh, správně utvořený.

Toto je bezpečnější způsob jak utvořit druhý střeh. I když je pro ruku únavný, není tolik únavný jako první střeh, protože ruka je níže. Jelikož druhý střeh je přirozeně slabý z vnějšího směru, měl bys udržovat meč co nejrovnější, abys nedovolil soupeři zaútočit na tuto linku (i když je tato část také nejvíce pokrytá). Jediné odkrytí je ta malá část hlavy, kterou vidí nad tvou rukou: soupeř na tebe tudy může zaútočit a jakmile se začneš krýt, může změnit na nízkou linku a zasáhnout tě pod tvým mečem. Přichází-li na vnější stranu, proveď cavazione, ale bez přiblížení, pokud jej nedokážeš zasáhnout ve stejném tempu. Co se týče nižších partií tvého těla, jsou více v bezpečí než v prvním střehu.

Tvé obrany by se měly trochu lišit od těch v prvním střehu. Vykryj mandritto tondo a sottomano obrácením ruky do čtvrtého; všechny ostatní útoky je možné vykrýt druhým, kromě některých vnitřních bodů, které by také měly být vykryty obrácením ruky do čtvrtého. Tyto obrany jsou zjednodušeny předsunutým umístěním forte a namířením meče přímo.

Užiješ-li jej správně, je tento střeh dost užitečný a výhodný. Dokud jsi takto napolohován, uvidí tvůj soupeř jen velmi málo odkrytí; a protože držíš své tělo v takové vzdálenosti, nebude tě moci zasáhnout, aniž by nejprve našel tvůj meč. Ale i tohle bude obtížné, protože v tomto střehu se cavazioni provádějí snadno a malým pohybem. Jediná nevýhoda tohoto střehu je, že držení ruky delší dobu v tomto postoji je únavné.

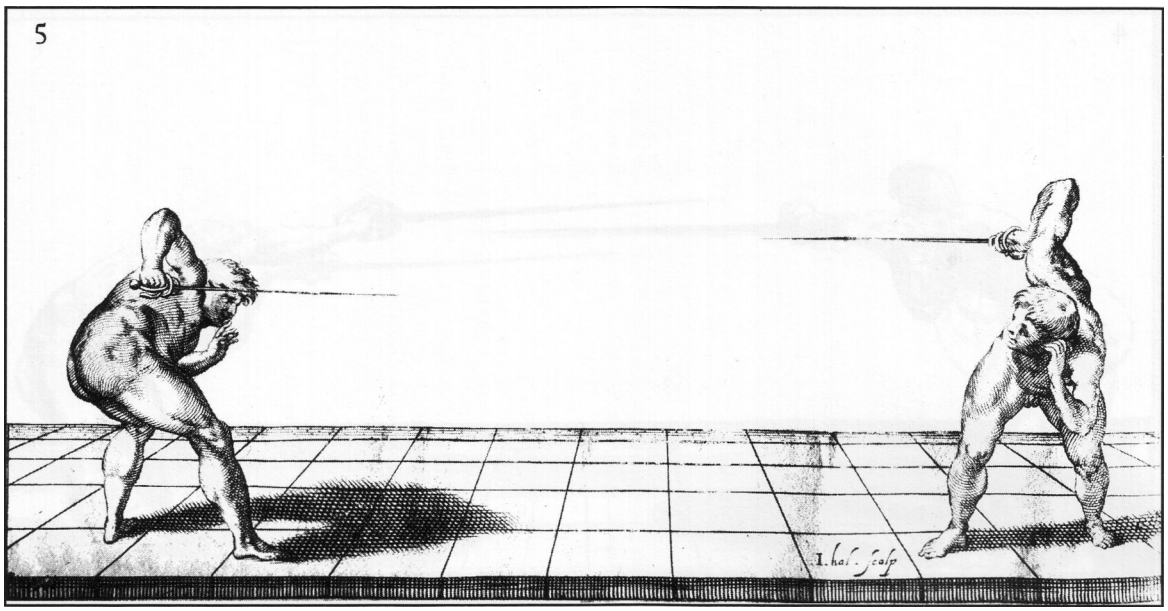

Vlastnosti jiného druhého střehu, utvořeného v úhlu, viz obrázek.

Značně napjatý postoj zobrazený na ilustraci je také druhý střeh. I když se zdá nemotorný, může postupovat velmi rychle a s velkou hybností díky spojení sil, kterým vládne.

Začni utvářet tento střeh dokud ještě stojíš vzpřímený. Když vidíš jak se soupeř přibližuje, postupně sniž tělo a stáhni meč; jakmile tvůj soupeř dorazí do menzur, najde tvé tělo co nejníže a tvůj meč tak stažený, jak jej jen dokážeš udržet aniž bys uhnul z linky. Je důležité udržovat ruku a meč v přímé lince tak, abys nedovolil soupeři přijít na vnější stranu. Také bys měl udržovat svou levou ruku u svého čela, aby ses lépe bránil náhlým bodným útokům, které mohou přijít dříve, než je střeh úplně vytvarován.

Když jsi úplně dokončil utváření tohoto střehu, pronikne-li soupeřův meč až ke tvému hrotu (a za předpokladu, že sis udržel meč svobodný), rychle rozpoutej útok dovnitř ve čtvrtém. Z toho důvodu tvoje pravá noha utváří příčný krok: v okamžiku útoku bude tvé tělo mimo linku dřív než vůbec pohneš nohami. Také dosáhneš dále a projdeš až k soupeřovu tělu.

V případě, kdy je soupeřův hrot namířený proti tvému, rychle jdi s tělem pod mečem, tlač ve druhém proti jeho debole a projdi až k jeho tělu. Má-li soupeřův meč proti tvému takovou výhodu, že nemůžeš použít tuto linku útoku, proveď cavazione (stále ve druhém) a polož svou levou ruku na svou příčku, abys nedovolil soupeři odtlačit tvůj meč; pak jej zasáhni nad jeho mečem a vně.

Seky se z tohoto střehu kryjí snadno, druhým nebo čtvrtým, podle toho kam dopadají.

Tyto akce budou velmi účinné proti soupeři, který neumí tento střeh používat. V tomto střehu můžeš vždy útočit velmi silně a levou rukou můžeš krýt každý soupeřův útok. Shrnuto, i když je tento postoj dost složitý a únavný, může být velmi výhodný, budeš-li jej pilně cvičit.

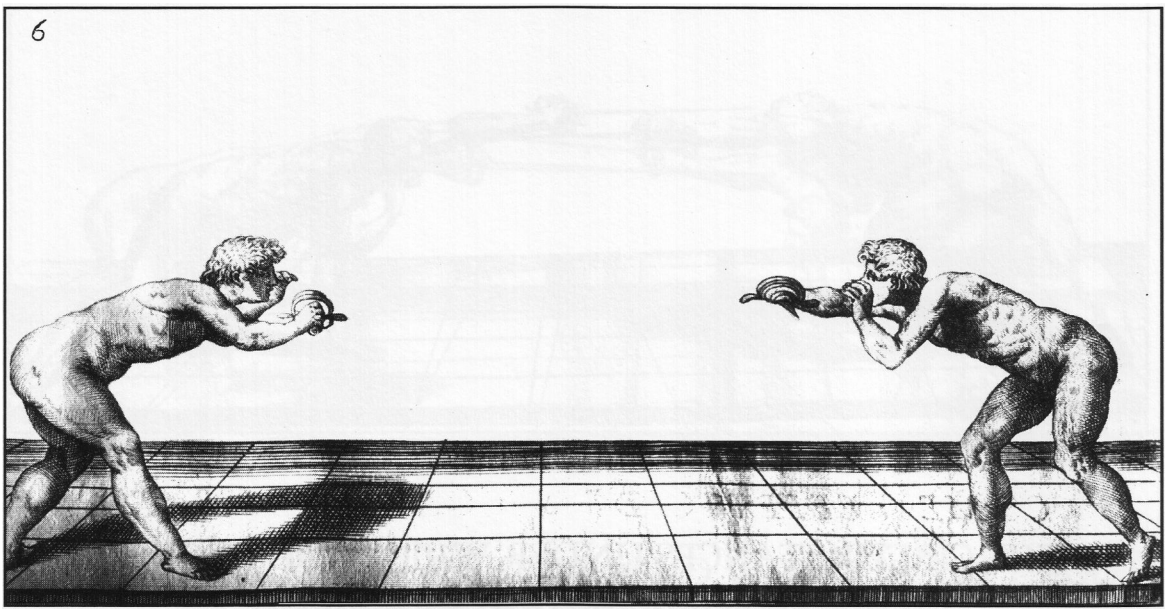

Důvody, proč tento postoj ukazuje meč v takovém úhlu a levou stranu těla rovnoběžně s pravou.

Pohyb vedoucí k tomuto postoji, je změna z třetího do druhého, ve kterém je meč namířen kolmo k levé straně a kvůli tomuto úhlu pohledu je na obrázku vidět jen příčka nebo koš. Tento pohyb se dělá, aby vylákal protivníka k útoku; ale tvé tělo je ohnuté vpřed tak, aby vystavovalo pouze hlavu a horní část hrudníku. Zaútočí-li sem na tebe soupeř, snadno se mu ubráníš levou rukou, která je za tímto účelem připravena blízko čela, a ve stejném pohybu provedeš protiútok narovnáním mečem vždy ve druhém.

Zaútočí-li soupeř poté, co jsi dokončil svůj pohyb, můžeš provést girata ve čtvrtém a zasáhnout jej nad nebo pod jeho mečem (podle toho jestli přichází vysoko nebo nízko) bez krytí, pouhým uhnutím těla z linky. Nebo můžeš vykrýt a kontrovat druhým.

Nicméně když soupeř na tuto výzvu nenaletí, nesetrvávej v tomto postoji, ale měň střehy bez pohybu nohou, jinak by z tvé změny mohl převzít tempo. Přestože se nemůžeš krýt, když se tvé nohy pohybují kupředu, v pohybu zpět mu alespoň můžeš zabránit v tom, aby na tebe dosáhl; ale když se tvé nohy nehýbou v průběhu soupeřova útoku, můžeš kontrovat buď pohybem vpřed nebo zpět podle toho, co si vyžaduje vzdálenost tvého soupeře a natočení jeho těla. To všechno lze docílit na základě toho, že jsi připravený k útoku a obraně v jednom tempu.

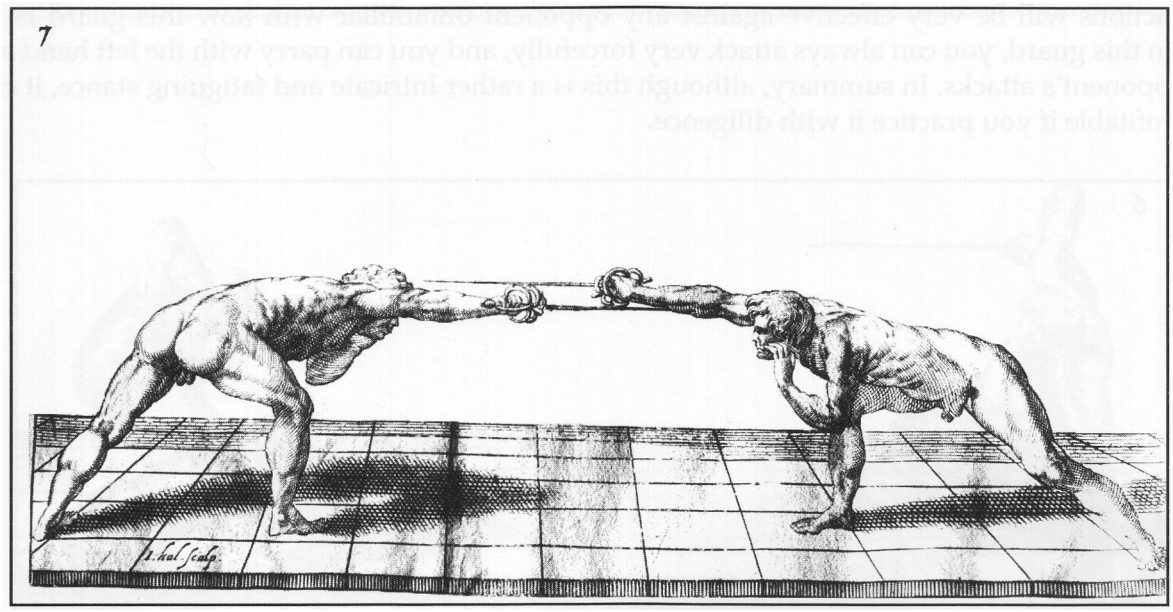

Okolnosti, za kterých bys měl provádět výpad ve druhém jak je ukázáno na obrázku

Výpad pravou nohou, který vidíš na obrázku, je ve druhém. Je možno jej provést buď dovnitř nebo vně soupeřova meče, při převzetí tempa z jeho překroku. Hlavním smyslem tohoto výpadu je nechat soupeřův meč projít bez krytí, byl-li jsi předtím napolohován ve třetím nebo čtvrtém střehu. Když ale začneš ve druhém střehu, tato akce nemá takovou šanci na úspěch. Také bys neměl tento útok dělat, když soupeř nedělá krok, protože vedeš-li své tělo tak nízko a nad tak širokým rozestupem, zjistíš, že je těžké stáhnout se do bezpečí.

Tento bod je ale perfektní, když soupeř překračuje, protože se vyhneš hybnosti jeho meče aniž bys vůbec kryl, a budeš kontrovat v tempu jeho kroku. Když víš kdy jej provést, je tato akce dost bezpečná, protože tělo je vedeno tak nízko, že jak koleno tak hlava jsou chráněné pod linkou ruky. Takže i kdyby soupeřův meč prošel ve výšce poloviny pasu, neškodně tě nad tebou mine, což tuto techniku dělá velmi klamnou.

Pamatuj na to, abys tuto akci neprováděl z příliš dlouhé menzury, protože pak tě může soupeř zasáhnout pouhým snížením hrotu dříve, než máš možnost ho minout, v takovém případě bude v největším nebezpečí tvá hlava. Dáváš-li si ale pozor na svou vzdálenost, toto riziko nevznikne a jak se soupeřův meč k tobě přibližuje, tvé tělo mu půjde vstříc a mineš jeho hrot o to rychleji.

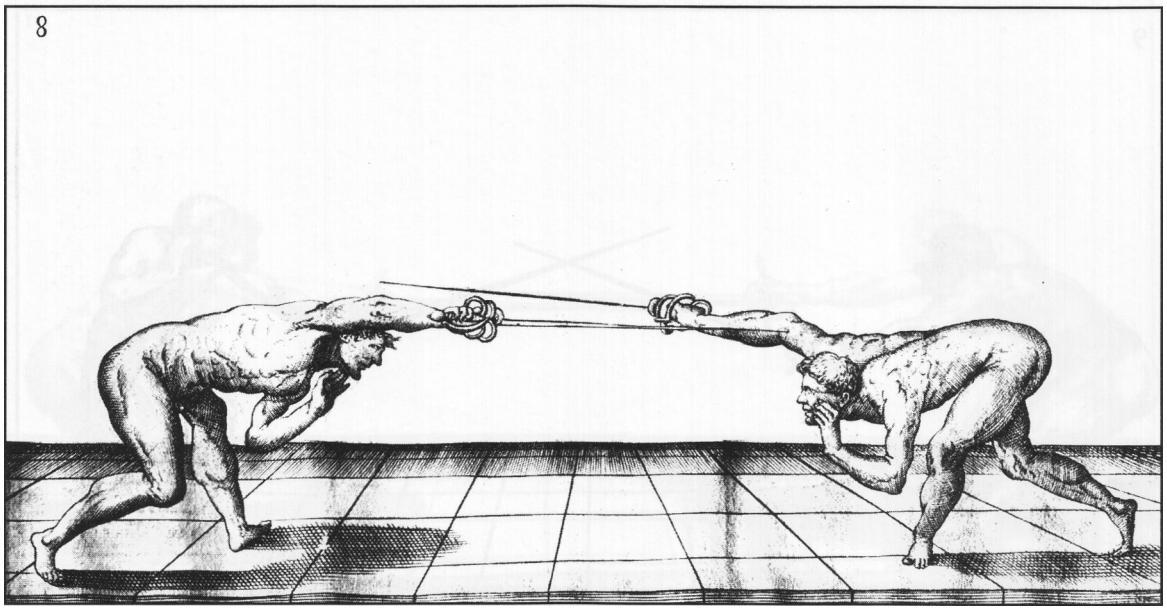

Jak provést překrok ve druhém levou nohou a prodloužit si dosah, jak je ukázáno na ilustraci.

Tento překrok ve druhém je proveden levou nohou v tempu pohybu soupeřova meče. Tady si můžeš udělat dobrou

představu jak nízko může jít tělo, když rychle prochází až k soupeři, zvládneš-li správně ohýbání v pase. Toto je kresba za života, stejně jako ostatní!

V tomto druhu akce bude tvůj dosah velmi dlouhý a tvé tělo se nevystaví nebezpečí díky tomu, jak nízko jde. I když kráčíš kupředu levou nohou, tvé pravé rameno a pravý bok by vždy měly vést, což učiní tvůj dosah nadobyčej dlouhým.

Tato technika je vhodná nejen tehdy, když se tvůj soupeř pokusí o útok s pevnou nohou nebo útok s překrokem, ale také když je ti nabídnuta příležitost nepatrného tempa v menzurách, jelikož úvodním pohybem mineš soupeřův hrot. Tato akce je stejně tak účinná dovnitř i vně, protože tvé tělo jde tak nízko, že soupeřův meč bude dost daleko od tvé připravenosti (zvláště je-li jeho hrot ve výšce hrudi).

Další výhoda této akce je její rychlost: zvláště tvůj druhý krok bude ještě rychlejší než první.

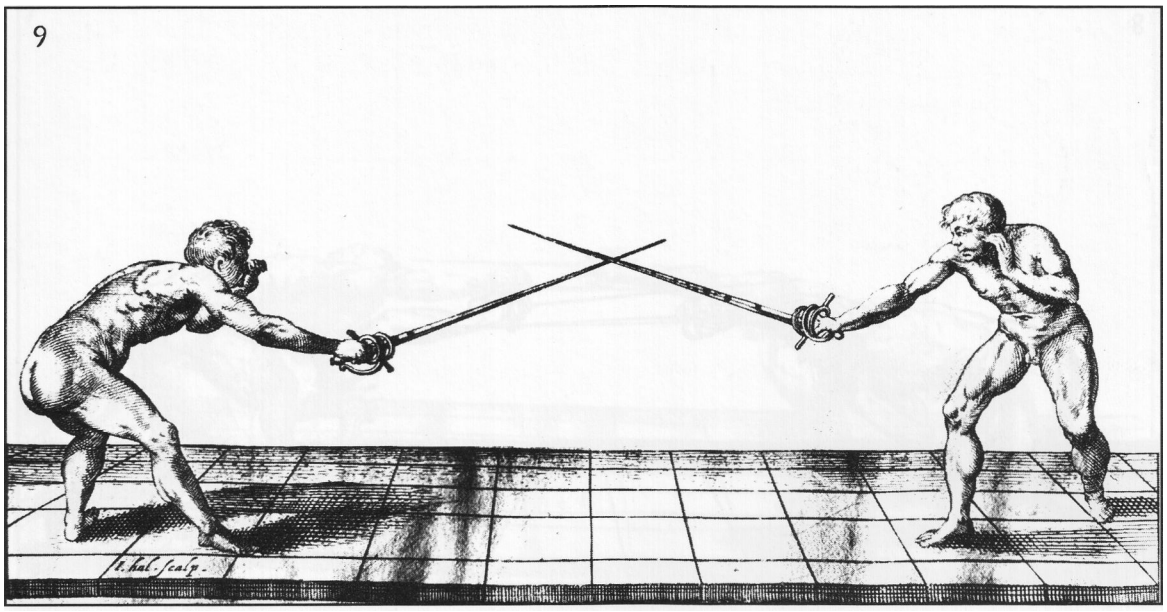

Tento obrázek ilustruje třetí střeh, který také vychází z prvního, stejně jako čtvrtý (který si ukážeme později). Třetí střeh je méně pracný než předchozí dva, protože ruka je umístěna v přirozenější poloze. Nicméně v tomto konkrétním třetím střehu je ruka příliš nízko a hrot meče tvoří vysloveně stoupající úhel, čímž nabízí soupeři příliš mnoho odkrytí. Navíc kdybys měl nakreslit přímou linku mezi hrotem meče a tělem, snadno bys uviděl, jak veliký úhel meč vytváří. Prostor mezi přímou linkou a rukou je odkrytí, kam je na tebe možno zaútočit z obou stran a tvůj meč v této poloze bude postrádat sílu k obraně.

Mimo to můžeš být zasažen dříve, než můžeš k obraně použít svou příčku. Obzvláště v případě vysokého útoku nemůžeš svou ruku s mečem zvednout včas a soupeř tě proto může snadno oklamat. Navíc kvůli uvedenému úhlu tvého meče můžeš často při krytu skončit mimo linku, čímž dáváš soupeři dobrou příležitost. A i kdybys při obraně napřimoval meč, značně bys jej oslabil, protože když se meč napřimuje, vždycky ztrácí sílu ve srovnání s mečem, který už je napřímený a nehybný.

Držíš-li meč v takovém úhlu, nebudeš moci využít naplno výhody cavazioni, protože tvůj hrot bude muset opsat příliš velký pohyb, aby dorazil na druhou stranu soupeřova meče.

I po tom všem, co bylo řečeno, je stále možno takovýto střeh uplatnit, protože ne každý šermíř zná jeho síly a slabiny. I když svým úhlem vytváří spousty odkrytí, můžeš oklamat soupeře úhyby tělem a mečem a půl-cavazioni. Můžeš-li využít tyto techniky ve správném tempu, budeš v bezpečí: když vidí tvé tělo tak odkryté, nemusí tvůj soupeř odolat pokušení zaútočit, čímž ti dá příležitost, aby ses snadno zachránil a kontroval.

Každopádně třetí střeh, který následuje, bude mnohem bezpečnější.

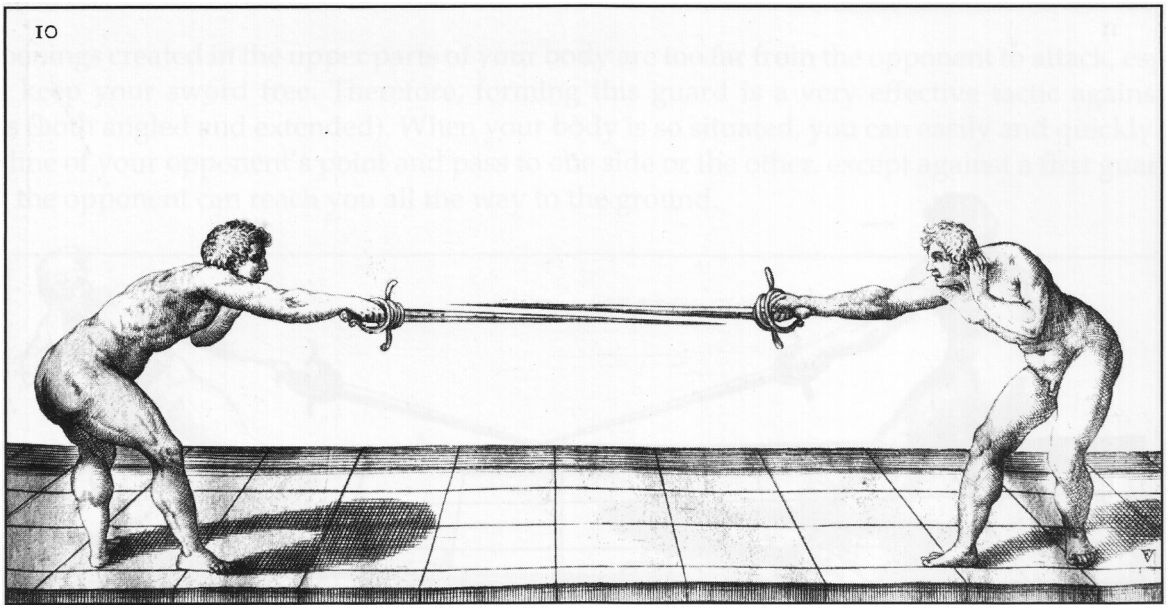

Zde je správný způsob jak utvořit třetí střeh. Umístění meče a ruky v tomto případě označujeme za "estetické", protože ruka není otočená na žádnou stranu (oproti přirozenému třetímu střehu, který jsme právě viděli). Ačkoli je tento střeh stejným třetím střehem, jako ten předchozí, je silnější. Změna z jednoho střehu do druhého vyústí v rozdílnou polohu s odlišnou podstatou a jiným postojem těla: tento je výrazně lepší, protože udržuje tvůj bok v bezpečné vzdálenosti od soupeře na základě svého úhlu.

Vevnitř je tento střeh bezpečný a vně ponechává jen velmi málo odkrytí. Toto je správný tvar, ve kterém se přichází nalézt soupeřův meč: ať už je prováděn vevnitř nebo vně, nezbytný pohyb ruky bude nejmenší, protože se potřebuje pohybovat pouze hrot. Tvůj hrot dosáhne o tolik dále než soupeřův, že budeš vždycky schopen udržet si jeho čepel pod svojí.

Protože ruka je umístěna mezi druhým a čtvrtým, budeš moci velmi malým pohybem využít obě polohy podle toho, co si vyžaduje příležitost. Považuji tento střeh za jeden z nejužitečnějších.

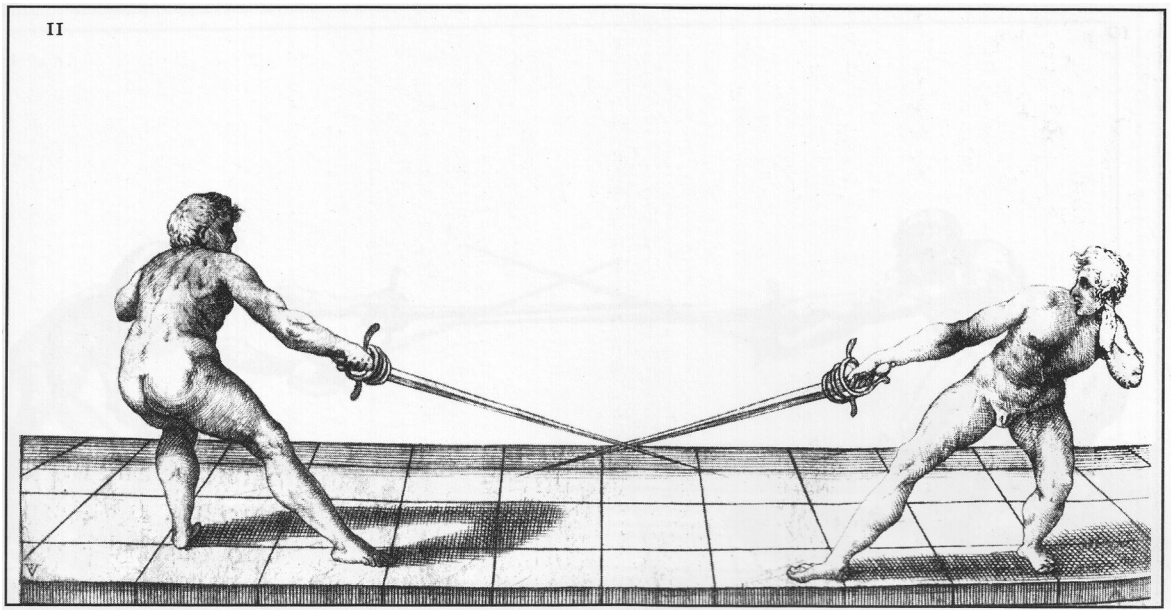

Rozhodl jsem se zahrnout tento konkrétní třetí střeh, protože má charakteristické výhody. Tato poloha se odvozuje z protaženého třetího střehu a je možno ji zaujmout je-li tvůj meč ohrožen nalezením nebo jinými okolnostmi. Můžeš si osvobodit meč oddělením se od soupeřova a jeho snížením v tomto tvaru, zatímco ohýbáš tělo nazad místo vpřed. Takto se bez pohybu nohou přemístíš pryč od soupeře a vezmeš mu příležitost zasáhnout tě pouhým ohnutím tvého těla a tvých kolenou. Ve stejnou chvíli si také osvobodíš meč. Zkusí-li v tomto okamžiku soupeř nalézt znovu tvůj meč nebo vykročí-li vpřed, aby zaútočil, můžeš jej snadno zasáhnout prostým návratem tvého

těla vpřed v tempu jeho pohybu.

Tento střeh je také dobré cvičit, protože meč je držen šikmo k zemi, čímž ztěžuje soupeřovi jeho nalezení. Zkusí-li soupeř najít tvůj meč (když je držený tak nízko) aniž by napolohoval své tělo tak výhodně jako je tvé, bude jistě zasažen kvůli zavádějícímu odhadu vzdálenosti, který tento střeh vytváří. Ve skutečnosti když přijde do menzury, bude se ti stále zdát celkem daleko; ale když pohneš tělem vpřed ze svého náklonu dozadu, přiblížíš se o vzdálenost na dobrou polovinu meče aniž vůbec bys pohnul nohami. To je daleko větší doash než může jakýkoli soupeř neznalý tohoto postoje odhadnout.

Stejně jako je tento střeh dobrý k dosažení soupeře, je také dobrý ke stažení tvého těla od něj. Ohneš-li své tělo takto zpět, prodloužíš menzuru o stejnou vzálenost poloviny meče. Tudíž přijde-li soupeř zaútočit, pouhým utvořením tohoto postoje mu zabráníš, aby tě v tomto tempu zasáhl a budeš mít příznivou možnost zasadit protiútok.

Když jsi v tomto střehu, tvůj soupeř nebude moci nalézt tvůj meč, dokud nepřijde do krátké menzury, nebo dokud si nedá velkou práci, aby omezil svůj rozestup a ohnul své tělo vpřed natolik, aby se jeho hrot dostal ke tvému.

Odkrytí vytvořená v horních částech tvého těla jsou příliš daleko od soupeře na to, aby na ně zaútočil, zvláště když si udržíš meč svobodný. Tudíž utvoření tohoto střehu je velmi účinná taktika proti mnoha střehům (v úhlu i nataženým). Umístíš-li takto své tělo, můžeš se snadno a rychle dostat z linky soupeřova hrotu a překročit na jednu nebo druhou stranu, s výjimkou prvního střehu, kterým na tebe soupeř může dosáhnout až k zemi.

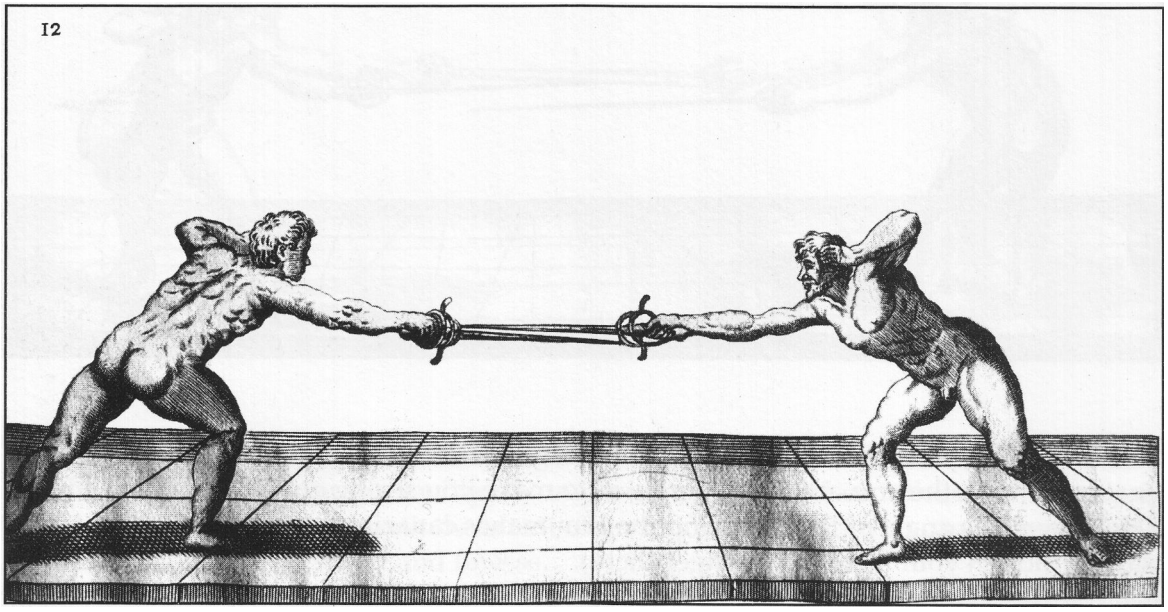

Technika, kterou vidíš na tomto obrázku, je výpad třetího, ukazující, jak bys měl postupovat pravou nohou a ohýbat koleno a tělo z profilu tak, abys nabízel málo odkrytí. Také vidíš jak bys měl napínat ruku, abys prodloužil svou linku a zvětšil svůj dosah při provádění bodu s pevnou nohou.

Po tomto výpadu by ses měl rychle stáhnout. Stahuj se takto: nenapřimuj své tělo do vzpřímeného postoje, ale ohni své levé koleno, přesuň váhu těla na levou nohu: veď své tělo tak nízko, aby ti to dovolilo natáhnout tvou pravou nohu a zvednout bez námahy své pravé chodidlo. Všechny tyto pohyby musí být provedeny v jednom tempu. Je tudíž jasné, že neumíš-li přesunout a udržet v rovnováze svou váhu, nikdy nebudeš schopný zvednout svou nataženou pravou nohu pod nataženým tělem, bude to značně nemotorné, obtížné a budeš plýtvat drahým časem.

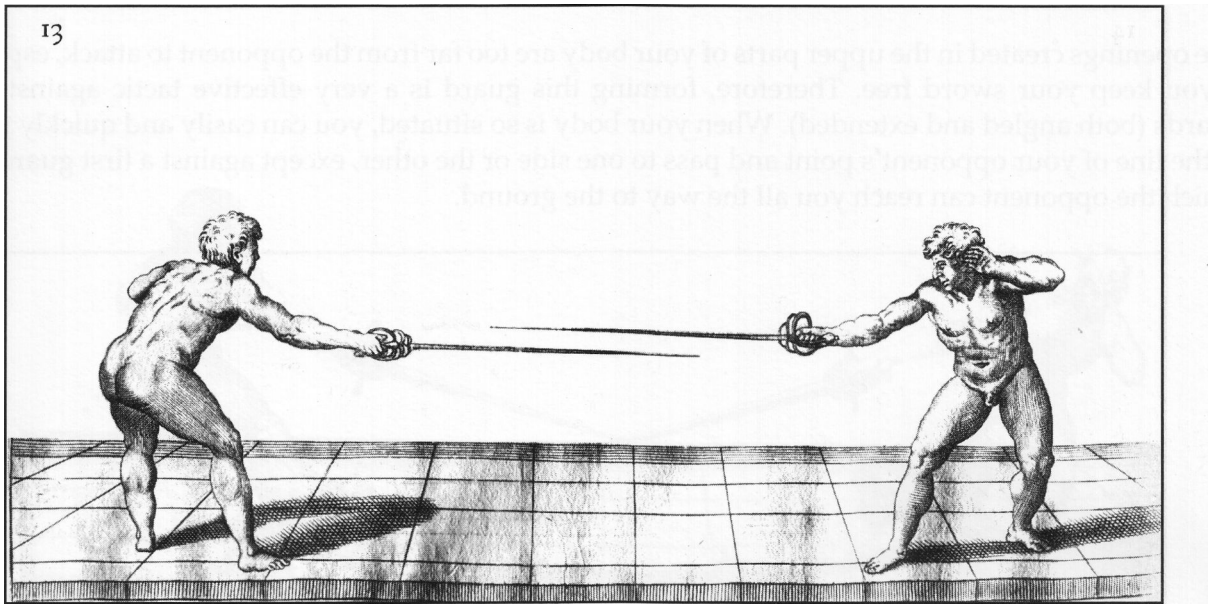

Tento obrázek ukazuje čtvrtý a poslední ze střehů. Tento konrétní čtvrtý střeh je přirozeně utvořen paží v takovém úhlu, abys byl silný a dobře krytý zevnitř. Nicméně tento úhel ruky a paže zpomaluje cavazioni a nechává ti odkrytí vně (i když je tam tvůj meč silnější).

Zaútočí-li soupeř, je pro tebe lepší přikráčet ve čtvrtém střehu pod jeho mečem, než se krýt: tvůj terč je jeho pravý bok a můžeš nechat jeho hrot, aby tě beze škody minul. V tomto případě uspěješ proto, že je tvá paže v úhlu a soupeřův hrot musí přijít dovnitř za tvou paži, aby mohl dosáhnout na tvé tělo. Takže když v průběhu jeho útoku napřímíš úhel svého meče dovnitř, instinktivně vykryješ předchozí odkrytí a zasáhneš jej aniž by ses dotkl jeho meče.

Můžeš-li otočit svou ruku ze čtvrtého do druhého, bude tvá akce velmi silná. Bude ještě silnější, když napřímíš svou ruku podél úhlu tohoto střehu. V tomto případě bude tvá ruka zřetelně vevnitř a pro soupeře bude velmi obtížné pracovat v této lince.

Když otočíš ruku do druhého, vytvoříš úhel opačný k tomu původnímu a předejdeš tomu, aby soupeřův meč byl hodně silný. Ještě lépe, zkus dopadnout hrotem na terč v průběhu otáčení do druhého, protože dráha tvého hrotu nebude tak dlouhá jako dráha soupeřova krytu. I když se tvá ruka mění z jednoho úhlu do druhého (čímž dělá dost velký pohyb), tvůj hrot zůstává na stejném místě, čímž převádí onen “dost velký” pohyb ke škodě tvému soupeři, zvláště když zároveň měníš profil svého těla a uhýbáš jeho útoku.

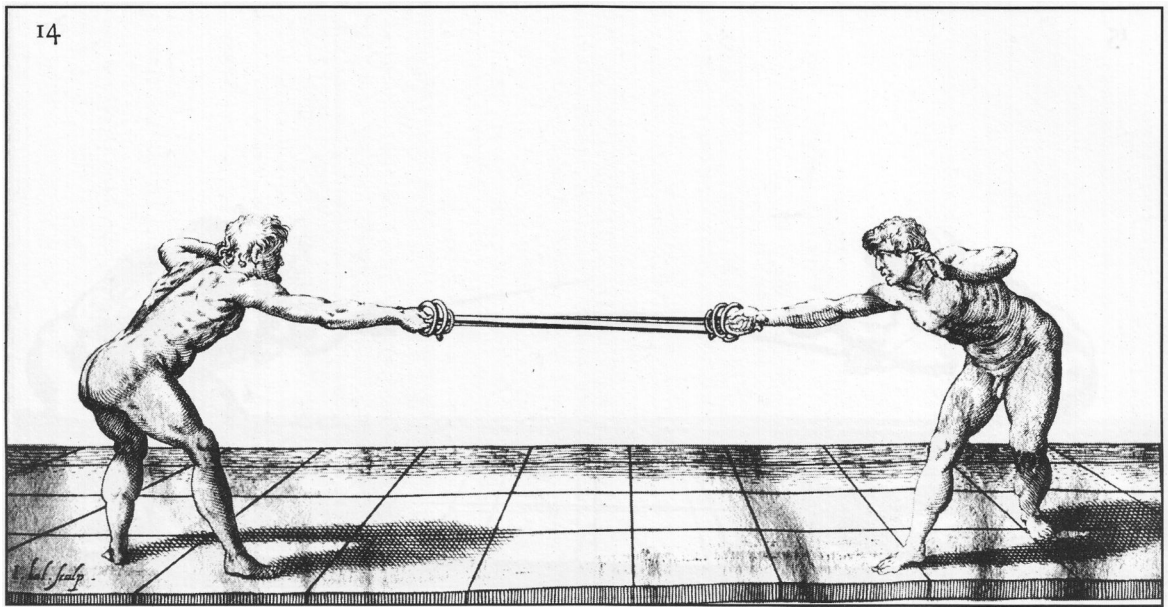

Tato ilustrace zobrazuje prodloužený čtvrtý střeh. Tento střeh je daleko lepší než předchozí a je ve srovnání se

všemi ostatními bezpečnější, protože si drží soupeře od těla. A přiblíží-li se k tobě s úmyslem najít tvůj meč, můžeš velmi snadno provést cavazione na libovolnou stranu rychle a obratně.

Největší síla tohoto střehu je vně, odkud není možno na něj zaútočit; dovnitř je zabezpečován polohou ruky s klouby prstů namířenými tímto směrem. Takže tento střeh nedává soupeři jinou možnost než odtlačit tvůj meč z linky, což s sebou nese velké riziko, protože cavazione a ricavazione se z této polohy provádí s velkou jistotou. Může se pokusit rozhodit ti střeh nějakým druhem finty, pokusit se tě zasáhnout pod tvým mečem a rychle se stáhnout; ale provede-li pouze útok s pevnou nohou, nemůže na tebe dosáhnout aniž by se vystavil jestě většímu nebezpečí.

Ze čtyř prodloužených střehů je tento nejvíce bezpečný: také není žádný jiný střeh, který by ti umožnil držet si meč tak připravený a svobodný.

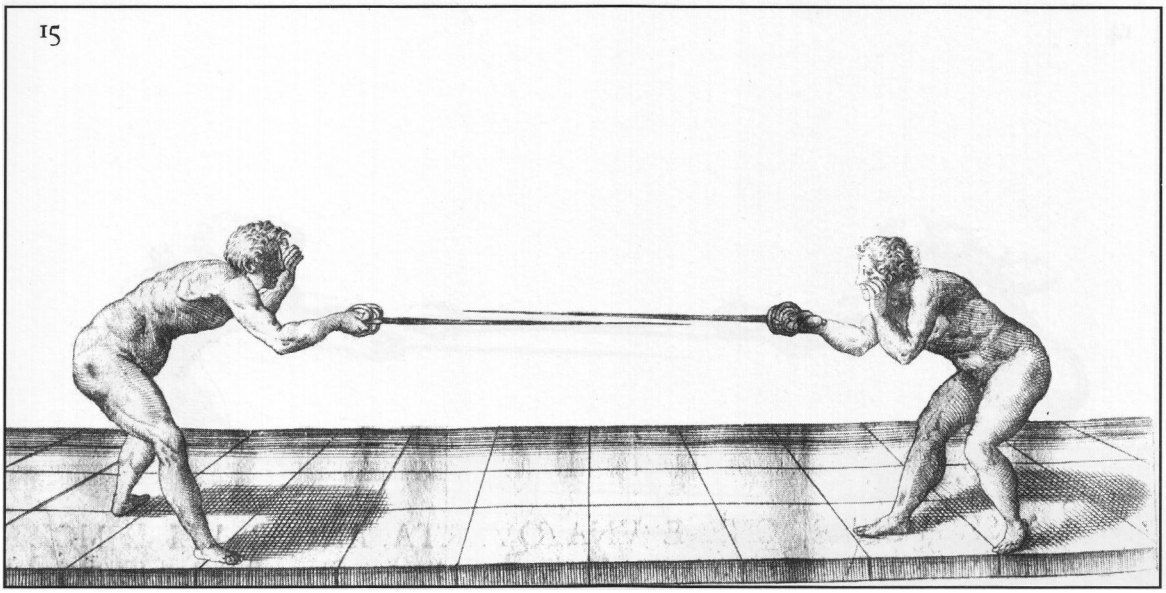

I když je toto také čtvrtý střeh, přesto se liší od předchozích dvou. Jak vidíš na ilustraci, ponechává hrudník odkrytý a má šikmý rozestup tak, aby ses mohl hýbat stejně lehce doleva nebo doprava, podle toho co vyžaduje příležitost. Zaútočí-li tvůj soupeř na tvůj hrudník nebo hlavu, budou tvá chodidla umístěna na každé straně linky útoku. Tudíž můžeš dostat své tělo z připravenosti pouhým pohybem libovolné nohy. Můžeš bezpečně kontrovat čtvrtým, třetím nebo druhým, podle tempa a okolností.

Přesný záměr tohoto střehu je ponechat vnějšek odkrytý, aby na tuto stranu (která je také nejsilnější) lákal soupeře. Vede meč v takovém úhlu, aby když na tebe soupeř skutečně zaútočí zvnějšku, vše co potřebuješ udělat, je překročit levou nohou v přímé lince zatímco natahuješ paži a udržuješ si ruku ve stejné poloze. Takto zasáhneš soupeřův pravý bok pod jeho mečem. Nebo zvedneš-li paži do výšky ramene a zvětšíš-li úhel, můžeš jej zasáhnout nad jeho mečem. V tomto případě bude mít tvůj meč takovou sílu, že čím silněji se soupeř snaží vykrýt, tím snáze bude zasažen.

Přichází-li místo toho soupeř příliš blízko a bez odhodlání, můžeš otočit svou ruku ze čtvrtého do druhého (čímž kryješ hlavu), vykročit vpřed levou nohou a dostat se dovnitř svým tělem a mečem, čímž jej zasáhneš do hrudi. Nicméně ti důrazně doporučuji, abys, když používáš tento střeh a měníš do druhého, byl tak daleko vpředu, aby tvá hlava mohla minout hrot tvého soupeře pouhým ohnutím těla. Pak jej můžeš zasáhnout proniknutím levou rukou až k jeho rukojeti.

Zkusí-li v tomto okamžiku soupeř provést cavazione a zasáhnout tě pod tvým mečem, nepovede se mu to kvůli otočení tvého meče. Tvůj meč se už právě začal otáčet ke cavazione, což překazí soupeřův úkon. V tomto případě dokončíš akci ve čtvrtém vně, protože oba tvé boky se již obrátily vpřed. Bude to jednodušší díky vzdálenosti tvého odkrytí od soupeře stejně jako díky síle tvého meče. Jediný rozdíl mezi touto akcí a tou, kterou jsem popsal výše, je ve tvém těle, které jde vně místo dovnitř. V tomto střehu je také jednodušší použít levou ruku.

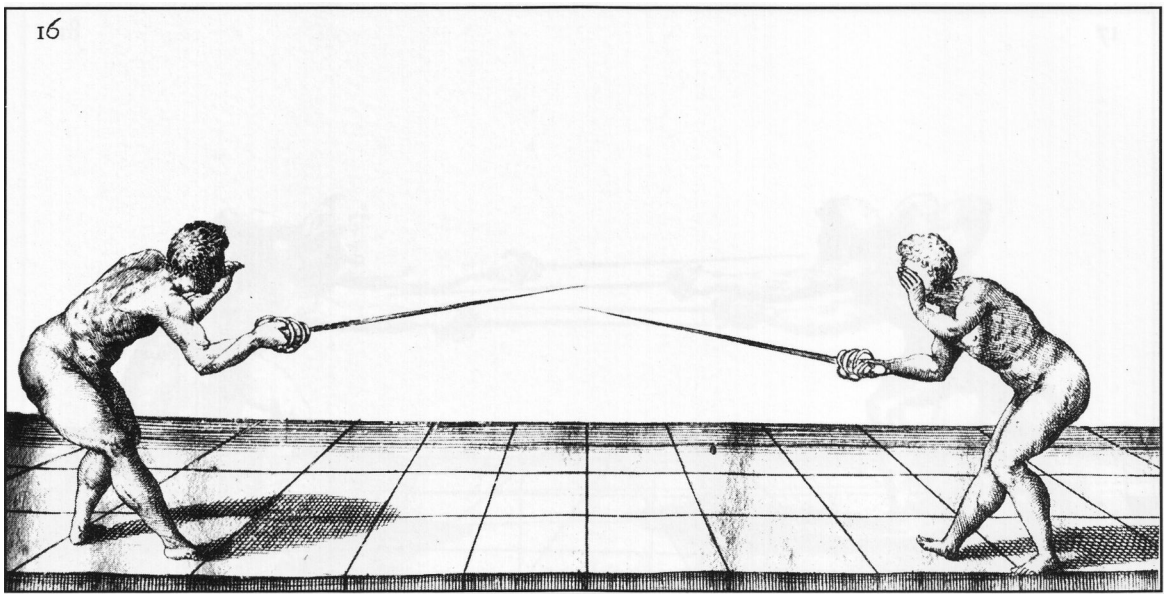

I když může tento střeh připomínat ten, který jsme právě viděli, dost se liší, protože je utvořen mečem v úhlu dovnitř spíše než vně. Úhel, ve kterém je držen, způsobuje, že se meč na ilustraci zdá kratší.

Zatímco jiné čtvrté střehy jsou silnější vně, tento má více elánu dovnitř, jak díky úhlu zápěstí tak pohybu těla (jehož levý bok je předsunutý).

Tento střeh byl začleněn, aby ukázal dobrý způsob jak pracovat proti soupeři, který se nachází v druhém střehu v úhlu a jak najít jeho meč.

Měj na mysli, že čím je větší úhel druhého střehu utvořeného tvým soupeřem, tím těžší pro tebe bude mu čelit a tím jednodušší pro něj bude tě zasáhnout. Abys zvítězil, musíš buď využít výhody linky (protože přímá linka vždy rychleji docílí na terč), uhnout tělem nebo počkat, až se soupeř dostane do menzury, pak jej zasáhnout a ustoupit zpět do bezpečí.

Takže chceš-li bezpečně překračovat vpřed proti takovému druhému střehu, není lepší nebo opravdovější způsob jak se střetout se soupeřem, než je tento postoj: ať je soupeřův meč v jekémkoli úhlu, nevpustíš ho tímto konkrétním úhlem (který je silnější než ve druhém). Tvůj soupeř pak bude muset změnit střeh nebo ustoupit, jinak ti jeho postoj dovolí dostat se tak daleko kupředu, že ho můžeš zasáhnout nepatrným pohybem a dostat se až k jeho tělu.

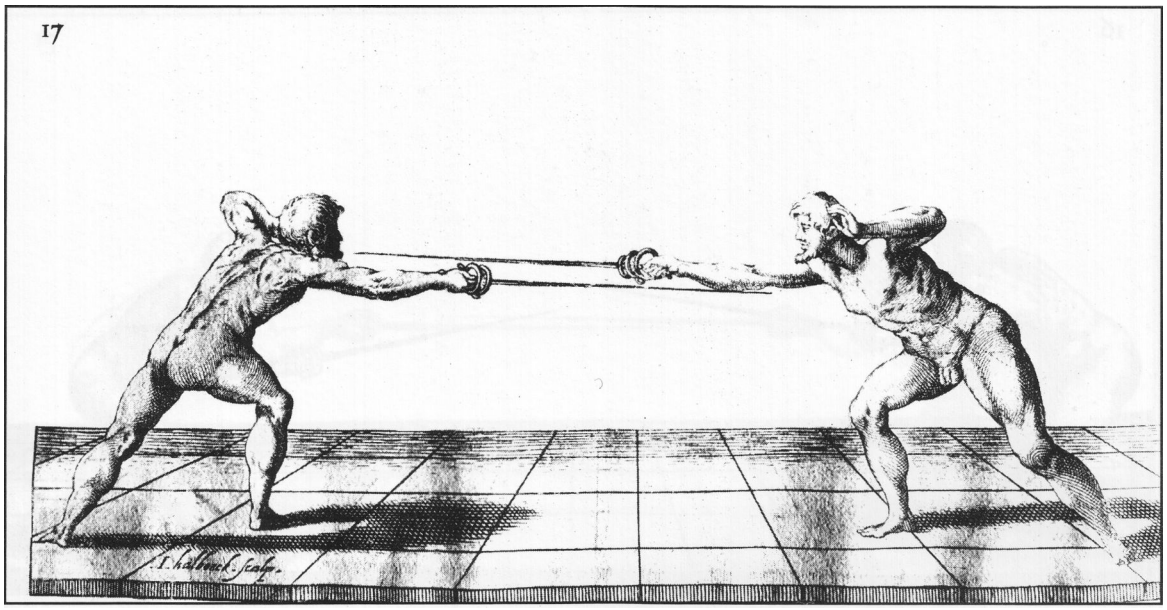

Tato ilustrace představuje výpad čtvrtého, který bys provedl jako útok s pevnou nohou a ukazuje spojený pohyb chodidla, těla a ruky. Tento útok je proveden s krytou hlavou, ale aniž by se otočila zpět, jak někteří dělají.

Chceš-li si udržet hlavu v bezpečí, pak spíše než abys otáčel obličej zpět, je daleko lepší trochu otočit svou ruku a zvednout ji, což, začínáš-li z prodlouženého čtvrtého střehu, by mělo vyžadovat velmi malý pohyb. Jakkoli velký nebo malý může tento pohyb být, je tato akce pořád lepší než odvracet hlavu a nevidět co dělá soupeř. Také jsou tací, kteří v průběhu svého výpadu drží hlavu zataženou, což je další vážná chyba: i když si můžeš myslet, že je tvá hlava před soupeřem ve větším bezpečí, je ve skutečnosti méně kryta a tudíž ve větším nebezpečí, protože je dále od tvého forte. Mimo to, držíš-li svou hlavu zpátky, nedosáhneš tak daleko dopředu.

Neustále měj oči na soupeřově ruce s mečem, nejen když provádíš útok s pevnou nohou, ale i když překračuješ a provádíš úhyby kteroukoli nohou.

Aby ses stáhl z prodloužení jako je toto, dodržuj prosím pravidla, která jsem popsal v kapitole o výpadu třetího.

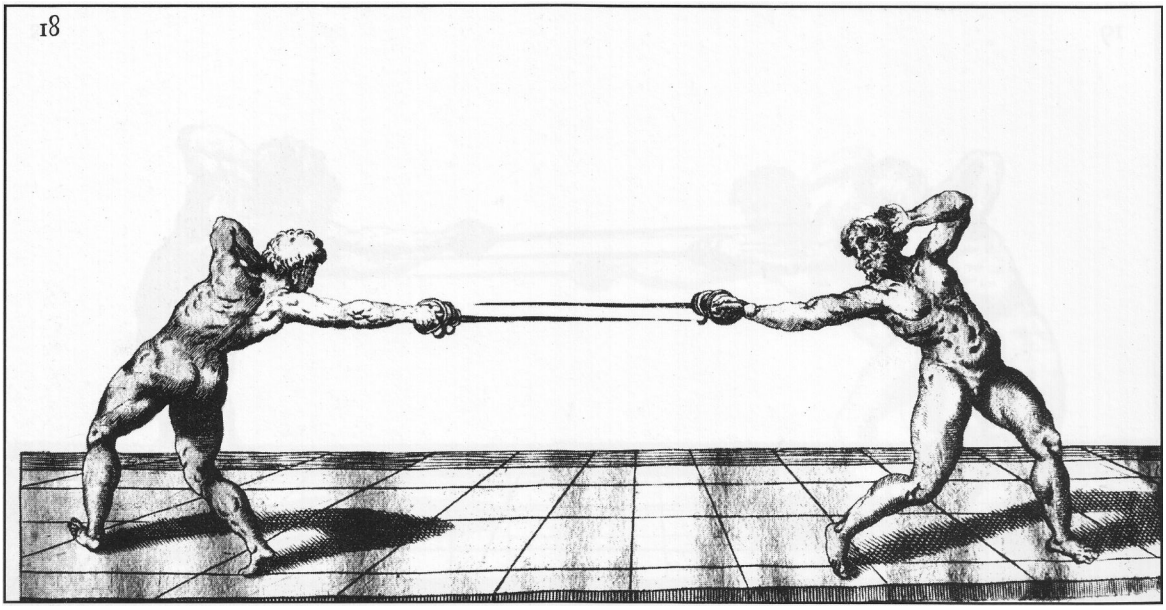

Zde je jiný útok s pevnou nohou čtvrtého, tentokrát provedený s giratou pravé nohy. Tento útok se skládá z pohybu pravé nohy vpřed jejím zvednutím a jejím otočením dříve než se opět položí na zem. V okamžiku opětovného dotyku nohy se zemí bude její otočení dokončeno a budeš v zobrazené poloze. Tento kruhový pohyb by měl být zahájen pohybem těla v průběhu pohybu vpřed tak, abys uhnul z linky, ve které jsi byl ve svém střehu, a způsobil, že soupeřův hrot mine cíl.

Po zásahu soupeře v jednom tempu se stáhni stažením pravé nohy zpět, za předpokladu, že tvůj soupeř nepřekročil, nebo že si sám nepřeješ překročit. Po tomto druhu útoku můžeš ve skutečnosti pokračovat giratou levé nohy a pokračovat k soupeřově tělu. Jestliže ale tvůj soupeř překročí, první akce bude stačit.

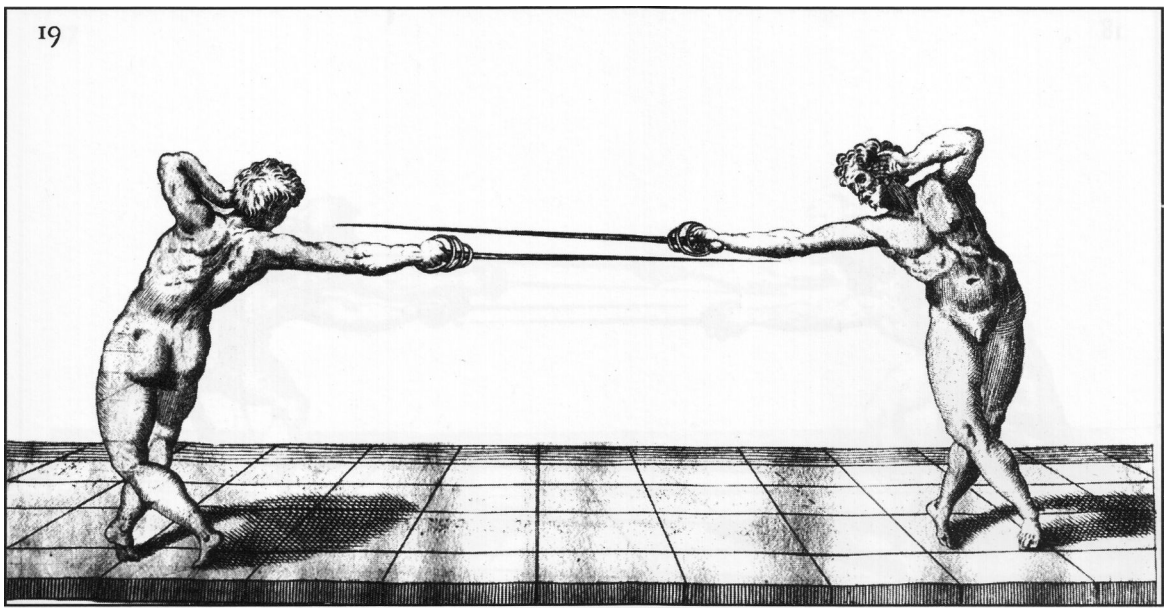

Tato jiná girata levou nohou může být provedena, když na tebe soupeř zaútočí dovnitř ve druhém nebo třetím nebo když provede překrok pod tvým mečem.

Také můžeš provést tento útok nabídne-li ti soupeř tempo, když stojí ve střehu, pokud jeho tempo obsahuje pohyb chodidel; jinak by mohl mít čas zrušit menzuru a zasáhnout tě protiútokem.

Jiná situace, ve které můžeš být zasažen při provádění této akce je, když tvůj soupeř změní linky útoku: když provedeš tento druh giraty, nemůžeš snadno změnit taktiku, pokud tvůj první plán selže. Je tudíž důležité vědět, že bys neměl používat giratu, dokud si nejsi jistý, že první pohyb tvé nohy odnese tvé tělo tak daleko dopředu, aby tě vzal bezpečně za hrot tvého soupeře. Uděláš-li to jinak, budeš zranitelný na zádech.

Po provedení girata je vhodné pokračovat k soupeřově tělu. Takto nebude mít příležitost stáhnout svůj meč a zasáhnout tě. Ale v případě, kdy soupeř překračuje, budeš potřebovat jen provést tuto giratu tak, aby ses vyhnul hybnosti jeho přicházejícího bodu. Takto bude girata úspěšnější a soupeř tě nebude moci oklamat.

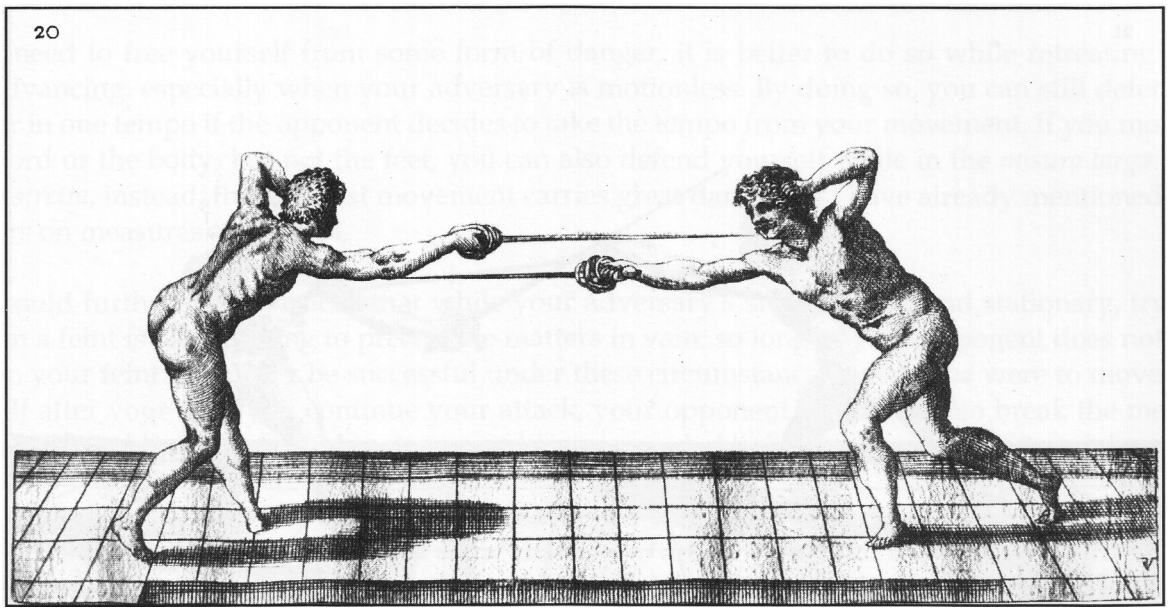

Toto je překrok čtvrtého levou nohou. Povšimni si prosím jak vést svou nohu a ohýbat tělo kupředu: takto bude tvůj dosah tak dlouhý, jako bys vykročil vpřed pravou nohou, Také si povšimni přirozeného úhybu, který touto akcí provádíš, čímž svému meči zjednodušuješ obranu. Tento překrok je lepší než girata, protože ti umožňuje změnit linky nebo taktiku v průběhu pohybu vpřed.

Zvláštní pozornost věnuj deboli a forti, protože tento útok s sebou nese spíše procházení pod soupeřovým mečem než uhýbání do strany před jeho hrotem - i když je pravda, že forte se v různých situacích vždy uplatňuje k obraně.

Tento útok je z podstaty rázný a dává meči více síly než jakýkoli jiný úder ze čtvrtého střehu.

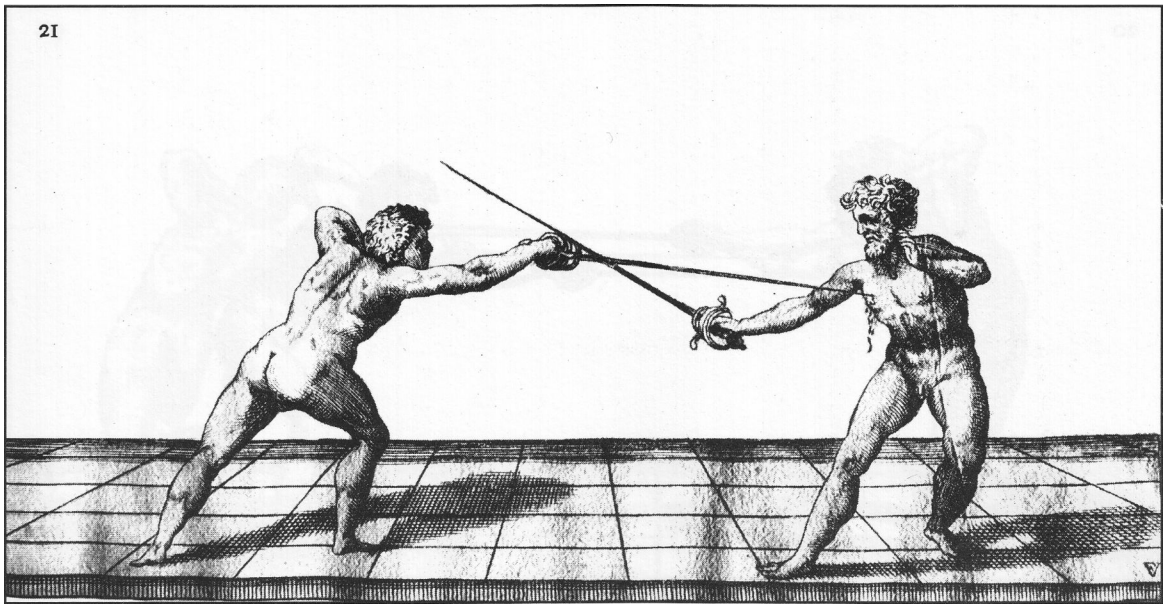

Tento první zásah ukazuje útok s pevnou nohou čtvrtého proti třetímu.

Dále rozvedu jak může k tomuto zásahu dojít. Oba šermíři začínají ve třetím. Soupeř začne klamný útok dovnitř, tlačí dopředu a očekává, že se náš šermíř bude krýt. Ale náš šermíř místo toho převezme tempo: pohne svou příčkou proti soupeřově hrotu a provede výpad pravou nohou, nakloní se kupředu tělem a otočí ruku do čtvrtého. Takto hrot našeho šermíře dopadne na soupeře v tempu jeho kroku vpřed. Jak vidíš na obrázku, soupeř se nemůže krýt, protože jeho noha je stále ještě ve vzduchu v průběhu jeho pokusu o přiblížení.

Dále uvedu jiný způsob jak tento zásah může nastat. Oba šermíři jsou ve třetím vně a soupeř provede cavazione dovnitř, přibližuje se mečem i tělem. Jeho úmysl je zavázat, našeho šermíře aby se začal krýt a pak provést jeden z následujících útoků:

1. Zásah v tempu krytu otočením ruky z třetího do druhého za současného snížení těla; nebo
2. Návrat vně a zásah ve třetím nad mečem našeho šermíře.

Obě tyto taktiky se spoléhají na předpoklad, že se náš šermíř pohne, aby kryl. Nicméně náš šermíř se v dlouhé menzuře nehýbe a má svůj meč svobodný, čeká, aby převzal tempo nebo alespoň výhodu: jakmile spatří soupeřův zahajovací pohyb těla a meče, ví, že soupeř nemůže zrušit menzuru dokonce i kdyby dosud byly jeho chodidla nehybné. Soupeř se ve skutečnosti pořád pohybuje kupředu - a je nemožné se přibližovat a vzdalovat naráz.

Je tedy jasné jak moc nebezpečné je hýbat se mimo tempo, zvláště se přibližovat, když meč tvého protivníka je svobodný a už jsi v dlouhé menzuře.

Potřebuješ-li se zbavit nějakého nebezpečí, je lepší to dělat spíše při ústupu než v průběhu přibližování se, zvláště je-li tvůj protivník nehybný. Budeš-li to dělat tímto způsobem, stále se můžeš bránit a kontrovat v jednom tempu, když se rozhodne soupeř převzít tempo z tvého pohybu. Pohneš-li pouze mečem nebo tělem, ale ne chodidly, můžeš se také bránit dokud jsi v dlouhé menzuře. Ale v krátké menzuře i nepatrný pohyb s sebou nese velké nebezpečí, jak jsem již zmínil v kapitolách o menzurách a tempech.

Navíc bys měl vzít v úvahu, že dokud je meč tvého protivníka svobodný a nehybný, pokoušet se o provedení finty je zbytečná zbrklost: tvoje finta nikdy neuspěje dokud tvůj soupeř nepohne nohama, dokonce ani když se pohne ke krytu. Pokračuješ-li v útoku po své fintě, bude tvůj soupeř schopen zrušit menzuru a ty přijdeš o rovnováhu a vystavíš se nebezpečí zásahu předtím, než se stáhneš.

Chceš-li, aby tvoje finta uspěla, počkej na pohyb soupeře nebo nejprve najdi jeho meč, abys mu znemožnil použít tuto linku k útoku proti tobě. Poté můžeš přikročit k fintě, ale nikdy se nevzdávej převahy meče. A v průběhu finty postupuj tak, aby když soupeř fintu nevykryje, bude zasažen; nebo tak, abys, když vykryje, mohl změnit linky a dorazit k jeho tělu dříve než bude moci zrušit menzuru. Ten, kdo se pohne jako první k provedení finty má časovou výhodu oproti tomu, kdo čeká na druhé tempo, aby zrušil menzuru. Nicméně zruší-li soupeř menzuru v počátku pohybu finty, nepokračuj už ani o kousek dále, protože bude příliš daleko od tebe; raději se stáhni a najdi znovu jeho meč.

Kdyby soupeř na této ilustraci dodržoval výše uvedená pravidla, byl by vítězem a ne poraženým - nebo by se alespoň zachránil.

Považoval jsem za vhodné rozepsat se o tomto zásahu poněkud více než je obvyklé a vysvětlit výhody a nebezpečí spjaté s touto technikou, stejně tak o tom, jaké akce by udržely soupeře v bezpečí. Před zásahem by mohl napravit tyto okolnosti mnoha způsoby, ale po zásahu je přirozeně příliš pozdě na zvažování jiné taktiky.

V následujících zásazích budu pouze vysvětlovat techniku a postup akce a pro stručnost vynechám vše ostatní.

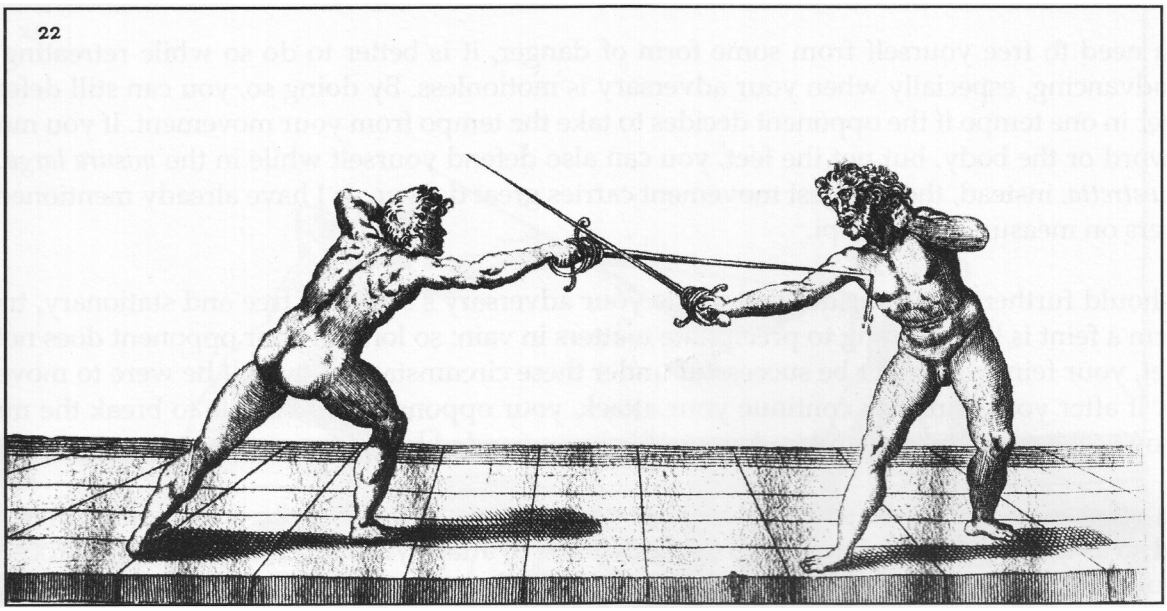

Tato ilustrace zobrazuje třetí zasahující jiný třetí.

Mohlo to vzniknout takto. Náš šermíř, který je vevnitř, provede fintu po přímé lince; soupeř začne krýt a poté, co se mu nepovede potkat se s mečem našeho šermíře, klesne rukojetí. V tomto tempu náš šermíř provede cavazione vně a bodne po přímé lince skrz přirozený úhel soupeřova třetího. Ten nemůže odtlačit přicházející bod, protože forte našeho šermíře proniklo tak daleko, že jeho čepel zůstává doslova zamčena vevnitř soupeřovy paže.

Jiný způsob jak se tako akce může stát je, když jsou oba šermíři ve třetím vevnitř a náš šermíř začne hledat soupeřův meč. Soupeř provede cavazione a pohne svou pravou nohou vpřed, ale náš šermíř převezme tempo a vystřelí bod dřív než soupeř může dokončit cavazione a pohyb jeho nohy. Tímto je soupeřův hrot uzavřen dříve než se může vrátit na linku.

Tato poslední akce jasně předvádí že pohyb cavazione - změna z jedné strany na druhou - trvá déle než stání uprostřed a vykročení vpřed ve stejné lince. Díky této základní vlastnosti je náš šermíř schopen dorazit na terč, zasáhnout ve třetím a uzavřít soupeře mimo linku vně dříve než ten dokáže dokončit své cavazione.

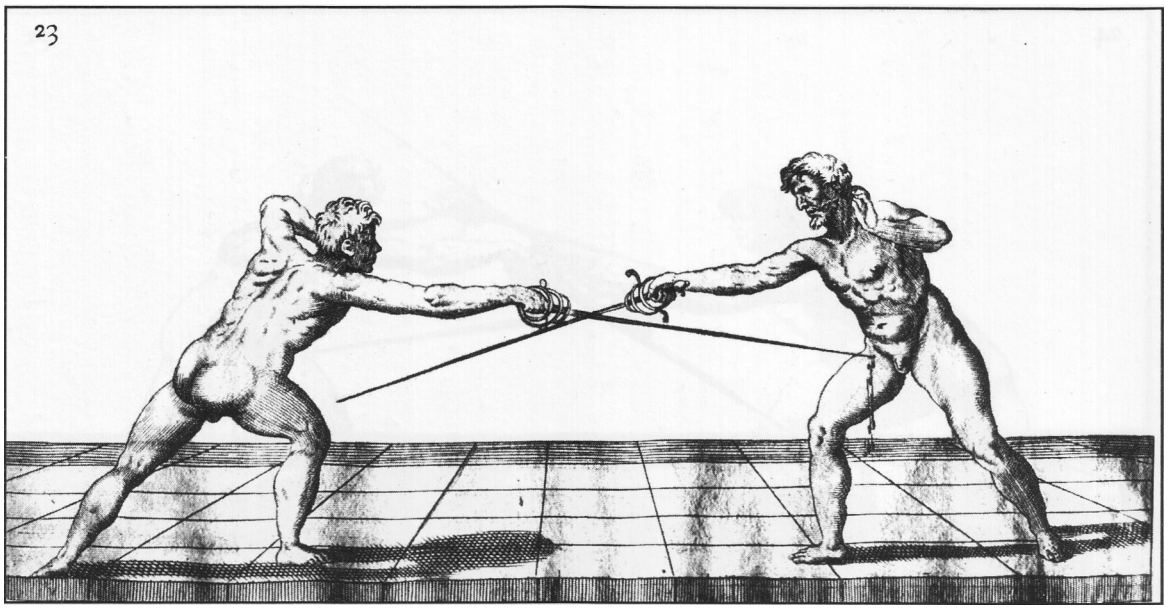

Tento zásah čtvrtého proti třetímu mohl vzniknout takto. Oba sokové jsou v dlouhé menzuře a náš šermíř pohne svým mečem, aby našel soupeřovu čepel vevnitř. Soupeř, který rozpozná náš záměr, vidí odkrytí pod ozbrojenou rukou našeho šermíře a skloní hrot, aby tam udeřil. Ale náš šermíř pohnul pouze hrotem svého meče. Takže jakmile spatří kam soupeř útočí, opustí svůj počáteční pohyb nacházení meče a napřímí svůj hrot na soupeřovo tělo, přitom otáčí svou ruku do čtvrtého a umisťuje svou příčku proti soupeřově debole. Takto vykryje a kontruje v jednom tempu.

Chyba soupeře je v mylném vyhodnocení počátečního pohybu našeho meče, který je tak malý, že mu znemožňuje dorazit před koncem tempa. Tudíž by neměl začínat bod. Místo toho by měl sklonit hrot (jak v tomto případě činí) ale aniž by se přibližoval nebo pohyboval v nohou: pak, začne-li náš šermíř útok, bude mít soupeř dostatečnou příležitost vykrýt a kontrovat několika různými způsoby.

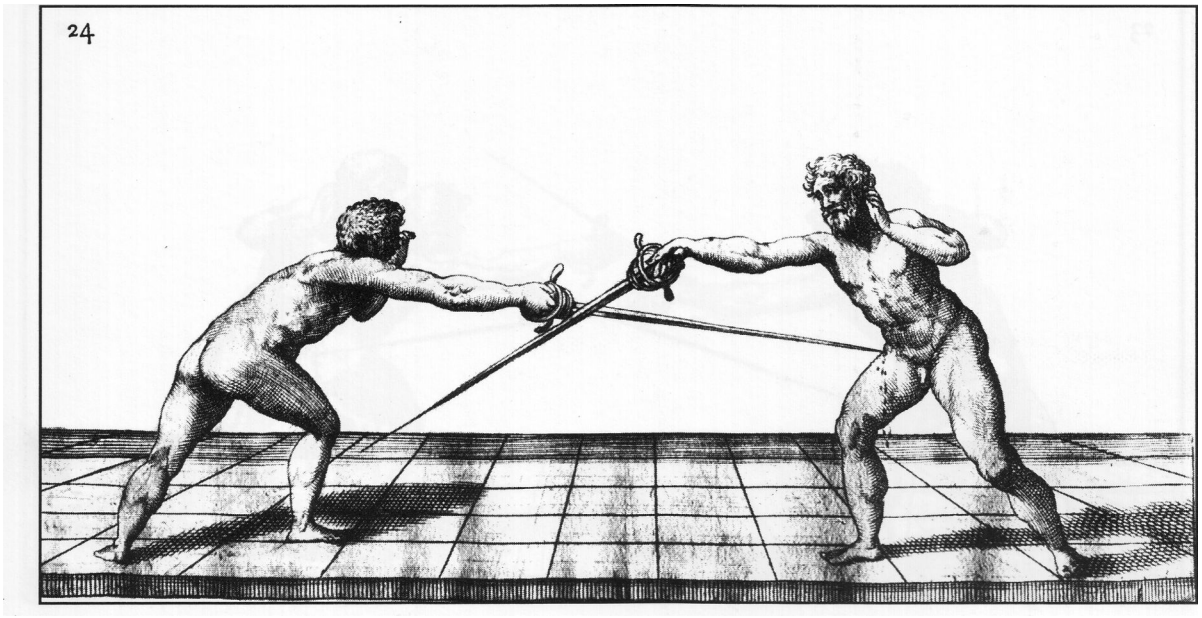

Tento zásah třetího proti třetímu se přihodí takto. Oba sokové jsou vně, náš šermíř se pohne aby našel soupeřův meč. Soupeř převezme tempo z tohoto pouhého pohybu hrotu, aniž by vyhodnotil dost širokou menzuru: takže zatlačí svou pravou nohou kupředu, aby:

1. Provedl cavazione a útok ve čtvrtém střehu; nebo
2. Našel meč našeho šermíře a získal krátkou menzuru

Ale náš šermíř mazaně pohnul svým hrotem, aby vyprovokoval soupeřovu reakci. Takže když spatří, jak soupeř

sklání hrot ke cavazione a pohybuje kupředu svou nohou, opustí svůj pohyb mečem, nechá svůj vlastní hrot nepatrně poklesnout a zatímco snižuje své tělo, najde svou příčkou soupeřovo debole a zabrání soupeřovu cavazione. Ve stejném tempu zatlačí dopředu svou pravou nohou a zasáhne ve třetím a vně pod soupeřovým mečem.

Je obecné pravidlo, že když vidíš, že soupeřův meč je svobodný a že se pohybuje, aby získal výhodu, ale nehýbe přitom nohama, nevystavuj se nebezpečí. Raději se snaž získat nějakou vlastní výhodu aniž by ses přibližoval, spíše se vzdaluj. Pamatuj: pohyb nohou vždy trvá déle než pohyb meče.

Naopak najdeš-li nejprve soupeřův meč a on se jej pokusí osvobodit, i když jeho nohy zůstanou nehybné, můžeš si troufnout kupředu svou nohou a najít jeho meč na druhé straně, abys jej zasáhl v jeho dalším pohybu.

Vidíme tedy, co ti zaručí úspěch při pohybu vpřed v průběhu soupeřova pohybu: najdi nejprve soupeřův meč. Ponecháš-li jej svobodný, vystavuješ se nebezpečí, které je vidět na obrázku.

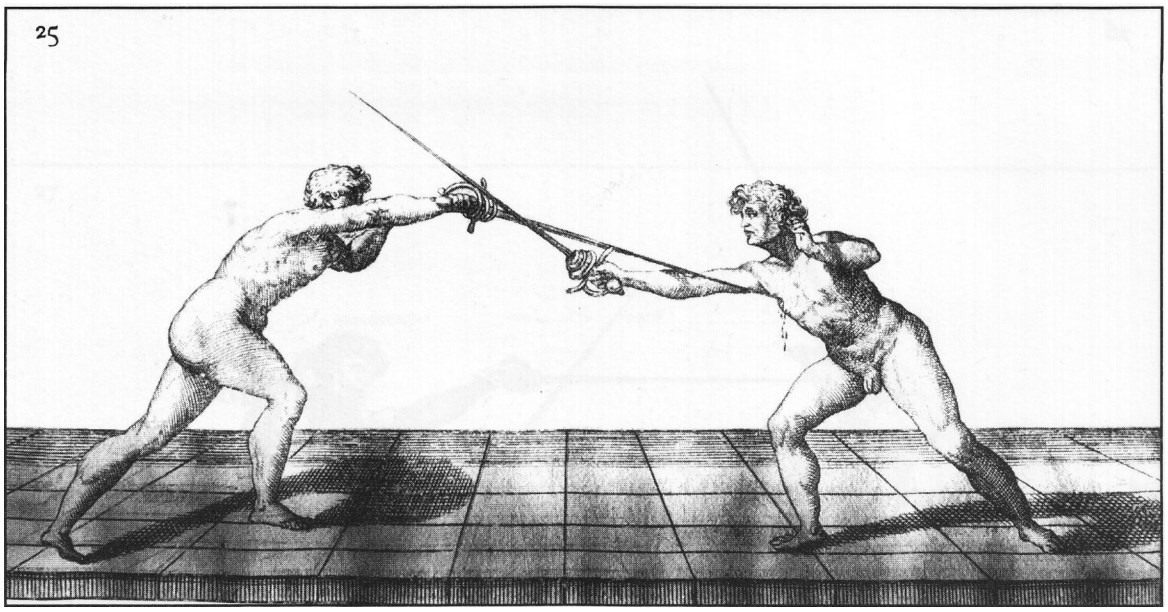

Tento zásah prvního proti třetímu se může přihodit takto. Oba šermíři jsou ve třetím střehu vně a vzájemně si zamknou meče, každý silou tlačí svou čepelí proti soupeřově. Náš šermíř náhle otočí ruku do prvního - poloha, která namíří hrot meče přirozeně dolů a je silnější zespodu. Jak zvedá ruku, soupeřův meč zůstává vespod (tím pádem na nejsilnější straně prvního střehu). Při výše popsaném zvedání ruky se náš šermíř přiblíží k soupeřově debole a v jednom pohybu zatlačí vpřed a zasáhne jej tak, jak je vidět na obrázku.

Stejný zásah lze provést méně pracně je-li soupeř ve druhém: i když druhý střeh přirozeně kryje terč zasažený naším šermířem, je ještě slabší než třetí střeh, když je proti němu první.

Jedna z hlavních okolností způsobujících tento zásah je contendere di spada. A proto tě tady varuji jak špatnou technikou je vzdorovat proti někomu, kdo tlačí proti tvé čepeli a jak o mnoho lepší je se podvolit, nebo nejlépe odstranit úplně svůj meč. Ve skutečnosti meč, který takto tlačí proti jinému, nevyhnutelně vypadne z linky, když se ten druhý poddá: toto vypadnutí z linky je perfektní tempo, ve kterém se dá zasadit útok nebo získat nějakou výhodu nad šermířem, jehož meč propadne. Takže tyto techniky vycházejí bezpečnější a zároveň méně únavné.

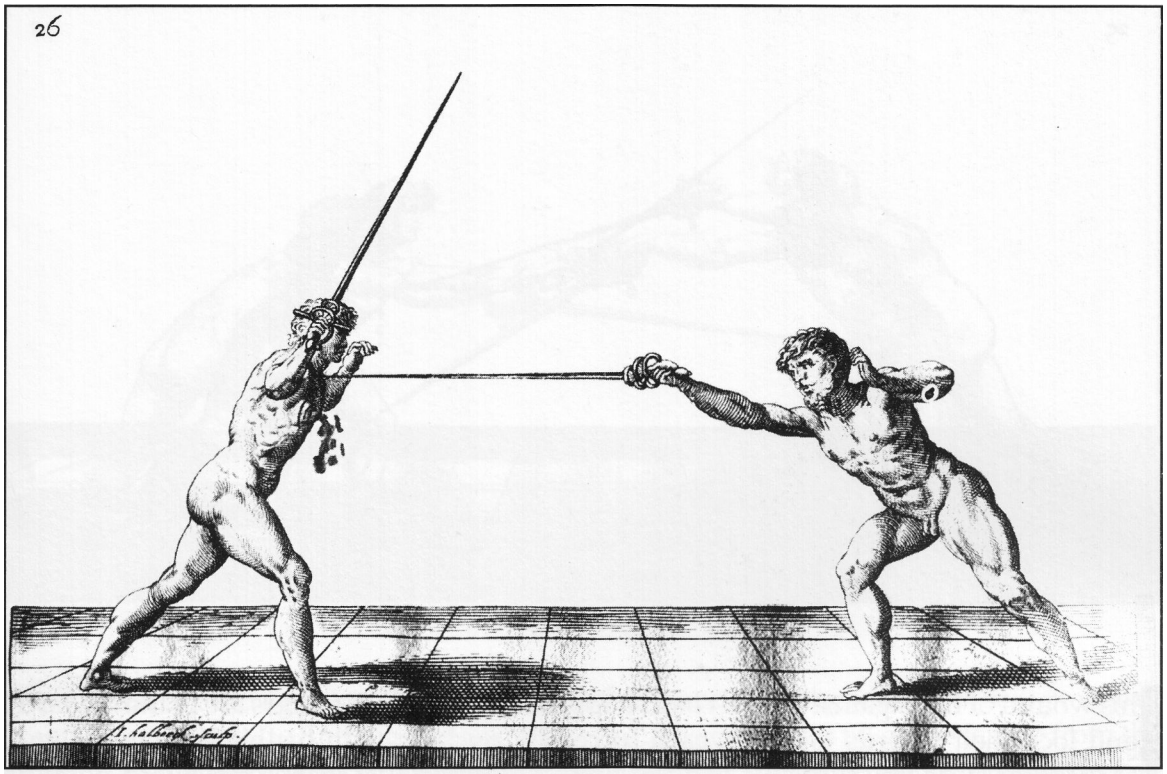

Další je zásah čtvrtého proti meči zvednutému do vzduchu.

Sokové začnou vně a náš šermíř se pohne, aby našel soupeřův meč, který může být ve třetím nebo ve druhém. Tehdy soupeř pozvedne meč, aby zasadil mandritto na hlavu; ale náš šermíř, který se již pohnul, aby našel soupeřův meč ve čtvrtém, natáhne svou paži podpořenou pravou nohou a dorazí na terč dříve, než má mandritto čas dopadnout.

I kdyby soupeř ještě zasadil mandritto, náš šermíř se nevystavuje žádnému nebezpečí, protože při natahování současně zvedne ruku, aby si chránil hlavu před sekem. Protože je v tomto případě mandritto zasazeno z lokte, vytvoří široké odkrytí a bude velmi pomalé, čím umožní tento druh protiútoku.

Zasadí-li soupeř místo toho sek ze zápěstí v tempu útoku našeho šermíře, jeho meč dopadne na přicházející bod - takže na ilustraci bys viděl našeho šermíře jak ohrožuje a zároveň se brání ve stejném tempu. Ale protože soupeř učinil jinak, vidíš pouze útok.

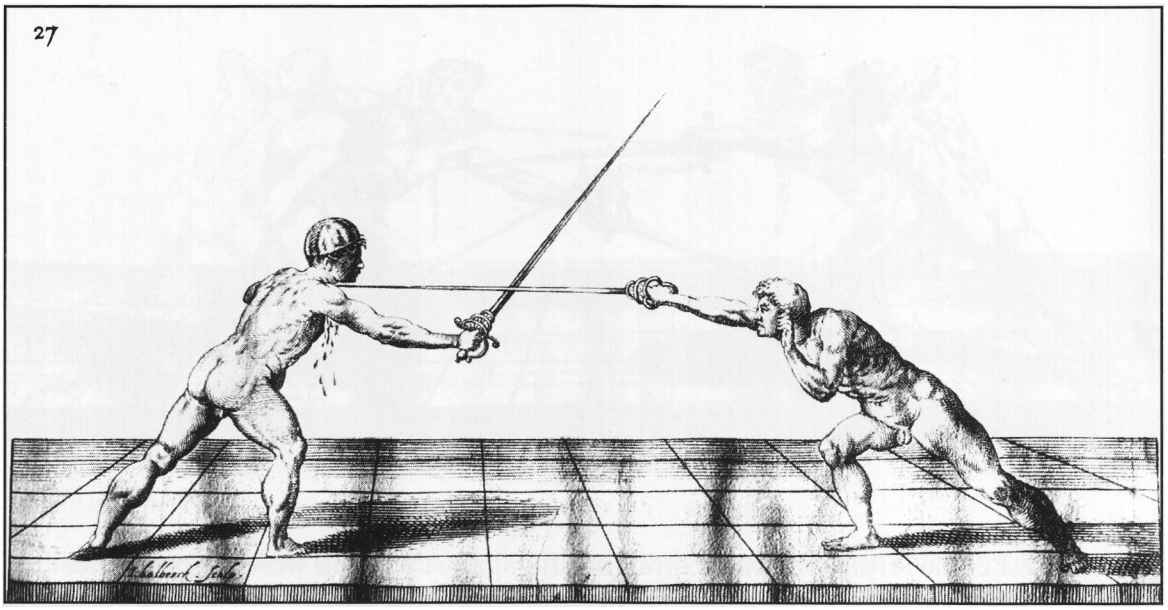

Tato ilustrace zobrazuje zásah druhého proti meči ve třetím mimo linku.

Oba sokové začínají ve třetím vevnitř a náš šermíř se pohne, aby našel soupeřův meč. Soupeř přebere toto tempo, aby roztočil fendente riverso na odkrytí vytvořené vně okolo hlavy a ramen našeho šermíře. Ale když náš šermíř spatří otočení soupeřova meče k seku, změní ze třetího na druhý - čímž pokryje odkrytí - a ve stejném tempu zatlačí dopředu v protiútoku.

Náš šermíř je tudíž schopen dosáhnout na soupeřovo tělo než stihne soupeřův meč dokončit svůj obrat. I kdyby měl čas dokončit svůj sek, dopadl by na čepel našeho šermíře, která je vhodně umístěna k obraně.

To vše vyplývá z toho, že sek je přirozeně pomalý. Sek nemůže zasáhnout aniž se meč jej zasazující nepohne na chvíli mimo linku - a než se vrátí, soupeř má hojnost času kontrovat bodem.

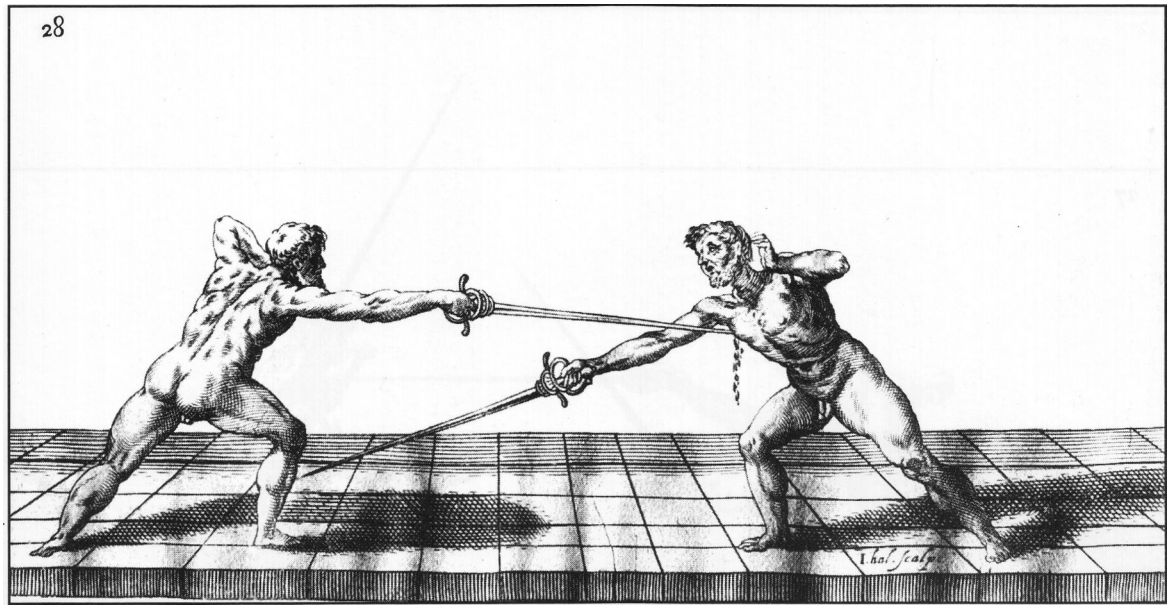

Tento zásah pochází ze třetího v přímé lince proti propadlému třetímu. Vzniká tak, že oba šermíři jsou ve třetím vně v dlouhé menzuře a náš šermíř se pohne, aby našel soupeřův meč. Soupeř převezme tempo a roztočí mandritto namířené na střed hlavy. Náš šermíř ale lehce stáhne tělo a nechá sek neškodně minout. Poté, co soupeřův meč promáchne, skloní hrot a zatlačí bod ve třetím, dorazí na terč v momentu, kdy je sek ve svém nejnižším bodu. Takto se soupeř nemůže krýt nebo stáhnout, protože jeho pohyb ještě ani neskončil v okamžiku, kdy bod dorazí.

Toto je třeba si zapamatovat jako pravidlo. Je vždycky lepší sek nechat propadnout bez krytí. Takto se vyhneš tomu, aby tě přivedl k poslušnosti nebo abys byl oklamán v tempu svého krytu. Navíc nechat sek propadnout není tak pracné jako krýt je.

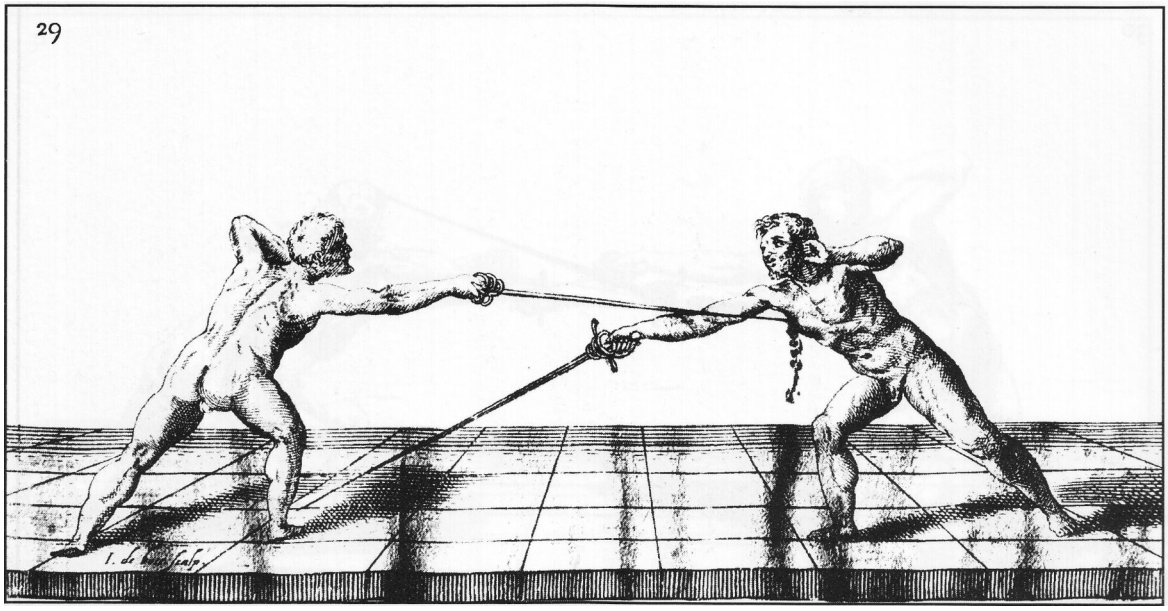

Toto je zásah čtvrtého proti propadlému třetímu. Oba šermíři začínají ve třetím vevnitř a náš šermíř začne pohybem kupředu, aby našel soupeřův meč. Soupeř převezme toto tempo a roztočí riverso na hlavu i když je dosud příliš daleko na to, aby dosáhl na terč. Náš šermíř si dobře uvědomuje, že druhý meč na něj nemůže dosáhnout, nechá sek minout bez krytí a pouze skloní svůj hrot, aby se vyhnul doteku se soupeřovou čepelí. Jakmile jej soupeřův hrot mine, zatlačí bod ve čtvrtém.

Ve čtvrtém si náš šermíř chrání tu stranu, kam riverso obvykle dopadá, zvláště když nenašlo svůj cíl. Tlačí bod a dosáhne na soupeřovo tělo v tom tempu, ve kterém riverso dokončuje svůj švih, a je si vědom, že hybnost seku přivede soupeřův meč mimo linku. To znemožní soupeři, aby se bránil a umožní našemu šermíři získat svůj zásah.

Drží-li šermíř zasazující sek svou paži napřímenější a více v lince, bude se moci účinněji bránit. Ale akce, kterou vidíme na obrázku, je obvyklý výsledek seku, který nenašel svůj cíl: jak jsem často napomínal, tato technika tě do různé míry vyvede z linky. Sek ze zápěstí ti vždy lépe udrží tvou linku pokrytou.

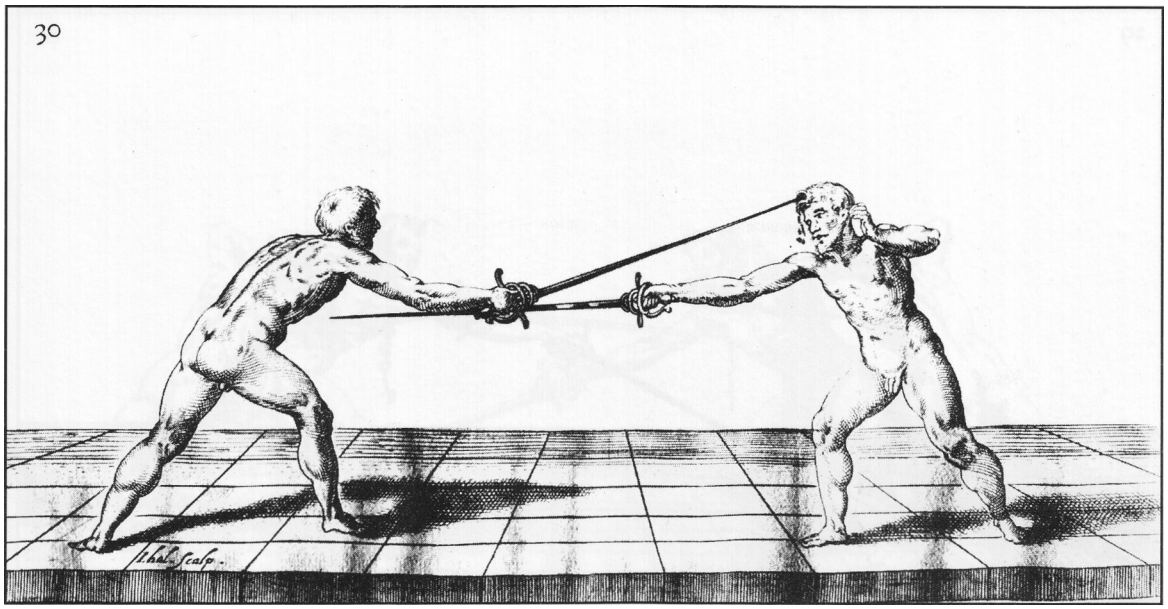

Tento zásah mandritta na hlavu proti třetímu by mohl vzniknout takto. Jeden šermíř začne nacházet soupeřův meč a ten se nepohne. Pak zamknou čepele a soupeř začne tlačit proti meči našeho šermíře směrem ven. Náš šermíř, který cítí tlak, se podvolí a přitom otáčí ruku v zápěstí, zasáhne soupeře jak vidno, zatímco udržuje příčku blízko soupeřovy čepele. Soupeř se nemůže krýt, protože když se náš šermíř podvolil, jeho meč propadl právě o tolik, aby umožnil našemu šermíři stlačit jej dolů svým forte a zabránil mu, aby jej znovu zvedl.

Dále uvedu jiný způsob jak by se tento zásah mohl přihodit. Oba začnou ve třetích střezích dovnitř, náš šermíř se pohne, aby našel soupeřův meč. Soupeř pak provede cavazione a tlačí svou nohu kupředu, aby zasáhl vně. ale náš šermíř, jehož hrot se již pohnul, aby našel soupeřův meč, pouze nechá hrot klesnout, otočí zápěstí tak, aby skončil příčkou nad soupeřovou čepelí. Takto docílí zásahu mandritto fendente s rukou dokončující ve třetím, jak je vidět na obrázku.

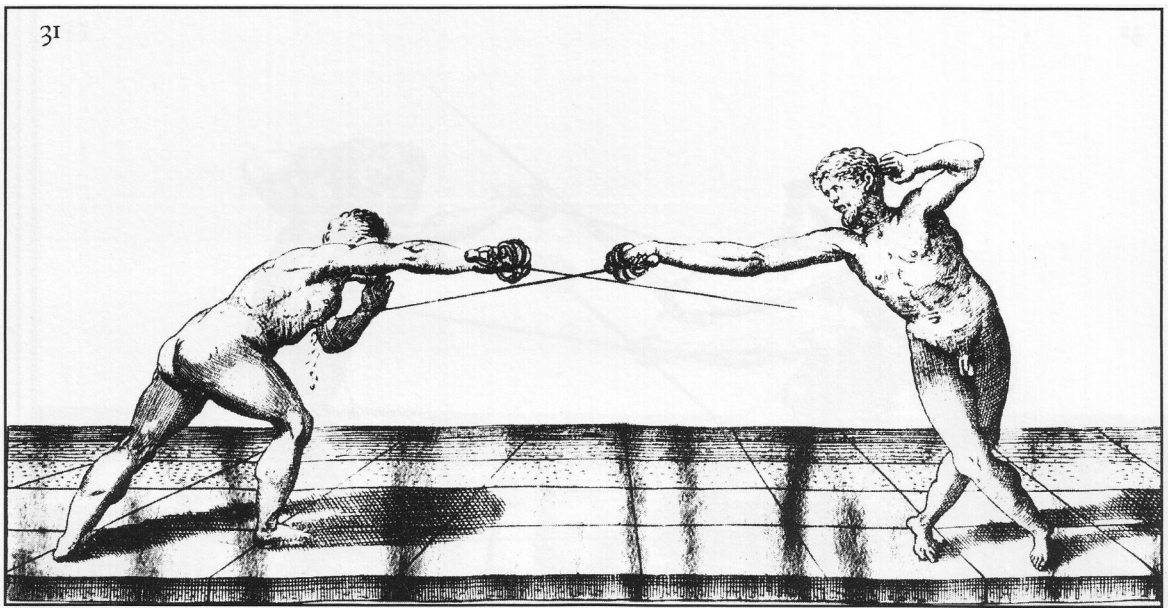

Zde vidíš zásah čtvrtého proti druhému. Popíšu jednu z možností, jak se to může stát. Oba šermíři jsou ve třetím vně a náš šermíř udělá výzvu vně vytvarováním úhlu svým mečem. Soupeř považuje výzvu za pouhou změnu střehu: takže převezme tempo, otočí ruku ze třetího do druhého, aby uzavřel meč našeho šermíře a tlačí kupředu pravou nohou a zamíří se na to vnější odkrytí. Ale když jej náš šermíř vidí přicházet, zřekne se krytí, provede giratu levou nohou zatímco provede cavazione dovnitř a zatímco otáčí svou ruku do čtvrtého, zasáhne soupeře tak jak je vidno.

Jiná možnost, jak se to může přihodit, je když jsou oba ve třetím vevnitř a náš šermíř začne hledat soupeřův meč. Ten provede cavazione před dokončením pohybu našeho šermíře a otočí svou ruku do druhého, aby se zaštítil a zasáhl ve stejném tempu. To by uspělo, kdyby se náš šermíř rozhodl vykrýt útok. Nicméně on ví, že jeho meč se již pohybuje jak se snaží najít soupeřovu čepel, takže pouze pokračuje v pohybu, následuje soupeřovo cavazione svým contracavazione. Provede girata jak je vidět, nechá soupeřův meč bez doteku minout zatímco jej zasahuje v okamžiku soupeřova útoku.

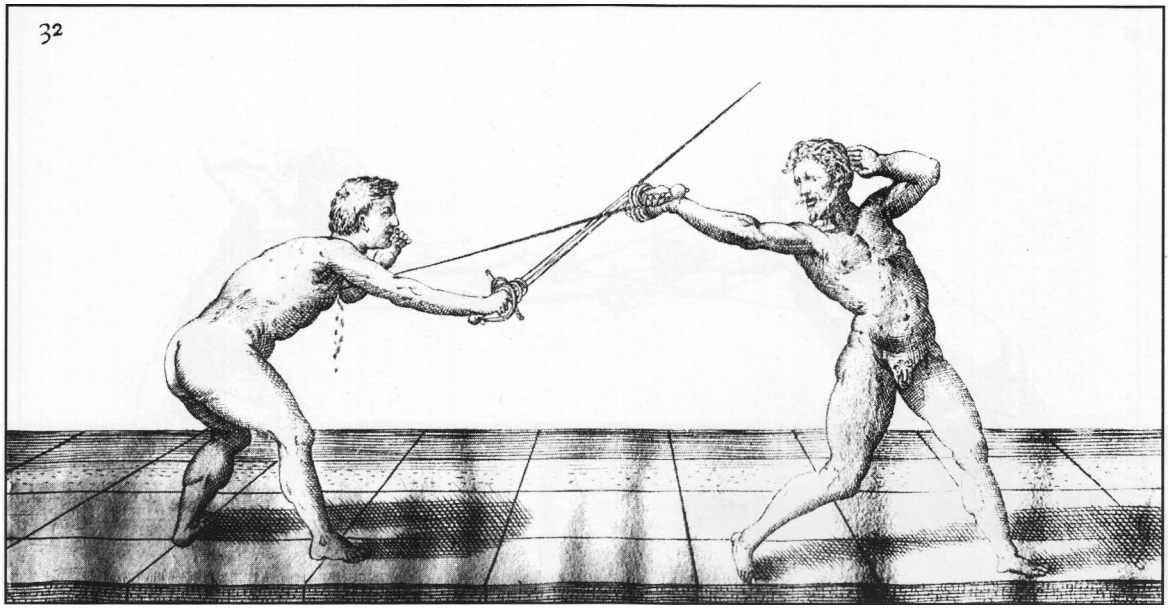

Tento zásah ukazuje čtvrtý vně soupeřova meče - který je třetí v úhlu. Oba šermíři začínají vevnitř, soupeř zůstává ve svém třetím v úhlu. Když vidí našeho šermíře jak se pohybuje, aby našel jeho meč, soupeř provede cavazione vně. Ale v tomto tempu náš šermíř otočí ruku do čtvrtého a místo, aby natahoval svou paži, vede svou ruku dovnitř, daleko od soupeřova meče a ve stejné výšce jako je jeho vlastní rameno. Přitom vykročí kupředu svou pravou nohou tak, že noha provede ve vzduchu obrat, aby při návratu na zem zaujala polohu, která je vidět na ilustraci.

Tímto pohybem nohy náš šermíř odstraní z připravenosti celou část svého těla, která byla předtím před soupeřem. Co se týče jeho meče, je v ideálním úhlu aby čelil úhlu vytvarovanému soupeřovou čepelí. Na základě tohoto úhlu čím více síly soupeř užije při pokusu odtlačit meč našeho šermíře, tím silněji bod pronikne terčem.

Stejný zásah se může stát i jinak. Soupeř začne hledat meč našeho šermíře ve třetím a vně, zatímco ten je ve druhém. Náš šermíř se podvolí z druhého do čtvrtého zatímco doprovází tento pohyb giratou a zasadí bod ve stejném tempu, ve kterém se soupeř snaží najít jeho meč.

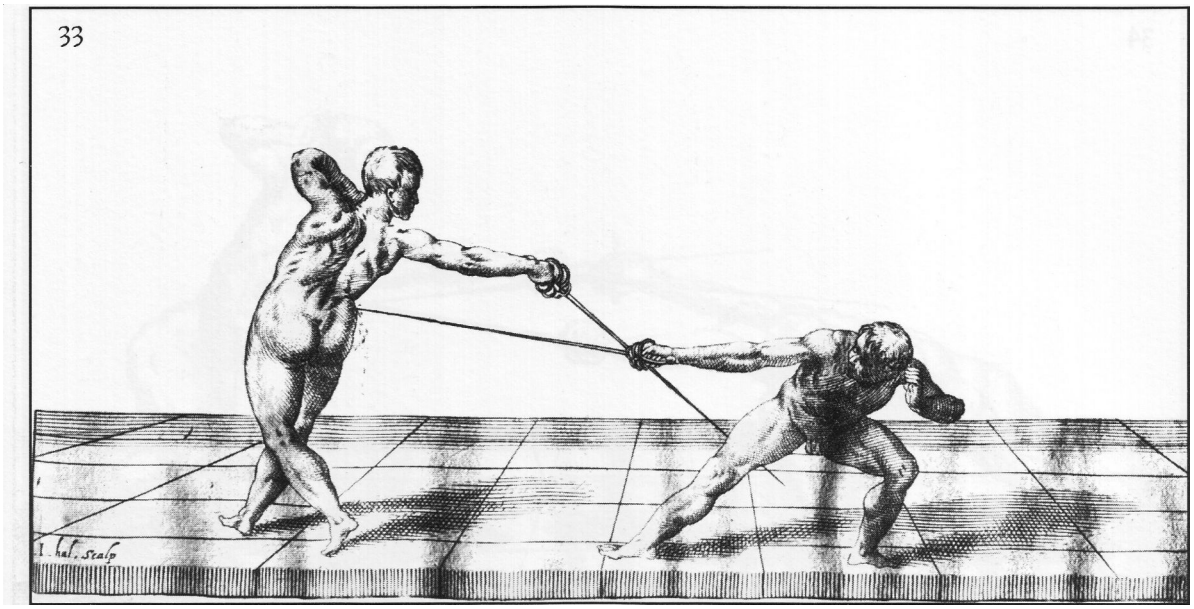

Tento zásah vně pod soupeřovým mečem může být proveden ve třetím nebo čtvrtém proti jinému čtvrtému, v závislosti na tom jak daleko vně vede náš šermíř svou paži.

K zásahu může dojít takto. Soupeř hledá meč toho druhého vně a, po cavazione našeho šermíře, soupeř zaútočí čtvrtým pod mečem. Ale po cavazione se náš šermíř lehce stáhne zpět tělem, aby získal čas umístit svůj meč zpátky na linku pod soupeřovým dříve, než ten dojde k cíli. To se povede. Náš šermíř sníží jak své tělo tak svou ruku v jednom pohybu, najde soupeřovo debole svým forte a zasáhne jej do pravého boku v tempu jeho giraty.

Nebo náš šermíř může zahájit hledáním soupeřova meče vně, zatímco ten je ve druhém. V tom okamžiku soupeř otočí ze druhého do čtvrtého, aby zaútočil pod mečem spolu s giratou levé nohy a nechal meč našeho šermíře minout. Ale náš šermíř v tom samém okamžiku přesune své tělo nad levou nohu a umístí meč zpátky na linku pod soupeřovým zvnějšku a zasáhne jej jak je zobrazeno.

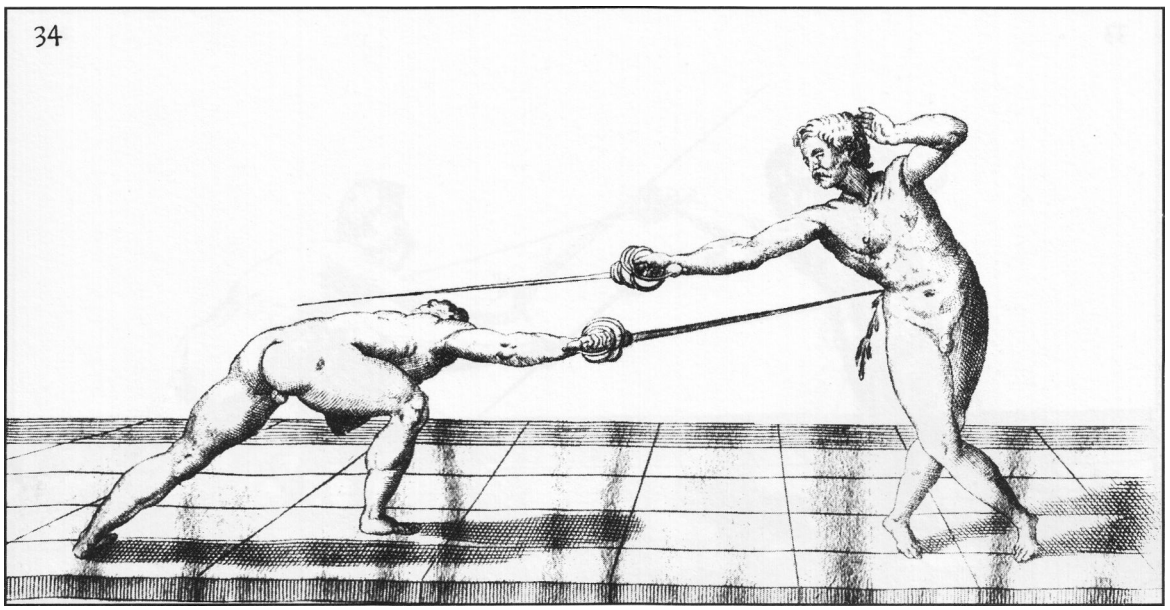

Toto je zásah druhým proti čtvrtému. Soupeř se pohne, aby našel meč našeho šermíře ve třetím a vně a ten provede cavazione dovnitř a zůstane ve třetím. Soupeř přebere toto tempo a provede útok ve čtvrtém s giratou. Ale náš šermíř otočí ze třetího do druhého, sníží své tělo a nechá soupeřův meč minout nad svým.

Toto by se také mohlo stát jinak. Náš šermíř se pohne, aby našel soupeřův meč vně s rukou ve čtvrtém, aby byl silnější na stranu, kde je soupeřova čepel, a zároveň je lépe chráněn dovnitř. Soupeř provede cavazione dovnitř a zkusí zasáhnout čtvrtým nad příčkou našeho šermíře. Ale náš šermíř sníží své tělo pod svou příčku a zatlačí vpřed pravou nohou, nechá soupeřův meč nad sebou minout a zasáhne jej bodem jak je vidět.

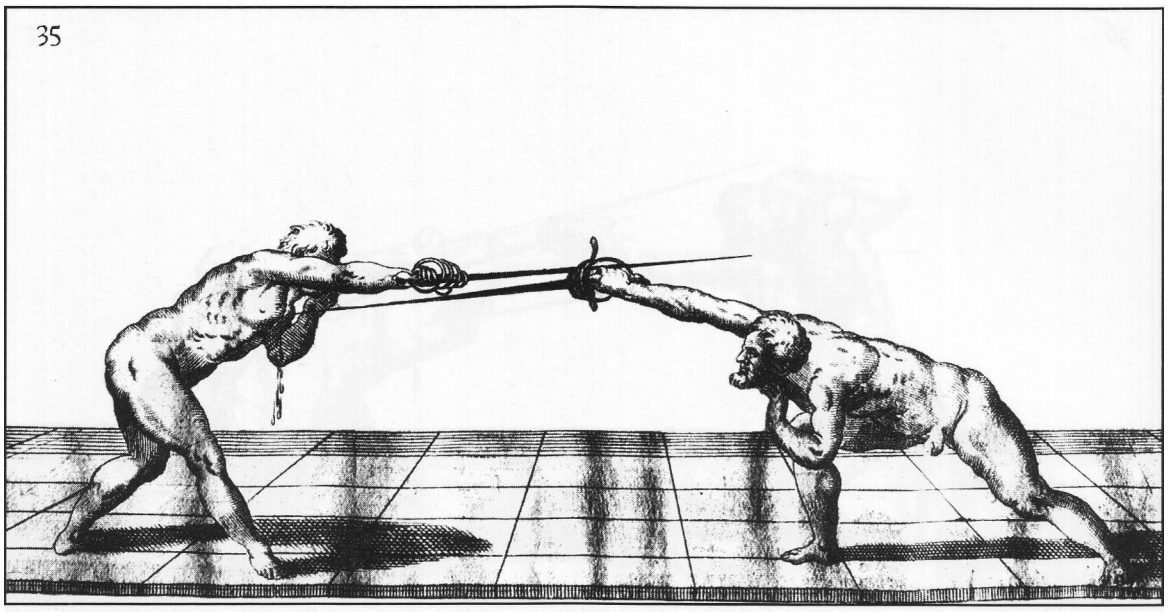

Tento zásah je z prvního proti druhému. Následuje jedna možnost jak k tomu může dojít. Oba stojí proti sobě ve třetím střehu a náš šermíř se pohne, aby našel soupeřův meč. Soupeř přebere tempo a provede cavazione vně, zatímco otáčí ruku do druhého: jeho úmysl je jít kupředu a zasáhnout našeho šermíře nad jeho mečem do odkrytí vytvořeného jeho původním pohybem. Ale náš šermíř, který vidí cavazione a chystaný úder, sám převezme tempo: otočí ruku do prvního zatímco sníží své tělo tak, aby si úplně pokryl hlavu příčkou a pravou paží. Tím také nevpustí soupeřův druhý zvnějšku: když otáčí v prvním, příčka jde tak vysoko, že kryje místo kam soupeř mířil svůj útok druhým. Také soupeřův hrot, který předpokládal zásah shora, se nachází pod příčkou našeho šermíře a forte našeho šermíře ho nevpustí do linky.

Následuje jiný způsob jak se tento zásah může přihodit. Náš šermíř se pohne, aby našel soupeřův meč, ten se pokusí švihnout riverso na paži našeho šermíře do odkrytí, které vidí. Na to náš šermíř kryje svou paži otočením ruky do prvního a krytím svým forte, které neponechá soupeři v tomto tempu jinou možnost, než být poražen.

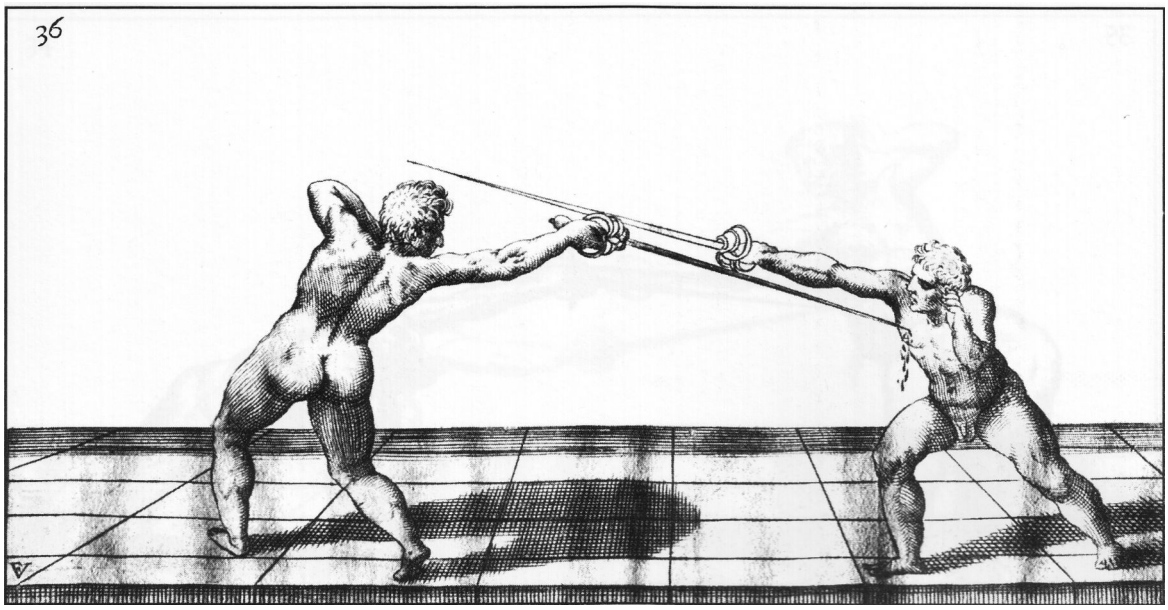

K tomuto zásahu čtvrtého proti druhému může dojít následovně. Oba šermíři stojí proti sobě ve třetím střehu vevnitř a náš seřmíř se pohne, aby našel soupeřův meč. Soupeř reaguje otočením z třetího do druhého, snížením těla v tempu, ve kterém hrot našeho šermíře vyjde mimo linku. Ale když náš šermíř spatří tento pohyb, nedokončí svou akci nacházení soupeřova meče, ale napřímí svůj hrot proti soupeřovu tělu: umístí příčku tam, kam zamýšlel položit hrot, provede giratu tělem a pravou nohou vpřed a umístí svou ruku proti soupeřově debole. Tak se účinně ubrání a dorazí k soupeři, který se pokouší snížit tělo a jít vpřed.

Následuje druhá situace, která by mohla vést k tomuto zásahu. Soupeř je ve druhém vevnitř a náš šermíř začne hledat jeho meč. Tehdy soupeř provede cavazione (stále ve druhém), aby jej zasáhl nad jeho mečem vně. Ale náš šermíř také provede cavazione a umístí příčku tam, kam zamýšlel umístit hrot. Ve stejnou chvíli otočí tělo, nohu a ruku a zasáhne soupeře v tempu jeho útoku.

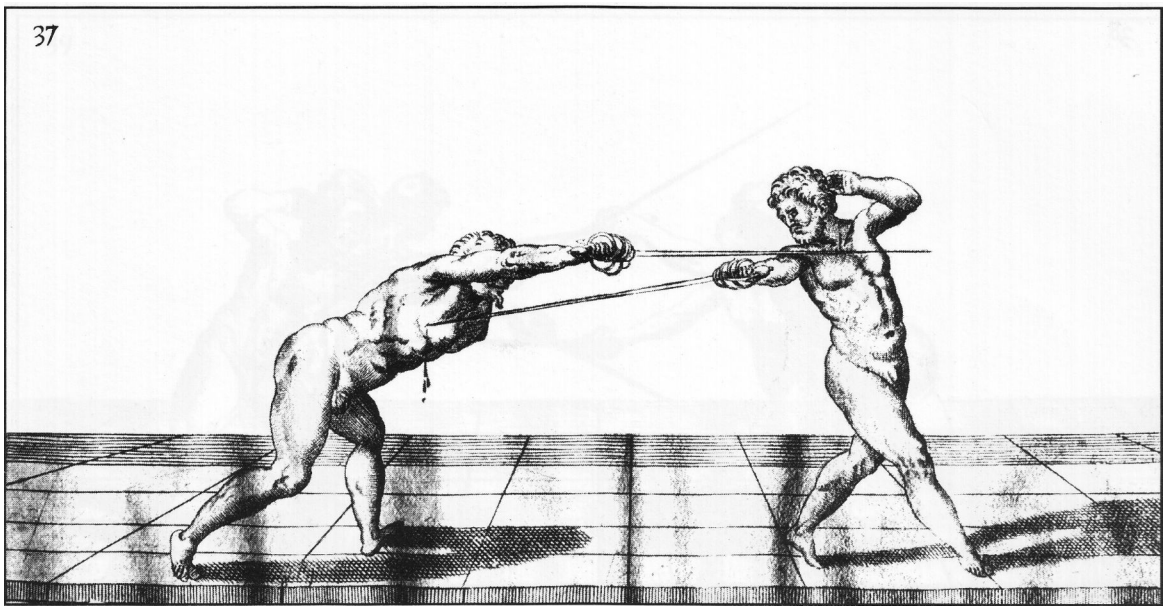

K takovému zásahu čtvrtého proti druhému mohlo dojít dvěmi způsoby.

V prvním případě oba šermíři jsou ve třetím střehu vevnitř a náš šermíř se pohne, aby našel soupeřův meč. Soupeř provede cavazione ve druhém nad jeho mečem, překračuje vpřed levou nohou. Ale náš šermíř lehce skloní svůj hrot bez provádění cavazione a ponechá svou ruku dost v úhlu dovnitř (jak vidno) s rukou ve čtvrtém. Při provádění giraty levou nohou dorazí k přicházejícímu soupeři a zasáhne jej pod pravou rukou: takto soupeřův meč mine naprázdno, aniž by se jej vůbec dotkl.

Druhý případ může být takový, že náš šermíř provede cavazione vně a soupeř přebere toto tempo, aby jej zasáhl

nad jeho mečem ve druhém. Ale v tom okamžiku, náš šermíř musí pouze lehce sklonit svůj hrot (který je vně pod soupeřovým mečem). Ponechá svou ruku na stejném místě, otočí ji do čtvrtého a vůbec ruku nenatahuje. Také provede giratu levou nohou, čímž dostane z připravenosti celou část svého těla, která byla čelem k soupeři, když byla ve střehu.

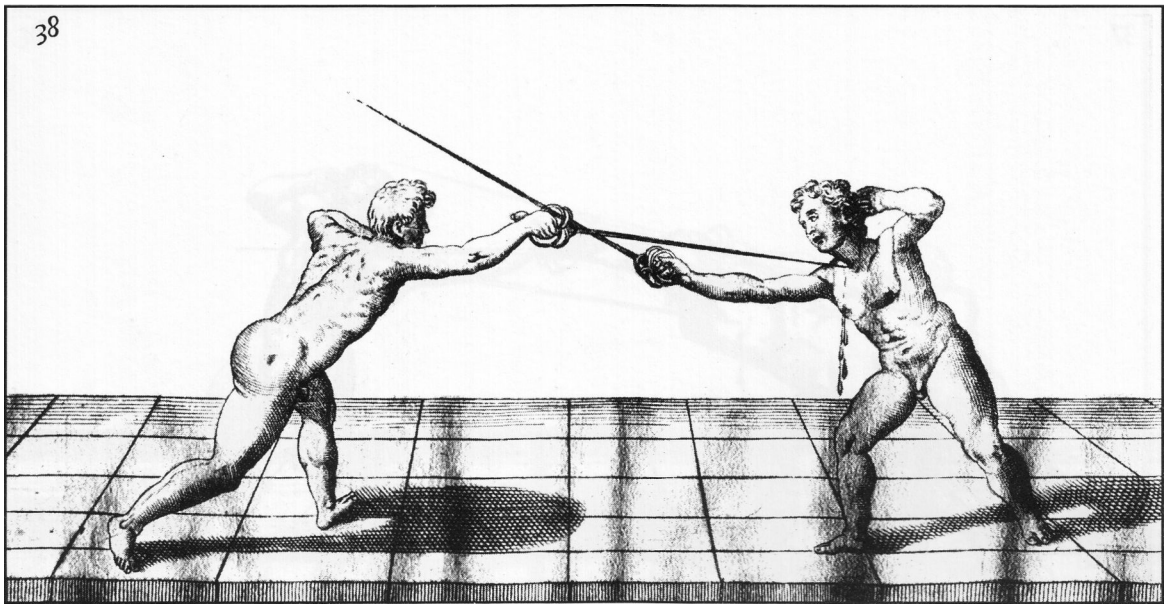

Zásah, který vidíš, je čtvrtý, tentokrát proti jinému čtvrtému. Náš šermíř začne hledat soupeřův meč ve třetím a vně. Když to uvidí, soupeř vypustí mandritto squalembrato na jeho tvář, ale tentokrát si udržuje paži v lince a pouze zasazuje úder ze zápěstí. Náš šermíř okamžitě překročí levou nohou vpřed, špičku chodidla v úhlu ven; otočí svou ruku do čtvrtého a natahuje paži a ohýbá tělo co nejvíc kupředu. Takto jeho hrot narazí do soupeře dříve, než se jeho meč stihne vrátit na linku. Jinými slovy, nevpustí soupeřův meč do linky a zasáhne jej čtvrtým do ohbí krku.

To je správný způsob jak se bránit před mandritto na hlavu, když ti nezbyde než krýt. Překrok levou nohou takto nejen prodlouží dosah tvého meče dopředu, ale také jej posiluje, aby lépe odolával nárazu seku. Použití pravé nohy by v tomto případě vyústilo ve slabší akci.

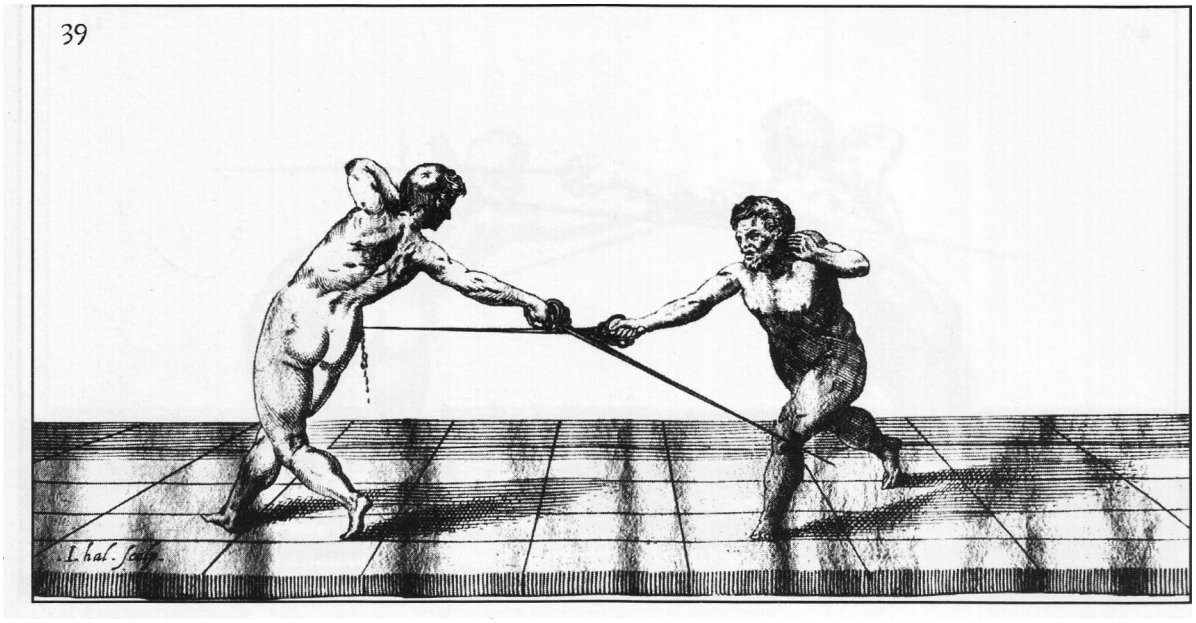

Ze společného začátku ve třetím střehu vně, se náš šermíř pohne, aby našel soupeřův meč a otáčí ruku do druhého. Soupeř převezme tempo, provede cavazione a s giratou otočí svou ruku do čtvrtého, aby zaútočil na našeho šermíře pod jeho mečem. Ale náš šermíř změní z druhé do čtvrté, překročí levou nohou vpřed a proklouzne hrotem svého meče pod soupeřovou příčkou. Umístí svou paži dovnitř a forte svého meče proti debole soupeřovy čepele;

otočením levé nohy vně se také vyhne soupeřově úderu. Tak je jeho bok stále plně krytý. Povšimni si prosím, že z této polohy je spíše bezpečnější pokračovat vpřed pravou nohou než se stahovat.

Stejný zásah se může stát jsou-li dvě forte umístěna rovnocenně jedno proti druhému: forte toho, kdo dělá giratu, je vždy slabší než toho, kdo v tomto tvaru překračuje. Jsou-li všechny ostatní věci rovnocenné, meč toho, který překračuje, vždy zvítězí proti tomu, kdo provádí giratu.

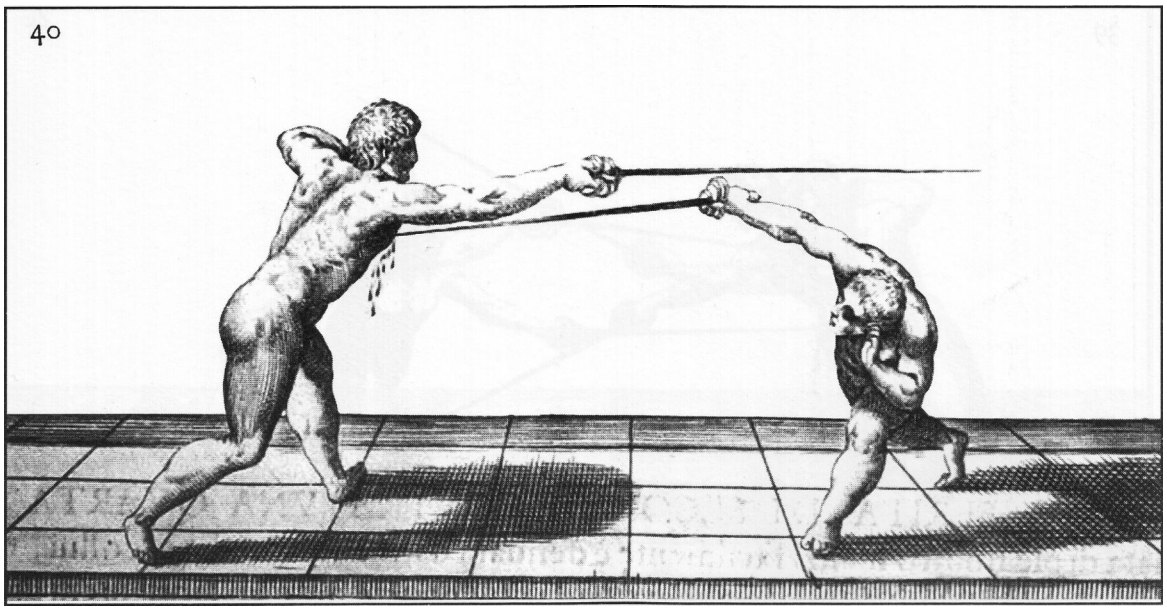

Tento zásah druhého proti překroku čtvrtého levou nohou by se mohl přihodit následovně. Soupeř začne hledat meč našeho šermíře zatímco je ve třetím střehu vně: jak náš šermíř provede cavazione (stále ve třetím), soupeř jej zkusí zasáhnout skrz jeho debole překrokem levé nohy. Ale ve stejném tempu náš šermíř (který provedl cavazione) skloní hrot pod soupeřovu příčku a překročí sám levou nohou a ohne své tělo úplně nad svou překračující nohu. Otočí ruku do druhého, čímž se ještě dále odsune od přicházejícího bodu a provede zásah jak vidno.

Ke stejné situaci může dojít i jinak. Oba šermíři jsou ve třetím střehu vevnitř a náš šermíř udělá chvilkové odkrytí lehkým otočení do čtvrtého, čímž pootevře hrot. Soupeř, který si všimne tohoto odkrytí, se pokusí najít debole našeho šermíře a zaútočí na něj s překrokem levé nohy. Ale dříve než soupeř dokáže najít jeho debole, náš šermíř skloní svůj hrot pod soupeřovu příčku, čímž znemožní soupeřovu meči, aby jej našel. Ve stejném tempu odvede své tělo z přítomnosti, ohne jej nad levou nohou a nízko překračuje až k soupeřovu tělu, když už je tak blízko.

Následuje jiný způsob, jak se to může stát. Oba šermíři jsou ve třetím střehu vně. Soupeř se pohne, aby našel meč našeho šermíře a ten vypustí mandritto na soupeřovu hlavu, má paži nehybnou a napjatou, zasazuje ho ze zápěstí. Soupeř změní z třetího do čtvrtého, aby si chránil hlavu a překročí levou nohou, aby v tempu kontroval. Ale ve stejném tempu náš šermíř otočí ruku do druhého, skloní hrot pod soupeřovu příčku a překročí vpřed levou nohou.

Náš šermíř vede své tělo tak nízko, že přicházející bod nad ním bezpečně projde, i když byl původně namířen na jeho hrudník. Výborně to ukazuje nebezpečí, které vzniká krytím, i když je doprovázeno protiútokem. Vynikající pravidlo je: nekryj, můžeš-li se tomu vyhnout.

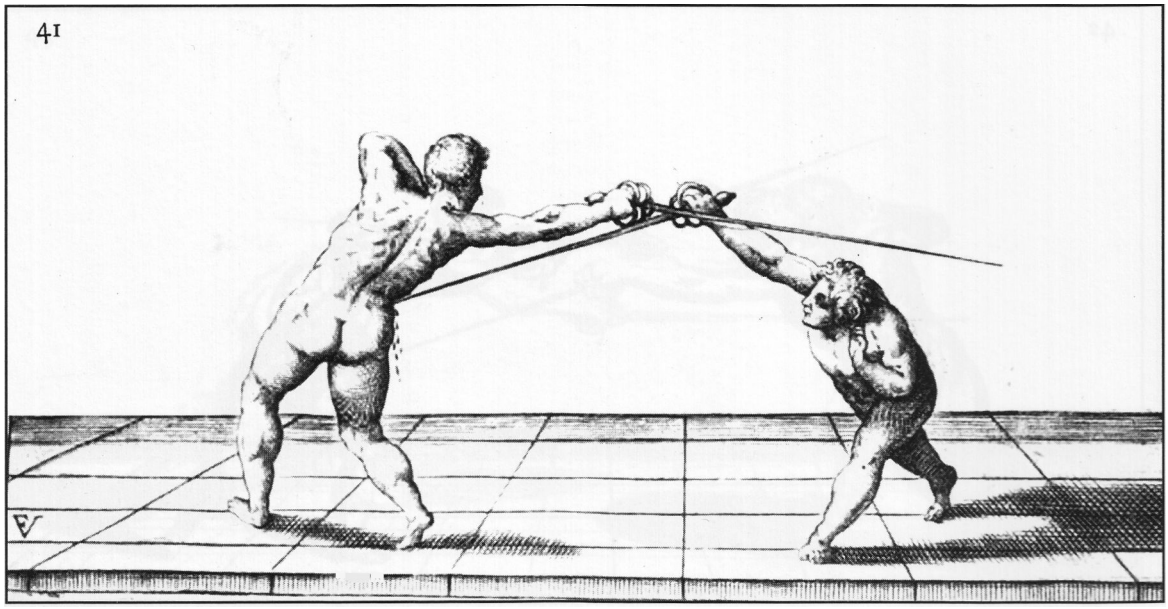

Toto je další zásah druhého proti čtvrtému. Oba šermíři jsou ve třetím vevnitř. Náš šermíř má převahu meče, takže naznačí zásah čtvrtého skrz soupeřovo debole. Ten je oklamán fintou a provede giratu pravou nohou, změní na čtvrtý a doufá, že zasáhne našeho přicházejícího šermíře skrze debole. Ale když to náš šermíř spatří, změní na druhý a sníží tělo a svůj meč: překročí levou nohou, zasáhne soupeře a pokračuje až k jeho tělu dříve, než se soupeř může stáhnout (protože udělal giratu a nikoli překrok a jeho levá noha zůstala nehybná).

Zásah se také mohl stát následovně. Náš šermíř začne hledat soupeřův meč vně a soupeř provede cavazione dovnitř ve třetím. Náš šermíř naznačí bod ve čtvrtém a soupeř odpoví dalším čtvrtým skrz debole našeho šermíře, doprovodí ho giratou, aby se dostal z přicházejícího bodu a narazil do našeho šermíře v průběhu jeho kroku kupředu. Ale náš šermíř si je vědom nebezpečí, otočí ze čtvrtého do druhého a zasáhne soupeře jak je vidět na ilustraci a nechá jeho meč minout neškodně nad sebou.

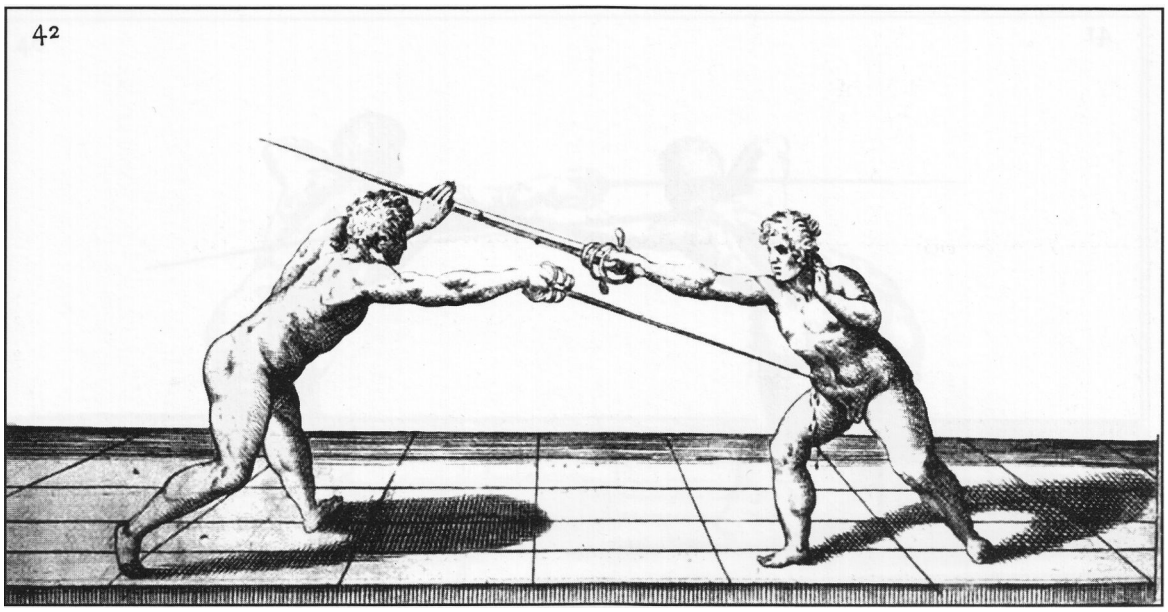

Tento zásah čtvrtého proti třetímu mohl vzniknout následovně. Oba šermíři jsou ve třetím střehu vně a náš šermíř provede fintu třetího vně. Soupeř zareaguje krytem a protiútokem, tlačí svou pravou nohu vpřed a považuje za výhodu, že si všiml jak se náš šermíř pohybuje mimo tempo. Ale náš šermíř, jakmile si všimne krytu a protiútoku, umístí svou ruku vně soupeřova meče a s cavazione čtvrtého překročí levou nohou a zasáhne soupeře do levého boku.

Také to mohlo být tak, že náš šermíř začal vevnitř, provedl cavazione čtvrtého, naznačil útok vně a soupeř se pokusil o kryt. Náš šermíř položí ruku proti soupeřově meči a zasáhne podle ilustrace.

Rozhodl jsem se zahrnout některé kryty levou rukou, abych ukázal jak by měly být použity, i když jen zřídka a pouze v případech nouze. Uvidíme také některé příklady jak snadno se dá oklamat tento druh krytu. A na konci knihy ukážu některé techniky, proti kterým bude levá ruka naprosto bezmocná.

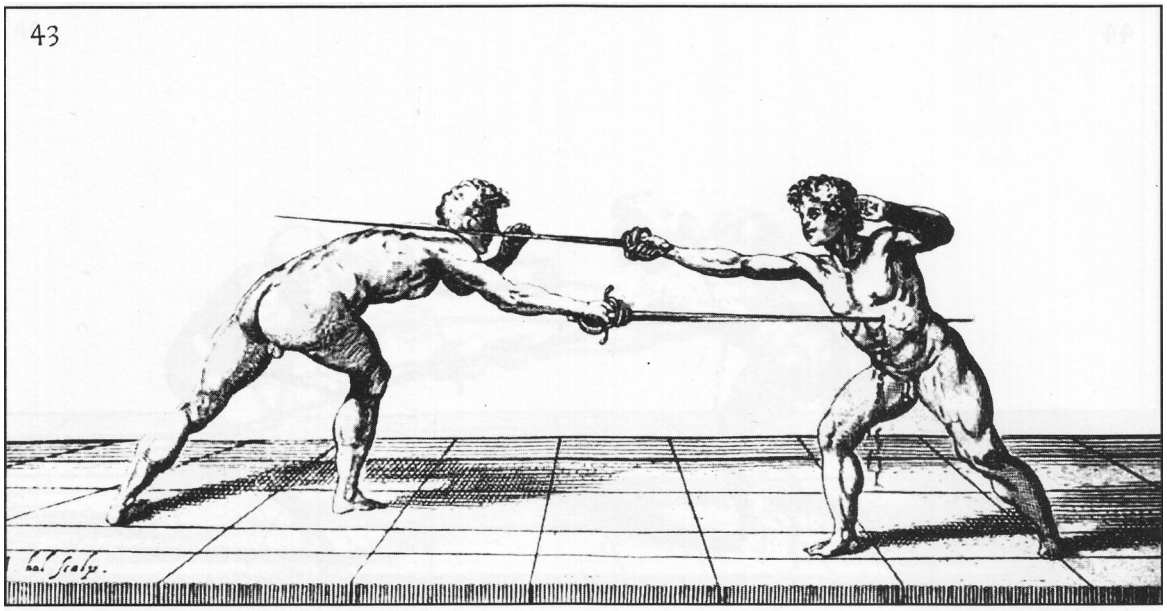

Toto je zásah třetího proti čtvrtému. Oba šermíři jsou ve třetím střehu vevnitř a náš šermíř naznačí útok čtvrtého, stále dovnitř. Soupeř se pokusí kontrovat čtvrtým skrze debole, ale náš šermíř sníží svou ruku s mečem ve třetím a umístí svou levou ruku proti soupeřově přicházející čepeli. Ve stejný okamžik náš šermíř sníží tělo a otočí své levé rameno tak daleko vpřed, že jeho ruka odvede soupeřův meč mimo připravenost. Tím zasáhne soupeře do hrudníku.

V jiném scénáři náš šermíř, který byl vně, zatlačí na soupeřovu čepel, čímž jej donutí provést cavazione a protiútok dovnitř. Ve stejném okamžiku náš šermíř vykryje levou rukou a zasáhne pod mečem, jak je vidět na obrázku.

Vposledku se to může stát tak, že oba šermíři jsou vně, a soupeř se pokusí najít meč našeho šermíře. Náš šermíř pak otočí svou ruku do čtvrtého, aby zabránil nalezení svého meče; soupeř útočí do odkrytí bodem ve čtvrtém, ale ve stejném tempu náš šermíř vykryje levou rukou a zasáhne jak je vidět na ilustraci.

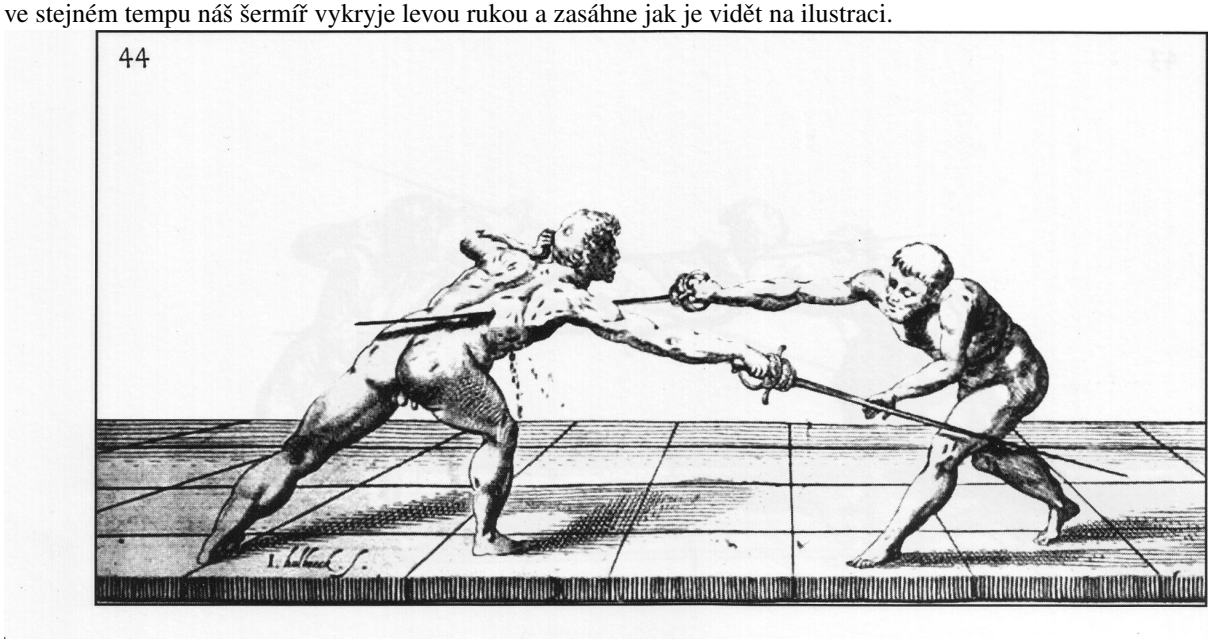

Toto je zásah druhého proti třetímu, který vychází z toho, že oba šermíři jsou ve třetím střehu vně. Náš šermíř provede výzvu otočením ruky do druhého a umístěním hrotu svého meče kolmo k vnitřku, zatímco vystrčí levou stranu těla tak, aby soupeři úplně odkryl svůj hrudník. Drží meč dostatečně nízko na to, aby věděl, že soupeř může zaútočit pouze nad ním, a udržuje si levou ruku blízko u čela. Jakmile soupeř zaútočí do odkrytí v tempu výzvy,

náš šermíř užije levou ruku, aby odtlačil přicházející meč mimo linku na svou levou stranu. Ve stejný okamžik překročí levou nohou, drží své tělo nízko a provede cavazione ve druhém. Tak zasáhne soupeře do hrudníku co největším natažením své ruky s mečem, přitom vede pravou částí svého těla, ale otáčí svou levou nohu vně - v průběhu překroku - aby si udržel své tělo od soupeřova meče.

Tato akce vede ke zde vyobrazenému zásahu.

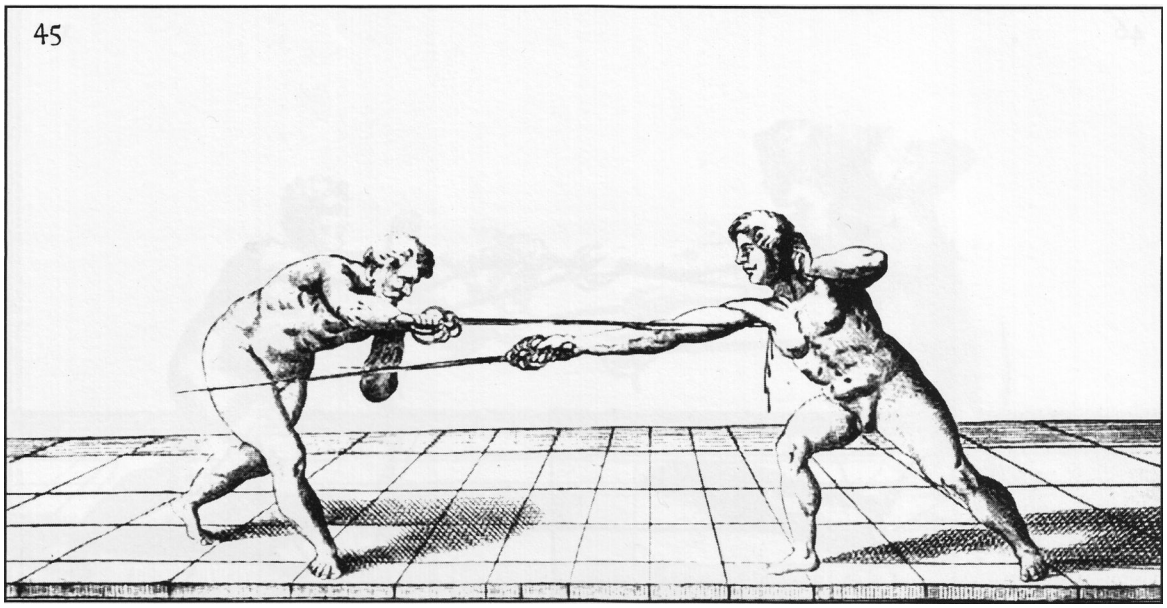

Tento zásah je také druhého, tentokrát užitý proti nakročené pravé noze s nataženým čtvrtým. Oba šermíři jsou ve třetím střehu vně a náš šermíř provede náhle cavazione aniž by čekal na tempo nebo provokaci, na což soupeř odpoví pokusem o zásah čtvrtým. Ale náš šermíř otočí svou ruku a zkroutí tělo otočením na patě pravé nohy tak, aby vedl levou stranou. Opře hranu své levé ruky nad soupeřovu čepel a zasáhne ho do hrudníku řečeným druhým.

Následuje jiný způsob jak lze dojít ke stejnému zásahu. Oba šermíři jsou ve třetím střehu vevnitř a náš šermíř náhle skloní svůj hrot a vytvoří odkrytí, na které soupeř zatlačí vpřed se čtvrtým. Náš šermíř pak zvedne svou ruku ve druhém, změní perspektivu svého těla (tím, že si drží zranitelný pravý bok vzadu) a vykryje levou rukou.

Čtvrtý vidíš přicházet tak nízko proto, že ruka našeho šermíře jej stlačuje dolů. Čtvrtý by přirozeně tíhnul k zásahu ve výši hrudi.

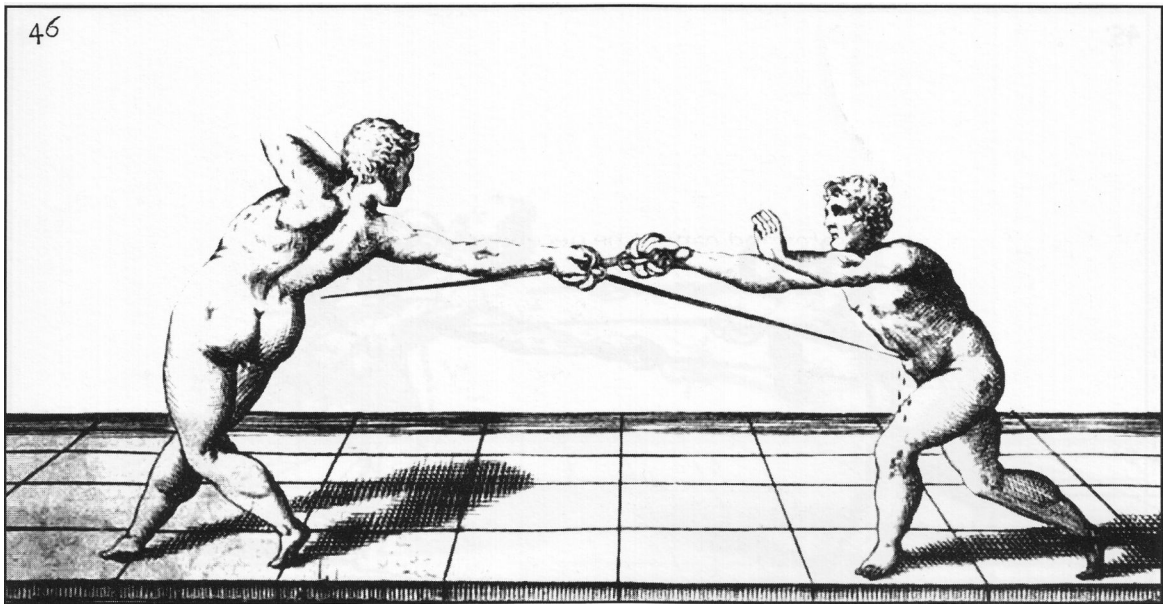

Tento obrázek ukazuje giratu čtvrtého proti překroku levé nohy, také ve čtvrtém. Soupeř provede fintu vně a nad mečem našeho šermíře, na což ten odpoví zahájením krytu. Soupeř pak položí svou ruku dovnitř meče našeho

šermíře, aby vykryl a ve stejný okamžik provede cavazione dovnitř čtvrtým a překročí levou nohou k útoku. Ale náš šermíř, který přešel do obrany vně a vidí soupeřovu levou ruku pohybovat se ke krytu, provede cavazione pod soupeřovou rukou a namíří hrot na soupeřovo přicházející tělo. Ve stejný čas jej girata levou nohou odnese z připravenosti.

Nepotřeboval by mířit tak nízko, kdyby kvůli bezpečnosti nebylo zapotřebí najít soupeřovo debole.

Jak vidíš, kryt soupeřovy levé ruky byl oklamán.

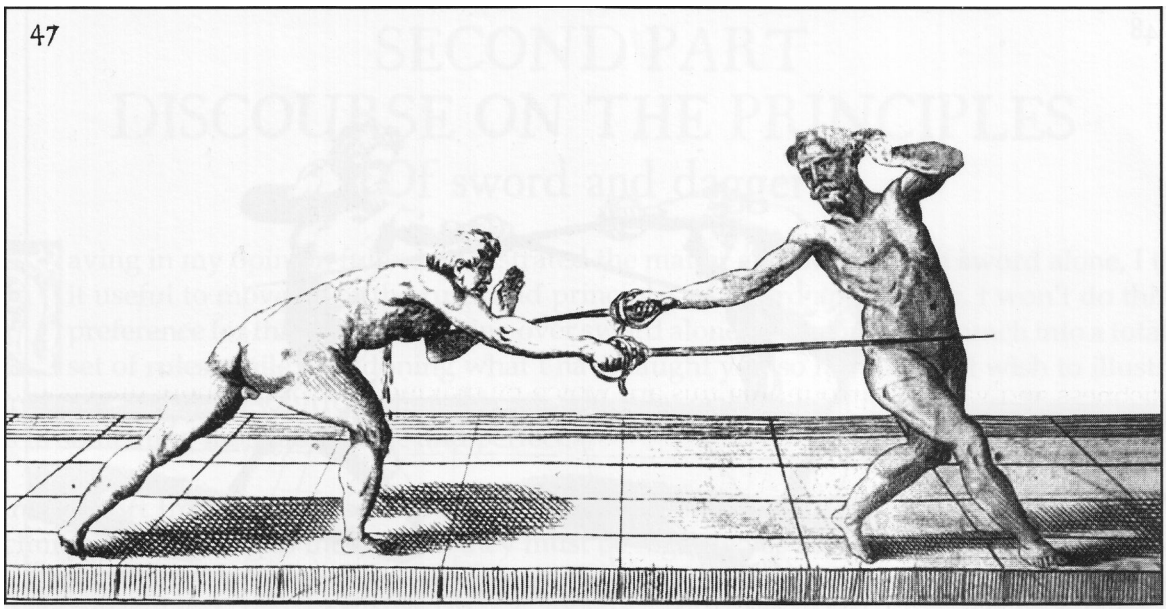

Zde vidíš zásah čtvrtého proti třetímu, který se pokoušel přijít pod mečem. Náš šermíř provede fintu na pravou stranu soupeřova obličeje, což se soupeř pokusí vykrýt levou rukou a snížením těla, aby zasáhl pod přicházejícím mečem, vevnitř. Ale náš šermíř převezme tempo soupeřova zvedání ruky ke krytí obličeje; sníží hrot mezi soupeřovy paže (který je krytem rozevírá), otočí ruku do čtvrtého a provede giratu levou nohou a zasáhne soupeře.

Soupeř se nemůže krýt, protože meč našeho šermíře zůstává uzavřen mezi jeho pažemi: nemůže ho odklonit bez změny strategie.

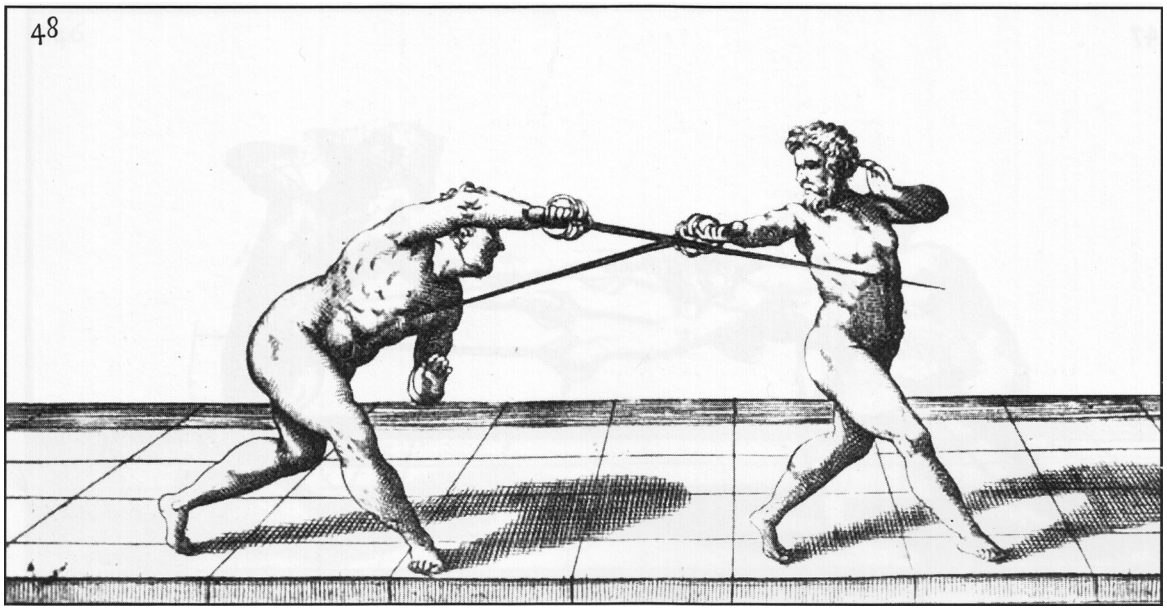

Tento další a poslední zásah ukazuje čtvrtý proti soupeři ve druhém, který je oklamán při pokusu o kryt levou rukou. Oba šermíři začnou v pravém střehu vevnitř. Ten, který chce použít svou levou ruku, drží meč tak stažený, že nemůže při obraně spoléhat na své forte, pro tento účel skládá důvěru pouze ve svou levou ruku, která je příliš vysoko a blízko k obličeji.

Náš šermíř provede fintu na soupeřův pravý bok. Soupeř otočí tělo aby uhnul a začne krýt levou rukou, ve stejném okamžiku otočí meč do druhého, aby zasáhl našeho šermíře do hrudi. Když to náš šermíř spatří, provede cavazione na stranu prstů soupeřovy ruky a bodne čtvrtým v tempu soupeřova útoku. Také užije giratu, aby otočil své tělo mimo připravenost zatímco se ve stejný okamžik kryje příčkou. Tak soupeřův meč mine naprázdno, dokonce i když úhel jeho druhého je namířen do strany giraty našeho šermíře.

2.2 Část druhá - Rozmluva o principech meče a dýky

Poté, co jsem názorně ukázal můj názor ohledně věci a temp jednoho meče, myslím, že bude užitečné pokračovat pravidly a principy meče a dýky. Nedělám to proto, že bych dával přednost tomuto stylu šermu před šermem jedním mečem, ani proto, abych začal úplně novou sadu pravidel a opustil tak, co jsem tě dosud naučil. Spíše si přeji ukázat čistou bohatost a rozmanitost v tomto umění, které, společným užitím více jak jedné zbraně, dává vznik něčemu dokonalejšímu a více hodnému obdivu.

Neodchýlím se od šikovnosti temp s jedním mečem a nijak nebudu protiřečit žádné technice jim náležejícím, protože je třeba je považovat za daleko technicky zdatnější. Raději se vyhnu tomu, abych je znovu opakoval, protože jsem ti je již popsal v předchozích kapitolách.

Budu pokračovat v popsání všeho, co je nezbytné k bezchybnému použití meče a dýhy, povedu tě ke správnému pochopení různých taktik užitečných k útočení a obraně, taktik, které jsou nešikovným lidem nebezpečné.

Rozumíš-li dobře tempům, získáš z těchto nauk nesmírný užitek. S mečem a dýkou jedna zbraň pomáhá druhé podle požadavků situace: spojeny se značně posílí a rozděleny se podílí na úkolu útočení a obrany.

Upřímně doufám, že když budeš cvičit toto umění a dbát na tyto principy, vydduješ si dokonalost, po které toužíš.

2.2.1 Postoje meče s dýkou

Postoje meče s dýkou se utvářejí s tělem ohnutým dopředu nad krátkým rozestupem, s vahou těla umístěnou na noze, která se nehýbe. Ruka s dýkou by měla být natažená ve výšce vršku tvého ramene, hrot dýky mířit přímo na soupeřův meč. Meč by měl být natažený za hrot dýky alespoň o jednu pětinu své délky, aby soupeři ztížil možnost vyrušovat tě svými pohyby a fintami. V takovém střehu můžeš snadno využít svého forte.

Drž meč a dýku spojené hroty k sobě, čímž předejdeš tomu, aby na tebe soupeř zaútočil mezi tvými zbraněmi. Ze stejného důvodu, dáváš-li přednost natažení meče dopředu, bys měl udržovat dýku blízko u příčky meče. A v tomto případě neustále udržuje pravý bok svého těla dopředu a levý bok dozadu, protože ten je více odkrytý a náchylný k tomu, aby na něj bylo útočeno.

2.2.2 Protipostoje

Protipostoje s mečem a dýkou jsou dost obtížné, protože při této kombinaci zbraní musíš dávat pozor na polohu obou zbraní svých i i těch dvou soupeřových.

Když se snažíš získat nějkou výhodu, dávej si pozor abys nepohnul svým mečem tak daleko dopředu, aby jej mohl soupeř najít svou dýkou a zaútočit na tebe. Udržuj svůj meč v dostatečné vzdálenosti od soupeřovy dýky tak, aby sis byl jistý, že si jej dokážeš uchránit a pohnout s ním dříve než ho soupeř dýkou najde.

Co se týče všeho ostatního, měl bys dodržovat stejné okolnosti a pravidla jako v protipostojích s jedním mečem: tvé tělo by neměl ohrožovat soupeřův hrot tak, abys nemusel pohnout tělem ani mečem. Udržuj své zbraně spojené, aby ses snáze ubránil a posílil si svůj střeh.

2.2.3 Nacházení meče

Nacházení meče se s mečem a dýkou dost liší od práce s jedním mečem. Můžeš najít soupeřovu čepel svým mečem, svou dýkou, nebo nejčastěji oběmi zbraněmi naráz.

Když hledáš mečem, je to proto, že soupeř drží meč tak stažený, aby na něj tvá dýka nemohla dosáhnout. V některých případech se tvůj vlastní meč vystavuje riziku toho, že postoupí tak daleko vpřed, že jej pak může soupeř

najít dýkou. Takže je nejen potřebné umístit si svůj meč tak, aby jeho forte uzavřelo linku od hrotu soupeřova meče ke tvému tělu. Přiblíží-li se soupeřův hrot. bude takto jeho debole snadno nalezeno tvým forte: a tak předejdeš tomu, aby na tebe zaútočil a udržuješ jej mimo linku.

Když zaútočí, můžeš snadno pohnout mečem z jeho obranné polohy a udeřit na něj, zatímco umístíš dýku tam, kde byl tvůj meč. Takto se velmi účinně bráníš a klameš soupeře, kteří věří, že ke krytu použiješ meč. To je dobrý způsob jak pracovat, když soupeř drží meč stažený, protože bys neměl jít tak daleko dopředu svým mečem, abys ho vůči svému soupeřil ztratil.

Vlastně to samé platí i pro dýku. Jsou tací, kteří odrážejí soupeřovu dýku svojí dýkou, aby pak zaútočili - což je vynese příliš daleko dopředu a vystaví je velkému nebezpečí. Mimo to, když je dýka tak předsunutá, lze ji snadno oklamat a rozrušit fintami a pohyby soupeřova meče.

Je-li soupeřův meč předsunutý, žádné z těchto nebezpečí nehrozí. Můžeš pak najít jeho čepel svou dýkou, za předpoklady ze pracuješ s nezbytnou dávkou opatrnosti. Například bys neměl vést svou dýku tak vysoko, abys ji musel k nalezení soupeřova meče snížit, nebo tak nízko, abys ji musel zvedat. Také při přibližování k soupeřově hrotu nedělej žádný pohyb: jakkoli může být tento pohyb malý, dá tvému protivníkovi příležitost zasáhnout tě nebo ti alespoň způsobit problém - což je vždycky nebezpečné.

Umísti dýky hrotem do linky se soupeřovým mečem: jakmile takto dorazíš dýkou k soupeřovu hrotu, najdeš ho, aniž bys potřeboval jakýkoli další pohyb. Je-li linka soupeřova meče poněkud nízko, tvá dýka by také měla začínat z nízké polohy. Abys byl v tomto případě v bezpečí, tvé tělo by také mělo být uměrně níže tak, aby ses, když soupeř provede cavazione nad tvou dýkou, mohl snadno ubránit a nepotřeboval k tomu zvedat paži. Jinak může soupeř naznačit cavazione, aby tě donutil zvednout paži a pak se vrátit zpátky dolů a zasáhnout tě. Ale když držíš svou ruku s dýkou stabilně, můžeš snadno vykrýt obě linky.

Budeš-li dodržovat tato pravidla, najdeš jeho meč kdekoli, ale vždy jen tehdy, když soupeř natáhne svůj meč dále než svou dýku.

Naopak drží-li soupeř svůj meč více vzadu než svou dýku, zkoušet najít jeho meč tvou dýkou by byla chyba, protože se vystavuješ riziku, že se dostaneš do menzury dříve, než vůbec najdeš jeho hrot - což je situace, která umožní soupeři tě porazit.

Jiný případ je, když tvůj soupeř drží meč nízko namířený k zemi; tady je lepší pokrýt jeho čepel svým mečem tak, aby kdyby si ji chtěl uvolnit, nemohl provést cavazione na stranu tvé dýky, ale pouze na stranu tvého meče. Chceš-li zaútočit, potřebuješ neprve otočit ze třetí do druhé zatímco pokrýváš jeho meč, a tvá dýka by měla zůstat nehybná. Tímto se přiblížíš k soupeři s mečovou rukou spojenou s dýkovou rukou, čímž uzavřeš linku mezi tvými zbraněmi, po které by na tebe mohl soupeř zaútočit. Když se blíží soupeř, tvůj meč je stále blízko tvé dýky a ta je vždy nehybná.

Nicméně, je-li soupeřův meč velmi nízko a na stranu tvé dýky, toto krytí již není možné a nebylo by opatrné snažit se najít jeho čepel hrotem tvého meče. Hrozí, že soupeř může provést cavazione nad tvým mečem a zasáhnout tě mezi tvými rukami - linka, ve které bys mohl být dost zranitelný. Dokonce i kdybys sem dorazil s dýkou, udělal bys tak velký pohyb, že kdyby soupeř pouze provedl fintu, mohl by tě v průběhu tvého pokusu o kryt snadno zasáhnout jinam. Také může provést cavazione okolo hrotu tvého meče a zasáhnout tě mezi tvými rukami tak, že běží podél čepele tvého meče, čímž tě zasáhne na boku ze strany tvé dýky. Riziko je stejně velké v obou těchto případech.

Místo toho bys měl uzavřít soupeřův meč mimo linku tím, že budeš držet ruku nízko, blízko u tvého pravého kolene a otočenou do čtvrté tak, abys chránil svou vnitřní linku, s mečem nakloněným v úhlu vzhůru vstříc hrotu tvé dýky. Takto si kryješ celé tělo až nahoru k hlavě, dokonce ještě víc, když držíš dýku spojenou s mečem . čímž si nejen posiluješ meč, ale také utváříš výborný protipostoj. Jediná možná cesta pro soupeře je nad tvým mečem; ale protože je tvůj meč v úhlu a tvá levá ruka je natažená, můžeš snadno vykrýt tento útok malým pohybem libovolnou jednou nebo oběmi zbraněmi. Z toho plyne, že linka mezi tvými zbraněmi by měla být soupeřovi naprosto nedostupná.

Je-li soupeřův meč ve druhé nebo první, s hrotem odtaženým od dýky, bude ohrožovat spodek tvého těla mezi tvýma rukama. Měl bys užít stejný tvar a umístit hrot tvého meče vstříc soupeřovu hrotu, což bude mít podobný efekt. Je-li jeho meč vysoko ke tvé pravé straně, měl bys použít třetí v úhlu, umístit tvůj hrot proti soupeřovu a držet dýku nataženou blízko svého meče. Takto na tebe může zaútočit jen nad tvou dýkou. Ale protože začíná vně tvého meče, musí udělat velký kruh přitom jak jde nad tvou dýkou, a to snadno vykryješ - pokud si dáváš pozor na to, abys držel nízké partie tvého těla dostatečně daleko, aby ses vyhnul tomu, že na ně soupeř dosáhne.

Ve všech případech při krytu dělej protiútok, zasahuj odkrytí vytvořená pohybem nebo namířením soupeřova těla a zbraní tak, jak k tobě přichází. Jak jsem již několikrát řekl, tento druh krytí je bezpečnější a nelze jej oklamat.

Užití samotné dýky k nalezení soupeřova meče je pravděpodobnější když je soupeř ve třetím nebo čtvrtém střehu. Je-li v prvním nebo druhém střehu, nebylo by to příliš bezpečné z toho důvodu, že kdyby provedl nějakou vysokou fintu (což je finta, které se člověk instinktivně nejvíce bojí), začneš přirozeně krýt a dáš mu příležitost zasáhnout tě natažením ruky do odkrytí, která vytvoříš v průběhu svého krytí.

Navíc jsou první a druhý střeh účinnější s mečem a dýkou než se samotným mečem a jsou to polohy, ze kterých se snáze zahajují body natažením ruky.

Jsi-li ve třetím nebo čtvrtém střehu a přeješ si zahájit nějaký z těchto bodů s nataženou rukou, budeš potřebovat otočit ruku do druhého. Takže soupeře, který již je v tomto střehu, je třeba se o to více bát, protože bude schopen tě zasáhnout tímto druhem bodu aniž by potřeboval obracet ruku.

Aby ses lépe zaštítil proti soupeři, který se k tobě přibližuje v takovém střehu, měl bys najít jeho meč společně mečem a dýkou a použít obě zbraně abys uzavřel soupeřův meč mimo linku směrem vně, pokud to jde. Všechny tyto výstrahy platí stejně pro první jako pro druhý střeh.

Takže chceš-li postupovat bezpečně, měl bys úplně uzavřít meč svého soupeře směrem vně (tak, aby sis byl jistý, že tě nemůže zasáhnout), ale aniž by ses dotkl jeho čepele. Poté můžeš bezpečně zkrátit menzuru dle libosti, dokud si udržuješ hrot svého meče v dostatečné vzdálenosti od dýky tvého soupeře - jinak může najít tvůj hrot a zasáhnout tě dříve než si ho zase uvolníš. Veď hrot svého meče v takovém tvaru a menzuře, aby mohl vždy svobodně zasáhnout soupeře v tempu. Tím nemyslím abys udržoval svůj meč svobodný tím, že jej budeš držet daleko od připravenosti, protože v takovém případě jej může soupeř uzavřít vně dříve, než se dostane zpátky do linky.

Udržuješ-li ale hrot svého meče správně, bude připraven, maximálně může být lehce mimo linku - ale vždy svobodný tak, aby soupeř nemohl překazit jeho návrat na linku.

Nesmím vynechat zmínku o tom, že můžeš vždy najít soupeřův meč svým mečem, za předpokladu že umístíš svou dýku tak, aby krytí libovolného terče, na který může soupeř zaútočit, vyžadovalo jen malý pohyb. Tuto techniku považuji za dobrou, i když je jinými mistry kritizována. Tito kritikové tvrdí, že obě zbraně by se nikdy neměly použít ve stejný čas a že jedna má vždy být volná k útoku nebo zásahu (podle příležitosti): je-li jedna zbraň užita k obraně, druhá by měla být užita k útoku. Říkají, že protože meč a dýka jsou rozdílné zbraně, měly by být použity k odlišným účelům místo toho aby se obě použily za jedním záměrem.

I když v jejich argumentech vidím kus pravdy, odpovídám, že spojená obrana je nejen silnější, ale také ti umožňuje krýt další odkrytí, na které útočník pravděpodobně může zaútočit. Takže užitím takové obrany a utvořením méně odkrytí ztěžuješ soupeři možnost dosáhnout na tebe a tak si své kryty děláš snadnějšími.

Mimo to, ktýr jednou zbraní znamená, že tato jedna zbraň může být snáze oklamána a poražena. To se ve skutečnosti velmi často stává těm, kteří zakládají svou obranu pouze na jedné zbrani: soupeř provede v průběhu útoku změnu linky a oni zjistí, že jsou tak slabí a rozdělení, že nakonec musí poslušně použít obou zbraní, čímž z nezbytnosti dělají to, čemu se ze svého rozhodnutí chtěli vyhnout. Jinými slovy jakmile se jejich oponent pohne, začnou být tak zmatení a rozdělení, že pro ně bude velmi těžké kontrovat na základě nešikovnosti jejich obrany.

Naopak když postupuješ s oběmi zbraněmi spojenými a soupeř provede změnu linky (útočnou nebo jinou), dvě čepele, které kryjí spolu, se rozdělí, jedna ke krytu a druhá k zásahu, se solidností vycházející z jejich předchozího spojení. Tu a tam se můžeš bránit oběmi zbraněmi na jiné straně stejně jako zasahovat v jednom pohybu, což je opět možné kvůli síle původní obrany, která tě udržovala lépe krytého. Také v tomto případě budeš vždy pracovat dle tvého záměru, aniž by ses poddal diktátu pouhé naléhavé potřeby.

Shrnuto, můžeme říci, že jsi-li ochotný užít obou zbraní spolu, využiješ je přesnější a rozvážněji a vždy budeš moci využít výhody tempa podle toho, co poskytne příležitost. Na druhou stranu donutí-li tě nezbytnost k použití dvou zbraní, ve většině situací ti to bude na obtíž a budeš schopen provádět pouze jednoduchou obranu, kterou lze vždy porazit aniž záleží na tom jak je dobrá.

2.2.4 Jak pracovat proti soupeři, který stojí ve střehu nad levou nohou

Čelíš-li soupeři, který stojí ve střehu s levou nohou vpředu, měl bys vzít v úvahu, že jeho meč bude tak daleko vzadu, že pro tebe bude obtížné jej nalézt. Navíc jeho dýka bude blízko, protože se bude pokoušet najít tvůj meč

dýkou a pak tě v tempu zasáhnout, obecně překračujíc dopředu pravou nohou. Bude vědět, že jeho dosah je příliš krátký na to, aby se k tobě dostal bez překroku - a že nemůže překročit dokud nenajde tvůj meč.

Měl bys také vzít v úvahu, že jak překračuje, bude k tobě přicházet s velkou razancí, založenou na vzdálenosti uražené pravou nohou v průběhu akce. Tudíž jeho meč bude veden nejen jeho paží a nohou, ale také celým jeho tělem. Navíc bude zkoušet využít velké rychlosti, aby na tebe včas dosáhl. Ve výsledku udeří tvrdě, zvláště když bude útočit v tempu tvého útoku na něj, v takovém případě pro tebe bude nemožné zrušit menzuru a tvůj střet bude velmi závažný.

Další věc kterou je třeba mít na paměti je fakt, že takový soupeř bude vědět, že nemůže dělat nic dokud je jeho meč tak daleko vzadu. Takže se vždycky bude snažit najít způsoby jak se dostat blíž a v průběhu toho najít menzuru a tvůj meč.

Za všech těchto okolností by sis měl dobře uvědomovat své výhody, abys jich dobře využil. Tvá hlavní výhoda je vzdálenost: dokud držíš pravou nohu vpředu, můžeš dosáhnout na tvého soupeře dříve než on - protože má levou nohu vpředu - může dosáhnout na tebe. Když se přibližuje aby našel svou menzuru, měl bys toto použít jako tempo, abys ho zasáhl a pak zrušil menzuru, aby ses držel na bezpečnou vzdálenost (v případě, kdy překračuje vpřed). I kdybys jej zatím nemohl zasáhnout, alespoň udělej pohyb, abys jej přinutil přejít k obraně: pak ho můžeš buď zasáhnout nebo jej zastavit na místě a užít tempo k tomu, aby ses napolohoval ve tvé původní menzuře. Poté můžeš pohodlně provést svůj útok v tempu, když se k tobě přibližuje podruhé.

Protože stojí s levou nohou vpředu, jeho levý bok pod dýkou je nesmírně zranitelný: chce-li pokrýt linku dole, otevře odkrytí nahoře, protože je nemožné dýkou pokrýt obě odkrytí naráz. Tudíž, dokud ti dává tempo, můžeš jej zasáhnout do každého z těchto dvou odkrytí. Také ho můžeš zasáhnout do obou těchto částí pokaždé, když tvůj meč vyprovokuje jeho dýku k tomu, aby se pohnula. Toto obzvláště platí přihodí-li se tvá provokace v tempu, které on vytvoří aby se přiblížil (takže nemůže zrušit menzuru) nebo když není tak blízko, aby tě ohrozil protiútokem silnějším než je tvůj útok, jak se často stává.

Když vidíš, že se takto umístěný soupeř pohne, aby našel tvůj meč dýkou, drž svůj hrot namířený proti jeho pěsti s dýkou. Znemožní-li to držením dýky přímo vpřed, měl bys pak umístit svou čepel přímo pod ostří jeho dýky - to jest ani dovnitř ani vně. V tomto případě by tvůj meč měl být ve třetím v přímé lince: jak se soupeř přibližuje, měl bys postupně stahovat svůj loket blíže ke svému tělu, přitom držet meč stále ve stejné přímé lince aniž bys dělal jakýkoli úhel. Tvým cílem je vylákat soupeře do tvé menzury. Když vidíš, že tvůj hrot pronikl za jeho dýkovou ruku, jakmile umístí svou levou nohu do menzury, poraž jej zatlačením bodu pod jeho dýkovou rukou, čím blíže k paži, tím lépe. Není-li žádné odkrytí pod, měl bys jej zasáhnout nad dýkou, otočením ruky ke druhému, ale stále se drž blízko k jeho dýce a, co je nejdůležitější, konej co nejrychleji. Podobně, je-li odkrytí vevnitř, měl bys otočit ruku do čtvrtého a udeřit na tento cíl a stále se držet blízko ostří jeho dýky.

I když je jisté, že tato práce se podaří v tempu přiblížení tvého soupeře, je také pravda, že drží-li soupeř dýku přesně v přímé lince, nenabídne ti odkrytí. Měl bys pak udělat malý pohyb svým hrotem dovnitř nebo vně, abys ho donutil zaváhat a pak jej zasáhni.

Aby ses lépe zaštítil před protiútokem (nebo kontratempem), které může tvůj soupeř zahájit, ujisti se, že míříš svou dýkou proti hrotu jeho meče tak, abys potřeboval jen malý pohyb k vykrytí jakéhokoli jeho útoku. Buď v tomto postoji připraven a ubráníš se snadno. Nicméně si dávej pozor, abys nedržel dýku příliš vpředu a nechal si ji zneklidnit soupeřem dříve, než jsi v menzuře.

Nedržíš-li svůj meč jak jsem ti poradil, a dýka tvého soupeře začne pronikat za tvůj hrot (z kterékoli strany), nesnaž se osvobodit si jej pomocí cavazione. Místo toho pomalu a opatrně stáhni meč z linky a nechej soupeřovu dýku, aby jej následovala. Je-li soupeř tak odhodlaný najít tvůj meč, skončí tak daleko od linky, že na něj budeš moci zaútočit nebo jej rozhodit fintou. V takové situaci jej finta uvede v nepořádek tak moc, že ti bezpochyby nabídne snadné odkrytí.

Nechceš-li použít tuto techniku, měl bys alespoň zůstat ve vzdálenosti, se svobodným a spíše staženým mečem: to jej zajistí před tím, aby jej soupeř nalezl. Provokuj ho nabízením různých temp a prováděním výzev, ale buď vždy připraven zrušit menzuru.

Když se takto rozhodně převzít jedno z tvých temp a zasáhnout tě s rychlým překrokem, můžeš se zachránit podle přirozenosti tvého střehu. Nepohybuj se proti němu, protože i když vykryješ jeho první úder, jeho akce bude tak silná, že nebudeš schopen kontrovat (ani nezmiňuji to, že když změní linku, budeš dozajista zasažen).

Ale když podle mého doporučení zrušíš menzuru, jeho úder nakonec pozbyde hybnost a bude snazší jej vykrýt. A dokonce i když změní linku, můžeš snadno krýt na druhou stranu dřív než k tobě dorazí.

Pravidlo je, jsi-li nad pravou nohou, nikdy bys neměl zkracovat menzuru proti soupeři s levou nohou vpředu. Místo toho se drž na bezpečnou vzdálenost a přibližuj se k útoku jen tehdy, když jde kupředu on. Využij výhody menzury - budeš mít delší dosah.

Je i jiný způsob jak vykrýt a kontrovat zatímco rušíš menzuru. Nejprve nakrm hrotem svého meče hrot soupeřovy dýky, čímž mu dáš iluzi toho, že ji má v tempu, ve kterém přichází, aby zasáhl. A jakmile zaútočí, osvoboď svůj meč, zruš menzuru a zasáhni jej, to vše v jednom pohybu. Tento úskok vyžaduje dovednost a šikovnost: dávej si pozor, abys nebyl poražen soupeřem v okamžiku, kdy si osvobozuješ svůj meč, a ujisti se, že neodhaluješ své klamné záměry.

2.2.5 Jak pracovat proti soupeři ve střehu s pravou nohou vpředu když ty jsi nad tvou levou nohou

Chceš-li pracovat proti soupeři, který má pravou nohu vpředu, když ty stojíš ve střehu s levou nohou vpředu, měl bys znát své výhody a nevýhody.

Při úderu a stažení se zpět tvůj meč nedosáhne tak daleko jako kdybys stál s pravou nohou vpředu (kde malým pohybem těla můžeš provést výpad a stažení zpět). Místo toho budeš muset překročit pravou nohou a pak nebudeš moci ustoupit, protože by to vyžadovalo dlouhý pohyb ve tvých nohách a tělu, a protože je pak v tomto tvaru nemožné ustoupit a zrušit menzuru v jednom tempu. Aby ses stáhnul po zásahu, musíš tlačit na soupeřův meč a držet jej dole směrem k zemi dokud se nestáhneš. Takto zabráníš soupeři, aby tě zasáhl v tempu tvého ústupu.

Je-li tvůj soupeř s pravou nohou vpředu dovedný v tom, jak si udržovat meč svobodný, vystavíš se velkému nebezpečí předtím, než dokončíš své stažení, protože tvůj překrok zpět bude vždy pomalejší než jeho výpad vpřed. Tudíž poté, co překročíš vpřed svou pravou nohou, je lepší následovat levou a dokončit překrok. Nebo můžeš překročit pravou nohou a po zásahu umísti své zbraně proti soupeřovu meči (čímž pokryješ možná odkrytí nejblíže jeho meči) a přestaň se hýbat v nohách. Zkusí-li se v tomto okamžiku soupeř stáhnout a osvobodit se, můžeš jej znovu zasáhnout v tempu jeho pohybu - protože pro něj bude nemožné se včas stáhnout v tak krátké menzuře.

Všechny tyto techniky platí pro okamžik poté, cos zahájil svůj první útok.

Když se přibližuješ k soupeři abys získal menzuru, abys zůstal v bezpečí, měl bys pracovat takto. Umísti svou dýku tak, aby, když se tvá noha pohybuje kupředu, potkala s hrotem soupeřova meče blízko ostří, aniž by pak potřebovala jakékoli úpravy. Ve stejný okamžik by ses měl ujistit, že tvá dýka kryje linku mezi tvým tělem a hrotem soupeřova meče. To je správný způsob jak získat menzuru a pro tvého soupeře bude těžké tě zasáhnout. Změní-li linku, udělá to, aby zachránil svůj meč před dýkou a tato změna bude dobrým tempem k tomu, aby byl zasažen nebo (nejsi-li dostatečně blízko) aby ses k němu přiblížil. Ale když se k němu přibližuješ, nedělej moc velký pohyb hrotem dýky, tak zůstaneš vždy krytý také i na druhé straně.

Najdeš-li tempo k provedení zásahu a jsi-li vevnitř, měl bys bežet svou dýkou podél ostří soupeřovy čepele, ale neodrážej ji. Jsi-li vně, neodrážej ani neklouzej po čepeli; raději udržuj dýku tam, kde byla - nebo možná trochu víc vpředu - protože v tomto případě bys neměl pronikat za čtvrtou část soupeřova meče. Jak provedeš svůj zásah, otoč ruku do čtvrtého a spoj ji s dýkovou rukou, čímž si naráz pokryješ vysokou a nízkou linku.

Je ale pravda, že někdy soupeř drží zbrané spojené takovým způsobem, nebo utváří takový úhel mečem, že je nemožné pracovat dýkou tak, jak jsem popsal výše. V takovém případě, když máš umístěnou levou část svého těla vpředu, bys měl ke své obraně pouze svou dýku. A dýka nestačí k pokrytí celého těla od kolene k hlavě, protože může pokrýt jen jednu linku v jeden daný čas. Navíc, v průběhu přibližování do menzury je možné tvou dýku rozrušit vyvést z míry tak, že dodržuje-li soupeř pravidla tempa a užívá-li výhod pohybu, může tě snadno zasáhnout.

Měl bys tedy podpořit svou dýku tak, že ji spojíš s mečem, jedna zbraň kryje jednu část, zatímco druhá kryje druhou. Takto bude tvé tělo ve větším bezpečí, dýka bude v obraně jistější a budeš při svém útoku ve výhodě. Ale tvůj meč bude více vpředu (a vystavený možnosti nalezení soupeřovou zbraní) než byl předtím.

Následuje správný způsob jak při užití tohoto tvaru umístit meč.

Umísti se do třetího střehu s mečem ukazujícím na hrot tvé dýky a rukou tak nataženou, že forte kryje levý bok tvého těla pod dýkou. Drž svoy dýkovou paži nataženou tak, abys nad ní nenechal žádné odkrytí a ujisti se, že dýka je doprovázena mečem tak, abys nenechal žádné odkrytí dole. V tomto okamžiku jediné místo kam soupeř může zaútočit je vně nad tvým mečem.

Hroty by se měly spojovat tak, aby soupeř nikdy nenašel tvé zbraně rozdělené, jinak by měl příležitost k útoku skrze tvé debole. Hrot meče bude tudíž podpořen dýkou a soupeři se nepovede jej při svém útoku probít.

V tomto postoji bys měl hledat menzuru a vyhlížet příležitost k tomu, abys zasáhl tvého soupeře. V průběhu tvého přibližování zabezpečuj odkrytí nad mečem tím, že udržuješ své nohy mimo linku soupeřova meče.

Také drž své tělo otočené levým bokem profilem vpřed, ohnuté s hlavou právě nad příčkou tvého meče tak, abys kryl odkrytí nad mečem v případě, že soupeř zaútočí. Když jenom přirozeně ohneš své tělo v kyčli a umístíš meč ke krytí levého boku, bude tvá hlava příliš daleko od linky obrany - a bude zranitelná. Ale ohnutím svého těla nad příčkou a levým kolenem, s pravým ramenem staženým, provedeš úhyb, protože žádná tvá část nebude trčet za mečem. V takové situaci jediný způsob jak může soupeř zaútočit je překročením velmi blízko k ostří meče, což se kryje snáze.

V tomto tvaru bys měl čelit každému střehu s pravou nohou vpředu - vysokému nebo nízkému, přímému nebo v úhlu - bez jakýchkoli jiných úprav kromě udržování svých hrotů výše nebo níže, nebo více dovnitř nebo vně - v závislosti na poloze soupeřova hrotu. Například je-li jeho hrot velmi vysoko vně, měl bys otočit ruku z třetího do čtvrtého a udržovat obě zbraně spojené tak, aby kryly proti úhlu druhého střehu a zamezily soupeři, aby proklouzl mečem pod tvou dýkou. Je-li soupeř vevnitř, měl bys také zachovat sjednocení svých zbraní s rukou otočenou více vstříc čtvrtému než třetímu, protože bude na tuto stranu silnější. Provede-li soupeř cavazione, můžeš ho zasáhnout prostým natažením svého meče.

2.2.6 Obecné pojednání o úžití dýky

Při cvičení drž svou dýku s rukou nataženou vpředu a udržuj ji blízko k meči. Díky tomu budeš dobře krytý při obraně a pomůže to tvým pohybům, aby př krytí byly malé, takže se vyhneš vytváření velkých odkrytí v jednom místě, když kryješ jiné. Když držíš svou dýku nataženou a děláš velké, nekontrolované pohyby, vystavuješ se možnosti, že budeš snadno rozhozen a poražen.

Tudíž je nezbytné naučit se jak pracovat s dýkou rozvážně. Pilným cvičením bys měl získat takovou přesnost, aby pohyby meče nikdy nerozhodily tvou dýku a tvé použití zbraně se stávalo více a více ovládané. Jakmile získáš praxi a vypiluješ si přesnost, můžeš ji držet i staženou a pak ji zatlačit kupředu v okamžiku obrany, podle toho, co daná příležitost vyžaduje. Můžeš si pak být jistý, že tvá dýka vždy přesně splní svou povinnost a dá ti více jistoty, když najdeš soupeřův meč.

Po takovém cvičení budeš schopen držet svou dýku v lepším sjednocení s mečem a díky tomu budeš v prvotní obraně více v pohodě a silnější ve všech svých akcích. Také, budeš-li používat svou dýku tímto způsobem, soupeři se pravděpodobně nepovede rozhodit tvou dýku.

Toto vše ale neznamená, že bys měl držet svou dýku stále ve stejné poloze: někdy je dobré držet ji nataženou vpřed, jindy ne, v závislosti na umístění soupeřových zbraní a na tom, jestli je drží více nebo méně natažené. Umístění tvé dýky také závisí na na tom, jaký střeh sis pro sebe vybral. Například stojíš-li ve střehu s nataženým mečem, měl bys držet dýku staženou. V jiných případech je lepší držet ji vpředu, a zase v jiných bys ji měl ve skutečnosti držet svisle.

Kdybych začal vykládat o každé jedné poloze, ve které bys mohl držet dýku, byla by tato kniha prakticky nekonečná. Obecné pravidlo je, že hrot dýky by vždy měl mířit na hrot soupeřova meče, pokud je soupeřův meč v lince s tvým tělem. Je-li soupeřův meč mimo linku, toto zjevně neplatí.

Toto pravidlo také neplatí, je-li soupeřův meč namířen na tvé nohy, kromě případu, kdy si dáš takovou práci s tím, abys měl tělo tak nízko, že můžeš pohodlně bránit své vyšší partie - a měl bys být připraven ve stejný čas kontrovat. Ale tento postoj je těžkopádný. Jak jsem již řekl, v tomto případě je lepší krýt jeho meč svým tak, aby jej soupeř nemohl osvobodit bez cavazione: takto bude tvá obrana pozitivnější a nebude potřebovat tolik jemnosti. (Ve skutečnosti by tato technika měla být použita také v případě, kdy tvůj soupeř drží meč velmi vysoko.)

Drž svou dýku tak blízko u svého meče, aby soupeř nenašel cestu, kudy by mohl přijít mezi tvýma rukama. Jeho útok bude přehražen dýkou nebo fortem tvého meče.

A na závěr ti chci připomenout, že všechny obrany s dýkou je třeba provádět ostřím, dovnitř i vně, vysoko nebo nízko. Použij silnější část své dýky, nejen proti sekům, ale i proti bodům, zvláště když musíš klouzat podél soupeřovy čepele. Pouze v těch případech, kdy kryješ bod odražením čepele, nebo když odrážíš jeho čepel při svém překroku (dvě techniky, které stejně nemám v oblibě), určitě použij hrot dýky proti debole jeho meče, protože hrot opisuje větší oblouk.

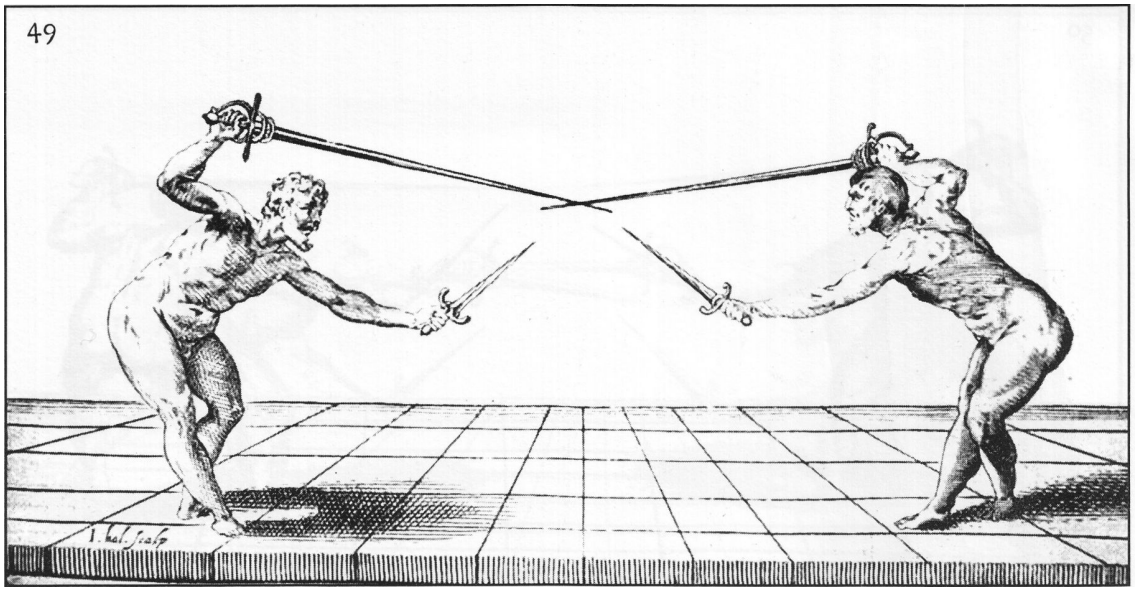

Nyní vysvětlím první střeh s mečem a dýkou, představený na této ilustraci. Jak vidíš, ruka je umístěna tam, kde bude po tasení meče z pochvy.

První střeh s mečem a dýkou je bezpečnější než se samotným mečem: dýka teď kryje vrch těla a obličej (tvou část nejblíže k soupeři) stejně jako spodní část těla až do poloviny trupu. Pod tímto místem bude pro soupeře obtížné na tebe dosáhnout, zvláště, když si budeš držet krátký rozestup a spojené zbraně. Nebude snadné najít tvůj meč, který zůstane svobodný a spojený s dýkou, což seku nebo bodu ztíží nacházení cesty mezi zbraněmi. Také jakýkoli sek namířený na tvou hlavu bude snadno tímto střehem vykryt a kontrován v tom samém tempu.

Nacházíš-li se v tomto střehu, vždy se po provedení útoku vracej do stejného postoje a udržuj dýku vždy nataženou.

Co se týče tvých nohou, bude pro soupeře téměř nemožné na ně dosáhnout a nepotřebuješ žádné další obranné opatření. Přiblíží-li se soupeř, aby zasáhl tvé nohy, můžeš ho zastavit bodem, sekem na hlavu nebo na ruku s mečem a ve stejný čas ustoupíš levou nohou; to je dobrý způsob jak zůstat v bezpečí a zasáhnout tvého soupeře.

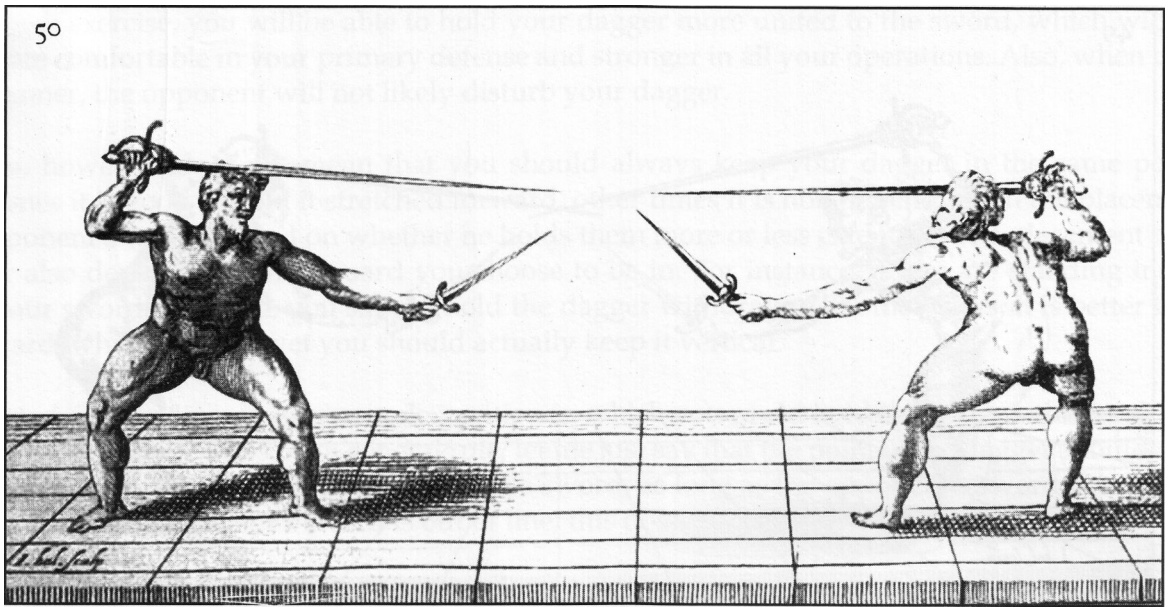

Toto je druhý střeh v pořadí, ale stále se jedná podle přirozenosti a vlastností o první střeh. Tento střeh se odvozuje z předchozího a může vzniknout zatlačením tvé levé nohy vpřed nebo tvé pravé nohy zpět.

I když už v postoji nemusí být žádné další změny, není tento střeh ani zdaleka tak dobrý nebo bezpečný jak předchozí střeh. Přední noha a levá strana těla jsou nebezpečně odkryté a je nemožné zaútočit bez provedení překroku. Po překroku není snadné se bezpečně vrátit na střeh: pohyb je prostě příliš dlouhý a pokročíš tak daleko kupředu, že bude nemožné zrušit menzuru.

I po tom všem, co jsem řekl, můžeš úspěšně použít tento střeh, pokud budeš dodržovat některá opatření. Měl bys čekat na soupeřův útok a pak provést kryt-protiútok v jednom tempu. Nebo můžeš naznačit bod a pak zasáhnout soupeře sekem (přirozená akce z takového střehu) nebo dokonce naznačit bod a zasáhnout bodem.

Dávej si pozor když dáváš tempo svému soupeři, tvá váha by měla být umístěna na tvou zadní nohu: tvá přední noha je odkrytá a měla by se stáhnout za tvou druhou nohu, když na ni soupeř zaútočí. Nezatížíš-li svou levou nohu svou vahou, bude to snadné. Po stažení popsaným způsobem budeš mít pravou nohu vpředu a tělo ohnuté nad tvou pravou nohou a budeš v ideální poloze k zasazení bodu nebo seku. Výše popsané je asi nejlepší akce, kterou lze provést z tohoto střehu.

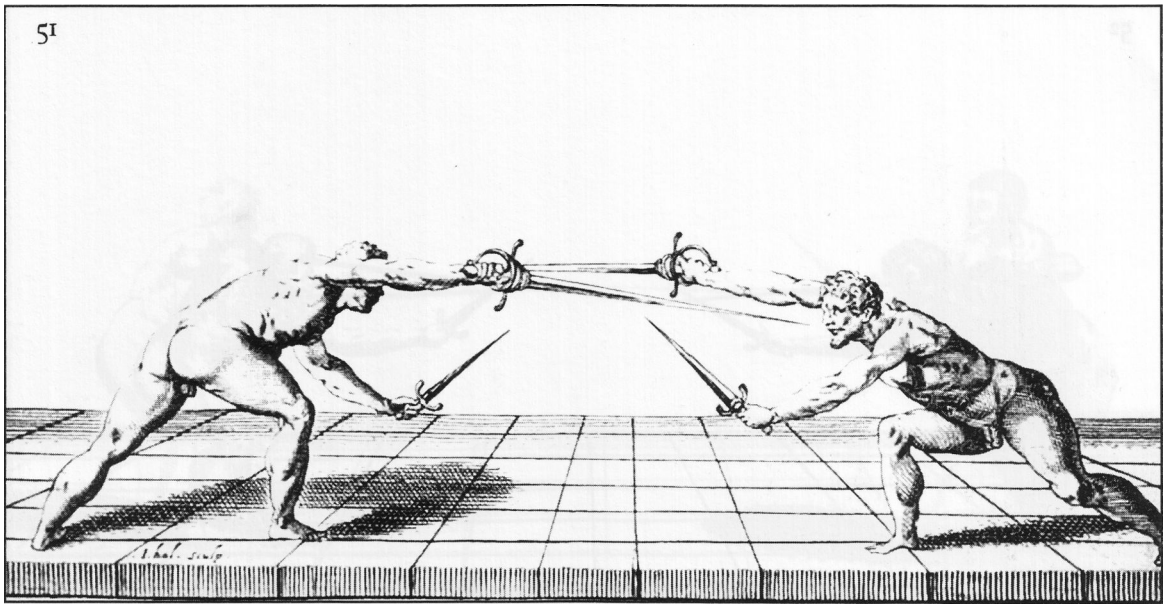

Toto je výpad z prvního střehu s mečem a dýkou, který přirozeně míří nad soupeřovy zbraně.

Jak vidíš, dýka je hodně vpředu a tělo je vedeno velmi nízko, aby bylo připraveno vykrýt jakýkoli úder, který může soupeř zasadit. Při provádění tohoto výpadu nestahuj nebo nepřitahuj dýku zpět, jinak nebudeš moci vykrýt. Úhel vytvořený mečem, ponechává v této poloze tělo dost odkryté a dýka je tudíž dost významná. Takže když nebudeš moci krýt, vystavuješ se riziku zásahu, zvláště protože dosah tohoto výpadu je kratší než u jiných střehů.

Po vykonání tohoto výpadu se stáhni zpět pravou nohou blízko k levé a pak počkej na další příležitost k útoku. Nenabídne-li ti ji soupeř,měl bys provést fintu na vnitřní stranu jeho dýky: zkusí-li vykrýt a kontrovat třetím (což je velmi pravděpodobné), měl bys pod jeho dýku vypustit mandritto tondo a zasáhnout jeho ruku s mečem v tempu jeho protiútoku ve třetím. V průběhu zásahu tímto sekem bys měl lehce tlačit vpřed svou pravou nohou, v závislosti na vzdálenosti od soupeře. Vykryj přicházející bod dýkou, čímž ji odkloníš ven od tvé levé strany (ve stejném tempu) zatímco se tvůj pravý bok obrací k soupeři: to pojistí obranu a přidá útoku delší dosah. Je to v praxi dobrá technika. Poté se stahuj ve stejném střehu.

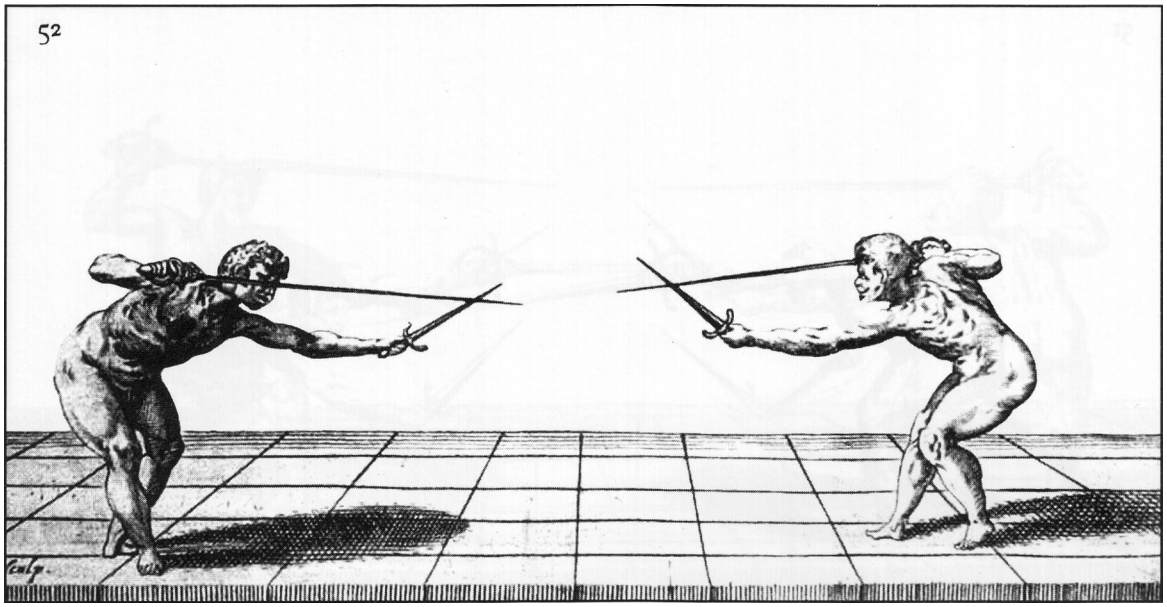

Toto je druhý střeh s mečem a dýkou. Je lepší a pohodlnější než první střeh, protože tolik neunavuje paži; a je bezpečnější, protože meč udržuje nižší partie těla více kryté a soupeře na větší vzdálenost.

Seky, namířené na tvou hlavu, můžeš krýt ve stejném postoji, ale zesíleně, spojenými zbraněmi, zatímco kontruješ ve stejném tempu. Zatímco body vykryješ jednoduše dýkou.

Tento střeh je vynikající, když při útoku pravou nohou zvedneš levou nohu a ustoupíš s ní po kruhu (protože když dáváš zásah, měla by tvá pravá strana jít vpřed); pak stáhni pravou nohu blízko k levé a vrať se na stejný střeh. Nicméně toto otáčení nohou by se mělo dělat s rozvahou a měl by ses ujistit, že tělo se při stahování zpět také otočí. To pomůže tvému tělu vyhnout se soupeřovu hrotu a dostat se dále z menzury pod ochranou linky dýky, aniž bys musel provádět jakýkoli další pohyb.

V průběhu získávání menzury bys měl postupovat po kruhu vpřed k pravé straně tvého soupeře a držet si krátký rozestup, abys mohl provést lelpší výpad. Drž své tělo mimo vzdálenost a stále v pohybu, když kroužíš, abys našel menzuru. Když zaútočíš, postupuj v přímé liniii a pak se zase stahuj po kruhu.

Budeš-li dodržovat výše uvedené zásady, bude tento střeh mnohem bezpečnější než mnohé jiné.

Stejným druhem kroku se můžeš přistoupit blíže k soupeři a také se od něj rychle dostat, stále připraven ve střehu, bez nepohodlí. Jinými slovy, můžeš se více nebo méně přiblížit podle toho, co vyžaduje příležitost, aniž bys potřeboval nějakou změnu.

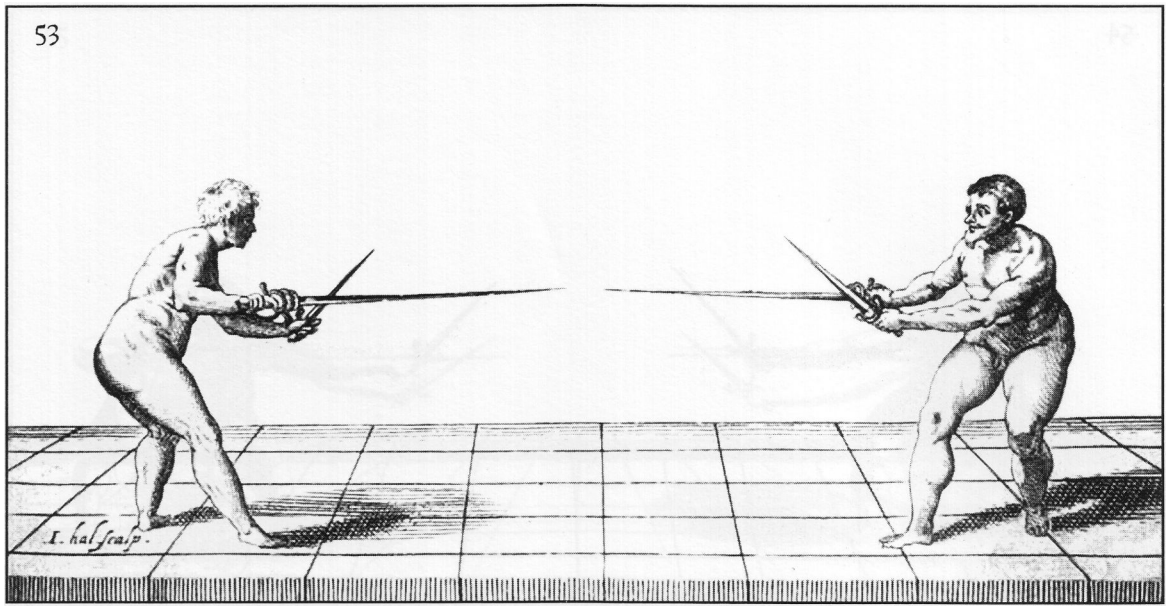

Právě tento druhý střeh je utvořen z druhého střehu s krátkým rozestupem, umístěním levé nohy vzad a ponecháním meče a pravé strany těla vpředu. Takto je dýka stažená a skončí blízko příčky meče.

Levá strana těla je odkrytá, ale zůstává na bezpečnou vzdálenost od soupeře. V tomto střehu bys měl kráčet k levé straně soupeře, aby sis držel svou levou stranu těla na bezpečnou vzdálenost. Záměr tohoto postoje je najít způsob, jak udeřit na soupeře pod nebo nad jeho dýkou pomocí přiblížení k té straně kruhovým pohybem pravé nohy a těla a ponecháním dýky na stejném místě.

Zaútočí-li soupeř na odkrytí na tvé levé straně v průběhu toho, když se dostáváš na vzdálenost, můžeš kontrovat otočením svého meče do čtvrtého střehu zatímco kryješ a pak po kruhu ustup a stáhni se zpět na stejný střeh. Proto existuje právě tento střeh: užiješ-li ho s rozvahou, můžeš vyprovokovat soupeře k útoku tím, že mu nabídneš tempo nebo výzvu, abys ho zasáhl v kontratempu. V tomto případě je bezpečnější držet dýku staženou (jak vidno) spíše než nataženou vpřed.

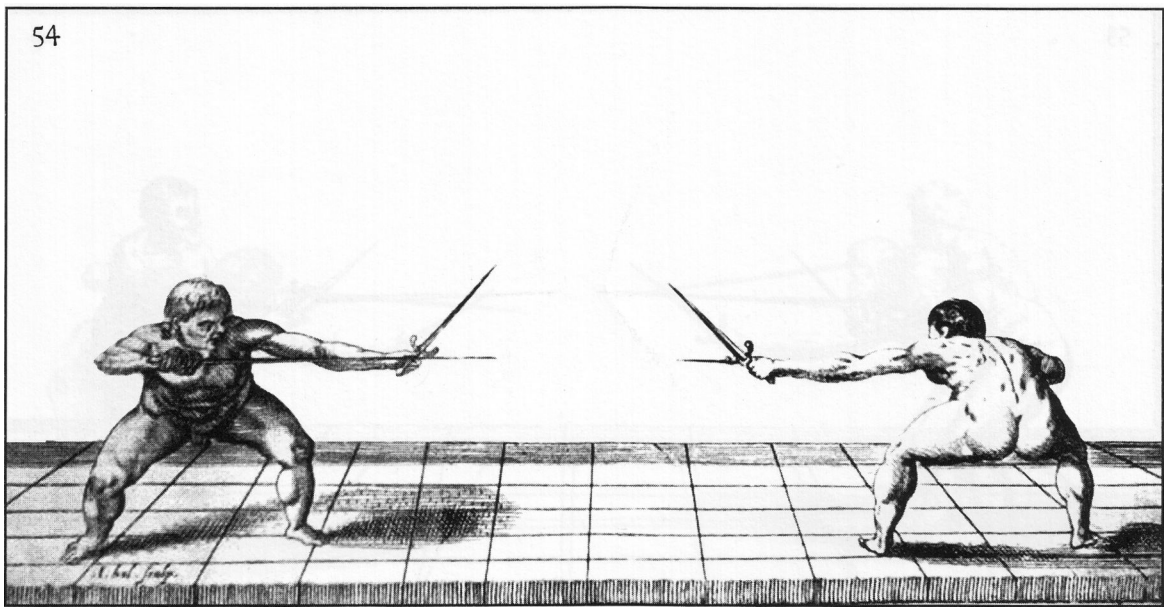

Toto je druhý střeh utvořený s levou nohou vpředu, což je mnohem lepší než první střeh nad stejnou nohou. Tělo je připravenější k reakci a je více kryté díky tomu, jak je vedeno nízko, což zjednodušuje kryt a umožňuje protiútok dělat menším pohybem. V tomto střehu můžeš zkracovat menzuru vně soupeřova meče, který bys měl zkusit najít svou dýkou. Ze stejného postoje můžeš zasáhnout soupeře překročením vpřed svou pravou nohou, ponecháš-li dýku na soupeřově čepeli aniž bys ji odrazil.

Poté, co udeříš, mlžeš buď překračovat až k soupeřově tělu nebo se stáhnout. V tom druhém případě umísti svoůj meč proti jeho čepeli a rozhoď ji tak, aby nemohl provést protiútok. Po překročení vpřed budeš ve skutečnosti tak moc vpředu, že se nebudeš moci stáhnout zpět mimo menzuru jedním krokem.

Nabídne-li ti soupeř tempo, zatímco jeho meč je vně tvé dýky, otoč druhý do čtvrtého, udržuj své zbraně spojené tak, abys byl rovnocenně kryt nad a pod tvou dýkou. Také otoč své tělo do profilu, abys prodloužil dosah a byl lépe krytý. Když se po tomto útoku stahuješ, nech svůj meč padnout přes soupeřovu čepel s rukou ve třetím, to by ti mělo zajistit bezpečí.

Chceš-li najít jeho zbraň tak, abys nebyl oklamán jeho cavazione, měj na mysli následující. Když tvá dýka nachází jeho hrot, měl bys přivést soupeře k poslušnosti tím, že mu předvedeš svůj záměr ho zasáhnout. Bude omezený obavou z toho, že bude zasažen, a nebude mít čas uvolnit si meč. Může uniknout nebezpečí a stáhnout se - v takovém případě bys ho neměl pronásledovat. Měl bys ale zkusit najít jeho meč aniž bys ho odrážel, stále si dávej pozor na to, aby ti ze své polohy neublížil. V takovém případě pokračuj rázně a nenech svou dýku poklesnout; jinak by tě mohl zasáhnout nad ní a vně od ní.

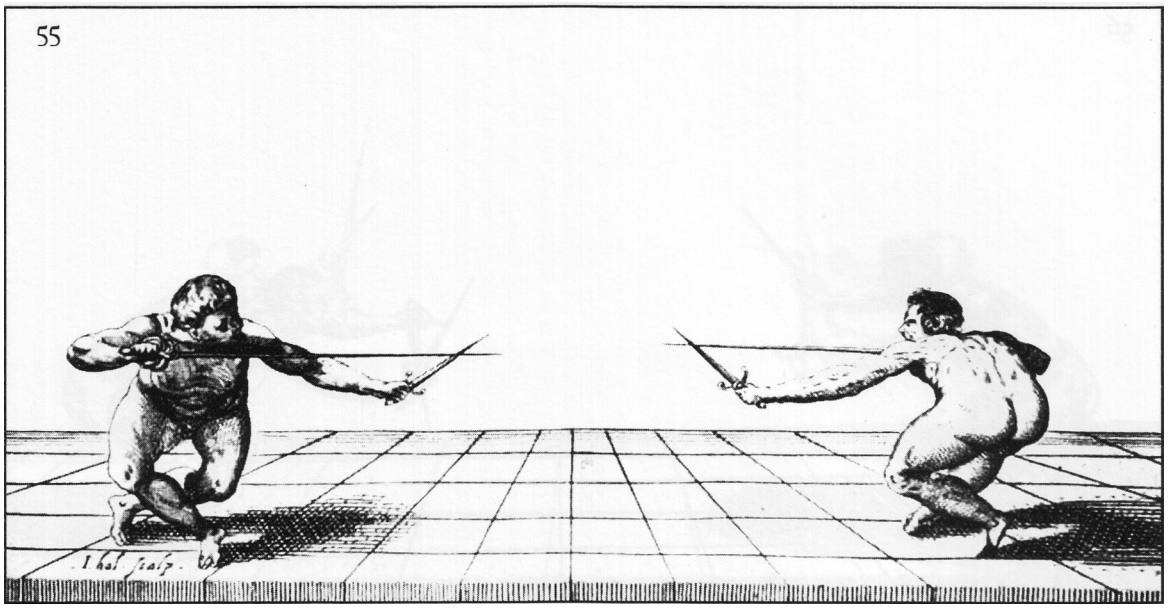

Toto je druhý střeh s pravou nohou vpředu - prsty na nohou míří vně - s celou vahou těla na pravé noze. To je opravdu velmi dobrý tvar, protože udržuje odkrytí daleko od soupeře. Výsledný terč dostupný soupeři je velmi malý. Navíc tělo umístěné v této poloze překračuje vpřed velmi rychle.

Při postupu použij krátké kroky a stále se snaž najít soupeřův meč. Poté, co ho najdeš svou dýkou (aniž bys ho odrazil!), bys měl klouzat po jeho čepeli zatímco zasazuješ zásah, překračovat vpřed, abys změnil perspektivu tvého těla a uhnul svými odkrytími z linky soupeřova hrotu. Tento střeh ti umožňuje zasáhnout stejně dobře ve čtvrtém i ve druhém.

Tento střeh se nepoužívá k nabízení tempa nebo odkrytí soupeři, ale slouží k ráznému postupu vpřed, bez potřeby dělat jakékoli změny.

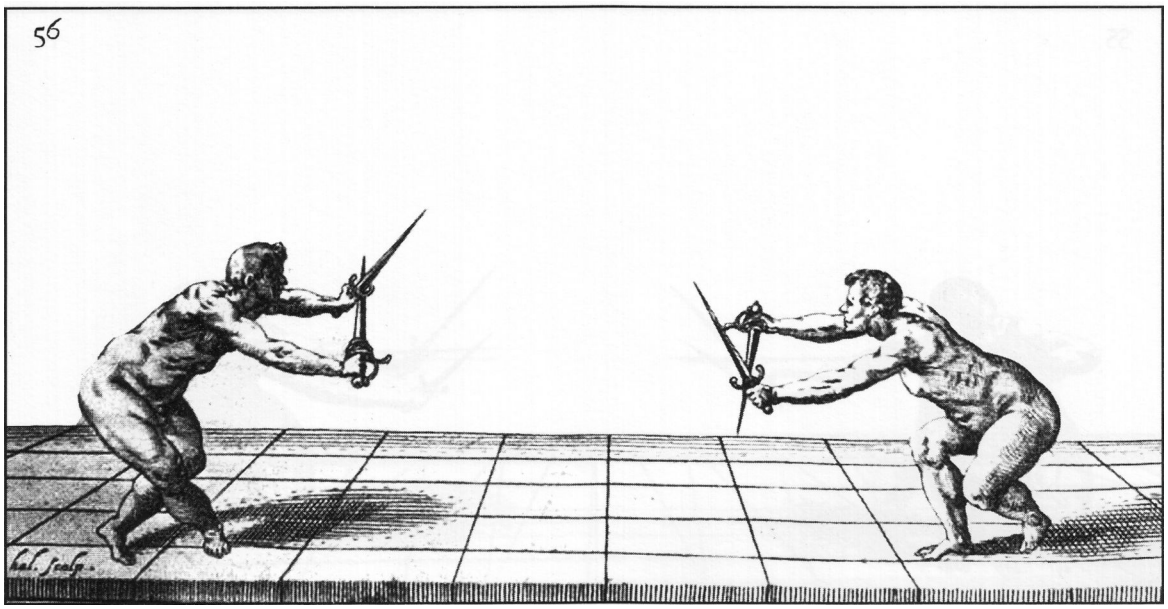

Tento střeh je také druhý, i když je málo používaný a málo známý. Meč se drží na stranu; dýka je svisle, tělo je ohnuté vpřed a zbraně jsou tak nízko, aby jediné odkrytí vlevo poskytovalo soupeři útok nad mečem vně.

Když používáš tento střeh, ujisti se, že ho utváříš správně, s mečem níže, než je soupeřova čepel - pokud soupeřův hrotnení níže než jeho příčka. Je-li jeho hrot níže, měl bys krýt jeho meč svým, postupovat kupředu přirozenými kroky, stála kroužit k pravé straně soupeře, čímž si budeš udržovat odkrytí nad svým mečem daleko od něj.

Jakmile dorazíš svou dýkou k jeho meči, mělo by celé tvé tělo být střehem kryté.

Nikdy neútoč dokud nenajdeš meč tvého soupeře. Jakmile ho najdeš, razantně postupuj a jdi vpřed přirozenými

kroky. Čím níže budeš držet své tělo, tím pravděpodobněji tvůj útok uspěje: v průběhu tvého úderu bys měl své tělo vést tak nízko, jak tu vidíš.

Nikdy nezastavuj a nečekej. Pokračuj v kruhovém postupu vpřed. Vypustí-li soupeř náhlý bod s propnutou paží, napřerušuj svůj pohyb vpřed, pokračuj s dobře spojenými zbraněmi, nenech si rozhodit střeh a nevrhej se vpřed. Běž dýkou po délce soupeřova meče - celou dráhu až k jeho příčce. Tvůj protiútok může být v druhém, třetím nebo čtvrtém, v závislosti na situaci.

Co je nejdůležitější, udržuj své zbraně dobře spojené, jak ve střehu tak přitom, když provádíš jakýkoli druh útoku. Takto zabráníš soupeři, aby na tebe zaútočil mezi tvými rukami.

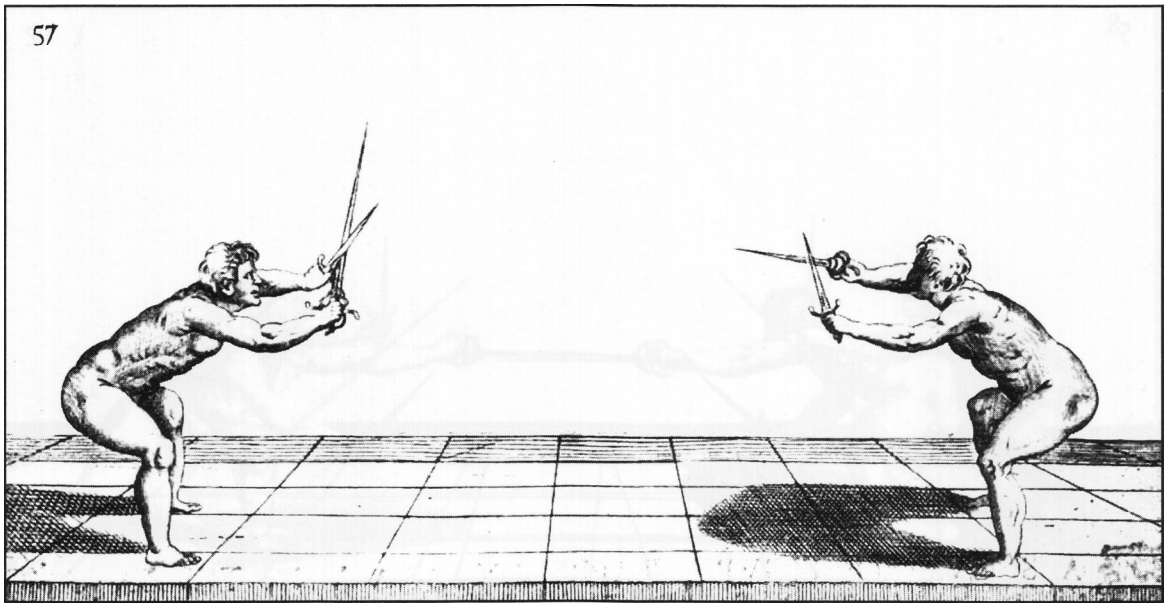

Tady je jiný typ druhého střehu s nohami rovnoběžně a od sebe. Tělo je ohnuté vpřed a hrudník čelí přímo soupeři. Paže a zbraně utvářejí ovál a zbraně se drží vysoko, aby kryly hlavu. Proti takovému střehu může soupeř zaútočit jen mezi a pod čepelemi. Hrudník je obrácen plochou proti soupeřově hrotu.

Když soupeř zaútočí, odpověz vykročením vpřed jednou nohou a umísti ji do linky s tou druhou. Takto úplně odstraníš své tělo z linky, protože je-li soupeřův meč namířen na střed tvého hrudníku, je také namířen na střed vzdálenosti mezi tvými chodidly. Takže když pohneš libovolnou nohou do strany tak, jak jsem popsal, délka tvého úhybu bude přesně polovina vzdálenosti, která byla mezi tvými chodidly když jsi byl ve střehu.

Při provádění tohoto úhybu můžeš také kontrovat, uzavřít soupeřův meč mimo linku a znemožnit mu návrat. Z tohoto střehu můžeš ve skutečnosti urazit jedním krokem dost velkou vzdálenost, protože chodidla jsou prvotně položená rovnoběžně jedno k druhému. Tudíž můžeš překračovat celou dráhu až k soupeřově tělu nebo se vrátit stažením na šikmý krok nohou, která se nepohnula, zatímco se vracíš hrudníkem čelně proti soupeři.

V tomto střehu můžeš vytrvat nebo zaútočit na soupeře aniž bys vůbec čekal na tempo. Tento střeh je velmi účinný proti sekům, protože hlava je ze všech stran dobře krytá a není třeba pohybovat zbraněmi. Co se týče nízkých terčů, tvé nohy jsou příliš daleko zpátky na to, aby na ně soupeř dosáhl. O tomto střehu budu dále hovořit v části knihy o postupování proti soupeři bez zastavování.

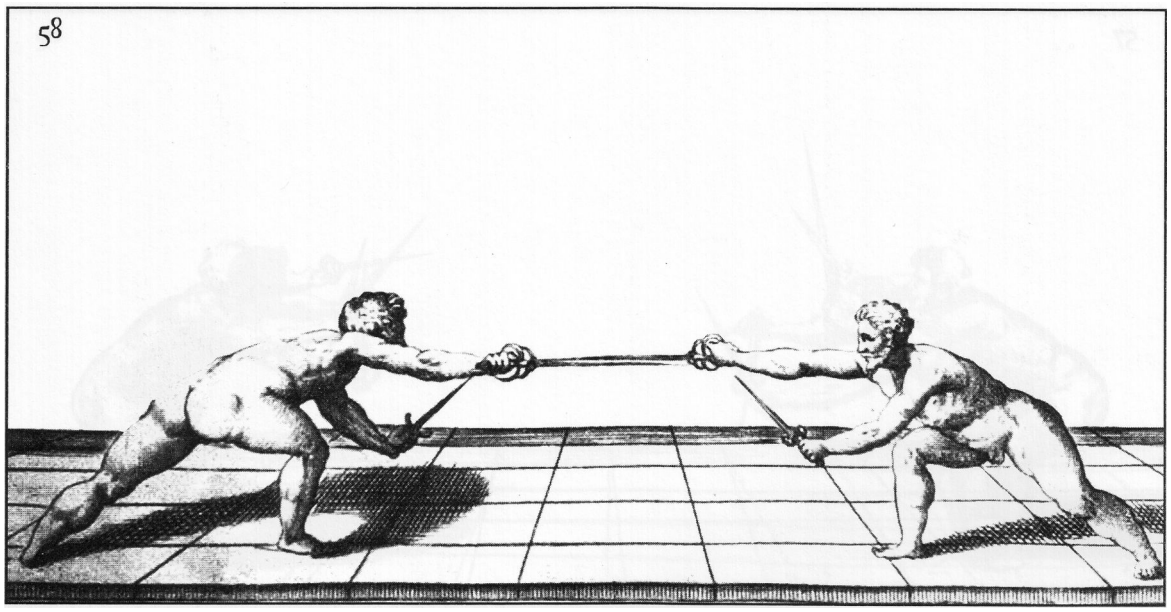

Toto je výpad druhého, který se moc neliší od výpadu prvního. Malý rozdíl je v ruce s mečem, otočené trochu dolů a ve skutečnosti je dosah delší. Také je ruka s mečem blíže k dýce, takže linka mezi zbraněmi je lépe kryta.

Tímto výpadem druhého můžeš zasáhnout v libovolné lince a proto je lepší dát mu přednost před výpadem prvního. Můžeš použít tento výpad v mnoha různých druzích temp a příležitostí. Pamatuj na to, abys vždy doprovázel svou ruku s mečem dýkou a kryl svá odkrytí. Po útoku ustup stažením pravé nohy k levé a vrať se na stejný střeh.

Při získávání menzury se pohybuj po kruhu k pravé straně soupeře a pak ho zasáhni výpadem v přímé lince a vracej se zase pohybem po kruhu. To se dělá zvednutím levého chodidla při dopadu pravého chodidla ve výpadu, a pak položením levého chodidla okolo pravého po kruhu, čímž je dostaneš z menzury. Pak se stáhni pravou nohou k levé. To je výborná technika, která ti umožní porazit soupeře.

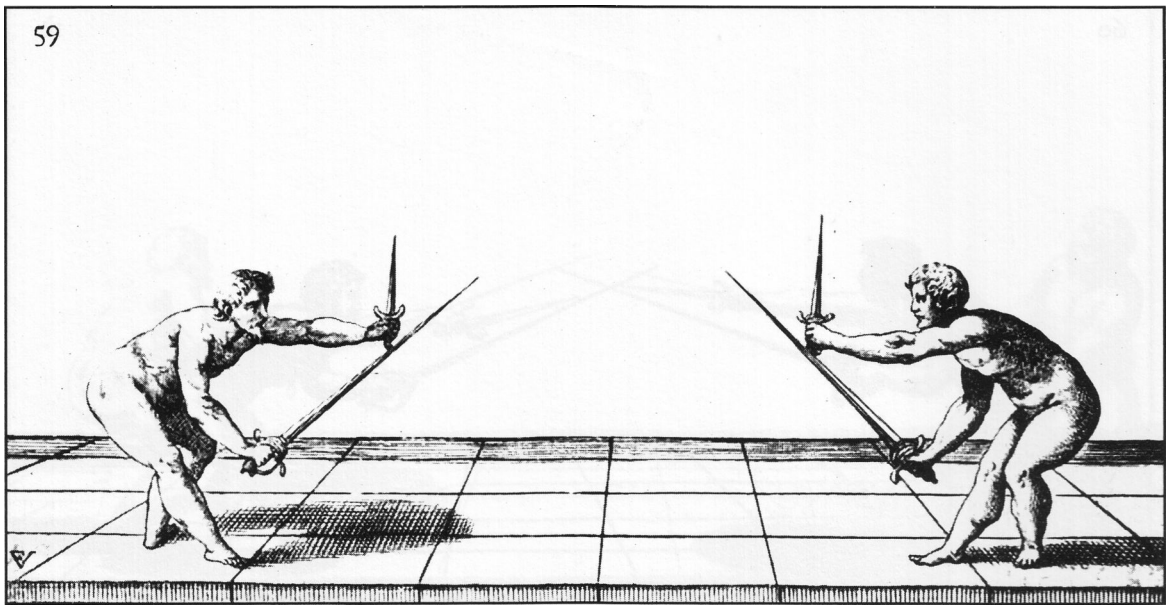

Tento střeh je třetí v úhlu, který, ačkoli ponechává některá odkrytí nad mečem, je dost dobře chráněný dýkou. Dýka se drží vysoko a svisle a ruka s mečem se drží nízko a směrem ven. Jediné odkrytí, které soupeř uvidí, je to nad mečem: jakmile soupeř zaútočí, můžeš vykrýt tak, že budeš držet dýku stále ve stejné výšce a kontrovat třetím pod soupeřovým mečem a použiješ stejný úhel jako ten, který je tady na obrázku.

Tento druh protiútoku se těžko kryje, protože tvůj meč nejde snadno zatlačit dolů na základě svého úhlu, který rozhodí soupeřovu dýku, vydrží kryt a umožní tvému meči mocně dorazit na terč.

Vykrýt takový protiútok lze pouze zatlačením meče dovnitř nebo ven, podle toho na kterou stranu je blíž. Měl by

být odtlačen na stranu, kde ztratí sílu a je mimo linku v co nejkratším čase, aby nemohl vzdorovat.

Z tohoto střehu je záhodno útočit vně pod soupeřovou dýkou nebo mezi jeho zbraněmi. Někdy budeš muset sklonit hrot a pak ho zase zvednout v úhlu vzhůru, tak, abys využil sílu úhlu takovým způsobem, aby byl soupeř bezmocný i když kryje dolů oběmi zbraněmi. To se stane proto, že soupeřovy zbraně sklouznou po silnější straně úhlu tvého meče celou drahou až ke tvé příčce.

Tvůj soupeř tedy musí řádně zvážit na kterou stranu při obraně odtlačit tvůj meč; jinak by se musel zachránit stažením svého těla. Také může uhnout, protože tvůj úhel ti zkracuje dosah, což znamená, že pro něj bude lepší nekrýt.

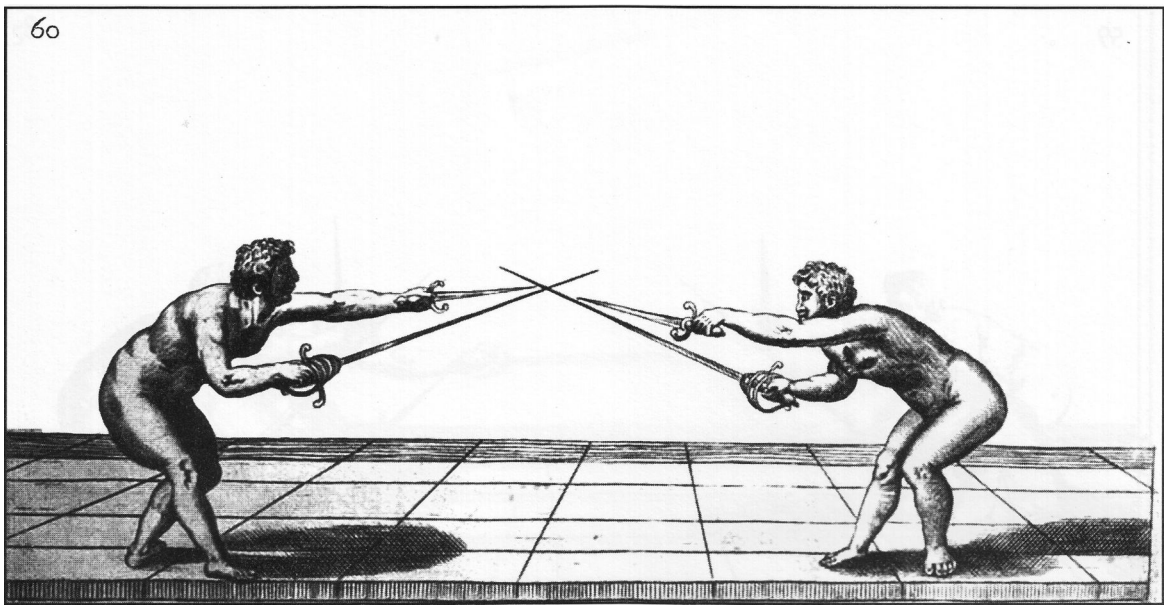

Toto je třetí s mečem a dýkou, který by měl být utvořen se zbraněmi spojenými (dle obrázku) tak, aby zabránily soupeři zaútočit na tebe mezi nimi. Meč by se měl držet tak, aby byl vyčníval za hrot dýky asi o pětinu své délky, aby bylo pro soupeře obtížné rozrušit jej pomocí cavazioni a fintami. Kromě toho, protože je tvůj meč dost vpředu, budeš moci dobře využít jeho forte, také podpořené blízkou dýkou.

Navíc budeš mít výhodu toho, že máš hrot svého meče blízko soupeře. Udržíš-li si ho volný, budeš připraven zaútočit s výpadem s pevnou nohou nebo s překrokem. Můžeš čekat na soupeřův útok nebo na něj zaútočit a budeš moci bezvadně využít všechny druhy fint, cavazioni, kontracavazioni, temp a kontratemp. Můžeš provést útoky s pevnou nohou nebo překročení nad, pod nebo na obě strany soupeřovy dýky podle toho, co si žádá příležitost - to vše pouze s malým pohybem ruky, protože je umístěna na půli cesty mezi druhým a čtvrtým.

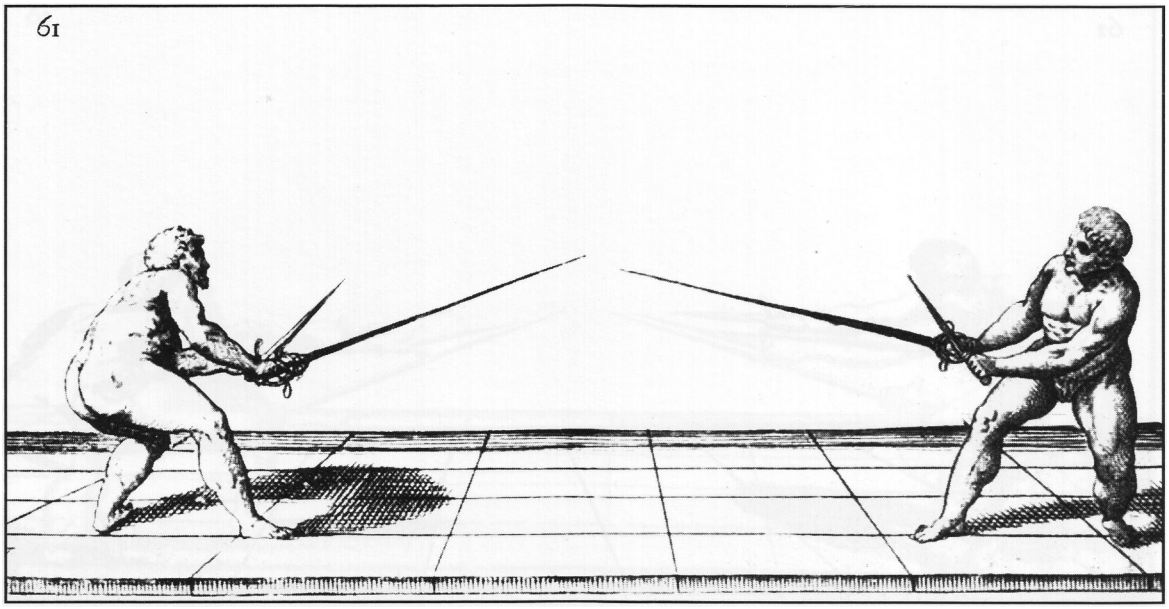

Toto je také třetí střeh, ale skládá se z meče vpředu a dýka se drží blízko příčky meče. V tomto střehu vedeš pravou stranou svého těla a ponecháváš levou stranu nekrytou.

V průběhu pomalého přibližování se do menzury je tvým záměrem vylákat soupeře, aby na tebe sem zaútočil, abys porazil protiútokem třetího nebo čtvrtého. Ve skutečnosti je lepší dát přednost čtvrtému, protože ti umožní držet zbraně více spojené. Takto tě soupeř nebude moci zasáhnout zespoda, když si budeš krýt vysokou linku.

Pohle-li soupeř svou dýkou, zatímco se v tomto střehu přibližuješ do menzury, můžeš dost rychle vystřelit útok, zasáhnout ho pod linkou jeho dýky, vevnitř blízko jeho meče nebo dokonce v přímé lince nad ním.

V tomto postoji soupeřův meč nemůže snadno rozrušit tvou dýku, protože přijít tak daleko do tvého střehu by vyžadovalo příliš mnoho rozvahy a opatrnosti.

Při použití tohoto střehu by ses měl pouze starat o to, abys držel svůj meč v bezpečí před soupeřovými zbraněmi: postarej se, aby ho soupeř nenašel, jinak by se ti ho těžko uvolňovalo bez toho, abys ho stáhl (což by bylo neužitečné). Také si udržuj takovou vzdálenost, aby soupeř nemohl překročit.

A naposled, z tohoto střehu není nemístné provést giratu ve čtvrtém.

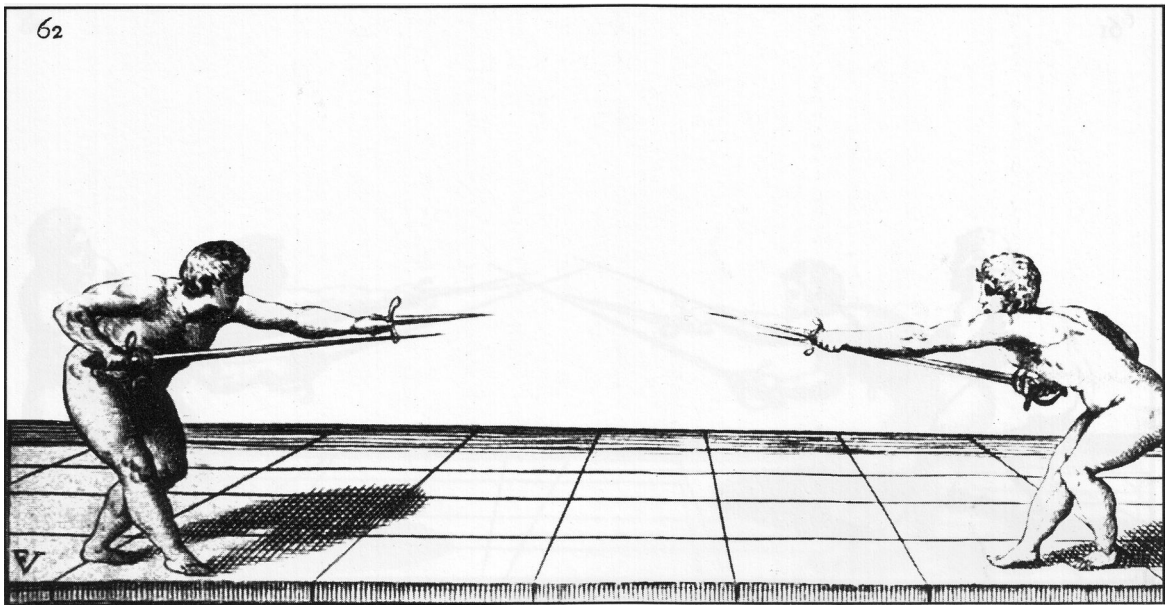

Toto je třetí střeh s dýkou plně nataženou a mečem dosti staženým proto, aby byl úplně uvolněn od soupeře a byl schopen ho zasáhnout s větší hybností. Meč je také stažen proto, aby uvolnil dýku ke sledování soupeřova meče, protože vbšechny obrany v tomto střehu jsou založené pouze na dýce.

Člověk v tomto střehu by si měl dát pozor na to, aby vzdálenost mezi jeho dýkou a jeho tělem byla dost velká k pohodlnému vykrytí dříve než ji soupeřova čepel dokáže proniknout. Toto také platí, když stejný člověk také kontruje v okamžiku, kdy soupeřův meč začne pronikat linku dýky. Nicméně tento střeh snadno porazí zkušený soupeř, který zvládne postupovat svým hrotem celou dráhu ke tvé ruce s dýkou (nebo soupeř, který se dokáže rozhodně přibližovat s ohledem na situaci).

Čelíš-li někdy soupeři v tomto střehu, umísti se s mečem nataženým a hrotem blízko k soupeřově ruce s dýkou. Ale dej si pozor na to, abys byl dost rychlý na to, aby neustále udržoval svůj meč volný a že využívát výhody z pohybů tvého soupeře.

Tento střeh je dobrý ke cvičení a je obzvláště užitečný při cvičení zacházení s dýkou. V opravdovém boji bys ale měl použít jiný postoj a jiný styl.

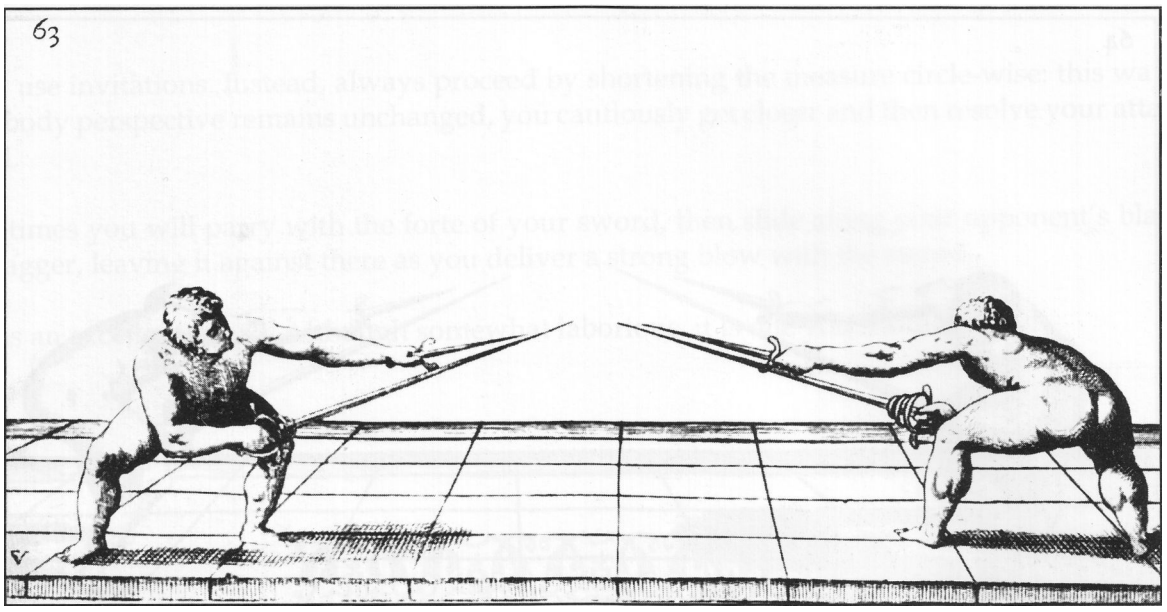

Zde vidíš další třetí střeh utvořený nad levou nohou s tělem ohnutým vpřed. Ruka s mečem se drží před levým stehnem, dýka se drží vysoko a natažená. Hlava je téměř úplně pokrytá pod linkou levé paže. Všechny tyto maličkosti se dělají proto, aby ulehčily obranu dýkou a dopřály tělu více krytí. Tělo je takto ohnuté proto, aby nabízelo menší terč levým bokem a umožňovalo krýt malým pohybem.

V tomto střehu se hlava drží tak nízko, aby nabízela menší terč nahoře, když se provádí kryt dole. Důvod, proč se meč drží příčkou právě před kolenem je možnost využití forte při obraně a také možnost snazšího zásahu soupeře. V této poloze nelze dýku příliš rozhodit.

Tento střeh je dobrý ke zkracování menzury k soupeři, také je dobrý k čekání na soupeře, k nabízení příležitosti k přiblížení pomocí smalých pohybů tělem a zbraněmi. Jakmile ti nabídne dobrou příležitost k úderu, je lepší překročit vpřed než provádět útok s pevnou nohou.

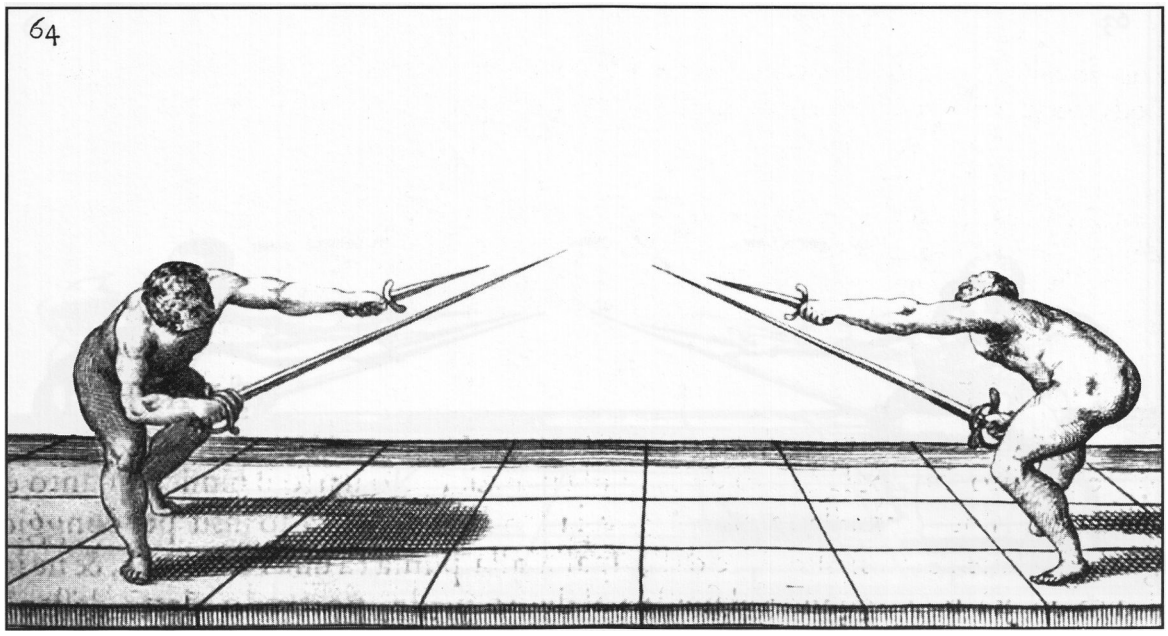

Zde je třetí střeh s pravou nohou položenou šikmo. Pravé koleno je ohnuté a nese váhu celého těla. Ruka s mečem se drží na délku předloktí vůči soupeři a meč stoupá v úhlu vzhůru, aby se na hrotech spojil s dýkou. Dýka se drží vysoko a utváří přímou linku mezi svým hrotem a levým ramenem.

Když se v tomto střehu přibližuješ ke svému soupeři, měl bys kroužit přiložením levé nohy blízko k pravé, pak pravou nohou okolo k levé straně tvého soupeře - zkracovat menzuru. Stále udržuj část svého těla pod dýkou daleko od soupeře, protože je nekrytá.

Udeří-li soupeř na toto odkrytí, může vykrýt pomocí forte svého meče a překročit vpřed levou nohou, otočit svou ruku do čtvrtého. Ponech dýku na stejném místě, aby kryla tvé horní partie a drž tělo ve stejném nízkém postoji.

Nechceš-li překročit, nebo to nemůžeš udělat, protože soupeř udeří v průběhu pohybu tvých nohou, vykryj a kontruj jak jsem popsal, veď svou pravou nohu (pořád drženou do strany) v přímé lince. Vůbec nehýbej dýkou - aby tě soupeř provádějící nízkou fintu nezasáhl nad (a naopak). Ať přijde soupeř z jakékoli strany, vždycky vykryj a kontruj ve stejném tvaru.

Zkusí-li soupeř cavazione nad tvým mečem v průběhu tvého krytu, mužeš snadno použít dýku (která se doteď nepohnula) k obraně. Přibližuje-li se soupeř, aby našel tvůj meč svou dýkou, můžeš ho zasáhnout svým mečem nad nebo pod jeho rukou s dýkou. V ten samý čas pokračuj ve svém kruhovém pohybu, abys byl v bezpečí před útokem, abys ho mohl zasáhnout z lepšího postavení a aby ses ujistil, že i kdyby tvůj soupeř uzavřel menzuru, stejně bude bezmocný.

Když jsi v tomto střehu a vidíš, že soupeřovy zbraně jsou otevřené, můžeš ho různými způsoby zasáhnout mezi nimi; vidíš-li je spojené, můžeš rozhodit jeho dýku. Nikdy ale neotáčej svou ruku s mečem a nikdy neskláněj svůj hrot. Také v tomto střehu nikdy nezastavuj a nečekej na soupeře a nikdy nedělej výzvy. Místo toho vždycky postupuj zkracováním menzury po kruhu: perspektiva tvého těla se nemění a takto se obezřetně přiblížíš a rozhodneš se rychle zaútočit.

Někdy budeš krýt pomocí forte svého meče, pak sklouzni podél soupeřovy čepele dýkou a ponech ji tam proti němu zatímco zasazuješ silný úder mečem.

Je to výtečný střeh. I když trochu pracný, měl bys ho znát.

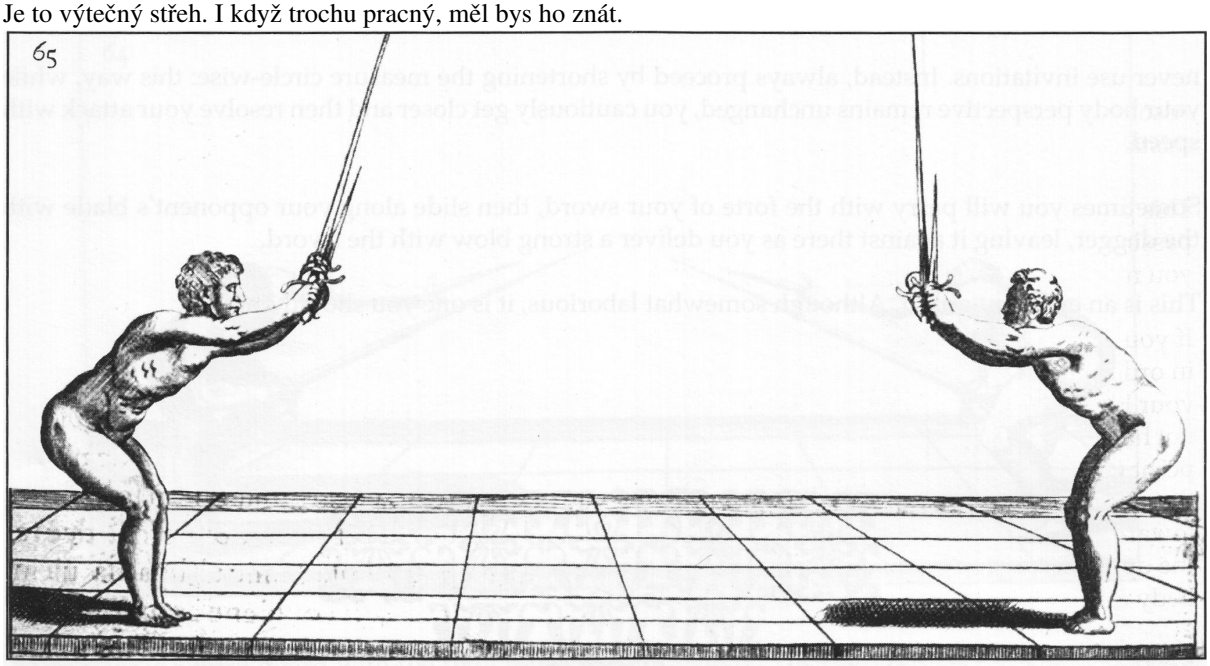

Tento obrázek ukazuje třetí střeh, který není běžný - i když ho někteří znají. Je utvořen s nohama u sebe, tělem ohnutým vpřed a zbraněmi otevřenými; meč i dýka se drží svisle, vysoko a stažené, aby zabránily soupeři je rozhodit. Důvodem, proč jsou zbraně otevřené, je nenechat soupeři jiné odkrytí než linku mezi nimi.

Nohy se drží u sebe aby se staly, vlastně jsou, středem, zatímco soupeř je obvodem: jako střed budeš potřebovat jen malé pohyby, aby ses otočil proti dvěma celým krokům tvého soupeře (obvodu). Mimo to, protože držíš nohy blízko u sebe, bude mít tvůj krok dlouhý dosah: v tomto střehu výhoda, kterou budeš mít při získávání menzury je rovná vzdálenosti mezi soupeřovými chodidly. Když dosáhneš menzury, nebude tvůj soupeř obtěžovat tvůj meč a díky tomu jej budeš mít bez problémů svobodný.

Jsi-li v menzuře a chceš překročit levou nohou, tvá dýka dosáhne celou dráhu až k soupeřově příčce, zatímco se tvé tělo bude otáčet pryč z linky. Díky tvému dosahu nebude soupeř schopen uvolnit si svůj meč. Když se ale rozhodneš pokročit vpřed pravou nohou, tvůj meč pronikne celou drahou až k příčce - a to vše ještě předtím, než tvůj soupeř vůbec najde svou menzuru. Můžeš se také pohnout pryč z linky a bránit se z kterékoliv strany.

Snadno vidíš jak velká výhoda je mít větší dosah než má soupeř, zvláště v situaci, kdy nemůže najít tvůj meč dokud není v krátké menzuře. Takže každý soupeř stojící proti takovému střehu bude v nebezpečí, protože tvůj

meč může dopadnout z výšky rychleji, než on může svůj zvednout (což platí pro všechny těžké věci). Protože držíš meč vysoko, jak se dostává do linky, probije soupeřovy zbraně a téměř jistě ho zasáhne, jak proto, že už pronikl střehem tvého soupeře, tak proto, že vzdorovat tak těžkému předmětu v jeho pádu chce mnohem víc síly.

Tvůj meč také dopadne nečekaně, protože jelikož tvůj soupeř není v menzuře, bude omylem předpokládat, že ty také nejsi.

Tento střeh může zasahovat obě strany a mezi soupeřovými zbraněmi, překročením nebo bez překročení. Po zásahu soupeře by ses měl okamžitě stáhnout zpět na střeh, ale musíš to provést trochu po kruhu.

Čelíš-li soupeři stojícím v tomto střehu, měl bys uvážit, že jeho meč musí padat, aby tě zasáhl, takže by ses měl snažit zahradit mu dráhu, po které by mohl dosáhnout na tvé tělo - a začni už zdálky. Takto nebude mít soupeř menzuru a nebude ji mít i poté, co se přiblíží v nohách. Měl bys svůj meč držet tak vysoko jako ten jeho tak, aby tvůj hrot mohl dosáhnout na jeho aniž bys jím musel hýbat na kteroukoli stranu. Proti tomuto střehu postupuj přirozenými kroky a meč stále doprovázej dýkou, aby ses držel více v bezpečí. Pak nohama a tělem vystřel k pravé straně soupeře aby ses dostal za jeho hrot a pokračuje až k jeho tělu. Udělá-li soupeř nejmenší pohyb aby se otočil z připravenosti, přeber tuto příležitost a přesměruj své tělo a nohy na jeho levou stranu a zasáhni ho čtvrtým.

Udržuj dýku vysoko abys zachoval dobrou obranu, i když v tomto případě tě soupeř nemůže snadno zasáhnout, protože obě jeho nohy jsou otočené a jeho perspektiva je jiná: jeho meč je taky namířený na opačnou stranu, než tam, kam by potřeboval, aby mohl kontrovat.

Když útočíš na soupeře v tomto střehu, největší nebezpečí pro tebe je, že může ustoupit pravou nohou a nechat svou dýku vpředu, aby se kryl. To způsobí, že se jeho tělo otočí z připravenosti a jeho meč se stáhne, takže ho může vrátit na linku i když překračuješ až k jeho tělu. Nejlepší způsob jak bys měl postupovat, když čelíš tomuto střehu, je nikdy neztratit tvou převahu nad soupeřovým mečem, když měníš linky útoku. Ve stejném tempu překračuj až k soupeřově levé straně, drž svou hlavu vně od soupeřovy ruky s dýkou. To je nejbezpečnější způsob práce.

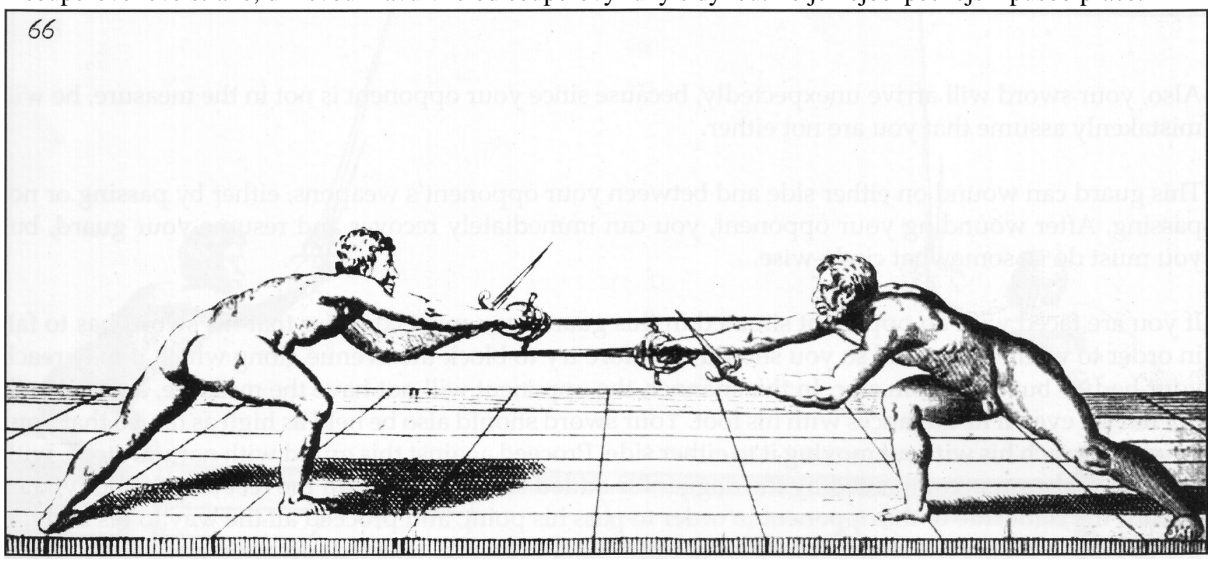

Na tomto obrázku vidíš výpad třetího, na kterém ukazuji ideální umístění dýky při takovém druhu útoku. Drž ji tam i když se nepotřebuješ krýt, abys zabezpečil horní linku a byl připraven podle příležitosti dýku použít.

Na tomto obrázku vidíš, jak bys měl ohnout tělo a držet ho tak nízko, aby měl výpad delší dosah a celé tělo lépe spolupracovalo zatímco nabízí menší terč a je lépe kryto.

Poté se stahuj se zbraněmi spojenými stejným způsobem, vždy stahuj meč zpátky ve shodě s dýkou a drž tělo nízko, abys byl připravený a lépe krytý.

Stahuj se ve třetím střehu - což je správné a bezpečné.

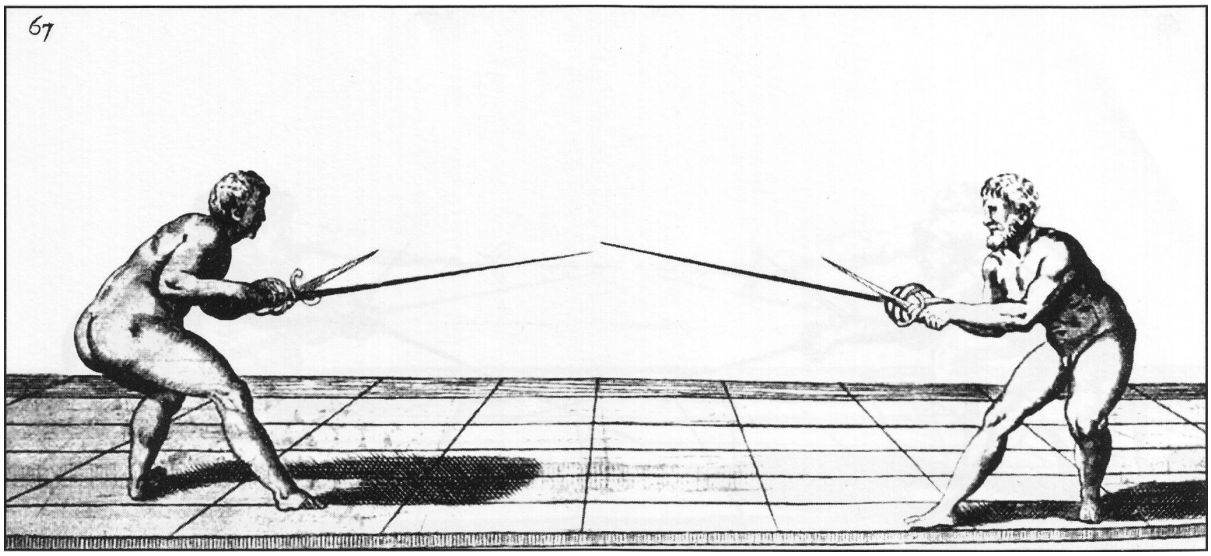

Tady vidíš čtvrtý střeh s rukou drženou tak, aby skoro utvářela přímou linku z lokte k příčce a s druhou rukou ne úplně nataženou, ale spíše drženou blízko k meči. Pravá strana těla se drží vpřed, aby kryla odkrytí nad dýkou, vytvořené tím, že paže není natažená. Útok na tyto partie lze vykrýt (dle situace) právě čtvrtým nebo natažením ruky s dýkou.

Všechny finty, které soupeř provede pod tvým mečem (aby zasáhl nad) nebo nad ním (aby udeřil pod) by neměly působit starosti, protože dýka kryje jednu linku a meč druhou - a zároveň je připraven kontrovat ve stejném tempu.

Partie vně meče jsou trochu odkryté, ale střeh je dost silný a může snadno kdýt, protože ruka je vysoko. Takže tvůj soupeř musí projít skrze tvé forte, kde bude poražen. Takže chce-li na tebe zaútočit, bude přinucen mířit nad tovu dýku. A v tempu, ve kterém si kryješ tuto část, projde okolo hrotu tvé dýky a zasáhne tě skrze tvé debole mezi zbraněmi, kde je tvůj meč slabší.

Střeh je velmi pohodlný k provádění rychlých fint a cavazioni. Můžeš v něm provádět dobré útoky mezi soupeřovými zbraněmi a používat různých temp.

Nicméně není tak snadné z tohoto střehu zasáhnout nad soupeřovou dýkou, pokud nenatáhneš svou ruku ve čtvrtém pod dýkou abys pak provedl těsné cavazione ve druhém. Takto tvůj meč pronikne jeho střehem a zamkne se vevnitř soupeřovy paže a bude pro něj velmi těžké ho odtlačit pryč.

Tento střeh může být ohromně užitečný, protože tělo dobře kryje a umožňuje meči rychlý pohyb a stálou volnost skoro bez námahy.

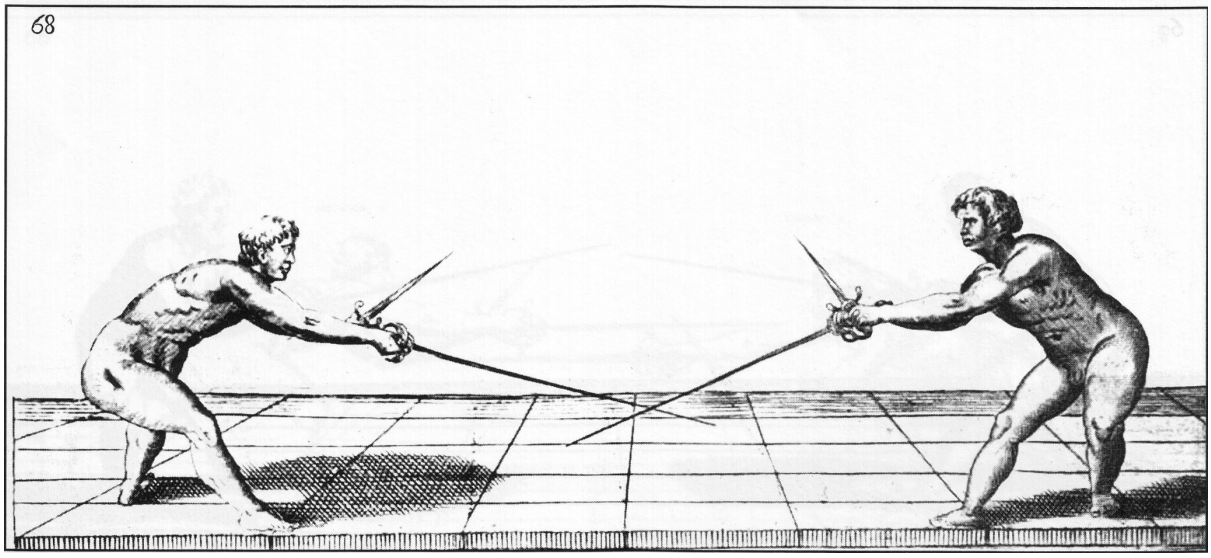

To je také čtvrtý střeh, utvořený s rukama nataženýma jedna vedle druhé a hrotem meče nízko (aby ho soupeř nemohl převzít nebo najít svou dýkou). Rozhodne-li se soupeř také sklonit svůj hrot, může jej tento střeh zasáhnout; podobně, nebude moci pokrýt svým mečem ten tvůj, protože si ho můžeš snadno uvolnit.

Tento druh držení meče udržuje nízkou linku pokrytou, zatímco dýka brání odkrytí nahoře, čímž ti umožňuje být připraven na soupeře jedno kam zkusí udeřit. Střehem můžeš krýt jakékoli mandritto na nohy tím, že umístíš hrot svého meče do soupeřova pravého stehna a ve stejném tempu ho tak zasáhneš. To je technicky správný způsob jak se bránit proti takovému druhu útoku.

Popravdě není tento postoj tak dobrý k útoku na tvého soupeře, ale je velmi dobrý a bezpečný k obraně. Zbraně se drží velmi blízko jedna k druhé a natažené dopředu tak, aby soupeř nemohl zasáhnout aniž by prošel skrze obě forte, která jsou o to silnější díky sjednocení rukou a vzdálenosti od těla.

Nicméně, jak jsem řekl, není to nejúžasnější tvar, ve kterém lze útočit na soupeře. Také, povede-li se ti, aby soupeř v tomto střehu rozevřel své ruce, zasáhneš ho bez obtíží.

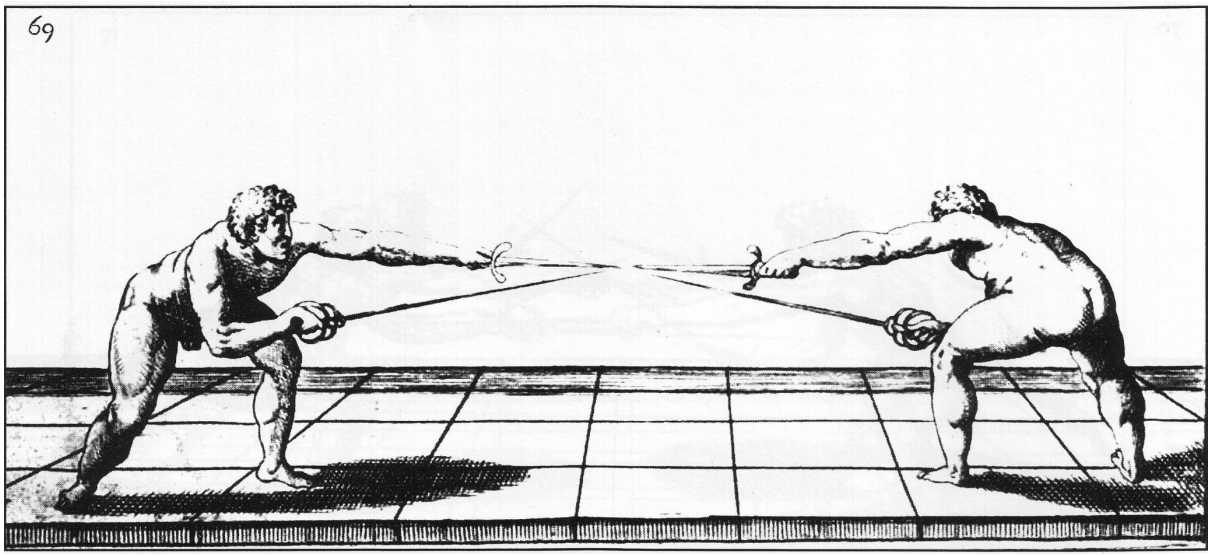

To je další čtvrtý střeh, tentokrát utvořený s levou nohou vpředu. Je to dobrý střeh, lepší než všechny ostatní nad stejnou nohou, protože kryje levou stranu pomocí forte meče. Provede-li soupeř útok, musíš ho pouze na oplátku zasáhnout, protože v tomto střehu mají tvé útoky velký dosah i když nepřekračuješ.

Jediná funkce dýky je krýt horní linku míří dolů (viz obrázek), aby uzavřela linku mezi svým hrotem a mečem. Ve skutečnosti by sis měl dávat pozor na útok mezi tvými zbraněmi, zvláště když zavíráš menzuru, protože tento druh nebezpečí se netýká tvého vnitřku nebo vnějšku.

Oproti předchozímu střehu je tento střeh stejně dobrý k útoku, k čekání na soupeře. provedení útoků s pevnou nohou a útoků s překročením, dle příležitosti. Nicméně má své slabé stránky: z tohoto střehu nemůžeš provádět výzvy kvůli nebezpečí, že se soupeř dostane příliš blízko. V takovém případě, není-li ti nabídnuto tempo, měl bys provést fintu, abys udržel soupeře na místě a pak ho zasáhni.

Dodržuješ-li správně pravidla, shledáš tento střeh výborným k útoku i k obraně.

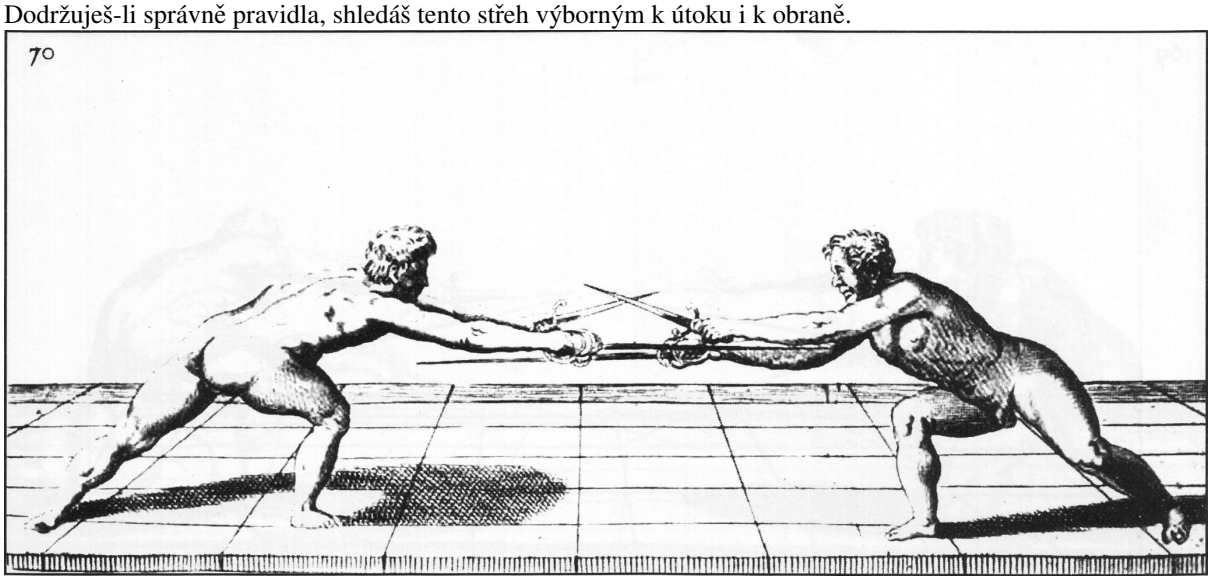

Tato ilustrace je výpad ve čtvrtém. Ukazuje tvar, ve kterém bys měl vykrýt útok nad dýkou, ať už je to sek nebo bod.

Aby tato obrana byla účinná a silná, měl bys kromě udržování obou zbraní ve spojení také otočit ruku s dýkou a krýt ostřím, aniž bys otáčel hrotem na libovolnou stranu (takže úder dopadne na příčku dýky). Tak bude tvá obrana pozitivnější.

Také veď dobře svým pravým bokem abys zvětšil dosah svému výpadu a udržel soupeřův meč od sebe otočením těla - i když je nezbytné, aby chodidla, tělo a zbraně zahajovaly a dokončovaly pohyb v jednom tempu.

A nakonec, nepotřebuješ-li krýt při provádění svého útoku, nezvedej tolik své ruce, abys byl lépe pokryt dole - ale stále je udržuj spojené. Poté, co zasáhneš, rychle stáhni své tělo, udržuj zbraně spojené s hroty namířenými na soupeřův meč. To dělej se svým mečem ve třetím nebo čtvrtém a tak se bezpečně vrátíš na svůj střeh.

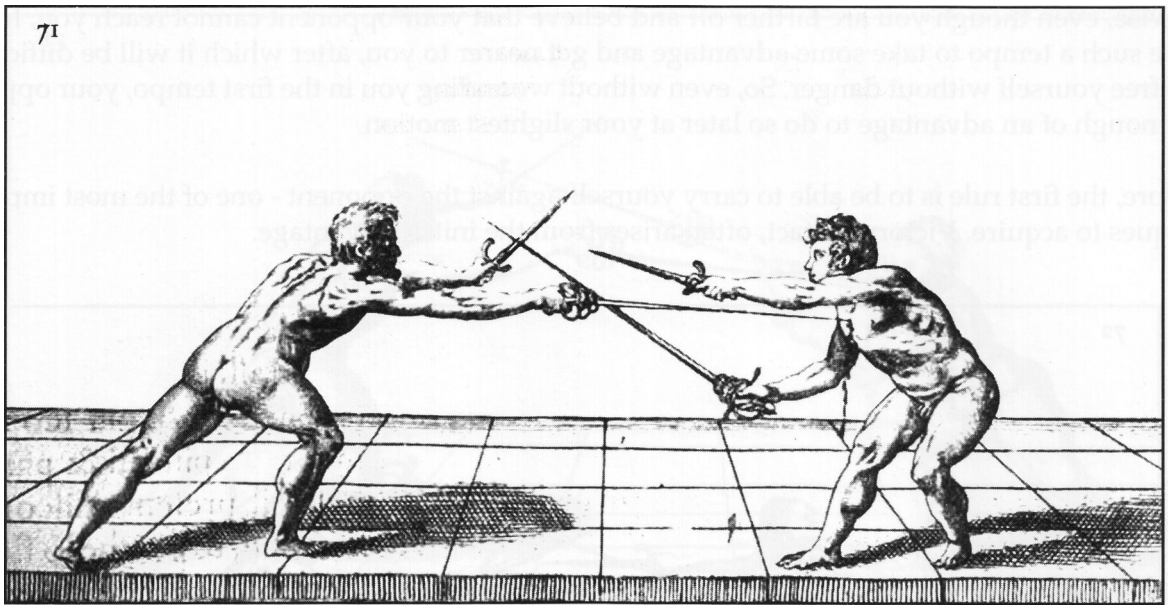

Nyní jsme se dostali k zásahům s mečem a dýkou. To je důležité téma, možná ještě důležitější než jeho protějšek, zásahy se samotným mečem. Při práci s mečem a dýkou se drží meč více stažený a tělo je odkrytější; také se může soupeř více přiblížit a zaútočit z více linek a více způsoby.

Pro začátek na prvním zásahu ztratím více slove než obvykle, pro lepší pochopení a pro studenta tohoto umění, aby byl schopen účinněji odrazit tento druh nebezpečí. Není pochyb o tom, že samo usazování se ve střehu nabízí soupeři nejlepší tempo, ve kterém lze zaútočit nebo získat výhodu.

První zásah s mečem a dýkou představuje čtvrtý zasahující třetí - kde soupeř ve třetím neprovádí žádný druh útoku nebo obrany. To se stane proto, že se soupeř pokusí usadit ve střehu zatímco je příliš blízko našemu šermíři: když soupeř položí svou nohu na zem a zastaví se, náš šermíř převezme tempo a zasáhne ho. Takže náš šermíř vezme svému soupeři všechny příležitosti k provedení jakékoli následné akce.

Tuhle pitomou chybu dělají mnozí, kteří pak naříkají "... Ale vždyť jsem nebyl ani ve střehu!", a neuvědomují si, že když máš v ruce meč, měl bys vždycky předpokládat, že jsi ve střehu. Z toho si lze vzít dvě ponaučení:

1. Když se usazuješ do střehu, nikdy to nedělej v takové vzdálenosti, aby na tebe soupeř v tom tempu mohl dosáhnout;
2. Když se usazuješ do střehu, dávej si pozor na to, aby tvé tělo, nohy nebo zbraně nepropadávaly: pokládej své chodidlo lehce na zem a jemně umisťuj své zbraně blízko místa, kde je chceš mít.

Když se blížíš k soupeři, měl bys přizpůsobit své zbraně tak, abys s nimi v okamžik, kdy dorazíš do menzury, už nemusel vůbec hýbat. Takže použitím této techniky se dokonce můžeš usadit ve střehu i v dlouhé menzuře, opět pouze pokud nepadáš svým tělem nebo nohama.

Jinak ale, dokonce i když jsi ve větší vzdálenosti a domníváš se, že na tebe soupeř nemůže dosáhnout, pořád může takové tempo použít, aby získal výhodu a dostal se k tobě blíž, a pak se ti bude těžko uvolňovat aniž by ses vystavil nebezpečí. Takže i když tě nezasáhne v prvním tempu, může soupeř získat dostatečnou výhodu na to, aby to udělal později při tvém sebenepatrnějším pohybu.

Takže první pravidlo je být schopen vést se proti soupeři - jedno z nejdůležitějších technik, které je třeba získat. Ve skutečnosti vítězství často vychází z prvotní výhody.

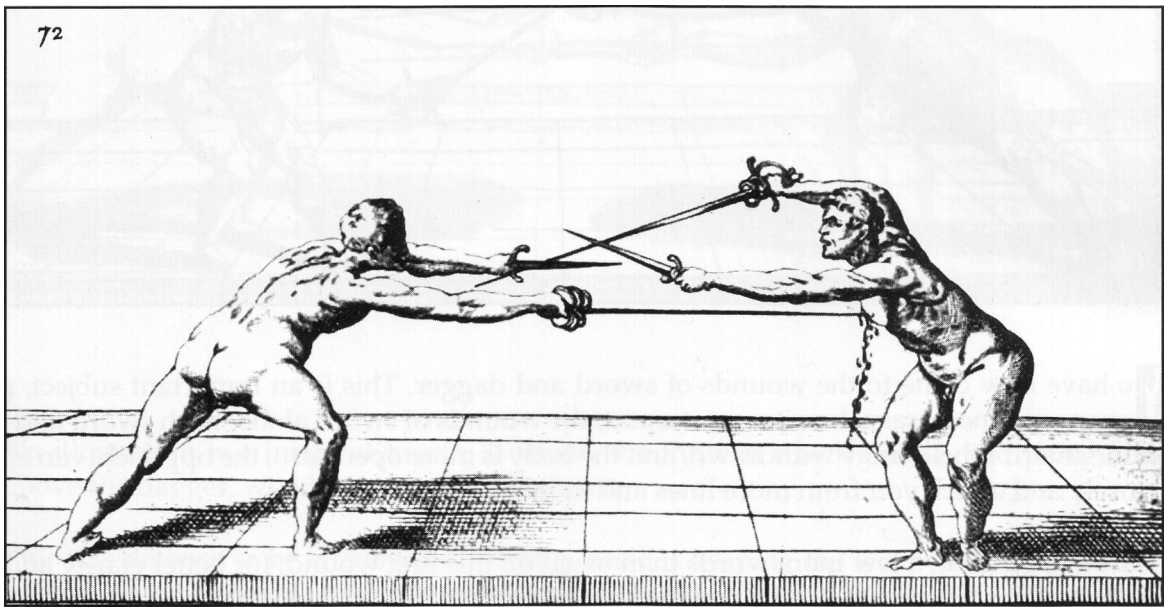

Tento zásah čtvrtého proti prvnímu mohl vniknout následovně. Náš šermíř je ve třetím střehu vně, meč má v úhlu směrem vzhůru, aby se bránil proti útoku na tuto stranu. Drží dýku vysoko tak, aby když soupeř provede cavazione dovnitř, mohl vykrýt dýkou a stlačit soupeřův meč dolů a doleva.

Soupeř vidí, že náš šermíř je krytý, takže pohne dýkou k meči našeho šermíře, aby ho odrazil. Ve stejném okamžikunáš šermíř skloní svůj hrot pod soupeřovu levou paži, natáhne svou nohu a ruku (otáčí do čtvrtého) a zasáhne soupeře do odkrytí vytvořeného pohybem dýky při pokusu o odražení. Ve stejném pohybu náš šermíř položí dýku tam, kde předtím měl meč a otočí hrot dýky tak nízko, že odvede soupeřův meč z linky.

Náš šermíř skloní svůj hrot tak nízko, že zkusí-li ho soupeř zasáhnout ze stejného střehu, hrot jeho meče udeří do země.

Stejný zásah se mohl přihodit i takto. Soupeř, který vidí, že náš šermíř nachází jeho meč, se pokusí ho uvolnit pomocí cavazione dovnitř. Také pohne dýkou na opačnou stranu a doufá, že mu to vykryje jeho pravý bok. Ale přesně v tomto tempu náš šermíř položí svou dýku přes soupeřův meč a zasáhne ho tak, jak je vidět na obrázku.

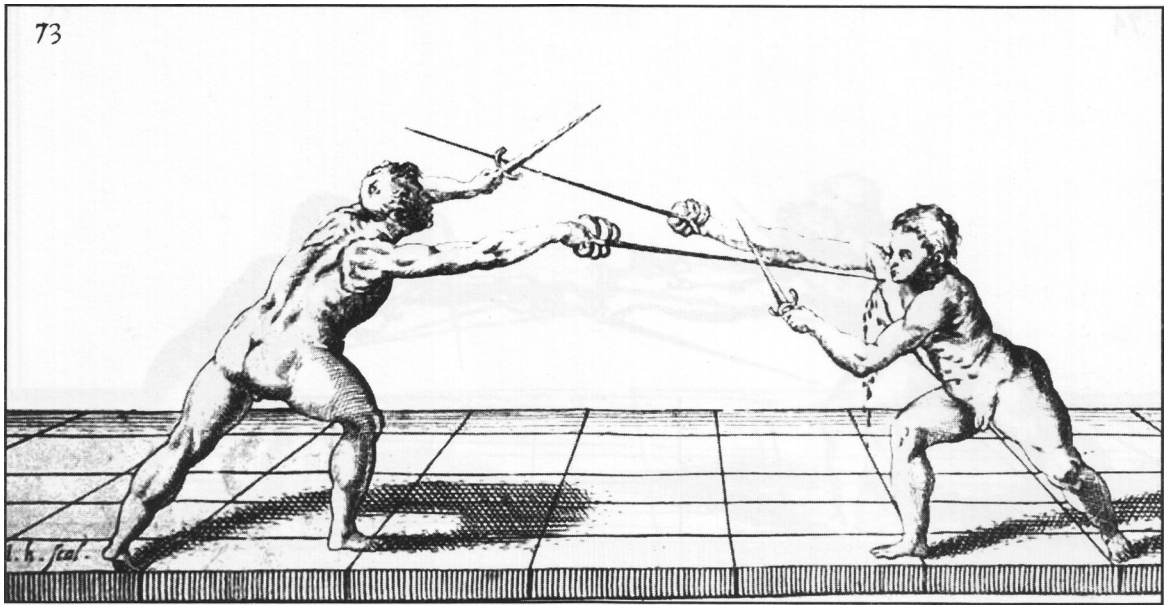

Tady čtvrtý zasahuje druhý. Soupeř ve druhém zkouší zasáhnout nad dýkou našeho šermíře - ale je z následujících důvdů oklamán.

Oba muži začínají ve třetím střehu a náš šermíř nabídne soupeři odkrytí tím, že sníží ruku s dýkou a přivede ji blízko ke svému meči. Soupeř, který vidí odkrytí, otočí ze třetího do druhého, provede cavazione svým hrotem a zaútočí nad dýkou našeho šermíře. Ale náš šermíř, který vytvořil odkrytí, aby do něj soupeře nalákal, vykryje a vede svou pravou stranu tak daleko vpřed, že nejen ve stejném tempu zasáhne svého protivníka, ale také pomůže své obraně úhybem levé strany těla.

Otočením své ruky do čtvrtého si udržuje svůj meč od soupeřovy dýky, kterou soupeř tlačil kupředu, oddělenou od meče. To umožnilo našemu šermíři proniknout svým forte a dorazit na terč dříve než mohl soupeř vykrýt dýkou.

Jinak mohla akce vzniknout také se soupeřem vevnitř. Náš šermíř pokračuje hledáním soupeřova meče svou dýkou, aby vyprovokoval cavazione. Soupeř provede cavazione a převezme tempo, s úmyslem zaútočit na našeho šermíře druhým nad dýkou, ale náš šermíř vykryje a v kontratempu provede vyobrazený zásah.

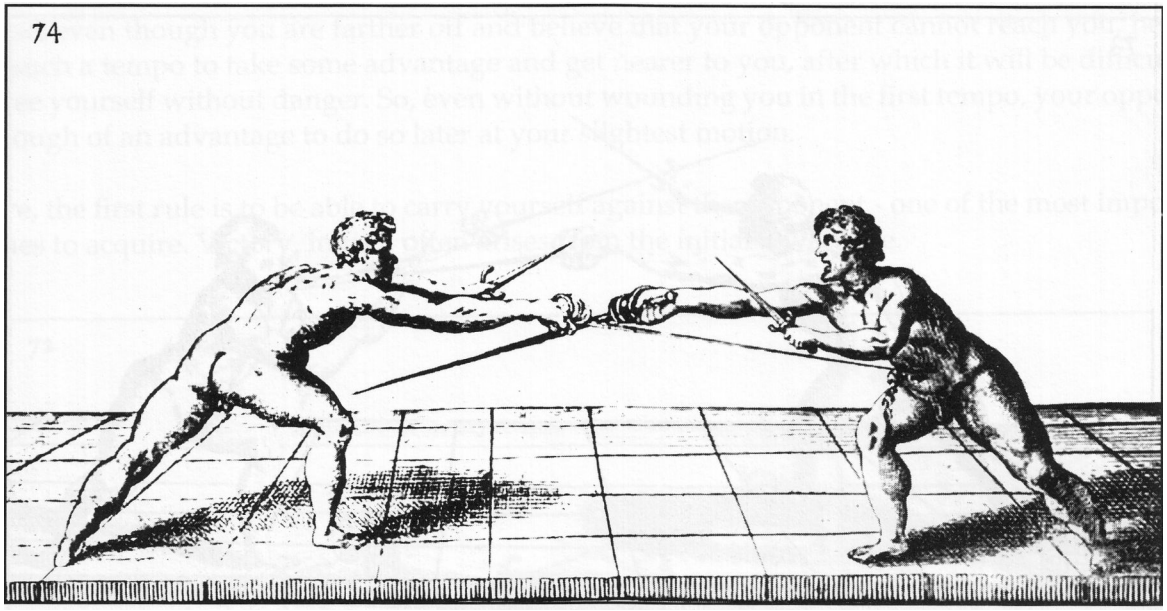

Toto je zásah čtvrtého proti mandrittu na nohu. Náš šermíř zahajuje ve třetím střehu s hrotem v úhlu vzhůru, aby se bránil před soupeřem umístěným v prvním střehu nebo druhém střehu. Z jednoho z těchto střehů soupeř naznačí bod vně na tvář našeho šermíře. Náš šermíř, jehož meč je v úhlu jak bylo popsáno (směrem vzhůru a vstříc soupeři), se snadno ubrání mečem a dýkou nepohne.

Ve stejném tempu soupeř dá svou dýku pod svůj meč i pod meč načeho šermíře a, zatímco si kryje hlavu, roztočí mandritto na nohu našeho šermíře. Náš šermíř, který se kryl svým mečem, nechá svůj hrot padnout vně soupeřovy dýky a otočí svou ruku do čtvrtého, připojí ji blízko k ruce s dýkou. Napřímí svůj hrot vůči supeřově pravému stehnu a pod soupeřovu příčku. Takto se náš šermíř ubrání svým mečem, pokryje si nohu a zmaří přicházející útok.

Kdyby si ale náš šermíř nezesílil svůj meč tím, že dorazí na soupeřovo tělo, neměl by dostatek síly k tomu, aby čelil soupeřově seku - dokonce ani s mečem připojeným k dýce. A když by inkasoval tak rozhazující úder, nebyl by schopen krýt nebo kontrovat.

Je tudíž zjevné jak nebezpečné je pokusit se vzdorovat hybnosti seku aniž bys dosáhl na soupeřovo tělo dříve, než sek dopadne. Je-li tvůj meč zachycen sekem ve vzduchu, bude silně rozhozen a dříve než se dokážeš vzpamatovat, soupeř může odpovědět dalším útokem.

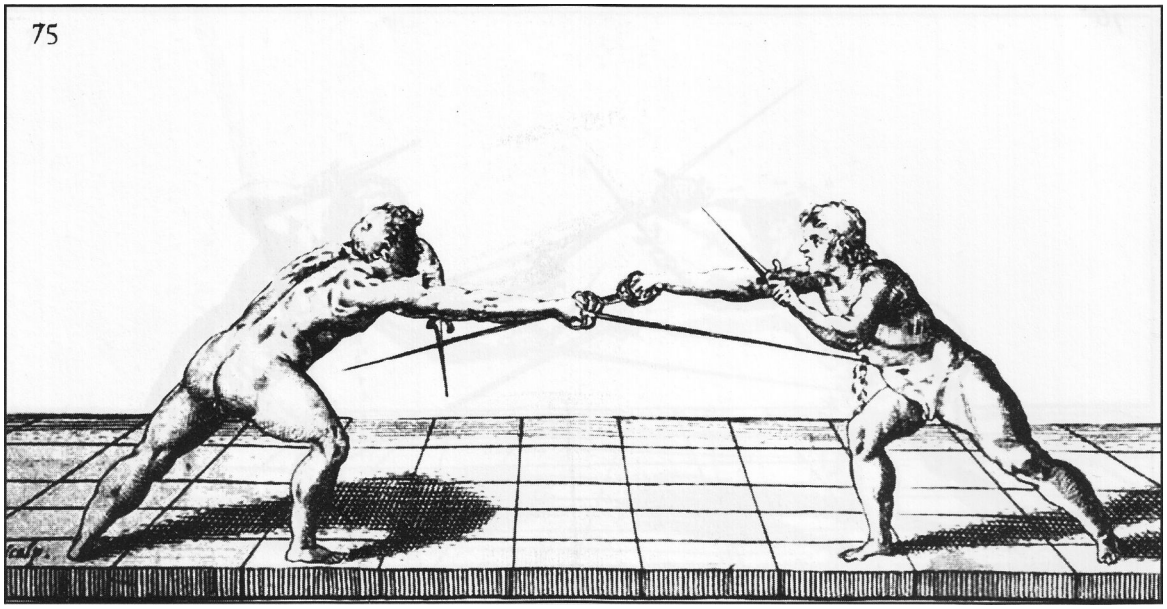

Tato další ilustrace ukazuje zásah čtvrtého mezi zbraněmi, nízko a poblíž paže, proti soupeři, který se pokouší udeřit ve třetím nad dýkou našeho šermíře.

Oba šermíři zahajují ve třetím střehu a náš šermíř naznačí třetím na soupeřovo pravé rameno; soupeř vykryje dýkou a ve stejný okamžik zatlačí vpřed svou pravou nohou, aby zasáhl v tempu třetím pod přicházející fintou.

Ale náš šermíř otočí ze třetího do čtvrtého a jednoduchým sklopením hrotu zasáhne soupeře pod rukou s dýkou. Soupeř nemůže krýt svou dýkou, protože hrot našeho šermíře je nízko uz v okamžiku, kdy se pokouší o obranu. Náš šermíř také otočí hrot své dýky dolů a vykryje přicházející bod také pomocí úhybného pohybu výpadu.

Povšimni si prosím, že náš šermíř zůstává vysoko. I když kryješ pod, neměl bys snižovat celou svou ruku: to by ti prodloužilo tempo a začal bys být zranitelný po horní lince.

Následuje jiná možná akce k zásahu, který vidíme. Náš šermíř začne s rukou ve čtvrtém a s hrotem nad soupeřovou dýkou. Naznačí útok na soupeřovo pravé rameno pomocí cavazione nad jeho dýkou. Soupeř se pohne, aby kryl svou dýkou a provede výpad ve třetím; tím se ale rozpojí a vytvoří odkrytí mezi svým mečem a dýkou. A tam může náš šermíř udeřit pouhým skloněním hrotu svého meče.

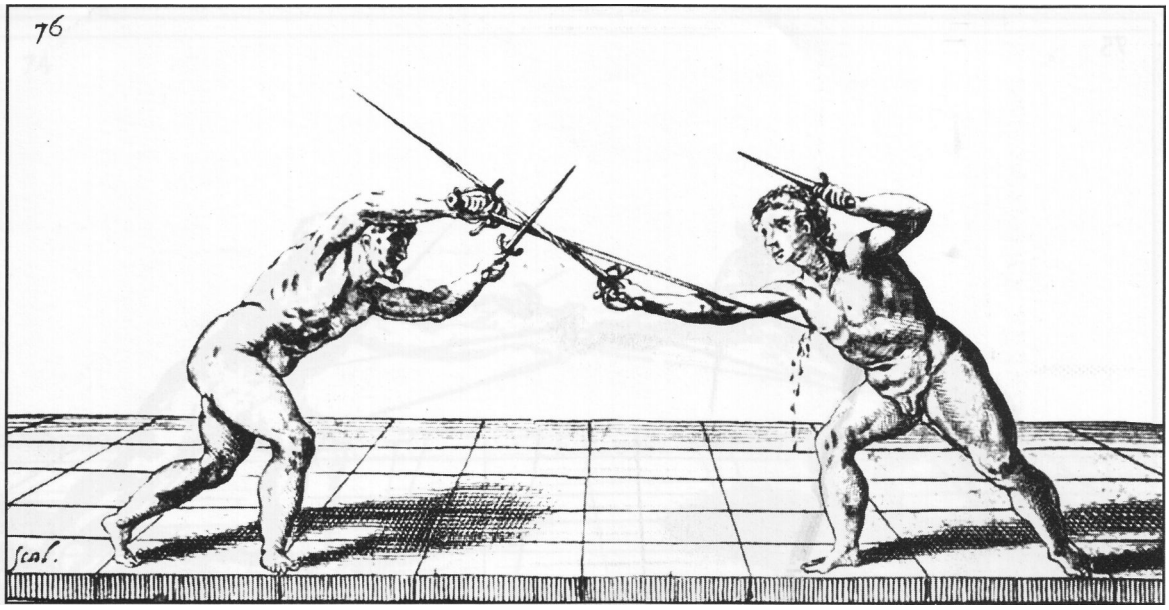

Tady je zásah prvního střehu provedený v průběhu krytí seku na hlavu. Toto je zkřížený kryt, tedy takový, který je proveden mečem a dýkou společně.

Soupeř zahájí akci v prvním nebo druhém střehu a náš šermíř pokračuje nalezením jeho meče ve třetím vně. Soupeř

převezme toto tempo a roztočí mandritto na hlavu našeho šermíře. Ale náš šermíř, který je ve třetím střehu, spojí příčky meče a dýky a, zvedaje ruce ve zkřížení, vykryje tutta coperta. Ve stejném tempu otočí hrot svého meče nad soupeřovu příčku a vstříc jeho hrudníku a vykročí vpřed.

Takto náš šermíř zasáhne prvním a udrží soupeřův meč zamčený mezi svým mečem a dýkou. Jak vidíš, soupeři to ztíží uvolnění jeho meče.

Tento druh obrany je velmi silný a nenese s sebou žádné nebezpečí rozhození tvých zbraní silou přicházejícího seku - nezáleží na tom jak by mohl být rázný. Také kryje hlavu naráz z obou stran. Jedinou nevýhodou je, že nabízí jen omezený dosah ke kontrován: a proto by ho měly doprovázet nohy; překračovat k soupeři dříve než si zvládne uvolnit svůj meč.

Opravdu můžeme prohlásit, že tohle je bezchybná obrana.

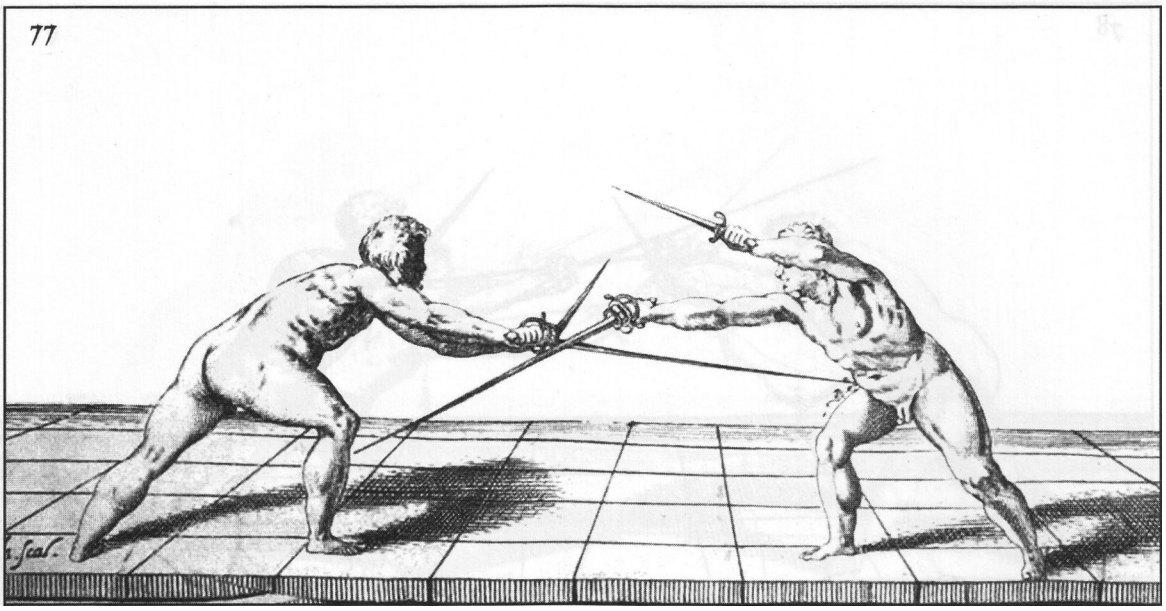

Zde je druhý, zasahující nízko pod mečem (také v druhém), který se pokoušel o útok sekem na nohy. Tento obrázek ukazuje jak v jednom tempu vykrýt a kontrovat takové riverso na nohu. Meč a dýka se vzájemně doprovázejí, aby byly silnější v obraně a pokryly ruce a paži s mečem, která je takto udržována mimo nebezpečí.

Smyslem této obrany je také zajistit, že když soupeř jen naznačuje sek na nohu, aby zaútočil někam nahoru, dýka tam bude, aby pokryla celou pravou stranu až k hlavě. To je možné díky výhodě dýky držené svisle a s příčkou spojenou k příčce meče.

Je-li riverso fintou na nohu, kterou následuje útok na hlavu, bude pouze nutné zvednou lehce ruce a stále je držet u sebe. Tělo by také mělo zůstat nízko. Tato obrana je jednoduchá, protože mezi nohama a hlavou je taková vzdálenost, že tempo na takovou fintu bude dlouhé, což zjednoduší manévr proti fintě.

V této vzdálenosti soupeř začne akci dovnitř z vysokého nataženého čtvrtého střehu a vidí, že náš šermíř pokračuje, aby našel jeho meč jiným čtvrtým střehem - v úhlu lehce vzhůru a doprovázeným dýkou. Soupeř převezme tempo a roztočí riverso na nohu, vede svou dýku pod hrotem našeho šermíře, aby si kryl hlavu. Ale náš šermíř, který má zbraně spojené, musí pouze otočit své ruce, čímž si uvolní svůj hrot od soupeřovy dýky. Skloní svůj hrot a sníží tělo, zasáhne soupeře právě když se soupeřův meč dotkne jeho čepele.

Takto náš šermíř provede současně kryt a protiútok.

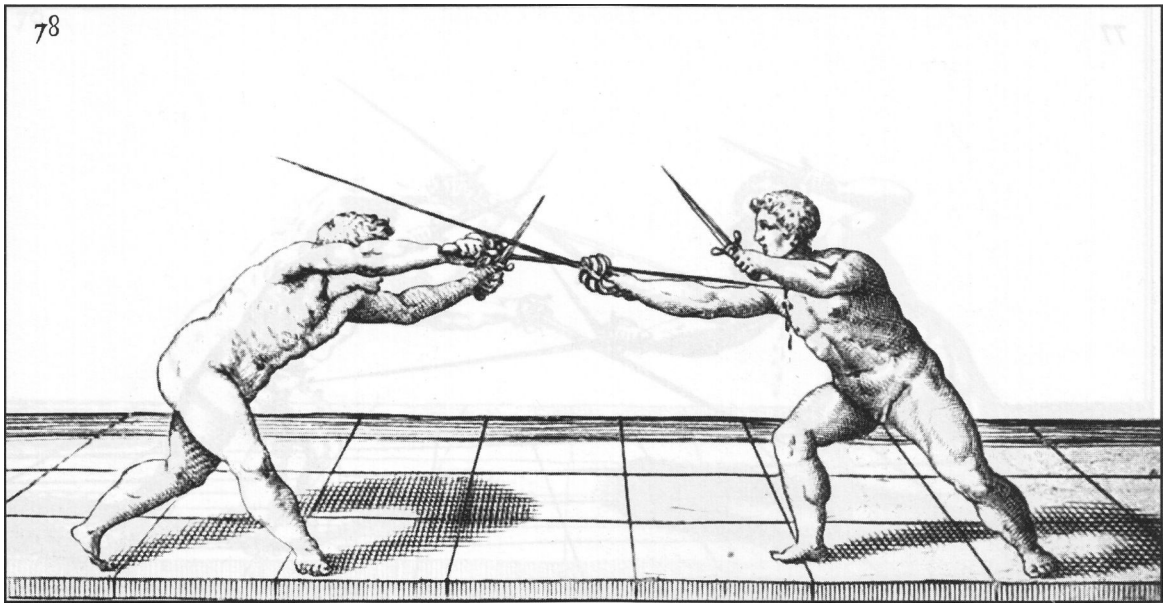

To je druhý proti jinému druhému. Akce začne soupeřem ve čtvrtém střehu s dýkou nataženou a otevřenými zbraněmi. Náš šermíř je ve třetím střehu a pokračuje nalezením soupeřova hrotu zevnitř, ale v úhlu, aby obsadil soupeřův meč na slabší straně a udržel své zbraně spojené.

Soupeř převezme tempo a roztočí riverso na odkrytí, které náš šermíř vytvoří, když se pohne, aby našel meč. Ale náš šermíř, jehož zbraně jsou spojené, pouze otočí své ruce a nakloní svou dýku proti jeho meči, aby zesílil obě zbraně a lépe vzdoroval soupeřovu úderu. Takto zatlačí vpřed pravou nohou a zasáhne soupeře do hrudi vně a ve stejném tempu vykryje.

Zahrnul jsem tuto ilustraci, abych ukázal, jak vykrýt a kontrovat riversu na hlavu a jak vzdorovat i nejsilnější a nejmocnější ruce.

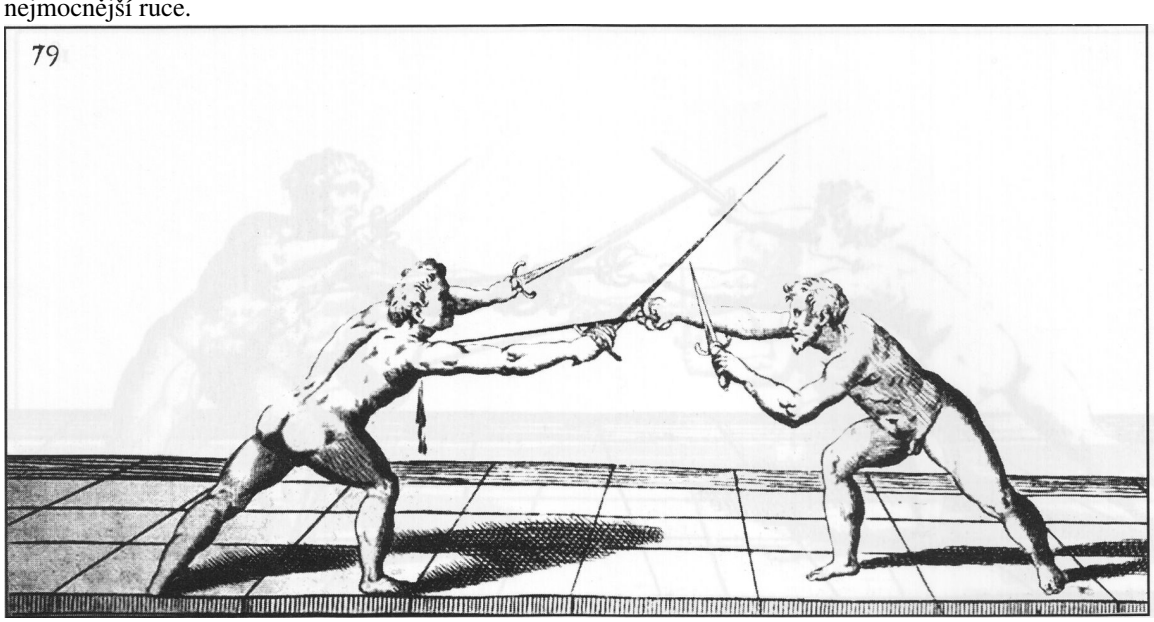

To je zásah druhého proti třetímu. Náš šermíř začne ve třetím střehu a otočí svou ruku do čtvrtého, aby našel soupeřův meč, uzavřel ho mimo linku a vytvořil spolu s dýkou protipostoj. Soupeř převezme tempo, provede cavazione a pokusí se o útok ve třetím vně. Ale náš šermíř otočí ruku ze čtvrtého do druhého a udržuje dýku na místě, aby kryl možný útok spodem.

Tato akce mohla taky postupovat jinak. Náš šermíř utvoří řečený protipostoj a soupeř roztočí fendente riverso na hlavu (protože je odkrytá). Náš šermíř změní na druhý a zatlačí vpřed, vykryje a kontruje mečem v jednom tempu.

I když tato obrana není tak silná a bezpečná jako ta se spojenými zbraněmi, protiútok, který z ní vychází, má delší dosah.

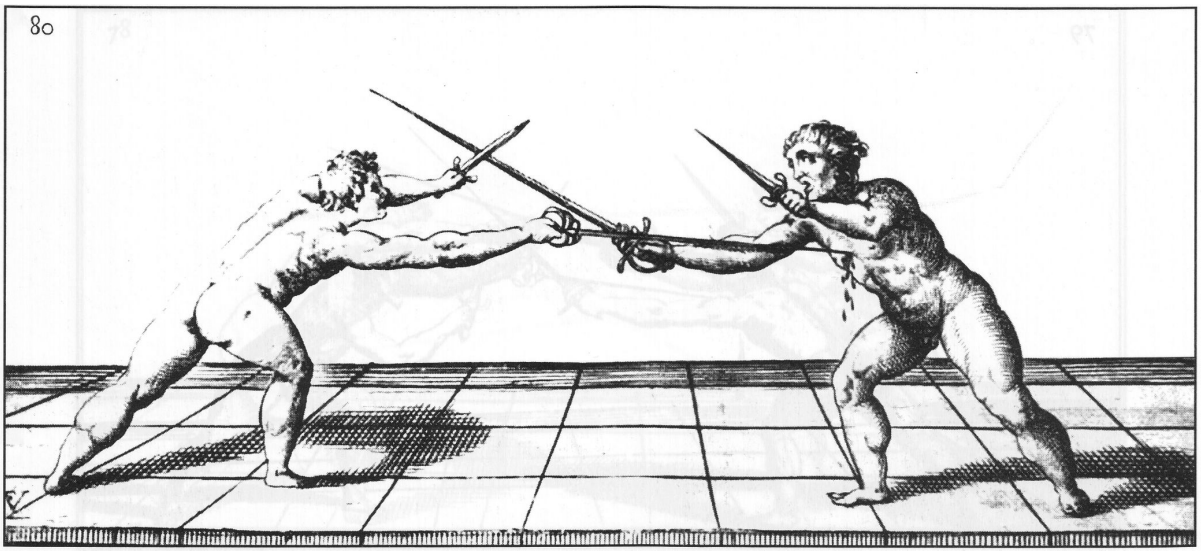

Tady je obrana čtvrtým, doprovázená dýkou, proti mandrittu třetího na hlavu. Čtrtý zasahuje mezi soupeřovými zbraněmi.

Soupeř zahajuje ve druhém střehu a náš šermíř jde najít jeho meč ve třetím vně, doprovázaným dýkou, aby ho uzavřel mimo linku. Soupeř převezme tohle tempo, roztočí mandritto na hlavu našeho šermíře tam, kde vidí odkrytí. Ale náš šermíř má své zbraně spojené, takže mu stačí jen otočit ruce ze třetího do čtvrtého a vykrýt ostřím dýky, které obvykle míří dolů. (Toto ostří je ke krytí nejsilnější. Jak jsem již zmínil, pomáhá udržet soupeřovu čepel mimo a podporuje spojení rukou.)

Tímto způsobem náš šermíř také zatlačí forte svého meče na stejnou stranu, a tím nejen vykryje svou hlavu, ale také obranu zabezpečí a drží se krytý pod dýkou.

Takže i kdyby soupeř pouze naznačoval sek na hlavu a pak otočil do druhého, aby zaútočil na levý bok, když náš šermíř zvedne svou dýku ke krytu, náš šermíř už položil forte meče na místo původní obrany. Takto řečené forte bude stále krýt levý bok.

Kromě provedení těchto dobrých obran bude náš šermíř stále schopen zasáhnout soupeře ve stejném tempu.

Soupeř nemůže krýt, aniž by opustil původní pohyb a otočil do druhého a ve stejný čas změnil perspektivu svého těla. Takto se mu může povést kryt, ale nebude schopen kontrovat - protože náš šermíř si pokryl celý svůj bok.

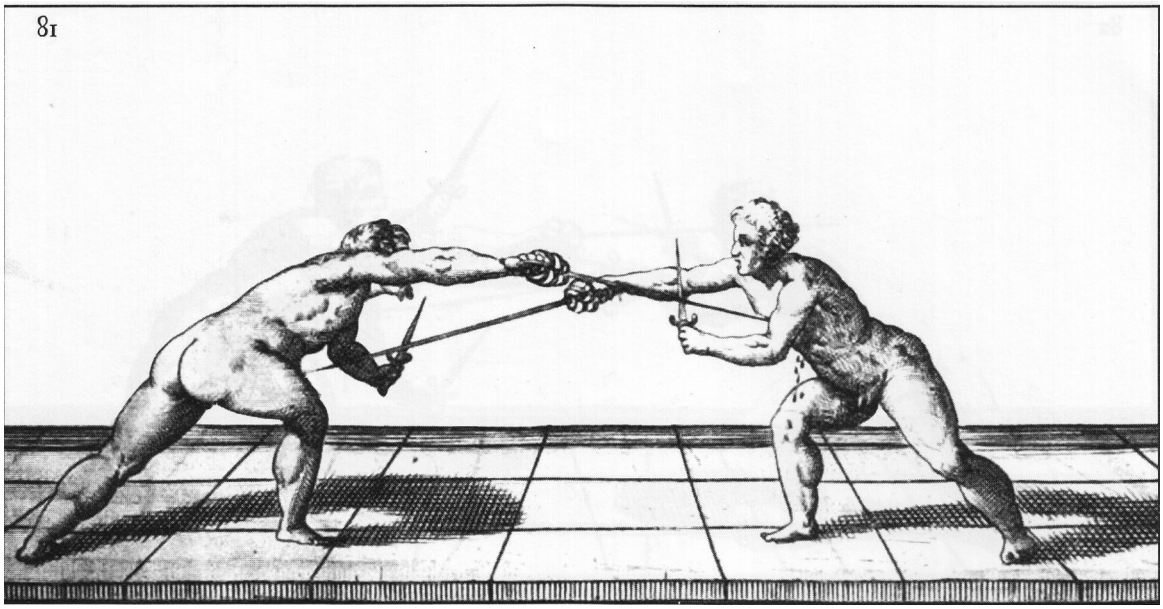

Tady vidíš zásah druhým nad dýkou. Oba šermíři začinají ve třetím střehu a náš šermíř otevře hrotem svého meče dolů. Soupeř otočí svou ruku do nízkého čtvrtého, aby zasáhl našeho šermíře mezi jeho zbraněmi, zůstává blízko

jeho debole. Soupeř také drží dýku nízko (jak vidíš na obrázku). aby byl lépe krytý zespoda. Nicméně by byl lépe chráněn hrotem dýky.

Náš šermíř rozezná tento nedostatek a, vida odkrytí nahoře, otočí svou ruku ze třetího do druhého. Zasáhne svého soupeře do řečeného odkrytí omocí cavazione hrotem svého meče nad soupeřovou dýkou a svou dýkou odkloní soupeřův meč.

Takto náš šermíř provede dobrou obranu, které pomůže změna v těle, které se odvrátí.

Tento zásah nelze provést jinak. Náš šermíř nabídne svůj meč soupeřově ruce s dýkou. Soupeř se ho pokusí chytit a zkusí zasáhnout ve čtvrtém, a myslí si, že je mezi svými zbraněmi lépe krytý. Náš šermíř v ten okamžik provede cavazione a zasáhne tak, jak je vidět.

Ačkoli soupeř zvedne hrot své dýky, není schopen se krýt, protože skončí s mečem našeho šermíře zamknutým mezi svou paží a dýkou.

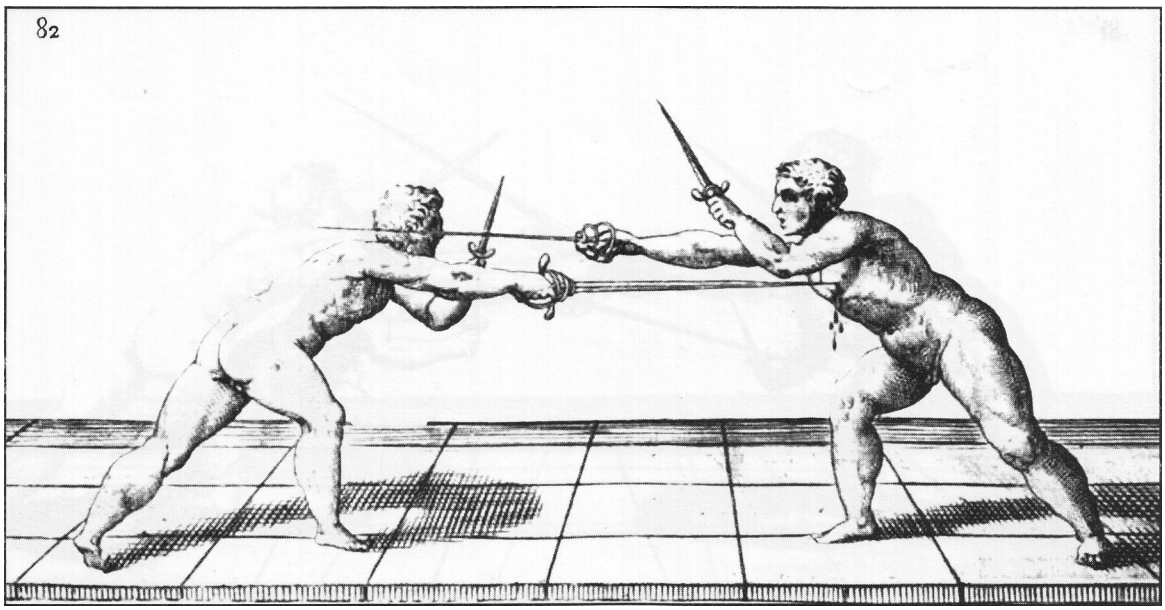

To je zásah třetím proti útoku čtvrtého.

Náš šermíř začne ve třetím střehu s pravou nohou vpřed, krátkým rozestupem a nohama trochu spojenýma. Mazaně otevře hrot svého meče a vyzve k útoku mezi zbraněmi. Na to soupeř zatlačí vpřed ve čtvrtém, s jeho mečem blízko k meči našeho šermíře, aby si ho lépe zabezpečil. Ale náš šermíř pokročí vpřed v kontratempu, v jeden okamžik sníží ruku s mečem a své tělo. Vede svou, do té doby nehybnou dýku, k soupeřovu meči, stlačí ho dolů a zasáhne svým volným mečem ve třetím.

Následuje jiný postup, který vede ke stejnému zásahu. Náš šermíř provede fintu v přímé lince nad soupeřovou dýkou. Soupeř to zkusí vykrýt dýkou a pokusí se o protiútok ve čtvrtém na pravý bok našeho šermíře. Ale náš šermíř sníží své tělo, vykryje a umístí svůj hrot pod soupeřovu dýku a zasáhne svého soka jak je vidět na obrázku.

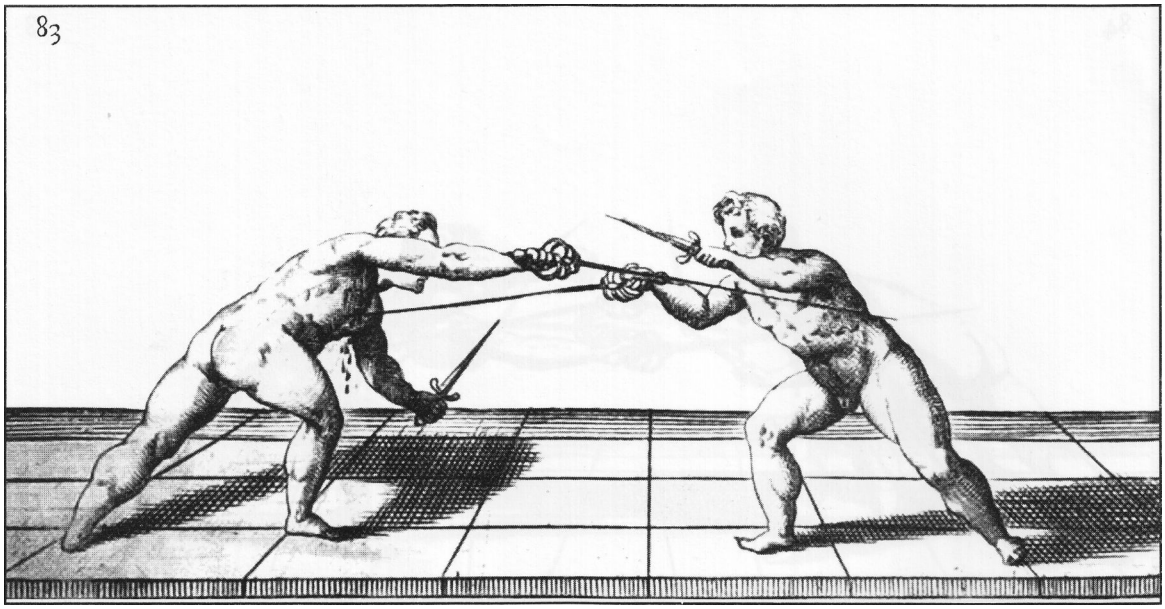

Toto je zásah čtvrtého, kryjící příčkou proti druhému - předtím třetí střeh s hrotem vysoko a rukou nízko.

Když se náš šermíř přibližuje, soupeř provede cavazione a zaútočí na našeho šermíře druhým do odkrytí pod dýkou. Soupeř se také pohne aby sklonil svou dýku proti meči našeho šermíře, aby se ubránil. Ale náš šermíř otočí svou ruku ze třetího do čtvrtého a blokuje ho blízko své druhé ruky, a vede ji vstříc hrotu soupeřovy dýku. Náš šermíř dorazi na soupeřovo tělo a zasáhne ho na pravé straně.

Příčka, která se zvedne v okamžiku bodu, kryje odkrytí, na které se soupeř pokoušel udeřit. Dýka zůstává připravena ke krytí vysoké linky pro případ, kdyby se tam soupeř rozhodl útočit.

Scénář 2. Soupeř naznačí druhým nad dýkou našeho šermíře, aby pak udeřil pod. Náš šermíř vykryje a tlačí kupředu, otočí svou ruku do čtvrtého a vede ji blízko ke své dýce. Dýka kryje vysokou linku zatímco meč kryje pod - to vše ve stejném tempu.

Tato technika zmate soupeře, který není schopen zasáhnout nebo krýt, když náš šermíř zvedne svou ruku s mečem. To způsobí, že soupeřova ruka s dýkou mine nízký kryt, zatímco meč našeho šermíře, na základě svého úhlu, se od ní ve skutečnosti odsune.

Takové akce ukazují jak je důležité udržovat zbraně spojené.

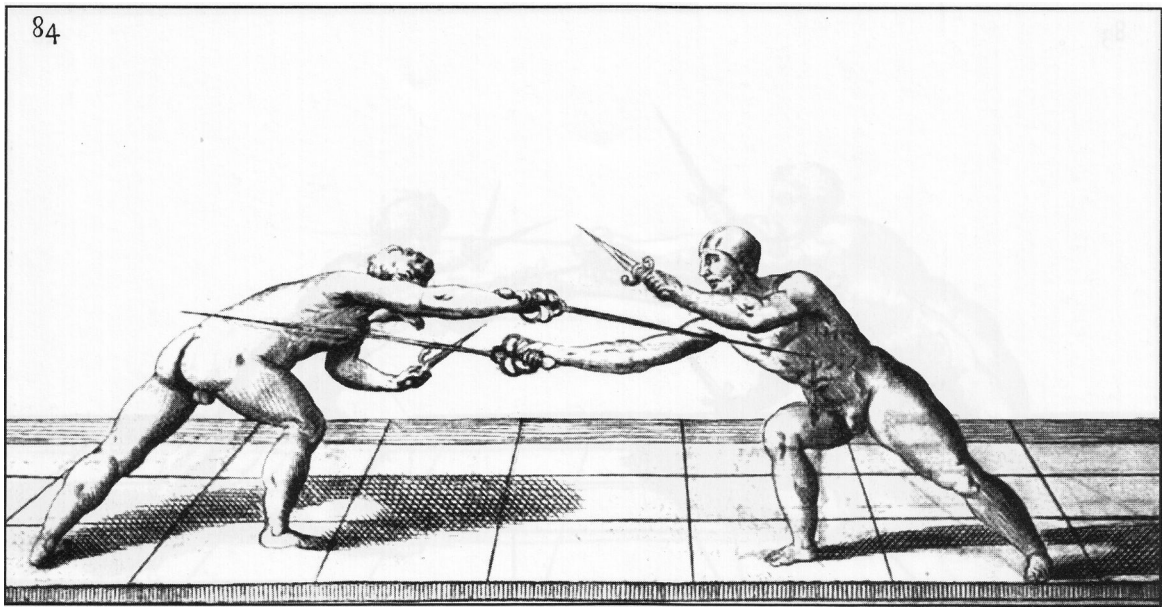

Tady druhý zasahuje čtvrtý. Oba šermíři začínají ve třetím střehu a náš šermíř pozve k útoku mezi svými zbraněmi otevřením hrotu meče, ale udržuje si ruku s mečem a dýku na stejném místě. Soupeř převezme tempo a jde po

odkrytí skrze debole našeho šermíře a neuvědomuje si, že je v dlouhé menzuře a že soupeř nepohnul nohama.

To znamená, že soupeř nebude moci dorazit na terč před koncem původního pohybu našeho šermíře a proto bude zasažen.

Náš šermíř mu nabídl toto tempo záměrně. Takže jak zpozoruje, že jde vpřed, otočí ze třetího do druhého a změní perspektivu svého těla. Také skloní dýku na soupeřův meč, vykryje v průběhu tlaku své pravé nohy vpřed a zasáhne ho do odkrytí vytvořeného soupeřovým výpadem.

V jiném scénáři soupeř začne ve třetím střehu. Náš šermíř - ve druhém střehu - provede fintu nad soupeřovou dýkou, což způsobí, že ta se pohne ke krytu a vyvolá pokus o protiútok ve čtvrtém na hruď našeho šermíře, jak jde kupředu. Ale náš šermíř, jehož dýka se nepohnula, vykryje a s pomocí cavazione hrotem pod a vně soupeřovy ruky s dýkou zasáhne soupeře do levého boku.

Bez ohledu na to jak zásah vznikl, byl umožněn rozdělením soupeřových zbraní. Kdyby si udržel své zbraně sjednocené, třeba se mu nemusel povést zásah, ale alespoň by byl schopen se ubránit v obou linkách.

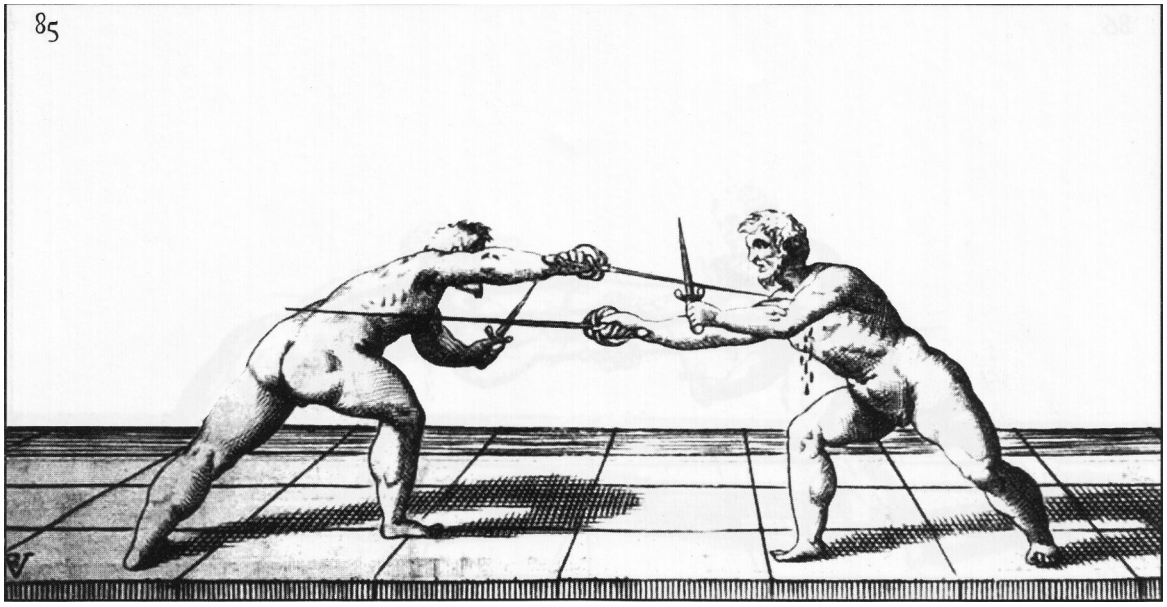

Toto je druhý, zasahující čtvrtý mezi zbraněmi. Náš šermíř začíná ve druhém střehu, soupeř je v nataženém třetím střehu s dýkou blízko příčky meče a levou stranou staženou. Soupeřův záměr je vlákat našeho šermíře dovnitř, pak vykrýt a kontrovat v jednom tempu.

Náš šermíř předstírá, že skočil na výzvu a ukazuje záměr zaútočit tam, kam si soupeř přeje. Ten je takto oklamán, zvedne svou dýku a tlačí svou pravou stranu ještě více vpřed, aby zaútočil a vykryl pod svou rukou s mečem ve čtvrtém střehu. Ale náš šermíř provede cavazione nad hrotem soupeřovy dýky a zasáhne ho mezi zbraněmi do odkrytí vytvořeného pokusem o kryt a protiútok.

Náš šermíř si také udržuje dýku na stejném místě a ve stejném střehu jako předtím. To dokončuje obranu a nevpouští přicházející bod čtvrtého.

Kdyby dýka našeho šermíře potkala přicházející meč o něco více vpředu, náš šermíř by semusel být schopen vykrýt (protože čtvrtý je na této straně velmi silný) a tato akce by mohla vést k souzásahu. Zkusí-li také náš šermíř zasáhnout pod soupeřovou dýkou, ten by mohl snadno vykrýt položením ruky s mečem v oněco větším úhlu (protože jeho tělo je již dostatečně otočené).

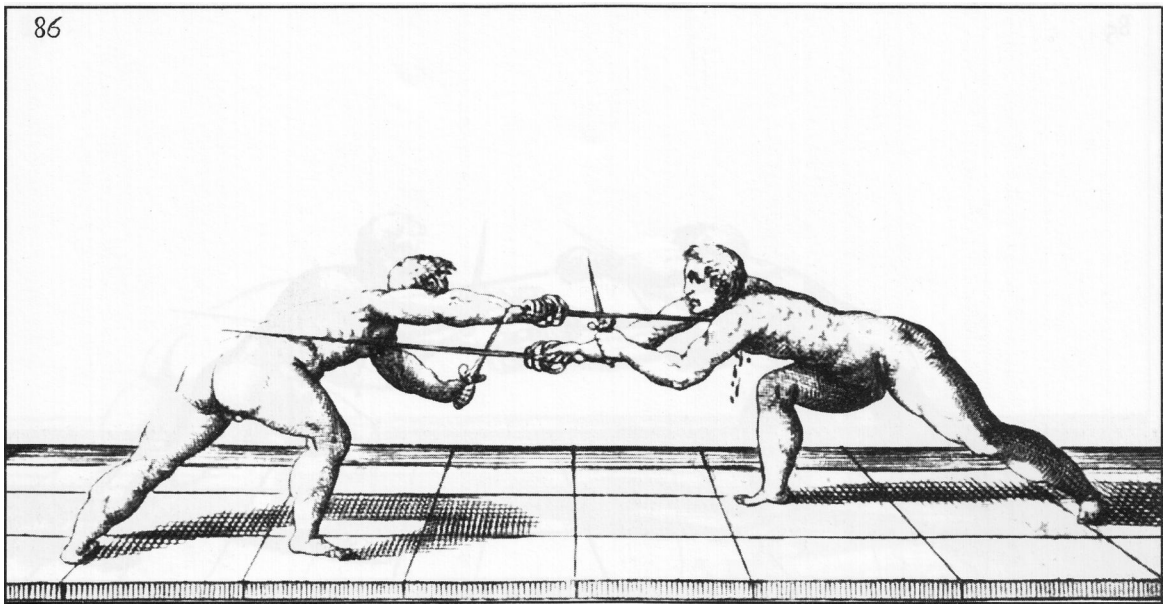

To je jiný druhý, zasahující třetí nad dýkou při pokusu soupeře o útok pod mečem. Náš šermíř naznačí fintu čtvrtým mezi zbraněmi; soupeř se pohne ke krytu dýkou a kontruje třetím pod mečem našeho šermíře. Ale náš šermíř otočí ze čtvrtého do druhého, zvedaje svůj meč okolo hrotu soupeřovy dýky. Tudíž zasáhne v tempu soupeřova krytu a protiútoku.

Náš šermíř se brání spoedk skloněním své dýky proti soupeřově meči, který, vedený ohnutím těla, je odtlačen z linky napravo od našeho šermíře.

V jiném scénáři je náš šermíř ve třetím střehu nad soupeřovou dýkou a naznačí útok mezi zbraněmi, zatímco soupeř je také ve třetím střehu. Soupeř se pokusí o kryt a protiútok, ale jak ohne své tělo vpřed a provede výpad pravou nohou, potká se s mečem našeho šermíře v kontratempu. Náš šermíř ve skutečnosti zvednul znovu svůj meč tam, kde původně byl - otočením ze třetího do druhého - což také ulehčilo obranu dýkou.

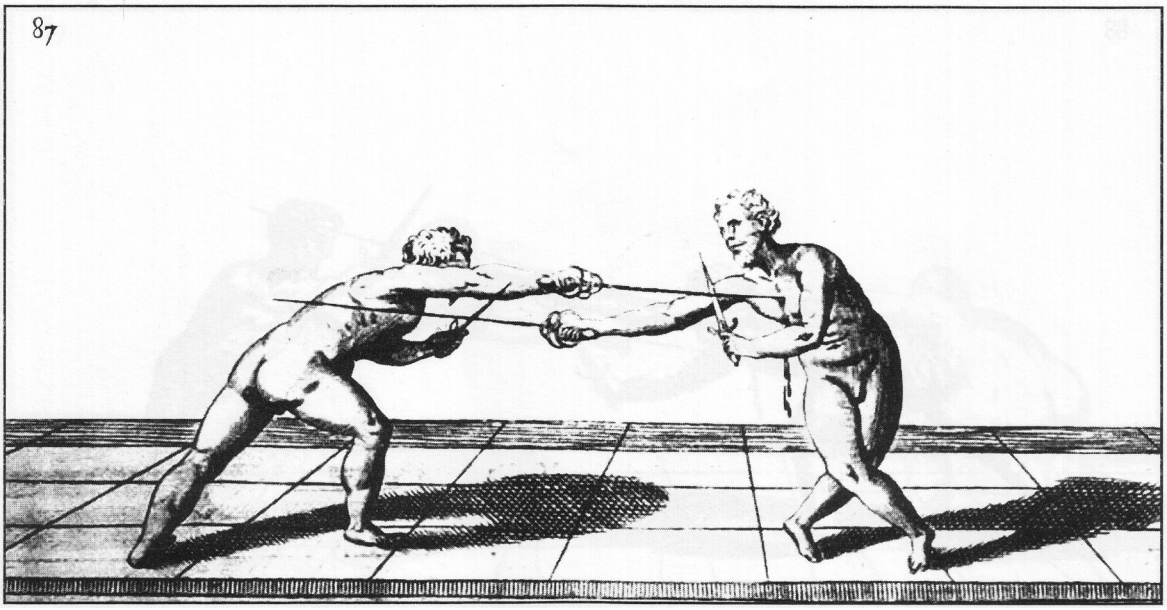

Toto je také druhý, zasahující nad dýkou, tentokrát proti čtvrtému. Soupeř se pokouší krýt dýkou a provést giratu levou nohou.

Soupeř je v nízkém, prodlouženém třetím střehu, s dýkou blízko k příčce meče. Náš šermíř pokračuje nad soupeřovým mečem otočením své ruky vstřc čtvrtému a drží dýku na stejné straně: takto soupeřův natažený meč nebude schopen zasáhnout bodem s nataženou paží (ani vně, ani pod) - ale bude moci pouze provést útok dovnitř.

S tímto střehem náš šermíř uzavře menzuru zatímco se soupeř pokouší zůstat vně a krýt toto odkrytí, ve kterém

bude nakonec zasažen.

Soupeř věří, že náš šermíř v průběhu svého útoku provede cavazione pod rukou s dýkou a zasáhne nad. To je důvod, proč provede giratu a zaútočí čtvrtým. Soupeřův záměr by mohl uspět, kdyby nebyl zmařen naším šermířem, který, poté co získal menzuru, čaká na soupeřův pohyb, převezme tempo, provede cavazione okolo hrotu soupeřovy dýky a zasáhne ho v druhém skrz jeho debole.

Soupeřova girata a pokus o kryt dýkou nemají užitek, protože zůstává slabý. Není schopen zasáhnout, protože náš šermíř, jehož dýka je vně, ji položí proti jeho meči. Náš šermíř také v průběhu útoku otočí své tělo vedením své pravé nohy dovnitř a v důsledku toho se ubrání snáze.

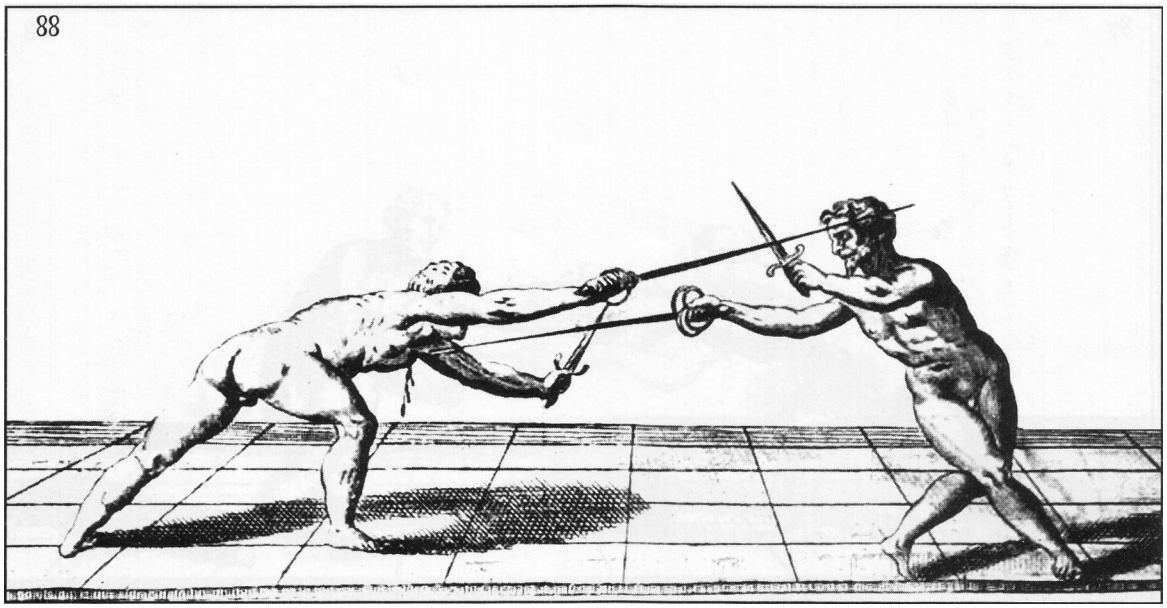

Girata čtvrtého levou nohou kryje bod druhého nad dýkou a ve stejném tempu zasahuje soupeře mezi jeho zbraněmi.

Zaprvé, tohle se stane protože soupeřova dýka je trochu moc daleko od meče našeho šermíře. Takže hrot soupeřovy dýky se může setkat s mečem našeho šermíře pouze na forte, a proto není schopná zabránit bodu, aby dosáhl na tělo.

Zadruhé se to stane proto, že náš šermíř jde najít soupeřův meč hrotem své dýky. Soupeř, který je ve třetím střehu, provede cavazione a zkusí zasáhnout našeho šermíře druhým do odkrytí, které vidí nad. Ale náš šermíř, který udělal jen malý pohyb, dorazí k obraně dříve, než jeho soupeř dokáže proniknout svým forte.

To vše se stane proto, že dýka způsobí pohyb meče. Kdyby to byl meč, který způsobí pohyb dýky, útok by dorazil v tempu snížení dýky - a náš šermíř by nevykryl. Místo toho se v průběhu pohybu meče zvedne dýka a zvládne se bránit, podpořená giratou těla.

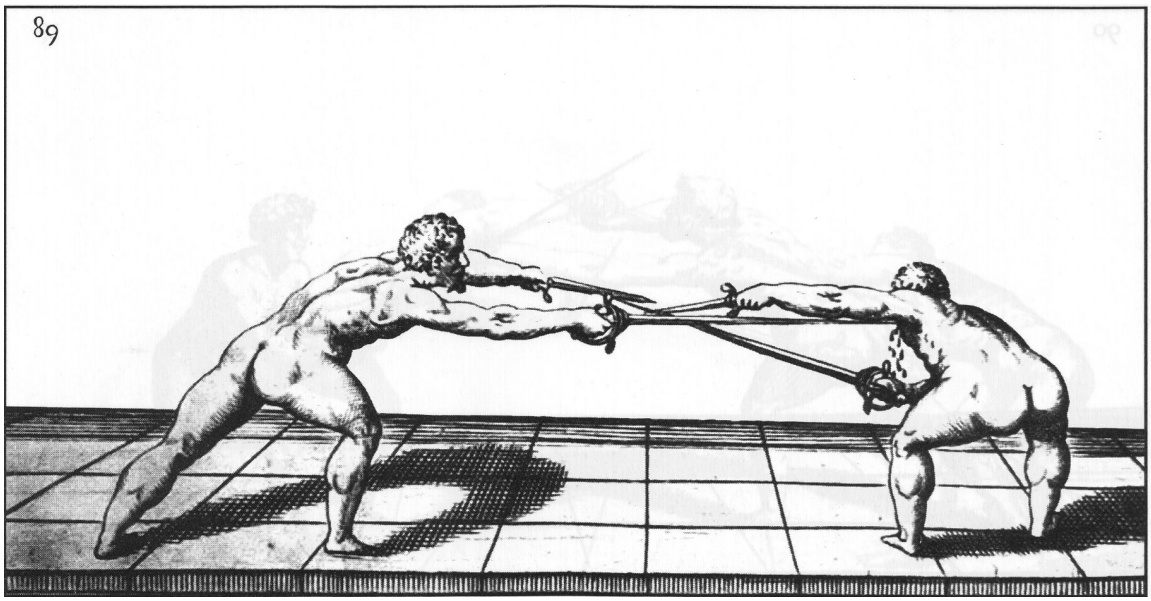

Tady vidíš třetí, zasahující jiný třetí pod dýkou, se soupeřem umístěným ve střehu nad levou nohou. Náš šermíř začne ve třetím střehu v rovné lince, hrot jeho meče míří přímo na soupeřovu ruku s dýkou. Soupeř vykročí vpřed levou nohou, aby získal menzuru. Na to náš šermíř, jehož hrot je velmi blízko k soupeřově levé ruce, potřebuje pouze malý pohyb na to, aby zatlačil svůj meč právě pod soupeřovu paži. Udržuje svůj meč tak blízko soupeřově paži, že na něho prakticky soupeř nevidí (kromě části od ruky s dýkou k příčce).

Náš šermíř také udržuje svou dýku nehybnou, drží ji vstříc soupeřově meči. Dýka se přiblíží jen tolik, kolik umožní pohyb nohy ve výpadu. Takto bude dýka připravená, když jí bude zapotřebí.

Soupeř neudělá žádný obranný pohyb, protože je přemožen v průběhu pohybu své levé nohy.

Následuje jiný scénář stejného zásahu. Náš šermíř, který má hrot svého meče namířený proti soupeřově ruce s dýkou, stáhne hrot dovnitř. Soupeř se přiblíží levou nohou, aby ho našel a uzavřel tuto linku. Náš šermíř převezme toto tempo a zasáhne ho dle vyobrazení.

Odsud se náš šermíř může stáhnout do velmi bezpečné vzdálenosti, protože na něj soupeř nemůže dosáhnout bez překroku. Tohle je situace, ve které se snadno dá stáhnout bez nebezpečí.

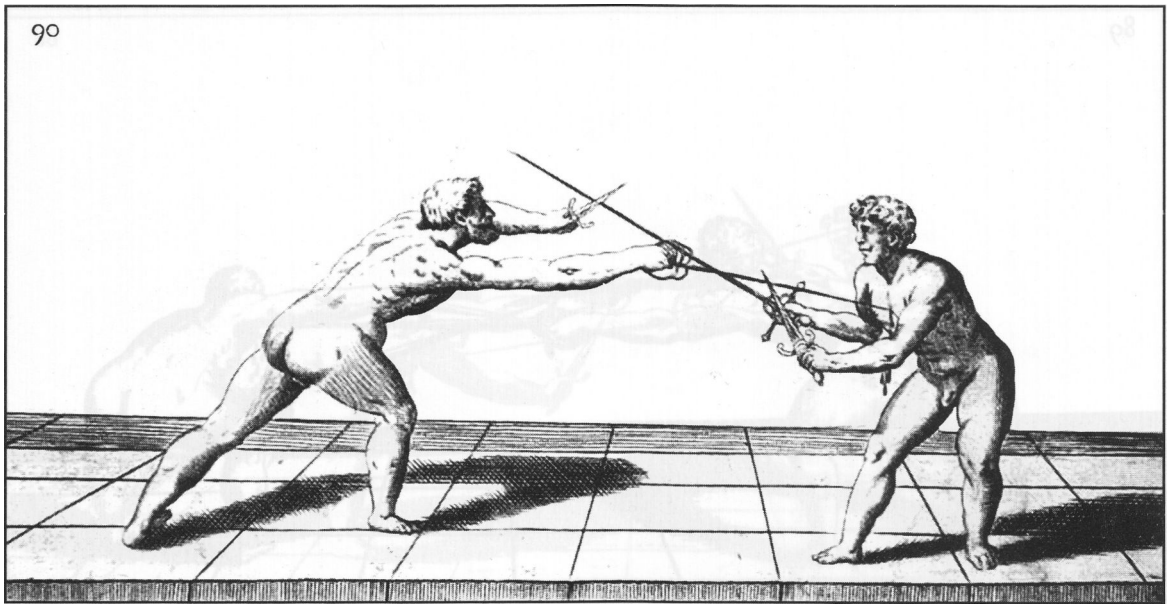

Toto je zásah čtvrtého proti třetímu. Náš šermíř začne ve třetím střehu nad svou levou nohou a se svými zbraněmi zavřenými. Soupeř pokračuje s hrotem vně dýky našeho šermíře, přiblíží se a svým hrotem pronikne za dýku našeho šermíře. To, myslí si, přivede našeho šermíře k poslušnosti, a způsobí to, že rozdělí své zbraně a umožní úspěšný útok mezi zbraněmi nebo pod nimi na levý bok.

Ale náš šermíř převezme tempo, otočí svou dýku, aby kryl ostřím, otočí svou ruku s mečem do čtvrtého a překročí tak blízko k soupeřovu meči, že ho soupeř nemůže položit kam zamýšlel (nebo ho vůbec uvolnit).

Scénář 2. Náš šermíř pokračuje, aby našel soupeřův meč, nad levou nohou, hroty spojenými - zevnitř. Otočí své hroty proti soupeřově meči, aby ho uzavřel mimo linku, na což soupeř provede cavazione, protože se obává, že by jeho meč mohl být nalezen.

Ale náš šermíř, jehož pohyb měl jediný záměr vyprovokovat cavazione, převezme tempo a překročí vpřed s oběmi zbraněmi spojenými. Jak překračuje, jeho pravá noha ho zvládne vést velmi daleko díky vzdálenosti mezi místem odkud jeho pravá noha opustila zemi a kam dopadla. To ukazuje hnací sílu vytvořenou někým ve střehu nad levou nohou při překroku pravou.

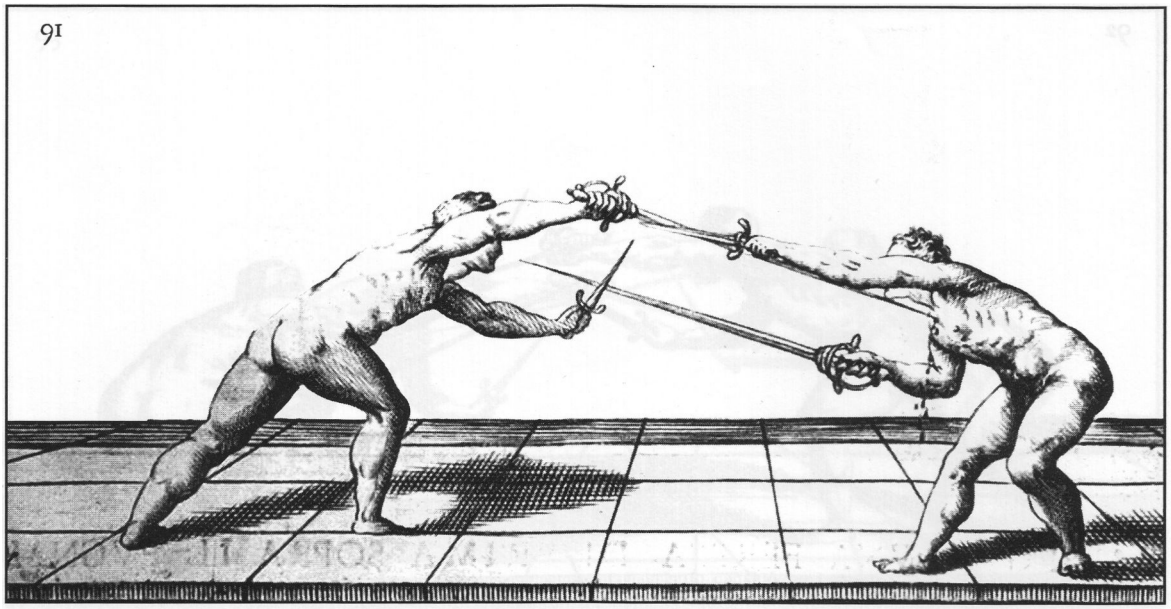

Tady vidíme zásah prvního nad dýkou soupeře ve třetím. náš šermíř začíná akci ve třetím střehu, s krátkým rozestupem a hrotem meče dost nízko na to, aby utvořil přímou linku. Jeho dýka míří na linku soupeřova meče.

Soupeř skloní hrot své dýky, aby našel meč našeho šermíře. Ten převezme tempo, provede cavazione okolo hrotu soupeřovy dýky, otočí ruku ze třetího do prvního a vede celé své tělo vpřed a zasáhne soupeře do hrudi - to vše v jednom tempu.

Kdyby náš šermíř provedl cavazione pod rukou s dýkou, akce by nevyústila v zásah. Protože je soupeřova ruka s dýkou tak vysoko, kryje celé tělo v místě kam by se útočilo.

Dýka našeho šermíře (která začíná z linky soupeřova meče) je vedena vpřed v dráze výpadu a skončí blízko u ostří soupeřova meče. Takto je připravena ke krytí libovolného útoku, který by soupeř mohl provést. Také náš šermíř neodráží soupeřovu čepel svou dýkou. Ví, že kdyby to udělal, měl by soupeř možnost provést cavazione, protože jeho meč se nehýbe.

Následuje jiný scénář vedoucí ke stejnému zásahu. Náš šermíř je ve třetím střehu s hrotem mečc blízko k soupeřově dýce: pak jím pomalu pohne pryč, aby vylákal soupeřovu dýku nízko a dovnitř. Klam se vyplatí. Našemu šermíři se povede vylákat supeře mimo linku a ten vystaví odkrytí nad svou dýkou, kam bude zasažen. Tato akce ukazuje, že když se soupř pokouší najít tvůj meč, je někdy lepší pracovat takto než provádět cavazione. Cavazione by ve skutečnosti mohlo být přesně to, co se snaží soupeř vyprovokovat. Když místo cavazione použiješ tuto techniku, kterou si pouze uvolníš meč, bude-li tě soupeř následovat, odkryješ ho a uvedeš ho v takový nepořádek, že se nebude schopen ubránit. A v případě, že soupeř nesleduej tvůj meč, bude tvá čepel svobodná a nebezpečí zmizí.

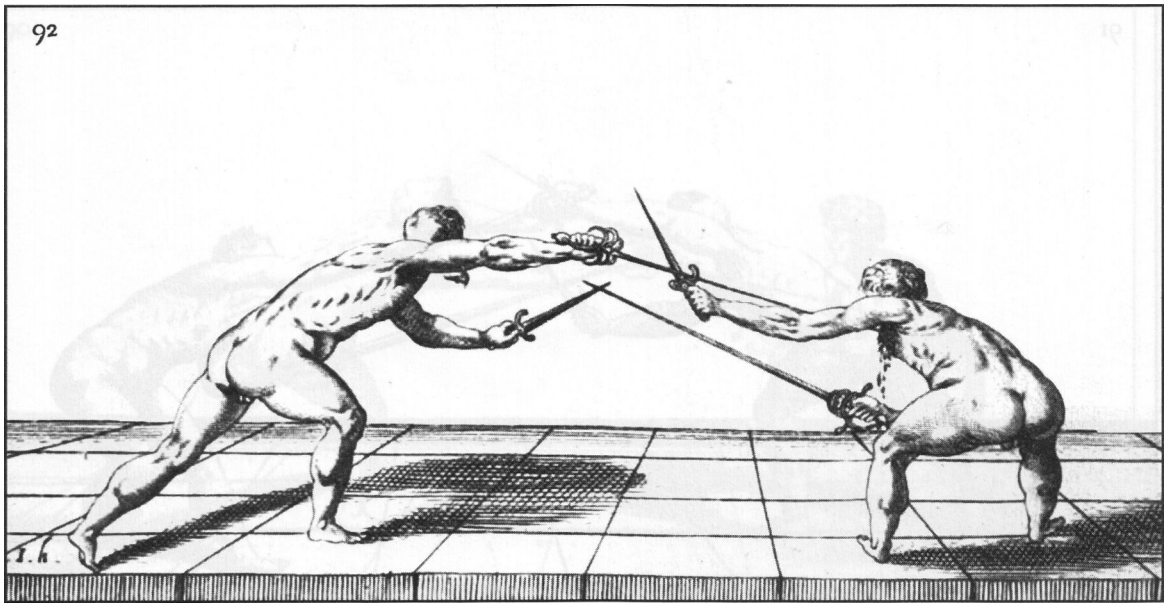

Toto je zásah druhého nad dýkou proti třetímu nad levou nohou. Náš šermíř začne ve třetím střehu s krátkým rozestupem, s hrotem meče v perspektivě se soupeřovou rukou s dýkou. Soupeř vykročí vpřed vedoucí levou nohou, aby našel meč našeho šermíře vevnitř svou dýkou. V tom okamžiku náš šermíř otočí ze třetího do druhého a zatlačí vpřed svou pravou nohou a zasáhne soupeře nad dýkou. Také si udržuje dýku blízko soupeřova hrotu meče tak, aby mohl snadno vykrýt jakýkoli útok, který by soupeř mohl zahájit.

Stejný zásah mohl být výsledkem následující akce. Náš šermíř začne s hrotem v perspektivě soupeřovy ruky s dýkou. Skloní hrot a soupeř ho sleduje dýkou a také přikročí vpřed, aby ho našel. Ale v tom okamžiku náš šermíř provede cavazione a otočí do druhého a zasáhne soupeře v tempu jeho přiblížení. Soupeř tudíž není schopen se krýt.

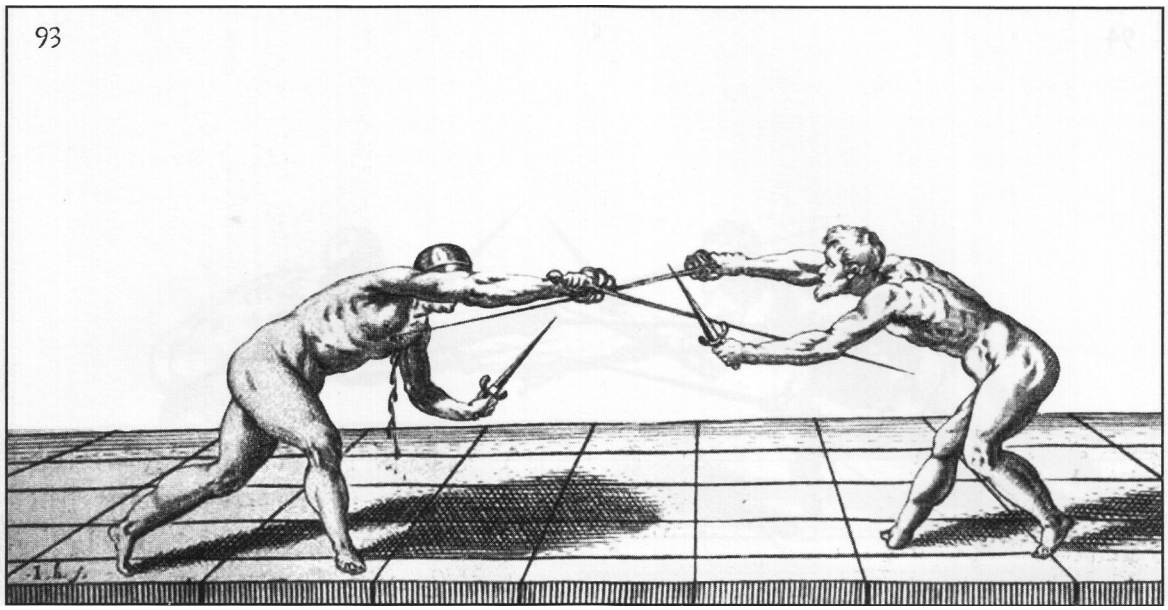

To je také zásah druhého, tentokrát proti jinému druhému. Tento zásah může vzniknout několika způsoby:

1. Oba šermíři jsou ve třetím střehu vně a soupeř zkusí silou odstranit meč našeho šermíře, otočí svou ruku do druhého, aby na něj zaútočil nad jeho mečem a pokusí se o kryt dýkou vespod. Ale náš šermíř, který cítí tlak, provede sfalsata také otočením ruky do druhého a zasáhne soupeře vevnitř nad hrotem jeho dýky. Ve stejném tempu se náš šermíř stáhne a otočí svůj zranitelný pravým bok pryč krutem těla. Otočením své levé strany vpřed také uhne a drží se na bezpečnou vzdálenost od soupeřovy čepele. A nakonec může krýt umístěním dýky proti soupeřově meči - dle vyobrazení.

2. Náš šermíř je vně a naznačí útok ve třetím nad soupeřovým mečem, Soupeř otočí svou ruku s mečem do

druhého, aby se vykryl a kontroval v jednom tempu a umístí svou dýku k obraně nízké linky. Ale ve stejném tempu náš šermíř provede cavazione a otočí perspektivu svého těla jak je popsáno výše, zasáhne a vykryje dýkou. Díky úhybu našeho šermíře ho soupeřův meč mine v bezpečné vzdálenosti: druhý tíhne k tomu, aby tento směr následoval, zvláště, když se nesetká s žádným odporem.

3. Náš šermíř je vevnitř a poté, co vidí soupeře poněkud otevřeného mezi zbraněmi, provede fintu čtvrtého do toho odkrytí blízko k soupeřově meči. Na to soupeř zvedne svou ruku ze třetího do druhého a umístí svou dýku vstříc meči našeho šermíře, aby si bránil tělo a zatlačí vpřed, aby zasáhl v jednom tempu. Náš šermíř, kdetý vede svou pravou stranou při své fintě ve čtvrtém, okamžitě stáhně svůj pravý bok a zvedne svou ruku ze čtvrtého do druhého. Takto se jeho tělo dostane z připravenosti a jeho dýka se bez námahy ubrání. Umístění paže s mečem našeho šermíře způsobí, že soupeřův meč skončí mimo linku; také oklame soupeřovu dýku, která předpokládá krytí, ale nemůže ani najít přicházející čepel. To je proto, že jak soupeřova dýka začne svůj pohyb, náš šermíř zvedne svůj meč a je schopen bez obtíží zasáhnout nad řečenou dýkou.

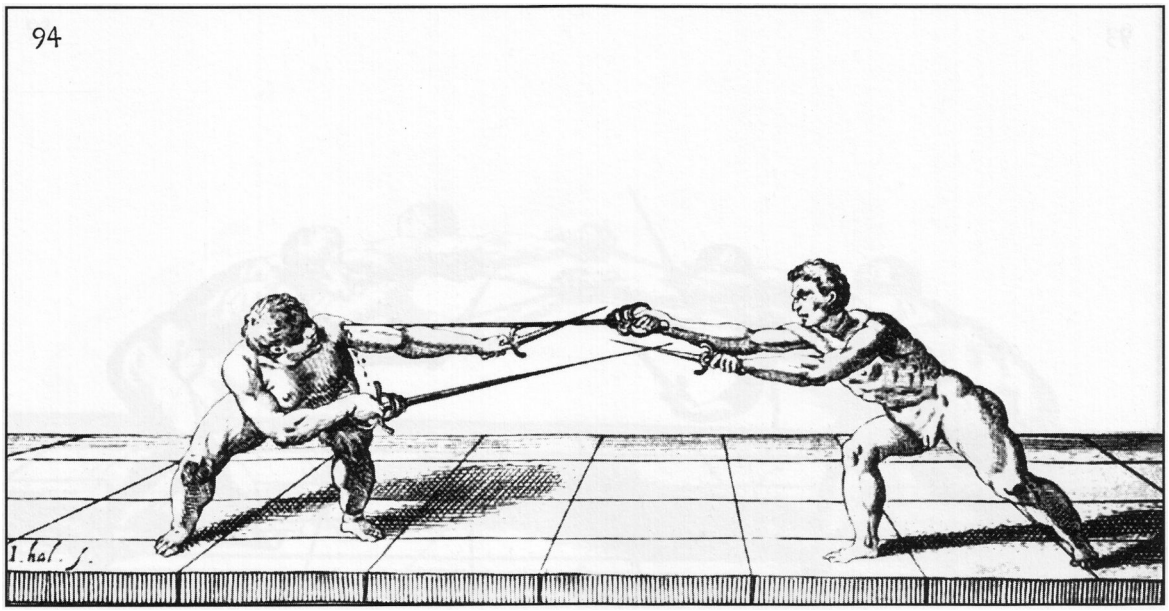

To je čtvrtá zasahující dovnitř skrz debole dýky soupeře ve třetím nad levou nohou.

Náš šermíř začíná ve třetím střehu s mečem v přímé lince proti soupeřově dýce. Jak se soupeř pohne vpřed, aby zkrátil menzuru, náš šermíř postupně stahuje svou paži s mečem (stále v přímé lince) dokud není soupeř na vzdálenost. Když soupeř položí svou levou nohu do dlouhé menzury, náš šermíř je připraven nad krátkým rozestupem, s hrotem svého meče v perspektivě se soupeřovou rukou s dýkou. Také si všímá, že hrot soupeřovy dýky je trochu otevřený, možná proto, aby se vyhnul útoku shora.

Takže náš šermíř otočí svou ruku ze třetího do čtvrtého a zasáhne skrz debole soupeřovy dýky, která nezvládne vykrýt. Čtvrtý je ve skutečnosti na tuto stranu příliš silný. Navíc linka útoku našeho šermíře je tak blízko debole soupeřovy dýky, že soupeř nejen není schopen vykrýt, ale je přinucen podvolit se síle přicházejícího meče, což proti němu vytvoří silnou opozici.

Úhel utvořený rukou ve čtvrtém způsobí, že hrot našeho šermíře zasáhne soupeře do jeho levého ramene.

Nebo také náš šermíř může začít se svým hrotem namířeným na soupeřovu ruku s dýkou (jako v předchozím scénáři) a pak s ním pohne vně. To způsobí, že ho soupeř následuje svou dýkou a zvedne její hrot, aby se lépe kryl. Tento malý pohyb stačí našemu šermíři, který provede cavazione nad soupeřovou dýkou a zasáhne ho dle vyobrazení.

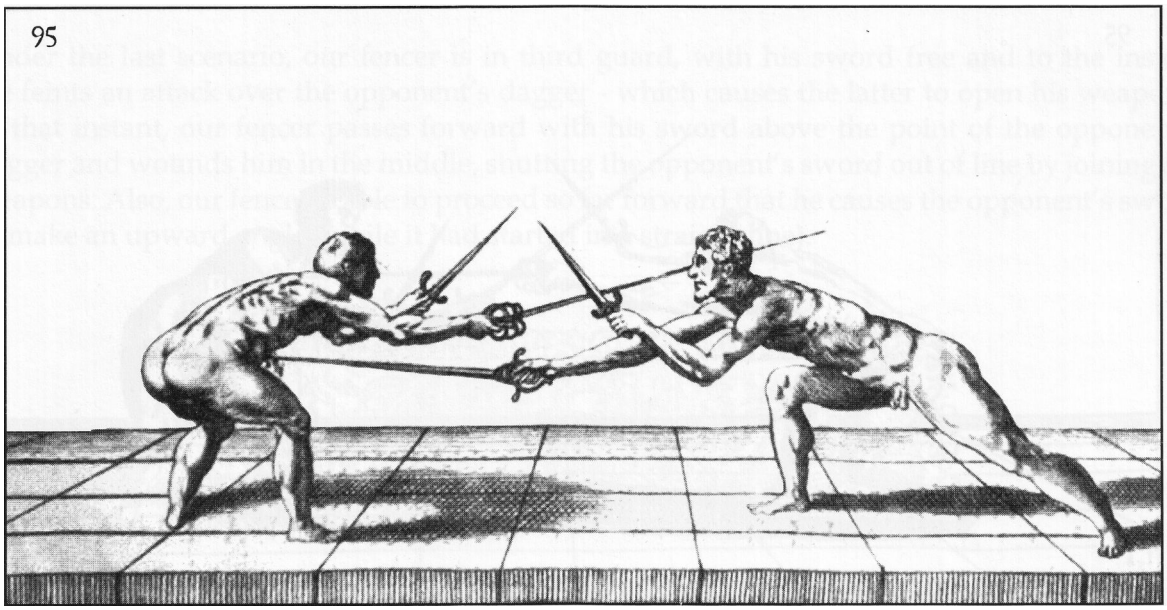

Tento zásah je třetí pod mečem. Náš šermíř začne ve třetím střehu nad levou nohou a soupeř je ve čtvrtém s hrotem meče vevnitř dýky našeho šermíře. V tom tempu náš šermíř skloní dýku proti soupeřově čepeli a klouže po ní, drží své tělo nízko, překročí pravou nohou a zasáhne soupeře mezi jeho zbraněmi.

Meč našeho šermíře dorazí tak nízko, že se soupeř nebude moci bránit, překvapen v průběhu pohybu své nohy. Nabídnu ke stejnému zásahu dva scénáře navíc.

1. Náš šermíř, zatímco je ve střehu, pohne lehce svým hrotem ven (předpokládejme, že jeho meč je pro začátek v úhlu vzhůru). Soupeř se pak pokusí uzavřít ho mimo linku čtvrtým a pokročit vpřed. Náš šermíř, který se nehýbe, převezme tempo a skloní svůj hrot, což zabrání soupeři, aby ho našel - a překročí vpřed s tělem tak nízko, jak bylo ve střehu. Pak pokračuje druhou nohou až k soupeřově tělu.

2. Náš šermíř je ve druhém střehu, zatímco soupeř je ve třetím. Náš šermíř provede fintu druhého nad soupeřovou dýkou - na což soupeř zvedne svou dýku, aby kryl, a otočí svůj meč do čtvrtého, aby kontroval. Ale hned jak to náš šermíř uvidí, skloní svůj hrot a otočí ho ze druhého do třetího; překročí dopředu svou pravou nohou a zasáhne svého soupeře, který se pokoušel se ubránit, v okamžiku setkání soupeřova hrotu meče se svou dýkou.

Tento zásah nastane proto, že soupeř pohne svou nohou a mečem v tempu daným naším šermířem pouze hrotem jeho meče. To umožní dýc enašeho šermíře najít soupeřův meč aniž by mu dovolila jakoukoli možnost jak ho uvolnit. Z toho všeho si vem ponaučení, že když pohneš nohama, neměl bys jít tak daleko vpřed hrotem meče, aby se ho mohl soupeř zmocnit.

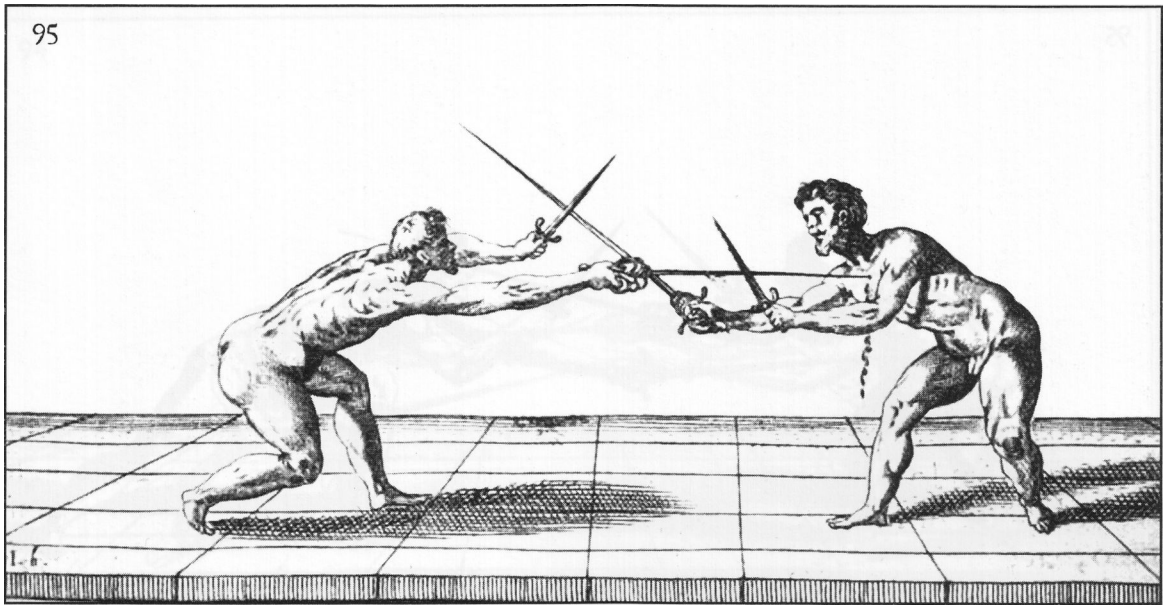

Tady je poslední ze zásahů s mečem a dýkou, ve tvaru překroku levou nohou proti soupeři ve třetím, který se snaží vykrýt dýkou, ale nepovede se mu to. Důvodem je to, že meč našeho šermíře už pronikl příliš daleko kupředu se svým forte a také je silnější než soupeřův meč na straně, na které se soupeř pokouší krýt. Následuje několik scénářů k tomuto zásahu.

1. Náš šermíř začne ve druhém střehu, soupeř ve třetím střehu vně. Náš šermíř se pohne, aby našel soupeřův meč ve stejném druhém střehu, doprovázeném dýkou. Soupeř provede cavazione, aby si uvolnil meč a naznačí útok tlakem vpřed. Náš šermíř se spojenými zbraněmi otočí svůj meč a dýku spolu s perspektivou svého těla a překročí vpřed levou nohou. Takto se ubrání a ohnutím svého těla tak dopředu jak jen zvládne, zasáhne soupeře mezi jeho zbraněmi.
2. Nebo náš šermíř začne vevnitř a pomocí třetího najde soupeřův meč. Soupeř zrovna ukazuje odkrytí mezi svými zbraněmi a dá našemu šermíři tempo tím, že pohne nohou. Ten převezme tempo a udělá zásah.
3. V jiném scénáři náš šermíř najde soupeřův meč. Poté naznačí útok s překrokem nad hrotem soupeřovy dýky. To způsobí, že soupeř zvedne (nebo pohne) svou dýku na což náš šermíř převezme tempo, vrátí meč mezi soupeřovy zbraně a zasáhne ho s čtvrtým, překračuje přitom vpřed podle vyobrazení.
4. Za jiných okolností to mohlo být tak, že je to soupeř, který najde meč našeho šermíře. Náš šermíř pak naznačí cavazione nad soupeřovým mečem a pak se vrátí dovnitř v tempu soupeřova krytu. Náš šermíř skloní svou dýku pod soupeřův meč, který se zvedá, vrátí se na střed jak bylo popsáno a provede zásah.
5. V posledním scénáři je náš šermíř ve třetím střehu, s mečem svobodným a vevnitř. Naznačí útok nad soupeřovou dýkou - což způsobí, že ten otevře své zbraně. V tom okamžiku náš šermíř překročí vpřed se svým mečem nad hrotem soupeřovy dýky a zasáhne ho doprostřed, čímž uzavře soupeřův meč mimo linku spojením svých zbraní. Náš šermíř také může pokračovat tak daleko dopředu, že zvedne soupeřův meč do úhlu směrem vzhůru (i když předtím začal v přímé lince).

2.3 Část třetí - Obecné zásady boje s mečem a pláštěm

Meč a plášť je velmi oblíbená a vznešená kombinace zbraní. Plášť není v žádné provincii zákonem zakázán - jako například dýka, která je v mnohých státech nebo městech vládci zakázána, a všechno úsilí vložené do studia použití dýky je pak vniveč. Proto si myslím, že je velmi užitečné hovořit o plášti, vysvětlit jeho podstatu a ukázat kdy a jak je vhodné ho použít.

Plášť je obranná i útočná zbraň. Je útočný ve smyslu, že může způsobit škodu soupeři, protože když je různými způsoby hozen, může mu bránit ve výhledu a v pohybu ruky. Měj na paměti, že tento druh škody si také můžeš způsobit sám, protože si můžeš nechtěně hodit plášť přes vlastní hlavu a zablokovat si vlastní výhled (i když to se obvykle stává jen naprostému začátečníkovi).

Na druhou stranu když víš, jak ho použít, je plášť velmi výhodná zbraň, která vyžaduje umění zacházet se samotným mečem: v mnoha případech meč zaujímá hlavní obrannou roli, zatímco plášť obraně pomáhá, zvláště proti sekům na hlavu.

Když kryješ sek, nikdy bys neměl vystavovat svou ruku nebezpečí, protože soupeř může proseknout skrz plášť a zasáhnout tě. I kdybys úplně omotal plášť okolo své ruky, stejně ji nemůžeš postavit proti seku tak, aby tvá ruka neutrpěla zranění; přitom ponecháš spodní část těla nebezpečně odkrytou. V případě seku je mnohem výhodnější držet plášť správně, překročit vpřed levou nohou a natažením paže s pláštěm vykrýt blízko soupeřovy ruky. Takto se vyhneš výše uvedenému nebezpečí.

Když jsi od soupeře kousek dál, můžeš jednoduše nechat sek promáchnout bez krytí a pak pokračovat protiútokem se spojeným mečem a pláštěm. Nebo můžeš vykrýt mečem a podpořit kryt pláštěm a kontrovat ve stejném tempu spojeným mečem a pláštěm.

I když plášť postrádá sílu, může velmi účinně krýt spodek těla. A to proto, že se ve skutečnosti úderu poddává. Tyto tři okolnosti - pružnost, výška a šířka - dohromady dávají plášti vlastnosti nutné ke vzdorování a krytí. Pouhou pružností a výškou (bez šířky) by plášť nemohl bránit, šířka ho posiluje. Část, která se poddává, musí být podpořena pohybem nohou a těla, aby zajistila dobrou obranu proti sekům i bodům.

Plášť se může ubránit proti všem útokům pod levou rukou (po obou stranách) vedených ostřím, které míří od ruky k zemi. Drž ruku nataženou k soupeři tak, abys vykryl daleko od svého těla; tak na tebe hrot soupeřova meče nedosáhne. Pamatuj, že se plášť před úplným odstraněním soupeřova hrotu z linky trochu poddá.

Nedrž plášť plochou vůči soupeři: kdybys to udělal, umožnil bys mu bodnout skrze střed tvého pláště, což by ti ztížilo krytí. Budeš-li ho držet vůči soupeři okrajem, snadno odkloní bod na jednu či druhou stranu. Krom toho, že držíš paži nataženou, bys ji také měl držet dost vysoko, aby tvá ruka byla na úrovni tvé hlavy tak, abys viděl na soupeře přes linku své ruky. Spodek pláště by měl viset tak nízko, aby když ho třeba z únavy skloníš, neměl bys po něm šlapat, abys neupadl. Šířka pláště by tě měla krýt od ruky k lokti.

Hrot tvého meče by měl být spojený s pláštěm: méně si tak odkrýváš tělo, posiluješ si meč a chráníš si ruku s pláštěm. Unaví-li se tvá ruka s pláštěm, prostě ji stáhni k příčce svého meče a spoj ruce k sobě, abys soupeři zabránil zaútočit mezi tvými zbraněmi. Také drž své tělo v takové poloze, aby okraj tvého pláště byl stále namířený proti soupeři.

Bodne-li tvůj soupeř nad, zvedni svou ruku a nehýbej loktem tak, aby z ruky k lokti vedla linka, která šikmo směřuje k zemi. Soupeřův meč tím nezvedneš, ale spíš odkloníš do strany, což ti umožní ubránit se snáze a menším pohybem. Také přesune-li soupeř svůj útok na střední linku v tempu tvého krytu, můžeš se snáze bránit, protože jsi vytvořil jen malé odkrytí.

To by se ale netýkalo případu, kdy bys pohnul celou paží. V první situaci je loket středem; ve druhé je středem rameno, pohyb ruky je větší, vytvořené odkrytí je širší a když se snažíš zvednout soupeřův meč nad svůj obličej, obrana je nebezpečnější. V druhém případě je větší také prostor, který potřebuješ k odtlačení soupeřova meče z připravenosti.

Zaútočí-li soupeř zvnějšku tvého meče, aby tě zasáhl do obličeje, nehýbej loktem a jen zvedni ruku, abys kryl celou zmíněnou stranu až k hlavě. Tím docílíš dvou výhod:

1. Větší obrana. Nebudeš krýt pouze rukou s pláštěm, ale také využiješ plášť a paži až k lokti. Tak pokryješ celou svou pravou stranu.
2. Nepřekážíš si ve výhledu. Kdybys zvedl celou svou paži, úplně by sis zakryl výhled na soupeře. Když ale zvedneš jen svou ruku, vůbec neztratíš výhled na soupeřovu ruku s mečem.

Mandritto na hlavu kryj mečem, otoč ruku do čtvrtého střehu a ve stejný okamžik zatlač bod na soupeřův hrudník nebo obličej. Plášť by se měl držet blízko příčky. Nemůžeš-li při krytu provést protiútok, rychle otoč ruku do druhého nebo třetího střehu a pohni svou rukou s pláštěm k ostří nebo rubu soupeřova meče (záleží na tom, jestli jsi víc vevnitř nebo vně). Překroč zadní nohou dopředu a zasáhni svého soupeře do libovolného z viditelných odkrytí.

Kryješ-li tak, jak jsem popsal, můžeš také naznačit bod a po vykrytí stočit riverso na nohu svého soupeře, zatímco necháš svou ruku s pláštěm proti jeho meči. I tady překroč vpřed zadní nohou. Když to vše uděláš dost rychle, můžeš taky na jeho hrudník zatlačit dobrý bod.

Když ale nemůžeš nebo nechceš provádět takovou obranu, měl bys krýt tutta coperta, držet svou ruku s pláštěm pod svým mečem; po vykrytí proveď rychle kavaci druhým střehem a zasáhni soupeře do hrudi, přitom nech

plášť pod soupeřovým mečem. Nebo poté, co vykryješ, stoč mandritto na jeho nohu. Dokud jsi shora dobře krytý pláštěm, můžeš dokonce nechat padnout riverso.

Zaútočí-li na tebe soupeř riversem, můžeš vykrýt druhým střehem a zatlačit ve stejný okamžik bod na jeho hrudník, přitom necháváš ruku s pláštěm blízko soupeřova meče, abys bránil spodní část svého těla. Nemůžeš-li při krytu zasáhnout, stejně bys měl nechat svůj plášť proti soupeřovu meči a zasáhnout ho třetím střehem zespoda; nebo stoč mandritto nebo nech po svém krytu padnout riverso, zatímco plášť kryje vysokou linku.

Zaútočí-li soupeř mandrittem na tvé nohy, můžeš vykrýt pláštěm a kontrovat nad soupeřovou zbraní pomocí čtvrtého střehu; kdyby soupeř jen zkoušel naznačit útok na tvou nohu se záměrem zasáhnout tě do hlavy, bude tvůj meč na správném místě k obraně.

Když ale na tebe soupeř zaútočí riversem, měl bys vykrýt pláštěm a mečem ve druhém střehu (abys bránil hlavu) a zatlačit vpřed, abys ho zasáhl ve stejném tempu. Jak pohybuješ svou pravou nohou vpřed, polož ji ke své levé straně tak, abys zůstal víc krytý pláštěm a zajistil si, že když se plášť poddá, nedosáhne na tebe soupeřův meč. V takové situaci je nezbytné otočit špičku řečené nohy směrem ven tak, abys mohl umístit paži s pláštěm pohodlněji tam, kam pravděpodobně dopadne soupeřův meč. Když místo toho překročíš vpřed levou nohou, plášť tě bude krýt lépe a rovněž zanikne i toto nebezpečí: v takové situaci můžeš přímo zasáhnout soupeře.

Provedl-li ale soupeř riverso jako fintu na tvou nohu jenom proto, aby stočil mandritto na tvou hlavu, měl bys otočit svou ruku do čtvrtého střehu a, zatímco si držíš plášť blízko svého meče, zasáhni ho protiútokem ve stejném tempu. Když se hýbeš kupředu, můžeš taky vykrýt samotným pláštěm, protože bude tak blízko u soupeřovy příčky, že nebezpečí bude minimální. Ve stejném tempu doprovoď svou akci zásahem ve třetím střehu pod soupeřovou zbraní. Nacházíš-li se v tempu, ve kterém soupeř stočí mandritto na tvou hlavu, ve druhém střehu, můžeš sám stočit mandritto na jeho nohu v čase, kdy provádíš výše popsanou obranu. Také můžeš sklonit svůj druhý střeh a zasáhnout ho do nohy riversem.

Všechny body lze vykrýt pláštěm, ať už jsou mířené na tělo nebo na hlavu.

Je-li bod namířený mezi tvé paže, měl bys při krytu otočit ruku do druhého střehu, jinak můžeš být zasažen. Mimo to, že se plášť maličko poddá, když dojde k soupeřově čepeli, bude také ohroženo tvé pravé rameno. Tvé rameno je ve skutečnosti víc vpředu a soupeřův hrot by na něj mohl dosáhnout dříve, než ho plášť úplně odtlačí mimo linku.

Také je nebezpečí, že se tvá ruka s mečem připlete do cesty tvé obraně a způsobí, že budeš zasažen. Takže když kryješ, neměl bys stahovat svou paži. Když místo toho otočíš ze třetího do druhého střehu, zjednodušíš si obranu: nejen proto, že tvá paže udělá místo pro plášť, ale také protože změníš perspektivu svého těla, čímž se v jednom tempu vyhneš nebezpečí a zasáhneš soupeře. Zatlačí-li soupeř bod vně od pláště nebo meče, nezpůsobí to tolik problémů jako kdyby to udělal mezi zbraněmi.

Kavace musí být prováděny nad soupeřovou čepelí, protože by se nízko visící plášť mohl připlést do cesty. Na straně soupeřova meče by ale měly být kavace prováděny pod mečem, když provádíš útok směrem vně. Není-li ale jeho plášť spojený s mečem, je lepší minout soupeřův hrot meče - za předpokladu, že ho nedrží v úhlu směrem vzhůru, v takovém případě můžeš dosáhnout na jeho tělo, aniž bys přivedl své tenčí blízko k jeho hrubí.

Jsi-li vně od soupeřova meče, můžeš provést kavaci nad hrotem jeho meče a zaútočit mezi jeho zbraněmi. Někdy můžeš zatlačit svůj útok nad jeho rukou s pláštěm, také, když je tvůj meč nad jeho pláštěm, můžeš provést kavaci doprostřed mezi jeho zbraně. Když jsou jeho zbraně spojené a nemůžeš zaútočit mezi nimi, měl bys útočit nad jeho mečem.

Nebo můžeš naznačit útok nad soupeřovým mečem. Vykryje-li tvou fintu svým mečem, zatlač svůj bod pod jeho čepelí s rukou ve třetím střehu. Vykryje-li tvou fintu svým pláštěm, vrať se nad jeho ruku s pláštěm a zasáhni ho ve stejném tempu svou rukou ve druhém střehu. Použij svůj plášť, aby sis zajistil spodní linku proti jakémukoli protiútoku, který by mohl soupeř zasadit.

Všechny tyto techniky náleží střehu s pravou nohou vpředu, protože postoj s levou nohou vpředu má za následek trochu jiné akce.

Střehy nad levou nohou se snáze uskutečňují s toutou kombinací zbraní než s mečem a dýkou. Všechny části odkryté a zranitelné s mečem a dýkou jsou kryté a lépe bránitelné s mečem a pláštěm. Důvodem k tomu je, že ruku s pláštěm lze držet dost vysoko na to, aby kryla všechny odkrytí nad paží, zatímco okraj pláště (který visí z ruky) kryje spodek. Tak můžeš současně krýt nad i pod, kdežto při krytí jedné linky dýkou odkryješ druhou linku. Mimo to, s dýkou je levé koleno vystaveno značnému nebezpečí, protože je vpředu a daleko od prostředků obrany: s pláštěm je i tato část nohy krytá.

Navíc, protože meč je ve třetím střehu, můžeš ho připojit k plášti a dokonce ho naklonit k ruce s pláštěm, čímž si ji posílíš do takové míry, že ji nebude možné odtlačit. V tomto sjednocení můžeš provádět všechny potřebné obrany a útoky. Jsi-li v tomto střehu dobře umístěn, jediné odkrytí ukazuješ nad tvým mečem. Ale i tento terč není úplně odkrytý; meč je zesílen levou rukou a můžeš tudíž krýt bez velkých obtíží a aniž bys potřeboval příliš síly. Tato technika je s mečem a dýkou nemožná, protože odkrytí jsou větší. Kdybys také naklonil svůj meč proti své dýce, překážel bys natolik akcím své dýky, že by ti kvůli tomu dýka nebyla k užitku. Na druhou stranu tato technika zesiluje plášť a díky ní je k obraně ideálnější.

Jsi-li umístěný v tomto střehu, jediné, co musíš udělat, je zatlačit vpřed proti soupeři, udržovat se uzavřený dokud nejsi v menzuře, odkud ho můžeš zasáhnout, aniž bys rozdělil své zbraně. Toto sjednocení pořád udržuj při obraně proti sekům a bodům.

Takže doteď jsme zkoumali obrany a útoky s mečem a pláštěm a jejich odlišnosti od meče a dýky. Nyní uvidíme jak lze s pláštěm pracovat pomocí různých hodů.

Zatímco je plášť stále na tvém rameni, můžeš jím mrštit okolo hlavy svého soupeře a pustit ho, nebo ho držet za dolní okraj, abys ho stáhnul zpátky okolo své ruky, když by se vrh minul účinkem. Nebo ho můžeš hodit přes soupeřův meč: ale musíš se ujistit, že dosáhne až k jeho příčce tak, aby mu zabránil v tom, aby tě zasáhl nebo provedl nějakou jinou akci.

Nakonec ho můžeš obtočit okolo své paže, abys uvedl svého soupeře v klamnou víru, že ho budeš používat obvyklým způsobem, a pak mu ho můžeš hodit do obličeje; když přiložíš hrot svého meče na zadní stranu svého pláště, můžeš ho zarazit až k němu. Pak můžeš použít různé druhy temp, abys ho zasáhl dřív, než se zvládne uvolnit.

Toto jsou lsti s pláštěm, které nejsou soupeřem očekávané a na základě tohoto druhu překvapení ho můžeš zasáhnout o to snadněji.

Zde končí obecná rozprava o této zbrani.

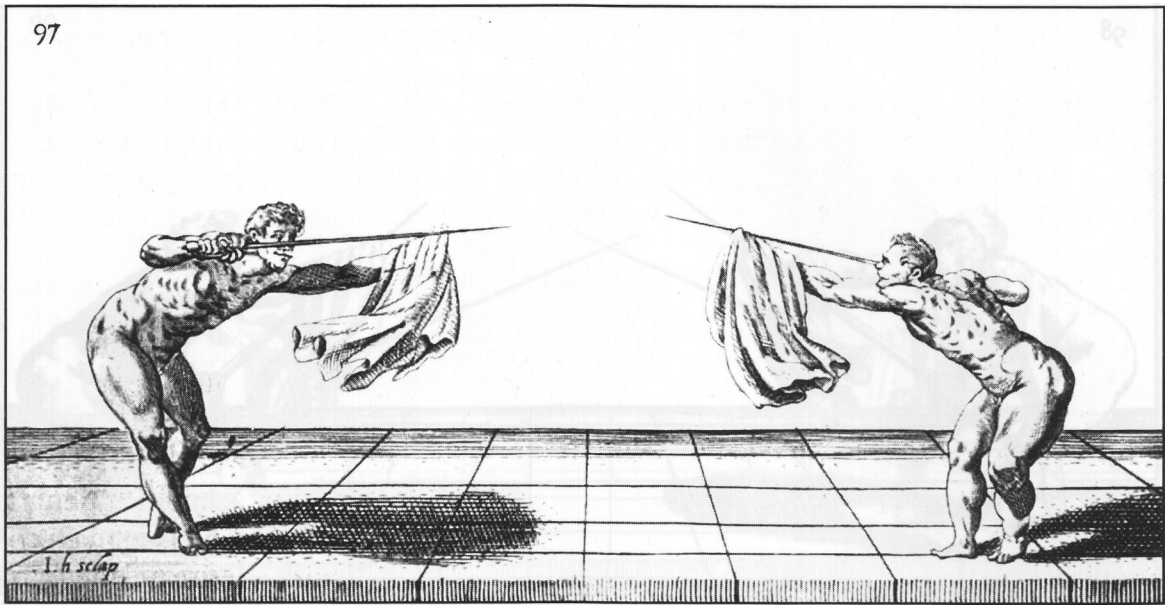

Nyní budu hovořit o technikách, na kterých stojí tato první ilustrace meče a dýky, která zobrazuje druhý střeh. (Myslím, že není nutné se šířit o prvním střehu a nechci, aby byla tato kniha absurdně dlouhá.)

Je-li druhý střeh dobře utvořen, je s mečem a pláštěm bezpečnější než s mečem a dýkou. Nízké partie těla jsou kryté pláštěm, který visí z paže. Paže se pak drží tak vysoko a vně, aby pro soupeře bylo nemožné nad ní zaútočit.

Navíc sjednocení mezi mečem a hranou pláště ztěžuje soupeři útok mezi zbraněmi. Protože chybí odkrytí nad mečem, soupeř má příležitost použít pouze spodní linku vedle pláště. Ale útok na toto místo lze účinně vykrýt pláštěm, zvláště když pomůžeš své obraně krokem vpřed pravou nohou směrem k soupeřově pravé straně. Ujisti se, že když pokládáš svou nohu na zem, je namířená na soupeřovu levou stranu, čímž provedeš úhyb pravou stranou svého těla. Tento úhyb vyváží drobné poddání se, které plášť udělá, když se postaví proti přicházejícímu meči.

Takže můžeš zůstat v bezpečí a zasáhnout soupeře v jednom tempu. Jakmile dokončíš natažení svého meče a své nohy, zvedni svou levou nohu a stáhni ji zpět - ale po kruhu směrem k tvé levé straně. Pak okamžitě stáhni svou pravou nohu a postav se zase do stejného druhého střehu.

Tuto techniku použij tolikrát, kolikrát se ti nabídne příležiost k útoku.

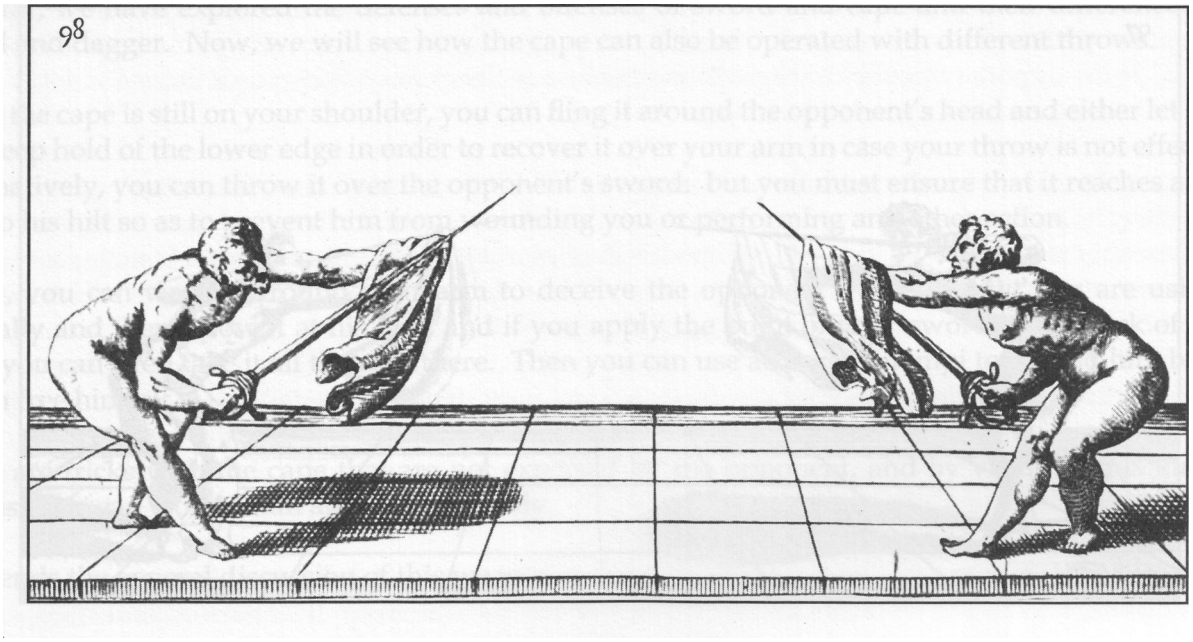

Tato druhá ilustrace meče a pláště ukazuje třetí střeh. Meč tvoří úhel vzhůru ze dvou důvodů:

1. Uzavřít linku a zamezit soupeři v útoku mezi zbraněmi;
2. Pokrýt a ubránit ruku s pláštěm, v případě, že se soupeř rozhodne na ni zaútočit: proto je také meč natažený.

Zaútočí-li soupeř zvnějšku, meč se umístí dopředu s předsunutým hrubím a je připraven bránit. Nicméně v této situaci můžeš také krýt pláštěm, otočit ruku s mečem do druhého střehu a kontrovat na soupeřův hrudník. Můžeš se vrátit na druhý střeh - jak bylo popsáno u minulé ilustrace.

Nehýbeš-li se ve druhém střehu a přeješ si změnit z druhého do třetího, měl bys ukročit zpět levou nohou. Ukroč zpátky dost daleko, aby na tebe soupeř nemohl dosáhnout, zatímco provádíš svou změnu. Po této změně by ses měl začít přibližovat do menzury ve třetím střehu.

Když je třetí střeh dobře vytvarován, neponechává soupeři žádná odkrytí, s výjimkou linky nad tvým mečem.

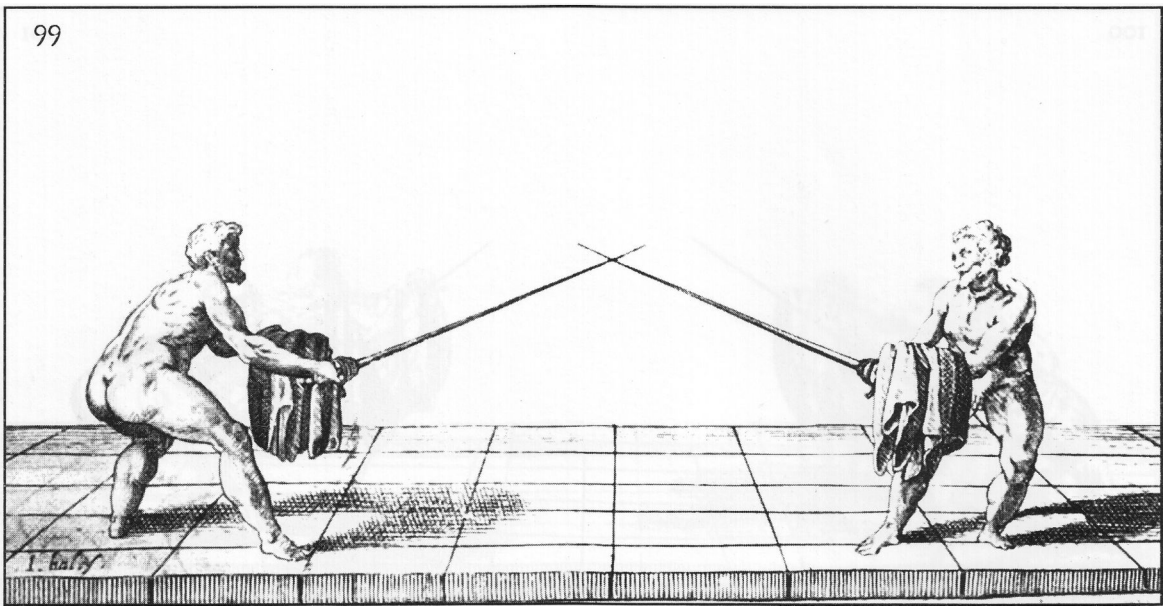

Toto je také třetí střeh, vycházející z únavy levé ruky, která nemůže příliš dlouho vydržet v natažené poloze, když je zatížená pláštěm. Když únava způsobí, že tvá ruka poklesne, stáhni zpět svou levou nohu tak, abys nedovolil odkrytí linky nad pláštěm. Meč by ale měl zůstat vpředu, aby držel soupeře v dostatečné vzdálenosti a ruka s pláštěm by se měla spojit s rukou s mečem. Takto tvůj soupeř nebude moci zaútočit mezi tvými zbraněmi.

Jediná odkrytá linka v tomto střehu je nad rukou s pláštěm. Zaútočí-li soupeř na toto odkrytí, stačí ti pouze zvednout svou ruku s pláštěm a ponechat její loket pevně na svém místě. Ve stejný okamžik otoč svůj meč do čtvrtého střehu, abys pokryl odkrytí uprostřed, vytvořené tvou obranou vysoké linky a zasáhl soupeře v jednom tempu. Stáhni se na druhý střeh s nataženým pláštěm.

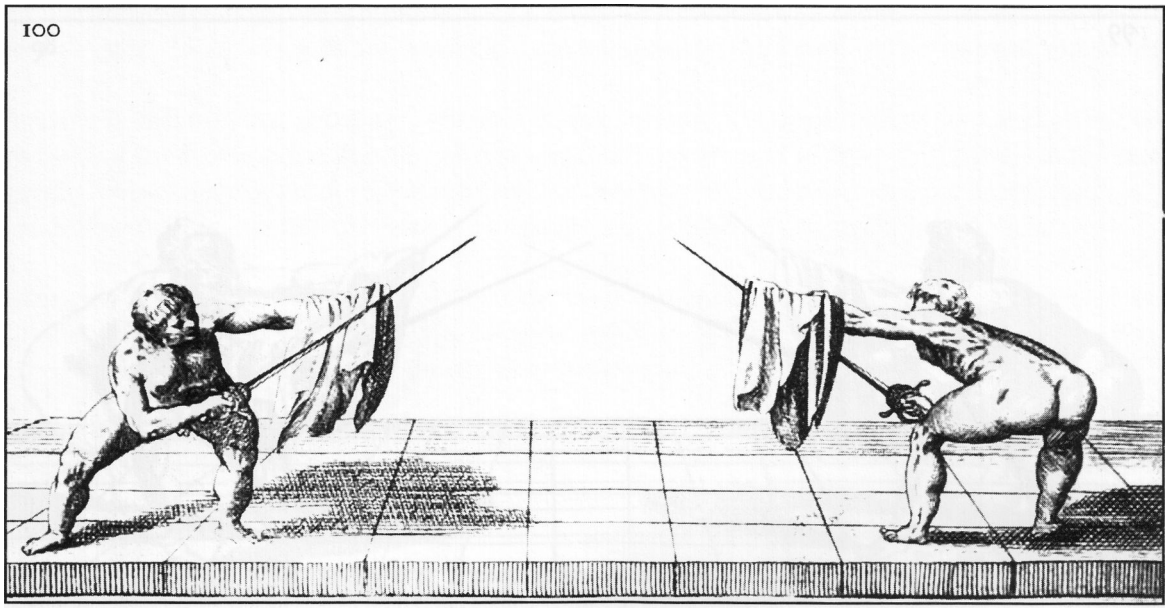

Toto je také třetí střeh, ale utvořený s levou nohou vpředu. Tento druh střehu je daleko lepší s mečem a pláštěm než s mečem a dýkou nebo jakoukoli jinou kombinací zbraní. Bok a noha - nejvíce vystavené části - jsou chráněné pláštěm, který visí nízko a kryje stejně před bodem i sekem. Navíc ruka s pláštěm se drží tak vysoko, aby zamezila soupeři v útoku nad tvou rukou. Meč uzavírá linku mezi zbraněmi: čepel se naklání nad rukou s pláštěm a to ji posiluje. K výhledu na soupeře použij linku vně tvé ruky s pláštěm.

Jediné odkrytí ponechané soupeři je řečená linka výhledu. Nicméně i tuto linku lze snadno ubránit pomocí tenčí tvého meče. A i když ho nazýváme “tenčí”, je tato část tvého meče ve skutečnosti silnější než soupeřovo hrubí, protože spočívá na ruce s pláštěm a takto podpořen, může tvůj meč zasáhnout soupeře v jednom tempu.

V takovém třetím střehu můžeš postupovat až k soupeřově tělu; poté, co ho zasáhneš, se můžeš stáhnout na stejný třetí střeh.

Zkrátka, tohle je nejlepší ze všech střehů s mečem a pláštěm.

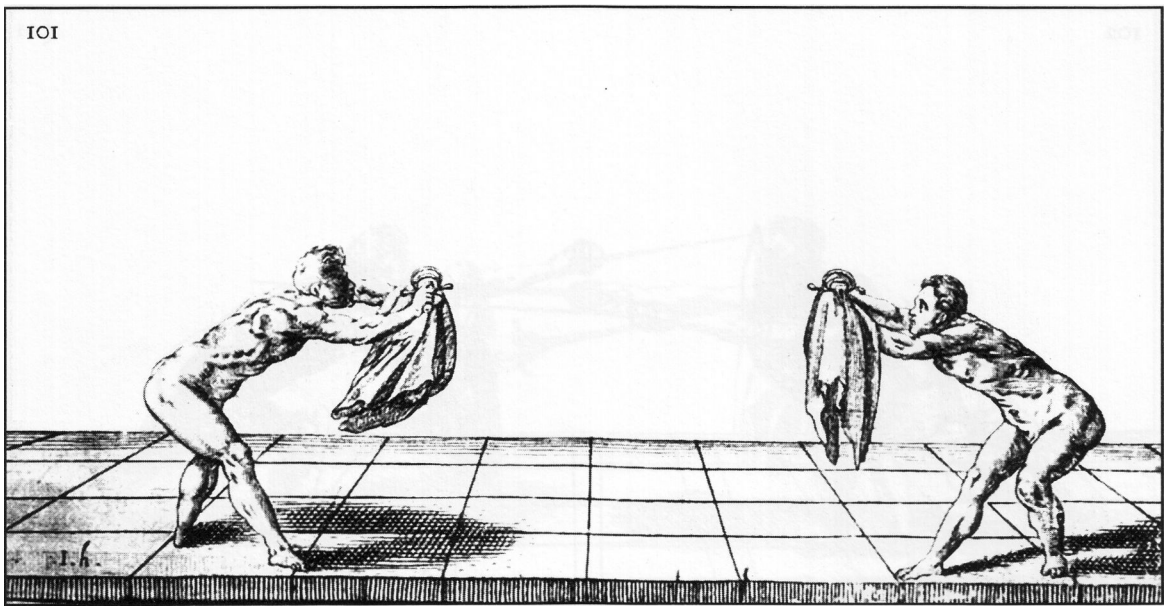

Tato obrana s mečem a pláštěm užívá druhý střeh a je možno ji nazvat tutta coperta. Jedná se o další střeh, který funguje mnohem lépe s mečem a pláštěm než s mečem a dýkou, protože visící plášť snadno pokryje nízkou linku.

Dokonce i když soupeř naznačí sek na hlavu, aby tě bodem zasáhl pod, můžeš zhatit jeho plán napřímením svého meče s rukou v druhém střehu. Tak ho zasáhneš a ve stejný okamžik dovedeš hranu svého pláště k obraně svého pravého boku.

Zaútočí-li na tebe soupeř doopravdy jednoduchým sekem, můžeš ho vykrýt a zasáhnout ho hned poté druhým střehem vevnitř jeho meče, zatímco udržuješ svůj plášť proti jeho meči a překračuješ vpřed levou nohou. V průběhu tvého překroku namiř prsty na své levé noze směrem vně. Tak bude tvé tělo postupovat vpřed oběmi boky a meč bude mít delší dosah.

Za účelem lepšího objasnění je tato akce vysvětlena a zobrazena později.

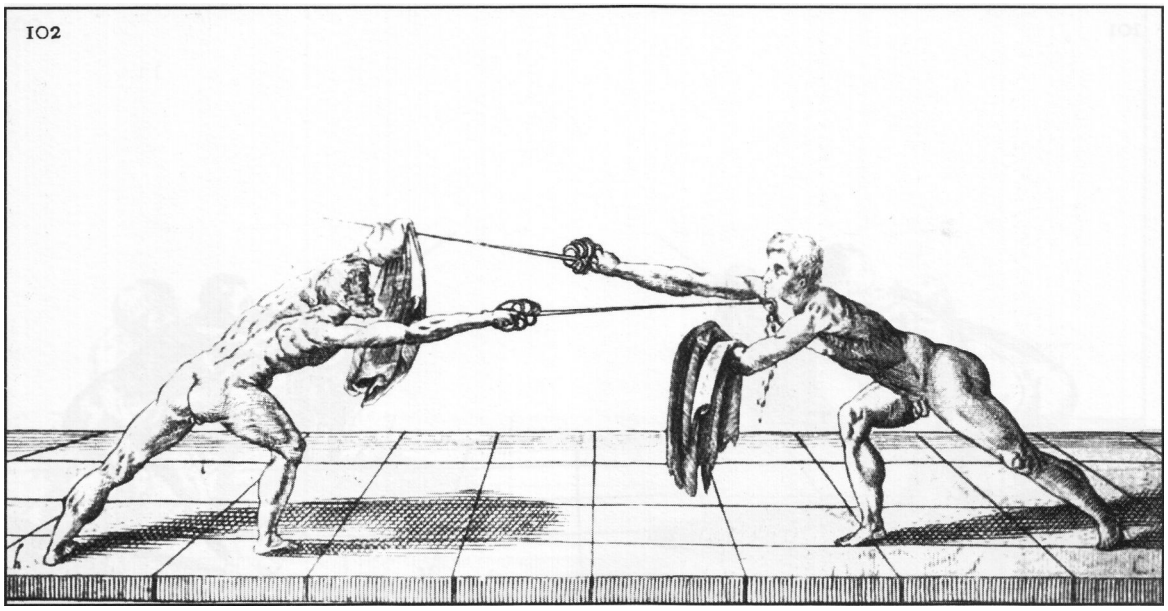

V rámci tohoto zásahu čtvrtým střehem proti druhému střehu se soupeř pokouší zasáhnout nad pláštěm našeho šermíře. Náš šermíř zahajuje ve třetím střehu a sníží svou paži s pláštěm k příčce meče. Soupeř na to odkrytí zaútočí, vyvíjí tlak vpřed svou pravou nohou a otáčí ruku ze třetího střehu do druhého, pokouší se umístit svůj plášť ke krytu proti meči našeho šermíře.

V ten okamžik ale náš šermíř zvedne svou ruku s pláštěm dost vysoko na to, aby odtlačil soupeřův meč daleko směrem vně. Také otočí ruku ze třetího do čtvrtého střehu, zamezí soupeřově plášti ve styku se svým mečem a

zasáhne ho do pravého boku.

I když je tento druh obrany vysoký, je pro tuto kombinaci zbraní velmi vhodný, protože plášť pokrývá linku, která by byla při práci s mečem a dýkou odkrytá. Podobně ruka ve čtvrtém chrání vnitřní linku a zamezuje soupeři v tom, aby po ní na tebe zaútočil.

To vše je vidět hrotem meče, který zasahuje soupeře pod jeho paží, zatímco jeho čepeli není dovoleno vrátit se na linku.

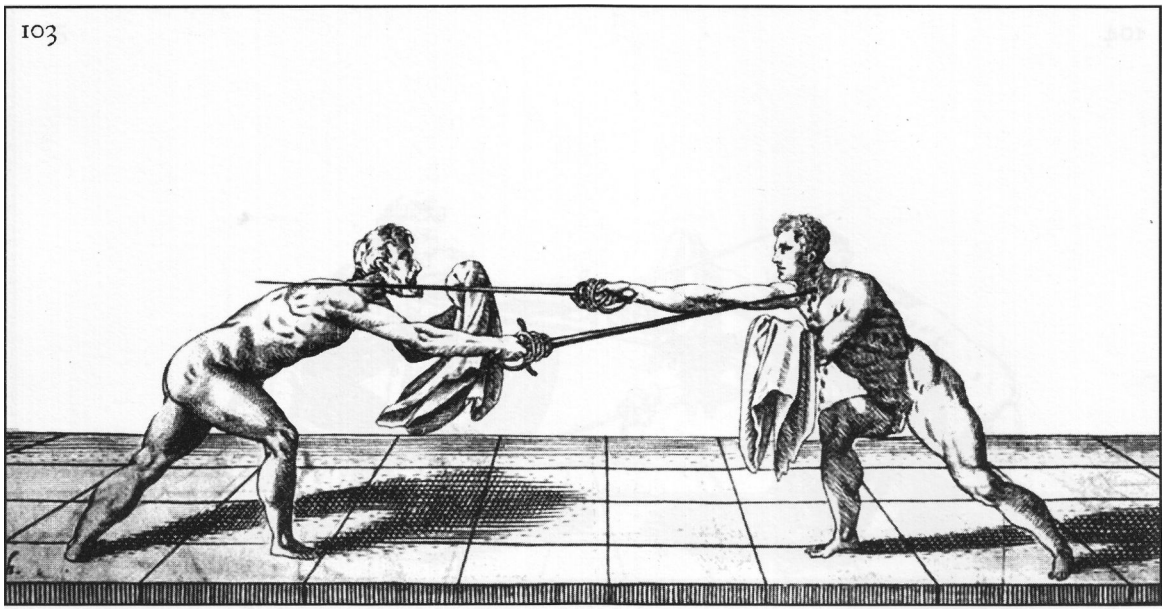

Tato ilustrace zobrazuje zásah třetího střehu proti pokusu o útok ve čtvrtém střehu. Náš šermíř začíná ve třetím střehu vně a soupeř pokračuje, aby našel jeho meč. Náš šermíř provede kavaci v nízkém třetím a soupeř převezme tempo, aby ho zasáhl ve čtvrtém mezi pažemi, přitom snižuje plášť, aby kryl pod.

Ale v tom samém tempu náš šermíř sníží svůj loket s pláštěm a zvedne svou ruku s pláštěm, čímž si pokryje celou tvář; tím také úplně uzavře prostřední linku a pořád má výhled po vnějšku své ruky díky tomu, že snížil svůj loket (jinak by mu plášť bránil ve výhledu). Stále ve stejném tempu zasáhne soupeře třetím střehem v úhlu a díky tomu jeho meč nebude obtěžován soupeřovým pláštěm.

Následuje jiný možný scénář k tomuto zásahu. Náš šermíř použije svůj meč, aby našel soupeřovu čepel vně. Když soupeř vidí takto rozdělené zbraně, provede kavaci ve čtvrtém a pokusí se zaútočit na toto odkrytí skrze tenčí meče našeho šermíře. Ale náš šermíř, který si držel svou levou stranu zpátky, ji náhle vede vpřed a skloní svůj plášť proti soupeřově meči a vyvede ho z linky. Při vedení dopředného tlaku zvedne hrot svého meče tak, aby ho soupeř nemohl najít.

Tímto způsobem zasáhne soupeře hrotem svého meče nad soupeřovým pláštěm. Je to ještě jednodušší proto, že soupeř sníží svůj plášť, aby si kryl spodní linku a tudíž není schopen vykrýt útok.

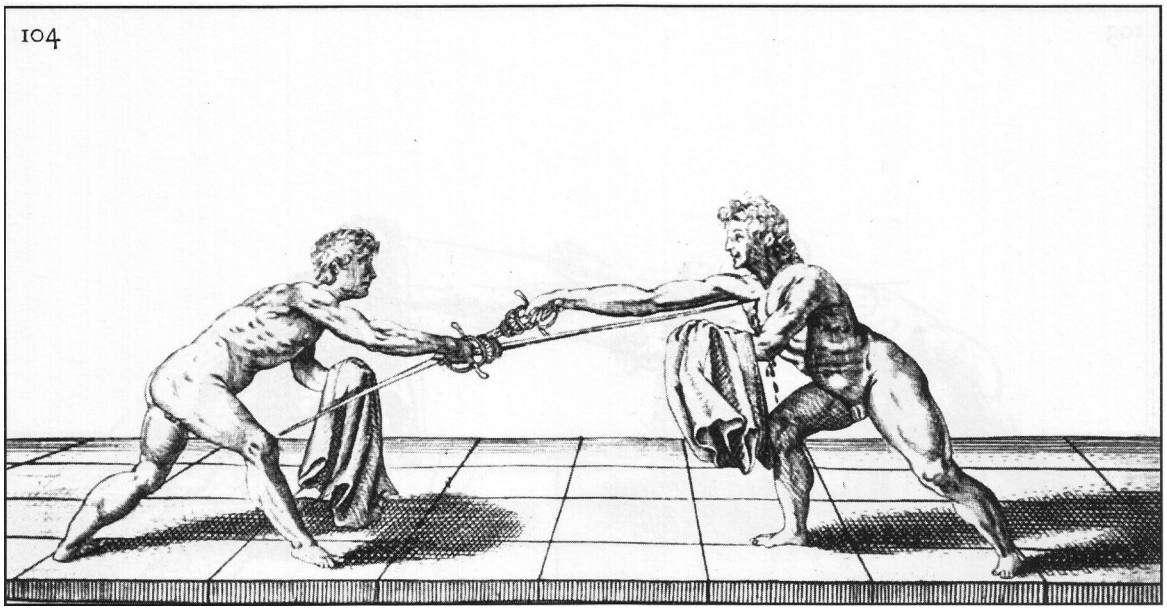

Na této ilustraci vidíš jiný zásah třetím střehem, tentokrát proti třetímu střehu. Náš šermíř zahájí v nízkém třetím střehu a otevře hrot svého meče k výzvě mezi zbraněmi. Tato akce vybídne soupeře k takovému útoku, při kterém si rozdělí své vlastní zbraně: soupeřova ruka s pláštěm zůstane vzadu v důsledku toho, že pohne pravou stranou svého těla vpřed.

Náš šermíř, který je v nízkém střehu, natáhne svou paži a zatlačí vpřed pravou nohou, aby zasáhl svého soupeře: toto natažení paže způsobí, že soupeřův meč skončí svým hrotem nízko.

Ke stejnému zásahu následuje jiný scénář. Náš šermíř je ve čtvrtém střehu a paži s mečem má staženou a záměrně nechá svého soupeře najít hrot svého meče, aby ho vylákal k útoku mezi svými zbraněmi když náš šermíř provádí kavaci (protože akce začala vně). Soupeř převezme tempo k zahájení útoku přesně tak, jak si náš šermíř přeje.

Ale náš šermíř, který se pohnul proto, aby přesně tuhle akci vyprovokoval, provede mezza volta otočením své ruky ze čtvrtého střehu do třetího, čímž si uvolní hrot svého meče a je tudíž schopen bez námahy krýt a provést svůj zásah.

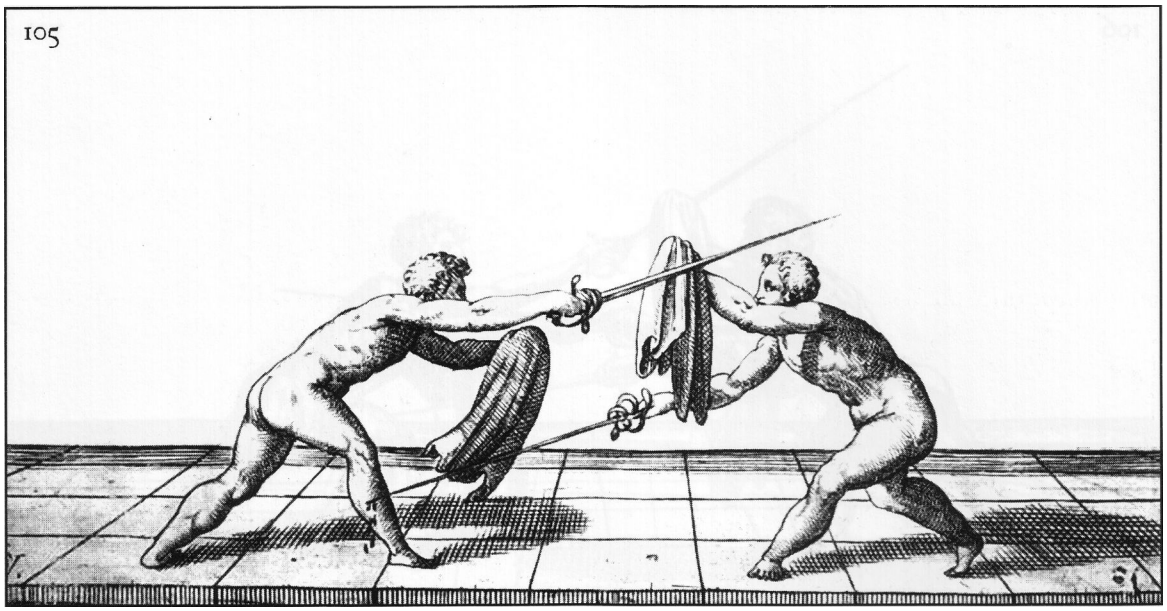

Tento obrázek ukazuje zásah riversem na nohu, provedený s levou nohou vpředu. Soupeř začne ve druhém střehu vně a zaútočí mandrittem v tempu, ve kterém se náš šermíř dostává do třetího střehu. Náš šermíř vykryje tutta coperta a pak okamžitě nechá svůj meč padnout na soupeřovu nohu, zatímco udržuje svůj plášť k obraně stále na stejném místě.

Následuje jiný způsob jak může k takovému zásahu dojít. Soupeř zaútočí sekem a náš šermíř vykryje čtvrtým

střehem a přivede hrot svého meče k soupeřově obličeji. Ale hned jak si uvědomí, že bodem nedosáhne na terč, okamžitě stočí riverso, nechá svůj meč projít mezi svou rukou s pláštěm a soupeřovým mečem. Náš šermíř také ponechá plášť na stejném místě (takže zůstane dobře krytý) a překročí vpřed levou nohou a udeří soupeře dle vyobrazení.

Kdyby chtěl, může náš šermíř pokračovat vpřed pravou nohou a zatlačit bod ve druhém střehu na soupeřův hrudník tím, že vrátí svůj meč zpátky na linku. Může pak pokračovat vpřed tělem až k soupeři.

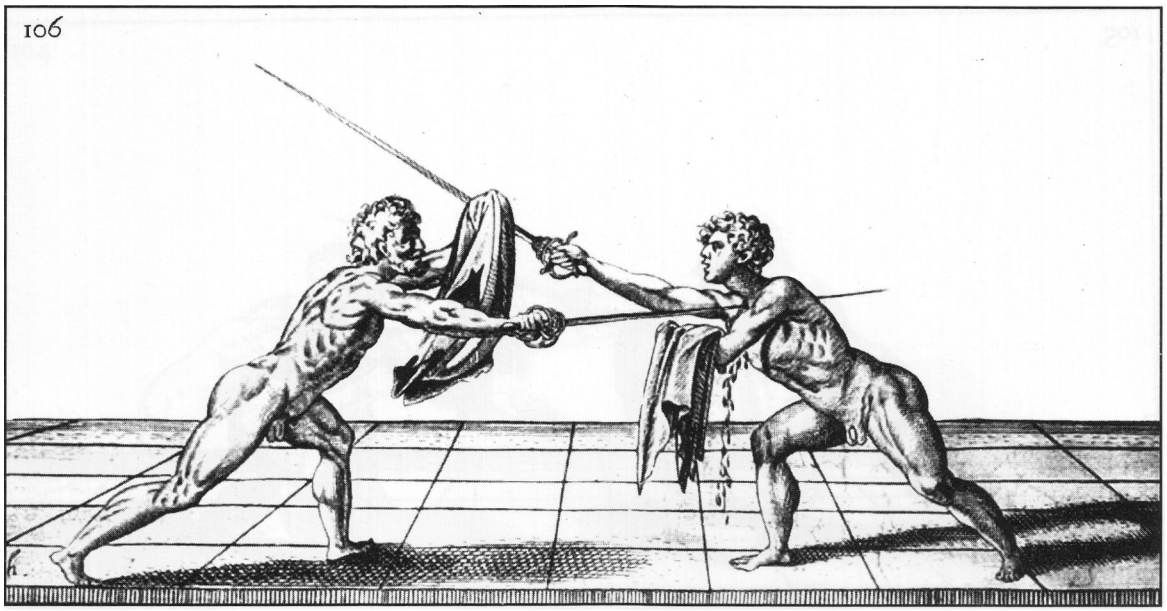

K tomuto zásahu druhým střehem dochází podobně jako posledně.

Soupeř je ve druhém střehu a vidí, jak náš šermíř postupuje, aby našel jeho meč ve třetím střehu vně, podpořený pláštěm. Takže soupeř stočí mandritto na hlavu našeho šermíře, povzbuzen tím, že tam vidí odkrytí. Ale náš šermíř ho zkříží svým mečem a vykryje tutta coperta, což mu ulehčí fakt, že jeho meč a plášť jsou již sjednoceny.

Tento druh krytu je mnohem bezpečnější s mečem a pláštěm než s mečem a dýkou, protože visící plášt lépe chrání nízkou linku.

Po vykrytí náš šermíř provede kavaci druhým střehem dovnitř a zasáhne soupeře nad paží s pláštěm a přitom ohne své tělo při krytu nízké linky. Náš šermíř překročí vpřed levou nohou, ponechá plášť proti soupeřově čepeli. Překročením se dostane tak daleko vpřed, že odsune soupeřův meč do úhlu ven.

Toto je klíčová technika a s touto kombinací zbraní je velmi účinná.

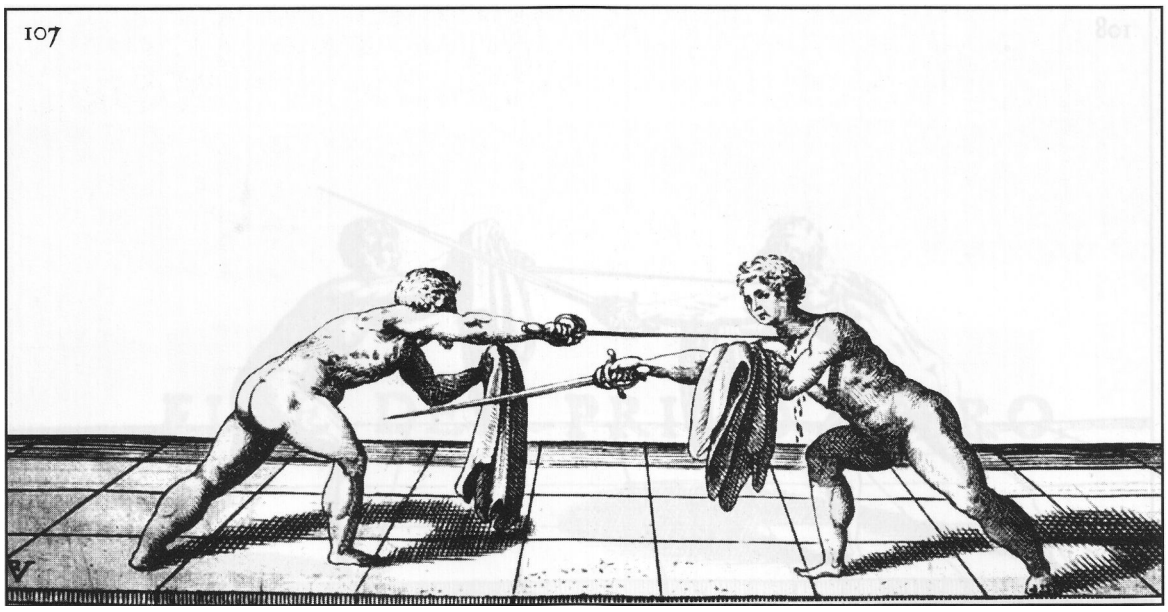

Toto je zásah druhým střehem nad rukou s pláštěm proti výpadu ve třetím střehu. Náš šermíř začne hledat soupeřův meč vevnitř. Soupeř provede kavaci vně, zatlačí vpřed třetím střehem a umístí svůj plášť k obraně svého pravého boku. Ale v tom tempu náš šermíř také provede kavaci, otočí ruku do druhého střehu; umístí svůj plášť proti soupeřově meči a zatlačí vpřed do odkrytí mezi soupeřovýma rukama. Tímto způsobem zasáhne soupeře do hrudi nad pláštěm.

Následuje druhý scénář. Náš šermíř naznačí fintu nízkým třetím střehem mezi soupeřovy zbraně. Ten se pokusí vykrýt a kontrovat podobným způsobem taky ve třetím střehu. Ale náš šermíř otočí svou ruku do druhého střehu a zvedne svůj meč tak, aby se osvobodil od soupeře. Uhne bodu změnou perpektivy těla a tím, že vzdoruje soupeřovu meči svým pláštěm.

Následuje třetí scénář. Náš šermíř je ve čtvrtém střehu s hrotem svého meče nad rukou soupeřovy ruky s pláštěm. Provede kavaci na střed a naznačí útok. Oklamán touto fintou, soupeř se pohne ke krytu a protiútoku, ale náš šermíř převezme tempo, vrátí se s hrotem nad soupeřův plášť, otočí svou ruku do druhého střehu a zasáhne ho dle vyobrazení.

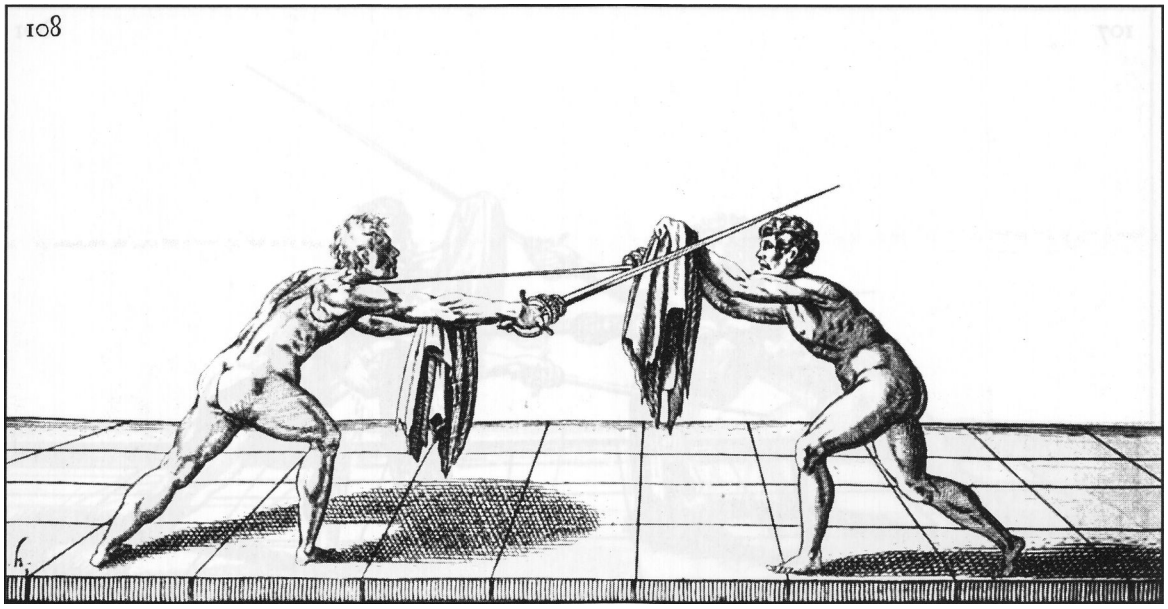

Toto je zásah čtvrtým střehem s levou nohou vpřed proti výpadu ve třetím střehu s pravou nohou vpřed. Toto bude poslední zásah s mečem a pláštěm.

Náš šermíř je ve střehu s levou nohou vpředu, s malým rozestupem. Pokračuje zkrácením menzury. Soupeř vidí odkrytí skrze tenčí našeho šermíře - vně a nad rukou s pláštěm našeho šermíře. Meč našeho šermíře je v úhlu ve třetím střehu a jeho hrot trčí za rukou s pláštěm, na které spočívá čepel, aby získala podporu a sílu.

Soupeř si není vědom této situace a pohne se k útoku na toto odkrytí třetím střehem po přímé lince, věří, že udrží meč našeho šermíře mimo linku vně. Ale náš šermíř otočí svou ruku z třetího střehu do čtvrtého a, prováděje hrotem kavaci, zatlačí vpřed svou levou nohou. Natáhne svou paži s mečem (udržuje plášť spojený s příčkou) a v tomto sjednocení v obraně zasáhne soupeře a vykryje svým pláštěm. Povšimni si prosím, jak vede svou pravou stranou, aby prodloužil dosah svého bodu, změnil perspektivu svého těla a zvedl soupeřův meč z cesty.

Následuje jiný způsob jak se tato akce může vyvinout. Oba šermíři jsou ve třetím střehu. Náš šermíř se přiblíží, naznačí bod třetím střehem směrem vně od soupeřova meče. Soupeř se pohne ke krytu a zasadí protiútok třetím střehem po přímé lince a spoléhá se na to, že plášť pokryje nízké partie jeho těla. Nicméně pohyb našeho šermíře byla jenom finta; takže převezme tempo, provede kavaci hrotem svého meče vysoko dovnitř a pokračuje zásahem soupeře svými spojenými zbraněmi.

Hlavním důvodem, proč je soupeř poražen, je to, že jeho plášť není připojen k jeho meči. Kdyby tomu tak bylo, meč našeho šermíře by nemohl dosáhnout na soupeřovo tělo, protože tato linka by byla pokryta.

To by ti mělo dát představu o tom, jak je důležité držet své zbraně sjednocené - což je princip, který přinese jen dobré výsledky.

KAPITOLA 3

Kniha druhá

3.1 První část - o rozhodném postupu

Dosud jsme se bavili o principech, které každý mistr zbraně tvrdí, že je zná, ačkoli jen velmi málo z nich jim ve skutečnosti rozumí a provádí je z náležitým umem.

Představím nyní některé myšlenky, které nebyly nikdy vysloveny nebo možná ani zváženy. Dokonce i kdyby tyto myšlenky někdy byly vzaty v úvahu, hlavní "mozky" této profese by je rychle odložily jako příliš sofistikované. Možná si chtějí omlouvat svůj vlastní nedostatek umu, takoví výteční pánové by vynaložili velkou snahu, aby vyvrátili tyto techniky a schovali se za otřepané fráze, že je třeba vždycky stát ve střehu a čekat na tempo, aby bylo možno zaútočit - a že ten, který postupuje mimo tempo, bude vždy zasažen.

Připouštím, že je velmi důležité znát jak čekat na tempo a příležitost k útoku: z toho plyne znalost menzur, tempa, kontratempa a také pochopení falší a lstí, které mohou přijít od soupeře.

Nicméně také tvrdím, že není žádné výhody mezi dvěmi šermíři, kteří oba stojí nehybně ve svém střehu: protože oba čekají na stejnou věc, na příležitost, která vzniká rovným dílem pro každého. Podobně při čekání oba čelí stejným nebezpečím. Je-li zde vůbec nějaká výhoda, vychází z toho, že jeden z nich získal meč toho druhého a tím mu zabránil, aby z takové pozice mohl způsobit jakoukoli škodu.

Jenže i ten, který má převahu na meči, bude čekat na tempo, protože si myslí, že je nemožné zaútočit, dokud se soupeř nepohne. Tohle váhání někdy zapříčiní, že ten první ztratí svou původní výhodu nebo - ještě hůře - ji předá soupeři. Taková chyba je neomluvitelná - nikdy bys neměl ztratit cos získal za cenu velkého ohrožení.

Spíše si myslím, že když máš výhodu, je daleko lepší postupovat aniž bys na cokoli čekal, ujištěn tím, že ti soupeř nemůže ze své současné polohy nijak ublížit. Také tímto způsobem soupeř nebude mít čas uvědomit si nebezpečí a změnit strategii.

Jsou tací, kteří když dosáhnou menzury, nehledají převahu meče. Místo toho zkoušejí fintami nebo výzvami provokovat nehybného soupeře, aby se pohnul a vytvořil odkrytí; pak, když se soupeř pohne, převezmou tempo. Toho je možné dosáhnout u nezkušených šermířů, ale proti zkušenému soupeři to přináší smrtelné nebezpečí. Zamyslíš-li se nad touto strategií, všimneš si, že má za následek vytvoření tempa za účelem vyprovokovat tempo od soupeře. Takže první tempo je také první nebezpečí. Jedno jak je malé, přinejmenším poskytne soupeři příležitost získat nějakou výhodu ze které se pak budeš těžko bezpečně uvolňovat (a to ani nezmiňuju nebezpečí oklamání fintami).

Nechci brát zpět nic z technik, o kterých jsem dosud hovořil. Všechny jsou důležité a je dobré je znát. Nicméně v této části knihy je odložím stranou. Co zde budeme hledat je způsob, jak zaútočit na soupeře okamžitě po tasení meče, bez zastavování a bez ohledu na soupeřovy střehy, postoje, tempa, kryty, útoky, postupy nebo ústupy. Zkrátka, soupeř by za všech okolností neměl být schopný zastavit tvé útoky. Tento způsob práce, se vším, co vyžaduje, tě udrží v daleko větším bezpečí, než kdybys čekal ve svém střehu.

Popravdě to chce dost velký stupeň znalostí a kvalifikace abys byl schopen ovládat soupeře do takové míry, že ho zasáhneš vždycky, bez ohledu na to, co dělá, na úroveň jeho umu a bez ohledu na fakt, že jeho zbraně mohou tvým vyrovnat. Úspěch také vyžaduje, aby tvůj soupeř nevěděl o tvé strategii, protože je-li soupeř obeznámen s těmito technikami, situace bude opět vyrovnaná. Zná-li ale pouze tradiční pravidla - nezáleží na tom jak dobře - bude poražen, budeš-li dodržovat mé principy.

Výhoda vychází z tvé schopnosti přivést soupeře k poslkušnosti a přinutit ho konat tak, jak si přeješ, ať už se pokusí o obranu nebo protiútok. Víš-li jak toho dosáhnout, všechno ostatní bude snadné, protože budeš moci předvídat soupeřovy akce.

Abych lépe vystihl tento princip, budu nejprve hovořit o podstatě výhody toho, který postupuje odhodlaně; pak ukážu způsob jak postupovat.

3.1.1 O výhodách toho, který postupuje proti soupeři bez zastavování

Zaprvé vem v úvahu, že člověk, který se začne z nehybné polohy pohybovat, bude vždy pomalejší (na základě své hmotnosti) než ten, který se již pohybuje. Jak jsem již zmínil, stojíš li nehybně s oběma chodidly na zemi, nemůžeš s nimi pohnout aniž bys provedl dvě tempa: jedno ke zvednutí nohy a druhé k jejímu položení na zem.

Na druhou stranu ten, který se už hýbe, má vždy jednu nohu ve vzduchu a druhou pevně na zemi. V tom tkví velká výhoda, protože už jsi dokončil to, co tvůj soupeř teprve bude začínat.

Navíc šermíř, který stojí ve svém střehu, dává svému soupeři větší příležitost k tomu, aby ho studoval, odhadoval jeho taktiku a hledal způsob jak ho porazit. To se nestane, když jednoduše bez zastavování zaútočí na svého soupeře: než se soupeř v takové situaci rozhodne co dělat, bude už pozdě.

Není pochyb o tom, že je snazší převzít tempo když už jsi v pohybu, než když jsi nehybný. Často tempo skončí dřív, než se pohneš, abys ho využil a dorazíš příliš pozdě. To způsobí, že budeš často zasažen.

Nehybný šermíř je také v nevýhodě, protože je snazší narušit jeho postoj fintami, výzvami a jinými akcemi. Ale proti šermíři, který k tobě odhodlaně přichází, se můžeš dostat pryč jedním pohybem; při druhém pohybu budeš muset zrušit menzuru a jen vzácně budeš mít příležitost provést třetí. Navíc nebudeš moci provádět finty nebo výzvy proti někomu, kdo jde proti tobě, protože v okamžiku, kdy dokončuješ svůj pohyb (neboli své tempo), bude odhodlaný šermíř už u tebe.

Měj na paměti, že abys postupoval správně, je naprosto nezbytné mít dokonalé, trojité sjednocení meče, nohy a těla. Chybí-li jediná z těchto sil, technika nebude dokonalá. Tudíž je nutné udržovat toto sjednocení, aniž bys švihal svým tělem nebo mečem vpřed.

V následující kapitole budu hovořit o způsobu, jak bys měl používat své nohy (nejdůležitější základ!) a také své tělo a svůj meč.

3.1.2 O způsobu, jak zacházet s nohama, mečem a tělem při postupu proti soupeři bez zastavování

Chceš-li postupovat proti soupeři, měl bys začít pohybovat nohama v obyčejném kroku, jako kdyby ses procházel, jen rychleji a kratšími kroky. Neměl bys prodlužovat rozestup dokud hrot tvého meče nedosáhne na soupeře.

Je důležité, aby tento krok nikdy nebyl vynucený. Protože postupuješ až k soupeřově tělu, nuecný krok by tě rozhodil tvou vlastní hybností a nebyl bys schopen nezbytnou rychlostí pohnout svou zadní nohou. Pomalost pak způsobí, že se rozpojíš.

Jak se přibližuješ k soupeři, ohni své tělo vpřed a učiň se malým. Takto meč bude potřebovat jen malé pohyby, aby provedl všechny obranné a útočné akce. Taky bys neměl naklánět své tělo vně nebo dovnitř dokud se nedostaneš do menzury, pak se můžeš naklonit do libovolné strany nebo zůstat přímo vpřed podle toho, co dělá soupeř.

Veď svůj meč tak blízko soupeřovy čepele, aby když se soupeřův meč pohne, bude se zdát připoutaný ke tvému; jinými slovy, pohyb jednoho meče by měl být rychle následován tím druhým. Dostane-li se soupeřův meč daleko od tebe, ztratíš tempo a kdybys ho lovil v průběhu kroku vpřed, mohl bys být zasažen. V takové situaci je lepší rychle ustoupit a znovu zkusit získat výhodu.

Je mnoho způsobů jak postupovat proti soupeři, některé jemnější než ostatní. Začnu s tím, který by se měl cvičit jako první. Ve vhodný čas budu hovořit o každém zvlášť a dotknu se všech jim příslušných technik.

3.1.3 První pravidlo jak postupovat proti soupeři bez zastavování

Než začneš postupovat proti soupeři bez ohledu na jeho střeh, měl bys pečlivě zvážit na které lince je slabý a na které lince je silný, a také podstatu jeho pravděpodobných odkrytí. Měl bys pak umístit svůj meč na jeho slabší a nejvíce udkrytou stranu, začít s nataženou paží a čepelí v přímé lince. Meč by měl být umístěn tak, aby když tvůj hrot dosáhne na soupeřův hrot, tvůj je trochu nad a silnější než ten jeho, aniž bys potřeboval jakýkoli další pohyb. Čím blíž držíš svůj meč k soupeřově, tím lépe, ale nedotýkej se nijak jeho čepele. Pak drž svou paži nehybnou a běž podél ostří soupeřovy čepele aniž bys ji opouštěl, dokud nedosáhneš na jeho tělo. Nakonec by tvá příčka měla skončit tam, kde byl hrot tvého meče, když začal pronikat za soupeřův meč.

Můžeš-li, drž soupeřův hrot neustále pod svou čepelí. Nemělo by to být obtížné, když je meč tvého soupeře umístěn ve třetím nebo čtvrtém střehu a je namířen proti tvému tělu. Je-li v prvním nebo druhém střehu, nemusíš být schopen udržet svůj meč nad jeho mečem; v takovém případě můžeš najít jeho meč na libovolné straně, v závislosti na tom, jestli je jeho hrot více vevnitř nebo směrem ven. Ale i v tomto případě bys měl běžet podél ostří jeho čepele jak jsem řekl výše, tak, aby při svém postupu tvá příčka šla k místu, kde začínal tvůj hrot.

Tento běh podél soupeřovy čepele s tvou příčkou musí být proveden nepřetržitým dopředným pohybem, aniž bys stáhl paži nebo švihnul mečem nebo tělem vpřed. Shrnuto, ujisti se, že tvůj meč je vždy silnější než soupeřův dokud je jeho hrot v lince; takto, chce-li odsunout tvůj meč pryč, bude muset dát svůj hrot z linky pryč. A když tohle udělá, zatímco k němu odhodlaně přicházíš, dorazíš k jeho tělu dříve než ho dokáže vrátit zpátky do připravenosti.

Ustoupí li soupeř a zruší-li menzuru, tvé tělo nemůže proniknout za hrot jeho meče. V takovém případě, zatímco ruší menzuru a odklání tvůj meč pryč, bys měl použít toto tempo k provedení cavazione ze zápěstí a pokračovat vpřed. Hrot tvého meče bude opisovat jen malý kroužek a tvá paže zůstane nehybná. Tak uzavřeš soupeřův meč aniž bys svůj odvedl z linky a budeš postupovat přímo vpřed, abys ho zasáhl.

Zkusí-li soupeř znovu odtlačit tvůj meč, v tomto okamžiku už budeš dost daleko vpředu. Jsi-li vevnitř, nepotřebuješ provádět cavazione: prostě otoč rukudo druhého střehu, sniž své tělo, postupuj vpřed a tvůj hrot dosáhne na jeho tělo dříve než ho dokáže odtlačit pryč. Jsi-li vně, můžeš ho zasáhnout také otočením ruky do druhého a snížením těla, s malým cavazione tvým hrotem pod jeho mečem, aniž bys snížil svou ruku. To vyústí v zasažení tvého soupeře do jeho pravého boku přesně v tom tempu, ve kterém se domníval, že bude odtlačovat tvou čepel pryč. V tomto tvaru tvé tělo překračuje k vnějšku bez ohrožení. Stejnou techniku použij, když tvůj soupeř dovolí tvému forte proniknout za jeho hrot a pak se pokusí ho odtlačit, aby se bránil.

Nicméně někdy se stane, že soupeř se pokusí odtlačit tvůj meč v tempu, ve kterém tvůj hrot začíná pronikat za jeho hrot: to je situace, ve které je lepší použít cavazione, protože hrot tvého meče nenese dost síly k tomu, aby vzdoroval soupeřově čepeli.

Také se může stát, že soupeř provede cavazione, aby našel hrot tvého meče na druhé straně, nechá své tělo na stejném místě nebo ho stáhně, aby našel tvůj meč dříve, než tvé forte začne pronikat do jeho střehu. V takovém případě bys měl provést kontracavazione dříve než se soupeř dotkne tvé čepele: každé cavazione provedené poté, co se soupeř dotkne tvé čepele, je nebezpečné, protože se neprovádí ve správném tempu.

Ve skutečnosti toto je nejobtížnější stránka prvního pravidla. Tvůj meč by vždy měl být blízko k soupeřově čepeli a měl bys provést cavazione jako první, dříve, než soupeř najde tvůj meč, Nicméně nedrž svůj meč příliš silně pod dojmem, že bude snazší vzdorovat soupeřově meči: to by mu umožnilo najít tvůj meč dříve, než bys měl šanci provést cavazione.

Síla meče by měla být funkcí umístění čepele, ne ve svalech paže nebo zápěstí. Pracuješ-li podle této rady, budeš lépe připraven převzít výhodu nebo využít příležitost s cavazione nebo bez, podle toho, jaká se naskytne příležitost.

Taky se často stává, že soupeř změní střeh a ve stejný okamžik zruší menzuru, čímž ti zabrání, abys ho v tom tempu zasáhl. Stejně by ses neměl zdržovat. Můžeš se buď vyhnout nebezpečí a pak se vrátit s novým záměrem namířeným na nové odkrytí; nebo, ještě lépe, nech svůj hrot (který je již v pohybu) sledovat ten jeho zatímco mění střeh. Tento poslední pohyb by měl být proveden ze zápěstí, drž svou paži neměnnou a pokračuj vpřed. Poběžíš podél toho ostří čepele, které ti nabídne a budeš pokračovat k jeho tělu takovým způsobem, že se nebude moci bránit. Zkusí-li jinou změnu, v tom tempu ho zasáhneš, protože už budeš k němu tak blízko, že nebude moci zrušit menzuru.

Tato poslední technika funguje proto, že ten, kdo jde kupředu, je vždy rychlejší než ten, který jde zpět. Zastavíš-li se pokaždé, když se soupeř stáhne a provede změnu, může ti takto stále hatit tvé plány kdykoli se mu zamane. To je důvod, proč by ses nikdy neměl zastavovat dokud postupuješ správně. Ale ztratíš-li výhodu, bylo by moudré zastavit a vrátit se, dokud ji zase nezískáš zpět.

Tento druh držení natažené paže a meče v rovině (popsaný výše) ti pomůže naostřit tvou schopnost posoudit relativní výšku ruky a hrotu meče a relativní sílu a slabost meče. To vše ukážu v následujících ilustracích, spolu s pravděpodobným umístěním soupeře a s akcemi příslušnými k prvnímu pravidlu.

Při tomto pravidlu začínáš získávat soupeřův meč ze značné vzdálenosti, díky natažení tvé paže. Takto vstoupíš do menzury bezpečněji, i když se zdá, že soupeř má více času posoudit co udělat. Jsou i další tvary, které jsou rychlejší a bezprostřednější, ale tato první je nejdůležitější, protože učí jak odhadnout debole a forte, jak odhadnout rozdíl mezi velkými a malými pohyby, jak umístit dokonale paži do linky, udržet si převahu a ubránit se. Všechny tyto stránky pracují spolu dohromady až do místa, ve kterém dosáhneš na soupeře hrotem svého meče. Z těchto důvodů jsem uvedl toto pravidlo jako první.

Později uvidíš vysoký střeh, ve kterém se postupuje proti soupeři bez ohledu na to, co dělá, nebo co umí.

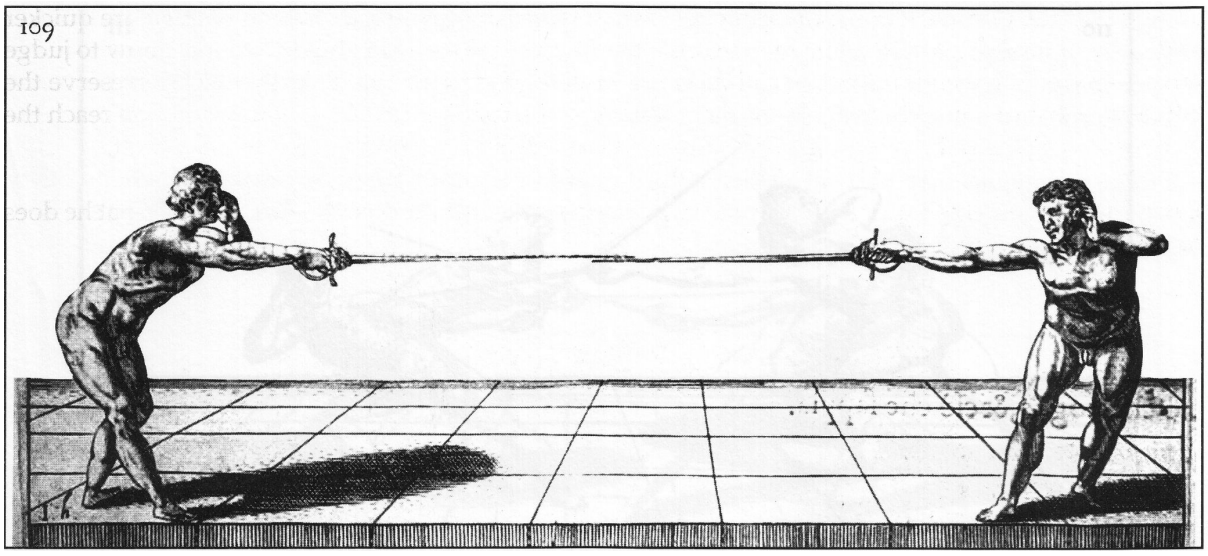

Ilustrace ukazuje jak získat první výhodu při postupu proti soupeři bez čekání na tempo. Zaprvé, učiní-li soupeř tempo, měl bys ho i tak přebrat. Stejně tak bys měl mít užitek z každé příležitosti, která se ti nabídne, stále budeš pokračovat kupředu až k soupeřově telu bez zastavování.

Výhoda zobrazená na této ilustraci náleží šermíři s mečem nad mečem jeho soupeře. A to ze dvou důvodů. 1. Být nad soupeřovým mečem je vždy lepší než být pod ním; 2. jsi-li nad mečem, budeš vždy lépe připraven převzít iniciativu.

Takže šermíř ve výhodě by měl postupovat až k soupeřově tělu, běžet podél soupeřovy čepele; při postupu vpřed by měl umístit svou příčku tam, kde začal jeho hrot, aniž by vůbec oddělil svůj hrot od soupeřova meče dokud nedokončí zásah.

Je-li soupeřův meč ve třetím střehu v úhlu nebo ve čtvrtém střehu, stejně bys měl zahájit podle způsobu na obrázku. Jen místo toho, abys běžel svým hrotem podél jeho čepele, bys měl postupovat svým ostřím v přímé lince od tvého hrotu do jeho těla, zasáhnout ho do odkrytí utvořeného úhlem jeho meče (vevnitř nebo vně v závislosti na střehu).

Následují další ilustrace, které ukazují co může být výsledkem této výhody. Nicméně pro stručnost jsem vybral jen ty nejvýznamnější a nejužitečnější. Z těchto obrázků a pokynů, které je doprovází, by sis měl udělat dobrou představu co dělat i v jiných případech.

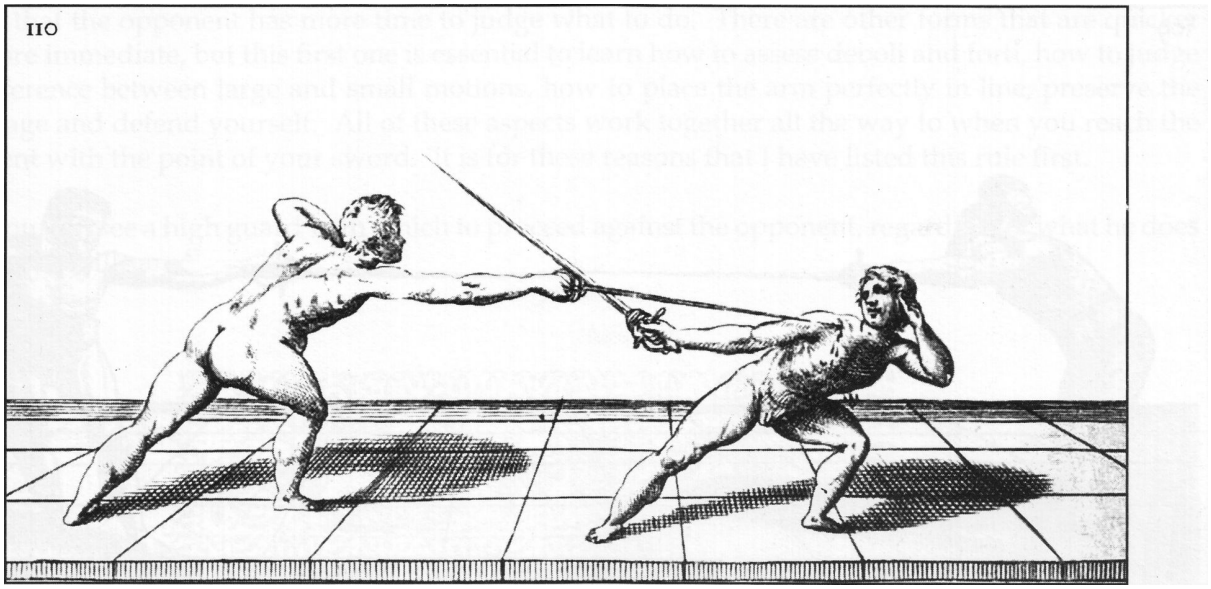

Tento zásah čtvrtého vychází z prvotní výhody, zmíněné v předchozí ilustraci. Náš šermíř jde vpřed a běží podél ostří soupeřova meče a dospěje svou příčkou na místo, kde začínal s hrotem svého meče, a tím dle obrázku skončí. K tomuto zásahu dojde proto, že soupeř reaguje příliš pomalu a tudíž se nezvládne ubránit nebo provést jakoukoli akci kromě stažení svého těla zpět.

Náš šermíř pokročí vpřed svou pravou nohou a získá soupeřův hrot. Překročí svou levou nohou, pak pravou a postupuje úspěšně až k soupeřově tělu.

To samé se stane, když náš šermíř začne směrem vně. Lišit se bude jedině meč, který bude ve třetím místo ve čtvrtém. Na této ilustraci vidíme soupeřův meč odtlačený vzhůru tlakem meče našeho šermíře, je-li útok veden směrem vně, bude stlačen dolů třetím. Směrem vně také hrot našeho šermíře bude níže než jeho příčka, což ho posílí a bude udržovat spodní část těla lépe krytou.

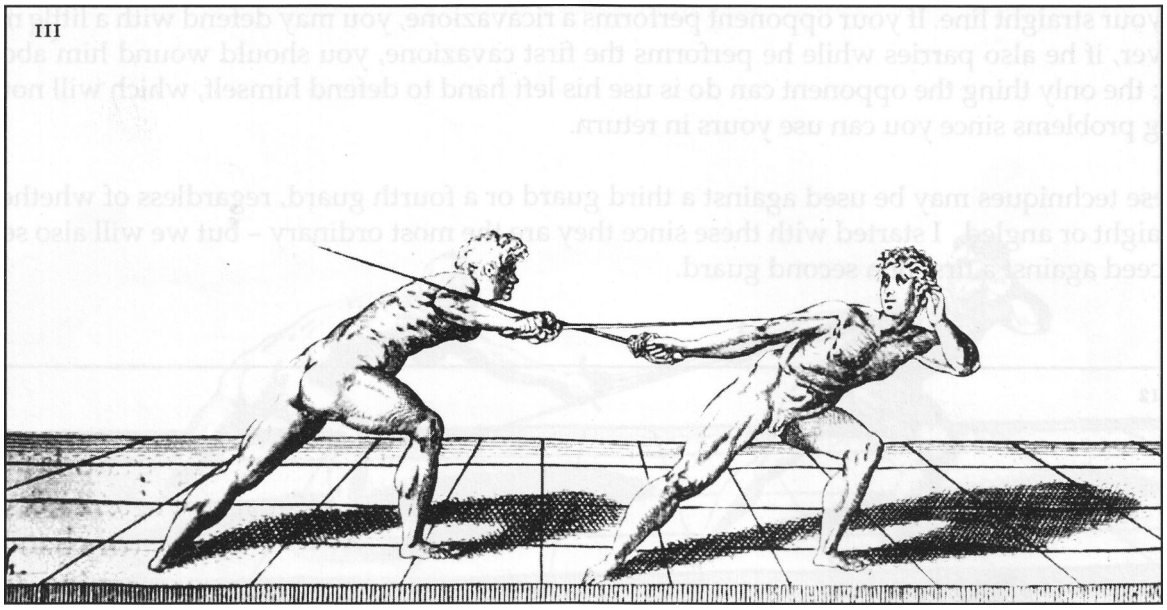

Tento jiný zásah také vychází z původní výhody. Náš šermíř běží podél soupeřovy čepele a už překročil levou nohou, když se soupeř pokusí krýt tlakem proti čepeli a stažením svého těla. Ale náš šermíř, který cítí tlak na svou čepel, otočí svou ruku do druhé a poddá se tlaku. Když se soupeřův meč nepotká s žádným odporem, dostane se mimo připravenost, dokonce ještě více, protože náš šermíř sníží své tělo. Náš šermíř udržuje svůj meč ve stejné výšce, s příčkou proti soupeřově debole a úhel, utvořený druhým střehem, přivede jeho hrot do linky k zásahu.

To samé by se stalo, kdyby náš šermíř zahájil vně ve třetím. Kdyby, po překročení levou nohou, se soupeř pokoušel krýt, náš šermíř otočí svou ruku do druhého a umístí svůj hrot pod soupeřovu pravou paži. Bude udržovat svou příčku ve stejné výšce a sníží své tělo, bude pokračovat pravou nohou a zasadí zobrazený zásah.

Zkusí-li se soupeř vykrýt a zrušit menzuru hned když začneš akci zevnitř, pak bys měl provést cavazione ze zápěstí směrem vně (zůstat ve třetím) a pokračovat vpřed k soupeřově tělu. Zkusí-li soupeř vykrýt bez zrušení menzury, měl bys ho zasáhnout podobným druhým pod jeho mečem. Ale když vykryje proti tvému hrotu, když začínáš akci směrem vně, měl bys provést cavazione čtvrtým střehem dovnitř; když znovu vykryje a stáhne tělo zpět, otoč svou ruku a zasáhni ho ve druhém.

Když v okamžiku tvého prvního kroku vpřed tvůj soupeř provede cavazione a zaútočí na tebe, pokračuj ve svém přímém směru ve třetím nebo čtvrtém (v závislosti na tom, jsi-li vně nebo vevnitř) a zasáhni ho v tempu cavazione. Není-li soupeřovo cavazione doprovozeno útokem, může se ubránit zrušením menzury a zůstat na libovolné straně; ale pořád bys měl být schopen ho zasáhnout v dalším tempu.

Když při tvém kroku vpřed tvůj soupeř provede cavazione a zruší menzuru se záměrem najít tvé debole, proveď contracavazione předtím, než se soupeř dotkne tvého meče a pokračuj podél své přímé linky. Provede-li soupeř ricavazione, můžeš se ubránit malým pohybem. Nicméně když při provádění prvního cavazione také vykryje, měl bys ho zasáhnout nad jeho mečem: jediná věc, kterou soupeř může udělat, je použít k obraně levou ruku, což ti nezpůsobí velké problémy protože můžeš na oplátku použít svou.

Všechny tyto techniky lze použít proti třetímu střehu nebo čtvrtému střehu aniž by záleželo na tom, jsou-li přímé nebo v úhlu. Začal jsem s těmito, protože jsou nejobvyklejší - ale také uvidíme jak postupovat proti prvnímu a druhému střehu.

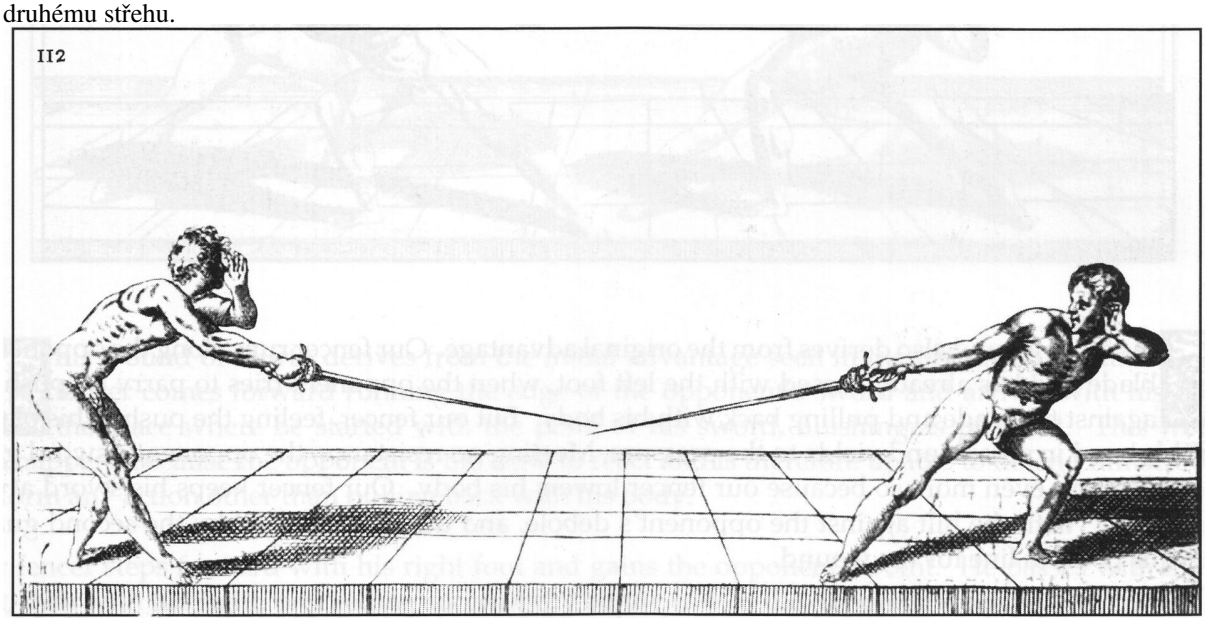

Na této další ilustraci vidíš jak získat výhodu proti někomu postavenému v nízkém střehu s vyššími (a nejzranitelnějšími) partiemi těla staženými dozadu. Šermíř, jehož meč je nahoře, má výhodu, a měl by běžet podél soupeřovy čepele a udržovat si svůj hrot stále nad ní. Hrot by se měl zvednout nad soupeřův meč o tolik, o kolik příčka poklesne: takto když se příčka dostane k soupeřově čepeli, bude umístěna tam, kde nyní vidíš jeho hrot. Toto je způsob, jak běžet podél soupeřovy čepele až k soupeřově tělu.

Provede-li soupeř cavazione, zastav snižování své příčky a pokračuj zásahem bez jiných obranných pohybů. Meč tvého soupeře bude bezpečně mimo linku na základě krátkého dosahu jeho meče a délce cavazione (které začne pod tvou čepelí a snaží se dostat nad ni).

A nakonec, meč toho, který odhodlaně postupuje, se pohybuje stejným směrem bez ohledu na to, jestli soupeř provádí cavazione. Abys lépe pochopil tento koncept, ukážu zásah, který plyne z tohoto druhu výhody; z toho se také poučíš jak čelit jiným možnostem.

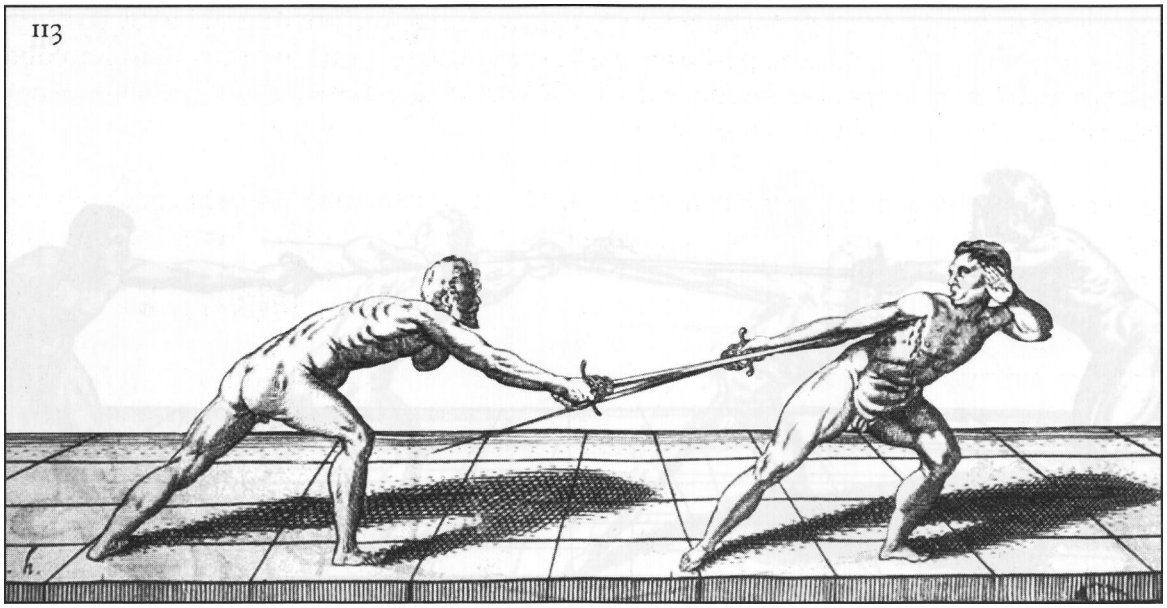

Tento zásah třetího proti třetímu vychází z výhody zmíněné v předchozí ilustraci, kde oba šermíři měli své hroty nízko. Náš šermíř je ten, který začíná s hrotem nad: pokračuje vpřed, běží podél soupeřovy čepele a jak se přibližuje, zvedá svůj hrot a snižuje příčku. Takto zasáhne soupeře jak vidno a pokračuje až k soupeřově tělu.

Následuje jeden z dalších scénářů, na které jsem chtěl poukázat tímto obrázkem.

Náš šermíř má svou příčku směrem dovnitř a jak postupuje vpřed, soupeř se pokusí o cavazione, aby si uvolnil svůj hrot. Ale náš šermíř mu to nedovolí a uzavře soupeřovu čepel pod svým mečem. Protože hrot našeho šermíře je v lince, soupeř se jedině může pokusit odtlačit ho z přítomnosti, což se mu nepovede. Kdyby soupeř zkusil jiné cavazione, byl by zasažen stejně, protože náš šermíř by získal převahu otočením své ruky do čtvrtého.

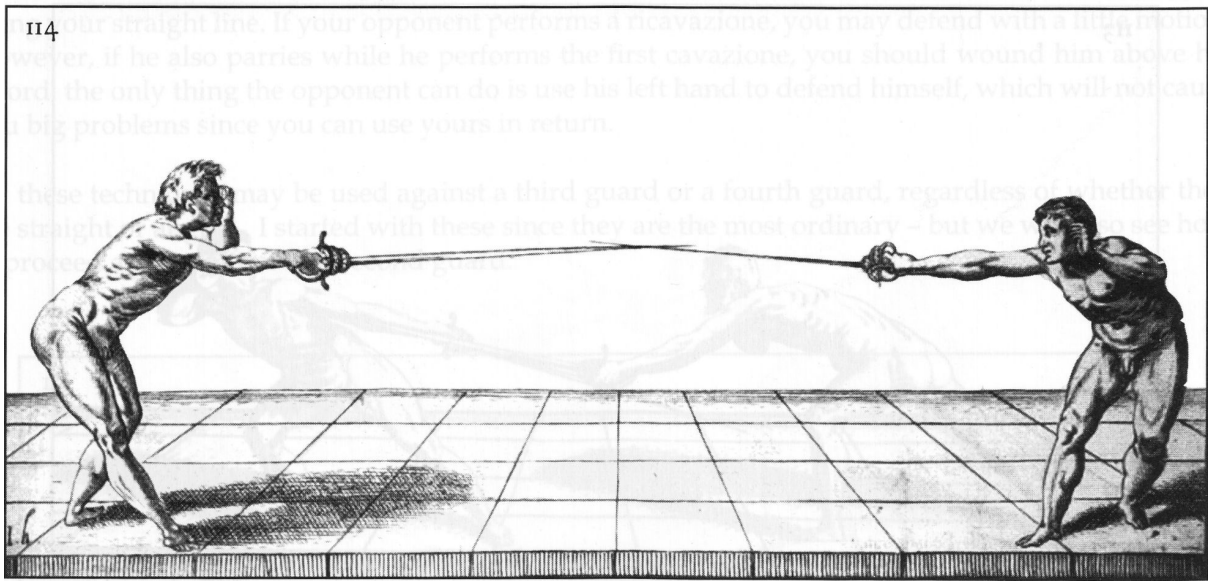

Tento obrázek ukazuje třetí, který se trochu liší od předchozích, protože získává výhodu proti druhému střehu. Náš šermíř začne na vzdálenost, drží svůj meč zobrazeným způsobem tak, aby když dorazí na soupeřovu čepel, získal výhodu bez dalšího přidaného pohybu ruky nebo meče.

Jakmile jsi získal tuto zdánlivě malou výhodu třetího, můžeš postupovat vpřed, běžet podél soupeřova ostří (aniž by ses ho dotkl!!) a nakonec umístit svou příčku tam, kde nyní vidíš hrot.

Jak postupuješ vpřed, postupně otáčej svou ruku tak, abys v okamžiku bodu byl ve čtvrtém. Podobně hrot, který je nyní výše než ruka, by měl být v okamžiku zásahu níže. Takže zasáhneš soupeře do hrudníku zatímco tě bezpečně kryje příčka.

Na další tabuli ukáži zásah vycházející z této nezměněné situace.

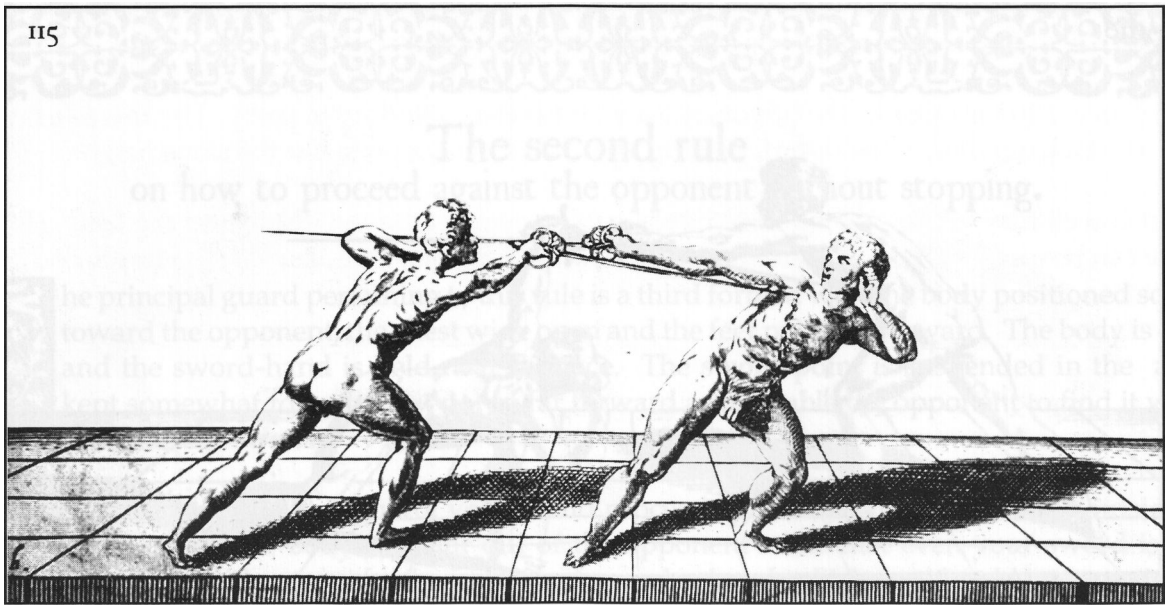

Tato další tabule ukazuje zásah uvedený v předchozím odstavci - čtvrtý (vycházející z třetího) proti druhému. Náš šermíř zahajuje z výhody zobrazené na tabuli 114 a pokračuje vpřed, běží svým mečem podél soupeřovy čepele dokud nedorazí do této polohy. Překročí svou levou nohou a pak svou pravou, kryje se svou příčkou dokud nedorazí na soupeřovu příčku. Pak náš šermíř pokračuje až k soupeřově tělu, aby si zajistil větší bezpečnost.

Nebo se může soupeř stáhnout a pokusit se osvobodit svůj meč pomocí cavazione zatímco náš šermíř vstupuje do menzury, aby získal výhodu. V takovém případě náš šermíř, který se již pohybuje, provede své contracavazione tak rychle, se soupeř už nebude moci udělat nic ke své obraně.

To vychází z výhody neustálého udržování dopředného pohybu. Kdyby náš šermíř zaváhal a zmeškal tempo soupeřova cavazione, nedorazil by včas; spíše by dal soupeři příležitost ke krytu a k tomu, aby ho porazil svým vlastním protiútokem.

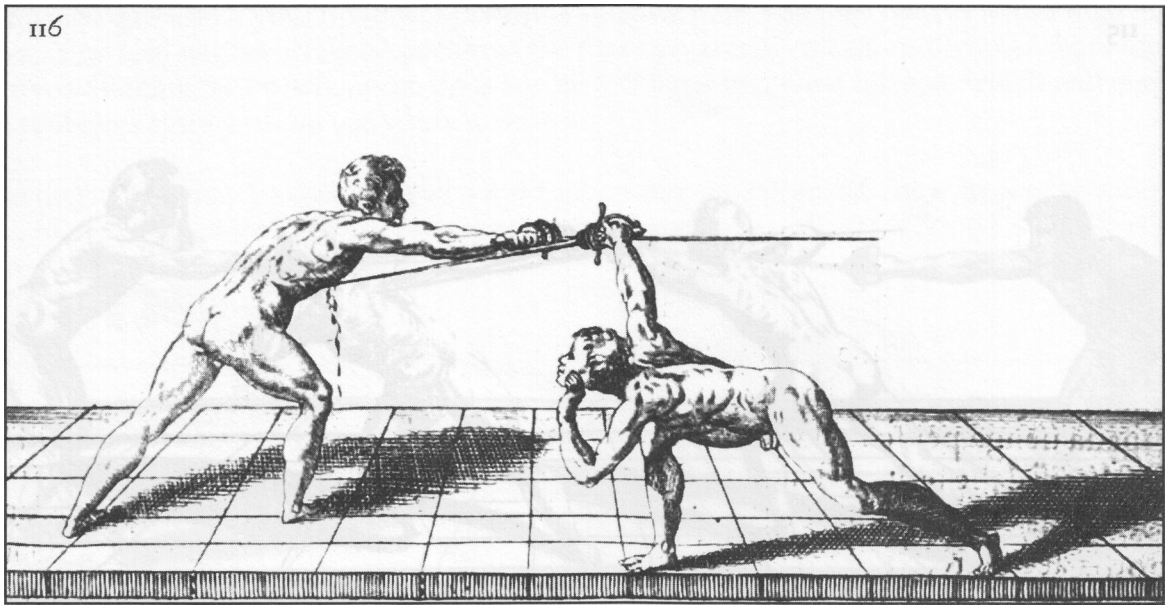

Tato další tabule ukazuje zásah prvního pod a směrem vně od meče, proti druhému. Náš šermíř zahajuje s nataženým mečem, postupuje proti soupeři a udržuje svůj hrot namířený na soupeřův meč, směrem dovnitř. Dorazí do menzury svou pravou nohou, pokračuje levou nohou a v tom tempu soupeř provede cavazione nad čepelí našeho šermíře, aby ho zasáhl směrem vně. Náš šermíř překročí vpřed svou pravou nohou a s tělem ohnutým vpřed umístí svůj hrot pod soupeřovu paži a zasáhne ho po otočení ruky z třetího do prvního. Otočením své ruky do prvního střehu se vyhne všemu nebezpečí předtím, než soupeř dokončí své cavazione; uzavře soupeřův meč mimo linku směrem vně a brání mu v návratu do připravenosti.

To vše se stane proto, že soupeř dovolí našemu šermíři postoupit příliš daleko dopředu předtím, než začne své cavazione. Kdyby ho provedl okamžitě, náš šermíř by se musel uchýlit ke contracavazione a zaútočit ve čtvrtém.

3.1.4 Druhé pravidlo jak postupovat proti soupeři bez zastavování

Hlavní střeh příslušný k tomuto pravidlu je třetí utvořený plochou těla čelem k soupeři, široce otevřeným hrudníkem a chodidly namířenými vpřed. Tělo je ohnuté a ruka s mečem se drží blízko obličeje. Hrot meče je zavěšen ve vzduchu a držen trochu vpřed, ale ne natolik vpřed, aby umožnil soupeři ho najít aniž by přišel do krátké menzury.

Při použití tohoto pravidla a střehu bys měl postupovat proti soupeři přirozenými kroky směrem vně, dokud není tvé tělo tak daleko od soupeřovy linky, že dokonce i tvůj meč je směrem k té straně mimo připravenost (bez pohybu mečem nebo rukou, ty bys měl udržovat nehybné). Jak postupuješ proti soupeři, sniž své tělo tak, aby se sklonil i hrot: takže v okamžiku, kdy tvá příčka dorazí na soupeřův hrot, je tvůj meč bezchybně v lince k soupeři. Když ho zasáhneš, nenatahuj svou ruku; místo toho postupuj vpřed tělem až k němu.

Změní-li soupeř svou perspektivu nebo směr svého meče, aby ti zabránil v tom, aby ses dostal vně, převezmi toto tempo a umísti svůj meč směrem dovnitř, aniž bys natahoval paži. Udržuj oba boky čelem k soupeři a ohni své tělo vpřed tak, aby se hrot tvého meče dostal do linky k zásahu. Nicméně nesnižuj svou paži nebo ruku: ruka by měla zůstat blízko hrotu soupeřova meče dokud ho tvé tělo úplně nemine (jedno po které straně).

Bez ohledu na soupeřův střeh by ses měl pokusit začít směrem vně. Jakmile dorazíš do menzury, tvůj soupeř může použít změnu těla nebo meče (jak bylo popsáno výše), aby ti zabránil v postupu na tuto stranu. Nicméně jakmile tvůj meč dorazí k jeho meči, měl bys stále postupovat přímo a odhodlaně proti němu (jedno po které straně).

Drží-li soupeř svůj hrot nízko směrem k zemi, měl bys úměrně tomu snížit své tělo tak, aby tvé forte uzavřelo soupeřůvu čepel mimo linku (jedno na které straně) aniž bys potřeboval další pohyb paže. Je-li soupeřův meč nízko a směrem dovnitř, doprovoď snížení svého těla úhybem tak, že otočíš svůj pravý bok od něj. Provede-li cavazione, nemůže na tebe zaútočit v tempu, ve kterém snižuješ tělo; namísto toho můžeš bezpečně postupovat k útoku a nepotřebuješ žádný pohyb k obraně.

Dovol mi ti poradit, abys při užívání tohoto střehu nikdy nepoužíval cavazioni dokud soupeř nezvedne svůj hrot, aby našel tvůj meč. Ale i v tomto případě bys měl cavazione provést bez pohybu paže nebo meče: jednoduše udělej malý úhel a drž svou pravou stranu zpátky tak, že i ruka s mečem se stáhne pryč. Takto soupeř nebude moci dosáhnout na tvůj meč. Ve stejném tempu bys měl provést šikmý krok svou levou nohou tak, aby tvůj meč skončil směrem vně, i když s ním záměrně nepohybuješ. Protože je tvé tělo ohnuté, bude v bezpečí před soupeřovými útoky. Kdyby se ti ale nepovedlo umístit tělo v průběhu změny jeho perpektivy mimo linku, zůstaneš odkrytý směrem dovnitř.

Když postupuješ směrem vně, může soupeř zvednout svůj meč a pokusit se krýt. Využij to jako příznivé tempo, abys zaútočil pod jeho mečem, otočíš svou ruku ale držíš ji ve stejné výšce.

Když je tento střeh dobře utvořen, jeho jediné zranitelné odkrytí jsou vevnitř a obličej. Nicméně obličej lze snadno krýt, protože příčka meze se drží blízko něj. Podobně nižší partie těla se udržují vzdálené a tudíž se vystavují nebezpečí jen když soupeř provede finty. Provede-li soupeř fintu dovnitř, může se snížit a zasáhnout tě v nízké lince s překrokem, když snižuješ svůj meč ke krytu.

Takže, nepohybuj svou paží, když kryješ tyto finty. Raději pohni celým tělem do strany tak, aby forte tvého meče bylo tam, kde bude krýt téměř samo o sobě, bez jakýchkoli pohybů meče. Překročí-li soupeř vpřed, zasáhneš ho, protože ho můžeš najít až k zemi dříve, než dokončí svůj útok. Snížíš-li nebo švihneš-li při krytu svou paží, budeš téměř jistě poražen.

Libovolné útoky sekem ti pravděpodobně nezpůsobí žádnou újmu. Jediný pravděpodobný terč je polovina tvé hlavy, kterou, jak jsem řekl, lze snadno krýt pomocí forte tvého meče. Seky nemohou ublížit nižším partiím tvého těla ani nemohou zasáhnout tvůj meč a rozhodit ho.

Na základě všech těchto důvodů je toto vynikající střeh k provedení útoku na soupeře bez zastavování. Jeho síla je v tom, že je pro soupeře téměř nemožné najít tvůj meč. Nicméně tato poloha není tak dobrá k zastavení ve střehu: její tvar může soupeř snadno rozrušit, zvláště když nepoužíváš svou levou ruku.

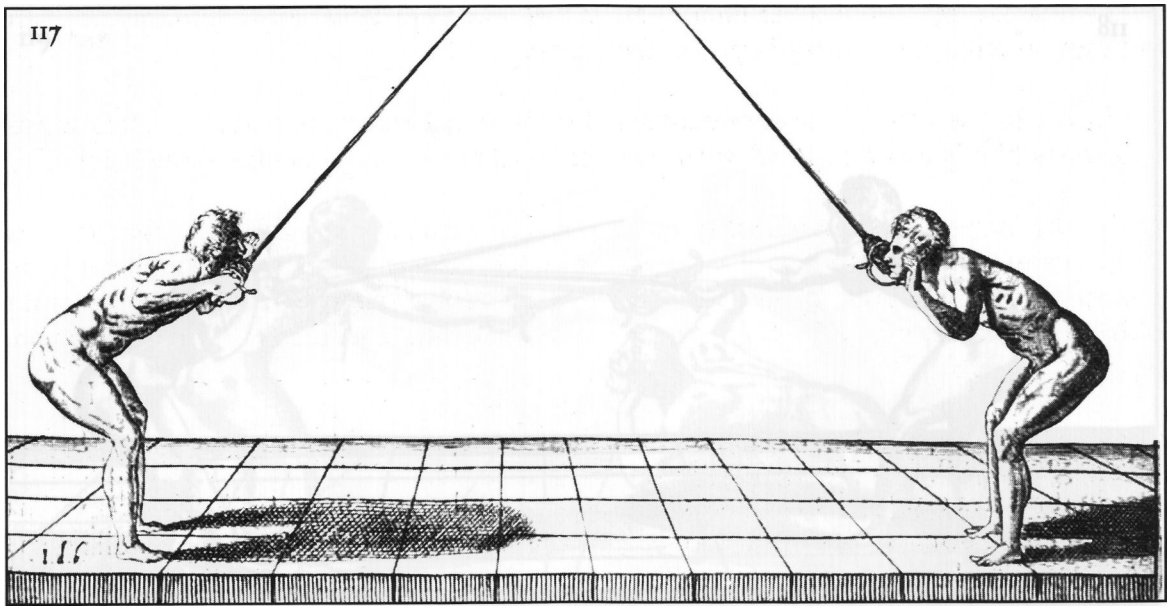

Tato tabule ukazuje třetí střeh probraný v předchozí kapitole, jedná se o tvar užitý ve druhém pravidle. Jak vidíš, meč je vysoko a mimo linku, příčka je vedle tváře. Tělo je ohnuté vpřed a nohy jsou spojené. Cílem je udržet si meč svobodný: soupeř ho nemůže najít aniž by se vystavil velkému nebezpečí, protože by musel přijít na krátkou menzuru.

Hrudník se drží plochou vstříc soupeři. Takže v tomto střehu je možno na tebe zaútočit jedině dovnitř.

Aby sis usnadnil svou obranu, měl bys postupovat po kruhu vstříc vnějšku tvého soupeře tak, aby když doražíš do menzury, bylo tvé tělo a tvůj meč vně soupeřovy čepele - pokud mezi tím neprovede změnu.

Jak moc musíš sklonit tělo závisí na tom, jak nízko je umístěn soupeřův meč. Drž příčku blízko své hlavy, abys byl více v bezpečí, měl více síly a energie.

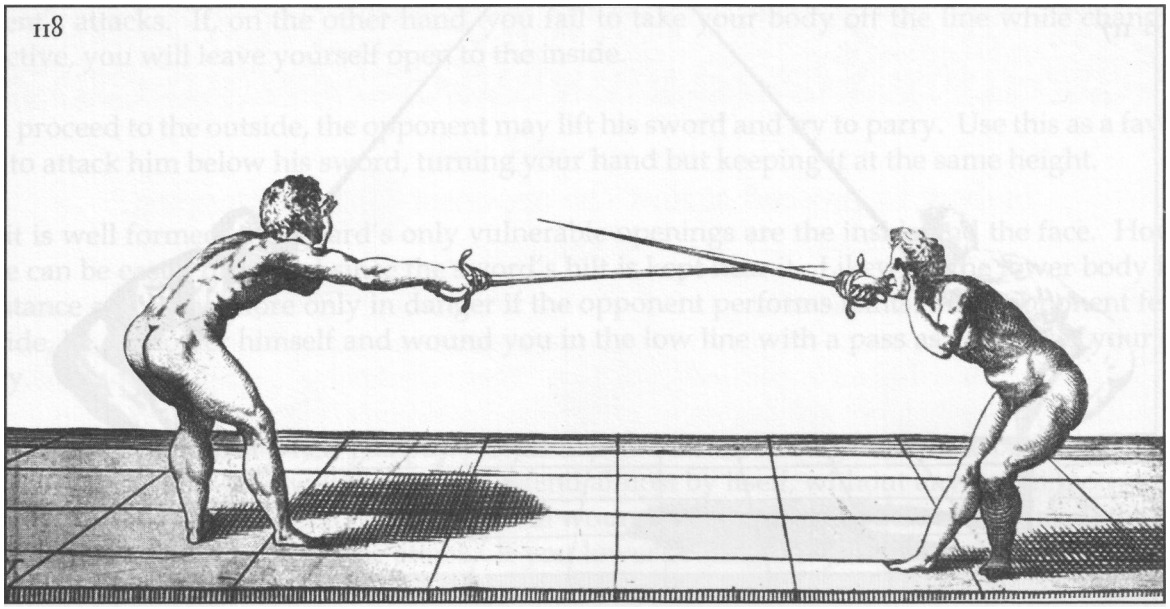

Tato výhoda meče vychází z vyusokého třetího střehu, který jsme právě viděli. Z této polohy budeš postupně napřimovat meč a přivádět ho do linky snižováním svého těla - to jest bez jakéhokoli pohybu tvé paže s mečem nebo ruky.

Jak vidíš, meč našeho šermíře získal soupeřův a zůstane ve stejné poloze dokonce i v průběhu zásahu. Provede-li soupeř cavazione, aby se pokusil tě zasáhnout dovnitř přitom, jak postupuješ vpřed, tvé tělo už bude vpředu na prostředku délky soupeřovy čepele. Tento tvar se používá aby zabránil soupeři v úniku z linky pomocí girata a proti překroku vpřed.

Tento střeh na základě toho, že je tak vpředu, usnadňuje překročení pod soupeřovou čepelí v případě, kdy se pokusí najít tvůj meč. Ukáži tuto situaci v jedné z následujících ilustrací.

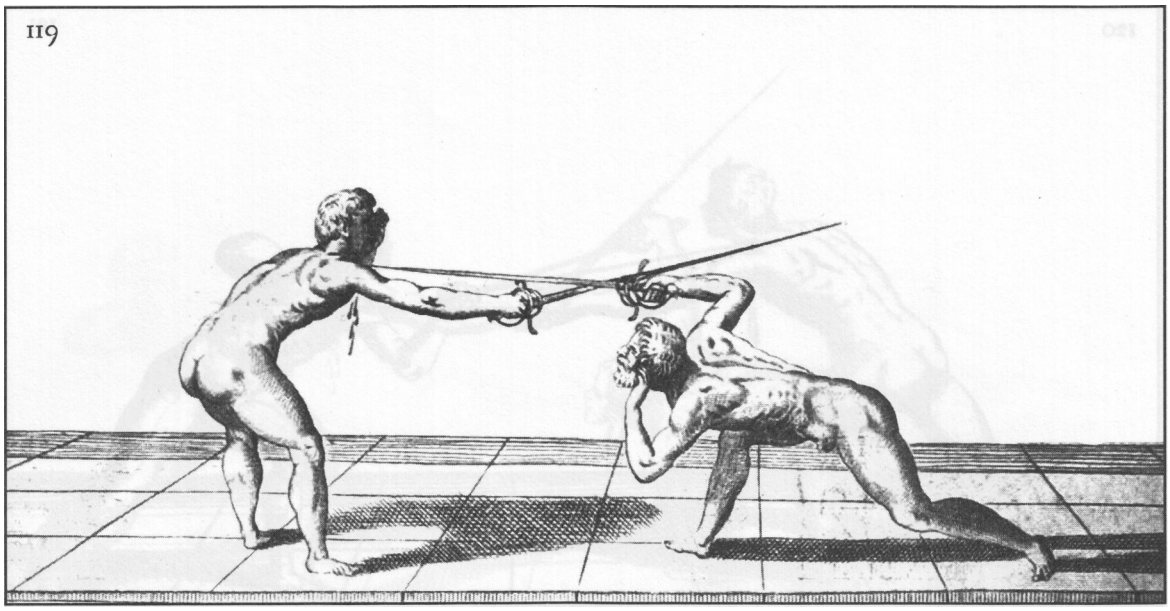

Výhoda záskaná z vysoikého střehu způsobí zásah ilustrovaný na tomto obrázku. Náš šermíř dorazí svám forte na soupeřův hrot a, udržuje svou ruku s mečem na stejném místě, skloní hrot a namíří ho na terč. Vede svou hlavu nízko a před svou rukou.

Náš šermíř udržuje tento tvar a postupuje, aby zasáhl soupeře do krku bez ohledu ne to, jestli soupeř drží svůj meč vysoko (jako je na ilustraci) nebo níže. Je-li níže, náš šermíř může jednoduše úměrně snížit své tělo (a následkem toho i svou ruku).

Zkusí-li soupeř krýt zvednutím svého meče, náš šermíř může provést cavazione na nízkou linku (otočením ruky do druhého a udržováním meče na stejném místě) a bez obtíží soupeře zasáhne.

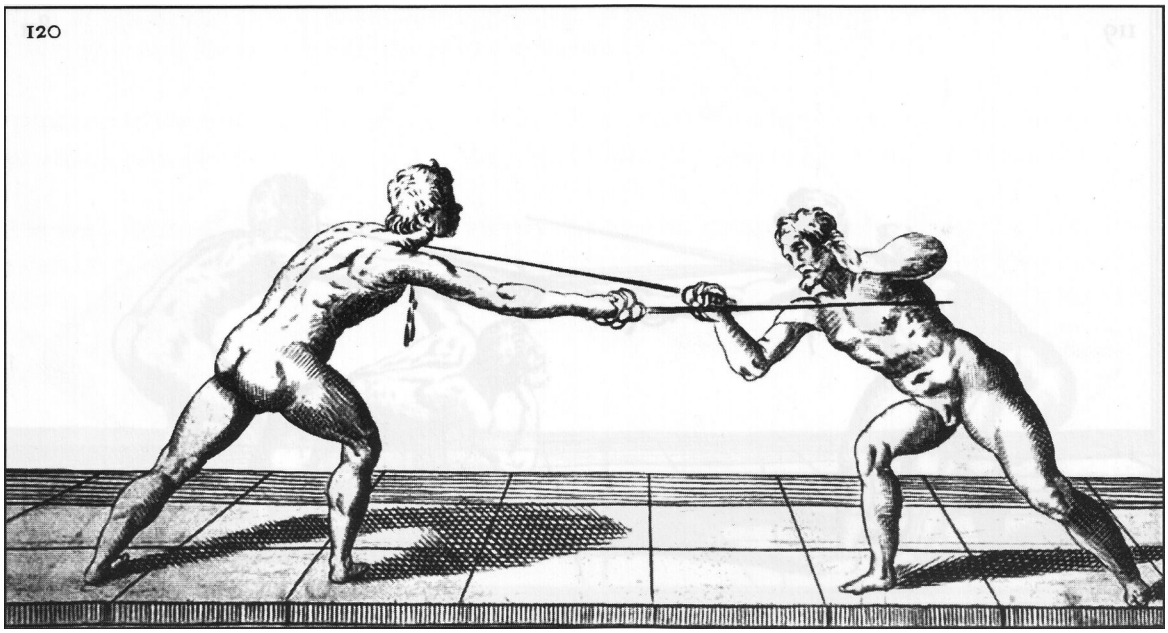

Toto je zásah čtvrtého proti soupeři, který se snaží zatlačit vpřed s výpadem čtvrtého. Náš šermíř našel soupeřovo debole z vnějšku za pomoci svého vysokého střehu. Soupeř provede cavazione a zatlačí útok čtvrtého s pevnou nohou dovnitř v pokusu zasáhnout našeho šermíře do odkrytí, které pozoruje. Ale náš šermíř, jehož ruka je vysoko a stažená, se pomocí čtvrtého nakloní proti soupeřovu debole. Zatlačí vpřed pravou nohou trochu mimo linku, sníží své tělo nad ním a zasáhne soupeře do krku a pokračuje až k soupeřově tělu, aby dokončil překročení.

Náš šermíř zvítězí bez ohledu na jakékoli girata, které by soupeř zkusil. V tomto případě si ve skutečnosti soupeř

svou obranu oslabí a náš šermíř ho může snadno zasáhnout doprostřed boku nebo do zad.

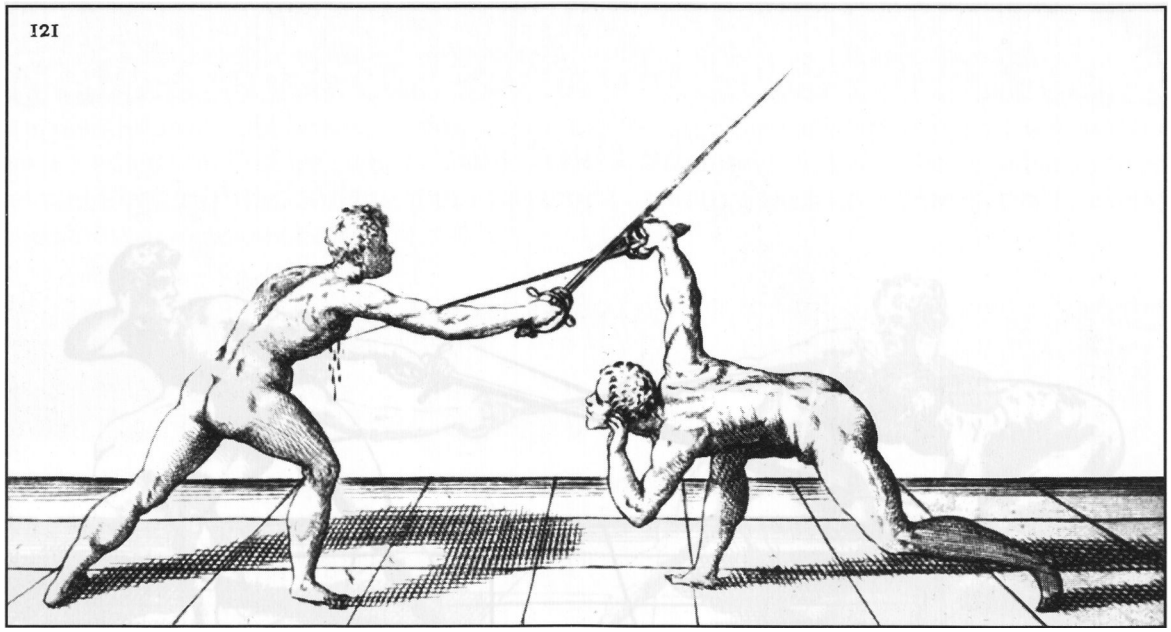

Toto je zásah druhého, kde náš šermíř překračuje pod směrem vně a soupeř má svou ruku otočenou ke čtvrtému. Náš šermíř začne ve vysokém střehu s příčkou vedle obličeje a začne kráčet k vnějšku soupeře. Soupeř je v napřímeném třetím střehu a, když ho vidí přicházet, zvedne hrot, aby uzavřel meč našeho šermíře a kryl vrchní partie svého těla.

Nicméně náš šermíř už je v menzuře: drží svou ruku ve stejné výšce a otočí ji do druhého dříve, než soupeřův meč může najít jeho čepel. Vede své tělo tak nízko jak je jen možné, což způsobé, že jeho hlava mine celou délku soupeřova meče - a takto vede svůj útok až k cíli.

Soupeř se nemůže bránit, najít čas aby vrátil svůj hrot zpátky na linku nebo provést girata.

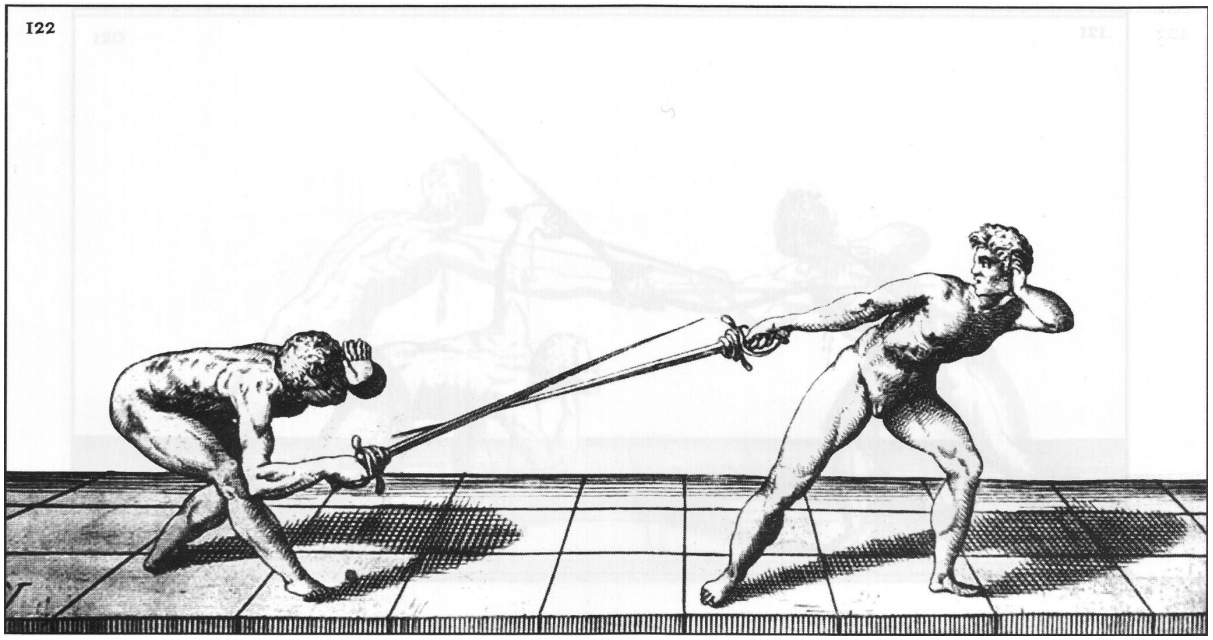

Na této ilustraci vidíš jak náš šermíř najde soupeřův meč v nízkém třetím střehu. Začne ve vysokém střehu a sníží své tělo úměrně tomu jak jde kupředu: jakmile je v menzuře, je jeho tělo tak nízko, že najde soupeřův meč aniž by potřeboval pohyb paže.

Jak snižuje tělo, náš šermíř stahuje svůj pravý bok zpět a dává svůj levý bok dopředu. Také rozkládá váhu na svá chodidla a kolena tak, aby byl schopen postupovat tak nízko s dostatečnou rychlostí. Jeho tělo je dobře umístěné tak, aby mohl postupovat kupředu bez potřeby dalšího obranného pohybu, dokonce i v případě kdy soupeř provede

cavazione nad jeho mečem - protože jednoduše soupeři nenabízí žádný terč nad svým mečem.

Jinými slovy, bez ohledu na to, zda soupeř provede cavazione nebo jinou akci, náš šermíř může stále postupovat vpřed ve svém sjednocení meče, chodidel a těla.

Na další tabuli ukáži jaké změny vycházejí z této polohy proti stejnému střehu.

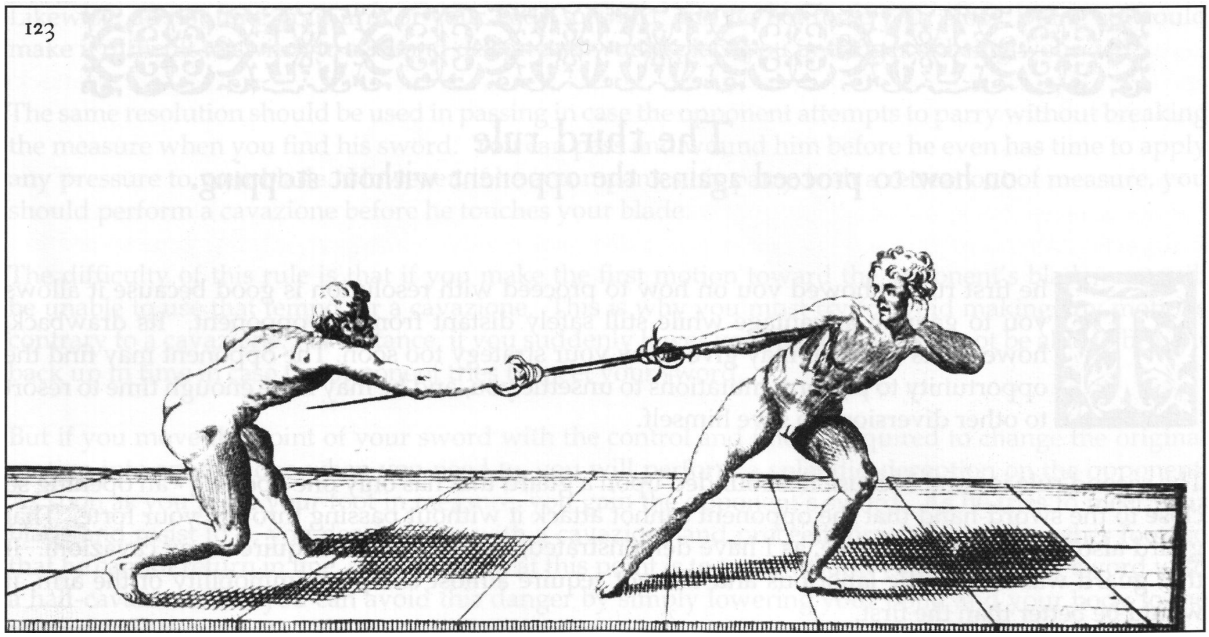

Tento zásah čtvrtého nad levou nohou vychází z výhody, kterou jsme viděli na předchozí ilustraci, kde se náš šermíř sníží z vysokého střehu. Po získání předchozí výhody a bez pohybu své paže, umístí svou příčku tam, kde předtím byla jeho čepel. Běží podél soupeřovy čepele svým mečem zatímco napřimuje svůj hrot k terči a provede zásah ve čtvrtém, přitom překračuje levou nohou tak jak je vyobrazeno.

Soupeř nemůže zabránit tomuto zásahu pomocí cavazione, kterému by náš šermíř kontroval ponecháním ruky ve třetím. Zkusí-li soupeř zvednout svůj hrot a zaútočit po vysoké lince, náš šermíř zvedne svou ruku se čtvrtým a provede stejný útok, bezpečně překročí tak, jak tady vidíme.

3.1.5 Třetí pravidlo jak postupovat proti soupeři bez zastavování

První pravidlo o odhodlaném postupu, které jsem ti ukázal, je dobré, protože ti umožňuje získat výhodu dokud jsi stále v bezpečné vzdálenosti od soupeře. Jeho nevýhoda je ale, že může odhalit tvou strategii příliš brzy. Soupeř může najít příležitost k provedení změny, aby tě rozhodil a může mít dost času, aby se uchýlil k jiným diverzím, aby se zachránil.

Druhé pravidlo je dobré, protože je založené na střehu, který má jen jedno odkrytí - odkrytí tak blízko u ruky s mečem, že na ně soupeř nemůže zaútočit aniž by prošel skrze tvé forte. Tento střeh také udržuje tvůj meč svobodný, jak jsem předvedl, a nevyžaduje mnoho cavazioni. Kdyby tento střeh nebyl trochu pracný a nevyžadoval téměř úplnou nehybnost paže, byl by lepší než ten první.

Obecný nedostatek prvních dvou pravidel je, že když se bráníš, zatímco tě soupeř nemůže ohrozit, plýtváš drahocenným časem a odhaluješ svou hru - což usnadňuje soupeři možnost reagovat.

Takže ti ukáži třetí pravidlo, které ti umožní pracovat takovým způsobem, že soupeř nebude znát tvé úmysly dokud se jeho tělo neocitne v bezprostředním ohrožení. Použiješ-li toto pravidlo, nebudeš soupeři nic odhalovat a budeš moci zasáhnout tak rychle, že kdokoli se ti postaví nebude mít čas provést jakoukoli změnu nebo vůbec vykrýt tvou první akci.

Základní princip tohoto pravidle je, že soupeř tě nemůže zasáhnout dokud není v menzuře. Takže není pro tebe nezbytné být ani ve střehu nebo umisťovat svůj meč do nějaké zvláštní polohy; spíše půjdeš kupředu směrem vně dokud nevstoupíš libovolnou nohou do menzury. Tempo ve kterém umisťuješ své forte proti soupeřovu debole je tempo zvednutí nohy k vstoupení do menzury. To ti umožní uzavřít soupeřův meč mimo linku bez zastavování.

Pak poběžíš svým mečem podél soupeřovy čepele a budeš pokračovat v zásahu a udržovat si dokonalé sjednocení meče, chodidel a těla. Nikdy bys neměl švihat paží ven, jinak může tvůj soupeř vykrýt a kontrovat zatímco ruší menzuru. Když si ale budeš udržovat toto sjednocení, můžeš provést libovolnou změnu ve správném tempu.

Jsi-li směrem dovnitř a tvůj soupeř se pokusí vykrýt, měl bys změnit z třetího do druhého, při postupu vpřed snížit své tělo a zasáhnout soupeře v tempu krytu. Zatímco otáčíš do druhého, skloň svůj hrot pod jeho paži a udržuj svou ruku na stejném místě a ohýbej tělo: v tomto uspořádání zasáhneš soupeře do jeho pravého boku. Pokud soupeř zkouší krýt a zrušit menzuru poté, co najdeš jeho meč a jdeš vpřed, nebude moci vést svůj hrot zpátky na linku. Když se ale zastavíš a zaváháš v čase mezi nalezením jeho meče a okamžikem postupu vpřed, pak se bude moci vrátit na linku na základě tvé zpomalené akce.

Podobně také nešvihej svou paží nebo svým tělem kupředu a nevynucuj si svůj krok silou. Budeš-li to dělat, bude obtížné změnit na jiný záměr a vystavíš se tím nebezpečí, že budeš zasažen.

Stejnou ráznost je třeba použít při překračování v případě, kdy se soupeř pokusí vykrýt bez zrušení menzury, když najdeš jeho meč. Můžeš překročit a zasáhnout ho dříve, než bude mít vůbec čas zatlačit ti do čepele. Když ale podpoří svůj kryt ústupem z menzury, měl bys provést cavazione dříve než se dotkne tvé čepele.

Obtížné na tomto pravidle je, že když uděláš první pohyb k soupeřově čepeli, nebudeš moci použít toto tempo ke cavazione. Proto se musíš snažit vyhnout všem pohybům opačným ke cavazione. Například když náhle snížíš svou ruku, nebudeš ji moci včas zvednout v případě, kdy se soupež pokusí setkat se s tvým mečem.

Když ale hýbeš hrotem svého meče kontrolovaně a s finesou nutnou ke změně původního pohybu do jiného pohybu, když to potřebuješ, povede se ti skvěle oklamat soupeře. Jakmile umístíš svou nohu do menzury, získáš soupeřův meč. Jak se snaží potkat se s tvou čepelí a vzdorovat jí, oklameš ho pomocí cavazione a postoupíš vpřed další nohou, takže se nemůže vrátit na linku. Všechno, co v tomto okamžiku může dělat, je pokusit se zasáhnout tě pod tvým mečem pomocí půl cavazione ale tomu nebezpečí se snadno vyhneš prostým skloněním hrotu a těla na stejnou stranu jeho meče. To ho bude udržovat mimo linku zatímco tlačíš svůj útok do cíle.

Provede-li soupeř cavazione když hledáš jeho meč, nebo když zkusí jít vpřed, zasáhneš ho před koncem cavazione (pokud nezruší menzuru). Zruší-li menzuru přitom, jak se pokouší najít tvé debole pomocí cavazione, měl bys provést contracavazione, postoupit vpřed a zasáhnout ho v tom samém tempu. To je rychlejší a jednodušší než jít k jeho meči a pak provádět cavazione dříve než se soupeř dotkne tvé čepele.

Změní-li soupeř střehy (zvedne, sníží, nebo stáhne svůj meč) zatímco ruší menzuru, postup vpřed a umísti svůj meč proti jeho v okamžiku, kdy tvá noha znovu získává menzuru. Ale udělej to tak, aby kdyby na tebe jakkoli zaútočil, jsi mohl vždy postupovat dále, vykrýt a zasáhnout ve stejném okamžiku.

Tvé umístění a vzdálenost mezi tebou a tvým soupeřem by měla sloužit k tomu, aby sis uvědomoval, co ti může udělat co se týče útoku a obrany. Mysli na to, co soupeř může udělat do takové hloubky, jako například rozhození tvého meče nebo zablokování jeho dráhy a připrav se na všechny tyto možnosti. Když nedokážeš předvídat co soupeř může udělat, příležitost k převzetí akce se přihodí tak rychle, že na ni nestihneš zareagovat.

Nebudu se bavit o situacích, kdy soupeř unikne nebo se nakloní pryč od tebe, protože ty pro tebe neznamenají žádné nebezpečí. Nicméně bys měl být připraven na takový druh scénáře a jednat podle toho.

Ze stejného důvodu vynechám všechny zmínky o soupeři, který čelí tomuto pravidlu sekem. Postačí když řeknu, že pokud tak činí v okamžiku, kdy získáváš jeho meč, zasáhneš ho dřív než vůbec dokončí první polovinu seku. Dokonce i když zasazuje sek při svém ústupu, měl bys ho pronásledovat (dobře krytý) a zasáhnout ho. Nemůžeš-li na něj dosáhnout, když kryješ sek čtvrtým vevnitř, můžeš otočit svou ruku do druhého a zasáhnout ho - nebude se moci krýt. Je-li kryt směrem vně třetím, otoč do druhého pod jeho mečem a zasáhni ho úplně stejným způsobem. Nebo můžeš prostě uhnout seku a postupovat vpřed, abys ho zasáhl v tempu, ve kterém zvedá svůj meč, stahuje se, nebo na tebe útočí znovu (což je lepší než se krýt).

Takže třetí pravidlo je lepší než první dvě, ale potřebuje velmy vybroušenou znalost menzury. Nevlastníš-li tuto znalost, nebudeš mít úspěch s žádnou zmíněnou technikou, ale především s třetím pravidlem, protože to se neskládá z umisťování nebo ponechávání meče v dané poloze. Vždy si uvědomuj, kdy pohyb tvé nohy uvede tvé tělo do nebezpečné polohy - abys mohl být připraven.

Když ovládneš tuto techniku, měl by ses naučit další, jak vysvětlím níže.

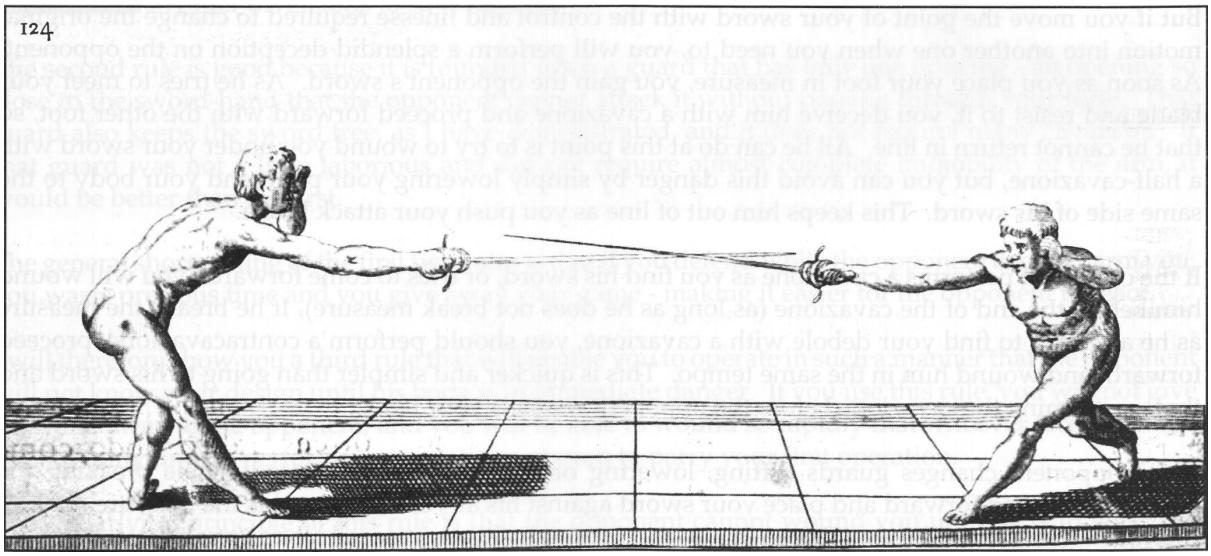

Tato ilustrace ukazuje našeho šermíře ve třetím nad levou nohou, jak nachází soupeřův meč (také ve třetím střehu) směrem vně. Tato počáteční výhoda umožní našemu šermíři postupovat k soupeřově tělu.

Tato technika funguje následovně: postup do menzury bez střehu a pak najdi soupeřův meč. Jak pokládáš svou nohu do nebezpečné zóny, zaštiť se před soupeřovým mečem aniž by ses ho dotkl a pak postupuj až k soupeři, přeber libovolné tempo, které ti nabídne. I když ti neutvoří žádnou příležitost k útoku, měl bys stejně pokračovat podél jeho čepele a postupovat vpřed tak jak jsi začal, v dobré jednotě meče, chodidel a těla.

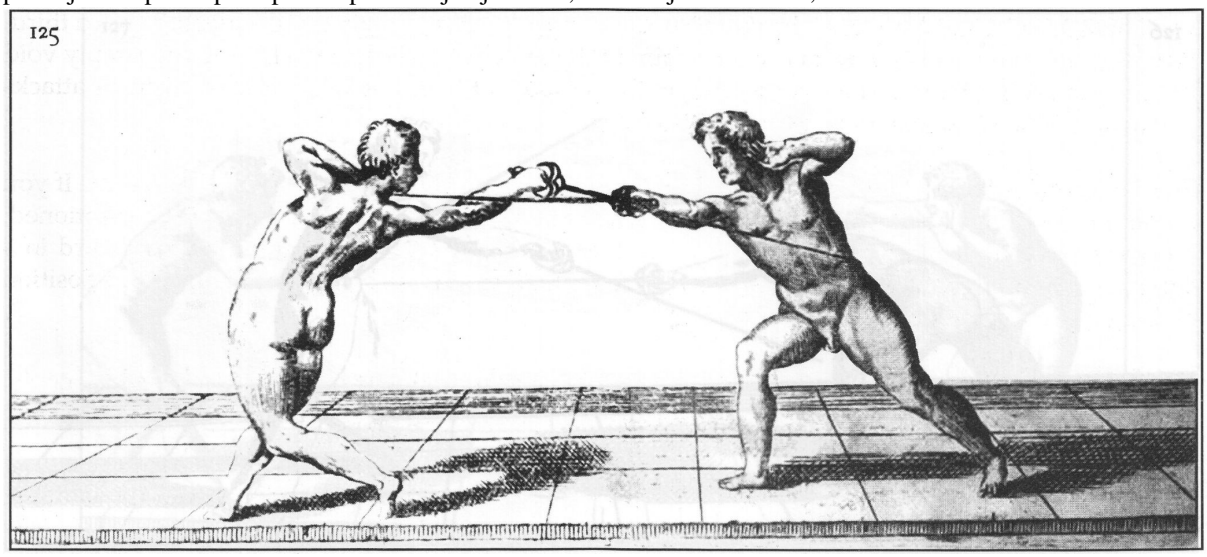

Výhoda, kterou náš šermíř vytvořil směrem vně od soupeřova meče, vede k tomuto zásahu čtvrtého proti jinému čtvrtému. Poté, co vidí našeho šermíře přicházet vpřed, aby získal soupeřův meč, soupeř převezme tempo a provede cavazione čtvrtým a k tomu ve stejném okamžiku giratu levou nohou, aby zasáhl našeho šermíře do hrudi. Ale náš šermíř, který postupuje v jednotě meče, chodidel a těla, otočí svou ruku z třetího do čtvrtého malým pohybem meče a pokračuje vpřed, využije tempo k tomu, aby zasáhl soupeře do hrdla.

Náš šermíř může odtlačit soupeřův meč z linky na základě převahy meče a také kvůli vrozené slabosti giraty. Navíc umístění paže našeho šermíře je silnější, protože není natažená.

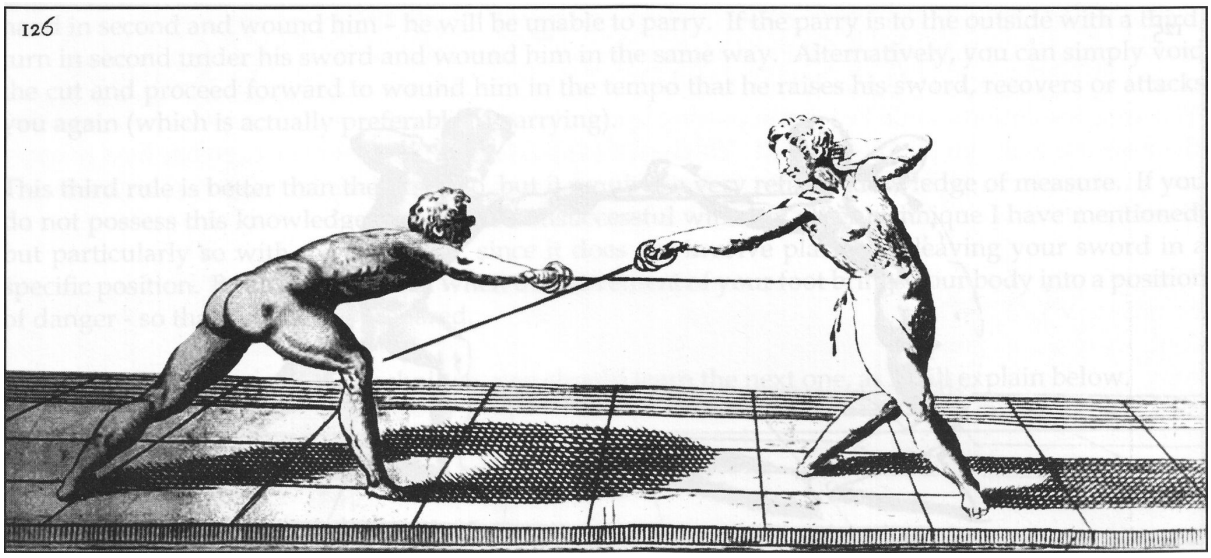

Tento zásah druhého směrem vně pod soupeřovým mečem také plodem původní výhody viděné na tabuli 124.

Náš šermíř najde soupeřův meč směrem vně v tempu, ve kterém umisťuje svou nohu do menzury. Soupeř je ve třetím střehu a převezme toto tempo, otočí svou ruku do čtvrtého a snkloní svůj hrot, aby osvobodil svůj meč a provedl protiútok. Také provede giratu, aby uhnul tělem hrotu našeho šermíře, zatímco útočí na jeho pravý bok pod jeho mečem.

Ale když to náš šermíř vidí, ponechá svou ruku na stejném místě a otočí do druhého a ohne své tělo, proklouzne svým hrotem na nízkou linku. Tím uzavře soupeřův hrot mimo linku dříve, než ten dojde k připravenosti, a postupuje, aby ho bez zastavení zasáhl do boku.

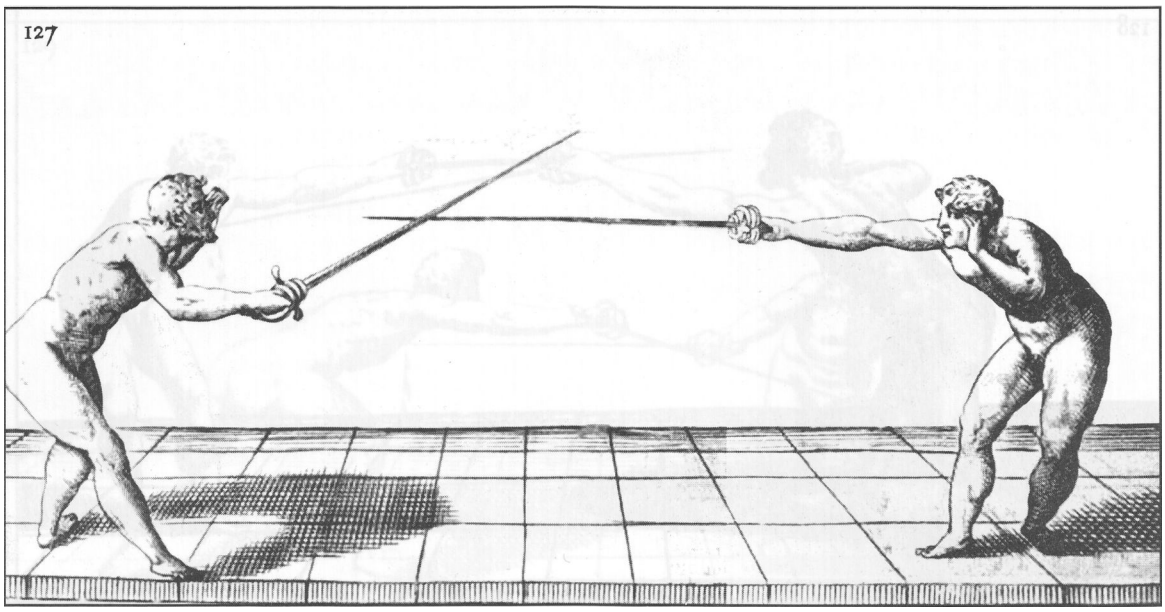

Tato tabule ukazuje třetí, jak získává výhodu nad mečem ve druhém. Náš šermíř vlevo začne přicházet vpřed bez utvoření střehu, prostým umístěním svého meče proti soupeřově meči (aniž by se ho dotkl) jak jeho noha vstupuje do menzury. Soupeř je ve druhém střehu. Takto náš šermíř pokryje svou linku a zabrání soupeři, aby ho ze současného umístění zasáhl.

Tento druh výhody ti umožňuje postoupit vpřed a zasáhnout soupeře čtvrtým, položíš příčku tam, kde se nyní kříží soupeřův meč s tvou čepelí.

Provede-li soupeř cavazione, měl bys postupovat vpřed a zasáhnout soupeře contracavazione ve čtvrtém.

Jsi-li ale již tak daleko vpředu, že můžeš uhnout soupeřově hrotu skloněním těla, můžeš prostě otočit svou ruku do druhého a zasáhnout soupeře do pravého boku a nechat jeho čepel neškodně minout nad tebou.

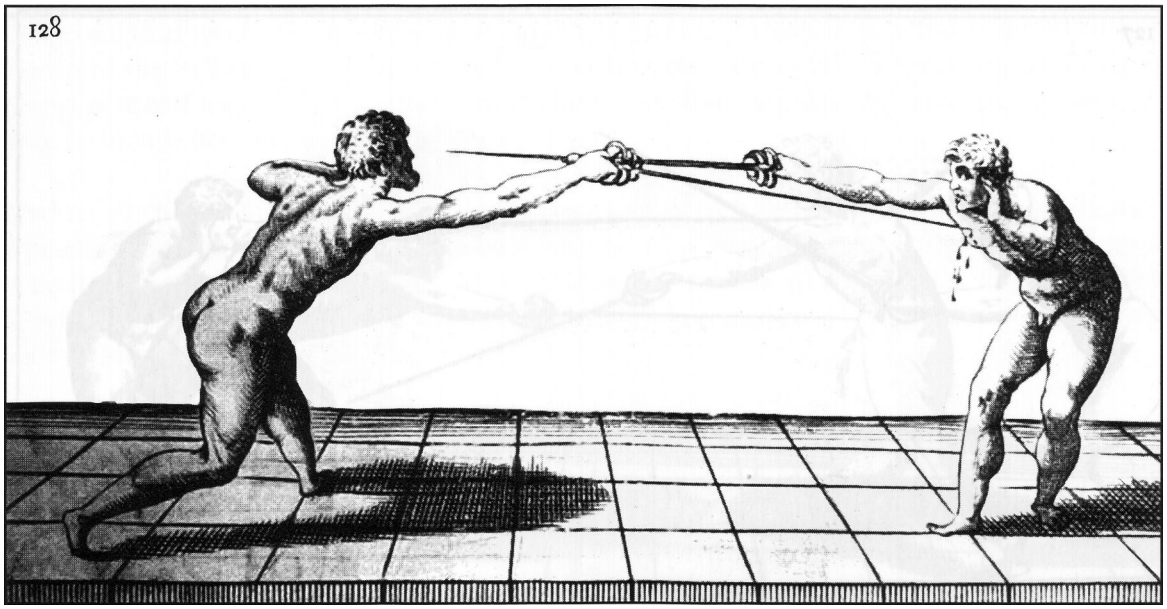

Tento další zásah vychází z výhody viděné na tabuli 127. Náš šermíř získá soupeřův meč třetím proti druhému. Vidí, že soupeřův meč se nehýbe a ví, že vnitřní linka je pokrytá aniž by se dotýkal soupeřovy čepele. Takže prekročí vpřed levou nohou a takto pokryt, postupuje a provede zásah čtvrtého do horní části soupeřova hrudníku, přitom si drží svou příčku proti soupeřově čepeli. Náš šermíř také ohne své tělo kupředu, aby si prodloužil dosah.

Povšimni si prosím, že pravá pata našeho šermíře je zvednutá. To je kvůli nepřetržitému pohybu vpřed, který neustane dokud nedosáhne na soupeřovo tělo - čímž dokončí překrok.

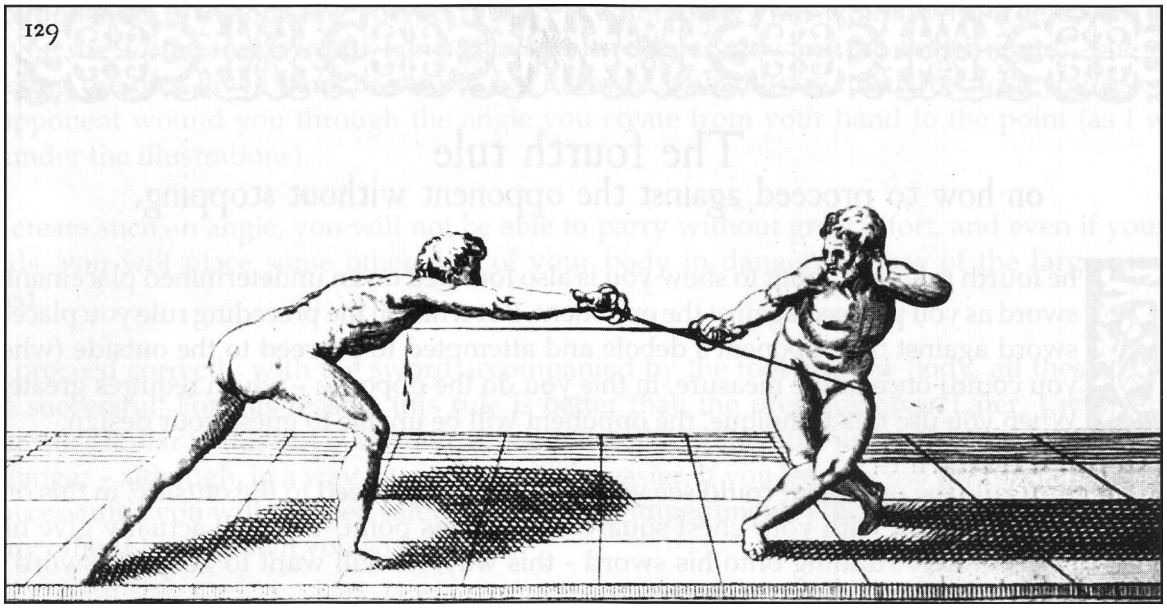

Tento zásah také nastane poté, co náš šermíř dosáhne na soupeře s rukou ve třetím, aby se zaštítil a získal výhodu. Soupeř přebere toto tempo a sníží své tělo a hrot, zatlačí vpřed pravou nohou. Soupeřův záměr je zasáhnout našeho šermíře pod jeho mečem v tempu, které on přebírá aby našel jeho meč. Ale náš šermíř, který je umístěn ve třetím střehu, začne hledat soupeřův meč bez jakýchkoli nekontrolovaných pohybů; jakmile postřehne soupeřův záměr, upustí od první akce a změní na jinou. Skloní svůj hrot a své tělo tak, aby skončil s příčkou proti soupeřově čepeli, čímž ji uzavře mimo linku a zasáhne soupeře do hrudníku ve stejném tempu, ve kterém on tlačí vpřed.

Zkusí-li se soupeř bránit a odtlačit meč našeho šermíře pryč odotčním z druhého do třetího, stejně bude zasažen. V takovém případě náš šermíř otočí ze třetího do druhého a postoupí vpřed s tělem nízko, zasáhne soupeře do hrudi aniž by mu dal příležitost ke krytu nebo návratu na linku. To se mu povede proto, že bude mít výhodu toho, že už je v pohybu.

Pokusí-li se soupeř o cavazione ve druhém smšrem vně, aby zaútočil nad mečem našeho šermíře, ten stejně zvítězí

prostým otočením do druhého, snížením těla a udeřením pod soupeřovým mečem.

Všechny tyto akce uspějí z těchto prostých důvodů: zaprvé, díky původní výhodě užité z toho, že je náš šermíř již v pohybu, zadruhé, díky třetímu střehu, který provokuje soupeře k pohybu.

3.1.6 Čtvrté pravidlo jak postupovat proti soupeři bez zastavování

Čtvrté pravidlo, které se ti chystám ukázat, je také založeno na neurčitém umístění meče v průběhu tvého postupu proti soupeři. Ale zatímco v předchozím pravidle jsi pokládal meč proti soupeřově debole a pokoušel ses postoupit směrem vně (vždy, když jsi mohl), jakmile dosáhneš menzury, v tomto pravidle budeš dělat pravý opak - což vyžaduje větší kumšt. Použiješ-li tuto techniku, soupeř nebude moci uhádnout tvůj záměr.

Zatímco ve třetím pravidle soupeř mohl vidět tvůj záměer postupovat směrem vně, v tomto se hýbeš proti soupeři s tvým hrudníkem naplocho proti jeho hrotu. Ve skutečnosti na něj budeš působit dojmem, že mu schválně nabíháš na jeho meč - tímto způsobem se bude snažit udržet svůj meč na centrální lince, aby tě zasáhl.

Nicméně jak jdeš kupředu, v okamžiku, kdy tvá noha vstoupí do menzury, se vydáš mimo linku na stranu, která se ti zdá nejvhodnější. Vstoupíš-li do menzury pravou nohou, pohneš se mimo linku doprava; vstoupíš-li levou, pohneš se doleva. Takto jedná tvá noha skončí na přímé lince, druhá mimo linku . a tvé tělo se ohne do směru nohy, která jde mimo linku. Z toho pak plyne, že tvé tělo se také pohne z linky, zatímco soupeřovy odkrytí se ti právě otevřou.

Pokusí-li se tě soupeř zasáhnout, když vstupuješ do menzury, můžeš se snadno ubránit mečem, který bude vždy blízko soupeřova. Když se ale soupeř nehýbe, měl bys pokračovat na stejnou stranu za tvou nohou a tím uzavřít soupeřův meč mimo linku. Poté zasáhni soupeře když provádíš druhá krok; ale je třeba, aby tvůj druhý krok byl krátký a rychle následoval za prvním krokem, abys neztrácel žádný čas.

Zkusí-li soupeř otočit svůj hrot vstříc tvému tělu když provádíš první krok ven z linky, pohni se vpřed druhou nohou (která by v tu chvíli měla být ve vzduchu) a ohni své tělo nad ni. Takto se pohneš pryč z linky (a uzavřeš soupeřův meč) na opačné straně. Pak pokračuj vpřed a zasáhni soupeře.

Všechny tyto techniky náleží situaci, kdy soupeř udržuje svůj hrot dost vysoko na to, aby byl v lince s vyššími partiemi tvého těla (nezáleží na tom jestli trochu výš nebo níž). Nicméně je-li jeho hrot namířen proti tvému kolenu, nebo ještě níže, měl bys pokračovat tvou nohou přímo proti němu; když tvá noha vstoupí do menzury, uzavři jeho meč dole svým mečem tak, aby ho nemohl zvednout. Dej si pozor, abys přitom nasklonil svůj hrot tak moc, abys neskončil pod soupeřovou čepelí, v takovém případě by tě soupeř mohl zasáhnout aniž by ti dal příležitost ke krytu, protože bys nejprve musel provést contracavazione. Když ale udržíš svůj hrot ve správné výšce, měl bys být schopen zasáhnout soupeře v tempu jeho cavazione.

Je-li soupeř směrem vně, nepotřebuješ doprovázet svůj zásah obranným pohybem; jsi-li ale směrem dovnitř, tvá ruka by se měla lehce otočit směrem ke čtvrtému střehu, ale otočení nedokončovat. I tady si dávej pozor na to, abys příliš nesnižoval svou příčku, protože pak by ses vystavil riziku zásahu skrze úhel, který vytvoříš od ruky ke hrotu (jak připomenu pod ilustracemi).

Vytvoříš-li takový úhel, nebudeš se moci krýt bez velkého úsilí a i kdyby tvůj kryt uspěl, vystavíš jinou část svého těla v nebezpečí protože to bude vyžadovat velký pohyb.

Když budeš postupovat správně mečem podpořeným nohou a tělem, všechny tyto techniky se povedou. Proto je toto pravidlo lepší než ty předchozí. Později ti ukáži jiné pravidlo podobné tomuto, ale ještě propracovanější. Bude potřebovat lepší úsudek, protože tě vystaví většímu nebezpečí - ale zasahování bude do jisté míry snazší. Povede-li se ti naučit se používat základy tohoto pravidla, budeš postupovat bezpečně a bez překážek. Toto pravidlo je velmi klamné, víc než kterékoli z těch, které jsem ti dosud ukázal.

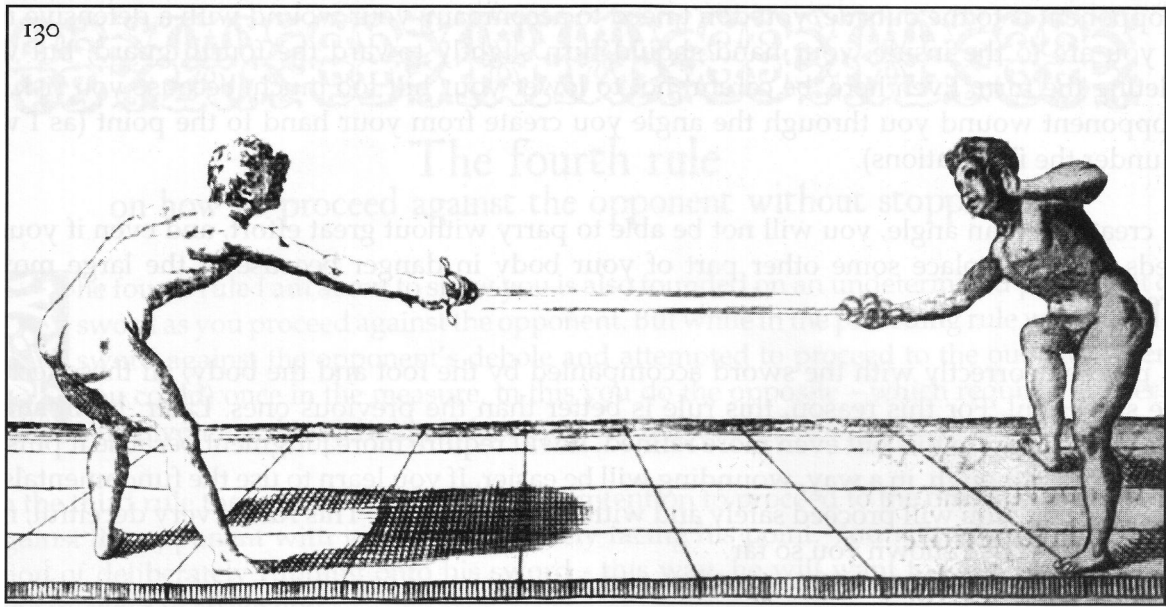

Zde je náš šermíř ve čtvrtém střehu s pravou nohou otočenou na stranu od linky a s tělem ohnutým nad nohou. Meč je v přímé lince pod soupeřovým třetím střehem. Tento postoj se utvoří tak, že začne z větší vzdálenosti a dojde se do něj plochou hrudníku proti soupeřovu hrotu. Hned jak se jeho levá noha přiblíží k menzuře, vyvede náš šermíř svou pravou nohu mimo linku a ohne své tělo nad ni. Tím vyvede své tělo z připravenosti soupeřova meče a umístí se do polohy, ze které lépe vyhodnotí kam udeřit. Protože náš šermíř ponechá svůj meč v bezchybné lince pod mečem soupeře, ztíží tím soupeři nalezení meče a přinutí ho zaváhat.

Když se soupeř v tento okamžik nepohne, náš šermíř může namířit svou zbraň na odkrytí blízko soupeřova meče a uzavřít soupeřovu čepel mimo linku; může pak pokračovat a zasáhnout soupeře (aniž by se dotkl jeho meče) překročením levou nohou vpřed směrem dovnitř.

Jestliže ale soupeř následuje tělo našeho šermíře (ohnuté nad jeho pravou nohou) hrotem svého meče, náš šermíř by pak měl ohnout své tělo nad svou levou nohou, čímž vyjde z linky na opačnou stranu. Takže samotný soupeřův pohyb nabídne našemu šermíři odkrytí kam umístit svůj meč: začíná-li meč našeho šermíře pod soupeřovým, a soupeř pohne svým vlastním mečem, aby sledoval soupeřovo tělo, meč našeho šermíře skončí na straně. Takto náš šermíř může uzavřít soupeřův meč mimo linku pouhým vedením své čepele vpřed po stejné lince, na které byl soupeřův meč předtím, než se pohnul. Podaří se to díky pohybu těla, které se ohne na druhou stranu; za takových okolností je pohyb těla rychlejší než pohyb ruky.

Tím, že náš šermíř pokračuje dalším krokem, velmi rychle překročí, uzavře soupeřův meč podle příležitosti na jedné ze stran mimo linku.

Všechny tyto úkony by se měly provádět bez přerušení. Na ilustracích se může zdát, že náš šermíř po provedení kroku napříč čeká na tempo; ale účelem je pouze ukázat polohu nohou, paží a meče. Ve skutečnosti by se toto vše mělo provést rychle a bez zastavení.

Nesleduje-li soupeř obrys těla našeho šermíře v okamžiku, kdy se sklání nad příčným krokem, měl by náš šermíř překročit vpřed a uzavřit soupeřův meč mimo linkiu - stejným pohybem a bez přerušení - a pak pokračovat vpřed.

Nicméně sleduje-li soupeř první pohyb svým hrotem, tělo našeho šermíře by mělo jít na opačnou stranu, uzavřít soupeřův meč mimo linku a zabránit soupeři, aby vedl svůj meč zpátky do připravenosti.

Ať už náš šermíř jde přímo doleva nebo doprava, měl by svůj meč a ruku vždy držet v lince se soupeřovými, aby se mohl lépe bránit v případě, že soupeř zaútočí v tempu příčného kroku.

Budeš-li jednat s rozvahou, toto vše by se mělo docela snadno dařit. Vem si k srdci, že bys měl dorazit do polohy zobrazené na ilustraci aniž bys jakkoli hnul paží nebo mečem; tělo samotné by mělo nést meč - jinak se vystavíš nebezpečí.

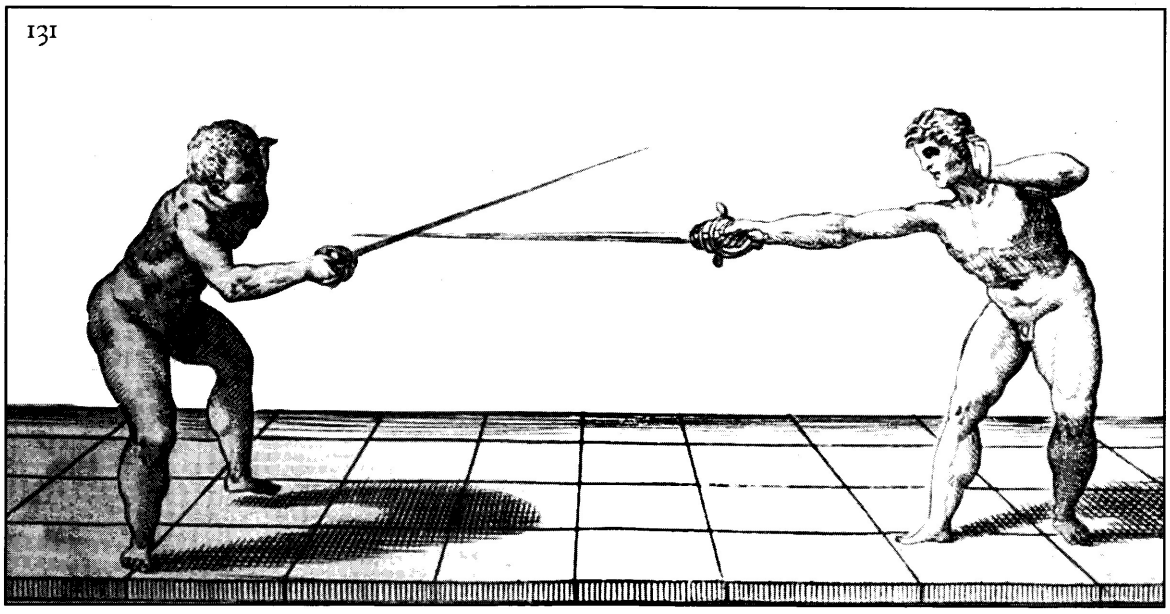

Po vyvedení své nohy pryč z linky (jak jsme viděli na předchozím obrázku) náš šermíř pokračuje nalezením soupeřova meče, oba šermíři jsou ve třetím střehu. Jinými slovy, po vyvedení své pravé nohy směrem vpravo od linky náš šermíř vidí, že se soupeř nepohnul, takže na základě toho, že on své tělo vyvedl z linky, je náš šermíř schopen odhalit soupeřova odkrytí. Takže náš šermíř okamžitě zvedne svou levou nohu a uzavře soupeřův meč mimo linku.

V takovém případě se soupeřův meč nemůže vrátit na linku bez cavazione; takže náš šermíř ho snadno podle plánu porazí tím, že bude pokračovat vpřed svou levou nohou podél linky soupeřova meče. Provede-li soupeř cavazione v okamžiku, kdy je jeho meč nacházen, náš šermíř může svou pravou nohu vést na linku levé a zasáhnout svého soupeře ve třetím pouhým natažením ruky bez jiného pohybu. To vyruší účinek cavazione.

Neudělá-li nebo nerozhodne-li se udělat soupeř cavazione, může ho náš šermíř zasáhnout ve čtvrtém střehu prostým postupem vpřed, bez potřeby vést svou pravou nohu po lince s levou. Může to provést bez doteku se soupeřovým mečem, pokud se soupeř při pokusu o obranu nerozhodne záměrně dotknout. V obou případech dostačuje kryt poskytnutý našemu šermíři k tomu, aby se vyhnul zranění.

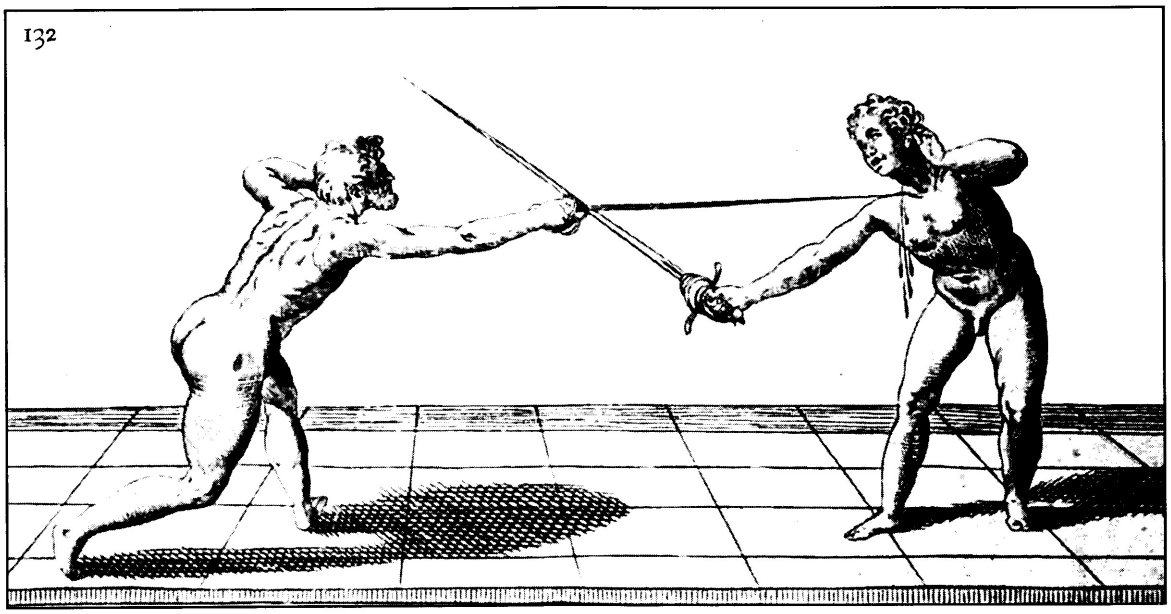

Zásah čtvrtého střehu, který zde vidíš, vychází z výhody uzavření soupeřova meče směrem dovnitř (jak jsi viděl na předchozím obrázku) a ze směru soupeřova meče, který byl předtím v nataženém třetím a teď se nachází v třetím v úhlu. Poté, co se pohnul mimo linku, umístí náš šermíř svůj meč k odkrytí skrze soupeřovo debole, aniž by se

čepele dotkly. Takže dorazí příčkou proti soupeřově čepeli a postupem vpřed způsobí, že soupeřova ruka utvoří úhel, jak je vidět na obrázku. Čím blíž se dostane náš šermíř k soupeři, tím větší je úhel. Jediné, co může soupeř udělat, je pokus o kryt.

Tato technika se povede proto, že v okamžiku, kdy jsi připraven zasáhnout soupeře, jsi již tak daleko vpředu, že soupeř nemá jinou možnost než ustoupit a vykrýt. Kdyby pak náš šermíř vyměnil linku, zase by zvítězil, takže se soupeř skutečně nemůže bránit. To ukazuje jak důležitá je výhoda linky, umístění chodidel a krátkost menzury.

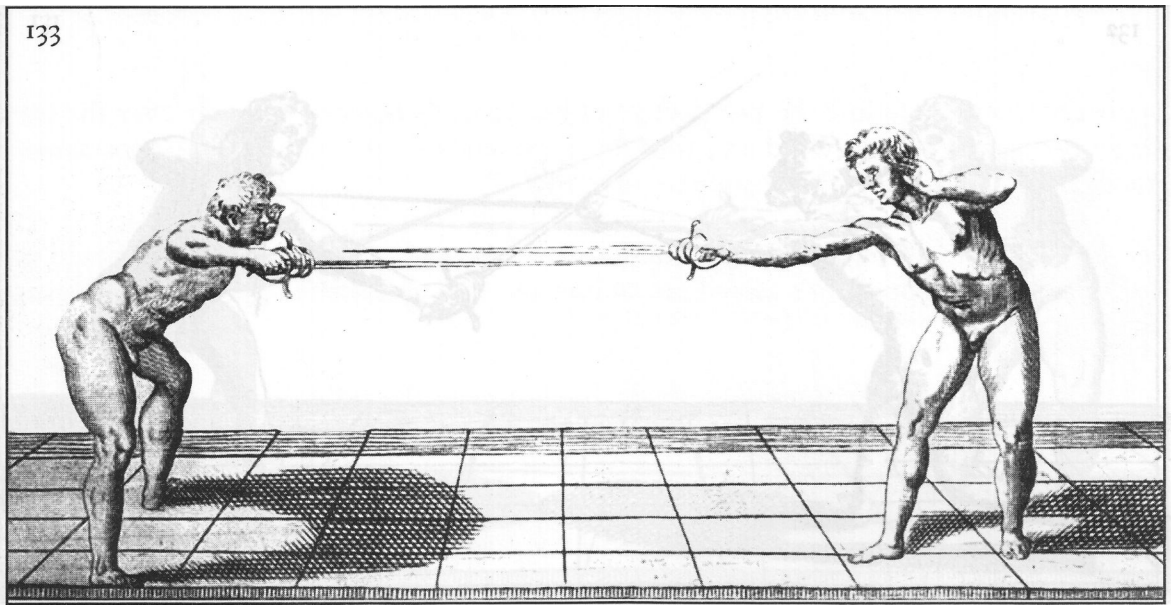

Tady vidíš našeho šermíře ve třetím střehu s čepelí právě pod soupeřovou, která je také ve třetím střehu. Tato akce také začíná z větší vzdálenosti, jak jsme viděli dříve. Rozdíl je ten, že náš šermíř má v okamžiku přiblížení k menzuře pravou nohu vpředu; takže provede příčný krok levou nohou a ohne své tělo nad ní, aby se dostal z připravenosti. Drží svůj meč právě pod soupeřovou čepelí v přímé lince, aby byl připraven se bránit a byl schopen malým pohybem využít výhody jakéhokoli odkrytí.

Nepohne-li soupeř svým hrotem, náš šermíř by měl zatlačit vpřed svou pravou nohou v lince levé tak, aby se úplně pohnul mimo linku a odkryl soupeřova odkrytí směrem vně. Pak namíří svůj meč na ta odkrytí, která odhalil v tempu kroku své pravé nohy a naváže zásahem soupeře vedle jeho meče, aniž by se meče dotkl.

Sleduje-li soupeř svým hrotem tělo našeho šermíře, když ten provádí příčný krok, měl by náš šermíř přesunout úhel svého těla z levé na pravou nohu, čímž uhne z linky na druhou stranu. Pak by měl překročit vpřed levou nohou, umístit svůj meč do čtvrtého střehu dovnitř soupeřovy čepele a zasáhnout ho bez dotyku čepelí.

To vše se snadno podaří, protože v takovém typu kroku má náš šermíř vždy jednu nohu mimo linku soupeřova hrotu; tudíž se může pohnout úplně mimo linku právě na tu stranu, pokud ho soupeřův hrot nesleduje. A i když ho soupeřův meč sleduje, náš šermíř může ohnout své tělo nad nohou, která zůstala v lince, umístit svůj meč na stejnou stranu (čímž soupeři zabrání, aby se vrátil na linku) a může pokračovat zásahem na kterékoli odkrytí, co se odhalí.

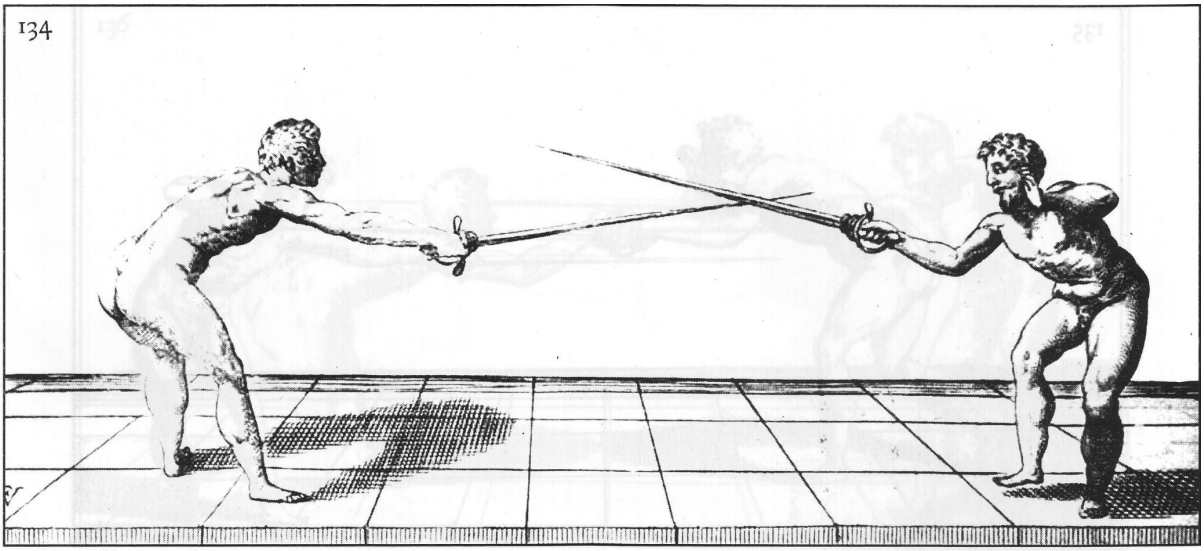

Tato výhoda třetího střehu proti třetímu střehu vychází z toho, že náš šermíř vede svou levou nohu příčným krokem mimo linku. Náš šermíř se pohnul přímo proti soupeřovu hrotu (dodržoval pravidla popsaná výše) a, po provedení své levé nohy mimo linku příčným krokem, okamžitě zvědne svou pravou nohu, čímž vyvede své tělo z připravenosti.

Ve stejný okamžik umístí svůj meč vedle soupeřovy čepele, čímž zabrání soupeři, aby mu šel vstříc. Odsud náš šermíř pokračuje ve třetím střehu až k soupeřově telu, aniž by se dotkl jeho meče.

Je-li si náš šermíř jistý, že může vzdorovat tlaku soupeřovy čepele, může zasáhnout aniž by si dělal starosti z toho, že se soupeř dotkne jeho meče při pokusu odtlačit ho pryč. Vykryje-li soupeř v tempu a zruší-li menzuru, náš šermíř otočí svou ruku do druhého střehu a půjde pod soupeřovým mečem dříve než ten bude mít čas dotknout se jeho čepele.

Provede-li ale místo toho soupeř cavazione ze stejného třetího střehu, měl by náš šermíř otočit svou ruku ze třetího střehu do čtvrtého a zasáhnout pokračováním vpřed po stejné přímé lince svou levou nohou. Oslabí to soupeřův meč a vyžaduje to menší pohyb paže.

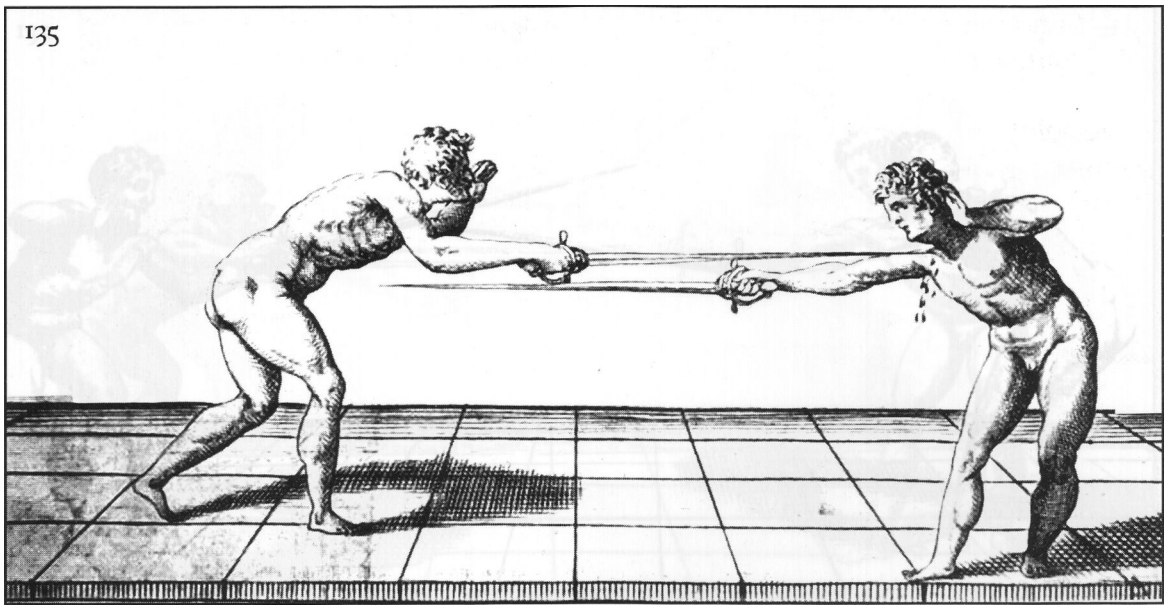

Výhoda zobrazená v předchozí ilustraci končí zásahm ve třetím, který vidíme zde. Jakmile se náš šermíř pohne pryč z linky, namíří svůj meč vstříc odkrytí, které najde vedle soupeřovy čepele, a, zatímco se udržuje krytý, postupuje pravou nohou vpřed, následuje levou a provádí zásah dle vyobrazení. Úspěch tohoto zásahu zčásti plyne z toho, že soupeř nic neudělá, když se náš šermíř pohne pryč z linky; takže nevykryje - a doopravdy nemůže vykrýt, aniž by zrušil menzuru.

I když soupeř zruší menzuru a vykryje se, náš šermíř ho může zasáhnout pod mečem bodem ve druhém střehu, ohnutím těla trochu níž a proniknutím hlavou za soupeřův hrot (ve stejném tempu) dříve, než má soupeř šanci napřímit svůj meč.

Zkusí-li soupeř vykrýt a kontrovat pomocí cavazione ve třetím střehu, měl by náš šermíř otočit svou ruku ze třetího střehu do čtvrtého a zasáhnout dříve, než cavazione skončí.

V tom okamžiku soupeř nemá moc na vybranou, protože se náš šermíř už pohnul o tolik kupředu. Jak jsem již řekl jindy, jakmile je náš šermíř v poloze k zásahu, soupeř může jen zrušit menzuru, protože náš šermíř, který se pohybuje vpřed, má mnoho možností, ze kterých si může vybírat.

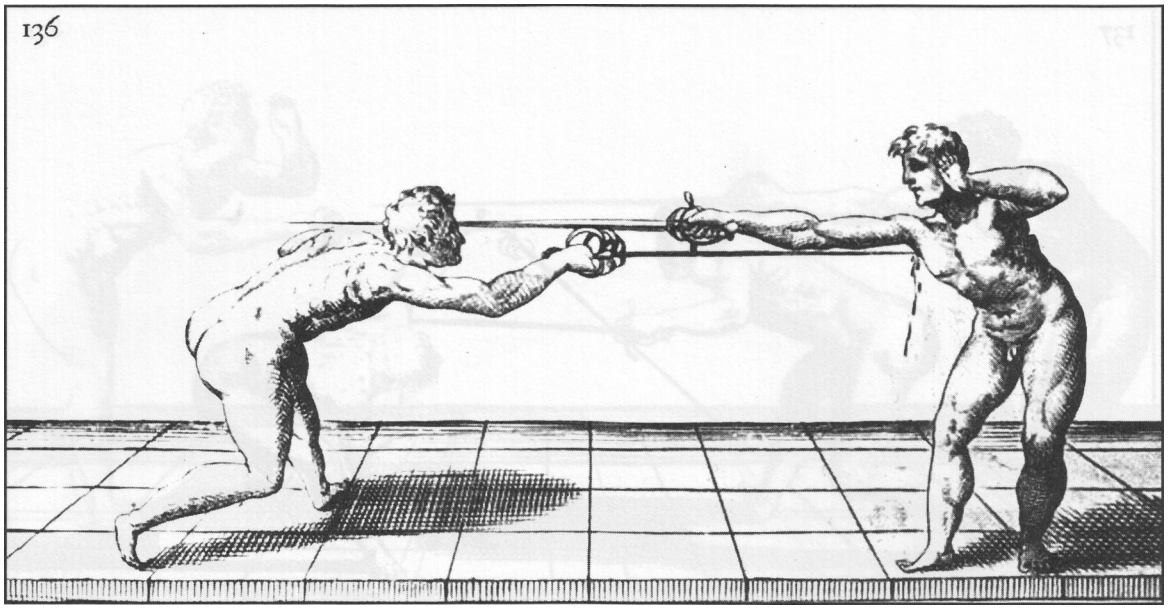

Tento další zásah vychází z toho, že náš šermíř vykročil levou nohou mimo linku. Po položení své nohy na zem náš šermíř spatří, že ho soupeř sleduje svým hrotem; takže umístí svůj meč proti odkrytí vytvořenému soupeřem (směrem dovnitř, vedle jeho meče), čímž uzavře soupeřův hrot mimo linku a zabrání mu, aby se vrátil do připravenosti. Pak překročí levou nohou bez zastavování až k soupeřově tělu.

Zkusí-li soupeř krýt, nepovede se mu to, pokud nezruší menzuru a nevyvede svůj hrot mimo linku. Nicméně i tohle je nemožné proti takto umístěnému šermíři. Náš šermíř jednoduše otočí svou ruku ze čtvrtého střehu do druhého a ohne své tělo doleva (tady vidíme našeho šermíře ohnutého doprava, přibližně na stejném místě jako ve vnitřním druhém střehu, ale trochu níže a směrem vně).

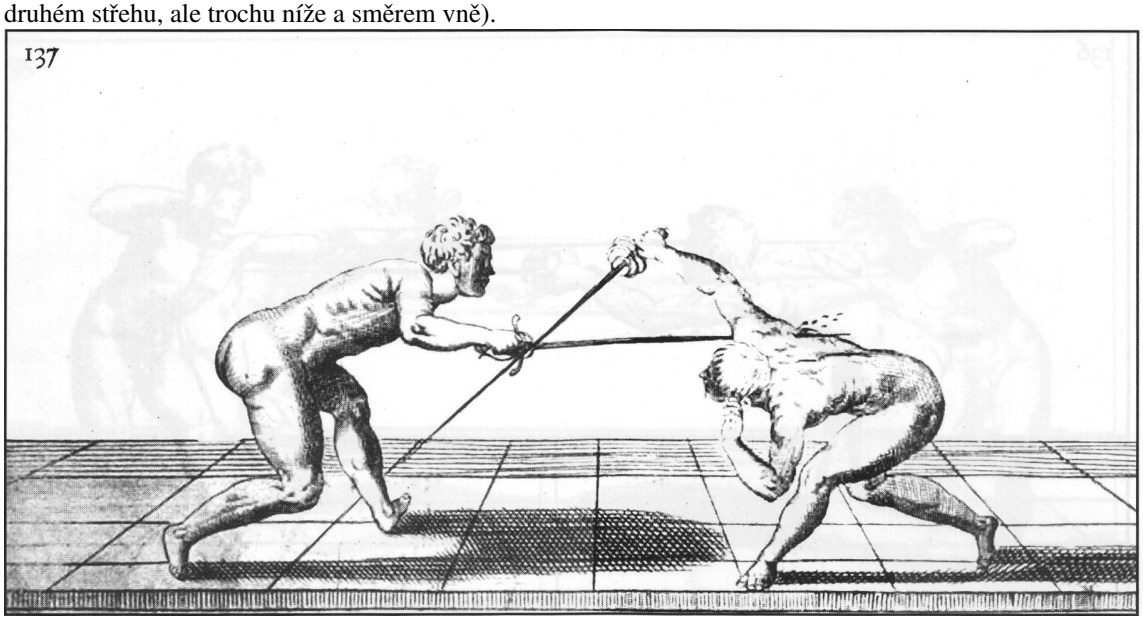

Tato další ilustrace ukazuje našeho šermíře ve třetím, jak zasahuje soupeře, který je ve druhém a snaží se udeřit

spodem. Náš šermíř vyvedl svou levou nohu přuč z linky; po zatlačení vpřed pravou nohou umístil svůj meč vedle soupeřova, aby ho uzavřel mimo připravenost. Soupeř převezme toto tempo, otočí svou ruku ze třetího do druhého a sníží své tělo a hrot, aby zasáhl našeho šermíře zespod. Ale náš šermíř, který nedokončil pohyb svého meče (a jen si kryl svou linku), zůstane ve třetím střehu a ve stejném tempu skloní svůj vlastní hrot. Ve stejný okamžik vede svou levou nohu vpřed a sníží své tělo a ruku, ale drží svou ruku trochu zpět, aby zůstal blízko soupeřova debole. Náš šermíř také trochu zvedne svůj hrot, aby ho shora posílil. Jeho bod ve třetím překáží soupeřovu meči a díky kontaktu obou čepelí pronikne ještě dále.

Soupeřův meč skončí velmi nízko, protože se snaží krýt hned jak spatří bezprostřední nebezpečí. Jeho obrana selže na základě forte našeho šermíře.

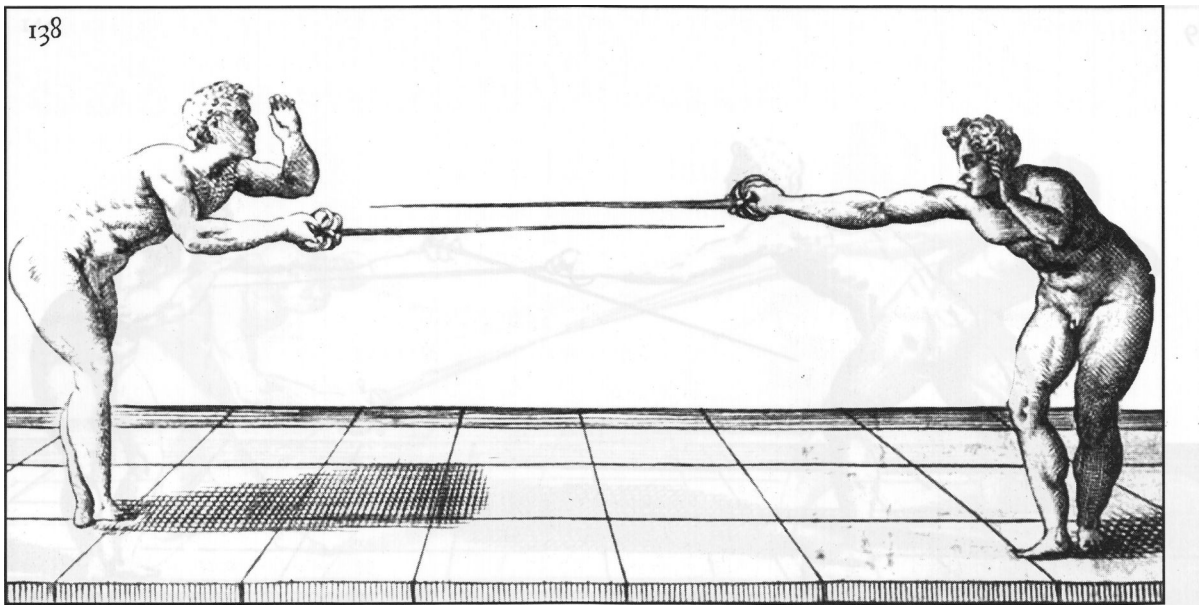

Čtvrtý střeh, který zde vidíš, je pod druhým a zobrazuje našeho šermíře s levým ramenem před pravým. Náš šermíř se pohne levou nohou pryč z linky; po zvednutí pravé nohy ji přivede na stejnou linku, aby odkryl soupeře směrem vně. I když je soupeřova ruka docela vysoko, je vidět jeho hlavu od prostředka čepele dále; na základě toho můžeš vnímat útočný záměr za tímto čtvrtým střehem.

Otočí-li soupeř svůj hrot, aby zůstal v připravenosti v průběhu kroku našeho šermíře mimo linku, náš šermíř bodne ve čtvrtém směrem dovnitř a v tom tempu zasáhne, přitom stále drží svůj meč v obraně (a bez kontaktu se soupeřovou čepelí). Nepohne-li se ale soupeř, může náš šermíř zasáhnout nad mečem ve čtvrtém střehu směrem vně, jak uvidíme na následující ilustraci.

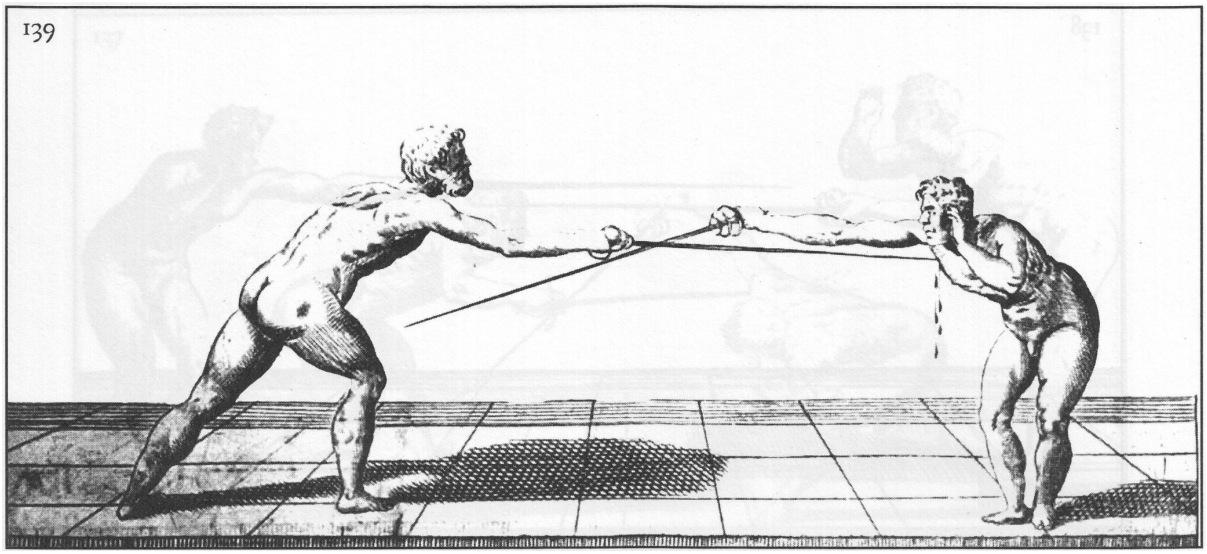

Zásah, který vidíme, vychází z výhody předchozího čtvrtého střehu - který byl umístěn pod soupeřovým mečem ve druhém. Když se náš šermíř pohne tělem mimo linku, vidí, že soupeřova hlava je odkrytá směrem vně. Takže

okamžitě umístí svůj meč vstříc tomu odkrytí, natáhne svou nohu a paži a klouzáním podél soupeřovy čepele způsobí, že ta se skloní dolů (jak vidno). Čtvrtý střeh je na tuto stranu velmi silný, zatímco druhý je dost slabý.

Soupeři by bylo k ničemu kontrovat giratou ve čtvrtém. Náš šermíř by jednoduše sklonil svůj hrot proti soupeřově pravé straně a zasáhl ho v tempu jeho přicházení vpřed - dříve než by soupeř stihl dokončit svou giratu a otočit svou ruku.

Sleduje-li soupeř našeho šermíře hrotem v průběhu jeho kroku mimo linku, náš šermíř převezme toto tempo a zasáhne směrem dovnitř ve čtvrtém, protože jeho ruka se už nachází v této poloze.

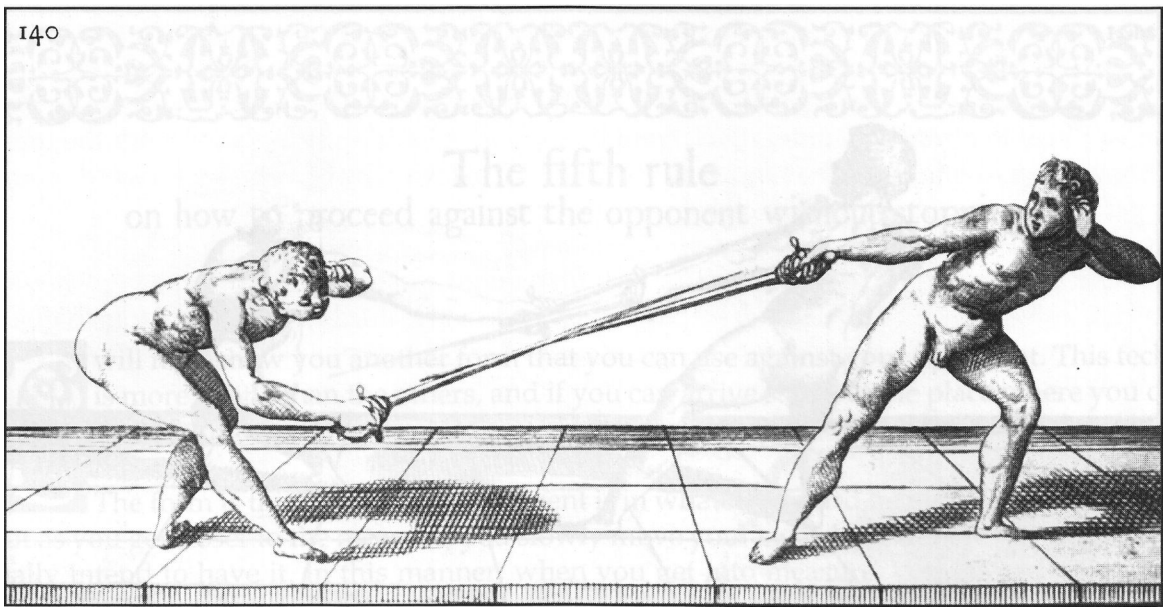

Zde vidíš našeho šermíře jak získává převahu meče ve třetím střehu nad nízkým třetím střehem. Náš šermíř přijde z vnějšku menzury bez zastavování nebo utváření střehu a vede své tělo a meč takovým způsobem, že, jakmile je v menzuře, nachází se v této poloze. Zkusí-li soupeř zaútočit na libovolnou stranu v průbehu přicházení našeho šermíře do menzury, bude mu to k ničemu; ve skutečnosti tato převaha dává našemu šermíři ještě lepší příležitost k zásahu. A to proto, že tento tvar nevyžaduje žádný náhlý pohyb směrem dolů ani v nohách, v těle nebo v meči a umožňuje našemu šermíři pohotově využít každé příležitosti.

Odsud, když se soupeř nepohne, bude náš šermíř pokračovat zásahem vedle soupeřova meče a v lince se soupeřovou paží (aby zůstal krytý). Jestliže ale soupeř provede cavazione a zahájí útok směrem vně, náš šermíř udeří ve třetím střehu.

Nepohne-li se soupeř, náš šermíř by měl zasáhnout čtvrtým, aby si držel krytý směr dovnitř.

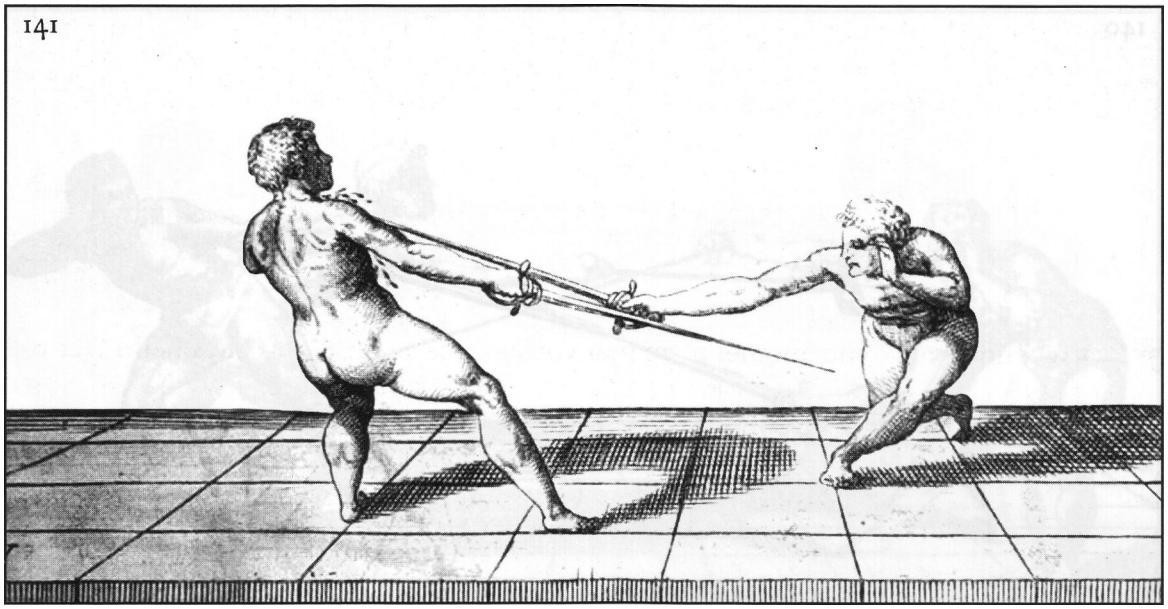

Tento zásah čtvrtého s levou nohou vpřed proti třetímu následuje výhodu, kterou náš šermíř získal v předchozí ilustraci proti nízkému třetímu střehu. Tato akce nastane protože náš šermíř získá výhodu a pokračuje vpřed blízko soupeřova meče; tím bude tak dobře krytým že i kdyby soupeř provedl cavazione směrem vně, náš šermíř by stále zasáhl ve třetím střehu aniž by potřeboval jakýkoli další obranný pohyb.

Takže dokonce i bez jakéhokoli dalšího jiného pohybu na straně našeho šermíře se soupeř nemlže zachránit, aniž by zrušil menzuru a zvedl svůj meč ke krytu na některé straně, čímž vyvede svůj hrot pryč z linky. To vše dává našemu šermíři dostatečnou příležitost k zásahu druhým střehem dovnitř nebo zespoda, podle toho na kterou stranu se soupeř pokusí krýt. Tělo našeho šermíře bude tak daleko mimo linku, že může udržovat své pravé rameno bezpečně v lince s pravým ramenem soupeře.

3.1.7 Páté pravidlo jak postupovat proti soupeři bez zastavování

Nyní ti odhalím další tvar, který můžeš použít proti tvému soupeři. Tato technika je jemnější než jiné a dokážeš-li bezpečne přijít na místo, odkud se provádí, zasáhneš svého soupeře aniž by ses vystavil ohrožení.

Tvar je následující. Když je tvůj soupeř v jakémkoli střehu, který mu vyhovuje, přibližuješ se k němu; ale jakmile se dostáváš blíže k menzuře, pomalu pohybuješ svým mečem do polohy, ve které ho nakonec zamýšlíš mít. Takto když se dostaneš do menzury, bude tvůj meč přesně tam, kde ho chceš mít.

Jak jsem zmínil jinde, meč by měl jít na slabší stranu soupeřovy čepele a také v tomto pravidle bys jej tam neměl umisťovat, dokud nejsi v menzuře. Nicméně zde nepokládej hrot meče proti soupeřovu hrotu (jak platilo pro jiná pravidla); místo toho jím pohni tak daleko vpřed, abys mohl položit svůj hrot proti soupeřově příčce. Jinými slovy by tvůj hrot měl být blízko soupeřovy příčky, ale ne moc za ní, a měl by v této poloze zůstat. Neměl by být ani nad ani pod soupeřovou příčkou, ale měl by být na některé straně vzhledem k postoji tvého soupeře.

Tvůj hrot by také měl mířit lehce dolů, spíše než nahoru, a to ze dvou důvodů. Zaprvé, umožní ti to provést rychle cavazione kdykoli ho budeš potřebovat. Zadruhé, protože tvůj soupeř musí snížit svou příčku, aby se dostal k hrotu tvého meče, nabídne ti tak dobré tempo, protože už budeš v dopředném pohybu a tvůj hrot bude velmi blízko k soupeři.

Když přicházíš s mečem v této poloze, měj na paměti, že když je tvůj soupeř ve třetím nebo čtvrtém střehu, měl bys držet čepel v přímé lince od hrotu k tvému zápěstí; také tvá paže by měla být dost natažená, aby ses mohl ubránit malým pohybem proti všem útokům, které mohou nastat mezi tímto časem a časem, kdy dorazíš na terč (nebo kdykoli jindy). Zkrátka meč a tělo musí být umístěny tak, aby forte mohlo bez velkého zmatku krýt.

Je-li tvůj soupeř v prvním nebo druhém střehu, měl bys pořád mířit svým hrotem proti jeho ruce s mečem, ale tentokrát pod jeho příčku. Drž svůj meč tak, aby tvá ruka neutvářela žádný úhel.

Zkusí-li soupeř na tebe udeřit, můžeš vykrýt a zasáhnout ho v jednom tempu stejným střehem nad a směrem vně od soupeřova meče. Měl bys také na stejnou stranu vést své nohy, abys udělal menší pohyb, lépe se kryl a byl v

silnější poloze.

Nereaguje-li soupeř na tvé přicházení a když jsi umístil svůj meč výše popsaným způsobem, změň namíření svého hrotu ze soupeřovy ruky na jakékoli blízké odkrytí na jeho těle. Ve stejný okamžik se kryj příčkou v místě, které nejpravděpodobněji přiláká soupeřův protiútok. Podpoř tuto akci pohybem těla tak, abys minimalizoval pohyb meče. Když tímto způsobem budeš pokračovat vpřed, budeš schopen dostat se k soupeři dříve než bude moci změnit taktiku.

Otočí-li soupeř svou ruku do třetího nebo čtvrtého střehu v průběhu tvého přibližování se k terči, měl bys vykrýt směrem dovnitř a pokračovat v přicházení. Když se bude nalézat v nízkém třetím střehu, nebo ve čtvrtém střehu s hrotem mířícím dolů, měl bys namířit svůj hrot proti jeho příčce, nad jeho rukou a jakmile jsi v menzuře, udeřit na jeho tělo zatímco se kryješ příčkou. Soupeř umístěný v takových nízkých střezích může dělat jen velmi málo, protože jakmile se pokusí zvednout svůj hrot (předtím namířený dolů), v průběhu tvého přicházení najde tvé forte. A ty dorazíš na terč tak rychle, že prakticky nebude mít příležitost ke krytu.

Dej si pozor na to, abys při umisťování tvého meče popsaným způsobem byl vždy ve čtvrtém střehu, vně i vevnitř, nad i pod. Tvůj hrot by měl vždy mířit na soupeřovu ruku a příčku; ale měl bys ho udržovat dost daleko na to, abys mohl provést cavazione nebo umístit ho jinam dříve, než se ho může soupeř dotknout.

Čím blíže se dokážeš dostat k soupeřovu tělu s mečem v takovém postavení, tím lépe tvé záměry uspějí. Tudíž aby ses dostal správným způsobem blíže, měl bys vést svůj meč vpřed bez zaváhání a tak, abys ses mohl kdykoli vzdát svého původního záměru a změnit na jiný, když bude zapotřebí.

Protože v tomto pravidle můžeš klamat tím, že položíš svůj meč do dané linky jen proto, abys ho položil na jinou, měl bys mít na paměti, že pokusí-li se tě soupeř (ve třetím nebo čtvrtém střehu) zasáhnout v tempu tvého příchodu do menzury, měl bys vždy krýt na stranu, kde se nachází tvůj meč a tvé tělo. Budeš-li držet své tělo na jedné straně a meč na druhé, můžeš být oklamán a technika může celá selhat. Pamatuj, že meč musí být vždy doprovázen tělem a nohama a žádný tento prvek nelze oddělit od ostatních.

Krytí (směrem dovnitř i ven) by mělo být prováděno rukou ve čtvrtém střehu. Když ale budeš krýt meč umístěný pod a směrem vně, měl bys otočit do třetího střehu. Tak ruka provede jen malý pohyb, protože se otočí jen drobně nebo vůbec ne.

Další pravidlo, které uvidíme, je dokonce ještě bezpečnější a jemnější. Soupeř si v něm ani neméže dovolit použít levou ruku, což mohl udělat v prvním pravidle a občas i v těch ostatních - do té míry, do jaké tvůj meč zůstává na místě, aby převzal soupeřovo tempo. V dalším pravidle (šestém), meč nebude nikdy tak natažený, aby umožnil soupeři, aby ho našel svou levou rukou, jak brzy poznáš.

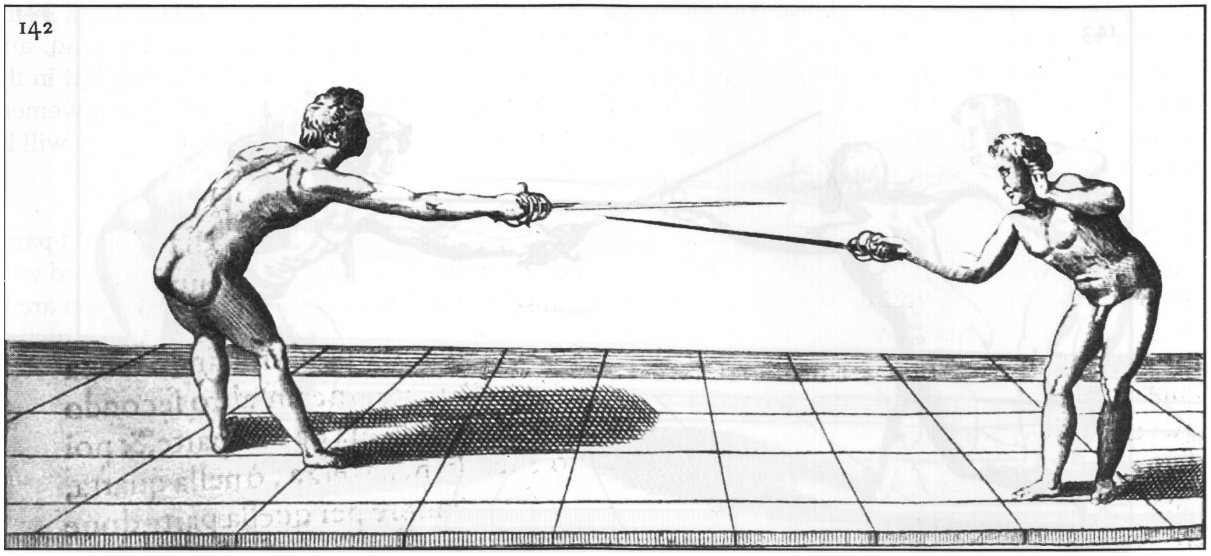

Zde vidíš čtvrtý, kde je meč položený směrem vně s hrotem namířeným proti soupeřově příčce, který je ve třetím střehu. Náš šermíř začal přicházet malými kroky z místa mimo menzuru; vede svůj meč tak, aby v okamžiku příchodu do menzury byl již ve zobrazené poloze. Chce-li soupeř najít hrot našeho šermíře a zatlačí-li vpřed ve druhém střehu, aby se k ní navázal, našemu šermíři postačí provést malé cavazione hrotem. To je hlavní důvod proč držet meč v této poloze.

Nehýbe-li se soupeř, může náš šermíř pokračovat k zásahu jakmile je v žádané menzuře, protože jeho hrot je již

velmi blízko k soupeři.

I když se zdá, že soupeř může snadno najít meč našeho šermíře, ten je ve skutečnosti dost svobodný. Soupeř může doufat, že najde jeho debole, ale ve skutečnosti najde forte, díky plynulosti akce našeho šermíře, který pokračuje vpřed bez zastavování.

Zatlačí-li soupeř vpřed po přímé lince, aby zasáhl našeho šermíře do odkrytí nad jeho mečem, tomu, jehož hrot je nmířený proti soupeřovu forte, postačí trochu zvednout svůj hrot a natáhnout paži do čtvrtého střehu. Tímto způsobem náš šermíř zasáhne soupeře do hrudi nad mečem.

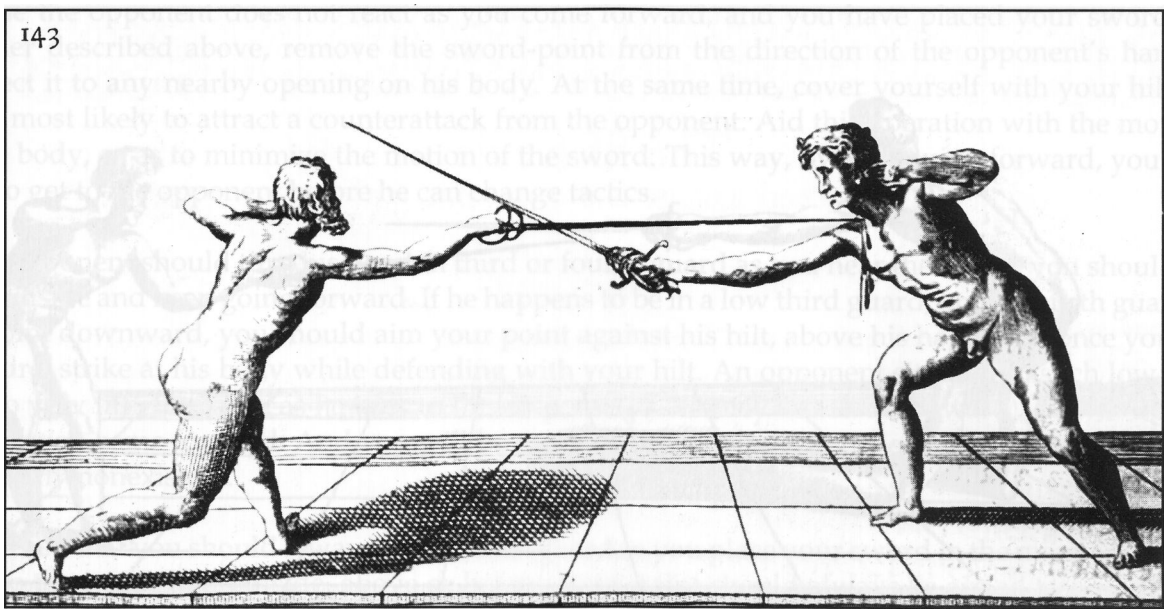

Tento zásah čtvrtého nastane následujícím způsobem. Soupeř je ve třetím střehu. Náš šermíř přichází vpřed a namíří svůj meč nad soupeřovu příčku směrem vně; přitom náš šermíř odhalí soupeři odkrytí na hrudi, nad svým mečem. Takže se soupeř rozhodne zatlačit útok s rukou v přímé lince a zasáhnout našeho šermíře v tempu jeho příchodu vpřed, a přitom si krýt svou vlastní linku. Ale náš šermíř pokračuje vpřed sjednoceným tělem i nohama a udržuje si meč nízko, klidný a namířený na soupeřovu příčku. Takto provede velmi zdrženlivé cavazione a pokračuje vpřed levou nohou, potká soupeřův meč ve čtvrtém střehu v tempu soupeřova útoku. Náš šermíř také umístí svouy příčku (která se již nachází před jeho tělem) proti soupeřově debole a tímto způsobem pokračuje dál až k soupeřově tělu.

Nehýbe-li se soupeř, může nho náš šermíř stále zasáhnout stejným čtvrtým střehem; provede tak nad soupeřovým mečem prostým pozvihnutím svého hrotu a vede ho vpřed spolu s forte proti soupeřově debole. Soupeř se nemůže bránit aniž by zrušil menzuru, v kterémžto případě náš šermíř bodne pod ve druhém střehu dříve, než soupeř stihne zvednout svůj meč.

Zkusí-li se soupeř zachránit provedením cavazione ve čtvrtém střehu, náš šermíř (který postupuje přímo vpřed ve čtvrtém) zůstane ve čtvrtém a bez jakéhokoli obranného pohybu vykryje a zasáhne ve stejném tempu.

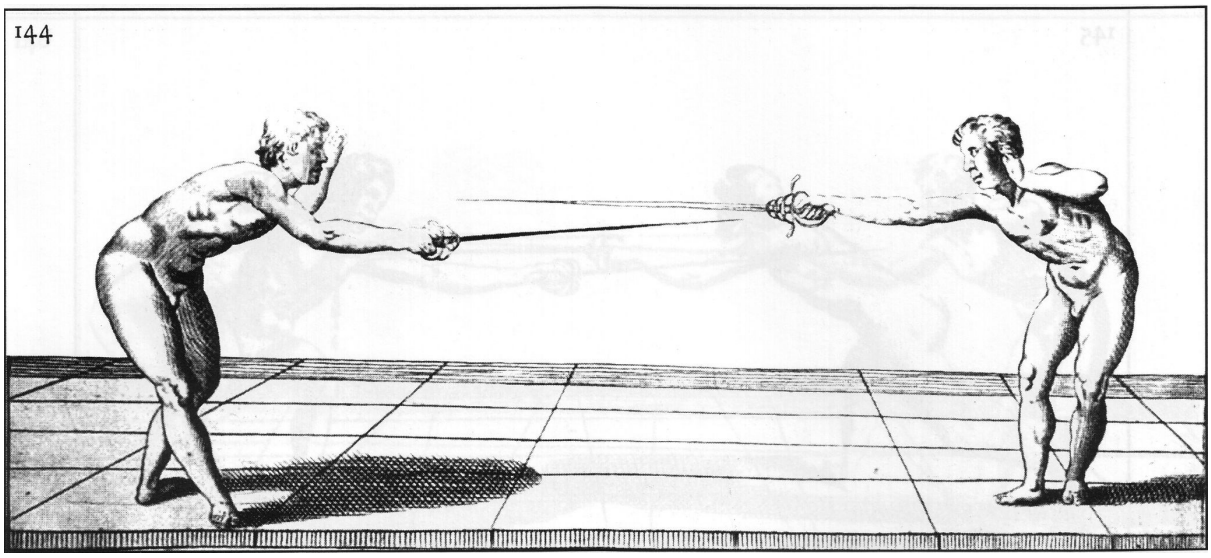

Náš šermíř, ve čtvrtém střehu s hrudníkem plně odkrytým, umístil hrot svého meče směrem dovnitř proti příčce soupeřova meče, který je ve třetím. Náš šermíř sem dorazí malými kroky z místa mimo menzuru, jak bylo řečeno v tomto pravidla (i když je takto stejně vhodné postuypovat ve všech ostatních pravidlech). Jak se pohybuje vpřed, náš šermíř pomalu umístí svůj meč do vyobrazené polohy, aby vyprovokoval soupeře k zahájení útoku nebo k nalezení hrotu našeho šermíře.

Když se soupeř nepohne, náš šermíř dorazí svým hrotem až k jeho příčce. Nastane-li taková situace, měl by náš šermíř zatlačit bod na soupeřovo tělo a udržovat si své forte proti soupeřově debole. Měl by pak podle situace zasáhnout ve čtvrtém nebo třetím.

Ve všech případech by náš šermíř mel pokračovat skrz, bez ohledu na to, zda soupeř udělá tempo nebo ne, nebo jestli postupuje či ustupuje.

Z této výhody se bude odvozovat zásah zobrazený na další ilustraci.

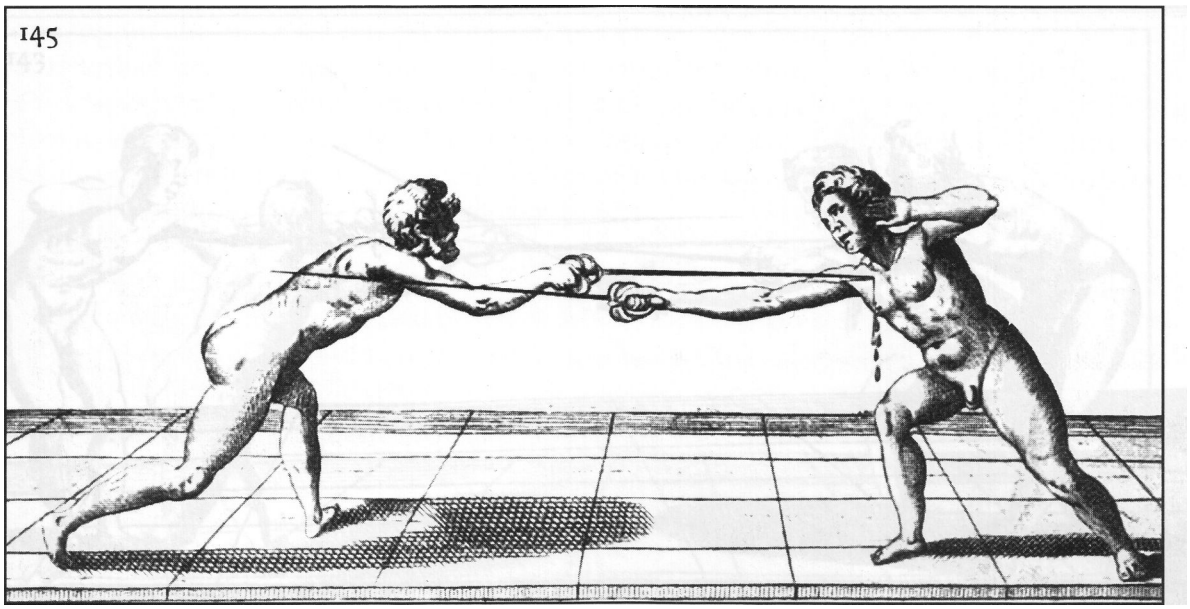

Tato ilustrace zobrazuje našeho šermíře, jak zasahuje soupeře čtvrtým v průběhu soupeřova pokusu o útok také ve čtvrtém. Vychází z dopředného pohybu hrotu meče našeho šermíře, který je namířený na soupeřovu příčku směrem dovnitř. Když soupeř spatří tento hrot tak blízko svého vlastního forte,otočí svou ruku ze třetího do čtvrtého, aby si kryl vrch těla, našel hrot našeho soupeře a zaútočil na něj. Ale náš šermíř, si toho všimne a protože jeho meč se nehýbe, jednoduše pokračuje vpřed, provede malé cavazione ve čtvrtém střehu (neudělá žádný obranný pohyb). Pak zasáhne soupeře do hrudníku skrze úhel utvořený obranným čtvrtým a beží podél soupeřovy debole směrem vně, jak vidno.

náš šermíř také zvítězí smeřem dovnitř i kdyby se soupeř vůbec nepohnul; a může provést podobný zásah směrem dovnitř, kdyby se soupeř pokusil o kryt ve třetím střehu.

To vše vychází z toho, že náš šermíř je v pohybu. Jak jsem řekl dříve, to mu umožní postupovat rcyhle a způsobí, že se soupeř pohne i když se tvůj meč nehýbe.

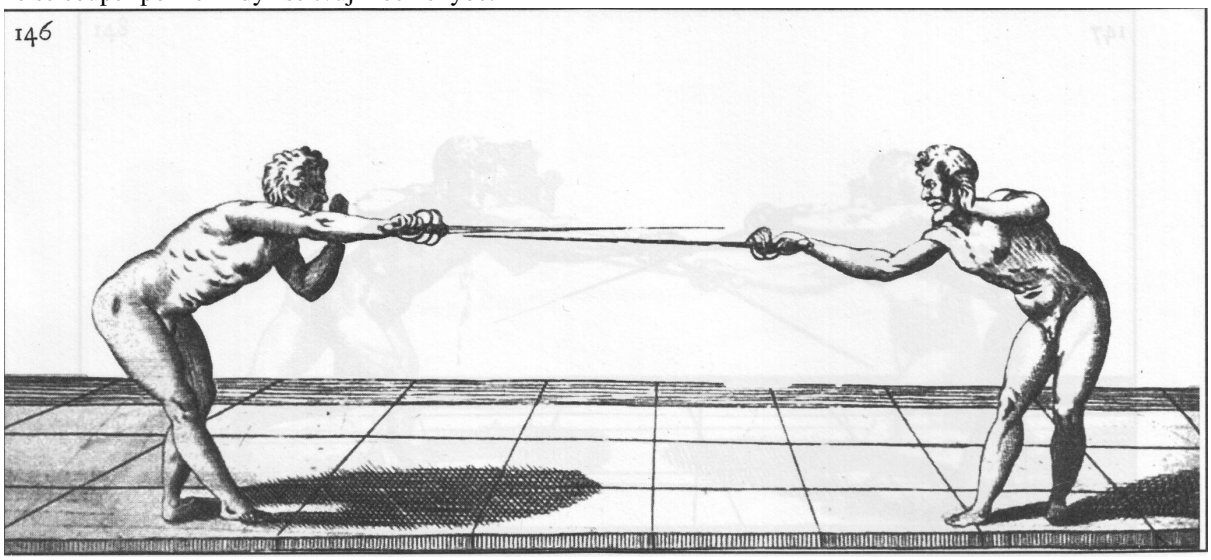

Tento další čtvrtý je směrem vně, s hrotem namířeným na příčku soupeřova meče, který je ve druhém střehu. Opět náš šermíř odhaluje svůj hrudník, aby vylákal soupeře k útoku a pak ho porazil jednotempovým krytem a protiútokem.

Nepohne-li se soupeř, náš šermíř bodne svým hrotem nad soupeřovým mečem a, udržuje si svou příčku ve stejné výšce, zasáhne soupeře čtvrtým. Tento zásah bude předveden na další ilustraci.

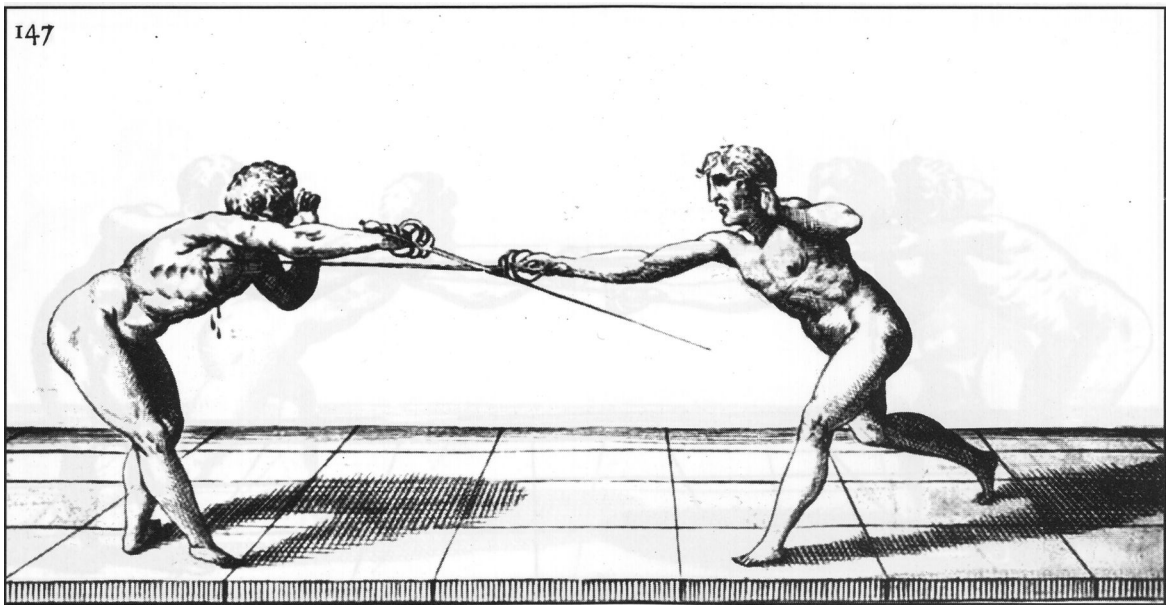

Tento zásah vychází z polohy zobrazené v předchozí ilustraci. Náš šermíř, který byl ve čtvrtém s hrotem svého meče namířeným na soupeřovu příčku, dorazil do menzury aniž by se soupeř pohnul. Takže okamžitě zvedne svůj hrot nad soupeřovu příčku a udržuje si svou ruku ve čtvrtém střehu; překročí vpřed svou levou nohou, vede svým pravým ramenem a natažením ruky. Takto zasáhne soupeře do hrudi bodem ve čtvrtém. Přirozená síla, kterou meč má do této strany, způsobí, že soupeřův hrot se odkloní a, jak vidíš, zabrání soupeři v krytu.

Stejný zásah ze čtvrtého střehu nastane, když soupeř provede cavazione a pokusí se o zásah druhým směrem dovnitř; náš šermíř bude rovnocenně krytý stejným čtvrtým střehem.

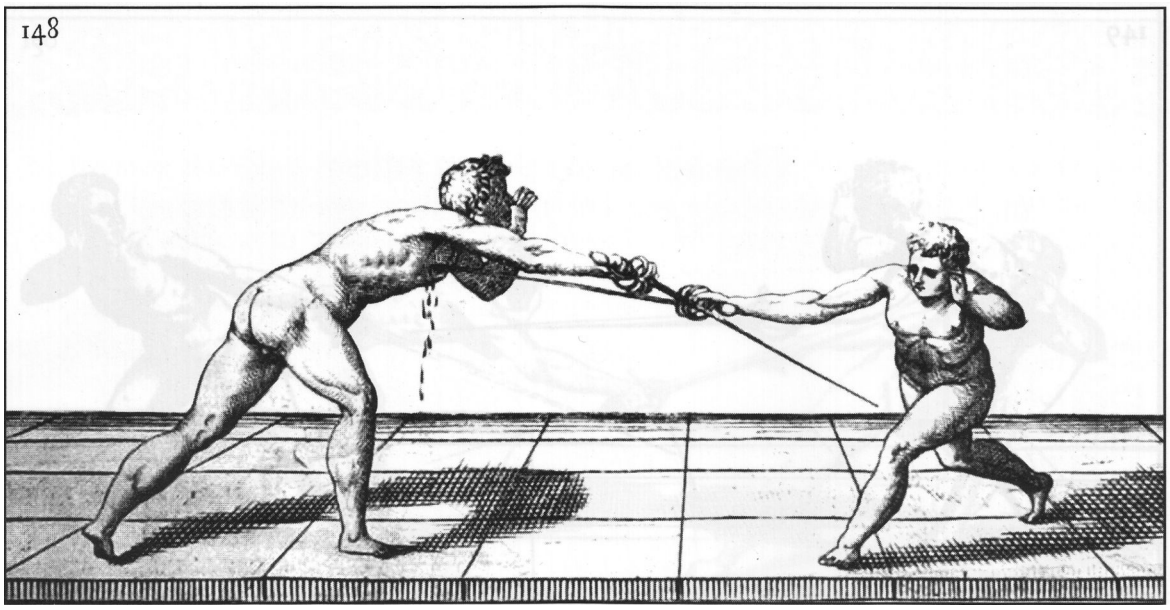

Tento zásah čtvrtého nastane proto, že náš šermíř ve čtvrtém střehu dorazí do menzury a jeho soupeř se nehýbe a pak zvedne svůj meč nad soupeřovu příčku - jak jsme viděli na přechozím obrázku. Na tomto místě se ale soupeř pokusí provést cavazione ve druhém a zasáhnout našeho šermíře směrem dovnitř, domnívaje se, že ten se bude krýt na opačnou stranu. Soupeř také počítá s tím, že přetlačí meč našeho šermíře a zruší jeho kryt na základě výhodného úhlu utvořeného druhým střehem - ale tato víra ho zklame.

Náš šermíř již namířil svůj hrot na soupeřovo tělo, takže pokračuje vpřed a pouze vede svou paži s mečem směrem dovnitř místo toho, aby ji natahoval (což činil v předchozí ilustraci). Takže náš šermíř sváže soupeřův hrot svou příčkou dříve, než soupeř dokáže dokončit své cavazione; proto je soupeřův meč na obrázku vidět tak nízko a proto není paže našeho šermíře při jeho obraně tak natažená.

Následuje jiný scénář ke stejnému zásahu. Náš šermíř dorazí do menzury a soupeř se pokusí zaútočit na odkrytí, které vidí na horní části těla našeho šermíře. Ale náš šermíř provede cavazione ve čtvrtém střehu, vykryje a kontruje směrem dovnitř, čímž způsobí, že hrot soupeřova meče ukazuje dolů v marném pokusu vykrýt meč našeho šermíře. Na základě cavazione se mu nepovede najít meč našeho šermíře a soupeřova čepel propadne dle popisu pryč.

Dále náš šermíř může vykrýt a zasáhnout nad, jak jsme viděli na předchozím obrázku, dokonce i když se soupeř pokusí vzdorovat. Je to možné díky výhodě linky: soupeř se pokusí vzdorovat silnější části meče našeho šermíře svou vlastní slabší částí.

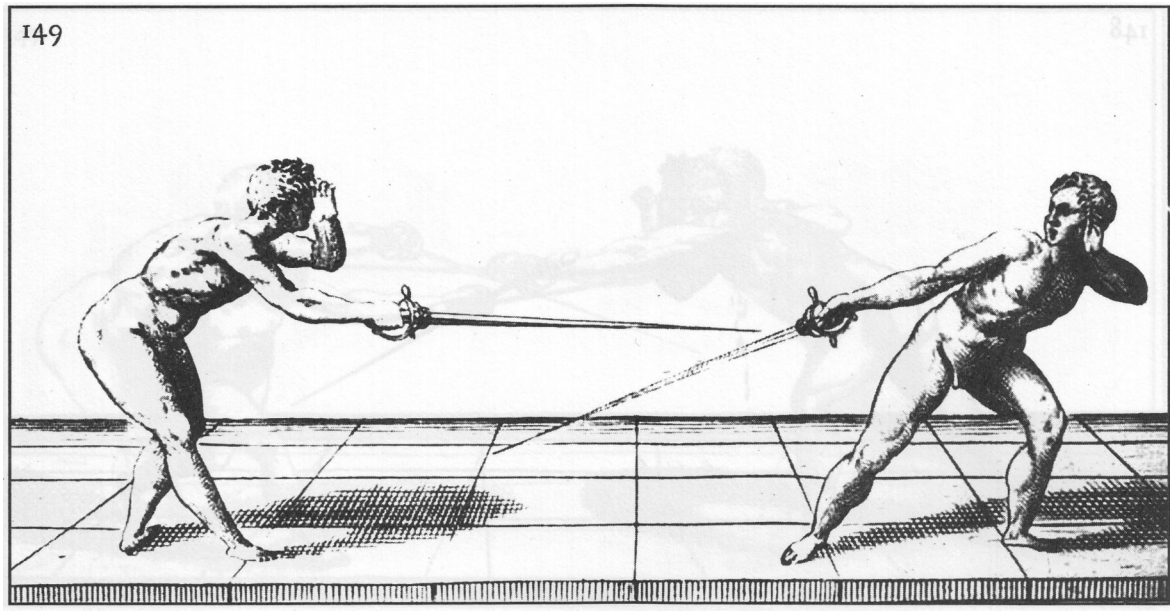

Třetí střeh ukazuje hrot našeho šermíře namířený na soupeřovu příčku v nízkém třetím střehu. Náš šermíř toto učiní poté, co si všimne, že soupeř umístěný v takto nízkém střehu, má horní část těla celou nekrytou, i když si drží tělo zpátky. Takže položí svůj meč nad soupeřovu čepel s hrotem namířeným na příčku, aby přinutil soupeře zvednout svůj meč na kteroukoliv stranu a pak převezme tempo tohoto pohybu.

Pokud to soupeř neučiní a nepohne se, může náš šermíř pokračovat vpřed a zasáhnout ho stejným třetím střehem, narovná hrot proti soupeřově hrdlu blízko pravé paže.

Náš šermíř by si měl vždy udržovat příčku blízko soupeřovy čepele, aby byl lépe chráněn při postupu vpřed k zásahu třetím střehem. Tato blízkos zajišťuje, že soupeř nebude schopen zasáhnout našeho šermíře vklouznítím pod jeho čepelí, zatímco náš šermíř si dává pozor, aby nikdy nevedl svůj meč mimo linku a vystavil se nebezpečí.

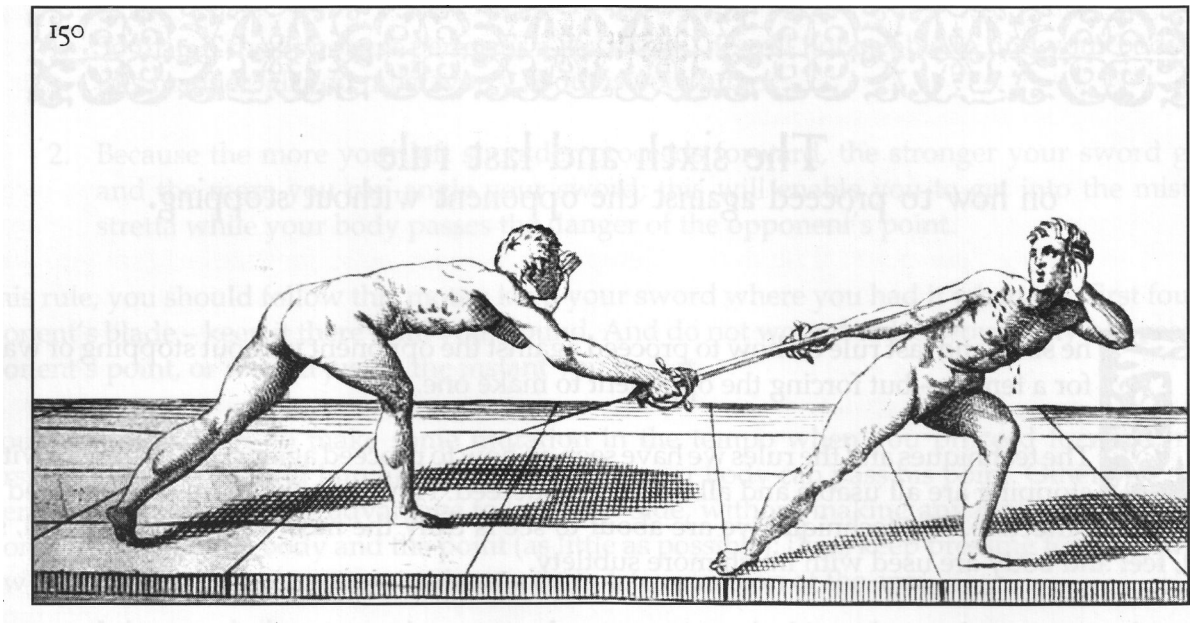

Tento zásah třetího vychází z výhody zobrazené v předchozí ilustraci - nízký třetí střeh s hrotem namířeným na soupeřovu příčku. Jakmile se náš šermíř dostane do menzury a vidí, že se soupeř nehýbá, pokračuje k soupeřovu tělu dokud nedorazí na terč.

To se také stane i kdyby se soupeř pokusil zasáhnout našeho šermíře do libovolného odkrytí. Náš šermíř musí nepřetržitě pokračovat vpřed, protože je dobře krytý, a dorazí na terč před dokončením soupeřova cavazione nebo než se soupeřův hrot zvedne do výšky příčky našeho šermíře.

Soupeř se tudíž nemůže bránit aniž by zrušil nohama menzuru (protože jeho tělo už víc zpátky nemůže). I v tomto případě by stále nabízel našemu šermíři příležitost změnit linku: vykryje-li soupeř směrem dovnitř, náš šermíř se podvolí do druhého střehu, vykryje-li směrem vně, náš šermíř taky otočí ruku do druhého střehu, ale pod ozbrojenou paží soupeře.

Všechny tyto techniky uspějí když budeš postupovat bez zastavení proti soupeři. Dej si pozor na to, aby ses nezastavoval a pak nepokračoval vpřed - vystavíš se tak velkému nebezpečí - v takovém případě je lepší se stáhnout zpět a začít celou akci znovu.

3.1.8 Šesté a poslední pravidlo jak postupovat proti soupeři bez zastavení nebo jak nečekat na tempo a přinutit soupeře k vytvoření tempa

Techniky a pravidla, které jsme viděli o nepřetržitém postupu proti soupeři jsou všechny použitelné a snadno se povedou. Nicméně čím jsou důmyslnější, tím jsou účinnější. Technika, kterou se chystám ukázat je opravdu nejdůmyslnější ze všech, protože meč, nohy a tělo se používají daleko daleko jemněji.

Při tomto pravidle začínáš s nataženou rukou. Jak ale postupuješ tělem vpřed, měl bys postupně stahovat svou ruku s mečem tak, aby tvůj hrot zůstal na stejném místě jako byl, když jsi učinil první krok do dlouhé menzury a získals výhodu.

Zkrátka i když tělo postupuje vpřed, meč a ruka zůstávají na stejném místě; tělo se musí přiblížit k ruce o vzdálenost, kterou urazí při postupu vpřed.

Co se týče nohou, jakmile jednu položíš na zem, měl bys zvednout druhou a vést ji blízko k té první, ale drž ji ve vzduchu tak, abys byl připraven ji položit kamkoliv když se soupeř pohne. Když se soupeř nehýbe, umísti zvednutou nohu trochu před druhou a okamžitě zvedni o stejný kus tu druhou a použij stejný druh kroku. Když přitom soupeř převezme tempo při zvedání tvé nohy, máš čas rozhodnout se co dělat než ji znovu položíš na zem. Podobně převezme-li soupeř tempo přitom, když pokládáš nohu na zem, máš druhou zvednutou skoro okamžitě a jsi připraven odpovědět. Takže by ses měl vždy nacházet v postoji na jedné noze a takto postupovat rychle nebo pomalu, jak je libo. Když se přibližuješ, pamatuj na to, abys vždy vedl nohy v lince soupeřova meče.

Jdeš-li směrem dovnitř a soupeřův meč je vysoko, lehce zvedni svou ruku s mečem přitom, když se tvé tělo přibližuje ke tvé paži; ale zvedni ji jen natolik, aby se soupeřův meč dostal pod tvůj hrot - a tam ať zůstane. Zkusí-li tě v tom tempu soupeř zasáhnout zespodu (do místa odkud byl jeho meč odtlačen) měl bys okamžitě krýt a kontrovat pod jeho mečem; to bys měl dělat směrem vně od tvých nohou, jestliže jsi už vstoupil na přímou linku soupeřova meče. V takovém případě bys také měl při provádění zásahu otočit ruku do třetího střehu a když vedeš levou stranou svého těla, měl bys uhýbat pravou. Tento úhyb by měl být proveden ze dvou důvodů:

1. Proto, aby když soupeř provede cavazione, nenašel tvé tělo, a ty ses mohl soustředit pouze na svůj útok.
2. Protože čím víc tvé levé rameno postoupí vpřed, tím silnější je meč a o to větší úhel můžeš mečem utvořit; to ti umožní dostat se do krátké menzury zatímco tvé tělo míjí hrozbu soupeřova hrotu.

Při tomto pravidle bys měl následovat toto heslo: drž svůj meč tam, kde byl, když jsi poprvé našel soupeřovu čepel - drž ho tam dokud nezasáhneš. A nezasahuj dokud tvé tělo neminulo soupeřův hrot, nebo zasáhni přesně v okamžiku, kdy ho míjíš.

Kdyby soupeř chtěl udělat v tempu tvého postupu vpřed změnu, ovládni se a nepokračuj v zásahu, dokud si nejsi jistý, že tvé tělo může minout jeho hrot. Jinak ti lépe poslouží získat výhodu na druhé straně, nehýbej paží ani rukou, jen tělem a hrotem (co nejméně); pak pokračuj v tlaku vpřed dokud si nejsi jistý, že dosáhneš na soupeře aniž bys úplně natáhl paži.

Další důležitá součást tohoto pravidla je postupovat svým hrotem až k soupeřovu tělu a sjednocovat své síly, bez natažení nebo vůbec pohybu v paži. Takto tvé tělo, meč a hrot budou neustále připraveny reagovat na jakoukoli změnu. Také když budeš udržovat tento tvar, budeš moci nejen zasáhnout dobře a s řádnou hybností, ve skutečnosti je to tělo, které vede bod, nikoli paže. Takže při postupu vpřed tvůj meč buď projde, zlomí se nebo shodí soupeře k zemi.

Soupeř nemá žádnou možnost minout svým tělem tvůj hrot nebo uhnout, odrazit nebo vykrýt tvůj meč jeho levou rukou - provádíš-li toto samotným mečem.

Při práci s mečem a dýkou toto pravidlo vítězí v některých, ale ne ve všech případech, protože je-li soupeřův hrot spojen s dýkou, nebudeš ho moci najít, aniž by ses vystavil nebezpečí, že on najde tvůj. V takové situaci je lepší použít techniku, kdy umístíš svůj hrot proti soupeřově příčce a udržuješ si ho v bezpečí (budeš ale zasahovat s menší dávkou jemnosti než se samotným mečem). Vychází to z toho, že je tvůj meč dále od soupeřova meče a méně ohrožený jeho dýkou - a na základě této velké vzdálenosti nebude moci najít hrot tvého meče.

Při postupu vpřed nenech svůj hrot, aby se přiblížil k soupeři, ale stále ho udržuj na stejném místě; jak se tvé tělo k němu přibližuje, dýka by se k soupeřově meči měla přiblížit takovým způsobem, že když se rozhodneš zasáhnout, tvá dýka je už natolik vpředu, že může bez pohybu krýt.

Ačkoli je možné postupovat při boji mečem a dýkou proti soupeři bez zastavování, žádné samotné z těchto pravidel ti neumožní čelit všem střehům tvého soka (což by bylo možné při práci se samotným mečem). Místo toho bys teď měl použít jdnou jedno, podruhé jiné - podle potřeby. Abych lépe vysvětlil tuto představu, použiju ilustrace, abych ti ukázal kam nejprve umístit svůj meč a zásah, který může vzniknout z tohoto postavení; udělám to stejně jako jsem to dělal při práci se samotným mečem. Co se týče samotného meče, tyto techniky jsou založeny na výhodě kroku, těla a umístění meče, i když je pravda, že když soupeř nedrží svou čepel v klidu a hýbe hrotem okolo, bude pro tebe těžší získat jeho meč. V takovém případě bys měl uzavřít jeho čepel mimo linku a překážet mu v pohybu; nicméně to může způsobit, že tvůj vlastní meč bude náchylný k náhlým změnám.

Takže jak se samotným mečem tak při práci s mečem a dýkou je daleko lepší postupovat s hrotem meče namířeným na soupeřovu příčku a pokračovat v chůzi vpřed, přinutit tvého soupeře, aby se přestal hýbat okolo a zkusil odklonit tvůj hrot. Nezastaví-li se, stejně budeš tak daleko vpředu, že ho budeš moci zasáhnout v tempu, kdy tvůj soupeř pohybuje svým hrotem okolo, aniž by byl schopen se vykrýt mečem nebo dýkou (má-li nějakou). Je to proto, že

tvůj hrot bude daleko od soupeřovy dýky, ale blízko k soupeřově tělu: takže zkusí-li přivést svou dýku napříč na druhou stranu a vykrýt, nepovede se mu to a místo toho ti umožní ho zasáhnout, kvůli času, který potřebuje na to, aby pokryl tak velkou vzdálenost.

Takže není žádný postoj, který by soupeř mohl zaujmout tělem a zbraněmi, který by nenašel srovnatelný protějšek v jenom z těchto tvarů a těm nelze čelit bez nějaké výhody.

Někteří jedinci, spíše z arogance než na základě vědomostí, tvrdí, že existují jisté nezastavitelné útoky, ke kterým neexistuje protiútok. Těm odpovídám ze své zkušenosti, že každý úder má svůj protiútok a neexistuje úder, který by nepropustil žádný protiútok. Řečeno jinak, každý útok je nezastavitelný, je-li proveden ve svém správném tempu a menzuře; stejně tak jako je pravda, že útok zrozený ze špatného tempa a menzury nejen má protiútok, ale také je možné ho snadno vykrýt.

Takže na základě těchto výchozích bodů je pravda to, že každý útok má svou obranu, i to, že všechny útoky jsou nezastavitelné. Každý, kdo tomuto nevěří, se velmi mýlí, stejně jako ti, kteří si myslí, že stejnou techniku lze beze změny použít proti všem druhům soupeřů. Osobně si myslím, že dobrý šermíř opravdu může čelit každému soupeři, ale že by měl postupovat různě v závislosti na tom, jaká se mu naskytne příležitost.

Tímto jsem, myslím, vyčerpal téma nepřetržitého postupu proti soupeři. Dovolím si jen říci, že bys měl být schopen postupovat, zastavovat, jít rychle a pomalu a dokonce i ustupovat - ale to vše bys měl dělat ze své vlastní vůle, nepřinucen k tomu soupeřem. Jinak by to bylo dokladem toho, že tvé pohyby jsou slabší než soupeřovy protipohyby a že všechny tvé akce činíš proto, abys unikl nebezpečí. Když místo toho pracuješ ze své vlastní vůle, nebo se záměrem oklamat soupeře, budeš moci jít zpět i vpřed sám od sebe. To je to, o čem je opravdový odhad a opravdová znalost bojového umění. A budeš schopen poznat takové schopnosti na člověku, který přizpůsobuje svůj způsob boje vlastnostem a poloze soupeře.

Nyní přejděme k detailům tohoto posledního tvaru, začneme nacházením meče a menzury a budeme pokračovat k zásahům, které z nich vycházejí.

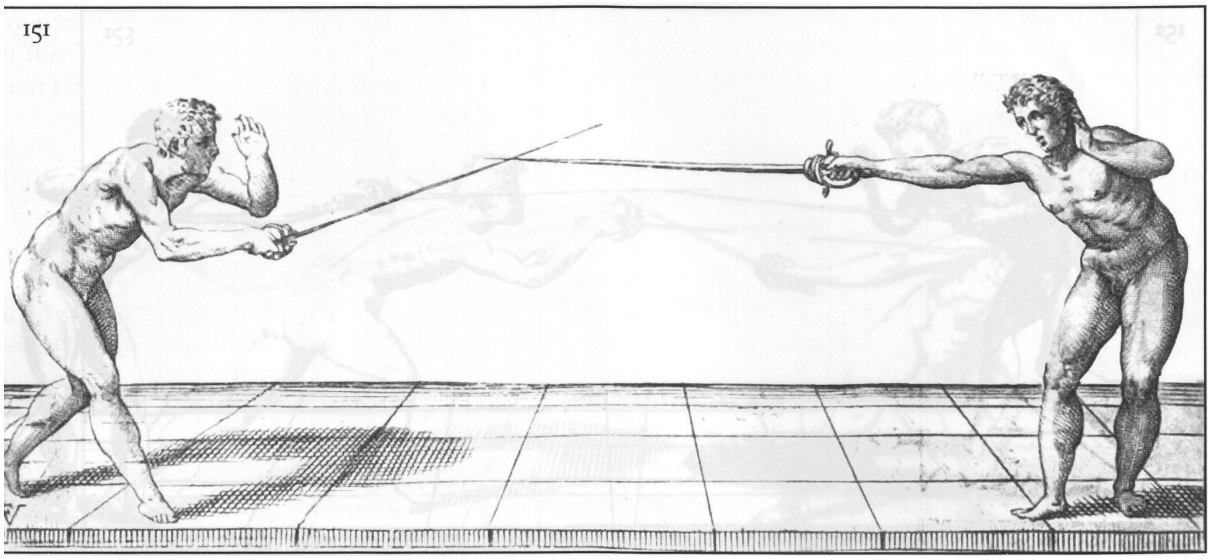

Poté, co náš šermíř postoupí proti soupeři, získá výhodu zobrazenou na této ilustraci. Umístí svou čepel tak, aby získal výhodu směrem dovnitř soupeřova meče - to je čtvrtým střehem proti soupeřově třetímu. Vybere si tuto stranu protože si všimne, že je na ní soupeř více odkrytý. Aby posílil svůj meč, otočí své tělo a napřímí úhel utvořený čtvrtým střehem. Umístí svůj hrudník tak, aby byl bezpečně smšrem vevnitř a jen trošku odkrytý směrem vně.

Takto otočí své tělo proto, aby se mohl ubránit kdekoli za pomocí velmi malého pohybu, krom toho tento postoj těla zesiluje meč na obou stranách, mnohem více, než kdyby byl umístěn pravým bokem vpřed.

Odsud může náš šermíř pokračovat levou nohou a přiblížit se, přitom stále bez pohybu mečem vpřed z místa, kde ho teď právě vidíš, jak ukáži na dalším obrázku.

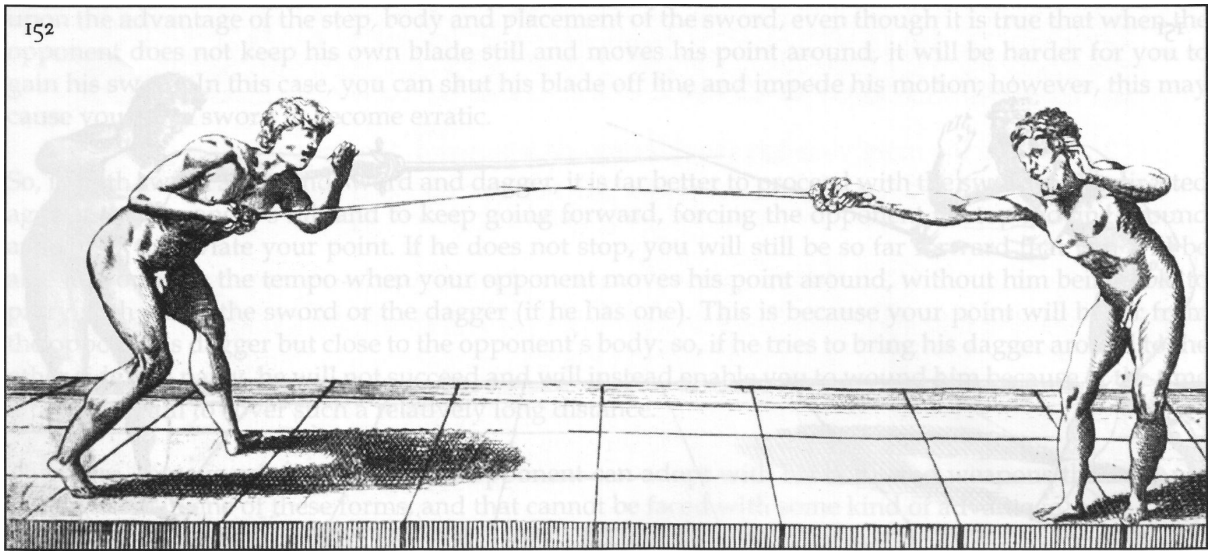

Dřívější výhoda meče ukázaná na předchozím obrázku vyústí v tuto polohu, kde má náš šermíř hrot na přesně stejném místě jako předtím; důvodem pro to je, že nepustí svůj meč vpřed, ale drží svou paži staženou. Jen překročí vpřed levou nohou a tělem; přitom postupně stahuje svou pravou stranu a otáčí levou stranu proti soupeři. Tím se nachází tak daleko vpředu, že jeho hlava skončí před jeho rukou. Odsud je záměr našeho šermíře zvednout druhou nohu, aby ji zatlačil vpřed a jakmile ji položí na zem, jeho hrot bude pokračovat k zásahu.

Při zásahu by náš šermíř měl pohnout svou příčkou poněkud dopředu před místo, kde se nachází nyní, běžet podél soupeřovy čepele a proniknout tělem až k soupeři takovým způsobem, aby tomuto pohyb nebylo možno zabránit.

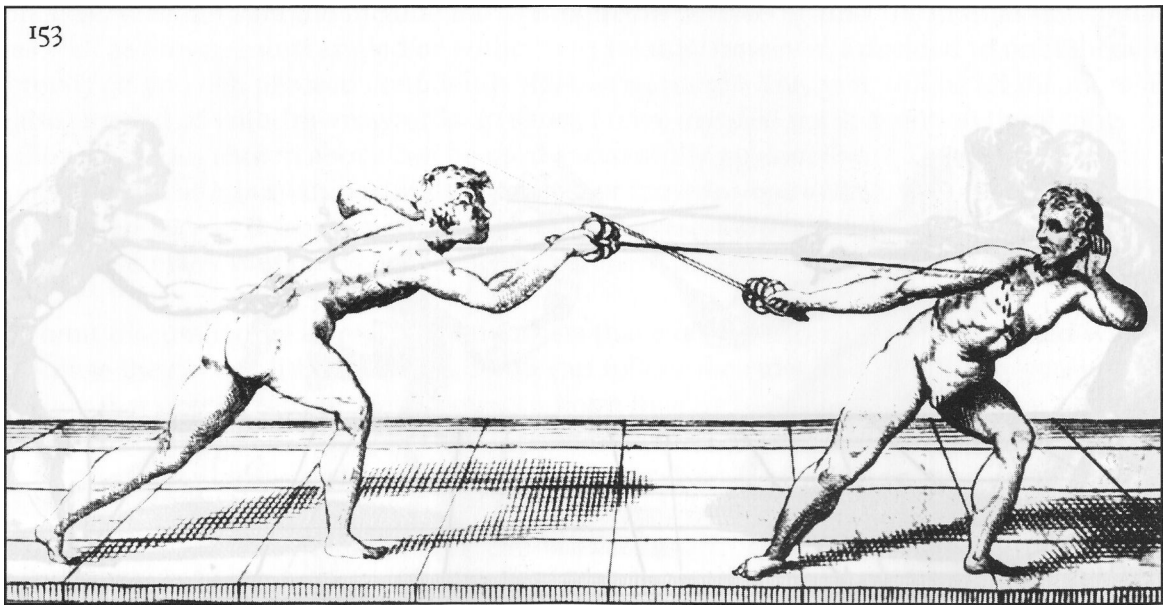

Tento zásah ve čtvrtém střehu vychází z předchozích dvou výhod. Jak vidíš, i když soupeř zkusí odtáhnout tělo a pracovat čtvrtým střehem, nepovede se mu úplně otočit ruku předtím, než ho náš šermíř zasáhne. To je proto, že nehybný soupeř nechal našeho šermíře přijít příliš blízko, poté, co náš šermíř překročí z první do druhé výhody, soupeř přijde o čas na pokus o kryt na tuto stranu.

Pohne-li se soupeř v tempu prví výhody, to je když náš šermíř poprvé položí svůj meč k soupeřově čepeli a provede cavazione (nikoli za účelem útoku, protože ten není možný, ale za účelem najít soupeřův hrot z druhé strany), osvobodí se tím od prvního nebezpečí. Ve skutečnosti v takovém případě vystaví našeho šermíře nutnosti rychle napřímit hrot svého meče a uzavřít soupeřův meč směrem vně před dokončením cavazione. Nebo také náš šermíř může provést contracavazione a pohnout tělem blíže, aniž by mečem tlačil dále, než kde byl v okamžiku první výhody. To vše shrnuto, by mělo jen trochu narušit záměr našeho šermíře.

I v takovém případě, postupuje-li náš šermíř správně, se soupeř nemůže zachránit, protože tento tvar má mimořádnou kvalitu a velkou sílu v útoku. Čím víc se přiblížíš k soupeři, tím více budeš v bezpečí díky úhlům, sjednocení

těla a meče a pohybu nohou.

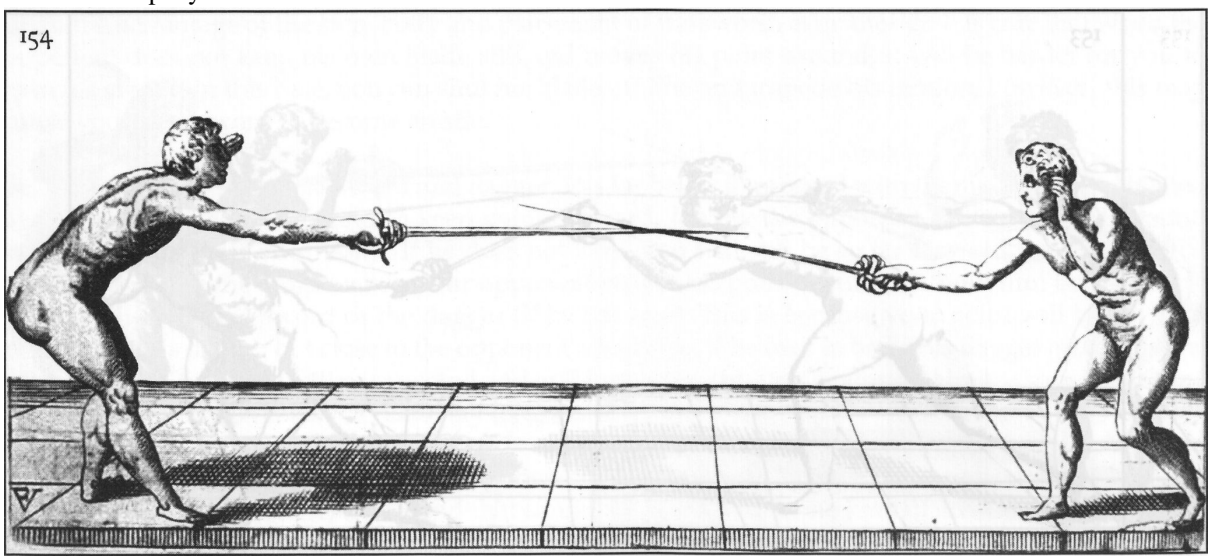

Na této ilustraci náš šermíř zahájil proti soupeři a získal první výhodu umístěním svého meče takovým způsobem, že jakmile dorazí na soupeřovu čepel, najde ji směrem vně. Umístí se do čtvrtého střeuh proti třetímu střehu ze dvou důvodů: zaprvé, protože je čtvrtý střeh do této strany silnější, zadruhé. protože chce držet své tělo v bezpečí v odkrytí blízko své ruky, utvořeném úhlem čtvrtého.

Náš šermíř také drží své tělo dost plochou proti soupeři, aby byl silný a v bezpečí směrem vně; směrem dovnitř se kryje příčkou ve čtvrtém střehu. Takto se může bránit z obou stran za pomoci velmi malého pohybu.

Zvedne svou zadní nohu, aby ji přivedl vpřed, ale bez pohybu mečem vpřed dále, než je právě teď (jak uvidíš na následujícím obrázku).

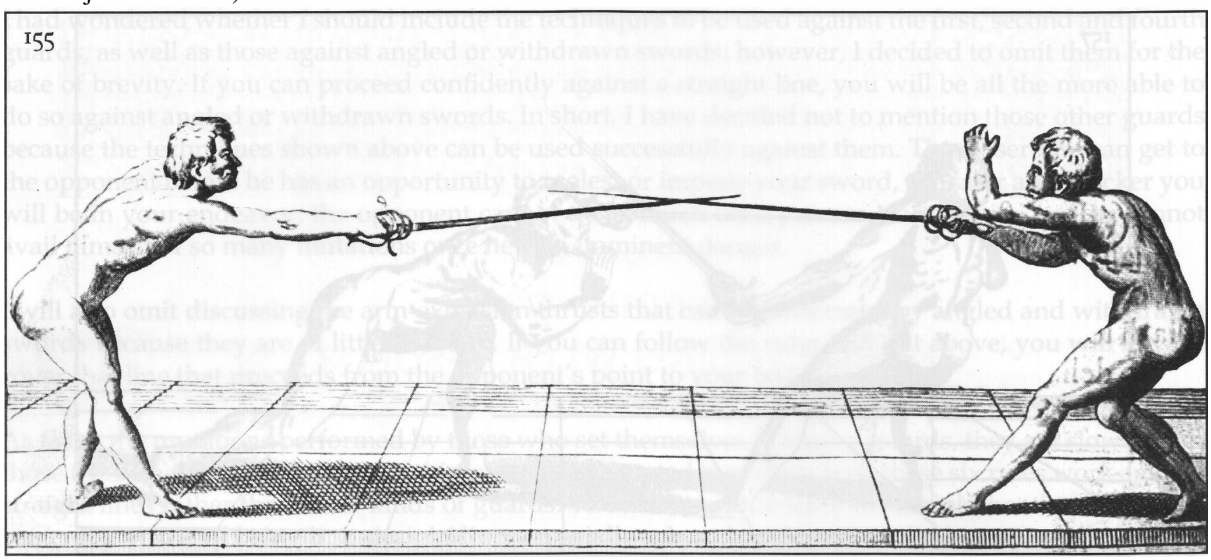

Tato výhoda je založená na výhodě, kterou jsme viděli na předchozím obrázku. Jakmile náš šermíř dorazí se svým mečem k soupeřově hrotu a najde jej, pokračuje vpřed levou nohou tak, aby se meč nepohnul z místa, na kterém byl. Tím vede své levé rameno kupředu a drží své pravé rameno stažené na stejném místě, kde bylo v průběhu první výhody. Takto náš šermíř posílí svou polohu a odepře soupeři příležitost zasáhnout ho pod mečem. Náš šermíř je dobře krytý směrem dovnitř díky jeho nehybné ruce s mečem a jeho schopnosti překročit vpřed (dle potřeby) svou pravou nohou - proto je před soupeřem docela v bezpečí.

Směrem vně je náš šermíř krytý skoro stejně dobře. V tomto tvaru může náš šermíř postupovat k zásahu soupeře nad jeho mečem do odkrytí, které vidí mezi jeho debole a jeho tělem, jak bude vidět na další ilustraci.

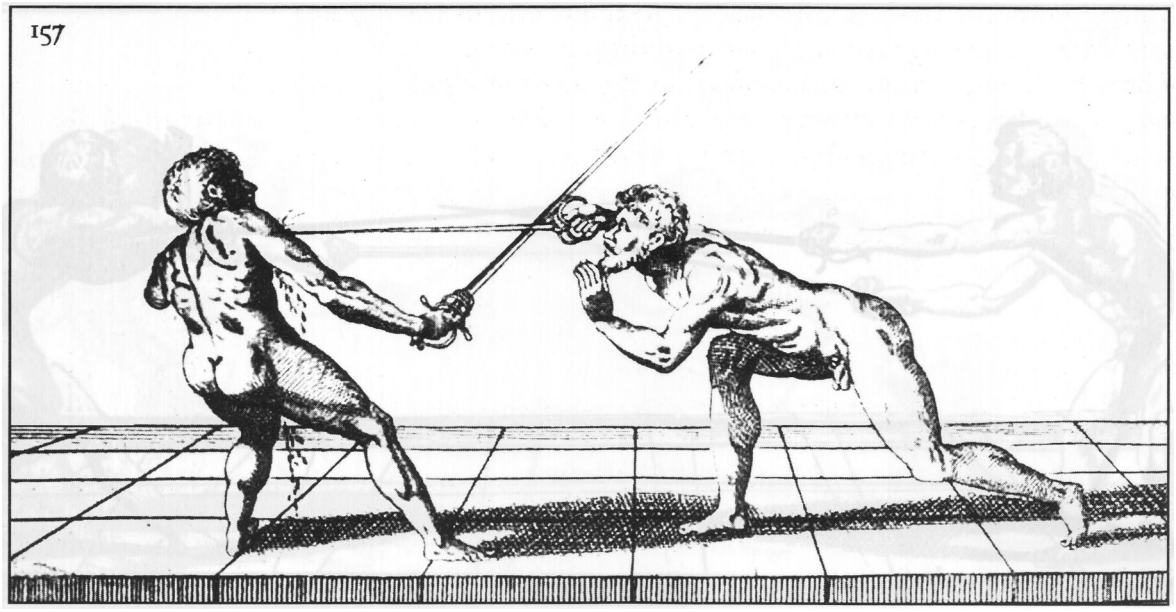

Tento zásah vychází ze dvou výhod, kterých dosáhl náš šermíř na předchozích dvou ilustracích. Jak vidíš, soupeř se snaží krýt ve třetím.

Jakmile náš šermíř vstoupí do druhé výhody a vidí, že se soupeř nehýbe, pokračuje vpřed tělem, aniž by pohnul rukou s mečem z místa, kde je; sníží své tělo a udržuje svou ruku s mečem ve čtvrtém střehu.

To provádí velmi obezřetně. Když náš šermíř poté, co dorazí do druhé výhody (s pravým ramenem staženým), zahájí útok natažením ruky vpřed, pouze dá soupeři tempo, ve kterém ho může soupeř zasáhnout s giratou ve čtvrtém pod mečem - což způsobí, že meč našeho šermíře ho beze škody mine. Soupeř také může vykrýt tento útok bez cavazione; a jestli náš šermíř opravdu příliš natáhne svou paži, bude jeho meč slabší a půjde snadno odsunout pryč.

Když místo toho náš šermíř podpoří svůj meč svým tělem, bude pro soupeře obtížné odsunout ho z linky. Proto zůstává ve čtvrtém střehu, také proto, aby byl schopen snáze krýt v případě, kdyby ho soupeř zkusil zasáhnout pod jeho mečem - a dokonce sníží své tělo přímo vpřed, aby si obranu usnadnil směrem dovnitř i ven. Zkusí-li soupeř zasáhnout našeho šermíře sem, náš šermíř se snadno ubrání velmi malým pohybem ruky a těla; také již bude tak daleko vpředu, že soupeřův meč ho neškodně mine.

Kdyby ale náš šermíř ohnul tělo směrem vně, byl by více odkrytý směrem dovnitř a nedosáhl by tak daleko dopředu. To dá soupeři příležitost přivést svůj meč zpátky na linku; nemluvě o tom, že náš šermíř ztratí sjednocení sil a bude slabší na základě všech důvodů uvedených výše.

Přemýšlel jsem, jestli bych měl uvést techniky použité proti prvnímu, druhému a čtvrtému střehu, a techniky proti meči v úhlu nebo proti staženému meči; rozhodl jsem se ale je pro stručnost vypustit. Zvládneš-li postupovat s jistotou proti přímé lince, o to více budeš schopen tak činit proti meči v úhlu nebo proti staženému meči. Zkrátka jsem se rozhodl nezmiňovat tyto další střehy protože techniky ukázané výše mohou být proti nim úspěšně použity. Čím víc se dokážeš přiblížit k soupeři než bude mít příležitost obtěžovat nebo překážet tvému meči, tím bezpečnější a rychlejší bude tvé úsilí: když už jsi blízko soupeře, nemůže toho dělat moc a nemůže si dovolit takové množství změn, když je v okamžitém ohrožení.

Také vynechám body s napnutou paží, které lze provést s mečem v úhlu nebo se staženým mečem, protože nejsou tak důležité. Dokážeš-li následovat pravidla vyložená výše, vždy si pokryješ linku, která vychází ze soupeřova hrotu ke tvému tělu.

Co se týče změn prováděných těmi, kdo se usadí ve střezích v úhlu, jsou pomalejší než změny ze střehů v přímých linkách; proto jsem se rozhodl vyobrazit jak těchto šest pravidel pracuje proti přímým linkám spíše než proti jiným druhům střehů. Jsou šermíři, kteří si myslí, že je nelze porazit, když jsou v přímé lince, zvláště, když drží tělo perfektně bokem vpřed; zde, těmito pravidly jsem ti ukázal, kolika způsoby je možné takové šermíře oklamat.

Dovolím si zmínit ještě jednou, že v tomto posledním pravidle je lepší držet meč stažený spíše než natažený, protože se snáze drží a pro soupeře je težší ho měnit, jelikož vystavuje méně svého debole. Je-li také soupeřův postoj nataženější, tím víc se ti to hodí k nepřetržitému postupu.

Víš-li jak dobře použít tyto techniky, budeš schopen postupovat proti jakémukoliv představitelnému střehu; a proto, že střehů, kterým můžeš čelit, je nekonečno, omezil jsem se pouze na rozpravu o základních principech, ze kterých se lépe naučíš jak pracovat proti libovolnému střehu.

Uzavřu nyní tuto část o samotném meči a postoupím k meči a dýce.

3.2 Druhá část - O odhodlaném postupování s mečem a dýkou

Jelikož jsem dostatečně rozvedl jak s jedním mečem nepřetržitě postupovat proti soupeři, nyní ti ukáži jak stejně konat s mečem a dýkou. Při této kombinaci zbraní v zásadě využíváš stejné výhody nohou, které, protože jsou v pohybu, pracují rychleji než nohy nehybného soupeře. V tomto případě ale musíš držet a ovládat dvě zbraně a přitom se střežit dvou čepelí soupeře.

Takže abys pracoval úspěšně, měl bys pečlivě zhodnotit výhody a nebezpečí. Když postupuješ proti soupeřovým odkrytím, abys ho vyprovokoval k pohybu, vždy se vystavuješ riziku, že najde tvůj meč svou vlastní dýkou. V takové tísni si můžeš nejen ohrozit svůj záměr, ale také se vystavit nebezpečí.

Takže se ujisti, že si stále udržuješ pečlivě svůj meč tak daleko od obou soupeřových zbraní, aby sis ho mohl vždy včas osvobodit. Je ale pravda, že čím dále dopředu dokážeš vést bezpečně a svobodně svůj meč, tím lépe techniky uspějí. Ale buď si vždy vědom nebezpečí.

S mečem a dýkou by ses měl postarat, aby v případě soupeřova útoku mohla dýka krýt malým pohybem. Umísti svůj meč tak, aby mohl udeřit ve správném tempu a zároveň kryl odkrytí nejbližší tomu, kam na tebe zaútočí soupeř. Kdyby tak soupeř předstíral svůj útok, aby tě zasáhl kousek vedle blízko tvého krytu, našel by linku uzavřenou a dobře krytou. Toho lze snadno dosáhnout na základě toho, že dvě zbraně se hodí k provedení dvou obran: první tam, kam soupeř právě útočí, druhá tam, kam může zaútočit (oboje ponechává možnost protiakce ve stejném tempu). Nebudeš-li pracovat tímto způsobem, bude snadné tě oklamat.

Při této kombinaci zbraní je více linek, po kterých může soupeř útočit a po kterých můžeš útočit ty na něj. Nicméně není tolik pravidel co dělat proti čemukoliv, co soupeř provádí, kvůli obranné funkci dýky. Jsou čtyři pravidla jak útočit na soupeře bez zastavování ve střehu a tři střehy, které jsme už viděli v kapitolách o meči a dýce. Tehdy jsem zmiňoval, že tyto střehy lze použít k postupu či zastavení dle vlastního uvážení, ale tady rozvedu jejich použití do širších podrobností. Začnu nízkým druhým, ve kterém se meč drží stranou; pak budu pokračovat k ostatním ve správném pořádku, stejně jak jsem činil dosud.

3.2.1 Jak postupovat bez zastavení proti soupeři s mečem a dýkou

V tomto prvním pravidla se vrátíme k druhému střehu, který jsme již viděli v základních postojích s mečem a dýkou. Když začínáš přirozenými kroky kroužit směrem doleva (což si vyžaduje tento střeh), můžeš se přiblížit nebo vzdálit od soupeře aniž bys měnil tělo či krok. V tomto střehu můžeš vylákat soupeře, aby ti přišel vstříc a z těchto důvodů jsem ho začlenil do předchozí kapitoly, kde jsem popsal jeho vlastnosti a způsob jak ho utvořit a použít.

Jak jsem již uvedl, postupování po kruhu je prováděno se záměrem zabezpečit si odkrytí nad mečem. Viděli jsme, že držení dýky směrem vně od soupeřova meče při vcházení do menzury a udržování meče blízko dýky zabrání soupeři provést kavaci pod tvým mečem jakmile pronikneš za jeho hrot.

Podobně jsme také viděli, že použití meče k uzavření linky a svislé držení dýky zabrání soupeři provést kavaci nad dýkou jinak, než dlouhým tempem, a také mu zabrání aby na tebe zaútočil nebo zkusil fintu, cokoli co by tě mohlo vyrušit a rozdělit od sebe tvé zbraně a způsobit ti zranění.

Důvod proč postupuješ s tělem tak nízko je, abys zabránil soupeři zaútočit na tebe pod tvým mečem.

Zkrátka smyslem tohoto střehu je napolohovat se tak, aby na tebe bylo možno zaútočit pouze nad tvým mečem a zevnitř tvé dýky. Měl bys ale držet tato odkrytí při svém přibližování chráněná - vždy si dávej pozor na to, abys krytím tohoto odkrytí neodkryl nějaké jiné tak moc, že bys už nezvládl vykrýt.

Takže když utvoříš správný střeh, ujisti se, že soupeřův meč může na tebe zaútočit nebo pracovat jen nad tvým mečem. Ale když se k němu přibližuješ, veď toto odkrytí postupně pryč od soupeře tak, aby když dorazíš k soupeřově meči, bylo tvé celé tělo mimo připravenost jeho hrotu. Taky nedopusť, aby se tvůj meč a dýka od sebe rozdělily.

Důležité: když přikládáš dýku k soupeřově meči, polož ji proti jeho ostří a pak běž podél něj, ale neodrážej ho. Kdybys ho odrazil, vystavil by ses z následujících důvodů nebezpečí:

- Soupeř by mohl odstranit svůj meč z toho místa a umístit ho jinam.
- Mohl by stáhnout meč při tvém pokusu ho odrazit a zasáhnout tě poté, co tvá dýka propadne mimo linku.
- Mohl by rozhodit tvou dýku předstíráním útoku a pak tě zasáhnout v tempu tvé obrany.
- Poté, co ho odrazíš, se jeho čepel hned uvolní a už ji více nemáš pod svou kontrolou.

Místo toho vedením podél soupeřovy čepele ji můžeš svou dýkou sledovat kamkoliv může jít a budeš v bezpečí před záměry soupeře.

Také jsi v bezpečí, protože soupeř nikdy nemůže najít tvůj meč dokud ho udržuješ stranou od linky, ne víc natažený směremk soupeři než je tvá ruka s dýkou a s debolem bezpečně daleko od soupeře. Z těchto důvodů nelze na tvůj meč dosáhnout soupeřovou dýkou - pouze jeho mečem, ale pouze takovým způsobem, že ho můžeš uzavřít mimo linku a zasáhnout ho dříve, než si ho zase uvolní.

Protože máš jistotu, že tvůj meč nejde nalézt, jediné co potřebuješ vědět je, jak toto pravidlo použít, když jsi v menzuře. Toto bys měl udělat. Udeříš-li ve druhém, ponechej dýku proti soupeřově meči a zasáhni ho dle příležitosti. Chceš-li ho zasáhnout ve čtvrtém, běž podél soupeřovy čepele mečem, když otáčíš svou ruku, blízko ke své ruce s dýkou. Takto linka mezi tvými zbraněmi zůstane uzavřená.

Poté, co natáhneš ruku s mečem, veď svou ruku s mečem blízko tvé ruky s dýkou. Také místo abys zvedal své tělo, sniž ho ještě více. Budeš-li dodržovat tyto pravidla, porazíš každého soupeře, kterému se postavíš.

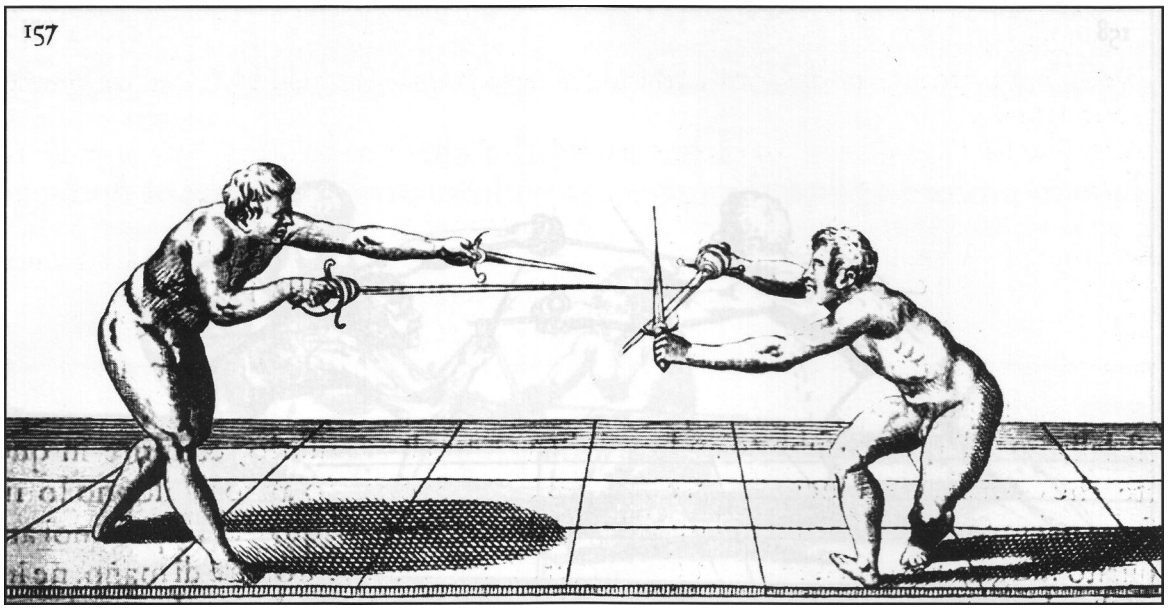

Zde vidíš druhý střeh, o kterém jsme právě hovořili.

Pro lepší představu jsem ho zobrazil. Vidíš jak bys měl postupovat a vést své zbraně a v jaké poloze by měly být tvůj meč a dýka když dorazíš do menzury.

Tvá dýka by vždy měla být vně od soupeřova meče tak, jak vidíš na obrázku. Když to není to možné, protože soupeř drží svůj meč tak daleko směrem vně, že se dostane mimo připravenost, měl bys nadále jít k té straně dokud tvá dýka nedosáhne na ostří jeho meče. To všechno provádět aniž by ses pohnul ze svého střehu. Pak postup přímo proti soupeři a zasáhni ho do libovolného odkrytí, které uvidíš a nezapomeň vést své tělo nízko.

Když ho potřebuješ zasáhnout mezi jeho zbraněmi, udělej to ve čtvrtém. Ale upozorňuju tě, že bys nikdy neměl rozdělit své zbraně: ani když otáčíš svou ruku, dokonce ani když je soupeřův meč směrem vně. Kdybys chtěl otočit svou ruku do čtvrté s rukama rozdělenýma, mohl by tě soupeř překvapit náhlým útokem zespoda mezi tvými zbraněmi.

Je-li soupeř směrem dovnitř, což je tento případ, zasáhni ho druhým mezi jeho zbraněmi (je-li tam odkrytí) nebo nad jeho dýkou - jak jsem uvedl dříve a jak uvidíš na následující ilustraci.

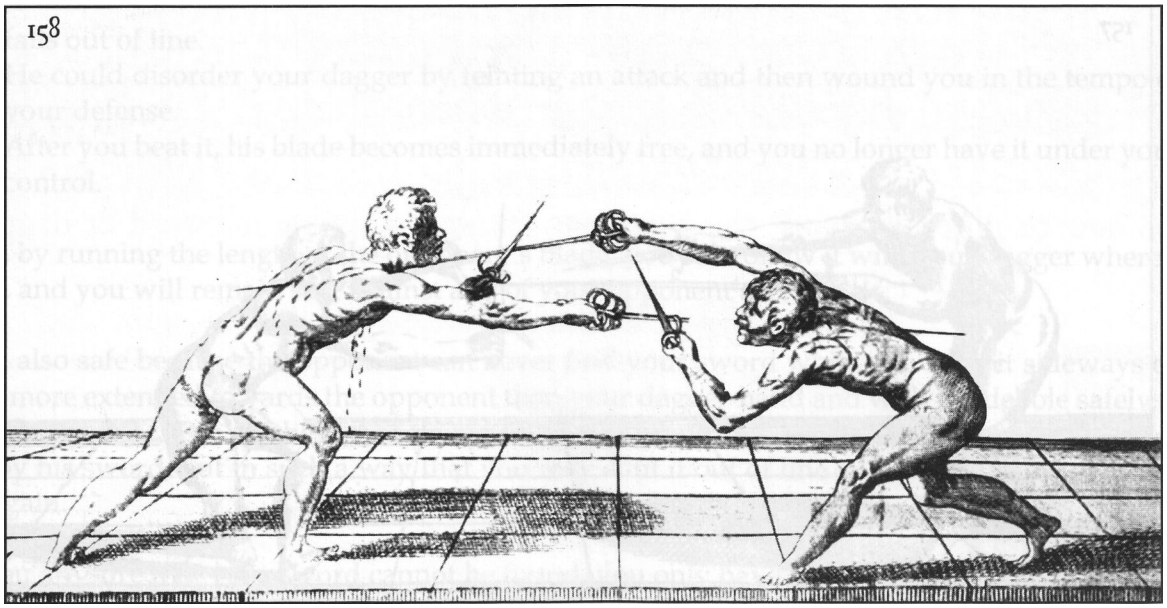

Tento zásah nad soupeřovou dýkou vychází z předcházejícího druhého střehu, ve kterém náš šermíř dorazí svou dýkou k soupeřovu meči. Pak, po nalezení soupeřova meče, náš šermíř zatlačí vpřed do svého soka (který, jak jsme viděli, byl ve třetím střehu). Stále ve druhém, náš šermíř provede kavaci nad soupeřovou dýkou zatímco beží podél čepele soupeřova meče svou dýkou.

Když soupeř vidí kavaci našeho šermíře a dopředný pohyb, stáhne se svou levou nohou zpět a natáhne svůj meč, aby se pokusil dosáhnout na svého soka - a otočí své tělo, spoléhaje na kryt své dýky. Ale obrana se nepovede, protože dýka našeho soupeře už obsadila soupeřův meč. Náš šermíř také již odstranil většinu svého těla z nebezpečí - zvláště odkrytí nad mečem, které, jak víme, je vlastní tomuto druhému střehu. Takže jakmile náš šermíř nalezne soupeřovo ostří, udržuje se krytý a zasáhne soupeře aniž by mu dal jakoukoli příležitost se bránit.

V této akci je klíčové, aby náš šermíř postupoval blízko ve svém střehu a provedl kavaci tak, aby na konci řečené kavace již prováděl zásah. Takto znamožní soupeřově dýce odtlačit přicházející meč mimo linku.

Následuje jiná možnost. Když soupeř vidí našeho šermíře přicházet s odkrytím nad jeho mečem, pokusí se na něj do odkrytí zaútočit. Ale náš šermíř již našel jeho meč a ví, že odkrytí je jediné vhodné k útoku. Skloní tedy svou dýku proti ostří soupeřova meče a, zatímco pokračuje vpřed, provede zásah druhého v okamžiku dokončení kavace.

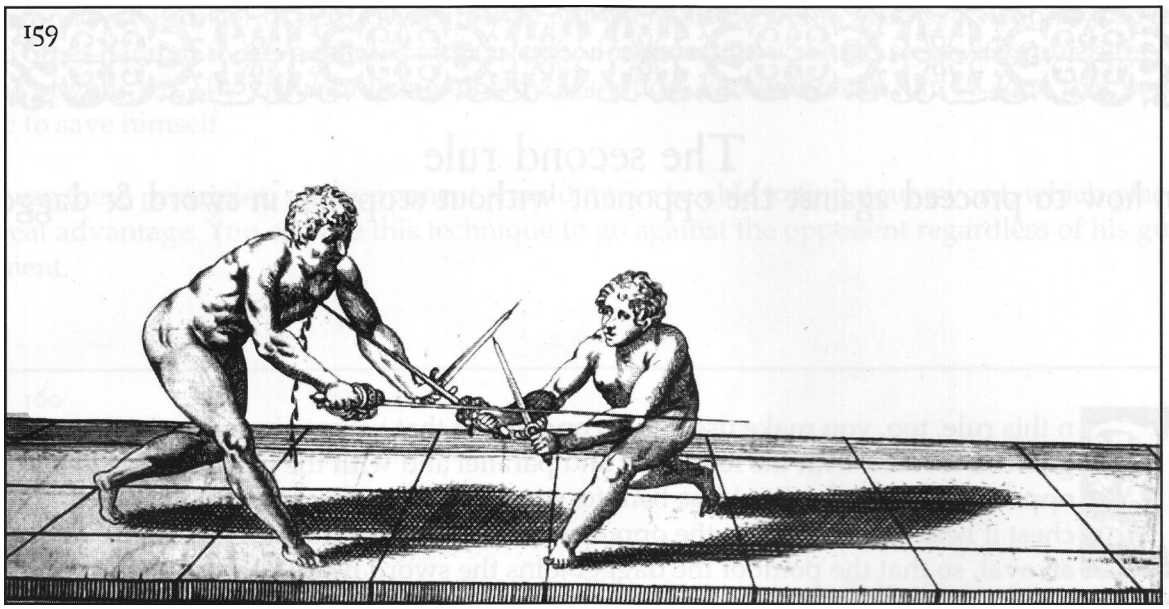

Tento zásah čtvrtého také vychází z druhého střehu, který jsme viděli proti třetímu.

Když náš šermíř dospěje svou dýkou k soupeřově meči, ten se pokusí provést kavaci pod a směrem vně. Ale náš

šermíř, který je ve druhém, otočí svou ruku do čtvrtého a umístí své forte proti soupeřově hrotu, který přichází zespodu. Náš šermíř pokračuje vpřed, otočí svůj meč (předtím namířený mimo linku) na soupeřovo tělo, takže jakmile dokončí napřímení meče, jeho meč již dorazil k soupeřově tělu.

Soupeř zkusí vykrýt svou dýkou a otočit do druhého, ale je uzavřen mimo linku naším šermířem, jehož meč se dostal už tak daleko vpřed, že soupeřova dýka najde jeho forte místo jeho debole, takže se jí nepovede vykrýt.

Takže ti radím, aby když soupeř pohne svým hrotem poté, cos ho našel, to je tempo pro tvůj útok. Postupuj se sjednocenými zbraněmi tak, aby když soupeř vykryje dříve, než na něj dosáhneš, můžeš stále pokračovat vpřed a změnit linky.

3.2.2 Druhé pravidlo jak postupovat bez zastavení proti soupeři s mečem a dýkou

V tomto pravidle také využiješ druhý střeh, který jsme představili v základních postojích. Tento střeh je utvořen s nohami od sebe a rovnoběžně, prsty na nohou ukazují na soupeře. Tělo by mělo být ohnuté vpřed, ramena také rovnoběžně tak, aby hrudník byl veden plochou proti soupeři. Paže a zbraně by měly utvářet ovál tak, aby se hrot dýky spojoval s mečem blízko forte. Takto jediné odkrytí budeš ukazovat mezi tvými rukami. Mečem, jehož hrot míří doleva, si úplně pokrýváš hlavu, a bez přidaného pohybu jsi v bezpečí před všemi seky.

Takže soupeř tě může zasáhnout jedině pod tvými čepelemi, mezi tvými rukami (do obličeje), ale i toto odkrytí je možné snadno bránit tvými zbraněmi, které jsou umístěny před tvou hlavou.

Spodek trupu je bráněn a držen v bezpečí na základě jeho vzdálenosti od soupeře, který tam nemůže dosáhnout, aniž by přiblížil svou hlavu ke tvým rukám.

Poté, co se dostaneš do tohoto střehu, postupuj vpřed malými kroky a udržuj své nohy od sebe. Když se dostaneš tak daleko dopředu, že tvé ruce pronikly za soupeřův hrot, zatlač vpřed jednou nohou v lince s druhou, na stranu, kam chceš vést své tělo. Tímto způsobem opustíš linku v polovině vzdálenosti, která byla mezi tvými chodidly, když jsi byl ve střehu. Také dojdeš natolik dopředu, že tvůj soupeř nebude moci přivést svůj meč zpátky do připravenosti.

Povedeš-li svou levou nohu do linky se svou pravou, můžeš zasáhnout čtvrtým zatímco udržuješ hrot své dýky namířený směrem dolů, aby ozavřela soupeřův meč mimo linku, tak nebude moc sledovat tvé tělo hrotem, když odcházíš z linky.

Na druhou stranu, když vkročíš svou pravou nohou do linky se svou levou, bude tvůj útok jednodušší. Když opouštíš linku, ponech dýku k obraně svého boku, který je blízko soupeřova meče. Pak napřim svůj meč na soupeře z předchozího vysokého umístění stranou; touhle dobou už bude tvůj meč a jeho forte tak daleko vpředu, že soupeřovy zbraně ho nebudou moci zastavit. Navíc v okamžiku dokončení napřímení tvého hrotu zároveň dorazíš na terč.

Zaútočí-li na tebe soupeř náhle bodem v průběhu tvého postupování tímto způsobem, můžeš se vykrýt způsobem popsaným v předchozím odstavci, užitím dýky k obraně - ale vždy bez odrážení soupeřova meče. Nebo můžeš pokročit levou nohou doprava, vytlačit soupeřův meč mimo linku svým forte a zasáhnout ho v tempu jeho útoku.

Tento druhý způsob lze snáze provést proti soupeřově útoku než proti nehybnému soupeři. Na druhou stranu je-li soupeř ve svém střehu nehybný, měl bys vykročit pravou nohou na linku své levé. Protože se už hýbeš, dorazíš k němu tak brzo, že se nebude moci zachránit.

Užiješ-li těchto principů, tvůj soupeř nikdy nenajde tvůj meč, což ti dává velkou výhodu. Můžeš použít tuto techniku abys šel proti soupeři bez ohledu na jeho střeh nebo polohu.

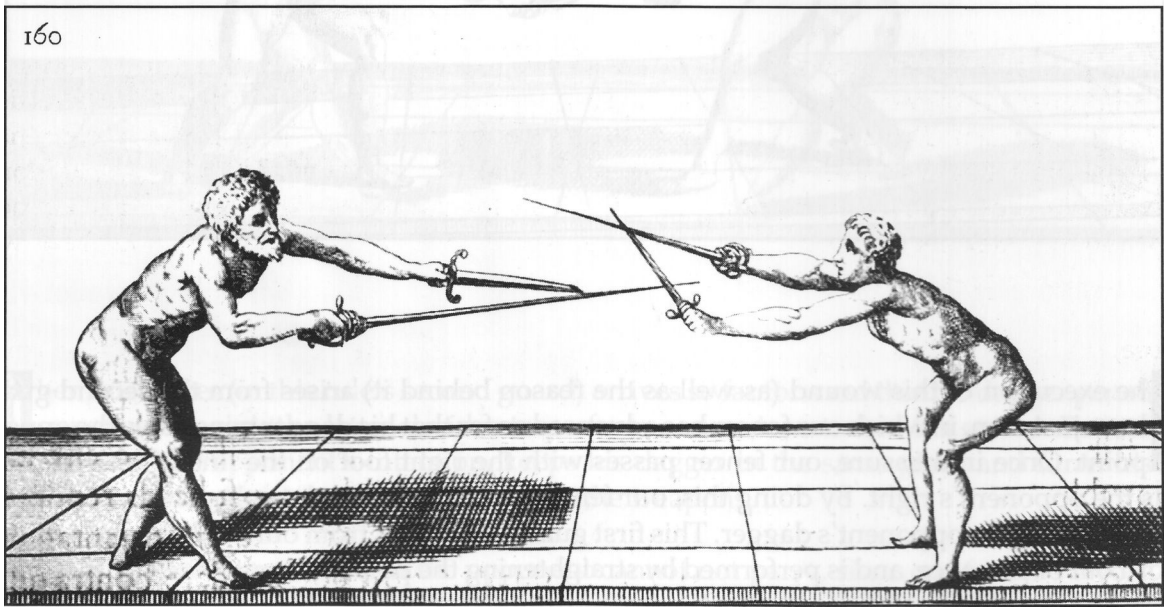

Toto je druhý střeh, o kterém jsme mluvili,

postupuje s hrudníkem naplocho proti soupeřově meči. Nyní, když je náš šermíř dostat daleko v menzuře na to, aby jeho dýka pronikla za soupeřův hrot, bude pokračovat pravou nohou, poběží svou dýkou podél soupeřova meče a opustí linku směrem k soupeřově pravé straně.

Tímto způsobem soupeřův meč, který je nyní namířený přímo na hrudník našeho šermíře, budeš tak daleko od připravenosti, jako je polovina vzdálenosti, kterou právě vidíš mezi chodidly našeho šermíře. Takže jediné, co náš šermíř musí udělat, je přidržovat svou dýku k ostří soupeřova meče (aniž by ho odtlačoval) a postupovat, aby zasáhl nad soupeřovou dýkou. Meč našeho šermíře má výhodu a už je ideálně umístěn tak, aby provedl útok prvního, jak uvidíme v následující ilustraci.

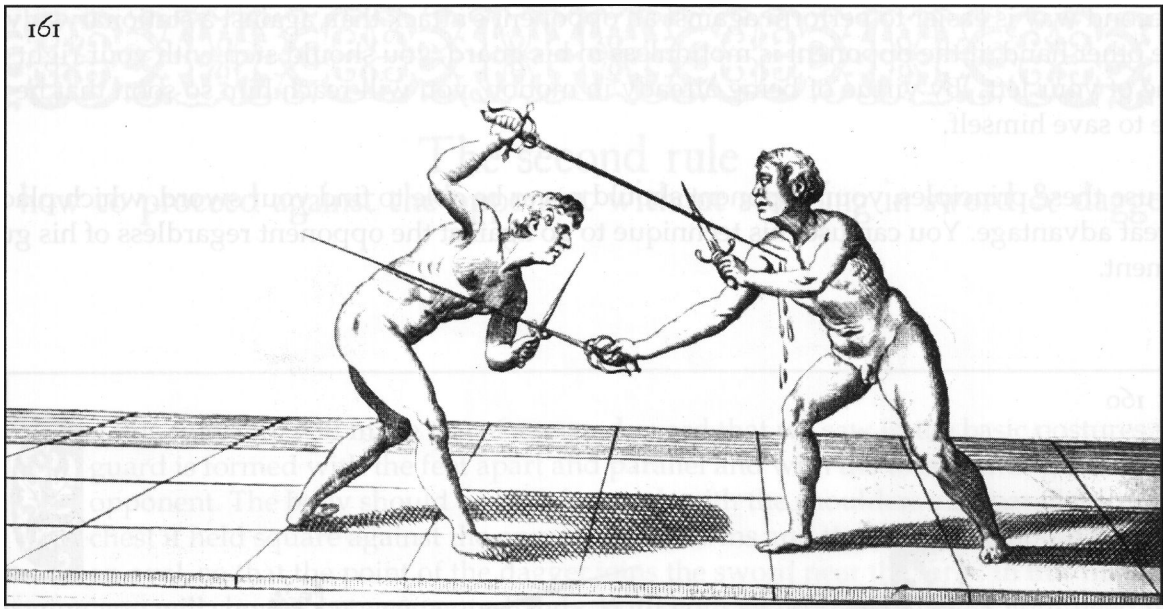

Provedení tohoto zásahu (stejně jako jeho příčina) vychází z druhého střehu,

který jsme právě viděli, ve kterém náš šermíř postoupil tak daleko kupředu, že jeho dýka pronikla za soupeřův hrot. Jakmile se dostane do menzury, náš šermíř překročí s pravou nohou po lince se svou levou, což je proti soupeřově pravé straně. Tak náš soupeř opustí linku a dosáhne na soupeřovo tělo v prvním střehu nad soupeřovou dýkou. Tento první střeh vychází z našeho oválného druhého s mečem mimo připravenost a je proveden napřímením hrotu bez poklesnutí ruky. Ruka našeho šermíře jde vysoko a zabrání soupeři v krytu dýkou.

Soupeř stáhne tělo zpět a otočí ho pryč, zatímco také začne natahovat svůj meč k protiakci, ale útok našeho šermíře

dorazí předtím než soupeř stihne dokončit své natažení. I kdyby soupeř stáhl své tělo ještě více, stejně by zásahu neutekl a kdyby se snažil protlačit kryt proti prvnímu útoku, neubránil by se proti druhému útoku zespodu.

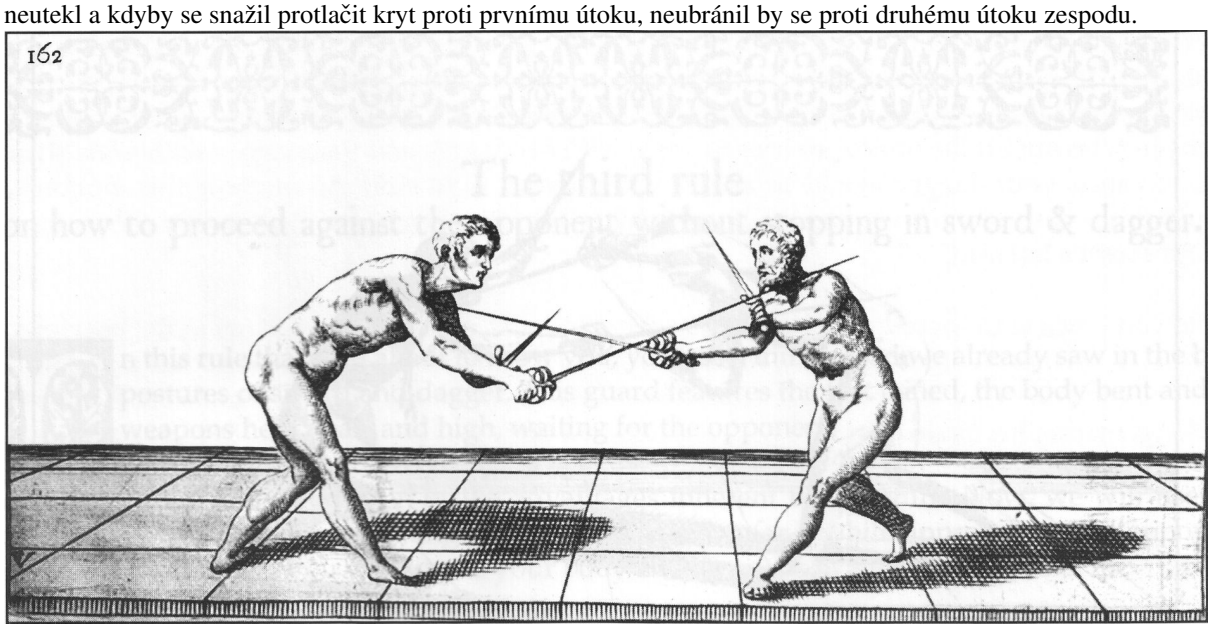

Když náš šermíř (v druhém střehu tohoto pravidla) dorazí tak daleko vpřed, že jeho dýka pronikne za soupeřův hrot,

ten se rozhodne provést kavaci, aby si uvolnil meč. Ale náš šermíř uhodne soupeřův záměr a udržuje svou dýku na stejném místě a otočí svou ruku s mečem do čtvrtého, čímž zasáhne soupeře mezi zbraněmi.

Tato akce proběhne tak rychle, že se soupeř nemůže krýt, protože meč našeho šermíře (který začal směrem k soupeřově pravé straně) postoupí tak daleko dopředu, že v okamžiku kavace je už na lince a na soupeřově těle. Proto soupeřova dýka nemá sílu zastavit útok.

Stáhne-li se soupeř, aby získal prostor ke krytu, může náš šermíř snížit hrot svého meče (nechá ruku na stejném místě) a zasáhne soupeře pod dýkou v tempu jeho pokusu o kryt. Takže vidíme, že soupeř opravdu nemá jak se bránit.

Podobně když je soupeřův meč níže, náš šermíř může udržovat svou paži s dýkou ve stejné výšce, otočit hrot své dýky dolů a udržovat soupeřův meč mimo linku.

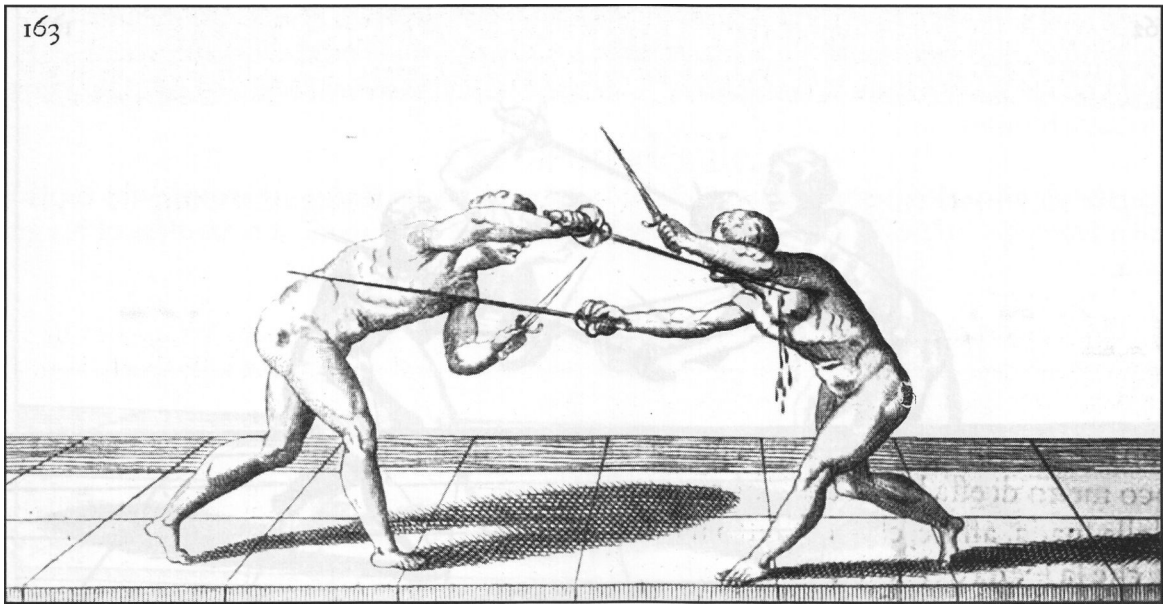

Jakmile náš šermíř dorazí do menzury

ve druhém střehu tohoto pravidla, s chodidly daleko od sebe a rovnoběžně, soupeř zvedne svou dýku , aby si

pokryl vysokou linku a s rukou ve čtvrtém překročí vpřed levou nohou a zaútočí na našeho šermíře mezi jeho zbraněmi.

Na to náš šermíř opustí linku tím, že vede svou pravou nohu po lince levé, ponechá svou dýku proti soupeřově meči, čímž ho uzavře mimo linku a napřímí meč ve druhém pod soupeřovu paži s dýkou.

Takto hrot našeho šermíře dosáhne na soupeře v okamžiku dopadu soupeřovy nohy na zem. Náš šermíř pak pokračuje dále k soupeřově těle bez zastavení.

3.2.3 Třetí pravidlo jak postupovat bez zastavení proti soupeři s mečem a dýkou

V pravidle, které se ti chystám ukázat, použiješ třetí střeh, který jsme již viděli v základních postojích s mečem a dýkou. V tomto střehu jsou chodidla spojená, tělo ohnuté a zbraně se drží od sebe a vysoko, čekají na soupeře.

Již jsem mluvil o výhodách tohoto postoje. Nyní tento střeh opět použijeme, ale pouze na začátku akce - z dálky - když se přibližujeme k soupeři. Ale jakmile dojdeš do menzury, rozmístíš své tělo a zbraně jinak.

Jakmile se napolohuješ do třetího střehu, měl bys začít natažením své levé nohy směrem vně a rychle následovat pravou stejným směrem. Ve stejném okamžiku postupně sniž svůj meč a spoj ho s dýkou v průběhu tvého postupu vpřed, postupně při tom oddaluj tvé levé rameno. Když dorazíš do menzury, bude takto tvůj meč úplně spojen s dýkou a tvá ruka s mečem bude ve čtvrté, čímž zabrání soupeři, aby se dostal mezi tvé zbraně.

Udržuj svůj meč natažený proti soupeřově hrudi nebo obličeji a drž své levé rameno natolik zpátky, aby meč pokryl celé tvé tělo. Tvůj hrot by měl být namířen na jakékoli odkrytí, které vidíš a meč bys měl udržovat dost daleko od soupeřových zbraní na to, aby neustále zůstal volný. Také drž svůj hrot tak blízko k soupeřově tělu jak je jen možné, ale nepouštěj ho dále vpřed.

Když pak pokračuješ vpřed svým chodidlem, začni ohýbat své tělo a otáčet svou ruku do třetí. Když otáčíš svou ruku, nech svou dýku pohybovat vpřed a připoj ji ke svému meči. Hrot tvého meče, který byl namířený na soupeřův hrudník, by měl být dost skloněný na to, aby mohl provést kavaci. Mezitím otoč své tělo levým ramenem vpřed.

Aniž bys vůbec snížil svou ruku s mečem, pokračuj v jejím otáčení, dokud nejsi ve druhém střehu. Čas, ve kterém ze čtvrté dojdeš do třetí a začneš ji otáčet do druhé, je okamžik, ve kterém by měl hrot tvého meče míjet soupeřův meč a dýku (a pak by měl být stále udržován ve stejném dopředném umístění). V tom okamžiku by tvá dýka již měla mít nalezenu soupeřovu čepel. A v okamžiku, kdy tvá ruka s mečem dojde do druhého střehu, tvůj hrot by již měl dokončit kavaci a zasáhnout soupeře nad jeho dýkou. Je-li soupeřova dýka dost vysoko na to, aby úplně pokryla vysokou linku, drž svůj meč pod jeho paží s dýkou a zasáhni ho tam druhým střehem.

Tato technika je také ideální, když soupeř stojí s mečem staženým dozadu a dýkou nataženou dopředu, nebo se dvěmi zbraněmi spojenými u hrotů. Jsou-li jeho hroty otevřené a jeho meč stažený, když přicházíš dolů z tvého vysokého třetího střehu, přišel bys na to, že jsi v lince, blízko a nad jeho dýkou; tvá ruka by byla ve čtvrtém a tvůj hrot tak daleko vpředu, že by pronikl za čtvrtou část jeho čepele (nebo jen kousek od ní). V takovém případě bys měl stáhnout svou ruku s dýkou blízko k příčce svého meče, protože dýka pak bude moci pokrýt tvůj pravý bok, zkusí-li soupeř vykrýt dýkou a zasáhnout tě čtvrtým v průběhu tvého přibližování. Doprovoď tento pohyb současným otočením tvého těla a ruky, zatímco tvůj meč ve druhém se postará o protiakci pod soupeřovou levou paží.

Když umisťuješ svůj meč blízko jeho dýky, soupeř se nemusí pohnout. Když, jako v předchozím případě, tvůj hrot dosáhne čtvrté části jeho čepele, změň ze čtvrtého na druhý a použij lehkého pootočení svým tělem k tomu, abys zatlačil svou dýku (která by měla být blízko u tvé ruky) k jeho meči. Pak běž dýkou podél ostří jeho čepele a postupuj vpřed, dokud ho nezasáhneš nad jeho dýkou - přesně tam skončí tvůj meč když přichází dolů z tvého vysokého třetího.

Tvůj soupeř by neměl být schopen se vykrýt. A to proto, že když otáčíš svou ruku do druhého, tvůj hrot se výrazně otočí směrem dovnitř a je již velmi daleko. Takže skončí blíž ke svému terči než k místu, kde se ho soupeř snaží ve své obraně odtlačit. Navíc bude tvůj meč dost silný na to, aby bez obtíží vzdoroval soupeřově dýce.

V tempu, kdy umisťuješ popsaným způsobem svůj meč, může soupeř zvednout svou dýku, aby se vykryl, a nepohnout jeho mečem. V takovém případě bude jeho meč stažený a ty nebudeš moci dosáhnout na něj svou dýkou. Z toho plyne, že budeš muset pohnout mečem z jeho původního umístění a (v jednom tempu) vést jej nad hrotem soupeřovy dýky a umístit ho mezi jeho zbraně. To ti umožní zasáhnout ho čtvrtým, zatímco si držíš dýku tak blízko tvé ruky s mečem, aby ti soupeř nemohl provést to samé. Také udržuj svou příčku proti soupeřově meči

a skloň svou hlavu kupředu. Tím ho zbavíš síly krýt se a vykonat protiakci, protože jeho meč bude účinně uzavřen mimo linku.

Stojí-li soupeř se svými zbraněmi otevřenými a mečem staženým, můžeš jít dolů ze své původní polohy do čtvrtého střehu rovnou mezi jeho zbraně a projdeš skrz hrot dýky svého soupeře. Pak pokračuj vpřed, spoj svou dýku s rukou s mečem a odsud ji zatlačdopředu k soupeřově meči. Otáčej svou ruku s mečem a drž ji ve stejné poloze dokud si nejsi jistý, že ve stejném střehu můžeš dosáhnout na jeho tělo - nebo dokud soupeř nezkusí odrazit nebo najít tvůj meč při pokusu o obranu středové linky, což by bylo dobré tempo k zásahu nad jeho dýkou. Odkryje-li soupeř nízkou linku, pokračuj kupředu svou dýkou proti jeho meči a zasáhni ho třetím. Tvůj sok nebude moci vykrýt nejméně jeden ze tří možných útoků - mezi jeho zbraněmi, nad nebo pod.

Shrnuto, toto jsou způsoby jak bys měl pracovat proti staženému střehu. Jediné, na co by si směl dát pozor, je jestli soupeř drží své zbraně stažené nebo natažené, otevřené nebo spojené - nezáleží na přesném střehu ve kterém je jeho ruka otočená. Je-li soupeřův meč natažený (nezálaží na tom jestli je jeho střeh otevřený nebo zavřený), měl bys pracovat následujícím způsobem, když jdeš dolů ze svého vysokého střehu. Zatímco získáš jeho natažený meč, proveď úhyb tělem, abys odtáhl odkrytí, která vytváříš: kdyby soupeř změnil linku, budeš už krytý. Použij svou dýku a svůj meč společně k tomu, abys našel soupeřovu čepel a dej si pozor na to, abys nedorazil do menzury rozdělený, bez ohledu na soupeřův střeh.

Všechny tyto akce by měly být provedeny bez zastavení chodidel nebo tvého meče. Když tvůj meč začne jít dolů z vysokého střehu, měl by se stále pohybovat vedením vpřed nebo otáčením - a nikdy by neměl zastavit.

Toto je výborné pravidlo a uspěje proti všem stylům šermu.

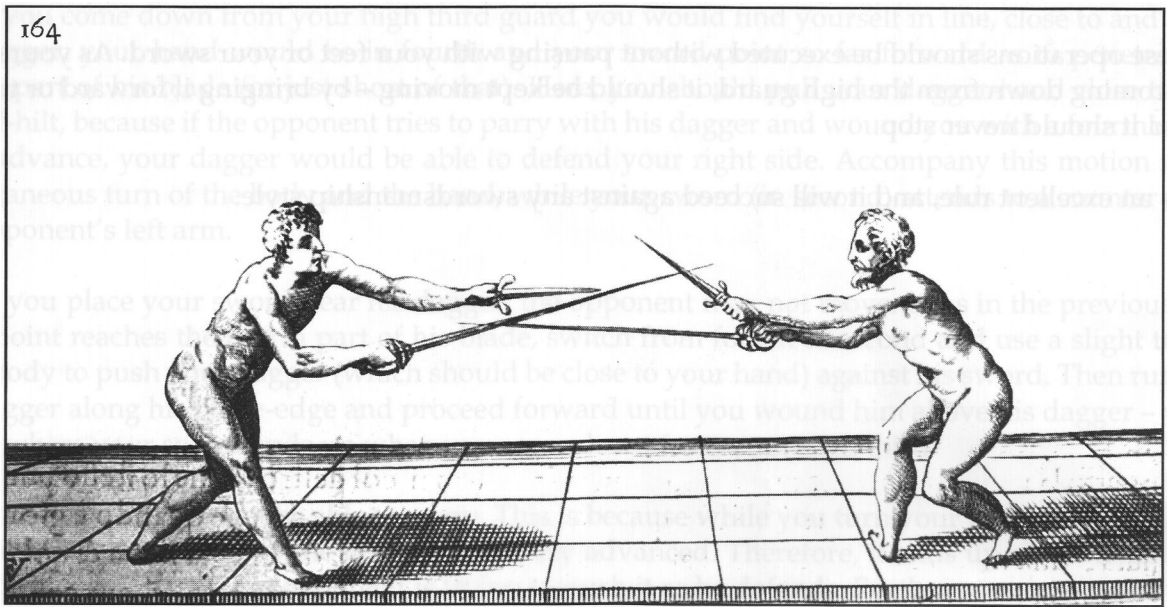

Nyní vysvětlím jak tento čtvrtý vychází z vysokého třetího,

který jsme viděli v základních postojích meče a dýky - se zbraněmi otevřenými a chodidly od sebe.

Náš šermíř začíná zdálky se zbraněmi vysoko a úzkým rozchodem. Začne přitažením svého levého chodidla směrem k soupeřově pravému boku a překročí vpřed pravou. Ve stejný okamžik začne spojovat meč k dýce, aby když dorazí do menzury, byly jeho ruce spojené a jeho meč dokončil svůj obrat do čtvrtého. Také postupně skloní hrot svého meče tak, aby když vstoupí do menzury, byl v lince a namířený na odkrytí na soupeřově vnějšku.

V průběhu svého pokračování kupředu tělem, náš šermíř nenechá svůj hrot pronikat dále dopředu. Místo toho otočí svou ruku do třetího a udržuje svůj pravý bok odtažený, zatímco pohybuje dýkou k soupeřově meči. Udržuje svůj hrot nízko, aby byl připraven provést kavaci, kdyby se soupeř pokusil o kryt mečem.

Náš šermíř pak pokračuje v otáčení své ruky skrz třetí do druhého a udeří na soupeře mezi jeho zbraněmi.

Skloní-li soupeř svou dýku až k meči našeho soupeře, ten by pak otočil do druhého, překročil a zasáhl soupeře skrze hrot jeho dýky. Tak by náš šermíř vykryl mečem a dýkou společně a malou kavací hrotem (který již je nízko) by udeřil na soupeře pod dýkou.

Uvidíme tuto akci na další ilustraci, kde tělo našeho šermíře je nízko a překračuje s mečem směrem vně soupeřovy levé paže.

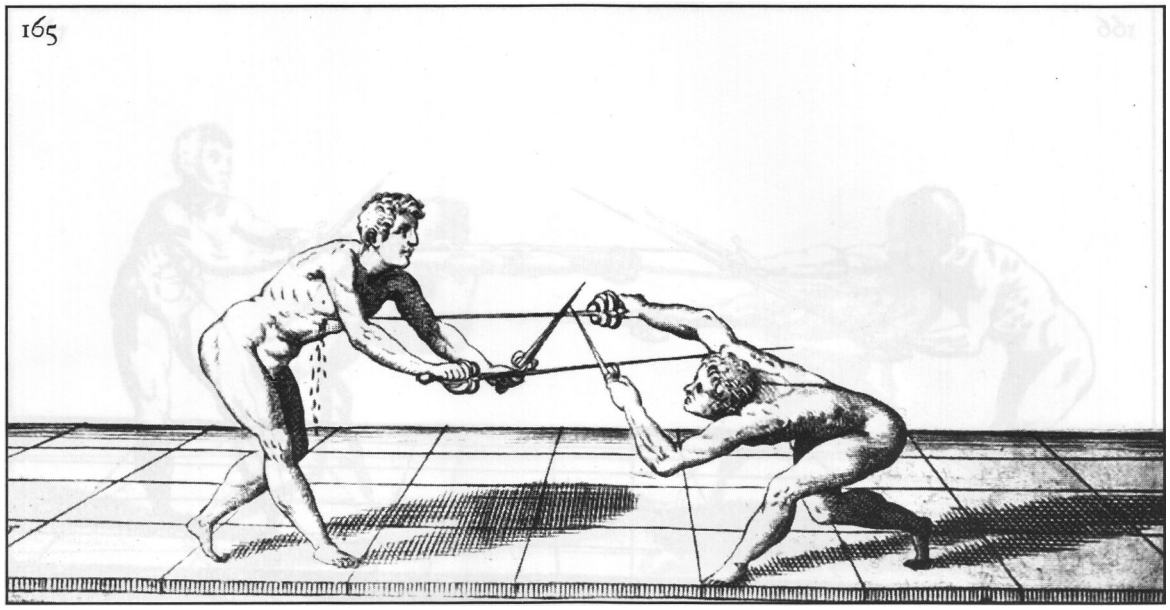

Tento zásah vychází z předchozího čtvrtého směrem vně od třetího.

Náš šermíř zahajuje z vysokého třetího popsaným způsobem; jakmile dorazí do menzury, jak jsme viděli na předchozím obrázku, soupeř se pokusí vykrýt společně mečem a dýkou.

Ale náš šermíř, který začal otáčet svou ruku do třetího, umístí svou dýku proti soupeřově meči, když přichází kupředu k krytu-protiakci. Také skloní hrot svého meče, čímž zabrání soupeři, aby ho nalezl.

Takže náš šermíř stáhne svou ruku s mečem ve druhém, čímž způsobí, že jeho čepel projde pod a směrem vně od soupeřovy levé paže.

Soupeř může provést kavaci a pokusit se o kryt dýkou v tempu, ve kterém náš šermíř umisťuje svůj meč na odkrytí (jak jsme viděli na posledním obrázku). V takovém případě by náš šermíř zatlačil vpřed stejným čtvrtým. Tím by zabránil soupeři provést jakoukoli akci kromě stažení se v okamžiku, kdy náš šermíř vstupuje do menzury, nebo výměny střehů, aby přinutil našeho šermíře změnit taktiku.

Není-li náš šermíř schopen využít výhody plynoucí ze soupeřovy změny, vystavuje se riziku, že bude zasažen při pokračování směrem vpřed; v takovém případě by náš šermíř měl zastavit a použít novou taktiku.

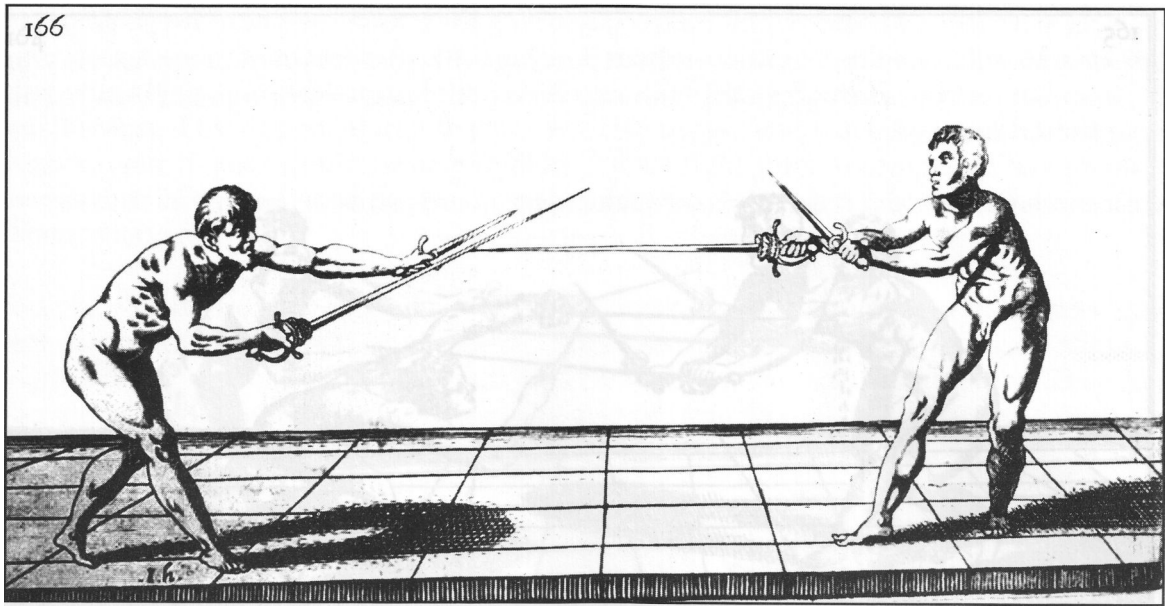

Tady je náš šermíř ve třetím střehu

a našel soupeřův meč umístěný v nataženém třetím se spojeným mečem a dýkou. Postoj našeho šermíře vychází z našeho vysokého třetího, ze které náš šermíř klesne zatímco spojuje své ruce úměrně dopřednému pohybu.

Náš šermíř tím uzavře soupeřův meč mimo linku oběmi zbraněmi. Také udržuje levou stranu svého těla před pravou; takto když soupeř provede kavaci, tělo našeho šermíře může pokračovat vpřed aniž by potřebovalo vykonat obranný pohyb. Jediný nutný pohyb je útok ve formě překroku v druhém nebo třetím - v závislosti na výšce soupeřovy kavace.

Neprovede-li soupeř kavaci, náš šermíř by měl jednoduše překročit vpřed a zasáhnout, jak uvidíme na následujícím obrázku.

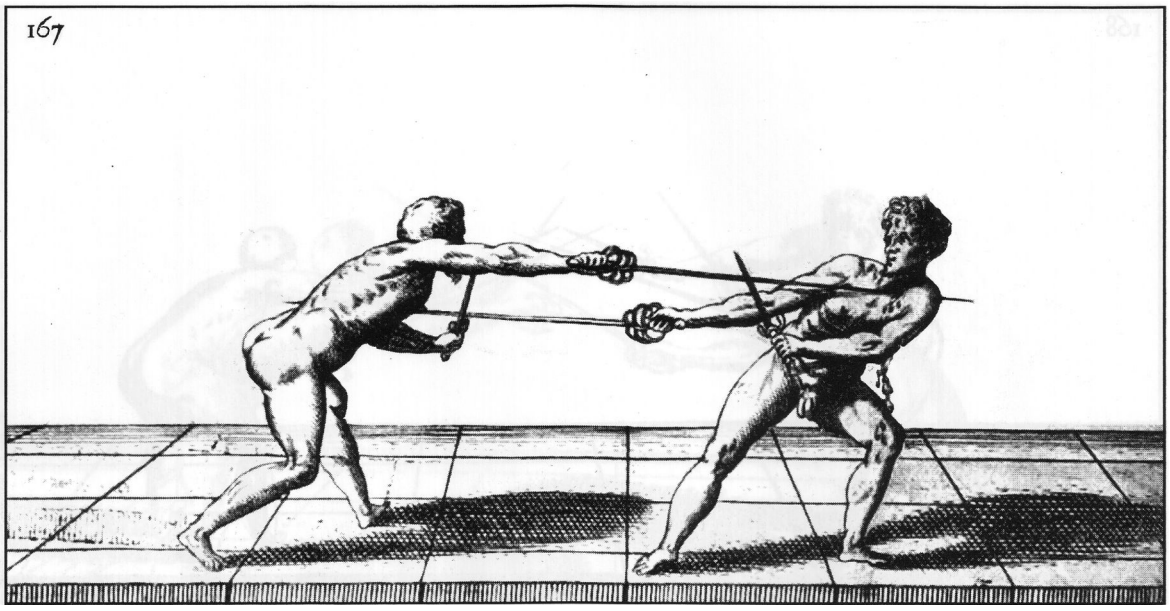

Tento zásah vychází z předchozího třetího, kde náš šermíř uzavřel soupeřův meč mimo linku.

Soupeř byl původně napolohován v nataženém třetím se spojenými příčkami; náš šermíř přijde tak daleko dopředu, že když vidí soupeřovo zaváhání, ponechá svou dýku proti soupeřově meči (směrem dovnitř) a zasáhne ho otočením do druhého a vedením svého hrotu přes hrot soupeřovy dýky.

Soupeř se tudíž nemůže bránit. I kdyby soupeř stáhl zpět své tělo a chodidla, neuvolnil by si svůj meč: ve skutečnosti je náš šermíř již tak daleko vpředu, že už pronikl až k soupeřově tělu.

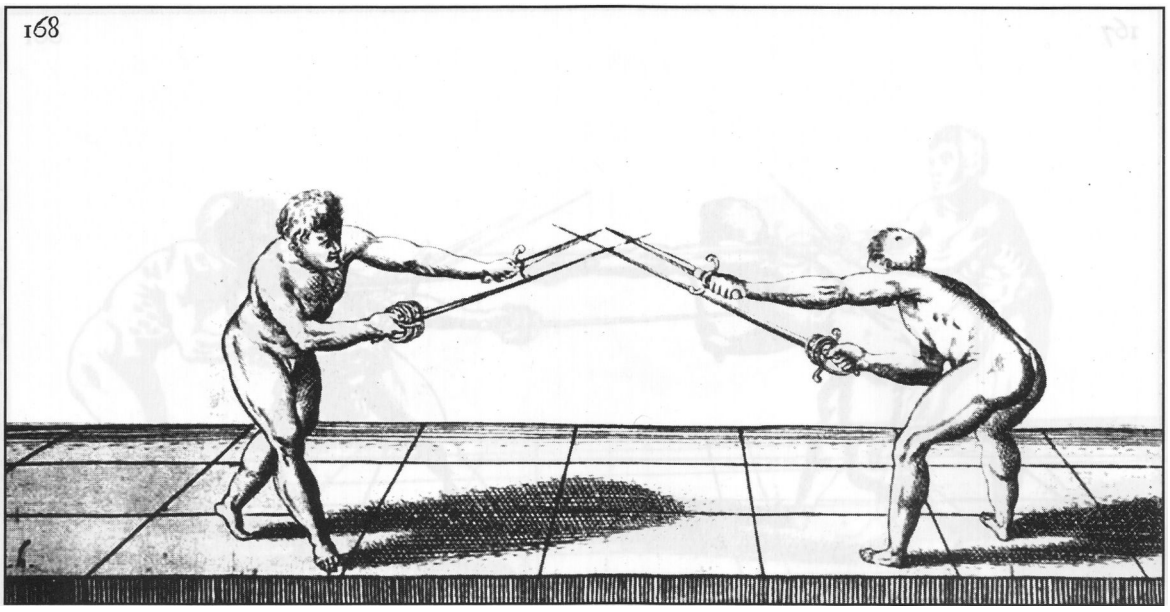

Tento čtvrtý je také odvozen od našeho vysokého třetího.

Tady náš šermíř skloní svůj střeh nad soupeřův meč ve třetím s levou nohou vpřed. Udržuje svůj pravý bok stažený, aby ho zabezpečil před útokem, který by soupeř mohl začít provedením kavace a zvednutím dýky ke krytu (v takové situaci by náš šermíř otočil do druhého). Nepohne-li soupeř svou dýkou, může náš šermíř otočit do druhého a zasáhnout ho do odkrytí na vrchní části těla, které vidíme na tomto obrázku.

To je možné, protože meč našeho šermíře již postoupil dost daleko dopředu a úhel druhého mu umožňuje vzdorovat soupeřově dýce, která ho nezvládne odtlačit.

Zvedne-li soupeř svou dýku k vykrytí, aniž by provedl kavaci svým mečem (který je nyní vně), náš šermíř by sklonil svůj hrot a, udržujíc své ruce spojené, by ho zasáhl čtvrtým po nízké lince. Přesně tato akce je znázorněna na dalším obrázku.

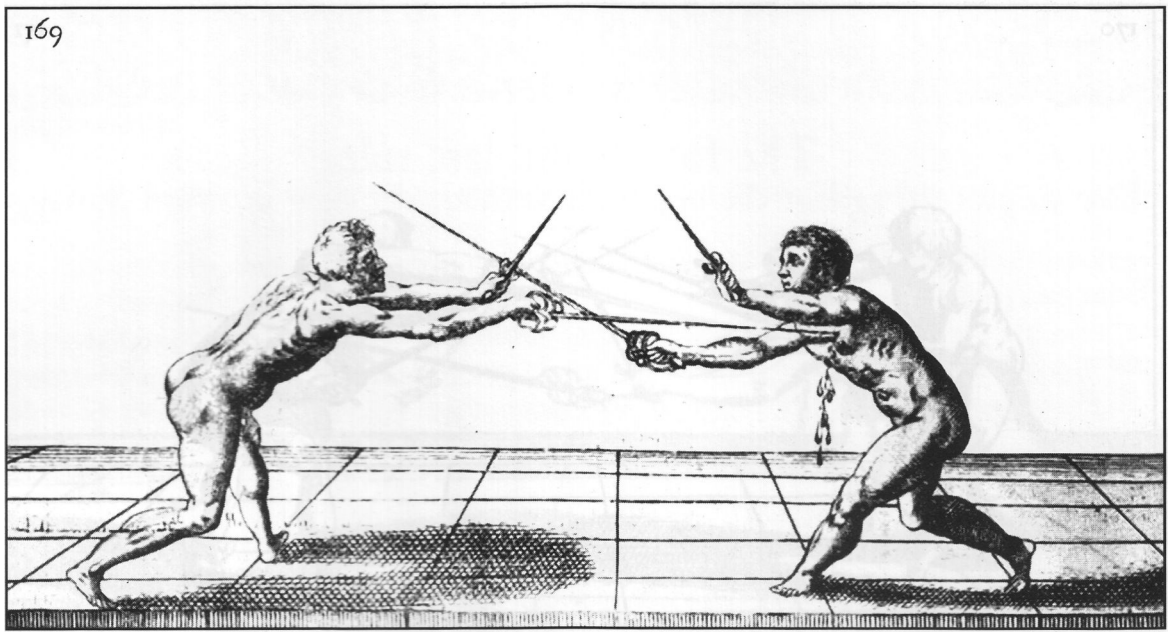

Tento zásah vychází z výhody, kterou jsme právě viděli, kde čtvrtý (odvozený z vysokého třetího) dorazí zvnějšku k soupeřově dýce.

Když vidí našeho šermíře přicházet s mečem nad jeho dýkou, soupeř se rozhodne najít jeho meč a zvedne svou dýku ke krytu. Také otočí svou ruku do čtvrtého, aby zaútočil kavací a překrokem.

ale náš šermíř pokračuje vpřed a zvládne získat převahu když soupeř zvedá svou dýku. Takže zasáhne soupeře zrovna když ten si myslí, že získává výhodu nad mečem našeho šermíře.

Soupeřův meč zůstává vázaný a tudíž nemůže provést kavaci nebo překrok. I kdyby se mu povedlo provést kavaci, stejně by tomuto zásahu neušel.

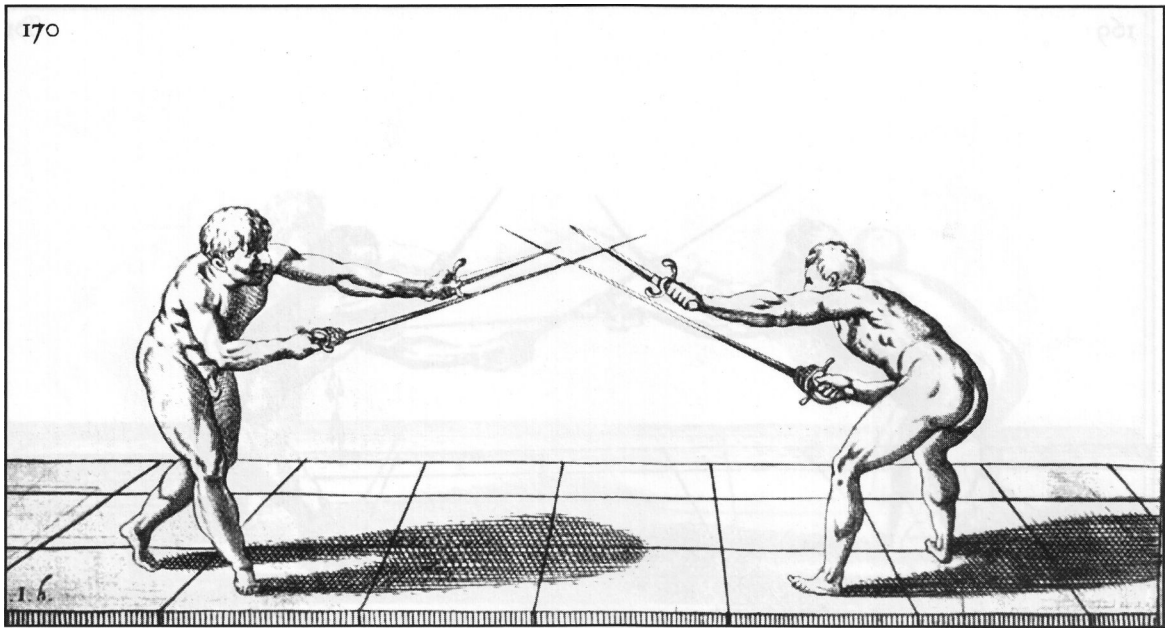

Tato poloha čtvrtého střehu, kde náš šermíř umístí svůj meč mezi soupeřovy zbraně ve třetím nad levou nohou, také vychází z našeho vysokého třetího.

Odsud, nepohne-li se soupeř, může náš šermíř postupovat vpřed a nechat své tělo přiblížit ke své ruce. Pak by okamžitě provedl útok druhám pod levou paží a překročením tělem směrem vně od soupeřova meče, proti kterému by ponechal svou dýku.

Provede-li soupeř kavaci směrem vně, náš šermíř by ho zasáhl druhým zespod. Ale, je-li kavace na stranu dýky, náš šermíř může zasáhnout stejným čtvrtým, skloní svůj hrot pod soupeřovu ruku s dýkou. Když provádí tento zásah čtvrtým, měl by dále spojit ruce tak, aby bez pochyb uzavřel soupeřův meč mimo linku.

Když vidí meč našeho šermíře, jak na něho jde uprostřed, soupeř se může pokusit vykrýt dýkou a zaútočit nízko vedeným třetím. Na to by náš šermíř měl zvednout svůj meč nad soupeřovu dýku a zasáhnout ho způsobem ukázaným na dalším obrázku.

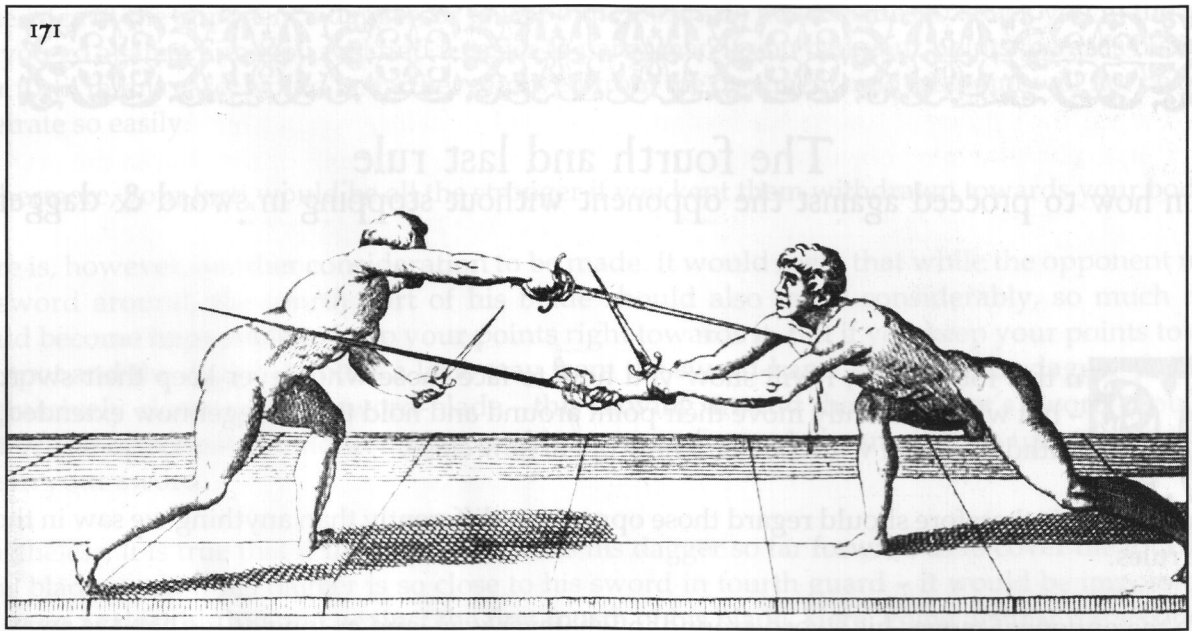

Předchozí poloha čtvrtého střehu (odvozená, jek jsem řekl, z našeho vysokého třetího) nás přivádí k tomuto dalšímu zásahu.

Když soupeř (který je ve třetím nad levou nohou), vidí meč našeho šermíře vstupovat mezi své zbraně a přibližovat se ke své dýce, zkusí ho uzavřít mimo linku dýkou a zaútočit na našeho šermíře nízkým třetím.

Ale náš šermíř, který je ve čtvrtém, otočí svou ruku do druhého a ve stejný okamžik vede svůj meč nad soupeřovou dýkou; tak zasáhne soupeře zatímco ten snižuje své tělo a překračuje vpřed.

Náš šermíř by také mohl provést kavaci pod soupeřovou rukou s dýkou. V takové situaci by stále mohl provést zde vyobrazený útok nad dýkou - ale trochu níže, kvůli úhlu paže.

3.2.4 Čtvrté a poslední pravidlo jak postupovat bez zastavení proti soupeři s mečem a dýkou

V tomto posledním pravidle ti ukážu, jak čelit těm, kteří nenechají svůj meč stát, ale neustále pohybují hrotem a drží svou dýku jednou nataženou, podruhé staženou a s hrotem hned otevřeným, hned zavřeným.

S takovými soupeři budeme zacházet úplně jinak, než jsme si ukázali v předchozích třech pravidlech.

Když soupeř pohybuje svým mečem na libovolnou stranu, dokud má ruku daleko od své dýky, měl bys začít svou práci pokusem dostat hroty svých zbraní co nejblíže k soupeřově ruce s mečem. To přinutí soupeře udělat jednu z následujících dvou věcí:

1. Přestane hýbat mečem a pohne se vstříc přicházející čepeli;
2. Pohne se k obraně dýkou.

Obě tyto situace ti nabízejí dobré tempo k zásahu do vytvořených odkrytí.

Vždy udržuj svou dýku hrotem proti lince soupeřova meče; takto jsi připraven vykrýt jeho libovolný útok, protože jeho meč bude muset porazit tvou dýku. Také se drž nízko a nerozděluj své zbraně.

Když soupeř nijak nezareaguje, pokračuje tak daleko dopředu, abys mohl převzít tempo z pouhého pohybu jeho hrotu a zasáhni ho v okamžiku, kdy uzavřeš jeho meč mimo linku. Protože stále držíš svůj hrot proti soupeřově ruce, snadno vykryješ všechny jeho útoky. Také ho snadno zasáhneš, budeš-li se držet správných principů.

Když soupeř při pohybu mečem drží své ruce blízko jednu u druhé, dávej si pozor a neměl bys příliš natahovat meč, jinak by ho mohl najít. V takovém případě je nejlepší udržovat hrot svého meče směrem na vnější ostří soupeřovy čepele (např. část blízko záštity). Pak postup kupředu a umísti tělo tam, kde jsi měl své ruce; a to proveď tak, že budeš držet ruce trochu před svým tělem a ohneš paži a loket v tempu tvého příchodu. Použiješ-li pouze rameno, ruce ti poklesnou a zůstaneš odkrytý.

Tvá ruka by měla být ve čtvrté a tvůj hrot by měl být namířený na čtvrtou část soupeřova meče. V průběhu tvého přicházení bys měl postupně klesat tělem. Jak jsem uvedl, když je soupeřova dýka blízko jeho ruky s mečem, nedopusť, aby za ni tvůj hrot pronikl. Nech ho jen dojít k ostří soupeřovy dýky nebo k jejímu hrotu. Když se rozhodne na tebe zaútočit v tempu tvého příchodu, vykryješ ho snáze, než kdybys měl své hroty proti jeho ruce. V takovém případě by obě tvé forte byly dále od soupeře a jeho hrot nepronikne tak snadno.

Dále by obě tvé forte byly mnohem silnější, kdybys je držel stažené ke svému tělu.

Je třeba ale vzít v úvahu ještě další věc. Zdálo by se, že když soupeř hýbe svým mečem dokola, čtvrtá část jeho meče by se taky měla výrazně pohybovat tak moc, že by bylo nemožné udržet své hroty namířené právě na ni. Budeš-li ale udržovat své hroty namířené na to místo a ruka s dýkou je trochu od ruky s mečem - a jestliže se hrot tvé dýky postupně přibližuje k čepeli tvého meče - na tomto pohybu okolo soupeřova meče nezáleží. Soupeř by ve skutečnosti neměl být schopen tě zasáhnout po žádné lince, rozhodit tvé uspořádání nebo získat tvůj meč.

Nicméně je pravda, že drží-li soupeř svou dýku tak daleko vpředu, aby si pokryl čtvrtou část své čepele -a je-li jeho dýka tak blízko jeho meče ve čtvrtém střehu - bylo by pro tebe nemožné jít proti jeho příčce a proti první čtvrtině jeho čepele. Jít proti druhé části jeho čepele by také bylo nebezpečné kvůli širokým pohybům, které dělá hýbáním svého hrotu a protože by byl pro tebe příliš daleko na to, abys na něho dosáhl. V takovém případě by bylo lepší, abys držel svůj hrot proti jeho ruce s dýkou a hrot své nepříliš natažené dýky proti střední části čepele jeho meče. Pak se nohami a tělem přibliž ke straně soupeřovy dýky. Drž svou ruku s mečem ve čtvrtém a postupně ji stahuj ke své levé straně, zatímco neustále udržuješ hrot namířený stejným směrem. Když stáhneš svou ruku co nejblíže k tělu, je to znamení, že jsi dorazil tam, kde potřebuješ být, abys mohl zaútočit na libovolné odkrytí, které uvidíš. Soupeř se nebude moci nijak vykrýt.

Když je tvá dýka namířená proti středu soupeřovy čepele, snadno vykryje libovolný útok, který může v tom tempu zahájit. Všechny útoky provedené dříve vykryješ ještě jednodušeji - protože obě tvé zbraně budou svobodné a nehybné.

Takovým způsobem budeš schopen, jakmile budeš ve správné menzuře, převzít libovolné tempo, které ti soupeř nabídne.

Všechny tyto akce by měly být prováděny dopředným postupem nohou, za současného udržování hrotů a rukou na stejném místě dokud nenajdeš tempo nebo dokud nedorazíš do své ideální menzury. Tyto techniky jsou užitečné proti těm, kteří ve střehu nehýbají rukama, ale stále pohybují hrotem dokola. Pohnou-li rukama v průběhu přechodu mezi střehy, dali by ti ještě příhodnější tempo k tomu, abys je zasáhl.

Také jsou jiní, kteří pohybují současně dokola mečem i dýkou. Hned dýku natáhnou, hned ji zvednou, sníží, stáhnou, a stále s ní pohybují okolo spolu se svým mečem. Také chodí dokola po kruhu, se zbraněmi u sebe a s mečem nataženým daleko za svou dýku. Proti takovému druhu soupeře můžeš také postupovat se svými hroty proti jejich ruce. Ale byly by ještě lepší, kdybys udržoval hrot svého meče a ruku tak vysoko, jako je soupeřova vlastní ruka s dýkou (když ji má nataženou). Tvá ruka by pak ovládala ostří obou čepelí tvého soka a byla by tak daleko vpředu, že by tvůj meč téměř pronikal za hrot soupeřovy dýky. Postup odhodlaně proti soupeři, drž svou dýku proti středu jeho meče; to tě dovede tak daleko dopředu, že tvůj hrot projde skrz odkrytí utvořené tím, že soupeř sníží své zbraně. Tak ho zasáhneš, aniž by jeho dýka mohla krýt, zatímco tvá vlastní dýka tě bude bránit před libovolným útokem, který by na tebe soupeř mohl zahájit ve třetím nebo čtvrtém.

Když při tvém postupu vpřed se tvůj soupeř pohne, aby našel tvůj meč svým mečem nebo dýkou (nebo oběma), bude to dobré tempo, ve kterém ho můžeš zasáhnout. Pohybovat se nohami, zatímco držíš nehybné zbraně se velmi hodí ke použití správných technik a převzetí tempa.

Hlavním cílem těchto pravidel je:

- Umožnit ti dorazit na místo, ze kterého můžeš převzít všechny uvedená tempa
- Vědět co se může stát, když se sem dostaneš a
- Jít proti soupeři i když se ten nepohybuje.

Tady ukončím diskuzi, kterou jsem slíbil o rozhodném postupování. Nemýlím-li se, mělo by ti to stačit k tomu, aby sis odvodil další techniky a jiné styly práce. Rozhodl jsem se nerozvádět příliš mnoho těchto technik, protože dávám přednost tomu omezit se na základy tohoto umění a pravdy. Ponechám tedy tvé zvídavé mysli, aby přidala nebo vynalezla jiné věci. Také jsem se, s ohledem na čtenáře, jak jen možno pokusil zdržet se rozvláčnosti.

Jak jsem uvedl dříve, podobně jsem vynechal užití geometrických slov, abych byl čtenáři srozumitelnější, ačkoli samotné základy této profese jsou položené v Umění Geometrie.

Pokročím nyní k vyobrazením tohoto čtvrtého pravidla, která ti ukážou mechaniku a důvody výhod a útoků.

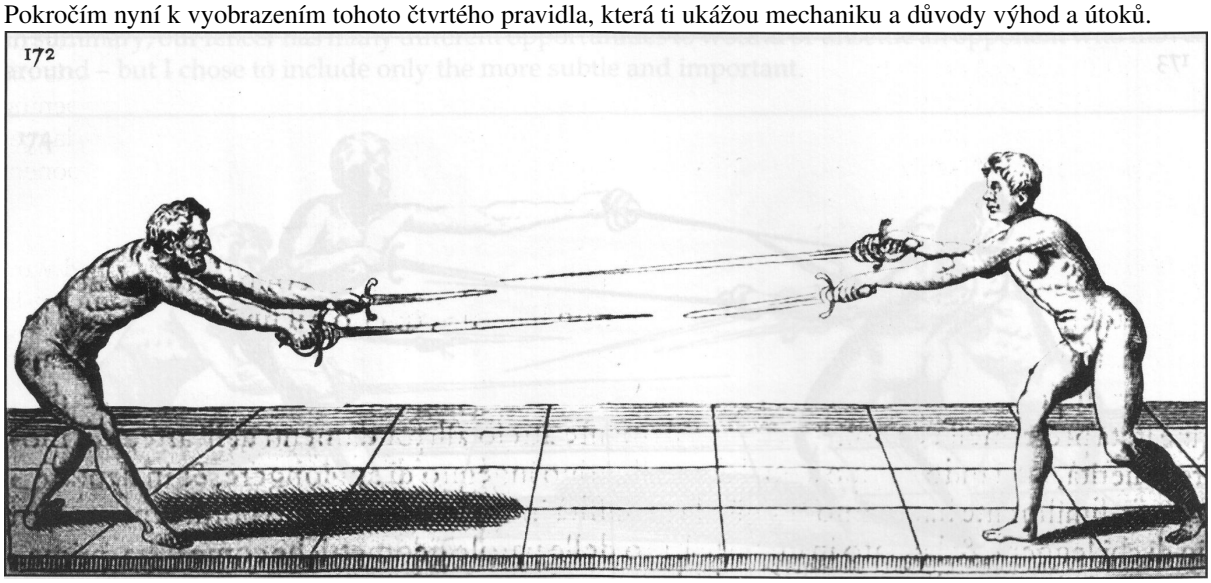

Na této ilustraci je náš šermíř ve třetím s hrotem svého meče velmi blízko ostří soupeřovy dýky a s hrotem dýky proti středu soupeřovy čepele. Důvodem pro tento postoj je, že soupeř svými zbraněmi pohybuje dokola - zvedá, stahuje, snižuje obě ve stejný čas.

Tudíž záměrem našeho šermíře je přiblížit se dost na to, aby převzal tempo v okamžiku, kdy se sokovy zbraně začnou vzdalovat. Náš šermíř umístí hrot svého meče blízko k ostří soupeřovy dýky, které je vysoko, protože ho

soupeř v posledním tempu zvedl. Takže jakmile soupeř skloní nebo stáhne své zbraně, náš šermíř snadno zaútočí, jak uvidíme na následujícím obrázku.

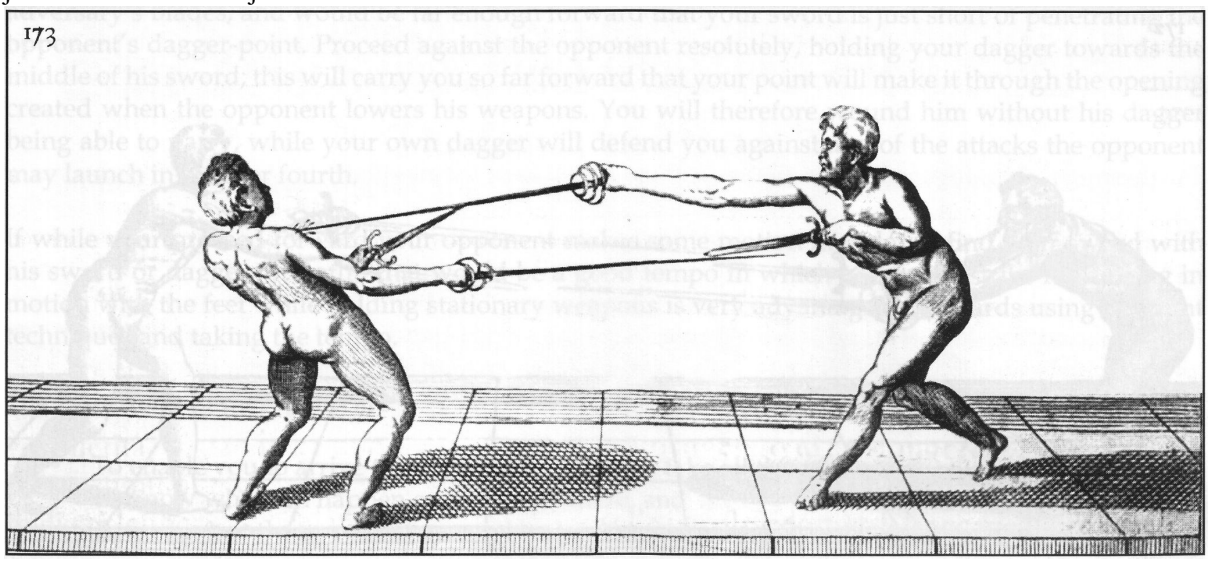

Tato akce vychází z třetího střehu, který jsme právě viděli, kde náš šermíř umístil hrot svého meče velmi blízko ostří soupeřovy dýky. Když náš šermíř dorazí do menzury, soupeř právě provedl pohyb směrem nahoru a chystá se provést další pohyb dolů. Náš šermíř, jehož hrot meče je velmi blízko ostří soupeřovy dýky, zatlačí vpřed v tempu, ve kterém se zbraně jeho soupeře pohnou pryč, a zasáhne ho svou rukou ve druhém dle vyobrazení.

Soupeř se nemůže krýt dýkou, protože nemůže provést dvě tempa zatímco náš šermíř provádí jedno. Tyto dvě tempa jsou jedno na stažení paže, druhé je její opětovné natažení - a můžete vycítit tenhle pohyb na obrázku. Vidíte jak soupeřova paže není natažená, protože nemá čas postoupit mečem předtím, než je zasažen.

Náš šermíř udržuje svou dýky na stejném místě, aby se bránil proti libovolnému útoku, který může přijít. Proto byla jeho paže předtím natažená a nyní je stažená zpět: kdyby ji držel nataženou zatímco postupuje tak daleko dopředu tělem, hrot jeho dýky by dospěl až k příčce soupeřova meče. A v takovém případě by soupeř mohl zatlačit vpřed a jistě ho zasáhnout - ze dvou důvodů:

1. Dýka našeho šermíře by se setkala s hrubím soupeřova meče a tudíž by nemohla přemoci jeho hybnost;
2. Natažení dýky našeho šermíře by bylo dobrým tempem pro soupeře - o to lepším, protože náš šermíř by nemohl provést úhyb, který zde vidíš.

Z těchto důvodů náš šermíř udržuje svou dýku na stejném místě. Je pak připraven převzít tempo, kdyby soupeř pohnul dýkou pryč (jako na obrázku) nebo kdyby s ní pohnul vpřed - v takovém případě by udeřil pod dýkou v druhém, aniž by dal soupeři šanci se bránit. Také může náš šermíř vést svůj meč nad soupeřovými zbraněmi, když se tyto odklánějí, čímž zabrání soupeři opět pozvednout svůj meč aniž by musel provést kavaci.

Shrnuto, náš šermíř má mnoho různých příležitostí jak zasáhnout nebo rozhodit soupeře, který se pohybuje okolo - vybral jsem jen tu jemnější a důležitější.

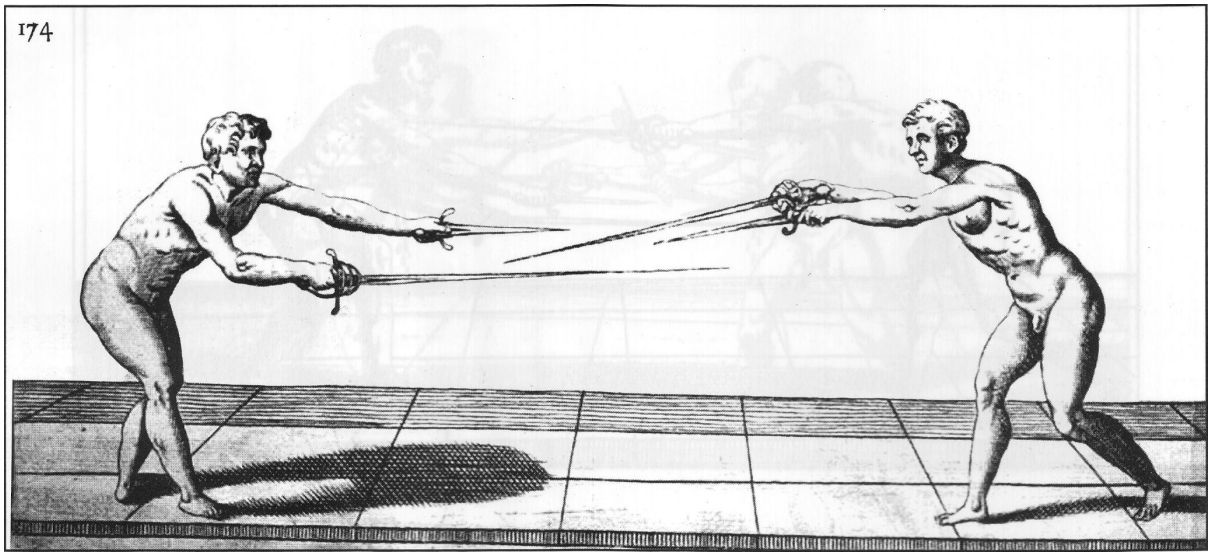

Šermíř, kterého vidíš tady v otevřeném třetím střehu, se rozdělil při pohybu svým hrotem okolo - hned to rozšiřuje, hned ho přivádí blízko k dýce přitom, když dělá kruhy mečem a nehýbe dýkou.

Náš šermíř sestoupí z vysokého třetího střehu a umístí hrot svého meče do první čtvrtiny soupeřovy čepele (aniž by se jí dotkl) se záměrem odklonit jeho pohyb. Přesněji záměrem našeho šermíře je přinutit soupeře buď:

1. Přestat kroužit svým mečem a pohnout se proti přicházející čepeli; nebo
2. Pokusit se najít čepel našeho šermíře jeho dýkou a současně tlakem vpřed zaútočit.

V obou těchto případech náš šermíř může převzít tempo a zasáhnout podle toho soupeře. Zkusí-li soupeř (nyní ve třetím) najít meč našeho šermíře směrem vně, ten ho může zasáhnout vevnitř ve čtvrtém pomocí malé kavace hrotem - uvádím malé na základě jeho vzdálenosti k soupeřově čepeli. Kavace by také byla zapotřebí, kdyby soupeř použil společne svůj meč a dýku, ale v takovém případě by náš šermíř musel otočit do druhého, vykrýt dýkou a udeřit buď nad nebo pod soupeřovými zbraněmi (v závislosti na jejich výšce).

Zkusí-li soupeř najít meč našeho šermíře směrem dovnitř, náš šermíř by měl provést kavaci ve třetím směrem vně a nad soupeřovým mečem. Když se soupeř pokusí o kryt dýkou, náš šermíř by mohl otočit do druhého a zasáhnout ho nad dýkou pomocí kavace do libovolné strany. Ve stejné situaci, když se soupeř pokusí najít meč našeho šermíře směrem dovnitř, může náš šermíř také otočit ze třetího do druhého. To by zabránilo soupeři najít jeho čepel a umožnilo by našemu šermíři zaútočit na libovolné vhodné odkrytí. Je ale důležité, aby náš šermíř nezastavoval, protože zaváhání by způsobilo ztrátu výhody.

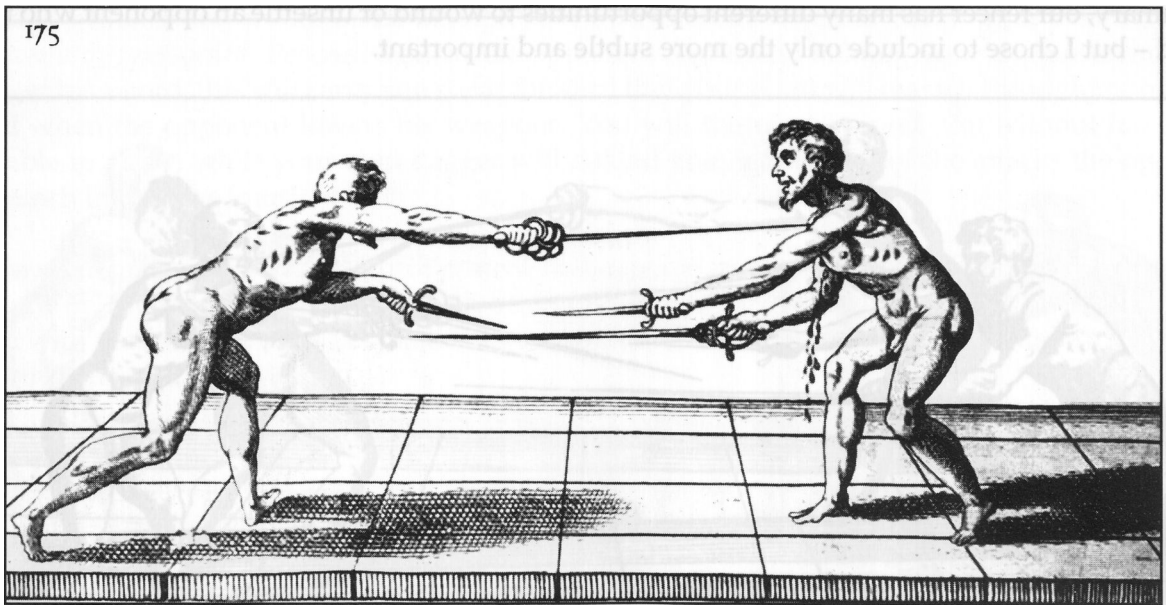

Tento zásah vychází z předchozího třetího, kde náš šermíř umístí svůj hrot do první čtvrtiny soupeřovy čepele a kde soupeř (také ve třetím) pohybuje svým hrotem po kruzích dokola.

Soupeř vidí hrot našeho šermíře pricházet tak blízko a rozhodne se najít ho dýkou. Ale náš šermíř již pronikl dost daleko dopředu svým hrotem a příčka jeho meče je vysoko. Takze pouze otočí svou ruku a napřímí meč proti soupeřově hrudi a drží ruku ve stejné výšce; tak zasáhne soupeře v tempu soupeřova pokusu najít jeho čepel.

Soupeřova dýka je tak daleko od čepele našeho šermíře, že kryt není možný. Dokonce i kdyby soupeř neumístil svou dýku jak je vidět, náš šermíř by ho stejně mohl zasáhnout čtvrtým, jak uvidíme na následující ilustraci.

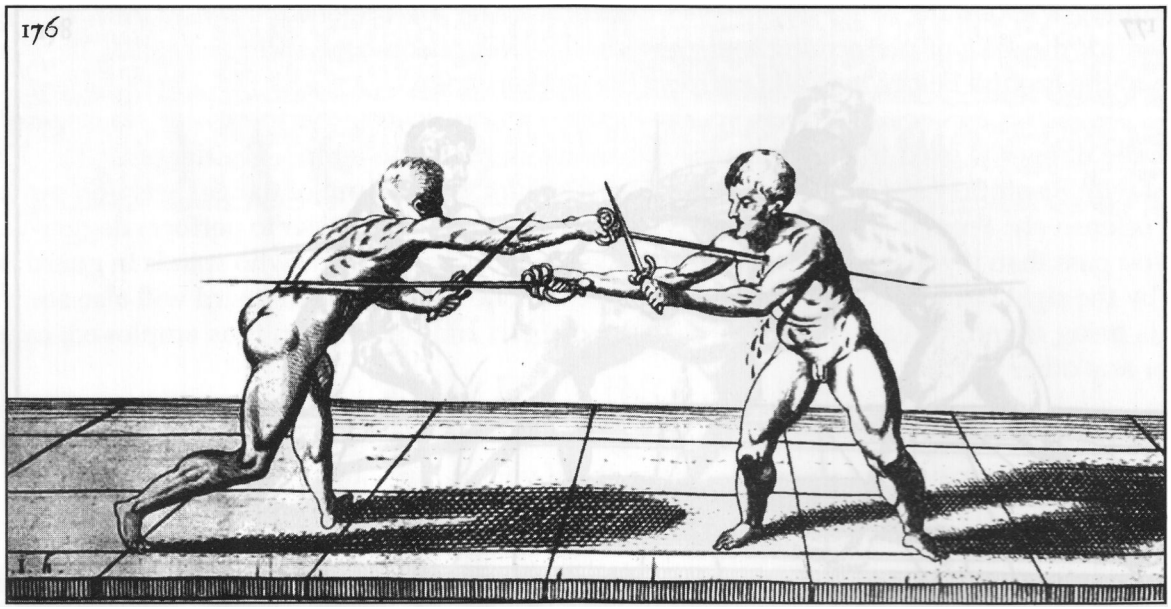

Toto je čtvrtý, který jsem zmínil v předchozím odstavci. Je to zásah mezi zbraněmi soupeře, který se nachází také ve čtvrtém.

Soupeř pohybuje svým mečem po kruzích dokola: náš šermíř využije tempo soupeřova otevření meče, aby umístil svůj hrot na první čtvrtinu soupeřovy čepele (jak je popsáno v teorii tohoto čtvrtého pravidla). Jakmile spatří odkrytí a zjistí, že soupeř nereaguje, náš šermíř otočí ruku z třetího do čtvrtého a dorazí na terč dříve, než stihne soupeř vykrýt.

Soupeř ve skutečnosti tlačí kupředu, aby vykryl a kontroval ve čtvrtém: ale aniž si to uvědomí, pouze tím zplsobí, že meč našeho šermíře se potká s jeho tělem rychleji a snáze. Popravdě zjednoduší našemu šermíři kryt dýkou tím, že umístí hrot svého meče tak blízko k dýce.

Podle jiného vývoje událostí náš šermíř dorazi na první čtvrtinu soupeřova meče a odkrytí, které vidí, je malé. Takže naznačí útok nad hrotem soupeřovy dýky zatímco pokračuje vpřed; soupeř pozvedne svou dýku a otočí se do čtvrtého ke krytu, v tomtéž tempu se náš šermíř vrátí na středovou linku, zasáhne ho a vykryje podle obrázku. I když se soupeř pokusí umístit svou dýku na druhou stranu, jeho kryt se nepovede.

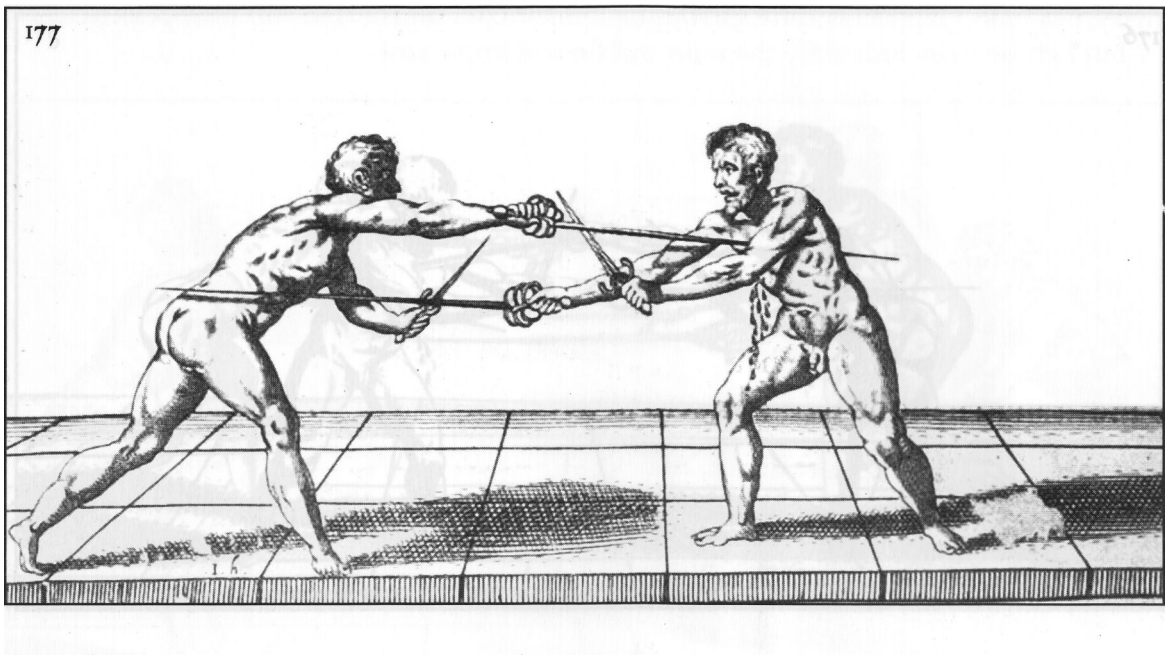

Zde je jiný zásah, který vychází z toho, že náš šermíř umístí hrot svého meče do první čtvrtiny soupeřova meče. Soupeř krouží mečem dokola a když začne opisovat kruh směrem ven a vidí, že hrot našeho šermíře přichází natažený tak blízko, rozhodne se pomoci své obraně dýkou. Na to náš šermíř převezme tempo, otočí ze třetího do druhého a provede kavaci okolo hrotu soupeřovy dýky. Soupeř se snaží vykrýt dýkou, otočí ruku do čtvrtého a zatlačí vpřed, aby potkal přicházející tělo našeho šermíře, ale jeho záměr se nepovede.

Obrana selže proto, že hrot meče našeho šermíře již dosáhl na soupeřovo tělo právě v okamžiku, kdy přejde nad soupeřovou dýkou. Také protiútok soupeře ve čtvrtém se snadno vykryje, protože náš šermíř zahajuje akci s dýkou proti soupeřově hrotu: takže ho najde svým prvním pohybem a krytem běží podél čepele.

V jiné situaci náš šermíř umístí svůj hrot do první čtvrtiny soupeřovy čepele (jak bylo popsáno) a zatlačí vpřed do odkrytí mezi zbraněmi svého soka. Soupeř se pokusí vykrýt a provést protiútok po nízké lince, na což náš šermíř reaguje pokračováním vpřed, otočením ze třetího do druhého a setká se s přicházejícím soupeřovým tělem. Protože dýka našeho šermíře se již propracovala k soupeřově debole, soupeř se nemůže krýt nebo kontrovat, bez ohledu na otočení jeho ruky do čtvrtého.

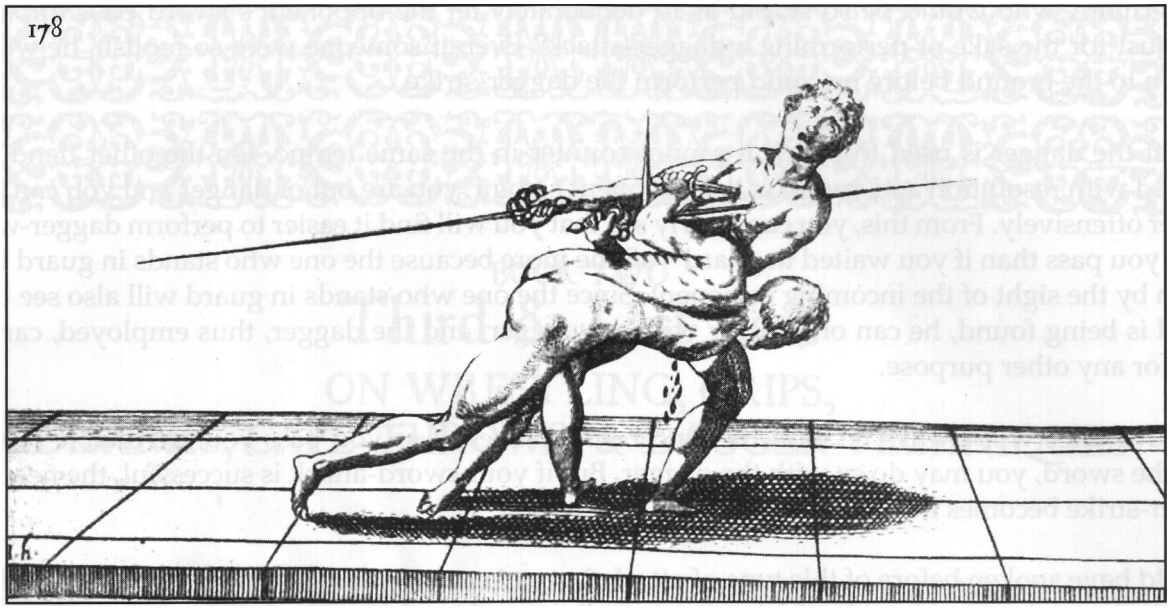

Tento zásah také začíná tím, že náš šermíř je ve třetím a umístí svůj hrot do první čtvrtiny soupeřovy čepele. Když dojde do krátké menzury, převezme náš šermíř tempo, ve kterém soupeř kroužením otevře hrot svého meče a oddělí ho od dýky.

Takže náš šermíř (ve třetím) provede kavaci a zaútočí pomocí čtvrtého na centrální linku. Soupeř se nemůže krýt dýkou nebo otočit svou ruku do druhého. Ve skutečnosti náš šermíř pokračuje vpřed mečem a zasahuje v okamžiku soupeřova pokusu o kryt.

Soupeř skutečne ohne své tělo, když se pokouší se zachránit před bezprostředním nebezpečím, ale v okamžiku, kdy je jeho ruka ve druhém, již tělo našeho šermíře překročilo.

Náš šermíř pokračuje vpřed a také použije dýku, aby udeřil v tempu, které soupeř použije ke své obraně před mečem. Na druhou stranu soupeř nemůže použít vlastní dýku, aby zasáhl našeho šermíře, protože je omezen akcemi našeho šermíře. Paže našeho šermíře váže při překroku vpřed soupeřovu paži téměř až za soupeřův výhled.

Rozhodl jsem se zahrnout tento zásah dýkou, abych ukázal, že dýku lze také použít k útoku. Důvodem, proč o této technice hovořím až teď (i když jsem to mohl učinit při mnoha jiných příležitostech) je, že si myslím, že je užitečnější hovořit důkladně o užití meče.

Mimo jiné, když odhodlaně překračuješ, nepotřebuješ použít svou dýku, abys zasáhl soupeře, a podobně se nepotřebuješ bát té jeho. Když překračuješ a zasahuješ soupeře, tvůj meč úplně pronikne jeho tělem, čímž tě úplně zbaví nebezpečí jeho poboční zbraně.

Navíc kdo by byl tak hloupý, aby záměrně nechal hrot soupeřova meče projít svým tělem jen proto, aby mohl provést útok dýkou? I kdyby někdo byl takový blázen, byl by sražen k zemi dřív, než by mohl dýkou udeřit.

Také kdyby dýka byla použita ke krytu, nemohla by ve stejném tempu kontrovat. Na druhou stranu postupuješ-li odhodlaně a dostaneš se za soupeřův hrot, jsi mimo nebezpečí a můžeš použít dýku k útoku. Odsud je jasné, že pro tebe bude snazší provést zásahy dýkou, když překročíš než kdybys čekal ve střehu - tím spíš proto, že ten, který stojí ve střehu často ztuhne, když vidí přicházejícího soupeře. A protože ten, který stojí ve střehu také uvidí, že jeho meč je nalezen, může krýt jen dýkou, a takto použitá dýka nemůže být užita k žádnému jinému účelu.

Výhoda bude vždy na straně šermíře, který překračuje: kdybys při překročení nemohl zasáhnout mečem, můžeš to udělat dýkou. Povede-li se ti ale útok mečem, přestane být nutné udeřit dýkou.

Věnoval bych se tomuto druhu útoku již dříve, ale jak jsem uvedl, vybral jsem si raději důkladnější diskuzi o hrotu meče, se kterým můžeš udeřit dříve a z větší vzdálenosti, můžeš najít a udat libovolné tempo a můžeš zastrašit soupeře lépe než dýkou. Proto jsem zůstal u meče, jeho jemností a jeho většího přinosu. Těchto několik posledních odstavců bylo spíše určeno k rozptýlení pochybností těch, kteří se domnívají, že překračování je třeba se vyvarovat, protože se bojí soupeřovy dýky.

Také jsem se rozhodl nemluvit o spadone (a mnoha ostatních zbraních), protože by to vyžadovalo mnohem více slov a přeji si udržet tuto knihu rozumně stručnou. Navíc zbraně tohoto typu se nepoužívají ani mezi džentlmeny ani při náhodných střetech; více se hodí do válečných tažení a na hradby (což je oblast velmi vzdálená tomu, čemu se zde zamýšlíme věnovat). Pojednal jsem tedy pouze o džentlmenských zbraních a situacích, které vycházejí ze šlechtických debat - a myslím si, že jsem o nich hovořil dostatečně.

Poslední věc, na kterou zbývaá vrhnout trochu světla, jsou zvláště neobvyklé okolnosti, které se stávají velmi vzácně. Za tímto účelem zařadím krátký souhrn, který ti ukáže jak se za takových okolností bránit.

KAPITOLA 4

Třetí a poslední část - O zápasu, úchopech, odzbrojeních, vrhu pláštěm a technikách proti dýce

Ačkoliv jsem neplánoval psát o těchto tématech a považoval jsem svou práci i bez nich za hotovou, nechal jsem se několika svými přáteli přesvědčit, abych je do své knihy zahrnul. Pro tyto přátele tedy přidávám tento stručný výtah o zápasení, odzbrojovacích technikách, vrhu pláštěm a technikách boje proti dýce - tím míním techniky použité neozbrojeným člověkem proti dýce.

Hlavním důvodem, proč jsem nebyl přikloněn pojednávat o těchto námětech, bylo, že jsem považoval knihu bez nich za hotovou, protože, jak jsem dříve uvedl, mým cílem bylo ukázat jak se můžeš ubránit a zasáhnout soupeře pouhým mečem, mečem a dýkou nebo mečem a pláštěm. Toto jsou skutečně zbraně, které jsou mezi džentlmeny běžné a mezi urozenými samozřejmé. Proto jsem ponechal stranou tarče, puklíře, kruhové štíty a jiné zbraně, které by jen rozšiřovaly velikost této knihy.

Také jsem byl vždy toho názoru, že budeš-li dodržovat mnou zde načrtnutá pravidla, budeš snadno moci použít meč ve spojení s libovolnou jinou zbraní drženou v ruce nebo zavěšenou na řemeni přes paži. U všech takových kombinací nejdůležitější je přesné pozorování tempa a vzdálenosti. Proto jsem plánoval omezit své pojednání na použití bodu a seku: když víš, jak je použít k obraně a útoku v jejich správném tempu, nebudeš potřebovat zápasit nebo dojít k používání chvatů proti tvému soupeři.

Co se týče neozbrojené obrany proti dýce, chtěl jsem ji vynechat, protože čestní mužové by vždy měli dodržovat rovnocennost zbraní a rovnost chrabrosti, i když jsou pro svou čest nuceni podnikat kroky jeden proti druhému. Vítězství dosažené beze cti nebo zradou je odporné.

Ale protože mě mí přátelé přesvědčili, že i mezi ctihodnými džentlmeny mohou vyvstat nečekané situace, které neponechají čas vrátit se k dlouhým zbraním; řeknu nyní několik slov o tom, jak bojovat dýkou proti dýce.

Protože dýka je krátká zbraň, hrozí nebezpečí, že soupeř může uchopit ruku držící dýku. Proto by ses pokud možno měl vyhnout krytí a vyhnout se nebezpečí pomocí kroků do stran a přitom zasáhnout soupeře do rukou nebo paže. Je to daleko bezpečnější a udrží to soupeře na větší vzdálenost, než kdyby ses ho snažil uchopit nebo s ním zápasit.

Budeš-li opět dodržovat všechna pravidla týkající se tempa, vzdálenosti a práce nohou, nebudeš potřebovat více pokynů, než ty, které jsem ti již dal.

Nakonec, abych uspokojil požadavky těch, kteří mě požádali, budu hovořit o tom, jak se bránit a zranit tvého soupeře, když jsi neozbrojený a on má dýku.

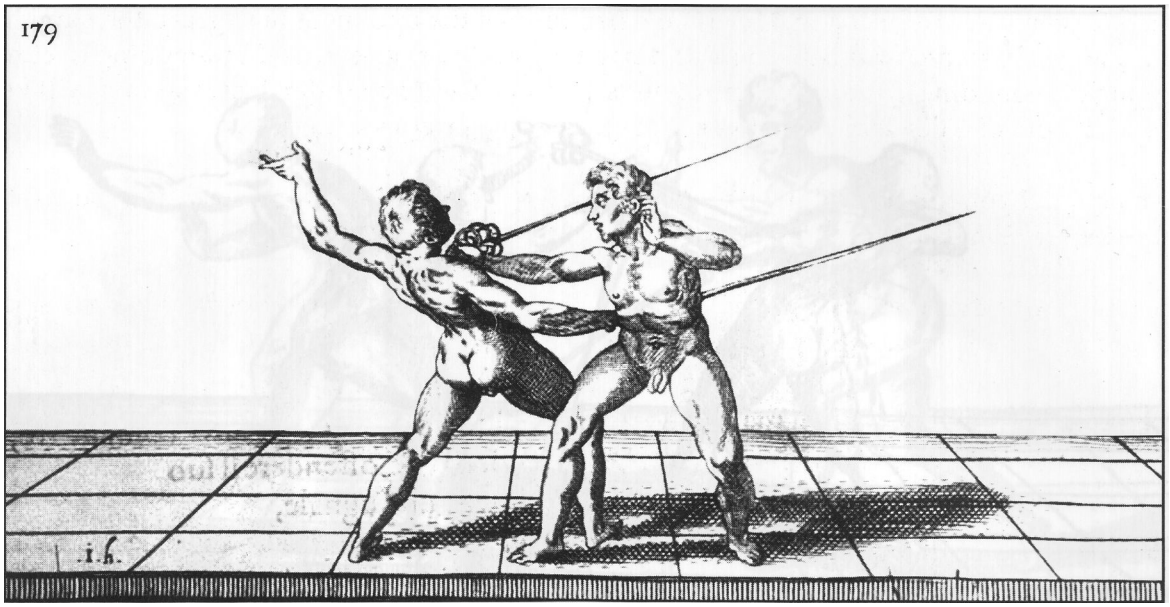

Tento hod může nastat následujícím způsobem. Oba šermíři začnou se svými meči ve třetím střehu směrem dovnitř. Náš šermíř má výhodu a zahájí útok čtvrtým střehem blízko soupeřovy čepele, na což se soupeř pokusí bránit čtvrtým střehem, ale tím způsobí, že jeho hrot opustí linku.

Na to náš šermíř povolí svůj hrot a protože už překročil levou nohou, pokračuje položením své pravé nohy za pravou nohu soupeře. Ve stejném tempu náš šermíř otočí svou ruku nad soupeřovu a udeří ho do hrudníku hlavicí.

Akce může také začínat směrem ven. Když náš šermíř postupuje, aby našel svůj meč, soupeř převezme tempo a zaútočí mandrittem na hlavu. Náš šermíř překročí vpřed levou nohou, vykryje a pokusí se kontrovat čtvrtým střehem; když soupeř spatří toto nebezpečí, zatlačí proti meči našeho šermíře, aby vytlačil jeho hrot z linky. Jakmile náš šermíř cítí tlak na čepeli, povolí hrot, zvedne hlavici nad a směrem vně od soupeřova meče, překročí a provede vyobrazený hod.

Podle jiného scénáře náš šermíř (tedy ten, který provádí hod) zaútočí na soupeře mandrittem a ten provede jednoduchou obranu čtvrtým střehem, čímž jeho hrot opustí linku. Náš šermíř již překročil levou nohou po směru svého útoku, takže v tempu krytu svého soka pokračuje překrokem, přeruší sek a zvedne svou ruku nad soupeřovou směrem ven. Takto zasadí zde vyobrazený úder, který soupeře srazí na zem.

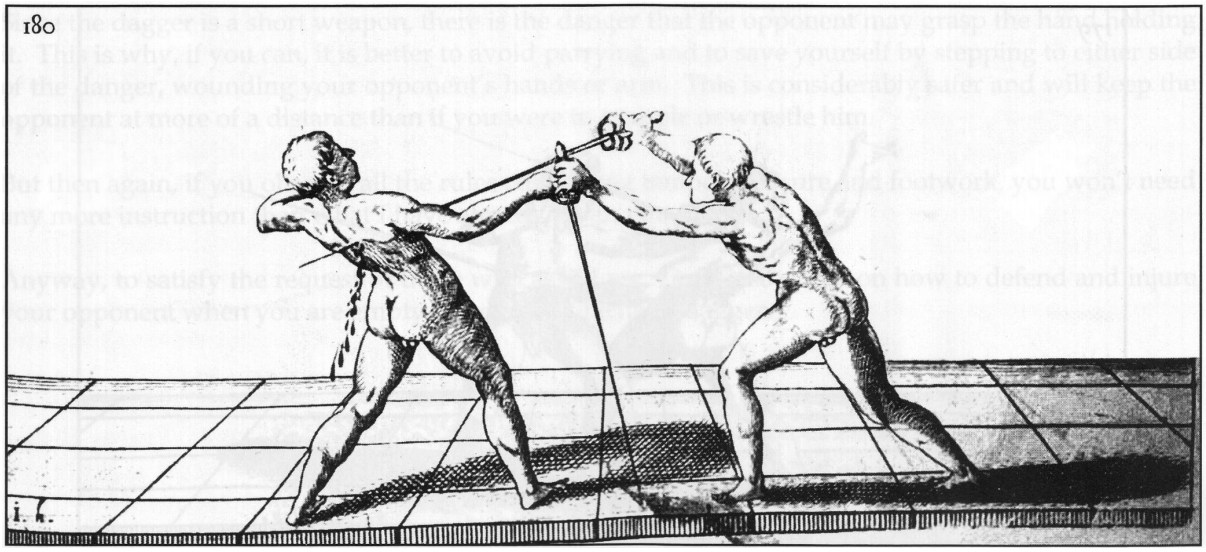

Vyobrazený hmat ukazuje našeho šermíře, jak odzbrojuje soupeře zatímco zasazuje bod druhým střehem do jeho hrudi. Tato akce se může přihodit dvěmi způsoby.

1. Soupeř zasadí mandritto na hlavu našeho šermíře; ten vykryje ve druhém tutta coperta a okamžitě překročí, stále ve druhém střehu. Umístí svou nahoru otočenou levou ruku směrem dovnitř soupeřovy příčky a ruky a zkroutí jeho paži; tím otočí soupeřovu paži směrem vně a vypáčí mu meč z ruky (jak vidno) takovým

způsobem, že ho soupeř nemůže udržet.

2. Náš šermíř je vně, ve třetím střehu. Naznačí útok na soupeřův obličej zvednutím svého meče do čtvrtého střehu a zatlačením hrotu vpřed. Když soupeř spatří nebezpečí, zvedne svůj meč k obraně, na to náš šermíř povolí ze čtvrtého střehu do druhého, otočí svůj levý bok vpřed do stejné roviny s pravým bokem. Také sníží svůj meč ve třetím střehu natolik, aby ho jeho příčka a hrubí úplně pokryla, díky tomu soupeřova čepel projde za ním. Ve stejném tempu náš šermíř provede kavaci do druhého střehu, umístí svou nahoru otočenou ruku proti soupeřově ruce s mečem, zkroutí jeho paži směrem ven a přinutí ho pustit zbraň.

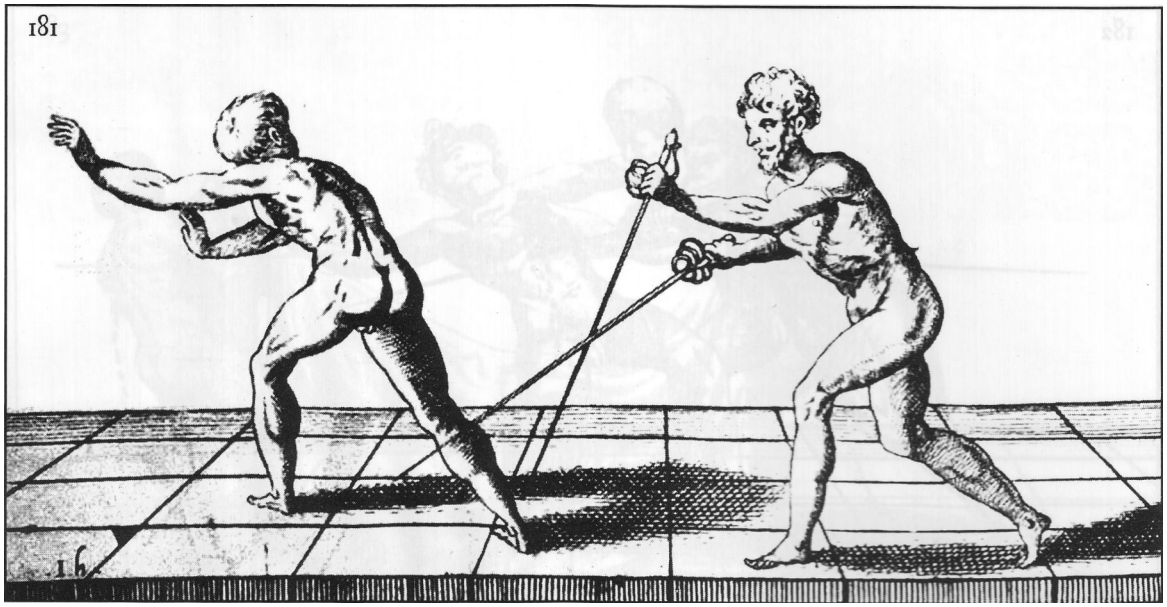

Toto je také hmat, kterým náš šermíř odzbrojí toho druhého.

Náš šermíř dá soupeři čas zahájit útok čtvrtým střehem směrem dovnitř. Na to náš šermíř umístí své vlastní hrubí nad hrot soupeřovy čepele a stlačí ji dolů. Ve stejném tempu překročí vpřed levou nohou a natáhne svou levou paži nad mečem, umístí svou ruku pod soupeřovu příčku a zvedne ji, přitom tlačí dolů mečem. To soupeře donutí pustit zbraň.

Nebo také náš šermíř naznačí mandritto na soupeřovu hlavu. Soupeř se rozhodne vykrýt a pokusí se o protiútok čtvrtým střehem. Ale náš šermíř přeruší sek, nechá své hrubí dopadnout na soupeřův přicházející hrot a stlačí ho dolů. Levou rukou uchopí soupeřovu příčku a odzbrojí ho tak, jak bylo popsáno v předchozím odstavci.

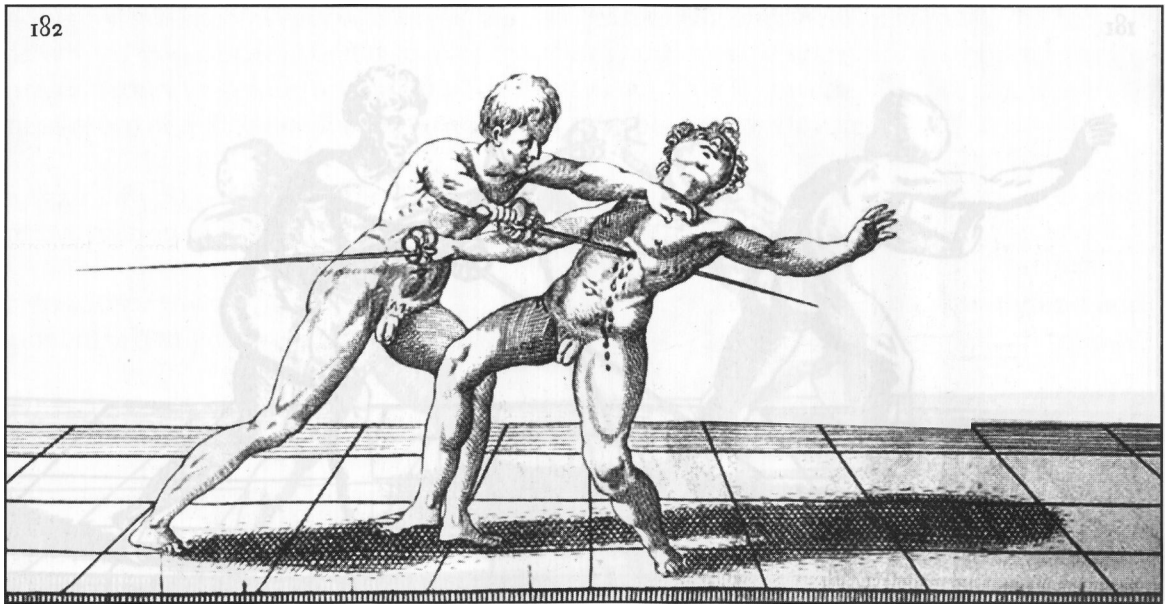

Tato ilustrace zobrazuje hod, při kterém náš šermíř zasahuje soupeře do hrudi. Je to možné provést dvěmi způsoby.

1. Náš šermíř naznačí útok třetím střehem směrem dovnitř a soupeř pokračuje krytem. Náš šermíř provede kavaci druhým střehem; ještě předtím, než se čepele dotknou, náš šermíř položí levou rukou na svou příčku, aby ji posílil a zajistil si, že jeho meč nepůjde odsunout do strany. Překročí vpřed levou nohou za soupeřovu pravou a provede vyobrazený zásah do hrudi. Také umístí svou, hřbetem ruky vzhůru obrácenou, levou ruku na soupeřovo hrdlo a zatlačí ho tak, aby spadl.
2. Soupeř se snaží třetím střehem najít meč našeho šermíře směrem vně. Náš šermíř provede kavaci čtvrtým střehem, což se soupeř pokusí vykrýt. Náš šermíř se hrotem podvolí, zvedne svou hlavici nad soupeřův meč a otočí svou ruku ze čtvrtého střehu do druhého. Tím jeho meč projde nad soupeřovým mečem a skončí nahoře směrem vně. Ve stejném okamžiku náš šermíř překročí levou nohou, zasáhne soupeře a provede vyobrazený hod.

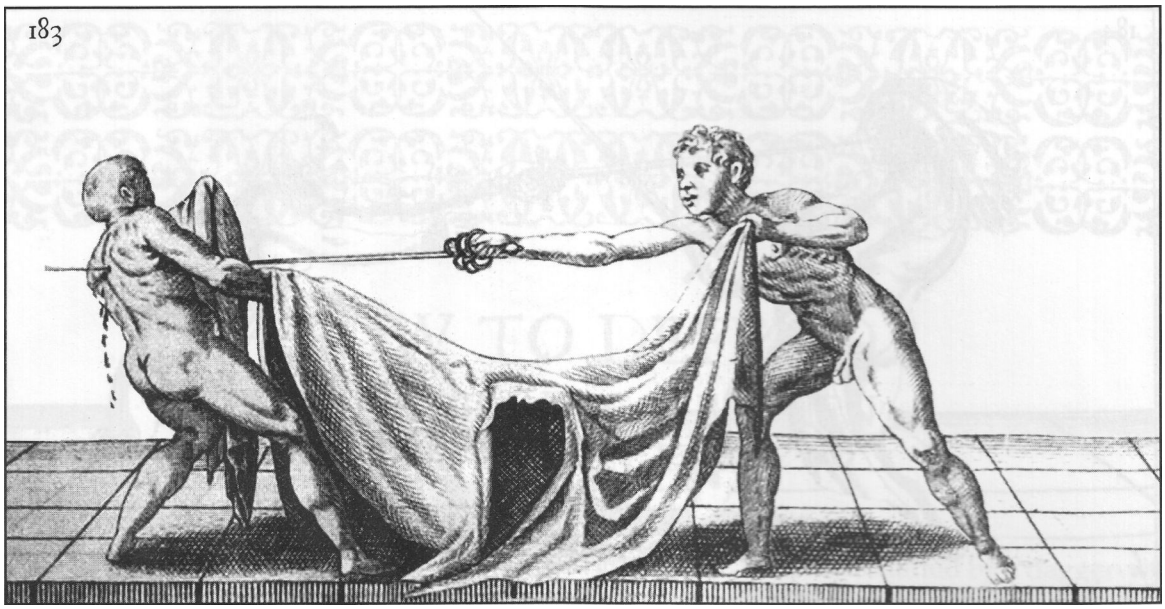

Toto je hod pláštěm a jak se provádí.

Náš šermíř má plášť na těle a jak sahá po meči, nechá plášť sklouznout ze svého pravého ramene. V tom okamžiku plášť přikrývá už jen jeho levé rameno. Po tasení meče uchopí dvěmi prsty levé ruky okraj pláště, který visí dolů, pak chytí plášť u kapuce levou rukou zvednutou hřbetem vzhůru, jako by si ho chtěl omotat okolo paže.

V tomto okamžiku je náš šermíř ještě tak daleko od soupeřových zbraní, že je třeba udělat krok, aby se dostal do menzury. Když vidí soupeřův meč s nataženým třetím střehem, vrhne plášť přes soupeřovu ruku a stále drží lem pláště.

To způsobí, že plášť se roztáhne přes soupeřův meč a stáhne ho svou vahou dolů, takže soupeř nemůže zdvihnout svůj hrot nebo ruku s mečem. Takže náš šermíř, který překročil levou nohou, zatlačí vpřed pravou a zasáhne soupeře tak, jak je vidno na ilustraci.

Náš šermíř drží lem pláště nejen proto, aby mohl roztáhnout plášť podél soupeřova meče, ale i proto, aby mohl znovu získat plášť stažením ruky, kdyby hod selhal. To umožní našemu šermíři vrhnout plášť znovu - tentokrát ne přes soupeřův meč, ale soupeři do obličeje.

Nebo kdyby náš šermíř pouze chtěl soupeři zabránit v útoku (nebo v provedení libovolné akce), mohl by hodit plášť a nedržet ho, ačkoli v takovém případě by bylo nejlepší nejprve najít soupeřův meč.

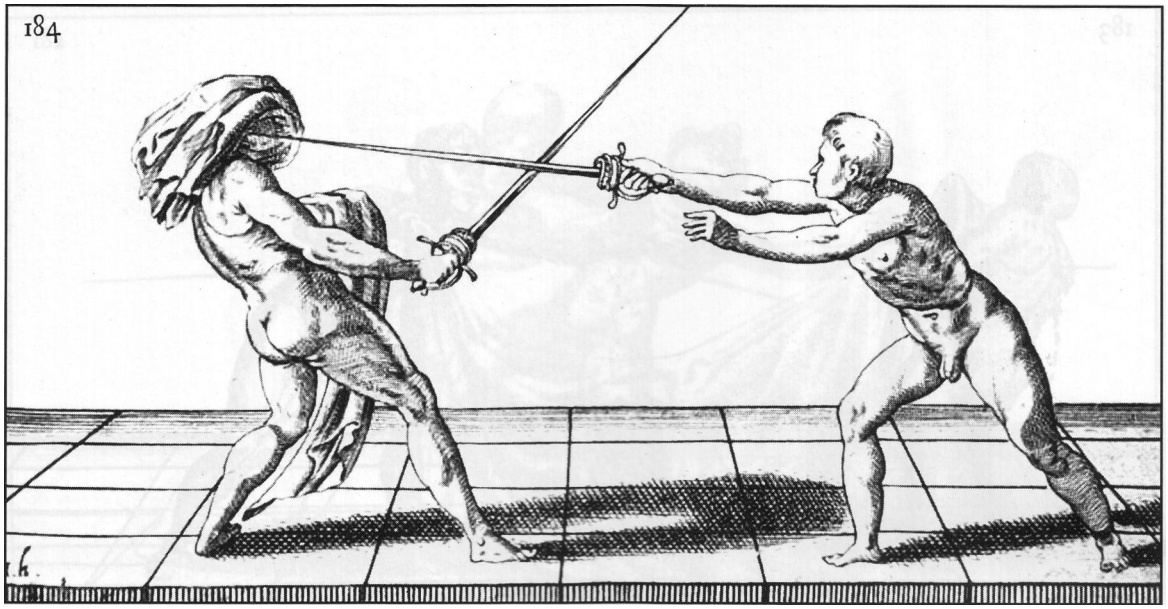

Akce, kterou zde vidíš, je vrh pláštěm, doprovozený bodem do soupeřova obličeje. Náš šermíř je ve třetím střehu nad levou nohou, plášť má omotaný okolo své paže; soupeřův meč, také ve třetím střehu, je směrem dovnitř od pláště našeho šermíře.

Náš šermíř pak skloní hrot svého meče ke svému vlastnímu plášti a zatlačí plášť svou levou rukou, pomáhá akci zatřesením paže. Takže překročí vpřed pravou nohou a zatlačí plášť hrotem meče až do soupeřova obličeje a stejným pohybem ho zasahuje.

I když se soupeř snaží dostat pryč a zachránit se stažením těla a zvednutím meče, je zmaten podstatou této náhlé a neotřelé techniky, použité proti němu. Nikdy by nečekal, že náš šermíř by chtěl, nebo mohl, vrhnout svůj plášť, protože když akce začínala, byl omotán okolo paže. Nakonec je to opravdu pěkný trik.

Zmínil bych i jiné techniky, ale protože jsou jen málo důležité, budu pokračovat dále.

4.1 Jak se bránit proti dýce, když máš prázdné ruce

Může se stát, že když nemáš žádnou zbraň, zaútočí na tebe soupeř s dýkou, který se na tebe vrhne, aby na tebe zaútočil a zabil tě. Nemáš-li prostor kam utéci, vystavuješ se riziku, že budeš přemožen.

Chci ti ukázat, jak se v takové situaci bránit a poranit útočníka. Za tím účelem ti ukážu několik technik a vynechám ty, které již uveřejnili jiní.

Protože tě chci přesvědčit a ujistit o tom, že to, co se tě chystám naučit, je užitečné, rozvaž si následující dvě myšlenky.

Zaprvé, každý, kdo si vezme dýku, aby zranil člověka, o kterém ví, že je neozbrojený, udeří na první odkrytí, které se mu zlíbí, protože jeho jediná starost je, aby mu oběť neutekla dřív, než ji zraní. Takže tento druh útočníka bude pracovat bez jemnosti. Právě proto se může napadený snáze ubránit.

Zadruhé, dýka není dost dlouhá na to, aby dosáhla na tělo soupeře, který se ohne vpřed a natáhne ruce proti útočníkově rukám nebo záštitě, ať už úder přichází zvysoka nebo nízko. A útočníkova ruka nikdy nebude tak silná, aby sama vzdorovala dvěma rukám své oběti, který ve většině případů drží své ruce spojené, když se právě nesnaží uhnout nebo nekroutí útočníkovu paži, což obojí zmenšuje útočníkovu sílu. Ve skutečnosti uvidíme, jak se jedna ruka zvládne ubránit a odbrojit útočníka v první akci.

Kdyby člověk s dýkou chtěl použít levou ruku, měl bys ji uchopit, otočit ji loktem přes tvé rameno a mocně s ní škubnout dolů. To může soupeřovu paži nejen vykloubit, ale i zlomit. Také se můžeš vrhnout proti útočníkovi, zápasit s ním a hodit ho na zem. Nebo můžeš použít levou ruku, abys ho uchopil za loktem a přinutil ho otočit se zády k tobě. Všechny tyto techniky budou útočníkovi natolik překážet, že ti nebude moci svou dýkou nijak ublížit.

Nechci ale používat příliš mnoho příkladů a prodlužovat knihu. Takže ti jen ukážu, co se může stát, když na tebe zaútočí někdo, kdo si myslí, že jsi úplně bezbranný.

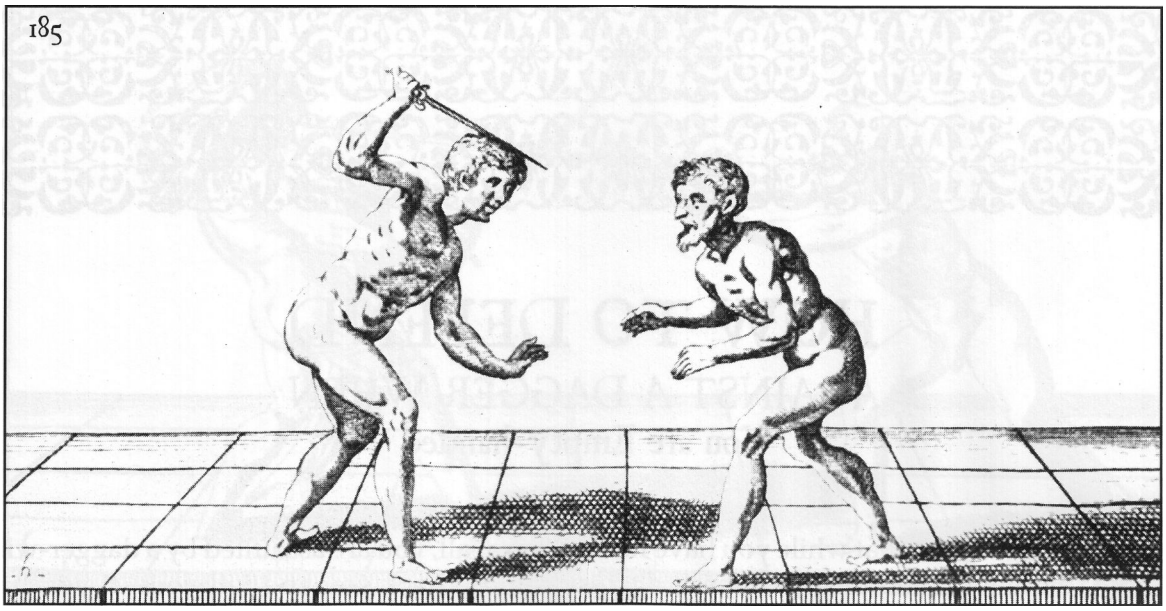

Tato ilustrace zobrazuje útočníka po tasení dýky a zvednutí paže k útoku, zatímco obránce čeká na jeho úder. Zařadil jsem tento obrázek, abych ukázal polohu útočníka předtím, než započne akce, takže budeš snáze sledovat, co se stane na další ilustraci. Na ostatních obrázcích ale už jen ukáži jádro akce a použiji text, abych ti vyjasnil jak se to přihodilo.

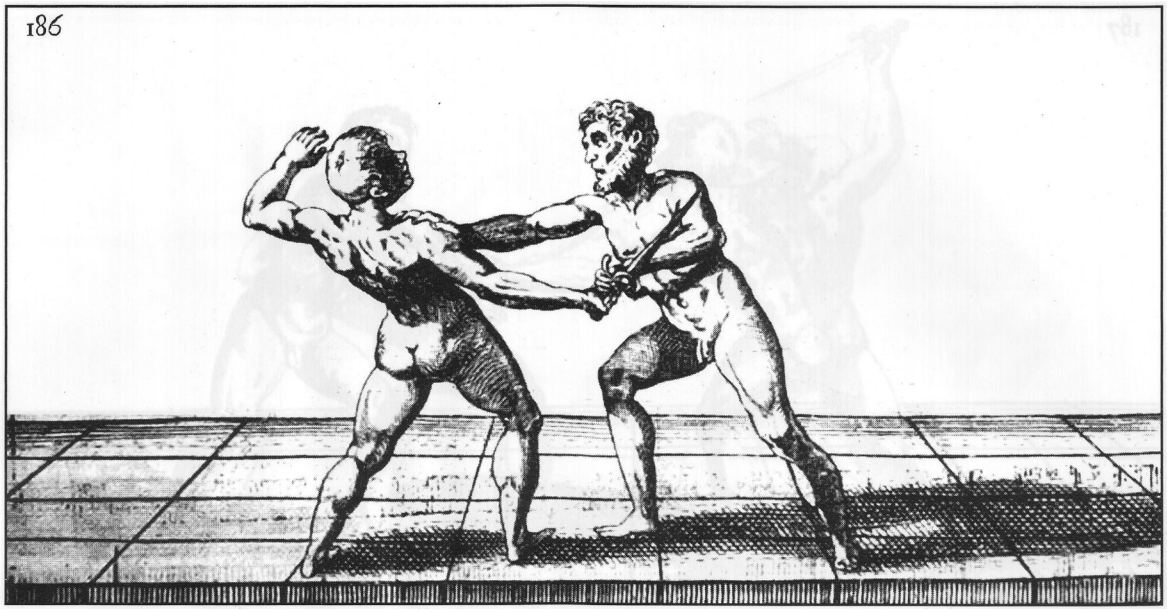

Tento hmat vychází z předchozí ilustrace, kde útočník zvedl svou ruku, aby udeřil na obránce. Útočník zasadí úder směrem dolů z polohy, kterou jsme viděli; obránce zvedne svou levou paži, otočí svou ruku palcem dolů a střetne se s útočníkovým zápěstím blízko záštity dýky v tempu jeho útoku. Pak dle vyobrazení zkroutí útočníkovu paži, což útočníka donutí pustit dýku. Bolest, kterou útočník pociťuje z kroucení jeho paže, způsobí, že se prohne v těle zpět, aby udržel dýku. Ale na základě jeho prohnutí nazpět ztratí stabilitu a může být snadno sražen na zem poté, co ho obránce udeří pravou rukou.

Jediné co obránce nadále musí udělat je úplně vykroutit dýku z útočníkovy ruky.

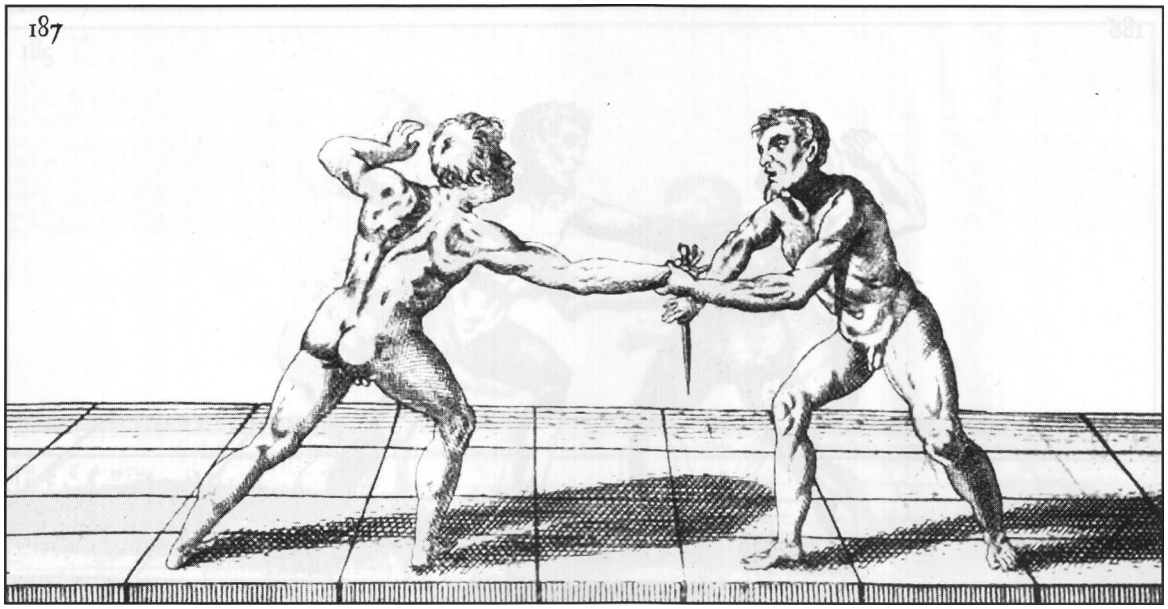

Toto je také hmat, který donutí útočníka pustit dýku. Útočník zaútočí na obráncovo tělo nízko vedeným bodem. Obránce, který měl své ruce vysoko, umístí svou pravou ruku přes čepel dýky a levou pod útočníkovu ruku s dýkou. Aniž povolí svůj stisk, zatlačí levou rukou vzhůru a pravou rukou dolů, čímž navolní útočníkův úchop a donutí ho pustit zbraň.

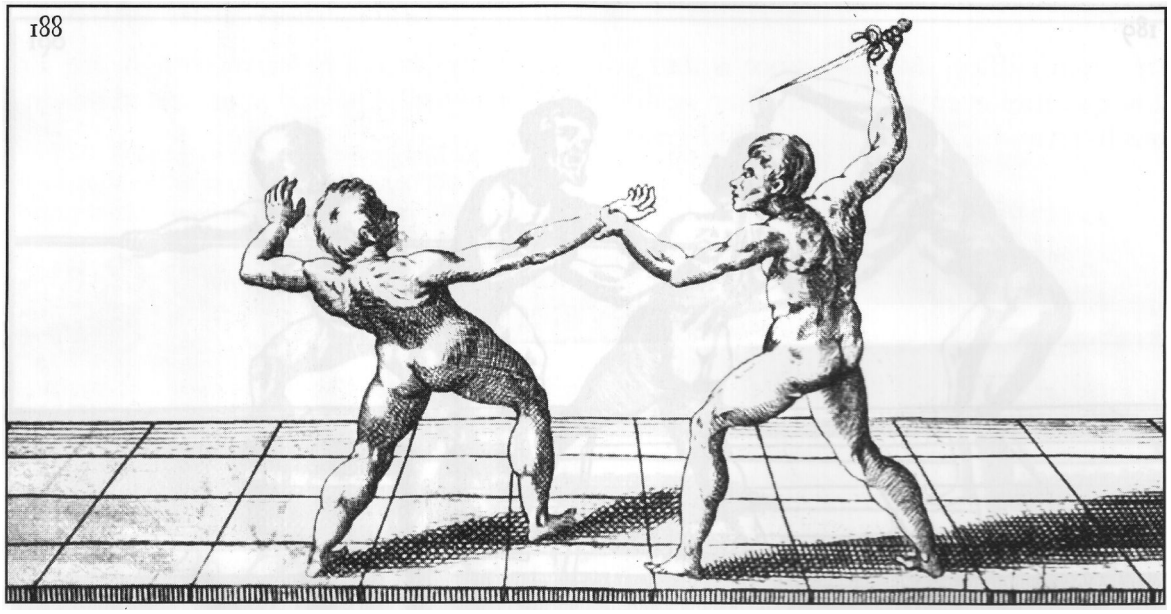

Tato ilustrace ukazuje dalšího útočníka, jak přichází o dýku.

Útočník zkusí zaútočit na obránce pomocí punta dritta (rukou ve třetím střehu), ale obránce, jehož tělo je nízko, spojí své ruce a uchopí přicházející ruku a příčku dýky. Pak obránce sníží své tělo ještě více spolu s pravou rukou, ve které drží útočníkovu příčku. Levou drží soupeřovu paži vysoko a tato akce mu zjednoduší odzbrojení.

Obrázek představuje obránce okamžik poté, co se zmocnil soupeřovy dýky.

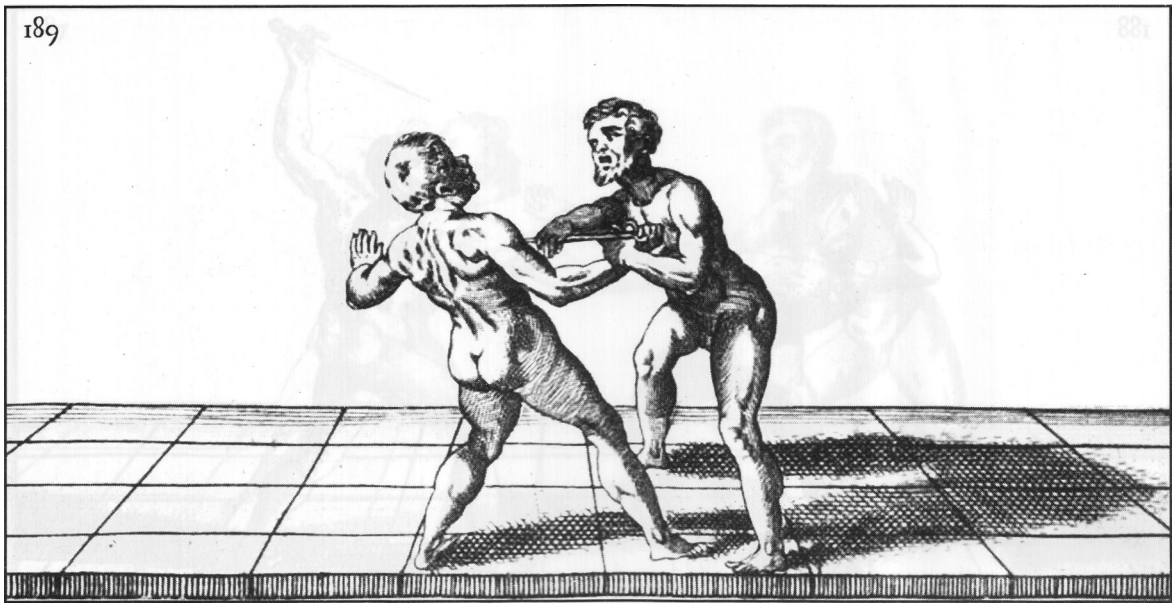

Tady je jiný hmat, tentokrát spolu se zásahem. Útočník se pokusí zasáhnout neozbrojeného obránce bodem do těla vedeným zdola nahoru. Obránce umístí svou pravou ruku pod přicházející čepel dýky a svou levou ruku nad ruku s dýkou, pak zatáhne levou rukou a zároveň zatlačí pravou. To způsobí, že se obrátí hrot dýky.

Obránce pak nakloní svou hruď proti hlavici dýky a zatlačí vahou celého svého těla, čímž způsobí, že dýka zasáhne svého původního nositele do hrudi.

Útočník se z toho nemůže dostat. Jediná věc, kterou by mohl udělat, je pustit dýku, ale to měl udělat v okamžiku, kdy obránce začal obracet jeho dýku, po tomhle tempu se už ve skutečnosti dýka dostala do útočníkova těla.

Pár takových technik by mělo stačit k tématu jak čelit dýce, když nejsi ozbrojený.

4.2 Jak se bránit mečem proti tyčové zbrani

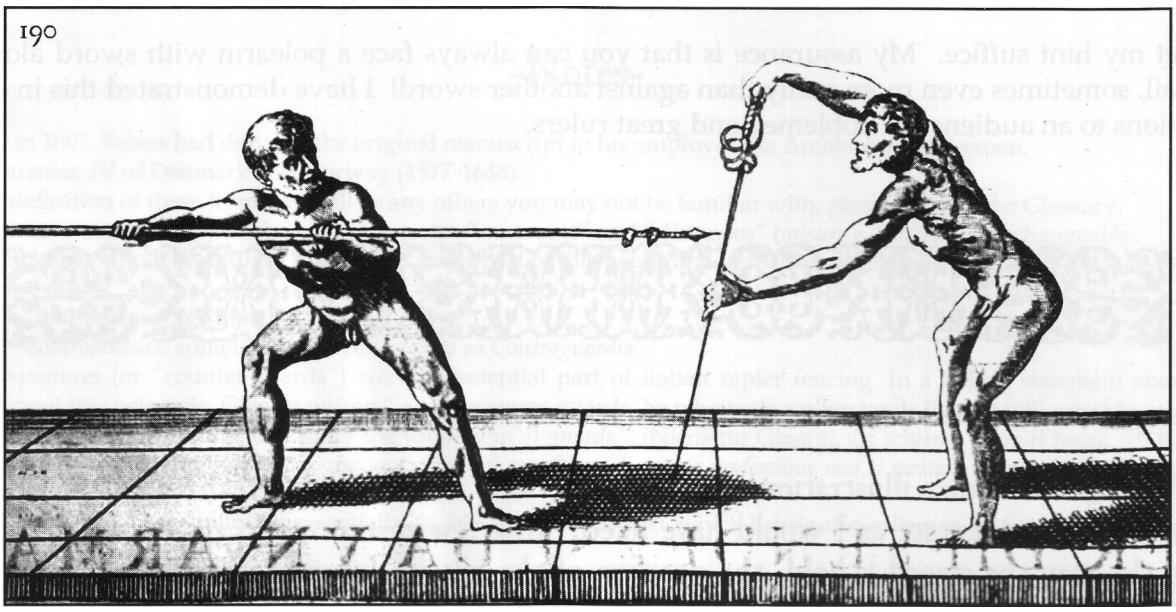

Rozhodl jsem se skončit touto ilustrací, protože ukazuje něco, o čem nikdo jiný neuvažoval. Podívej se na muže s mečem, který drží svou zbraň svisle k zemi: tak bys měl umístit své tělo a meč, když čelíš někomu, kdo je ozbrojený spontonem nebo půlpíkou (nebo jakoukoli jinou zbraní, delší či kratší).

Nezáleží na tom, jak dlouhý nebo krátký kus tyčové zbraně je železný, pokud nemá nějaké výstupky. Jakožto

šermíř s mečem nejvíc vystavuješ ohrožení svou levou ruku, ale budeš-li jí pohybovat správně, bude také v bezpečí. Povedeš tuto ruku výše nebo níže v závislosti na výšce útoku tyčovou zbraní.

Tento postoj tě ubrání před fintami tyčové zbraně, kavacemi, stahováním, postupy a jednoduchými útoky. Podobně budeš schopen ubránit se proti seku.

Měl bys postupovat vpřed a za žádných okolností se nezastavovat. I kdyby se ti zdálo, že mezi zbraněmi je nepoměr, užiješ-li meč tak, jak bys měl, donutíš soupeře s tyčovou zbraní ustoupit nebo se k němu dostaneš o to dříve a snadněji.

Zde ale skončíme - nechci rozdávat všechna svá tajemství a chci povzbudit pilné studenty tohoto umění k tomu, aby sami prozkoumali, jaký druh techniky je v této situaci nejvhodnější. Nepochybuji, že budeš-li pilný, zjistíš. že odpověď je jednoduchá, také protože jsem ti již ukázal jak bys měl držet meč a tělo. Máš-li bystrou mysl, brzo přijdeš na tuto výtečnou techniku a s trochou praxe ji začneš používat.

Takže ať ti můj náznak postačí. Ubezpečuji tě, že vždycky můžeš čelit tyčové zbrani se samotným mečem a zvítězíš, někdy i snáze než proti jinému meči! Předvedl jsem to při různých příležitostech divákům z řad šlechticů a velkých vládců.

Zjištuji, že některé z obrázků střehů, akcí a útoků v této knize nejsou tak přesné, jak bych rád. V některých případech vidím nepatrné chyby v držení meče, poloze příčky, způsobu otočení rukou a také umístění chodidel a těla. Ale v opravdovém životě musí být tyto akce svobodné a neomezené, jinak by nebylo možné provést je ve správném tempu.

Nicméně doufám, že má slova dostačují k objasnění správného významu obrázků.

Začal jsem tuto knihu pořádat do kapitol, ale řada neočekávaných okolností mi v tom zabránila. Takže uvádím knihu do tisku tak, jak je, spokojený s jejím současným vzhledem. Toto pojednání je rozděleno do dvou knih a každá kniha do tří částí; obsah ti pomůže se všemi tématy, které jsou zde obsaženy. Měj se dobře.

4.3 KONEC

KAPITOLA 5

Rapírový slovníček

Slova a pojmy v tomto slovníčku jsou uspořádány spíše v logickém než abecedním pořadí. Silně doporučuji, aby se čtenář s těmito pojmy seznámil před analyzováním Fabrisova textu. Čtení bude snadnější a plynulejší a velmi to usnadní pochopení principů a technik vysvětlovaných Fabrisem.

5.1 Části meče

Forte. Doslovně: "silný". Hrubí, polovina meče bližší šermířově ruce. Forte má dvě funkce: a) tato část čepele je nejlepší k provádění krytů; a b) touto částí čepele se nejvhodněji vzdoruje tlaku oponentovy čepele, když se dva meče dotýkají.

Hlavním důvodem, proč je tato polovina čepele mechanicky silnější než druhá polovina, není její masivní, široký tvar, jak si mnozí myslí. Je silnější protože když se podíváme na meč jako na páku, forte je nejblíže středu otáčení (šermířově ruce). Z toho dle principů mechaniky plyne, že námaha nezbytná k vykonání práce na páce-meči je větší na forte (resp. blízko osy otáčení).

To je důvod, proč při střetu dvou mečů (za předpokladu, že ostatní okolnosti jsou vyrovnané), má mechanickou výhodu ten, který se dotkne částí čepele blíže u ruky.

Debole. Doslovně: "slabý". Tenčí, neboli část čepele blíže k hrotu meče. Funkce debole je především útočná: kromě zjevně bodné úlohy, by debole mělo být použito v celé své délce k zasazování seků, čímž se k prvku nárazu přidá řezací pohyb, jak Fabris uvádí v Kapitole 3.

Hrot. (Punta). a) ostrá špička čepele meče nebo b) krátká část čepele obsahující špičku. Fabris toto slovo používá v obou významech a z kontextu je jasné kdy autor má na mysli jedno a kdy druhé. Úloha hrotu (špičky čepele) je současně útočná i obranná: útočná, protože zasazuje bod a obranná, protože udržuje oponenta ve vzdálenosti, když je meč držen v lince. Hlavní úloha hrotu (definovaného jako posledních pár palců čepele) je ve vytváření převahy meče.

Ostří. (Filo dritto). Doslovně: "pravé ostří". Když je meč v pochvě, je to ostří mířící směrem k zemi. Úloha ostří je útočná i obranná.

Rub. (Filo falso). Ostří, které míří vzhůru, když je meč v pochvě. Jeho úloha je útočná i obranná, i když ve Fabrisovi se nepoužívá tolik jako ostří.

Plocha. (Piatto). Obě ploché strany čepele mezi ostřími. Ve Fabrisovi plocha čepele nemá žádnou roli.

První. (Prima). Čtvrtina čepele nejblíže šermířově ruce. Je to silnější polovina forte a proto se s ní nejjistěji provádí kryty, dokonce i proti sekům. První část čepele nemá žádnou útočnou roli, kromě zajištění linky v průběhu útoku nebo krytu-protiútoku.

Druhá. (Seconda). Čtvrtina čepele od konce první části (viz výše) do středu čepele. Je to slabší část forte a proto se nehodí ke krytí silného seku, i když její schopnost krýt je pořád výborná. Druhá část čepele také nemá žádnou útočnou roli. Může ale být použita k potvrzení převahy meče a k opozici soupeřova debole v průběhu útoku nebo krytu-protiútoku.

Třetí. (Terza). Čtvrtina čepele od středu čepele do poloviny délky směrem k hrotu. Její úloha je hlavně útočná: měla by být použita spolu se čtvrtou částí k provádění seků. Jako silnější část debole by měla být využita k vytvoření a/nebo potvrzení převahy meče a v případě použití proti soupeřově čtvrté části je možno vzdorovat bodu.

Čtvrtá. (Quarta). Čtvrtina čepele, na které je hrot meče. Její úloha je čistě útočná: kromě zasazení bodu by měla být použita spolu s třetí částí k provedení seků.

5.2 Střehy a linky

Poznámka: Za účelem lepšího porozumění postojů a akcí popsaných v této knize se omezím na jednoduché definice a popisy střehů. Kdybychom ve skutečnosti věnovali správný dostatek prostoru popisu množství a složitosti prvků, které vytváří kvalitu a prazáklad italského rapírového střehu, vydalo by to na samostatné pojednání. Zde jednoduše popíšu polohu a výšku ruky a přirozený úhel vytvořený střehem, který určuje sílu střehu.

Je nezbytné zmínit, že ve Fabrisovi poloha ruky dává jméno nejen střehu, ale také akci (a vlastní podstatě), kterou sermíř dělá. Takže například "čtvrtá" může být čtvrtý střeh, kryt nebo útok bodem s rukou ve čtvrté poloze, nebo šermíř používající jakoukoli z těchto technik. Někdy Fabris upřesňuje rozdíly mezi "čtvrtou" (např. "otoč ruku do čtvrté"), někdy je obecný (např. "na této ilustraci vidíte čtvrtou, zasahující třeti"). Rozhodl jsem se v překladu zachovat tuto důležitou stylistickou vlastnost.

Všechny popisy předpokládají, že šermíř je pravák.

První. (Prima). Střeh, ve kterém je dlaň mečové ruky obrácená doprava. První střeh je většinou vysoký, mečová ruka se drží o něco výše než rameno. Přirozený úhel utvořený mečem v tomto střehu míří směrem dolů. Ilustraci prvního střehu najdete na rytině 2.

Druhý. (Seconda). Střeh, ve kterém je dlaň mečové ruky obrácena směrem k zemi. Druhý střeh je obecně ve výšce ramene a jeho přirozený úhel míří směrem dovnitř (doleva). Ilustraci druhého střehu najdete na rytině 4.

Třetí. (Terza). Střeh, ve kterém je dlaň mečové ruky obrácená doleva. Třetí střeh má mnoho různých podob, ale nejčastěji je mečová ruka níže než rameno, Přirozený úhel utvořený třetím střehem míří vzhůru. Správně utvořený třetí střeh najdete na rytině 10.

Čtvrtý. (Quarta). Střeh, ve kterém je dlaň mečové ruky obrácená vzhůru. Podobně jako třetí, i čtvrtý střeh má mnoho různých podob, i když nejčastěji je mečová ruka držena ve výšce ramene nebo trošku níže, a je trochu na vnitřní straně pravého kolene. Přirozený úhel utvořený čtvrtým střehem míří vně; i když čtvrtý je nesmírně všestranný v možnostech vytváření jiných úhlů užitečných k provádění bezpočtu technik. Příklad čtvrtého střehu najdete na rytině 14.

Zmetek. (Bastarda). Střeh sdílející vlastnosti dvou navazujících poloh ruky. Například střeh, ve kterém je dlaň ruky obrácená do polohy 10 hodin je střeh-zmetek mezi třetím a čtvrtým. V kapitole 2 Fabris uvádí, že ve své knize pro jednoduchost bude mluvit pouze o hlavních čtyřech střezích. Takže když si přečtete větu jako "obrátí ruku z třetího do čtvrtého", buďte si jisti, že Fabris popisuje přesun pozice ruky ze třetího střehu do čtvrtého a nikoliv, že by měl šermíř otočit ruku do střehu-zmetku mezi třetím a čtvrtým.

Vevnitř. (Dentro). Linka nalevo vzhledem k oběma mečům. Když jste vy a váš soupeř ve střehu a soupeřův meč je nalevo od vašeho, oba jste ve střehu dovnitř. To samé platí pro útok. Na rytině 21 vidíte příklad zásahu dovnitř - kde oba meče šermířů jsou navzájem nalevo od sebe.

Vně. (Fuori). Linka napravo vzhledem k oběma mečům. Když jste vy a soupeř ve střehu a soupeřův meč je napravo od vašeho, oba jste ve střehu vně. Rytina 22 ilustruje útok vně.

Nad (Di sopra), pod (Di sotto). Linka nad a pod soupeřovým mečem. Příklad: když útočíte na soupeře bodem pod jeho mečem, provádíte útok pod.

Linka (v lince, mimo linku). Meč je v lince, když míří vstříc soupeři podél kterékoliv linky popsané výše (vevnitř, vně, nad nebo pod).

Připravenost, být připraven, být nepřipraven (Presenza, in presenza, fuori presenza). Meč je připraven, když jeho hrot míří kamkoliv do obrysu soupeřova těla. Termíny "v lince" a "být připraven" lze použít zaměnitelně.

Změna linky (Mutare effetto). Akt změny dráhy šermířské akce (typicky útoku) mezi libovolnými čtyřmi linkami popsanými výše. Například změnu linky zevnitř vně provedete zahájením bodu vevnitř soupeřova meče a vedením

svého meče pod soupeřovou zbraní až na druhou stranu, abyste dorazil k cíli vně. Cavazione (viz definice) je nejběžnější způsob změny linky.

Nad pravou nebo levou nohou. (Sopra il destro nebo sinistro piede). Když stojíte ve střehu s pravou nebo levou nohou vepředu. Není-li uvedeno jinak, většina mistrů té doby předpokládala utvoření střehu nad pravou nohou (s pravou nohou vpředu).

Protipostoj, protistřeh. (Contrapostura, contraguardia). Drobné variace nebo úpravy každého z hlavních střehů, odpovídající umístění soupeřova meče a zavírající linku soupeřova meče. Takto Fabris zobrazuje protistřeh.

5.3 Menzury (vzdálenosti)

Misura Larga. Doslovně dlouhá menzura. Vzdálenost mezi vámi a soupeřem, ze které jej můžete ohrozit hrotem svého meče tak, že provedete výpad pravé nohy a levá zůstane položená. Je jasné, že tato menzura závisí na několika faktorech jako jsou váš postoj, schopnosti a délka vašeho meče. Menzury jsou tudíž relativní a ne absolutní.

Nahoře: Dva šermíři stojí v dlouhé menzuře. Dole: Výpad z dlouhé menzury: šermíř napravo zvládne dosáhnout na soupeře výpadem pravé ruky s levou nohou položenou na zemi.

Misura Stretta. Doslovně krátká menzura. Vzdálenost mezi vámi a soupeřem, ze které jej můžete ohrozit hrotem svého meče pouhým ohnutím v těle a kolenou dopředu a natažením ruky bez pohybu chodidel. Krátkou menzuru dosáhnete z dlouhé menzury pohybem pravé nohy vpřed a udržováním těla nad levou nohou. Na obrázcích dole vidíte, že šermíř napravo dosáhne krátké menzury (zatímco druhý je stále v dlouhé) a pak provede rychlé prodloužení ohnutím v pase a kolenou vstříc soupeři.

Nad: Z dlouhé menzury šermíř napravo vykročil pravou nohou a dosáhl krátké menzury. Tělo udržuje vzadu nad levou stranou. Pod: Po získání krátké menzury může šermíř napravo dosáhnout na soupeře pouhým ohnutím v kolenou a pase směrem vpřed.

Vezměte prosím na vědomí, že na těchto obrázcích dlouhé menzury a krátké menzury levá chodidla obou šermířů zůstávají na stejném místě.

Mimo menzuru. (Fuori misura). Vzdálenost mezi vámi a soupeřem, ze které nejste schopen jej ohrozit hrotem meče dokonce ani s výpadem pravé nohy.

V menzurách, ve vzdálenostech. (Nelle misure, nelle distanze). Být v menzurách nebo ve vzdálenostech znamená být v dlouhé menzuře nebo v krátké menzuře (proto množné číslo), neboli obecně být ve vzdálenosti, ze které můžete ohrozit soupeře jedním pohybem.

Zrušení menzury. (Rompere di misura). Akce ustoupení z menzur mimo menzuru, například z místa, odkud je možné ohrozit jedním pohybem, do místa, odkud toto není možné.

Získání menzury, vstoupení do menzury (Guadagnare la misura, entrare in misura). Jedná se o akt vkročení do menzury z místa mimo menzuru. Z dlouhé menzury se jedná o akt vkročení do krátké menzury.

5.4 Převaha meče

Nalezení meče. (Trovare la spada a jiná synonyma). Nalézt meč znamená napolohovat váš meč proti soupeřovu meči tak, že váš meč využívá mechanickou výhodu. Toho lze hlavně dosáhnout zkřížením čepelí v místě, které je blíže vašemu forte než jeho forte a zaujmutím výhodného úhlu (mezi tím se hrot stále udržuje připraven nebo ne moc daleko od připravenosti). Nalezení soupeřova meče vám dá převahu meče. Fabris doporučuje provádění této akce bez kontaktu čepelí. Rytiny 124 a 131 jsou příkladem nalezení meče - první vně, druhá vevnitř.

Svobodný meč, udržování svobody meče. (Spada libera). Meč je svobodný, pokud nebyl nalezen (zaměstnán, získán, atd. viz definice výše) soupeřem.

Ztráta meče. (Perder la spada). Ztratit zbraň soupeři znamená ztratit převahu vašeho meče vůči soupeři. Jinými slovy když jste původně našel soupeřův meč a pak sledem okolností soupeř našel místo toho váš meč, ztratil jste meč.

5.5 Práce nohou

Pevná noha (útok s pevnou nohou) ([Ferire a] piede fermo). 1) Útok provedený výpadem pravé nohy, který ponechá levé chodidlo zakotvené. 2) Útok provedený natažením paže a ohnutím v těle a kolenou vpřed bez jakéhokoli pohybu chodidel. Dva útoky nad Misura Larga (typ 1: výpad pravou nohou) a Misura Stretta (typ 2: natažení bez pohybu chodidel) jsou příkladem útoku s pevnou nohou.

Překrok. (Passure). Útok je proveden pohybem obou chodidel, jedno za druhým. Typicky je překrokem série kroků vpřed začínající zadní nohou (vetšinou levou). Rytina 20 je dobrý příklad této techniky.

Široký rozestup, krátký rozestup. (Passo grande, passo piccolo). Vzdálenost mezi chodidly ve střehu. Postoj ve střehu se širokým rozestupem znamená mít chodidla zhruba jeden a půl délky boty nebo více od sebe; postoj ve střehu s krátkým krokem znamená mít chodidla blíže u sebe.

Girata. Doslovně "obrat (obracení)". Úhybová akce provedená buď otočením levé nohy zpět a obratem okolo pravé nohy, nebo odvracením pravé nohy (a těla) pryč od linky soupeřova útoku. Práce nohou v obou těchto akcích je základem k odstranění těla z linky soupeřova útoku. Rytina 19 a 18 jsou příklady těchto technik.

5.6 Načasování

Tempo. Doslovně "čas". Ačkoli doboví mistři jej definují mírně odlišnými způsoby, tempo v šermu rapírem znamená čas potřebný k provedení pohybu v menzurách a příležitost k útoku danou soupeři v průběhu provádění tohoto pohybu. Tempo je tudíž čas i pohyb v Aristotelském pojetí. Důvodem, proč je provedení pohybu v menzurách zároveň nabízení příležitosti k soupeřovu útoku, je toto: je nemožné provést víc jak jeden pohyb v průběhu času potřebného k provedení tohoto pohybu. Takže když se rozhodnete k provedení konkrétního pohybu (např. vykročení kupředu), jste vytížen plně touto a pouze touto akcí, a dokud tato akce neskončila, nemůžete provést jinou akci (např. odchod mimo menzuru). Tudíž v průběhu času (tempa), který potřebujete k dokončení pohybu, jste vystaven útoku soupeře.

Převzetí tempa. (Prendere il tempo). Využití příležitosti k útoku vytvořené pohybem (tempem) soupeře v menzurách. Obecné pravidlo jak odhadnout jaké tempo převzít je: tempo by mělo být přebráno, pokud čas k provedení útoku je menší nebo stejně dlouhý, jako potřebuje soupeř k obraně.

Převezměte tempo, když:

Pokud Tú je čas potřebný k útoku; To je čas potřebný k soupeřově obraně. Důvodem, proč i stejný čas (T = To) je dobré tempo k převzetí, je to, že útočník má výhodu zahájení akce. Pomůckou k odhadu tohoto času je zvážení 1) vzdálenosti mezi hrotem vašeho meče a cíle, a 2) vzdálenost mezi soupeřovým forte a vaší čepelí.

V krátké menzuře lze tempo převzít nejen porovnáním času soupeřova pohybu vůči vašemu pohybu, ale také porovnáním jeho nehybnosti vůči vašemu pohybu. Můžete převzít tempo, když čas potřebný k vašemu útoku je menší nebo stejně dlouhý jako soupeřovo setrvání bez pohybu dříve, než začne provádět svou obrannou akci. Ve Fabrisovi je toto případ přijatelného útoku mimo tempo (viz níže).

Mimo tempo. (Fuori tempo). Akce (typicky útok) neprovedená v průběhu tempa nabídnutého soupeřem. Kromě příkladu uvedeného v předchozím odstavci, útok mimo tempo znamená dávání tempa soupeři a většinou vede k zásahu soupeřem nebo, v nejlepším případě, k souzásahu.

Vytvoření tempa. (Fare il tempo). Úmyslné provedení pohybu v menzuře, často za účelem vylákat soupeře k útoku, aby jej bylo možno porazit v kontratempu (viz níže).

Kontratempo. Útok provedený převzetím tempa ze soupeřova vlastního útoku (který, na oplátku, mohl zahájit útok převzetím tempa z pohybu, který jste provedl).

Jedno tempo, stesso tempo. (Tempo medesimo). Výraz použitý v odkazu na kryt a protiútok provedený v jednom pohybu (neboli v jednom tempu).

Dvě tempa. (Due tempi). Výraz použitý v odkazu na kryt a odvetu (riposte) provedenou ve dvou různých pohybech jeden za druhým (tudíž ve dvou tempech).

5.7 Útoky

Zásah. (Ferita). Promyšlená útočná akce sestávající z bodu nebo seku. Slovo ferita(It.:"zranění") bylo v té době rozšířené k popisu záměru zaútočit, dokonce i v bezpečném prostředí šermířského sálu, kde se šermíři ve skutečnosti nezraňovali. Tudíž, "zásah" může být bod, protiútok nebo jednoduše získaný bod.

Úder. (Colpo). Obecné slovo naznačující útočnou akci mečem. Úder může být bod nebo sek.

Kontra, protiútok. Útočná akce proti soupeřovu útoku. Kontra se liší od odvety, protože ta nastává ve druhém tempu po krytu, zatímco kryt-protiútok je typicky jednotempová akce (viz definice výše), ve které protiútok probíhá současně s krytem. Originální text jednoduše nazývá protiútok ferita (zásah).

Výpad (Distesa). Útok bodem, ve kterém se ruka s mečem napne vůči soupeři a pravá noha je vedena vpřed velmi dlouhým krokem, aby dosah byl co největší. Levé chodidlo zůstává pevně na zemi a při správném provedení by se nemělo posunout vpřed. Typické pro výpad v italském rapíru 17. století je ohnutí těla vpřed, což přidá k dosahu útoku několik palců navíc. Výpad je příkladem útoku s pevnou nohou (viz příklad výše).

Bod švihem, bod s propnutou rukou. (Lanciare la spada, slancio). Bod získaný především prudkým napnutím paže. Fabris bod švihem nemá rád, protože bod není podpořen zbytkem těla (a nohami) a díky tomu je tento typ útoku slabý a nepřesný.

Sek. (Taglio). Útočná akce, ve které je samotná vlastnost ostří meče užita k řezání do soupeřova těla. Oblíbenými terči pro tento útok u italských mistrů ze 16. a z raného 17. století jsou hlava a končetiny.

Bod. (Punta). Útočná akce, ve které se hrot meče používá k proniknutí do soupeřova těla víceméně po přímce. Podle italských mistrů ze 16. a 17. století má bod přednost před sekem ze dvou důvodů: 1) je smrtelnější 2) potřebuje pouze jeden pohyb (tempo).

5.8 Seky, rozčlenění seků

Názvosloví seků se obecně skládá ze dvou slov: první popisuje jestli sek vychází z pravé nebo levé strany sekajícího (mandritto nebo riverso) a druhé určuje z jakého směru sek dopadá na terč (fendente, squalembrato, tondo).

První jméno seku je buď mandritto nebo riverso.

> Mandritto je jakýkoli sek, který vychází z pravé strany sekajícího šermíře. Riverso je jakýkoli sek, který vychází z levé strany sekajícího šermíře.

Druhé jméno seku je libovolné z následujících, v závislosti na daném směru akce. Fendente: sek konaný téměř kolmo shora dolů. Squalembrato: sek shora dolů šikmo. Tondo: sek konaný vodorovně.

Příklady: mandritto tondo (sek vycházející z pravé strany šermíře konaný vodorovně); riverso squalembrato (sek vycházející z levé strany šermíře směrem dolů šikmo).

Existují čtyři seky, které nedodržují typické názvosloví mandritta a riversa: Falso dritto: šikmý sek zdola vzhůru, zprava doleva, zasazený rubem meče. Falso manco: šikmý sek zdola vzhůru zleva doprava, zasazený rubem meče. Sottomano: vertikální sek zdola vzhůru z pravé strany šermíře zasazujícího sek. Montante: vertikální sek zdola vzhůru vycházející z levé strany šermíře zasazujícího sek.

5.9 Cavazioni

Cavazione. Změna linky pohybem meče z jedné strany soupeřovy čepele na druhou. Cavazione lze provést zevnitř ven (a naopak), nebo zespoda nad soupeřův meč. Protože cavazione znamená tempo (viz definice), je málokdy prováděna bez současného bodu. Z toho plyne, že cavazione je v tomto stylu často jak pohyb dopředný tak i boční (nebo svislý). Jsou dva druhy cavazioni:

> Cavazione tempa (di tempo): provedená v tempu soupeřova pokusu o nalezení nebo odražení vašeho meče. Cavazione v poslušnosti: provedená k osvobození vašeho meče poté, co jej soupeř našel.

Kontrocavazione. Odpověď na soupeřovu cavazione provedením vlastní cavazione. Tak vaše čepel skončí na stejné straně soupeřovy čepele, kde byla před provedením jeho cavazione.

Ricavazione. Odpověď na soupeřovu kontrocavazione provedením další cavazione.

Půl-cavazione. (Mezza cavazione). Pohyb čepele z libovolné strany soupeřova meče pod soupeřův meč.

Zadržení meče. (Commettere di spada). Akt přerušení cavazione a přesunutí vašeho meče zpět na stranu odkud cavazione začala.

Sfalsata. Sfalsata je alternativní termín pro cavazione. Fabris tento termín používá jednou, zatímco jiní autoři jako Agrippa a Paternoster ho užívají několikrát.

5.10 Jiné akce a pojmy

Úhyb, uhnutí (Schivar di vita). Pohyb nohou a/nebo těla, jehož smyslem je utéci nebo se vyhnout přicházejícímu soupeřovu útoku, nebo prostě dostat se z linky. Úhyb lze použít místo krytu nebo současně s ním. Dvě giraty zobrazené výše jsou dobrým příkladem úhybů.

Finta. (Finta). Klamavá akce určená k tomu, aby se soupeř pohnul a tím vytvořil tempo nebo odkrytí. Velmi často se finta skládá z útoku: když se soupeř pohne k obraně, vytvoří odkrytí někde jinde, kam je možno zasáhnout jednoduchou cavazione. V jiných, méně častých případech, mužete provést různé akce jako fintu, jako například kryt, cavazione nebo i ústup za účelem vylákání soupeře, aby udělal to, co chcete.

Protifinta (Contrafinta). Finta jako odpověd na fintu. Příklad: Soupeř naznačí útok dovnitř. Místo provedení jednoduchého krytu (což by od vás chtěl), provedete kryt-protiútok mířený na jeho hlavu; soupeř se cítí ohrožen vaší protifintou, zvedne meč k obraně, čímž odkryje linku vašemu útoku.

Výzva (Chiamata). Záměrné předvedení odkrytí soupeři; cílem výzvy je vylákat soupeře k útoku, aby jej bylo možno porazit dobře připraveným protiútokem. Rytina 6 je perfektní příklad výzvy ve Fabrisovi, rytina 44 ukazuje protiútok v soupeřově útoku.

Změna (Mutazione). Jakýkoli pohyb nebo změna postoje, střehu nebo umístění chodidel. Změna v menzurách je také tempo; změna mimo menzury je pouhá změna. Fabris často používá slovo změna k popisu změny linky.

Kryt. (Parare, parata). Obranná akce, při které se k odvrácení útoku použije meč, druhá zbraň nebo levá ruka.

Poslušnost. (Ubbidienza). Situace, kdy je soupeř donucen držet se vašich záměrů a provádět akce, které chcete aby prováděl. Například můžete být v situaci, kdy chcete aby soupeř zvedl meč; abyste ho to přinutili udělat, předstíráte bod na jeho obličej. Jestliže zvedne meč ke krytu vaší finty, stal se "poslušným".

Vazba mečů. (Attacare di spada). Situace, ve které dva soupeřící meče zůstanou ve vzájemném kontaktu, oba šermíři se snaží prosadit silou nad druhým. Tuto techniku považuje Fabris za mizernou.

Podvolení meče. (Cedere di spada). Akt podvolení vlastního meče tlaku soupeřovy čepele. Tato akce často následuje za vazbou mečů a je provedena vytvořením výhodného úhlu, ve kterém soupeřovo debole klouže k vašemu forte. Rytiny 25 a 32 jsou příklady podvolení.

Odražení. (Battere, battuta). Břitký úder zasazený vaším mečem na soupeřovu čepel za účelem odstranit ji z linky a připravit se na útok. Fabris tuto techniku silně odsuzuje a tvrdí, že odražení lze snadno přelstít pomocí cavazione.

Promáchnutí meče. (Caduta di spada). Nedobrovolný pohyb meče, který způsobí "promáchnutí" mimo linku. K tomu můžou vést různé okolnosti, například když sek mine cíl nebo když se vám nepodaří nalézt soupeřův meč při pokusu o odražení. Promáchnutí meče může být vodorovné nebo svislé.

Celkový kryt (Tutta coperta).